

HESYCHII *A. 7.*
LEXICON

EX CODICE MS.

BIBLIOTHECAE D. MARCI RESTITVTVM

ET

AB OMNIBVS MVSURI CORRECTIONIBVS
REPVRGATVM

SIVE

SUPPLEMENTA

AD EDITIONEM HESYCHII ALBERTINAM.

AVCTORE

N. S C H O W.

LIPSIÆ,

IN OFFICINA WEIDMANNIA.

MDCCXCII.

7306

STEPHANO BORGIA

EMINENTISSIMO S. R. E. CARDINALI
PRESBYTERO.

VIRTVTIBVS CLARO. INGENII ET DOCTRINAE
MONVMENTIS CONSPICVO. VETERVM MONV-
MENTORVM CONSERVATORI EORVMQVE PERI-
TISSIMO IVDICI. SCIENTIARVM PROMOTORI.
LITERATORVM HOMINVM PATRONO
OPTIMO.

OB RARA HVMANITATIS IN SE SPECIMINA
PRIMOS ITINERIS SVI FRVCTVS

A V C T O R .

P I E O B F E R T

LECTORI.

Ex iis, quae anno superiori in *Epistola critica* ad optimum meum praeceptorem *Heyne* Roma scripseram, cum praefationis loco haberi possint, alia hic repetam, alia curatius exponam; agitur ergo *de codice, unde haec supplementa prodire, et de instituti ratione.*

Codex Hesychii Marcianus a tachygrapho quodam circa initium saeculi decimi quinti solita scriptura exaratus est, nec prima fronte quidquam particulare habere videtur. Etsi ob hoc solum vel maxime memorabilis esset, quod unicus sit et solus, ex quo Aldina effluxit; si enim primarum editionum archetypa ubique cognosceremus, facilius vitiorum origines indagaremus, mendasque felicius, quam vulgo fit, corrigeremus. In sunt tamen et aliae dotes, quae magnam eidem celebritatem conciliant, quaeque non in Hesy-chium modo, sed et in alios Lexicographos illustrandos restituendosque vim forte habebunt.

Hesychii Lexicon, cum omnium doctissimum sit omniumque vitiosissimum, doctissimum etiam et acutissimum interpretem exigit; hinc summa per omne aevum ingenia et praestantissimi in his literis viri sese in hoc glossographo illustrando exercitarunt, seque hoc tentamine ad majora praeparasse videntur. Si ergo singulas Hesychii partes vel singula loca consideres, nullus fere ex tota antiquitate ad nos pervenit liber, qui majori unquam sagacitate, studio et eruditione emendatus fuit, praesertim dum adversariorum ope spatiosus criticis aperiebatur campus, in quo ambitiosae eruditionis famae prospicerent; sin totum, id est, rationem, consilium et institutum, nullus forte existit liber, qui minori critica et dexteritate tra-

status fuit, et in quo plura posteris detegenda et illustranda restant.

Omnes inde ab initio commentatores ordo literarum saepius contra morem antiquorum Glossariorum interruptus turbabat, unde multorum opinio, quod hodiernum Hesychii Lexicon antiquioris epitome esset, et ab imperito sequioris aevi epitomatore in compendium redactum. Quidam seriem alphabeticam ubique restituendam putabant, alii eam minus rigide observabant vel prorsus negligebant: posterior opinio apud recentiores Hesychii commentatores praevaluisse videtur, qui in Hesychium, quaecunque ex adversariis sese obferant, nulla ordinis ratione habita injiciunt, vitiosaque pro arbitrio mutant. Sölus Bentley, qui per salebrosas literarum Graecarum vias facem ubique praetulit, in Hesychio quoque emendando (Salmastii praesertim et H. Vossii vestigiis insistens) veram nobis viam aperuit; aliumque sane Hesychii textum hodie haberemus, si subsidia Albertina in manibus summi hujus critici fuissent. Bentley nempe non modo seriem ab ipso Hesychio accurate observatam fuisse contendebat, verum et glossas biblicas, quae ordini hodie repugnant, ex archetypi margine a scriba negligenter in textum injectas exilimabat: haec opinio tam simplex et vera, simulque acuta et profunda, quae ad majora ducere poterat, a sequioribus criticis parum plaudebatur, a quibusdam neglecta, ab aliis parum intellecta.

Ulterius equidem procedens, statuo, quod non solae glossae biblicae, verum et omnia, quae ad pristinam seriem hodie revocari nequeunt, ex margine sint; nam codex Marcianus (ut jam ipsi ex his *Supplementis* colligere possumus) ex antiquo archetypo, in quo Hesychii Lexicon hodierno multo

multo brevius fuit, et series literarum (ut in aliis antiquis Glossariis) diligentissime servata, descriptus est. Antiquum archetypum dixi ob rationes, quas longo antiquiorum membranarum usu addidici, singulasque in notis passim commemoravi: pertinent huc inprimis accentuum vitiositas, negligentia in duplicandis literis, frequens augmentorum (inprimis perfecti participii passivi) ommissio, ¶ paragogicum ante consonam, scriptura *συσσ* pro *συσσσ*, errores ex compendiis, quae antiquioribus libris scriptis peculiariter sunt; literarum permutatio, quarum mutua similitudo in membranarum saeculo decimo vel undecimo recentioribus cogitari nequit; vitia denique, quae ex sola quadratarum commutatione indistinctaque vetustiorum membranarum scriptura deduci possunt, et id genus alia. Hoc igitur solum adfirmo, quod codicis Marciani archetypum antiquum fuerit; quamnam vero aetatem habuerit, aut quomodo scriptum, uncialibusne an cursivis, definire nequeo.

Probe tenendum est, Hesychium in hoc archetypo antiquo hodierno longe breviorum fuisse, servata ubique serie alphabetica. Undene ergo (quaerat hic forte aliquis) ea, quae hodie seriem truncant? Respondeo, quod in margine adjuncta fuerint. Hac in re enim Hesychii Lexicon cum aliis Glossariis, libris compilationum et antiquis classicorum interpretibus eandem habuisse sortem videtur, in quibus nempe bona cum malis, viliora cum gravioribus et vetustiora cum recentioribus permixta, varioque tempore et diversis manibus in margine adjuncta, ab indocta et mercenaria librariorum grege confusim et imperite in textum inferebantur. Sed revertamur ad Hesychium et consideremus paulo adtentius, quaenam fuerint ista archetypi additamenta in margine, et

ex quibus potissimum constiterint. Videbimus mox, constitisse haec partim in integris articulis aliunde exscriptis, in exemplis glossas Hesychii illustrantibus, in vocabulis interpretatione destitutis, quae a Lexicographo omissa credebant, quaeque proprio quodam nomine *paralipomena* sive *praetermissa* Hesychii in notis nuncupavi, porro in lemmatibus et auctorum nominibus; partim etiam in compendiorum explicationibus, emendationibus et variis lectionibus, quae saepius a librario per καὶ vel ἢ contextui adnectebantur; ipsas quoque varias lectiones cum praenotato γρ. (i. e. γράφεται, quod in γὰρ aliquoties librarii inciticia mutatum animadverti) textui insertas offendimus.

In his additamentis a librario ingestis ordo alphabeticus interdum servabatur, saepius vero negligebatur, cujus negligentiae causa varia fuisse videtur; primum enim multa sine dubio adnotata erant, nulla seriei ratione habita; deinde etiam scriba codicis Marciani ex communi illa librariorum classe est, quibus mercede conductis litterarumque et linguae ignaris hoc solum curae erat, ut celeriter opus peragerent, hinc plurima absque studio et diligentia in textum injecta, commixta, transposita et perturbata, in quibus hodie digerendis summa critico opus est sagacitate et acumine; ultima denique confusionis causa fuit, quod additamenta marginalia non ad sua quaeque loca notata fuerint, quam plurima vero in suprema et infima pagina adscripta, in quibus ex serie ordinandis et cum textu uniendis solertia, acumine et otio opus erat, quae omnia, ut nuper memoravi, in librariis raro reperiuntur. Haud raro animadverti, quod ea, quae ex margine suspicor, ceteris vitiosiora sint; nec ratio me latet, nam additamenta
mar-

marginalia varia scriptura variisque manibus, ut in aliis codicibus factum videmus, exarata erant, scriptura etiam manibus trita, commaculata et evanida, aut difficilioribus compendiis, insolitisque literarum formis et figlis obscurata. Aliud denique vitiorum genus, quod ingenio et acumini critico saepius nutrimenta obfert, in hoc consistit, ut scriba codicis Marciani correctiones aut varias lectiones vocibus in archetypo superscriptas iisdem aut infarciat, aut una serie adnectat. Haec omnia observans et perspiciens, quae ex margine intrusa videbam, detexi, confusa digessi, novamque in Hesychio restituendo viam duce codice Marciano ingredi non dubitavi; largam tamen aliis, qui iisdem delectantur studiis, reliqui segetem.

Non solum ea, quae hodie ordinem alphabeticum in Hesychio interrumpunt, ex margine adfirmo, verum et multa ex iis, quae in serie sunt; nam in nonnullis locis, ubi hoc sine multo temporis dispendio fieri potuit, series a librario observabatur. Hinc glossas biblicas ad unam omnes minime ab Hesychio profectas esse existimo, sed a Christianis ex Cyrillo aliisque Glossographis sacris, cum quibus semper conformes esse videntur, descriptas et in margine adjectas; quae postea in quamplurimis locis male et contra ordinem inferebantur, in paucioribus ordini convenienter. Quam vellem, ut futuri editores *Pollucis* et *Etymologi* has observationes ex Hesychii codice Marciano haustas in usum suum converterent, eosque feliciori quodam successu in his Lexicis illustrandis restituendisque progressuros esse auguro. Quando de antiquo Lexicographo agitur vel Compilatore, ars critica non auctorem respicere debet, sed rem solam: bonane sit an mala, multumne valeat an nihili, fontes, ex quibus hausta fuerit,

ipsaque rei indoles definiant. Clarum igitur est, me hac adsertione auctoritati Hesychii nihil detraxisse; quae enim in margine stabant, non magis quam quae ab ipso Hesychio sunt, ex variis fontibus cum limpidis tum turbidis derivanda sunt. In ejusmodi ergo scriptoribus res per se bona, sive in textu fuerit sive foris, ejusdem semper valoris erit; nugae vero et quisquilliae, ubicunque fuerint, sagax et prudens criticus agnoscat et respuet.

Restat adhuc in codice Marciano res admodum memorabilis, mira nempe locorum Homericorum depravatio, quam ab antiquissima codicis, quo Hesychius usus est, scriptura deduco, ipsaque jam in archetypo codicis Marciani corrupta fuisse arbitrator; plurima vero horum locorum vitia partim a continua veterum membranarum scriptura partim a quadratarum forma reperi possunt. Monendum denique, quod primae glossarum literae non ab ipso codicis Marciani scriba, sed ab alio depictae sunt; hinc errores ex literis initialibus mendose praefixis nati, quorum exempla in notis offendimus.

Codex Marcianus ubi et a quo scriptus fuerit undeque venerit, nescio. Alicubi equidem notavi μ ante ψ inferi, ut $\lambda\eta\mu\psi\epsilon\iota$ pro $\lambda\eta\psi\epsilon\iota$ et $\pi\epsilon\mu\psi\epsilon\iota$ pro $\pi\epsilon\psi\epsilon\iota$, potuisset vero haec scriptura ex archetypo petita esse, adeoque ad codicem Marcianum non pertinere; notum alioquin est, quod haec scriptura codicibus in Aegypto et praesertim Alexandriae exaratis a viris harum rerum peritis tribuatur. Prima ergo codicis Marciani patria, quam hodie cognoscimus, fuit Mantua, ubi in bibliotheca cujusdam *Bardellone* servabatur; possessor vero codicem Venetias misit, ut ab Aldo typis imprimeretur. Aldus igitur, cum codicem lectu difficilem videret et scripturae compendiis refertum, timens scilicet, ne haec

haec typosetam nimium remorarentur, ad Musurum, qui Paduae literas Graecas docebat, codicem transmisit hoc solum ab ipso petens, ut obscuriora compendia in margine explicaret. Musurus deinde, codicem vitiis plenum animadvertens, non compendia modo interpretatus est, verum et delet, erasit, restituit, transposuit novaque inseruit eo modo, quo in unaquaque fere horum *Supplementorum* pagina factum videmus. Hinc Aldus impressum codicem cura Musuri *παρὰ τὸ ἀρρίσιν* in praefatione publice profitetur, quod, cum apud viros doctos suspicionem movere deberet, textum codicis a Musuro correctum fuisse et mutatum, eosdem in codicem Marcianum adtentiores non fecisse, magnopere miror.

Antequam vero historiam codicis persequamur, rationem criticam, qua Musurus codicem correxit, ne ipsi nimium tribuamus nec detrahamus aliquid, intueamur paulo acutius, quatenusve laudandus vel culpandus sit, probe definiamus, duce enim veritate saepius in eadem pagina ipsum et laudavi et vituperavi. Si in Homericis glossis restituendis adquievisset, ceteraque intacta reliquisset, iuste eum hodie in suprema criticorum recentiorum classe collocarem, arte critica, ingenio, sagacitate et eruditione hominis, qui longe supra aevi sui conditionem excelluit, merito obstupescit; omnes enim antea ita depravatas, ut hodie difficulter agnoscerentur, sagaciter et dextre restituit, paucioribus exceptis, in quibus memoriae culpa (quae in homine omnibus commodioribus subsidiis, quibus nostrae aetatis critici adfluunt, privato facile excusari potest) alucinatus est. At ulterius processit emendandi cupiditas, et loca mutavit, in quibus, etsi inferiori arte et minori dexteritate usus sit, summam interdum eruditionem prodidit. Hinc plures forte mecum dubitabunt, an et multi nostri aevi criti-

critici literasque humaniores publice professi cum omnibus auctorum Graecorum indicibus et subsidiis criticis, quibus abundant, si codex Hesychii, qualis ab Aldo Musuro traditus fuit, in ipsorum manus venisset, quod eruditionem adinet, dimidium ejus, quod Musurus perfecit, praestaturi essent. Attamen nemini ob hoc desidia vel ignorantiae culpam tribui vellem, qui enim nostra aetate humaniores literas colunt, variarum rerum cognitione plurimumque scientiarum, quibus ingenia perpolire et exornare debent, studio indigent, nec ita per totam vitam exemplaribus Graecis vacare possunt, ut ea tandem memoriter teneant; quod aliter in Graeco nativo est, qui a pueris ad summam usque senectutem nil nisi Graecum legit aut novit. Quod si ergo critici nostri Musuro forte ob doctrinam cedere debuissent, consilio tamen et ratione critica eodem longe superiores forent.

Summa igitur Musuro inest doctrina, memoria et sagacitas, quibus solis felicem locorum Homericorum restitutionem adtribuo. Parum acuminis et subtilitatis criticae apud eum deprehendi, ut saepius in notis declaravi. Ars critica regulis definita a Musuro nec exspectari nec postulari debet, suo enim tempore ars in incunabulis jacuit, nec primae quidem ejusdem lineae adhuc ductae erant, pluraque saecula et summorum cujusvis aetatis hominum industriam consummatio artis requirebat: quare et philosophum, qui modum, quo artes et scientiae perficiuntur, indagare cupit, difficilesque viarum anfractus, per quos a prima infantia ad virilem usque maturitatem progrediuntur, curiose perquirat, studium Musuri correctionum cum studio commentatorum Hesychii in editione Albertina haud parum oblectabit. Diligentia in minutis, quae critices veluti anima est et prima linea, sine qua omnis critica nec est nec subsistere potest, Musurus omnino caret, quod

quod ipsi vix condonandum existimo; negligentia enim effecit, ut loca, in quibus per tantum temporis spatium viri docti Hesychium mutilum et corruptum crediderunt, deque iis emendandis spera abjecerunt; ea demum in his *Supplementis* pristinae integritati restituta videamus. Vitium, quod Musurus cum plerisque fere aetatis nostrae criticis commune habet, in eo consistit, ut nimium a prima scriptura, nulla necessitate cogente, recedat, saepiusque mutet et corrigat, ubi textus nulla mutatione indiget, ut in notis frequenter monui. Juvenes igitur, qui ad studia critica animum adplicant, admoneo, ut ab hoc vitio summopere caveant; absque utilitate enim et cum temporis dispendio auctores classici interpolantur nec restituantur, eritque forte per longum tempus posteritas in hoc solummodo occupata, ut ab omni hac immunditie veterum libros repurgent, ipsisque pristinam puritatem restituant; semper vero in antiquis scriptoribus restituendis a vero aberrabimus, nisi *quomodo scribere debuerint* ab eo *quomodo vere scripserint* probe et acute distinguamus. Ut autem monito vim addam, causas vitii non modo in Musuro sed et in coaevis nostris exponam, suntque sequentes: studium auctoris, quem restituere et illustrare cupimus, nec diligens nec profundum; artis interpretandi imperitia; praeconcepta opinio, quod nullae mendae nullique errores in antiquis scriptoribus adesse debeant, cum tamen aequae ac nos fragiles sint et erroribus obnoxii; membranarum palaeographiae inscitia; prava eruditionis ambitio veritati anteposita; juvenilis denique ingenii et eruditionis jactantia, nec sapiens doctrinae usus: causa vero, quae in Musurum imprimis quadrat, haec videtur, quod, dum versus finem properabat, otio animique tranquillitate forte caruerit; ipsius enim oculi (ut saepius monstravi) planiora et objacentia saltant, remotiora quae-

quaerentes, quod hominem turbatum, anxium et festinantem arguit. In Musuro denique, qui a pueris libros scriptos evolverat, magnam membranarum scripturae imperitiam, quam in nonnullis locis manifestavi, nonnemo forte mecum mirabitur: sed haec leviora sunt, nec impediunt, quo minus iustas laudes ipsi tribuamus, ipsumque, ut magnum sui temporis hominem, ob doctrinam et ingenium admiremur; inter nebulas enim, quas Hesychio obfudit, multa et clara lumina nobis scintillant.

Codex itaque a Musuro emendatus typhotetae dabatur, qui hodiernis peritior videtur, nam multa compendia, eaque satis difficilia, ipse explicuit; errores, quos commisit, sedulo in notis indicavi. Probabile est, quod codex, finita impressione, Venetiis remanserit, et ab Aldi haeredibus in domum Jo. Bapt. Recanati (nobilis Veneti) transferit, ubi tandem post longum annorum spatium d'Orville Venetiis commoratus eum examinavit, ejusque specimen aliquod ad Batavum Hesychii editorem transmisit. Cl. Villoisono, qui d'Orvilli specimen summa incuria factum fuisse in *Anecdotis* observat, plane adsentior; nam primo nulla littera in toto Hesychio minoris momenti est, quam Ξ , nisi forte dicas, quod exiguus glossarum numerus ipsum ad hunc delectum permoverit; deinde multa, quae in notis Albertinis ex hoc specimine enotantur, aperte falsa sunt, ut ex *Supplementis* manifestum erit; denique (quod interpreti Hesychiano quam maximi momenti esset) ne minimam quidem notitiam de Musuro interpolationibus editor Batavus ex hoc specimine nactus videtur: qua d'Orvilli incuria effectum videtur, ut codex Hesychii Venetus usque ad Villoisoni tempora a criticis neglectus fuerit et parvi pretii habitus. In hoc temporis intervallo codex ex domo Recanati in bibliothecam d. Marci migravit, ubi ab eruditissimo Villoisono (cui in his literis

ris aetas nostra tantum debet, cujusque strenuam adfuitatem nihil, quod in bibliotheca Marciana memorabile sit, effugisse videtur) disquirebatur; notitias ergo literarias, quae de ipso codice habentur, in *Anecdotis* erudite exposuit, specimenque addidit, quod cujusvis critici studia et curas excitare debuit.

Ante tres annos, cum Roma Venetias adirem, negotiis tam longis et taediosis oneratus eram, ut de Hesychio parum cogitarem. Primum igitur membranarum versionis septuaginta interpretum Marcianis conferendis et dijudicandis totum me tradebam, jamque maximam horum laborum partem absolveram, cum animadverterem, studiorum mutationem salutis causa mihi necessariam fore; ut ergo aridioribus et limitatis studiis biblicis absque taedio vacarem, altiora studia cum iisdem conjungere constituebam, codicemque Hesychii Marcianum, in quem doctissimi Morelli colloquiis avidior factus eram, evolvere incipiebam. Primum meum consilium erat praecipuas Musuri interpolationes enotare, cum ad singulas describendas tempus mihi defuturum crederem; mox vero animadvertebam, delectum (praefertim in Hesychio) difficilem esse, multa enim eaque graviora, quoniam primo adpectu parvi momenti esse videbantur, praetermiseram. Cum igitur mecum reputarem, tempus, quod eligendo et dijudicando consumebatur, singulis enotandis sufficere, simulque ad textum Hesychii rite constituendum maxime necessarium esse, ut vel minimam primigenii textus mutationem cognosceremus, consilium mutabam, omnesque et singulas, quales hic exhibentur, Musuri correctiones diligenter notabam. Hujus laboris, quantumvis molesti, jam non me poenitet; multas enim regulas criticas, quas longo et adfido librorum scriptorum studio mente infixas tenebam, hic in usum vertendi materies mihi daba-

dabatur, continuoque critici acuminis exercitio ad alia studia me praeparabam; praetereaque, cum clare nondum praevideam, quomodo schedis meis biblicis, quae ad textum versionis septuaginta interpretum restituendum haud exigui momenti sunt, critici Oxonienses usuri sint, hoc mihi saltem gratum erit, si tempus, quo Venetiis morabar, non inutiliter perierit. Romam deinde per Ferraram et Bononiam (in quarum bibliothecis etiam membranas septuaginta interpretum conferebam) revertens in itinere, variisque studiis occupatus, memoriae gratique animi causa *Epistolam criticam ad Heyne* virum ill. (cui, quo ulterius in his literis progrediar, magis magisque me obstrictum sentio) conscripsi, eamque deinde Romae imprimendam curavi: enarratur in hac epistola consilium meum de supplementis ad editionem Hesychii Albertinam edendis, additurque simul Musuri interpolationum specimen. Quod si hodie ex hoc instituto minus forte expectetur, multo mihi hoc gratius est et acceptius, quam si nimium speraretur. Monendum mihi denique est, quod non modo Lipsiensis sed et Goettingensis nuper memoratae epistolae censor locum quendam, ubi forte mentem meam minus perspicue declaravi, prave intellexerit; nam non ad solas literas A et K, ut jam videmus, cura mea se extendit, sed ad totum Hesychium, nullaque litera a Musuro mutata est, quae hic non indicata esset, nec accentuum quidem mutationem praetermisi, probe gnarus, quod ejusmodi institutum absque summa etiam in minutissimis rebus diligentia parum utilitatis haberet. Restat jam ut de horum *Supplementorum instituto* agam.

Institutum idem est, cujus in *Epistola ad H.* specimen dedi, nisi quod hic forte plus praestiterim, quam ibi promiseram; primum enim notarum consilium fuit scripturam codicis et mutationes a Musuro factas illustrandi, primam scripturam a Musuro dele-

deletam restituendi, loca, in quibus virorum doctorum emendationes codicis auctoritate firmantur, observandi, mendasque Aldinae typographicas enotandi: quae his accedere, praeter promissa sunt. Ipse libri titulus *Supplementa ad editionem Hesychii Albertinam* institutum definit, mutuamque horum librorum rationem arguit; ut ergo his, qui editionem Hesychii Albertinam possident, haec supplementa necessaria erunt, ita et haec absque illa commode usurpari nequeunt. Cum tamen omnes harum literarum studiosi editionem Albertinam nimis pretiosam forte non possideant, curavi quoque, ut cum altera quavis editione adhiberi possint: hinc non solum columnas et lineas Albertinae singulis glossis praenotavi, verum et glossas integras, quales in editis leguntur, sub MS. aut MVS. repraesentavi.

In primis literis voces minus dextre abbreviatae sunt, quam in sequentibus, primae enim literae, quales in bibliotheca Marciana exscriptae erant, servatae sunt; commodiori deinde ratione reperta, textum denuo describere instituebam, ex quo apographo sequentes literae impressae fuere: tempore et usu peritus quisque animadvertet, qua diligentia omnia descripta sint, quaque typis expressa. In ipso textu post severiora examina ne unum quidem vitium typographicum deprehendo; quod solum, ut spero, opus solide eruditae commendabit. In notis pauciores mendingae oculos meos effugere, quibus, cum leviores sint, humanus lector ignoscet; duas solas, quae graviores esse videntur, hic memorabo: p. 88. 6. ἀναστρώσει, id est ἀνασταυρώσει. pro ἀναστρώσει, id est α. p. 289. 18. Ne ποίνιμος. pro Αν π.

Quae a Musuro deleta sunt, uncis [] inclusi. Signa Musuri † et □ retinui, illud locum indicat, quem pro vix corrigendo habuit, hoc lacunam; prius a typhotheta Aldino per asteriscum * expressum est, posterius omissum. Sunt et alia signa, quorum

in *Epist. ad H.* memini, quaeque a recentioribus ad glossas dubias et obscuras adpicta videntur: haec vero, cum critico parum profint nec lumen adferant, neglexi. Tertia quadam manu nonnulla in margine adjuncta sunt, quae vel a Musuro deleta sunt, vel a typosetha textui inserta: omnia haec suis quaeque locis notavi. Compendia codicis, quorum cognitio critico necessaria est, in tironum gratiam servavi; plerisque enim, qui humanioribus studiis vacant, occasio deest libros scriptos evolventi, quorum scripturam nisi criticus ob oculos et in mente habuerit, nunquam firmis gressibus incedet; proinde etiam librorum scriptorum intuitus critico idem est, qui antiquario intuitus monumentorum, sine quo multa saepius acute videbit, deque iis erudite et ingeniose differet, at veritatem non adsequetur. Eodem denique consilio vitiorum origines explicavi, nec dubito, quin juvenes, qui ad studia critica se adcingunt, aliquam exinde utilitatem percipiant; minutiarum vero, sine quibus in re critica nihil praeclari nihilque veri peragitur, neminem taedeat; atria sunt (ut ita dicam) tetra et horrida, per quae initiandi ad sanctiora mysteriorum adyta penetrare debent.

In re critica sola rei veritas me ducit, nec ulla criticorum auctoritas me commovet; si vera via incedant, sequor; sin minus, discedo, mihi que viam facio. Primam scripturam nunquam muto, nisi ubi necessitas urgeat; si mutem, eandem (quantum fieri potest) presse sequor. Vitiosa potius intacta relinquo, quam immaturo consilio aut falso emendare, raroque emendo, nisi ubi parum dubii relinquitur, me primam scripturam restituisse: hinc hariolationes et conjecturas, quae ingenii vel eruditionis causa in chartas conjici solent, omnes parvi facio; solam enim veritatem cum utilitate unitam criticus ubique spectare debet.

In Musuri criticam severior fui ea mente, ut ex ipsius virtutibus et vitiis regulae critices saniores dilucidarentur adcuratiusque definirentur: quo studio plus me profecisse profiteor, quam commentationibus criticorum hodiernis, in quarum nonnullis superfluae librorum citationes, vana eruditionis prodigalitas ingenii que lusus lectori acuto taedium adferunt, mentemque et studia suffocant. In primis literis parcior in notando fui, quam in ceteris, varios enim Musuri errores in *Epist. ad H.* adtigeram; quae vix repetenda duxi, cum talia sint, ut peritus quisque absque hac epistola aut eadem mox inveniat, aut meliora forte substituatur. Timebam quoque, ne opus nimium excresceret, praesertim cum in sequentibus multa haberem monenda, stadiumque longum esset; primum ergo lentis passibus decurri, ne verus metam anhelitum et vires perderem. Primae denique literae majori mentis nisu et studio a viris doctis elucubratae sunt, quam reliquae, unde critico rarior nova detegendi opportunitas: in his vero quid eruditio cum acumine critico unita valeat, unusquisque forte mirabitur, quaeque antea pro meris conjecturis habebantur in vera et genuina transformata esse, summa cum voluptate inveniet. In solo A loca dubia et mendosa, quorum scripturam, etsi a Musuro non mutata sit, eruditiores forte cognoscere optarent, ex codice saepius enotavi, quod, cum nimis longum esset, et a nonnullis forte supervacuum videretur, in reliquis literis praetermissi, paucioribus locis exceptis, quae majoris momenti sunt et in notis singulatim memorantur.

Varias Hesychii glossas ex Cyrilli, Stephani et Theodori, aliorumque Glossariis biblicis, iatricis quoque et botanicis Glossis Mss. restitui et illustravi. Omnia haec in uno solo codice, quem cel. Cajetanus Marini (archii Vaticani praefectus) possidet, continentur; ipse codex, ut jam in nota quadam indica-

dicavi, membranaceus est, manu eleganti exaratus et saeculi decimi, at mendosissimus; ideoque glossae (nisi ubi errores ambigui fuerint) quales a me emendatae sunt, repraesentantur, ne tempus et charta inutiliter perderentur. Cyrillum Marinum Bremensi, qui a Bielio laudatur, interdum plenior, interdum quoque inferiorem deprehendi: diversitas forte exinde oritur, quod codicum archetypa (ut in Hesychio factum vidimus) diversis additamentis in margine adaucta fuerint et interpolata. Cyrillum Marinum nunquam cito, nisi ubi a Bielio Bremensis aut non citatur, aut minus plene et mendose.

Post novas has circa Hesygium curas nova ejusdem editio multis forte necessaria videbitur, nec deerunt, qui ejusmodi incepto pares se sentient. Nuper vero magna cum voluptate percepi, quod eruditissimus *Beck* (celeber literarum G. in universitate Lipsiensi professor) ad novam Hesychii editionem animum et curas jam diu adplicuerit, novis subsidiis criticis, quae multis inde ab annis congefserit, instructus: de qua utique egregia quaevis sperari debent. Existimo tamen, integrum Photii Lexicon, quod inter omnia veterum Lexica (si ex fragmentis judicare liceat) maximum Hesychio lumen adferret, omnino expectandum esse, vellemque, ut contranei mei, a quibus jam diu speratur, hunc literarum Graecarum thesaurum quam primum in lucem proferant, nec tenebris eum occultari diutius patiantur. In his, quae p. 705. 9. leguntur: sic et *Antiphanis* Κιθαράδος primum ex hoc loco in lucem prodire videtur. memoria nimis fidebam; *Antiphanis* Κιθαράδος ex *Deipnosophista* innotuit.

Dum, Lector erudite, laboribus meis frueris, memor esto, quod absque insigni humanitate *Morelli*, bibliothecae d. Marci custodis, codex Hesychii Venetus nocte sepultus diu adhuc jacuisset. Vale.

Ἡ σ ύ χ ι ο ς

γραμματικός Ἀλεξανδρεὺς

Εὐλογία τῶ ἑταίρῳ Χαίρειν.

M S.

M U S:

T. 1. p. 1. l. 5. Ἀπίων.

Ἀπίων. ¹⁾

p. 2. l. 9. καὶ παρὰ τοῖς ἰ.

καὶ τὰς π. τ. ἰ.

— 1. 11. ὥστε παρέλιπεν.

ὥστε ἡμᾶς εἰδέναί, π.

— 1. 25. Ἐπαινῶ μὲν ἐγ.

Ε. μὲν οὖν ἐγ.

— 1. ult. αὐτῶν παραδραμεῖν.

αὐτῶν μὴ π.

p. 3. l. 11. πλεονέκτημα δ' αὐ-
τὸς.

πλεονέκτημα, ταῦτα δ'
α.

— 1. ult. ταῖς παροιμίαις.

ταῖς τε π.

p. 4. l. 12. ἀναμίλικτον φ.

ἀναμίλικτον φ. ²⁾

p. 5. l. 11. εὐρεῖς ἐκελος.

εὐρεῖς ἀν ε. ³⁾

— 1. 12. ὁμοίως εἶναι — ἀν-
θρώπῳ ὁμοίως.

ὁμοίως, ὡς ε. — ἀνθρώ-
πῳ ὁμοίως.

Α.

col. 1. l. 2. ἅ πάντα συναγεί-
ρας.

ἅ παντα ζυνάγειρας.

c. 3. l. 4. γελῶτα δηλοῖ. ἄ. φ.

γ. δηλοῖ.

c. 4. l. 3. ἀνανδρον. ἄ ἄ σχετλ.

Α. τὸ φ.
ἀνανδρον.

c. 5. l. 7. Ἀαδεῖν ὀλλεῖν.

Ἄ ἄ σχ.
Α. ὀλλεῖν.

c. 6. l. 1. Ἀαδαν ἔλ.

Ἄαδαν ἔλ. ⁴⁾

c. 6.

1) Ubique.

2) Lectio Aldina a typothea est.

3) In Aldina sphalma typotheae.

4) Cfr. VV. DD.

- c. 6. l. 1. Ἀάθης ἤμ. ἐβλ. Ἀάθης ἤ. ἐβλ.
Ἀάθεκτον α. Ἀάθικτον α.
- 1. 6. Ἀάλιον ἄτεκτον. ⁵⁾ Ἀάλιον ἄτακτον
— 1. 8. Ἀαμῆς χρ. Ἀάνης χρ.
- c. 7. l. 6. Ἀασάμην ἐβ. π. Α. ἐβ. περιέπεσον.
ἐπέε. ⁶⁾
Ἀάσατο ἐβλάβην. Α. ἐβλάβη.
[Ἀάθης ἐβλάβης.]
Ἀασήφρονη βλαψή- Ἀεσίφρονη βλαψίφρονη,
φρονη, φρ. αἰαὶ γὰρ φρ. αἰσαὶ γὰρ τὸ
τὸ βλ. βλ.
Ἀάσαψο ἐβλαψας. Α. ἐβλαψαν.
- c. 9. l. 2. Ἀβακίμων αλ. Ἀβακῆμων αλ.
Ἀβακῆσαι ἀγν. ἀμα- Αβ. ἀγν. ἀμαρτεῖν.
ράντων.
- c. 10. l. 3. Ἀβαί περὶ τὴν Ἀβαί περὶ τὴν Φωκίδα
Φωτιδάταπον, οὐ μ. τόπος, οὐ μ. Ἀπόλ-
Ἀπόλωνος ὄσαβαίου. λωνος Σαβαίου. ⁷⁾
- c. 11. l. 5. Ἀβακι, ἀγελαί- Αβ. ἀγ.
σωνες. ⁸⁾
- 1. ult. Ἀβάκω ἀγκίνοι. Σ. Ἀβακοάγκίνοι. Σ. ⁹⁾
- c. 12. l. 6. Ἀβαντα. π. πλ. Ἀβαντα. π. πλ. Π. ε.
Π. ἐνθα ἱερὸν Ἀπόλ- ἱερὸν Ἀπόλωνος.
λωνος.
[Ἀβαντες, οἱ Εὐβοῆς
καὶ κολοσσοὶ νεκροί.]
Ἀβατος. Αβατος.
- c. 13. l. 4. Ἀβαρβαρέη. ἐνό- Α. ὄνομα νύμφης, π. rel.
ματα νυμφ. . ., ¹⁰⁾
πολλὰ rel.

c. 13.

5) Sic prima manu.

6) Sic.

7) Cfr. VV. DD. In ὄσαβαίου duae priores litterae ex fine praecedentis vocis repetitae sunt.

8) In Aldina vitium typhotetae.

9) Vid. Epist. crit. ad Heynium.

10) Scripturae compendium erasit.

- c. 13. l. 10. Ἀβαρκνας κόμα Ἀβαρκνας κόμα. οὕτω
τὲ M. ¹¹⁾ M.
- c. 14. l. 4. Ἀβασάκτως δ. ¹²⁾ A. δ.
— l. 9. Ἀβαστυν ἀκιν. ¹³⁾ A. ἀκιν.
— l. 15. Ἀβδης. μ. παρ' Ἀβδης. μ. π. Ἰππώναι-
Ἰππώνακτι. ἀβδιού κτι.
μ (sic) Ἀβδιού. ἐμοῦ δ. ¹⁴⁾
ἐξ δούλος ἐ.
- c. 16. l. 6. Ἀβηροῦσι· διδοῦσιν. Ἀβηροῦσιν· ἀδουσιν.
Ἀβής· α. α. ἀσύνητος. Ἀ. α. α. ἀσύνητος, ἀνόη-
τος.
Ἀβήσση, ἐπινοεῖ, ἀνόη- Ἀβήσσει· ἐπινοεῖ.
τος. ¹⁵⁾
- Ἀβί. Ἀβί.
— l. 10. Ἀβια· οὐ β. ἢ β. Ἀβια· οὐ β. ἢ β. οὐκ ἔχ.
οὐκ ἔχοντα. οὐ βί. Ἀβιοι· οὐ βιοιοι.
ιοι.
- c. 17. l. 10. Ἀβιος· πλ. ὡς A. πλ. ὡς A. ἐν ἀλη-
Ἀντιφῶν ἐν ἀλήθ³ (sic) θεία.
- l. ult. Ἀβίωτον· κ. ἀει¹ A. κ. ἀηδῆ.
δῆ. ¹⁶⁾
- c. 18. l. 1. Ἀβλαβύνιον· σ. — A. σ. — ἐκ βιβλων πρὸς
ἐκ βιβλων καθ. καθ.
- l. 4. Ἀβλαξ· λαμπρως ὀ A. λαμπρὸς, ὡς K.
¹⁷⁾ K.
- l. 7. Ἀβλαντος· ἀνυπ., Ἀβλαντος· ἀ.
Ἀβλέματοι· αἶμ. Ἀβλέματι· αἶμ.

A 2

c. 19.

11) Vid. Epist. crit. ad H.

12) Sic ms. ut in Aldina.

13) Ut in Aldina.

14) ἐρμού a typo. est. Vid. Ep. crit.

15) ἀνόητος ex marg. male insertum erat, quod Musurus loco suo reposuit.

16) Sic prima manu.

17) Prima manu.

- c. 19. l. 6. Ἄβλητος· ἄτρ. ἐκ· A. ἄτρ. ἐκ βέλους;
βόλου.
- l. 11. Ἀβλίσματος· A. ἄψ.
ἄψ. ¹⁸⁾
- l. 12. Ἀβλόπες· ἀβλ. Ἀβλόπες· ἀβλ. Κι
Κρήτες.
ἀλογεῖ, σπ. M. Ἀβλόει· σπ. M.
- c. 20. l. 1. Ἀβλοή, σπενδε. M. Ἀβλόει· σπ. M.
- Ἀβολήτορες· μ. ἀνηλα- Ἀ. μ. ἀνηλλαχότες;
χότες.
- c. 21. l. 2. Ἀβολον· ὄνομα A. ὁ. στ.
στοιχείου. ¹⁹⁾
- l. 4. Ἀβοτοί· αἱ μὴ κα- A. αἱ μὴ κατανενημμέ-
τανενημμένα β. ναί β. ²⁰⁾
- l. 13. Ἀβουτον· τὴν οὐ- A. τὴν δουλείαν. A.
λίαν. A.
Ἀθραδούλη· π. Ἀθραδούλη· π.
- c. 22. l. 2. Ἀβραβαίνων· τρ. Ἀβραῖ βαίνων· τρ. ²⁾
- l. 9. Ἀβρανίδας· κροκρε- A. κροκρωτους. A.
τους. A.
- l. 12. Ἀβριζεθαί· ἀβρά- A. ἀβρύνεθαί, κ.
βεθαί, κ.
- l. ult. Ἀβρικτον· δύσκο- A. δύσκωφον ὕ.
φον ὕ.
- c. 23. l. 5. Ἀβροδίατος· τρ. A. τρ. τὸν β. ²⁾
τὸν βίον.
- c. 24. l. 8. Ἀβροτάζωμεν· A. ἀμάρτωμεν. ἀμφ. ὄ-
ἀμάρτωμεν. περ rel. ³⁾
- Ἀμφωδήσωμεν. ὅπερ rel.

c. 25.

18) Ut in Aldina.

19) Ut in Ald.

20) Reduplicationem omiffam ubique fere inferit.

1) Cf. VV. DD.

2) Articulum typhotheta omifit.

3) Separata univit. Ἀμφωδήσωμεν, ὅπερ rel. alieno loco ex margine inferta sunt.

- c. 25. l. 3. Ἄβροτῆ· ἄβροτη- A. ἄβροτησία.
 θεία.
- c. 26. l. 4. Ἄβρωμόντασχοι· A. οἱ σ. βρ. — καὶ Λυά-
 οἱ συν βρ. — καὶ
 Λυήχοι.
- l. 14. Ἄβύρβηλον· πολυ- A. πολύ. μάταιον.
 τ (sic)
- c. 28. l. 8. Ἀγαθίς· δεσμεῖ ῥά- A. δέσμη ῥάμματος rel.
 ματος rel.
- l. 11. Ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ A. — Σπαρτιάταις.
 των ἱππ. ἐξ. —
 Σπαρτιάταις..γαλ- Ἄγαλμα Ἐκ. rel. 4)
- c. 29. l. 5. Ἀγάλακτος· ὑο- Ἄ. ἡ ὁμόθηλος.
 μόθολος.
- Ἀγαλήτορα· π. Τυρῆνοί. Ἀγαλήτορα· π. Τυρῆνοί.
- c. 30. l. 6. Ἀγαλλόμενος· ἀγα- A. ἀγαλλιών.
 λιών.
- l. 13. Ἀγαθὸν ὄν, τὴν λ. Ἄγαθὸν ὄν, τὴν λ. 5)
- c. 31. l. 3. Ἀγελαῖος· ἰδ. 6) Ἀγελαῖος· ἰδ.
 Ἀγαί· ἡ· στρώματα. τρ. A. ἡ· τρώματα. τρ.
- l. 16. Ἀγάλλεται· τ. γα- A. τ. γαυριᾶ.
 βριᾶ.
- c. 32. l. 2. Ἀγαμεμόνη. θ. A. θιδραζατο. 7)
- l. 9. Ἀγάμητος· ἀγ. A. αγ. α.
 ἀβυξ. 8)
- Ἀγαμίου ζ. π. Σπ. 9) A. ζ. π. Σπ.

A 3

c. 33.

- 4) Litteras duas erasit, ac unita separavit. Vid. Ep. crit.
 5) Signum typhothetam effugit.
 6) Prima manu, quam Musurus deleuit.
 7) Signum in Ald. omisium est.
 8) Ut in Ald.
 9) In Ald. περι pro παρα typhothetae errore.

- c. 33. l. 2. Ἀγάνημα· ἀσχά- A. ἀσχάλλω. ¹⁰⁾
 λω.
 — 1. 5. Ἀγανόσιν· πραεῖς. Ἀγανοί· πι.
 — 1. 6. Ἀγανοῖς. ἰόντες τ. δ. Αἰγανέησιν ἰέντες· τ. δ.
 β. β.
 — 1. 8. Ἀγάννιφον· λ. χιο- A. λ. χιονιζόμενον.
 νιζόμενος.
 (sic)
 Ἀγαν· εὐφροσύνη, πρ. Ἀγανοφροσύνη· πρ.
 Ἀγανέφρων· λ. φ. Ἀγανόφρων· λ. φ.
 — 1. 12. Ἀγανόπιδος, π. ε. Ἀγανώπιδος, π. ε. πρα-
 πραεῖα, κ. βλ. ¹¹⁾ εῖας κ. βλ.
 c. 34. l. 15. Ἀγάξρον· σφ. — A. σφ. — ἄγαν ξοῶδη.
 ἄγαν ξοῶδης.
 c. 35. l. 1. Ἀγάσσαι· φθ. Ἀγάσαι· φθ.
 — 1. 4. Ἀγαθός, σ. κ. Ἀγαθᾶ· σ. κ.
 Ἀγασσίς· ὁ φθ. σφαί- A. ὁ φθ. σφαίρα.
 ραν.
 — 1. 8. Ἀγασόπερπαι. Ἀγασότερπαι. ¹²⁾
 — 1. 13. Ἀγάσατο· ἐφθ. Ἀγάσσατο· ἐφθ.
 — 1. ult. Ἀγάσαι· θαυμά- A. θαυμάζειν.
 ζειν. ἀγάλλου. Ἀγάλλου. ¹³⁾
 c. 36. l. 2. Ἀγάσσηθε· φθ. Ἀγάσσηθε· φθ.
 — 1. 5. Ἀγάστροφον οὔτασε A. οὔτασε δουρί.
 δόρυ.
 Ἀγάσει· ἄγαν τύπτει. A. ἄγαν τύπτει.
 ἀγαστά, ἀ ἄν τις Ἀγαστά, ἀ ἄν τις ἀγ.
 ἀγ. — Δισχύλος — Δισχύλος φρα-
 φρα ^ξ ζει. ¹⁴⁾
 — 1. 10. Ἀγάτειμα· β. Ἀγάτημα· β.

c. 36.

10) Quod typhothetam effugit.

11) Scriptum erat πραεῖα, καλῶς βλ. Cf. VV, DD.

12) Quod typhothetam latuit.

13) Unita separavit. Ἀγάλλου ex margine est.

14) Unita sejunxit. Nullum est dubium, quin Φρυξί le-
 gendum sit. Cf. VV, DD.

- c. 36. l. 17. Ἀταύλιος· μὴν. Ἀγαύλιος· μ.
 c. 37. l. 5. Ἀγααῤῥεύεται· ἐγγ. Ἀγαῤῥεύεται· ἐγγ. ὕ. α.
 ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κ. κ. ¹⁵⁾
 — 1. 9. Ἀγγαρος· ἐργ. — Α. ἐργ. — γραμματο-
 γραμματηφόρους. φόρους.
 — 1. 11. Ἀγγεα· ἀγγία. ¹⁶⁾ Α. ἀγγεῖα.
 c. 38. l. 5. Ἀγγελείη, ἄγειν Ἀγγελείη· ἄγουσα λ.
 λειαν.
 — 1. 9. Ἀγειν· ἀπάγειν, κ. Α. ἀπάγειν, κ. ¹⁷⁾
 Ἀγειν, τὸ ὕ. τὸ πί- Α. τὸ ὕ. τὸ πίνειν.
 νειν. ¹⁸⁾
 c. 39. l. 1. Ἀγγελῆς. δ. — πάν Ἀγγελή· δ. — Πανδίο-
 δι' ἄνειδος Φύλον. ¹⁹⁾ νίδος Φυλῆς.
 Ἀγγείλω. ἀργεῖω. Α. Ἀργεῖων.
 — 1. 5. Ἀγγελέσκων· ἤγγε- Ἀγγέλλεσκων· ἤγγελλον.
 λον.
 — 1. 8. Ἀγγίτας· ο. π. π. Α. ο. π. παρὰ Π.
 Παγγαῖον.
 — 1. 10. Ἀγγλιθεὺς, ἐξ ὧν Α. ἐξ ὧν ἢ κ.
 ἢ κ. ²⁰⁾
 — 1. ult. Ἀγδιστις· ἢ αὐτῆ Α. ἢ αὐτῆ τῆ μ.
 τῆ μ.
 c. 40. l. 1. Ἀγδus· ἀγγος Κ. ¹⁾ Α. α. Κ.
 — 1. 8. Ἀγεινεν· ἀγειν ἐν ν. Ἀγεινῆν· ἀ. ἐν ν.
 Ἀγείπτεται· ὄρα. Ἀγόπτεται· ὄ.
 Ἀγεινεός· ἤγον. Ἀγίνεον· ἤγον.
 c. 42. l. 3. Ἀγεληδόν· ἠθ. ιδίως Α. ἠθ. ιδίως ἀγέλη.
 ἀγέλης.

Λ 4

c. 42.

15) ἀγγαρευτῶν, quod Ald. ceteraeque edd. habent, typhothetae tribuendum est.

16) Prima manu.

17) ἐπάγειν typhothetae est.

18) Sic duplici accentuatione.

19) Sic scribae imperitia.

20) Ut in Ald.

1) In Ald. Ἀγδους errore typhoth.

- c. 42. l. 5. Ἀγελεύη. λαΦυρα-
γάγου, καὶ ἡγουμένη
τοῦ π.
— l. 8. Ἀγ. λης· δῆμος A. ²⁾) Ἀγελή· δ. A.
— l. 10. Ἀγέμεν· ἄγετε, ἀ-
γαγεῖν, ὡς τό· Ἄϊας δ'
δ' ἐκ Σαλαμῆνος ἄγετε
δύο καὶ δέκα ναῦς.
Ἀγε μὴν.
6. 43. l. 1. Ἀγέν· κ. — καὶ
ἦγον. Ἀγέν· κ. — καὶ ἦγον. ³⁾)
Ἀγέννητα. Ἀγέννητα.
— l. 13. Ἀγερ· εν· συνηθε. ⁴⁾) Ἀγερθεν· σ.
— l. 16. Ἀγερούατο· ἦμ. Ἀγερώσατο· ἦμ.
c. 44. l. 7. Ἀγερσικυβῆλις. A. Κρατῖνος ἀνδραπέτη-
Κρατῖνος ἀνδραπέ-
τησιν ἐπιλάμπονος
τὸν ἀ. ⁵⁾)
c. 45. l. 3. Ἀγενεῖ· ἀ.
Ἀγενῶς· ἀ.
— l. 5. Ἀγες, λαός ὁ πλου-
τῶν. Ἀγεσίλαος. ὁ Πλούτων.
— l. 17. Ἀγη· θ. — ὡς τό· Ἀγη· θ. — ὡς τό·
Nῦν δέ μοι ἐν χεῖρε-
σιν rel. N. δέ μ. ἐν χεῖρεσσιν
rel.
c. 46. l. 3. Ἀγηλ'· οιο· λαφ. ⁶⁾) Ἀγηλέοιο· λ.
Ἀγηλωμεναι· χ. Ἀγηλόμεναι· χ.
— l. 12. Ἀγηνορία· ανδρία. A. α. — ὡς τό· Ἀγηνο-
— ὡς τό· Ἀγηνο-
ρη δέ μιν ἕκτα ἐν
τέγεα. Τέγει.

c. 47.

2) Litteram erasit.

3) Omisissis: Ἄϊας δ' ἐκ Σ. rel. quae huc a VV. DD. trans-
feruntur. Exemplum e margine esse suspicor.

4) Litteram erasit.

5) Cf. VV. DD.

6) Locus erasus.

- c. 47. l. 5. Ἀγήτης· ὁ ἱερ. 7) A. ὁ ἱερ.
 — l. 7. Ἀγητής· ὁ ἱερ. — ἐν A. ὁ ἱερ. — ἐν δὲ τοῖς
 δὲ τοῖς Καρνείοις — Καρνείοις — Ἀγη-
 Ἀγητορία. ὡς ἀγή- τορία.
 μεθα ἔχει εἰσορόων- Ἀγη· θάμβος. ὡς·
 τος. 8) Ἀγη μ' ἔχει εἰσορόων-
 τα.
- l. 14. Ἀγήτωρ· ὁ τ. A. A. ὁ τ. A. θυηλῶν.
 θυηκλῶν.
- c. 48. l. 13. Ἀγίοχα· ἦ. Ἀγῆοχα· ἦ.
 Ἀγιοχόταν· κ. Ἀγιοχόταν· κ.
- l. 17. Ἀγιστέων· εὐσ. 9) A. ε.
 Ἀγιστῶν, ἦχῶν ἁγίων. στί- Ἀγιστῶν· ἦχῶν ἁγίων. ἦ
 φος, [ἦ στύφος] ἦ στίφος. ἦ συστ.
 συστ.
- l. ult. Ἀγκάς· ἀγκ. A. ἀγκ. ἢ ἀγκάλας. ἀγκ-
 Ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκ. κάζοντο· ταῖς ἀγκ.
 περιελάμβανεν. περιελάμβανον. 10)
- c. 49. l. 3. Ἀγκαλέει· ἀναγκ. A. α.
 καλεῖται.
- l. 5. Ἀγκαλέω· ἀναγκα- A. α.
 λῶ.
 Ἀγκαλειδαγωγοί· ἀγκ. Ἀγκαλιδαγωγοί· ἀγκα-
 καλείδας ἀγκ. λίδας ἀγκ.
- l. 8. Ἀγκαλίδεσιν· ἀγκ. Ἀγκαλίδεσιν· ἀγκ.
- l. 11. Ἀγκαλίδας ἔλκεν· A. ἔλκ. α.
 α.
- l. 17. Ἀγκεράτεσιν· ε. Ἀγκεράτεσιν· ε.
- c. 50. l. 6. Ἀγκλίνας· ἀνα- A. α. ἀνοίξας. ὡς τὸ·
 κλίνας, ἀνοίξας. Ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ
 Ἀγκλίνας. ὡς τὸ· πρόσ- σ. σχέθον.
 θεν δὲ σάκεα σχέθον.

A 5

c. 50.

7) Ut Aldina.

8) Locus Homericus olim ex margine archetypi loco alieno infertus fuit.

9) Aldina lectio a typoscripta est.

10) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.

- c. 50. l. 10. Ἀγκόλαι ἀγκό- A. ἀγκόνες. ἀ.
 ves. ἀγκοῖναι.
 — l. 12. Ἀγκόνος τ. Ἀγκῶνος τ.
 — l. ult. Ἀγκος νῆσον π. ¹¹⁾ A. νῆσον π.
 c. 51. l. 2. Ἀγκοτύλη παι- A. παιδία τις ε.
 δεία τις ε.
 — l. 4. Ἀγκρηόμεναι ἀπο- A. ἀποφηνάμεναι.
 φηόμεναι.
 — l. 11. Ἀγκύλαι ἰμ. ἐν Ἀγκύλαι ἰμ. ἐν κρηπί-
 κρηπίσιν. σιν.
 — l. 12. Ἀγκύλη ἀκ. — A. ἀκ. — ἀγκῶνος ¹²⁾
 ἀγκόνος καὶ π. — καὶ π. — κ. — κ.
 κοτάβους — κοτά- π. — οἱ δὲ καὶ
 βους π. — εἰ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκον-
 ἐγκυλισταὶ ἀκονι- τισταὶ εἶρ.
 σταὶ εἶρ.
 — l. ult. Ἀγκυλομήτω σκ. A. σκ. Βουλευομένου.
 Βουλευομένου.
 c. 52. l. 8. Ἀγκύλη χεῖρ ἀπ- A. χ. ἀπηγκυλωμένη —
 ηγκυλομένη — ἀπο- ἀ.
 κοταβισμόν.
 — l. 11. Ἀγκύλας. — ἀγ- A. — ἀγκῶνος. ¹³⁾
 κῶνος.
 — l. 16. Ἀγκυραῖ. — Σ. Φαῖ- A. — Σ. Φαῖδρα. ¹⁴⁾
 δραῖ.
 c. 53. l. 4. Ἀγκυρόβουλα. — A. — ἐν τοῖς λ. — καὶ
 ἐν ταῖς λιμένεσιν — ε. ὦ. α.
 καὶ ἐνλιμένι ὡς αἰ-
 σχυήν,
 — l. 9. Ἀγκῶν. — καμπή. A. — καμπή.

c. 53.

11) Lectionem prima manu superscriptam delevit.

12) Correctionem Musuri typhotheta negiexit.

13) Lectionem superscriptam delevit.

14) Typhotheta Musuro immorigerus fuit.

- c. 53. l. 9. — παραγκῶνος καὶ ἢ τείχεως ὑψ. ¹⁵⁾ — παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχεως ὑψ.
- c. 54. l. 7. Ἀγλαίφῃ· α. Ἀγλαίφῃ· α.
— l. 12. Ἀγλάμασι· κλάσ- A. κλάσμασιν. ἀγλαό-
ματιν. γλαόπης· πης· ὁ A.
ὁ Ἀσκλ. ¹⁶⁾
- l. 18. Ἀγλαοφώτης· A. β.
β. ¹⁷⁾ Ἀγλαυκόν· α. Ἀγλαυκόν· α.
- Ἀγλαυρίδες· μύρα^ε π A. μ. π. A.
Ἀθηναίοις. ¹⁸⁾
- l. ult. Ἀγλαυρος· θ. — A. θ. — π δὲ A.
π δὲ A. ¹⁹⁾
- c. 55. l. 6. Ἀγλευκῆς· αἰδῆς. A. αἰδῆς.
— l. 9. Ἀγλείδια· σκ. Ἀγλίδια· σκ.
Ἀγλείτις· οἰκέτης. Ἀγλείτις· οἰκέτις.
- l. ult. Ἀγμίεις· παρα- Ἀγμιεῖς· παραθραύ-
θραῦσ. ²⁰⁾ σεις.
- c. 56. l. 10. Ἀγναμπτον· ἰμ. A. ἰμ. ἀγνεῖ· λ. ¹⁾
· γνεῖ· λ.
- l. 13. Ἀγνεῖοτε· ν. στρ. Ἀγνεῖετε· ν. στρ.
- l. 20. Ἀγνήσαι· ἀποθ. Ἀγνίσαι· α.
- c. 57. l. 2. Ἀγνίθες· λῖα. A. λεία.

c. 57.

- 15) καὶ ἢ natum est ex βῆ Π. Π. v. 702. quod Musurus male deleuit.
- 16) Litteram initialem a scriba omisiam Musurus quidem praenotavit, at notae separationis (=) oblitus est; ex quo typhotetae error.
- 17) Typhoteta erravit.
- 18) Scripturam codicis hic minus perspicuam typhoteta male legebat.
- 19) In Ald. περὶ typhotetae errore.
- 20) Locus erasus; lectio vero prima manu superscripta intacta est.
- 1) Litteram init. praefixit, at non separavit; quod typhotetam saepius in errorem induxit.

- c. 57. l. 6. Ἀγνόδιμος· ἀγν. Ἀγνόδικος· αἰ.
 — l. 9. Ἀγνοεῖν· τὸ δ. — μὴ A. τὸ δ. — μὴ τίθους[‡]
 τίθους ἰδών. ἰδών.
 — l. ult. Ἀγνοπολεῖσθαι· τ. A. τ. ὑ. ἦ. θέρεσθαι.
 ὑ. ἦ. θέρεσθαι.
 c. 58. l. 16. Ἀγνώσ· τῆς Αἰολ. Ἀγνώσ· τ. A.
 c. 59. l. 1. Ἀγνυτον· κτεάσ- A. κτεάσσουσιν. κ.
 σουσιν. κ.
 Ἀγνώμενα· θρ. Ἀγνώμενα· θρ.
 — l. 7. Ἀγνώσσει· δυσχεραί- A. δ.
 ρει.
 c. 61. l. 10. Ἀγορὰ Κερκόπων· Ἀγορὰ Κερκόπων· τ.
 τ.
 c. 62. l. 9. Ἀγοραῖς· ἐκκλ. A. ἐκκλ.
 Ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὐ- Ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὕτως
 τως ἐλέγετο ὄντος[‡]
 — Φιλοχώρος ἐν ἐλ. ὄντος — Φιλό-
 τρίτῳ. χορος ἐν τ. 2)
 c. 63. l. 1. Ἀγορατυτιεῖς· αἰ. A. αἰ.
 — l. 12. Ἀγορῆ· ἐκκλ. — A. ἐκκλ. — καὶ ὁ λ.
 καὶ ὁ λόγος· Ἄγορῆ Ἀγορῆ δὲ τ' αἰμείνω· —
 δ' ἔταμείνω — μέγα μέγαν δ. 3)
 δ.
 — l. 14. Ἀγορῆ δὲ· εἰς τ. Ἀγορῆνδε· εἰς τ.
 c. 64. l. 8. Ἀγος· κλαῦσμα. A. κλ.
 — l. 11. Ἀγοστούς· ὀλέκρε- A. ὀλέκρενα.
 να.
 — l. 15. Ἀγούστω· μ. Ἀγουστώ· μ.
 — l. 18. Ἀγραῖ· χ. — Δπ- A. χ. — Δ.
 μήτρας.
 — l. 21. Ἀγρακόμας· ὄρη τ. Ἀγρακόμα· πόρη τ.
 τ.

c. 65.

2) In Ald. signum omissum est.

3) Ex adjuncto exemplo novum constituit articulum.

- c. 65. l. 4. Ἀγραυλῶ τὰ ἐν- Ἀγραυλα· τ. ε. τ.
 θείρω τ.
 — 1. 13. Ἀγραθέν· σ. Ἀγραθέν· σ.
 — 1. 16. Ἀγρεμάς· ἄγε δῆ. Ἀγρεμας· ἂ. δ.
 — 1. 20. Ἀγρεμον· τὸν κ. — Α. τ. κ. — Α. δὲ Μυρ-
 Δισχύλος δὲ Μυρ- μηδόσιν.
 δ (sic).
 μῆ
 c. 66. l. 4. Ἀγρέματα· σκ. Α. σκ. Εὐρ. Ἀνδρομάχη.
 Εὐριπίδης Ἀνδρό-
 με.. 4)
 Ἀγρέται. π. Κ. Ἀγρέται. π. Κ.
 — 1. 19. Ἀγε.. θαι· συνε- Ἀγεῆθαι· σ.
 πεδαί. 5)
 c. 67. l. 6. Ἀγριάμπη..., 6) Ἀγριάμπη· ἡ βρυονία.
 ἡ βριον..., 7) βοτ. β.
 — 1. 9. Ἀγρίανες· τ. — χῶ- Ἀγριᾶνες· τ. — χ. Παι-
 ρας .. αἰόνων. 8) ονων.
 Ἀγριαν· αἰ..., ἂκ. 9) Ἀγριαναιῶν· ἂκ.
 — 1. 14. Ἀγρίδιον· κ. — π Α. κ. — π Α.
 Αἰτ. 10)
 — 1. 19. Ἀγρινοὶ· ἄγε. — Α. ἄγε. — π.
 παιδερέται.
 c. 68. l. 4. Ἀγριοὶ λιμένες· τ. Α. λ. τ. ἐν Ἐρμῶνι.
 ἐν ἔρμῶνι.
 — 1. 6. Ἀγριον· γ. ἐπὶ Θη- Ἀ. γ. ἐπὶ Θηλείου·
 ρίου σὺν, ἄγριον ἄργ. Σὺν ἄγριον, ἄργ.
 c. 68.

4) Compendium fini vocis annexum ως denotat.

5) Litterae deletae videntur esse ei.

6) Compendium litt. λος delevit.

7) Locus erasus.

8) Litteram erasit.

9) In medio vocis litteram delevit; compendium quoque fini affixum parum perspicuum est, potius enim litteras ης aut ως quam ον indicare videtur.

10) In Ald. περῑ typosetae errore, et ipsa compendii, quo et παρὰ scribitur, ambiguitate.

- c. 68. 1. 6. — αἰχμητόν. κατ-
ιδίαν δὲ ο. κ. — πα-
τριὸς δὲ Θ.
- 1. 15. Ἀγριοψωρία· ν. καὶ
ἀγριολεχῆναι.
- 1. ult. Ἀγρίφη· ὑποχιά-
μης σκαφή.
- c. 69. 1. 1. Ἀγριφος· γ. —
Ὀλυμπίωιν.
- 1. 3. γρόθειρα· β.
- 1. 7. Ἀγρολετήρη· τὸν α̃.
— 1. 9. Ἀγροῖῶτα· ἀγρ.
— οἱ ἀντιδιέστελλον
πρὸς τοὺς E.
- 1. 11. Ἀγροῖτία· ἀγρ.
- c. 70. 1. 3. Ἀγρώστη· β. —
λο̃ ἐκαλεῖτο.
- 1. 10. Ἀγρούαι· ἀγρ.
— 1. 13. Ἀγροῖπηγή· π. ¹⁵⁾
- c. 71. 1. 4. Ἀγρώσσει· θ.
Ἀγρωεύοντες· ἀγρ.
- 1. 8. Ἀγρωστῆναι· N.
- 1. 11. Ἀγρωστι· ε.
Ἀγρας· ἀμφοδα.
Ἀγυιάς· ῥύμας, θήρας.
- αἰχμητόν. κατ-
ιδίαν δὲ ο. κ. — πα-
τριὸς δὲ Θ.
- Ἀγριοψωρία· ν. καὶ ἀ-
γριολεχῆναι.
- A. ὑποδοχή. ἄμη. σκα-
φή.
- A. γ. — Ὀλυμπιάωιν.
Ἀγρίθειρα· β. ¹¹⁾
- Ἀγρολέτειρα· τ. α̃. ¹²⁾
- A. ἀγρ. — οἱ ἀντιδιε-
στέλλοντο πρὸς τ.
E.
- Ἀγροῖτιᾶ· ἀγρ.
- Ἀγρώστη· β. — λόχος
ε̃. ¹³⁾
- Ἀγρούαι· ἀγρ. ¹⁴⁾
- Ἀγροῖπηγή· π.
- Ἀγρώσσει· θ.
- Ἀγρώσσοντες· α̃.
- Ἀγρωστῆναι· N.
- Ἀγρωστις· ε.
- Ἀγρας· θήραν.
- Ἀγυιάς· ἀμφοδα, ῥύμας.
- c. 71.

11) Signum separationis a Mufuro omiffum typhotetae imposuit.

12) Primam lectionem delevit.

13) Typhotetae incuria figma fin. excidit, unde in Aldina λοχο, quod VV. DD. exercuit.

14) Supranotatam lectionem rejecit, et accentum mutavit. Cf. VV. DD.

15) Sic duplici accentu. Excidit procul dubio lit. υ, et scriptum fuit olim Ἀγροῦ πηγῆ. quemadmodum VV. DD. divinarunt.

- c. 71. l. 11. Ἀγυῖ^α ἀθροῖσ- Ἀγύρεις ἀθρ.
ματι.
Ἀγυῖα ἀμφ. — γειτο- Ἀγυῖά ἀμφ. — γειτο-
νεῖα.
Ἀγυῖα ἀμφοδες, ρ. — Ἀγυῖαί ἀμφοδοί, ρ. —
οἱ δὲ στενω̄ περ. οἱ δὲ στενωποῦς.
c. 72. l. 12. Ἀγύος ἀγύοικος. Ἀγύσιος ἀγ.
— l. ult. Ἀγυρμός ἐκκλ. — Α. ἐκκλ. — ἀγειρόμενον.
ἀγυρόμενον.
c. 73. l. 5. Ἀγύρτης οχλ. — Α. οχλ. — σ.
συμφερωτάδες.
— l. 10. Ἀγχαλέη τ. — Α. τ. — παρὰ Ἰππώ-
παρὰ Ἰππώνακτι.
Ἀγχαζε ἀ. καὶ ἀγχαίν Α. ἀ καὶ ἀγχαίθε καὶ
δὲ καὶ ἀγχα.. τὸ α. ἀγχασαί τὸ α. ¹⁶⁾
— l. 15. Ἀγχε πν. — πλη- Α. πν. — πλησίαζε.
σίαζεται.
c. 74. l. 1. Ἀγχιηήνης ἐγγύς. Ἀγχιηήνης ἐ. ¹⁷⁾
— l. 5. Ἀγχιβαθεῖν ε. Ἀγχιβατεῖν ε.
— l. 10. Ἀγχιβαδάς^{ης} α. Ἀγχιβαδάς α. ¹⁸⁾
— l. 12. Ἀγχιαλιδάς π. Α. π. ¹⁹⁾
Ἀγχιάλ., ἢ Ἀττ. Ἀγχιάλη ἢ Α. ²⁰⁾
— l. 17. Ἀγχιθερμον γεί- Α. γείτον.
των.
Ἀγχι ε. — Ἀγχι δὲ, Α. ε. — Ἀγχισβατεῖν
τὸ δ. δὲ, ¹⁾ τὸ διαφέ-
ρεσθαι. Ἀγχιλάι
ἀ. ²⁾
- c. 75¹

16) Pro scriptura erasa substituit primum ἀγχαστε, dein de ἀγχασαί.

17) Cf. VV. DD.

18) Primam scripturam delevit.

19) In Ald. error tythetiae.

20) Exitum vocis delevit; si quid video, fuit ης.

1) Iam superflua erit ad vocem VV. DD. nota.

2) Signi separationis, ut saepius, oblitus est.

- c. 75. l. 1. Ἄγχιμαστρον· ἀμ- A. ἀμφισμένον.
Φισμένα.
Ἄγχιμαχητά· οἰσυσ- A. οἰσυστάδην μ.
τάδες μ.
- l. 8. Ἄγχίνους· σ. νι^λφα A. σ. νηφάλιος.
— l. 10. Ἄγχίπους· ε. — A. ε. — E. Ἰφιγενεία τῆ
Εὐριπίδης Ἰφιγε... ἐν T.
τῆ ἐν T.
- c. 76. l. 1. Ἄγχιστίδ.., ὀμν. Ἄγχιστίνδην· ὀμν. 3)
— l. 7. Ἄγχιστῆνα· ἐγγύς Ἄγχιστῆνα· ε. 4)
στ. Ἄγχιστῆνα· σ. ἀλλ. ἢ
ἀλλ' ἢ συνεχές. συνεχῆς.
— l. 13. Ἄγχουά· πηγὰ ἐπὶ A. π. ἐπὶ Μυσίαν.
Μύ^ς
- c. 77. l. 9. Ἄγχους· ῥίζα, ἢ Ἄγχουσα· ῥ. ἦ. φ. τὰ
φ. γύναια. γύναια.
— l. 11. Ἄγχουσίζεται· ἐν- A. ε. — οἰονεὶ Φουκά-
τρ. — οἰονεὶ φ. καρ... ρω. 5)
ἀγχού δέ. Ἄγχου δέ.
- c. 78. l. 8. Ἄγω· κ. — ἐπὶ A. κ. — ε. ἀψ. Ἄγω δ'
ἀψύχων· Ἄγω δ' αἰθῶνα σ. ἀντὶ τοῦ
αἰθῶνα σ. ἀντὶ τοῦ Φέρον.
Φέρον.
Ἄγωγεύς· ὀϊμάς. A. ἰμάς.
— l. 11. Ἀγώγημον· ὠφ. Ἀγώγιμον· ὠφ.
c. 79. l. 3. Ἀγώγημα· φ. Ἀγώγιμα· φ.
Ἀγώγημων· ὀ. Ἀγώγιμων· ὀ.
— l. 12. Ἀγώνη· υἱὸς κύα- A. υἱὸς κύαμος.
μος.
- c. 80. l. 10. Ἀθλοθέτης· α. A. α. — Ἀθλοθέτης
— Ἀθλοθέτης μονα. ὀ μ.

c. 81.

3) Compendium vocis deletum est.

4) Vocis divisionem typhotheta neglexit.

5) Litteram in medio et compendium in fine deleuit.

c. 81. l. 1. Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ.

[Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄν-
θρωπος, καὶ ἄνθρω-
πος ἕτερος κατὰ τὸν
ἅγιον Ἐπιφάνιον.]

Ἀδά· ἡδ.

c. 82. l. 5. Ἀδαῖα· εἰς κ. —
τὸν ἀεθῆ ἀδ.

A. εἰς κ. — τὸν ἀηθῆ
ἀδ.

c. 83. l. 7. Ἀδακτ., κν.

Ἀδακτῶ· κν. 6)

c. 84. l. 10. Ἀδαμάντιον· ἀ-
τριτάνευτον.

A. ἀτρητάνευτον.

— l. ult. Ἀδαμία· τὸ ἀδ.
Φονεύεν.

Αδαμιᾶν· τὸ ἀδ. φ.

c. 85. l. 3. Ἀδαμναῖς· ἀκολα-
σταίνας.

Ἀ. ἀκ.

— l. 6. Ἀδαρκῆ· β.

Ἀδαρκῆ· β.

— l. 10. .δαξῆσαι· κνήσαι.

Ἀδαξῆσαι· κν. 7)

— l. 13. Ἀδαπάνως· λειτῶς.

A. λιτῶς.

— l. ult. Ἀδασμος· οὐδένα
δεσμὸν ἐκτελ. —
Αἰσχύλος ἡδονήν.

A. ο. δ. ἐκτ. — Αἰσχ.
Ἡδωνοῖς.

c. 86. l. 4. Ἀδαυρα., α.

Ἀδαύρα· α. 8).

Ἀδαχαυκναῖς· κνήκει φ.

Ἀδαυχακναῖ· κνήθει κεφ.

— l. 9. Ἀδδαντήν· κινν.

Ἀδδάντην· κ.

— l. 16. Ἀδε· ἦ.

Ἀ. η.

Ἀδε δ' Ἐκτορ.. μῦθος.

Ἀδε δ' Ἐκτορι μῦθος.

c. 87. l. 3. Ἀδεῖ., ἀργία.

Ἀδεῖα· ἀ.

— l. 5. Ἀδειδῶ· ὦ δηλοῖ.

Ἀ δειλοί· ὦ δειλοῖ.

— l. 7. Ἀδήλητον· ὕ.

Ἀδείλητον· ὕ.

— l. 9. Ἀ δειλεεῖ· ἀθλ.

Ἀ δειλαίε· ἀ.

Ἀ δει· ὦ δ.

Ἀ δειλοί· ὦ δ.

c. 87.

6) Exitum vocis delevit.

7) Littera init. omiffa.

8) Compendium in fine delevit.

B

- c. 87. l. 9. Ἄ δειλώ· ᾧ δ. ᾧ δ. A. δ. ᾧ δ. ᾧ δ. δείλαισι
 δέμιοι.
- l. 16. Ἄδενάων· ἀθρ. Ἄδινάων· ἀθρ.
 Ἄδενόν· λ. γοηρόν, α. Ἄδινόν· λ. γ. α.
 Ἄδενόν κῆρ· π. Ἄδινόν κῆρ· π.
- c. 88. l. 4 Ἄδέκαστον· ἀδ. ὁ δὲ A. ἀδ. ὁ δεκάδας μὴ λ.
 κειδᾶς μὴ λ.
- l. 14. Ἄδελφιζίας· κ. A. κ.
- l. ult. Ἄδενδρον· γ. — A. γ. — ἤγουν ρουαῖς κέ-
 ἤγουν ρουασκέλυφος. λυφος.
- c. 89. l. 2. Ἄδένες· σ. — ῥά- A. σ. — ῥάχιν, καὶ βου-
 χην καὶ βοβῶνες. βῶνες.
- l. 13. Ἄδευκέϊ· α. οἰονεῖ. A. α. οἰονεῖ ἀδοκεῖ, ἀπερ.
 Ἄδοκεῖ· ἀπροσδ. Ἡλ. Ἡλ. δὲ φησιν ἀνε-
 δὲ φησιν ἀνείκτω. κέστω. οἱ δὲ ἀδευ-
 οἱ δέ. κῆς, αὐτ. 9)
- Ἄδευτής· αὐτ.
- l. ult. Ἄδευτόν· χ. ἢ οὐκ A. χ. ἢ οὐ οὐκ ἂν τις ἔ.
 ἂν τις ἔ.
- c. 90. l. 2. Ἄδεψιτόν· ἀμ. Ἄδέψητον· ἀμ.
 — l. 6. Ἄδην· διαπορεῖ. A. διαπορεῖεν.
- l. ult. Ἄδημονᾶ· ἀκηδιᾶ, Ἄδημονᾶ· ἀκηδιᾶ, ἀγα-
 ἀγωνιᾶ. νιᾶ. 10)
- c. 91. l. 4. Ἄδενεία· ἀπ. Ἄδενείη· ἀπ.
 — l. 13. Ἄδηξῆσαι· νῆσαι. Ἄδηξῆσαι· κνῆσαι. 11)
- Ἄδηρητον· ἀμ. Ἄδηρητον· ἀμ.
- c. 92. l. 3. Ἄδησειε· ἀδημονί- A. ἀδημονήσειε.
 σεσε.
- Ἄδησιδες· ἴ. — ἐν ἄρ- A. ἴ. — ἐν Ἄργεσι ἀδητῶ
 γειαδητῶναῶ. 12) ναῶ.

c. 92.

9) Ita fejuncta univit.

10) Litteram init. praefixit, et primam manum delevit.

11) Litteram ante νῆσαι expunxit.

12) Sic una ferie.

- ε. 92. 1. 11. Ἰ. Ἀδηφάγοι. τ. — A. τ. — κ. διάκρ. —
 κώλων διάκρ. — ὑπὸ
 Εὐκρίτου μ. — λίχ- ὑπὲρ Εὐκρ. μ. —
 νους, Ἰδ. — δρομεῖς λύχνους, Ἰδ. — δρ.
 δέ τινες ἐννεβάλα^α δέ τινες ἐννεβάλα^α
 ἀδηφ. ἔλ.
 δηφάγοι ἔλ.
- ε. 93. 1. 5. . διαίλακτος· ἀφ. Ἰ. Ἀδιαίλακτος· ἀφ.
 — 1. 7. Ἰ. Ἀδιαν· ὀδ. Ἰ. Ἀδειαν· ὀδ. ¹³⁾
- ε. 94. 1. 1. Ἰ. Ἀδιάρθρων· ἀ- A. Ἰ. ἄσημον.
 σιμον.
- 1. 4. . διαστάτως· χ. Ἰ. Ἀδιαστάτως· χ.
 — 1. 7. . διατάκτω· ἐν μ. Ἰ. Ἀδιατάκτω· ἐν μ.
- ε. 95. 1. 3. Ἰ. Ἀδικος· Ἰ. Ἀφροδί- A. Ἰ. Ἀφροδίτη ἐν Δ.
 τῆς ἐν Δ.
- 1. 5. Ἰ. Ἀδινα· τὰ τῶ οἴκω A. τὰ τῶ ο. μ. μ.
 μὴ μ.
- 1. 10. Ἰ. Ἀδινοιο· γόοιο, τ. Ἰ. Ἀδινοῖο γόοιο· τ.
- ε. 96. 1. 3. Ἰ. Ἀδιόπον· ἀ. — A. ἀ. — νεως φ.
 νεως φ.
^λ
- 1. 10. Ἰ. Ἀδη· ἀφανίζει. Ἰ. Ἀδηλοῖ· ἀφ.
- ε. 97. 1. 2. Ἰ. Ἀδητόν· ¹⁴⁾ λό- Ἰ. Ἀδητόν· λόγον. σκ.
 γον σκ.
- 1. 3. Ἰ. Ἀδητόν· κόρη. — A. κ. — B.
 Βένδην.
- 1. 4. Ἰ. Ἀδητόν· μέλος· τὸ A. μ. τὸ εἰς A.
 εἰς A.
- 1. 10. Ἰ. Ἀδοκῆτον· ἀφνή- A. Ἰ. ἀφνίδιον.
 διον.
- 1. 18. Ἰ. Ἀδοξα· π. καὶ οὐκ A. π. καὶ ἀ οὐκ ἂν τις
 ἂν τις ἔδ. Σ. Ἰ. Ἀκρισιν. ἔδ. Σ. Ἰ. Ἀκρισίαφ.
- 1. ult. Ἰ. Ἀδοξαστον· ἀ. Σ. A. ἀ. Σ. Εὐρυσάκει.
- Εὐρησά^α

13) Cf. VV. DD.

14) Sic duplici accentu.

- c. 98. l. 7. Ἀδοσύνη· ἦ. Ἀδοσύνη· ἦ.¹⁵⁾
 — l. 10. Ἀδουσίη· ἀ. Ἀδουσίη· ἀ.¹⁶⁾
 — l. 13. Ἀδούλευτος· οἰκ. A. ο. ἐνὶ δεδουλευκῶς, καὶ
 ἐνὶ δεδουπῶς, καὶ μὴ μὴ παλίμπερατος.
 — l. 17. Ἀδραι., ἀπερ. Ἀδραϊον· ἀπερ.¹⁷⁾
 c. 99. l. 2. Ἀδραμῶν· ὁ Ε. — A. ὁ Ε. — καὶ Ἀδραμύ-
 καὶ Ἀδραμήτιον. τιον.
 — l. 8. Ἀδραστὶ· περ. ἰ. Νέ- Ἀδραστος· περ. ἰ. Νέμε-
 μεσις. σιν.
 — l. 10. Ἀδράστου ἰδρ. δρούς· Ἀδράστου ἰδρ. δρούς·
 τ. τ.¹⁸⁾
 Ἀδράφαζους· λ. A. λ.¹⁹⁾
 c. 100. l. 1. Ἀδριστίνη· τ. Ἀδριστίνη· τ.
 — l. 3. Ἀδριανοὶ· Κελτοί, οἱ A. Κελτοί, οἱ π. τὴν
 αἰ π. τὴν αὐδρίαν π. Ἀδριαν π.
 — l. 13. Ἀδρῶια· π. Ἀδρῶια· π.
 c. 101. l. 8. Ἀδύνατοι· οἱ ε. A. οἱ ε. κ. τριῶν π Ἀ.²⁰⁾
 κ. τριῶν π Ἀττ.
 c. 102. l. 9. Ἀδώνιον· τὸ π. A. τὸ π. — ἐπιβατήριον
 — ἐπιβαστήριον — εἰ — π Λ.
 π Λ.
 c. 103. l. 3. Ἀδώνιδος· κῆποι Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τ. A.
 ἐν τ. A. — καὶ παντο- — καὶ παντοδαπὴν
 δαπῆ — βαράθρων — μαράθρων καὶ
 καὶ θρ. — κατακλι- θρ. — κατακλι-
 θῆναι. θῆναι.

c. 103.

15) Primam manum delevit.

16) In Ald. signum abest.

17) Litteram in fine delevit.

18) Typotheta erravit.

19) Compendium litterarum αζ̄ typothetae fraudi fuit.
 Cf. VV. DD. quorum conjecturam ipsa vocis accentua-
 tio confirmat.

20) μνῶν ergo, quod VV. DD. textui inferuerunt, abest.

- c. 103. l. 14. Ἀδῶσιτος κ. A. κ. καὶ ἀμίδωτος.
καὶ ἀμίσσιτος.
Τὸ Α μετα τῷ Ε.
Ἀε. ἐπὶ τ.
- c. 104. l. 4. Ἀεὶ ἀντὶ τ. ε. — A. α. τ. ε. — Φρ. Κον-
Φρ. Κοννώη. καὶ — νώη. — καὶ — δευρ'
δευρο εἰς αἰετίν εἰς εἰς αἰετίν εἰς β. 2)
- l. 7. Ἀαθλον ἔπαθλον. Ἀεθλον. ε. 2)
- l. 11. Ἀεθλοφόρους ἀ- A. ἀγωνιστάς.
γνιστάς.
- l. 13. Ἀεὶ ἀκούει. Ἀεὶ ἀ.
- c. 105. l. 1. Ἀειδεδάρα, ἦδε Ἀεῖδε δ' ἄρα. ἦδε δέ, ᾠδ.
δι' ᾠδ.
Ἀειδέες ἀφ. Ἀειδές ἀφ.
- l. 4. Ἀδινήτοις ἀ. A. ἀ.
- l. 8. Ἀείδων αἰδῶν. A. ἄδων.
- l. 14. Ἀεῖζων φ. Ἀεῖζων φ.
- c. 106. l. 2. Ἀεικελίου τα- A. ταλαιπῶρους.
λεπῶρους.
Ἀεικές ἀπρεπές ἀ- A. ἀπρ. ἀκούειν.
κούεις.
- l. 10. Ἀεικέστερα ἀπε- A. ἀπεικίότα.
οἰ
εικότα.
- l. 15. Ἀελαπεδίας ἀνή- Ἀελα πεδίας. ἀνήλια.
δια, ἴλη γὰρ ἡ του εἶλη γὰρ ἡ τ. ἡλ.
ἡλ. α. α. 3)
- c. 107. l. 2. Ἀημ' ναι πν. Ἀείμεναι πν. 4)
- l. 10. Ἀείοις ἀκούοις. Ἀ. ἀ. 5)

B 3

c. 107.

- 1) Κοννώη ortum est ex Κόννωι, jota dativi, ut in anti-
quioribus mss. fieri solet, voci affixo. Cf. VV. DD.
- 2) Lectionem textus deleuit.
- 3) Littera deleta fueritne ε an η dubius sum.
- 4) Litteram deletam non video. Cf. VV. DD.
- 5) In Ald. error typhotetae.

- c. 107. l. 13. Ἀείρειεν ἑγείραμ. Ἀείραμεν ἑγείραμεν.
 — l. 16. Ἀείρας ἄγείρας. Ἀ. ἑγείρας.
 — l. 18. Ἀείρε Φ. πρόσφερε. Α. Φ. πρόσφερε.
 c. 108. l. 7. Ἀείρον ἄρρητον. Α. ἄ. ἀπαραίτητον.
 παραίτητον.
 — l. 11. Ἀείρω ἄνω θῶ. Α. ἄνω ὠθῶ. 6)
 — l. 21. Ἀεκαζομένη μῆ β. Ἀεκαζομένη μῆ β.
 — l. ult. Ἀ. κήλια ἄκ. — Ἀεκήλια ἄκ. — πᾶδοι.
 πᾶδοι. [Ἀέκητι ἄβουλια. παρὰ γνώμην.] βέλτιον δ' ἂν τις ἀποδ. — καὶ εἰρήνης.
 Ἀέκητι ἄβουλια. παρὰ γνώμην.
 Ἀεκοντάκεοθαί μῆ θ. Ἀεκοντάκεοθαί μῆ θ. 7)
 c. 109. l. 11. Ἀειφροῦρις αἰεῖ διαμένων. αἰελάλης. Α. αἰεῖ δ. αἰεθαλής. 8)
 Ἀειφυγία τὸ ε. Ἀειφυγία τὸ ε.
 Ἀείχρηστος ο. Α. ο.
 [Ἀέλλης κάσσα ἀκουσα.]
 Ἀεκασσεῖ στ. Α. στ. 9)
 c. 110. l. 3. Ἀελθρος ν. Ἀ. νοσῶδης. Ἀελλα. σ.
 Ἀελλα σ. — ἀπὸ αἰνοσετὶ πνεῖν. — ἀπὸ τοῦ αἰενοσερόν τι πν. 10)
 — l. 7. Ἀελλάδων ἵππων. — Α. ἵππ. — Σ. Οἰδίποδι
 Σ. ἠδυπόδι τ. Τ.
 — l. 9. Ἀελλόπος Ἰ. — ποδίνεμος. Α. Ἰ. — ποδίνεμος.

c. 110.

6) Litteram delevit.

7) Ex hoc loco lucidum erit, quam male interdum a feribis additamenta marginalia textui inserta fuerint.

8) Ultima vox incuria typothetae in Ald. omiſſa est.

9) Vocem κάσσα Mufurus antea notaverat: κάσσα.

10) Sejuncta univit et male emendavit. Cf. Epist. crit. ad Heynium in V.

- c. 110. l. 12. Ἀελλῆσι· πετω- A. πετομέναις.
 μέναις.
- c. 111. l. 1. Ἀελπτον· ἄ. — A. ἄ. — αἰφνίδιον.
 αἰφνίδιον.
- l. 7. Ἀελλῶν· στρ. — ποι- A. στρ. — ποικίλλων.
 κίλων.
- l. ult. Ἀένδητος, ἔπνει. Ἀένδητος. ἔ.
- c. 112. l. 7. Ἀέοισι· κομήταις. A. κομήταις.
- c. 113. l. 6. Ἀερία· ὄμ. — A. ὄμ. — Θάσσον τε τὴν
 Θάσσόν τε τὴν ν. ν.
- c. 114. l. 1. Ἀέρον· ἀπεδερ- A. ἄ.
 κάτουν.
- l. 3. Ἀερωδέστερα· ἀφ. Ἀερωδέστερα· ἀφ.
- l. 7. Ἀέροσπε· ἔ. — Τρύ- A. ε. — Τροίσηνα.
 ζήνα.
- c. 115. l. 4. Ἀέσσαμ· α. A. α. 11)
- l. 8. Ἀεσσιφροσύνησιν· α. Ἀεσσιφροσυνῆσιν· α.
- c. 116. l. 2. Ἀετός· τ. — A. τ. — γείσοις.
 γείσοις.
- l. 8. Ἀέχοντο· ω. A. ω.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ.
 Τὸ Α μ. τ. Ζ.
- Ἀζα· α. A. α.
- l. 14. Ἀζαλέασι· ξηράς. A. ξ.
- l. 19. Ἀζαπᾶ· πτισάνη. Ἀζαπα· πτισάνη.
- c. 117. l. 3. Ἀζαχ·, οἱ μ. Ἀζαχέσ· οἱ μ. — παρὰ
 — παρὰ τὸ ζαλέον. τὸ ἀζαλέον. 12)
- l. 15. Ἀζειῶται· ε. — A. ε. — Σοφ. Συνδείπνω.
 Σοφ. σὺν δείπνω.
- c. 118. l. 5. Ἀζετο· ε. — κα- A. ε. — καταζήνασκε
 ταζήνασκε δαίμων δὲ δ. — Ἀλλὰ γὰρ
 — Ἀλλὰ γὰρ οὐ οὐδὲ θ. μ.
 θεὸν μ.

11) In Ald. vitium typoshetae. Cf. VV. DD.

12) Litterae deletae procul dubio fuerunt εἰς.

- c. 118. l. 9. Ἀξεχῆς· οἰμ. — A. οἰ μ. — χαλεπός.
 χαλεπότητις.
 Ἀξ. δα., Ἀξ.
 Ἀξη· ξ. — εὐρος.
 — l. 14. Ἀξιμοι· πνοαί.
 Ἀξηνία· δ. Ἰπποθεῶν-
 τιδὲ φ. A. δ. Ἰπποθωντίδος φ.
- c. 119. l. 1. Ἀξῆρις· τοῦ ἀρμ. Ἀ. τοῦ ἀρμ. ξ. μετα
 ζύλον μετὰ ἀξήσια Ἀξησία· ἢ Δ. [†]
 ἢ Δ. Ἀξησία· ἢ Δ. ¹⁵⁾
 — l. 5. Ἀξηλές· δ. — ἰσχυ- Ἀξηχές· δ. — ἰσχ.
 ρόν.
 [Ἀξημοι· πνοαί.]
 Ἀξήωρα· τ. Ἀξήωρα· τ.
 — l. 9. Ἀξοίμην· ἀγ. — Εὐρ. A. ἀγ. — Εὐρ. Δίκτυι.
 Δικτύου.
- c. 120. l. 7. Ἀζωτος· εἰ. A. ε.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Η. Τὸ Α μ. τ. Η.
 Ἀη· ἔπνει, ἔφησα. A. ε. ἔφουσα.
 — l. 18. Ἀηδόνα· γλ. — A. γλ. — Εὐρ. Οιδίποδι.
 Εὐρ. Ἰδύποδι. — λο- — λωτίνας.
 τίνας.
 — l. ult. Ἀηδονίς· τ. ἔνθα A. τ. ἔνθα ἦδον καὶ ἐργ.
 ἦδοναί ἐργ.
- c. 121. l. 5. Ἀήδων· ἢ Ἀθ. A. ἢ Α. π. Παμφυλίοις.
 λ
 π. Παμφυ
 Ἀήητον· συσπ. A. σ. ¹⁶⁾
 — l. 9. Ἀήθεσκαν· ἀσ. Ἀήθεσκον· ἀσ.
 c. 122. l. 8. Ἀήτη· πνοή. θυ. A. π. ἀνάθυμιάσις.
 α
 μη

c. 122.

13) Litteras deletas non agnosco.

14) Cf. VV. DD.

15) Unita sejunxit.

16) Vitio typosethetae Ἀήητον, η enim et κ ob formae similitudinem facile in hoc ms. permutantur.

- c. 122. l. 13. Ἄητοι· ἀκ. — A. ἀκ. — τροφήν. Ἄη-
 τροφήν.
 ητον· π.
 Ἄητους· μ. Αἰσχ. Ἀθά-
 μαντας.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ.
 Ἄθαλδον· ε.
- c. 123. l. 3. Ἀθλάττωτος· Ἀθαλάττωτος· α. Θα-
 ἀπειρος θαλάττιος λαττίου πλου.
 πλους.
 — l. 5. Ἀθαμβες. Φρύνιχι, A. Φρ. Ἄλκ. — γυιοδά-
 Ἀλκίστιδι — γυροδ- νιστον τήρει.
 νιστον τείρει.
- c. 124. l. 7. Ἀθάριοι· ἀή μή A. ἀή μή δ.
 διαπεπαρθευμέναι.
- c. 125. l. 5. Ἀθέλγητι· θη A. θ. ἢ θλ.
 λάζητι ἢ θλίβητι.
- l. 7. Ἀθελημον· ἀκοσμον. A. ἀκοσμον. κ. ^{ου α}19)
 κ.
- Ἀθέλβετα· δικθεῖται. A. δ.
- l. 11. Ἀθεμίλιος· ἀ. A. ἀ.
- c. 126. l. 5. Ἀθερής· ὁ σιδη- Ἀθερής· ὁ σιδηρος ἀτη-
 ρος. Ἀτηρής· ὅταν ρής, ὅταν θ. — ἢ
 θ. — ἢ ἀσταχύων. ἐπὶ ἀσταχύων.
- l. 11. Ἀθέσφατον· πο- A. πολὺ δυσπαρακ. —
 λὺ παρακολούθητον Φατίσειεν.
- l. 16. Ἀθετῶς· ἀ. — A. ἀ. — Αἰσχ. Π. δεσ-
 Αἰσχ. Προμηθεῖ δεσ- μῶτη.
- Ἀθεστος Ἐρηνός· σκ. A. Ἐρηνῦς· σκ.
- c. 127. l. 1. Ἀθήλως· ἀ. ἀ- A. ἀ. ὁ γάλακτος ἀγ.
 γάλακτος. ἀ.

B 5

c. 127.

17) Signum separationis omisit; hinc error typhotetae.

18) Forte: Ἀθάμαντι Σ. Vid. Ep. crit. ad H.

19) Primam manum delevit.

- c. 127. l. 4. Ἀθηνα̃ ε. α. Με- A. ε. α. Μεγακλείδη.
 γακλει^δ
 — l. 10. Ἀθήε̃ ε. — Αἰσχ. A. ε. — Αἰσχ. N.
 Νήρε̃.
- c. 128. l. 6. Ἀθηρήλοινον τὸ Ἀθηρηλοιογόν τὸ λ. —
 λ. — μέρη. μέρη. Ἀθηρόλοον.
 Ἀθηρόλοον τ. τ. 20)
- l. 7. Ἀθηρέβρωτον ἔργ. A. ἔργ. — ἢ τὴν α̃. θη-
 — ἢ τὴν α̃. θηρα̃ν — Σ. Οδ. ἀκαν-
 — Σοφ. Ὀδ. ἀκαν-
 Ἰοπλήγει.
- l. ult. Ἀθηγῆ̃ α. Ἀθηγῆ̃ α.
 [Ἀθήτευτοι οἱ μηδενὶ
 ἐπὶ μισθῷ δουλεύεν
 εἴρηνται.]
- Ἀθικτον̃ α̃ψ. A. α̃ψ.
- c. 129. l. 3. Ἀθίκτορας: ἀνε- A. ἀνεπάφους π. — οἶον
 πάφας π. — οἶον εὐρ.
 εὐρύτιδες.
- l. 8. Ἀθλέβεται̃ διηθῆ- Ἀθλεύεται̃ δ. 1)
 ται̃.
- l. 10. Ἀθλεύων̃ κ. — A. κ. — μοχλὸν α̃.
 μόχλον α̃.
- c. 130. l. 8. Ἰμονεύς̃ φ. Ἀθμονεύς̃ φ.
 Ἀθόλωτον̃ κ. Ἀθόλωτον̃ κ.
- c. 131. l. 18. Ἀθροῖζε̃ ἀνά- A. ἀνάγαγε. 2)
 γ. γε.
- l. 20. Ἀθροῖοι̃ ο. π. ἀκέ- A. ο. π. ἀκέραιοι.
 ροῖοι.
- c. 132. l. 3. Ἀθρώς̃ αἰφνη- A. αἰφνιδίως.
 δίως.

c. 132.

20) Sejuncta univitt. Cf. VV. DD.

1) Lectionem textus delevit.

2) Littera deleta fuit procul dubio ω.

- c. 132. l. 13. Ἀθυρόγλωσσος. A. βλ. — ἀθ.³⁾
βλ. — ἀθυρόστο-
μος.
- l. 15. Ἀθυρόντας. π. Ἀθύροντας. π.
Ἀθυρών. π. Ἀθύρων. π.
- l. 19. ζῶως. ἀζ. Ἀθῶως. ἀζ.⁴⁾
- c. 133. l. 4. Ἀθώπευστον. ἀ- Ἀ. ἀκ.
κολάκευστον.
- Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι.
- Αἰ. ψ. — ὄφελον. Τὸ Α μ. τ. Ι.
- l. 9. Αἶα, ἀκόντιον. Ἀθ. Αἰακόντιον. Ἀθ.
- l. 11. Αἶα. γῆ. — Πα. Α. γ. — Παφλαγονία.
- l. 17. Αἰακίδα. τ. Α. τ.
- Αἰκυξ. κύλιξ. Αἰακίξ. κ.
- Αἰαίη. ἦ ν. — παρὰ τὸ αἰ. ἦ ν. — παρὰ τὸ αἰ. αἰ.
αἰον αἰ. τ. θρ. φθ. — πα- τ. θρ. φθ. — πα-
παρὰ ταῖς ἀλλοίαις. ρὰ ταῖς ἀλλοίαις.
- c. 134. l. 10. Αἰαλιάσας. ο. Αἰαλλί. ἄσας. ο.
- l. 12. Αἰαναλιτρός. α. Αἰέν. ἀλιτρός. α.
- l. 17. .ιαῖται. καθῆναι. Αἰᾶται. κ.
- l. ult. Αἰαυλαία. τὸ κα- Α. τὸ κατακάλυμμα.
- τακάλυμα.
- c. 135. l. 2. Αἶαψ. ματαίως Α. μ. μ.
ματαίως.
- l. 4. Αἰμετός. ἀετὸς πη- Α. α. π.
γαῖος.
- l. 6. Αἰβον. κατάνες. Α. κάταντες.
- c. 136. l. 9. Αἰγαίοις. θαλασ- Α. θ. περιαγνίζουσιν.
σῶν π. ἀγνίζουσιν.[†]

c. 137.

3) Typotheta erravit.

4) θ cum σ et ζ ob foni similitudinem saepius commu-
tatur.

- c. 137. l. 1. Αἰγαίων ἐπιτετα- Αἰγαίων. ἐπιτεταμένως
 μένων ε.
 — l. 4. Αἶγαν. ὑποδηματω- Α. ὑποδημάτων γένος.
 γέν.
 — l. 8. Αἰγενέσι. α. Α. α.
 — l. 13. Αἰγέρου θεά. α. — Α. θ. α. — τὰ ἱκρία ε.
 τὰ ἱκρία ε.
 — l. 18. Αἶγεον. ἀλωτὸν π. Αἰγαῖον. πλωτὸν π. 5)
 Αἰγεροτόμοι. Αἰγεροτόμοι. ἰθαγενεῖς
 Αἰθαγενεῖς τινες Ἄθ. τ. Α. 6)
- c. 138. l. 2. Αἰγέσι. φ. Αἰγῆσι. φ.
 — l. 5. Αἰγιαλεῖς· οἱ μ. — Α. οἱ μ. — ἐν Σικυῶνι.
 ἐν Σικυῶνι.
 — l. 9. Αἰγιαλίδες· ὑμέες. Α. ὑμένες.
 — l. 11. Αἰγίβοτος. α. βοσ- Αἰγίβοτον· α. βόσκειν
 κεν τρ. καὶ τρ.
 — l. 13. Αἰγίδα θυσανόεσ- Α. θυσανόεσσαν. τ. ὄπλ.
 σαν. τ. ὄπλ. — κρο- — κροσσῶδες.
 σῶδες.
 — l. 18. Αἰγίζεν· δ. — ἐν Α. δ. — ἐν Ἡδωνοῖς καὶ
 ἠδονῇ καὶ ταῖς νευρί- ταῖς νεβρίδας ο. 7)
 δας ο.
- c. 139. l. 1. Αἰγίκεραν. τηλῆς. Αἰγίκεραν. τηλῆς. 8)
 — l. 7. Αἰγιαλῶς· α. Αἰγιαλῶς· α. 9)
- c. 140. l. 5. Αἰγίς· ὄπλον ἐξ Α. ὄ. ἐξ αἰγός.
 αἰγού.
 — l. 9. Αἰγίον· πόλις. Α. πόλις τῆς Ἀχαιίας.

c. 140.

5) Prima scriptura fuit: Αἰγεῖον· ἄπλωτον π. ut VV. DD. divinarunt.

6) Sejuncta univit.

7) Hoc ultimum typhotheta non observavit.

8) Αἰγίκερας in editis a typhotheta est.

9) Vera est Salmafii conjectura. Cf. VV. DD.

- c. 140. l. 9. Αἰγίσκον· αἶγα Ἀ. α. ἐκτ. ¹⁰⁾
ἐκτομέαν [τῆς Ἀ-
χαΐας.]
- l. 12. Αἶγλας ἀμφιλέας, Ἀ. ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια
καὶ ψέλλια τὰ π. τ. ἕνιν. ¹¹⁾
ἕνιν.
- c. 141. l. 4. Αἶγλησέσι· λ. Αἶγλήεσσι· λ.
— l. 7. Αἶγλης Χάριτες. π. Ἀ. χ. π. — Χάριτας
— Χάριτας. Αἶγλης καὶ Ἡλίου, ε.
— l. 9. Αἶγλη, τὴν ἐπ. Αἶγλητὴν· ἐπ.
Αἰγόφαγος· χήρα ἐν Αἰγοφάγος· χ. ἐν Σπ. ¹²⁾
Σπ.
- l. 11. Αἶγυλῖς· αὐγός. Ἀ. λυγός.
— l. 13. Αἶγύπτιον· ε. Αἶγυπιόν· ε.
Αἶγυπτιοῦσιν. α. γένος. Αἶγυπιοῖσιν. α. γένος, ἢ
γ. γ.
Αἶγύπτῃς. σύντῃς. ὁ Ἀ. σύντῃς. ἀσκαλαβώ-
καλοβότης. τῃς.
- c. 142. l. 1. Αἶγυπτία ἐν πολ- Αἶγυπτία ἐμπολή· ὠρο-
λῆ, ὄρωπος, καὶ τ. πός, καὶ τ.
— l. 4. Αἶγυπτιασμένος κ. Αἶγυπτιασμένη κ.
— l. 9. Αἶγυπτος· ὄνομα Ἀ. ὄν. ε.
ἔθν.
- c. 143. l. 1. Αἶγῶντε, αἶγ. αἶ- Αἶγῶν τέ. αἶγ. αἶγ. ο. ¹³⁾
γυππον ὄμμα.
- l. 4. Αἶδαον· ἄδου. Ἀἶδαο· ἄ.
Ἀιδιτῶ· ἄδη, ἀπὸ τῆς Ἀιδι. τῶ· ἄδη ἀπὸ τῆς
εὐθείας. Ἀις εὐθ.

c. 143.

10) τῆς Ἀχαΐας, ex margine est, et alieno loco insertum.

11) Observandum est, in codice Hesychii Marciano litteras consonas in medio vocis pro more antiquioris aevi mss. raro duplicari.

12) χ in χήρα pro Ἡρα ex pronunciatione spiritus asperi.

13) Αἶγυπτον ὄμμα typosetae est.

- c. 143. l. 4. Ἄϊδος κυνέη. [τῆς
οἰσίν] ἀθάνατόν τι
ν. — ὅταν ἔλωσιν —
οἱ ἀθεώρητοι γ. α.
- l. 17. Αἰδεῖν πρὸς μυρρί-
νην. ἔθος ἐν τ. σ. —
πρὸς αὐτὴν αἰδῆν.
- l. 19. Αἰδεῖν. ἐπὶ τ. ἀλ.
— κοκύζειν — μω-
κόμενοι.
- c. 144. l. 2. Αἰδεῖν Τελαμώνος.
ἦν τι σκ.
- l. 4. Αἰδεῖσέχων. ἴσον τὸ
μάτην λ.
Αἰδέσσαθα. τὸ ε. ὄντα
[καί] φόνω — πε-
φυγαδευμένα — ὡς
εἰληφότος.
- l. 13. Αἰδέσσηται· αἰδε-
θήσηται.
- l. 15. Ἀιδήλως· ἀφανη-
στικῶς.
- l. 18. Ἀιδήφρων· αἰσχύν-
τερος.
- l. ult. Ἀιδνον· μέλαν. —
τὸν ὠκεανὸν π. αἰδ-
νον.
- c. 145. l. 4. Αἰδοίει, νικ.
Αἰδοῖ ἄκων. νικ. τῆ αἰ-
δῶ.
- l. 8. Ἄϊδος. εἰς αἴδου.
- A. κυνέη. ἀθάνατόν τι
ν. — ὅταν δέλωσιν
— οἱ θεοὶ ἀθεώρη-
τοι γ. α.
- A. π. μυρρί. ἔθος ἐν τ. σ.
— πρὸς αὐτὴν αἰ-
δεῖν.
- A. ε. τ. ἀλ. — κοκκύζειν
— μωκόμενοι.
- Αἰδεῖν Αἴαν παῖ Τελ.
ἦν τι σκ. ¹⁴⁾
- Αἰδεῖσέχων. ἴσον τῶ μ.
λ.
A. τὸ ε. ὄντα φόνω —
πεφυγαδευμένον —
ὡς εἰληφότος.
- A. αἰδῆ.
- A. ἀφανιστικῶς.
- A. αἰσχυντηλός.
- Ἀιδνόν· μ. — τὸν ὠκ. π.
αἰδνόν. ¹⁵⁾
- Αἰδοίη νικ.
Αἰδοῖ ἄκων. νικ. τῆ αἰδοῖ.
- A. εἰς α.

c. 145.

14) Cf. VV. DD.

15) Compendium vocis ὠκεανῶν" typhothetam effugit, unde Ald. lectio.

- c. 145. l. 8. Αἰδοῖος· δίκαιος. Ἄιδος κυνή. νέφος τι
τίμιος. σκότους.
Ἄιδος, κύνεον νέφος τι Αἰδοῖος· δίκαιος. τίμιος.
σκό...¹⁶⁾ αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ αἰδ.¹⁷⁾
Αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ
τοῦ αἰδ.
- c. 146. l. 3. Αἰδῶς, βωμός. Αἰδοῦς βωμός. Αθ.
Αθ.
- l. 7. Ἄιδρη· ἀπ. Ἄιδρεῖη· ἀπ.
Ἄιδροι· α. ἰὼν τευκε Α. α. Ἰῶν Τεύκεω.¹⁸⁾
Ἄιδροφῶντι· ἀνδρῶν ἀ- Α. αἰδρείων ἀνααιρετικῶν.
νααιρετικῶν.¹⁹⁾
- l. ult. Ἄιδρυτον. κ. Κρα- Α. κ. Κρατίνος, ἐριφίσις
τίνος, ἐριφίσις οἰκοῦ- εἴκασι φ.
σι φ.
Ἄιδρυτον κακόν. ἄλλοις Α. κ. ἄλλοις κ.²⁰⁾
κ.
- c. 147. l. 13. Ἄιδώτατον· τε- Α. ταχίονα.
χίονα.
- c. 148. l. 4. Αἰεὶ· αἰεὶ, δ. — Α. αἰεὶ, δ. — Αἰεὶ τοι φ.
Αἰήτοι φίλον ἐστὶν ε. ε. ε. — μάλα κεν
— μάλα καὶ β. β.
- l. ult. Ἄϊσες· ἐπ. ἐκοιμή- Ἄϊες· ἐπ. ἐκοιμήθης.
θη.
- c. 149. l. 1. Αἰενέων ἐρχ. — Αἰεὶ νέον ἐρχ. — ὡς δο-
ὡς δοκῶν αὐταῖς κ. κεν α. κ.
- l. 8. Αἰέσκοντο· κυλίζον- Α. ηὐλίζ.
το.

c. 149.

16) Compendium scripturae delevit. Cf. VV. DD.

17) Talis confusio in textu ms. ut plurimum ex male insertis oritur. Musurus voces sagaciter ordinavit.

18) In Ald. error typhotetae. Lectio superscripta deleta est.

19) VV. DD. verum dividerunt.

20) Haec, ut in Aldina, a praecedentibus divulsa sunt.

- c. 149. l. 10. Αἰέν· δ. ἐπαιθά- A. δ. ε.
νεοθαί.
[Αἰέν δέ. ἤκουεν δέ.]
Αἰετόν κ. μ. — τὰ γὰρ
τὰ γὰρ ὅτα τοῦ α. ὡὰ τοῦ α.
— 1. 13. Αἰετός αἰθων. ὁ ἐν- A. α. ὁ ἐνθ. καὶ π. —
θερος καὶ π. — γεί- γείσσω.
σῶ κ.
— 1. 16. Αἰέω· τῶ ἑαυτῶ. Αἰεοῦτῶ· ἑαυτῶ.
Αἰεζέρετοι· αἴ ε. Αἰ ἐζαίρετοι· αἴ ε.
c. 150. l. ult. Αἰήσυλον· ἀνε- A. ἀνεμον κ.
μον [οὐ] κ.
c. 151. l. 2. Αἰθ' ὄφιλες. εἰθ' A. ὄφελος· ε. ὠφελος.
ὠφελος.
— 1. 5. Αἰθάλα· σπ. Αἰθάλη· σπ.
c. 152. l. 2. Αἰθέρος· α. ἢ ὑπὸ A. α. ἢ ὑπὲρ τ. α. ο.¹⁾
τὸν ἀέρα ὄντος.
— 1. 4. Αἰθέρα· ἐμπ. ἐπὶ A. ἐμπ. ἀπὸ τ. α.
τοῦ α.
— 1. 8. Αἰθερονόμων· τ. — Αἰθ. τ. — ἐχ.
ἐχόντων.
[Αἰθῆ. νόμοι. καὶ ἔτι
ἐμοί.]
Αἰθῆρ· ὁ ὑπὲρ τ. A. ὁ ὑ. τ.
Αἰθῆς· π. Κρ. Κλεοβου- Αἰθῆς· π. Κρ. Κλεοβου-
λῖνες. λῖναις.
— 1. 14. Αἰθῖνες. καπνὸς ὁ A. κ. ὁ δε.
δε.
— 1. 16. Αἰθιοπία· ἡσαθρά- A. ἡ Σαμοθρακίη.
κη.
— 1. ult. Αἰθιοπεῖς παῖδα. Αἰθιοπαῖδα. τὸν Δ.²⁾
τὸν Δ.

c. 153.

1) In Ald. ὄντας errore typosethae.

2) Primum emendaverat: Αἰθιοποῦς παῖδα. quod mox deleuit.

- c. 153. l. 3. Αἰθιοπίς· φιλο- Α. Φλομώδης π.
 μόδης π.
- Αἴθρια. Κρ. Ἡλιαῖσιν. Α. Κρ. Ἰλιαῖσιν· Ὑπερβο-
 ὑπερμορίους. ρεύους αἴθρια τιμ.
 Αἴθρια τιμ. — τινος — τινὰ πάτριον
 πατρῆϊον ἀγ. — ὑ- ἀγ. — ὑπὸ στέγην.
 ποστῆγεν.^η
- Αἰθιοψ. ὁ Λ. μέλαν ἢ Αἰθιοψ. ὁ Λ. μέλας ἢ δια-
 τὸ κερ. τὸ κερ.
- l. ult. Αἴθοκας. φυλα- Α. Φλυκταίνας.
 κταίνας.
- c. 154. l. 2. Αἴθωνα. μ. Αἴθωνα. μ.
 Αἰθουμένου· κ. Αἰθομένου· κ.
 — l. 12. Αἰθούσης. τ. — Α. τ. — ἥλιον.
 ἥλιον αἰθούσαις. λ. Αἰθούσαις. λ.
- c. 155. l. 3. Αἴθη. α. — Πι- Α. α. — Πιτθέως θ.
 θέως θ.
- Αἰθηγενεῖς· ε. ποιῶν- Αἰθηγενεῖς· ε. ποιῶν-
 ται. τες.
- l. 18. Αἰθύσειν· ἀνασίειν.^ε Α. ἀνασείειν. Σ.
 Σ.
- c. 156. l. 5. Αἰκάλης· σ. Αἰκάλης· σ.
 — l. 7. ἰκάλος· κ. Αἰκάλος· κ.³⁾
 Αἴκειον. εἰάν πως. Αἴκην πως· ε. π.
 Αἴκῃ, εἰάν. τ. Αἴκε· εἰάν. τ.
- l. 13. Αἴκεπιθῆναμ. εἰάν Αἴκε πῖθημα· εἰάν πεισ-
 πιθεῖς. θῆς.
 ἰκεποθῆ, εἰάν π. Αἴκε ποθί· εἰάν π.
- l. 20. Αἰκισμῶν· μαστί- Α. μ. πλ.⁴⁾
 γων, πλ.
- c. 157. l. 9. Αἰκῶς· α. Αἰκῶς· α.

c. 158.

3) Littera initiali omiffa.

4) Αἰκιστῶν in editis vitium tythothetae est.

- c. 158. l. 3. Αἷμα γ. σπ. Α. γ. σπ. Τ. τοι γ. — κα-
 Ταύτης τοι γ. — τὰ μὲν τὴν γενεὴν
 κατὰ μὲν τῆς γενεῆς — ὡτελλῆς.⁵⁾
 — ὅτελλῆς.
- c. 159. l. 5. Αἷμαπαν πτ. Αἷμα πᾶν πτ.
 — l. 10. Αἷμασιᾶ. ὡς Φρ. — Α. ὡς Φρ. — θρηγκῶδες.
 θρηγκῶδες. ἀπτύων ἀπὸ τοῦ οἶον ἀβ.
 ἀβασσία.
- l. 12. Αἷματῶσασι Ἄ- Αἷματος ἄσασι Ἄρηα. αἰμ.
 ρηας. αἰμ. κ. — ὅθεν καὶ ασ.
 καὶ ἀσάμεθα, ἐν ἧ ἐν ἧ τ. α. μινύθοντε
 τ. α. μινύθοντε ἐνεο- †
 ρεῖ. Σοφ. ἀμήλω. ἐνεορεῖ. Σοφ. Εὐμή-
 λω.
- c. 160. l. 4. Αἷματῶεντα αἰ- Αἷματῶεντα ἡματ.
 ματωμένα. Αἷματῶπις α.
 Αἷματῶπους α.
 — l. 10. Αἰμηραῖ α. Α. α.
 — l. 13. Αἰμοῖδρυμοι. Αἰσχ. Α. Αἰσχ. Αἰτναίαις.
 αἰτναίαις.
- c. 161. l. 2. Αἰμονά τε κρείον- Αἰμονά τε κρείοντα τ.
 τα τ. Αἰμωποί α.
 Αἰμοποί α.
- c. 162. l. 1. Αἰνεῖάω τοῦ αἰω- Αἰνεῖάω τοῦ Αἰνείου.
 νίου. — l. 6. Αἰνετανίκιον, τὸν τὰ Αἰνετὰ νεικέοντα. τὰ
 ἐπ. ἐπ.⁶⁾
 — l. 8. Αἰνεῖν. δενεῖν. Αἰνήν· δενήν.
 — l. 11. Αἰνήσαιμεν κ. Αἰνήσαιμεν κ.
 — l. 15. Αἰνίζομαθ. θ. ε. ὁ δὲ Α. θ. ε. ὁ δὲ Κομ. δ. κ.
 Κομανός δ. κ. Αἰνίζηται ὑποφή⁷⁾
 Αἰνίζηθ' ὑποφήτην.⁷⁾

c. 162.

5) In Ald. Ταύτας errore typosethae, qui compendium litt. ης pro ας habuit. Cf. VV. DD.

6) Locus VV. DD. merito suspectus.

7) Musurus cum VV. DD. haec pro loco Comani habuisse videtur.

- c. 162. l. 15. Αἰνίττεται· ἀσί-
μως λ. ἀποτίνετα.
c. 163. l. 5. Αἰνόν. σημεῖον.
Αἰνότατε Κρ. καὶ δε-
νόν. Τρώων δοιωθή-
σεται — οἶοντε αἶνον
ο. ἐλθέμεναί μέχρι
τήμφοι αἶνου.
- e. 164. l. 1. Αἰνομόροντα. αἶ-
νου. ἐπ. ὕμνου.
— l. 5. Αἰνύτω· ἀφαιρέτω
ἐμ.
Αἰνώ. π. — Σοφ. Ἄλκ-
μαίωνι.
- l. 13. Αἰξ, αἶγα, ἡ τὴν
μάχαιρα παρ. ἐπὶ
τῶν μελῶν τοῖς ἑαυ-
τοῖς ποιούντων, ἀπὸ
ἴστ. — ἀνασκαλεύ-
σασα ἀνέφηνεν —
ὄθεν παροιμία.
- c. 165. l. 4. Αἰζονεύεσθα. κ.
— l. 8. Αἰόε. τοῖς εὐρ.
— l. 12. Αἰολεύς. ὀκαικίας α.
— l. 15. Αἰόλλει· π.
- c. 166. l. 1. Αἰόλη νύξ. —
Σοφ. Τραχηνίαις.
- Α. ἀσήμως λ. ἀποτίνε-
ται. ⁸⁾)
- Α. σημεῖον δεινόν. Αἰνό-
τατε Κρ. καὶ Τρώων
δ' οἶώθη — οἶομα
αἶνον ο. ἐλθέμεν καὶ
μέχρι τ. αἶνου. ⁹⁾)
- Αἰνομόρον τέ.
Αἶνου· ἐπ. ὕμνου.
Αἶνυτο· ἀφηρεῖτο. ἐμ.
- Α. π. — Σοφ. Ἄλκ-
μαίωνι.
- Αἰξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιρα.
παρ. ἐπὶ τῶν κα-
κόν τι ἑαυτοῖς π.
ἀπὸ ἴστ. — ἀνα-
σκαλήσασα ἀνέφην-
εν — ὄθεν ἡ π. ¹⁰⁾)
- Αἰζωνεύεσθα. κ.
†
Αἰόε. τ. εὐρ. ¹¹⁾)
- Α. ὀ καικίας α.
Αἰόλλει· π.
- Α. ν. — Σοφ. Τραχι-
νίαις.

C 2

c. 166.

8) In Ald. vitium typosh.

9) Cf. VV. DD. Miror, quod barbaram vocem τήμφοι in-
tactam reliquerit, nam τήμερον, quod in editis habetur,
typoshetae est.10) μάχαιρα festinando reliquit, totumque locum foede
mutilavit; in v. ἀνέφηνεν lectionem superfer. delevit.

11) In Ald. signum abest.

- c. 166. l. 3. Αἰολίη. ἡ τοῦ Α. Α. ἡ τοῦ Α.
 — 1. 5. Αἰῶλις. κῆθαρωδικῶς Α. κῆθαρωδικὸς ν.
 ν.
 — 1. 9. Αἰολικὸν θ. — παρὰ Α. θ. — παρὰ Θεοκρί-
 Θεόκρητι. τω.
 — 1. 11. Αἰολοθάριξ. π. Αἰολοθάρηξ. π.
 — 1. 13. Αἰόλος· π. — ἀπὸ Α. π. — ἀπὸ τοῦ αἰο-
 αἰολεῖν. λῆν.
 c. 167. l. 5. Αἰόνες· αἰθ. Αἰόντες· αἰθ.
 †
 Αἰωνήτωρ. ἐξέπευον τ. Αἰωνήτωρ. ἐξέπεσον τ. ¹²⁾
 — 1. 8. Αἰουλγός. δ. Α. δ. ¹³⁾
 — 1. 10. Αἰπία. πόλις ἐν Α. Αἴπεια. π. ἐν Α.
 Αἰπινόν· ὑψ. Αἰπεινόν. ὑψ.
 Αἰπιά· ὑψ. Αἰπεινά· ὑψ.
 ἴπερ. ὡσπερ. Αἴπερ. ω.
 [Αἰπινόν. πόλις Πελο-
 ποννήσου.] ¹⁴⁾
 Αἰπόλιος. αἰγονόμια. Αἰπόλιον. αἰγονόμιον.
 — 1. ult. Αἰπόλος. αἰγ. — Α. α. — Αἰπόλια δὲ,
 Αἰπόλια δὲ, αἰ τ. αἰ τ.
 c. 168. l. 5. Αἰπύ. τὸ ὑψ. — Α. τὸ ὑψ. — ἢ π.
 ἢ πόλις.
 — 1. 6. Αἰπύν. ὑψηλόν. μέ- Αἰπύν ὄλεθρον. ὑψηλόν,
 γαν ὄλεθρον καὶ χ. καὶ μέγαν, καὶ χ.
 — 1. 11. Αἰπύτιον. ὑψ. — Α. ὑψ. — Ἀρκάδος παῖ-
 Ἀρκάδου παίδων, ἦ- δων, ὅς ἦν β. ¹⁵⁾
 ρος βασι.
 — 1. 13. Αἰπυτάπην. ὑψ. Αἰπυτάτην. ὑψ.
 — 1. ult. Αἰρά, αἰρασταὶ αἰ Αἰρά, αἰρ. αἰ τ.
 τ.

c. 169.

12) VV. DD. conjecturam scriptura codicis confirmat.

13) In editis Αἰουλγός incuria typosethetae.

14) Lectio superscripta a Musuro est.

15) ἦρος β. corruptum est ex ἦρος ἢ β. vel ἦρος καὶ β.

- c. 169. l. 8. Αἰρεῖς, ^{ειν}δοξάζεις ^{ειν} Αἰρεν νοεῖς. δοξάζειν ἠγῆ.
 ἠγῆ. Εὐρ. Φιλοκτῆτω. Εὐρ. Φιλοκτῆτη.
 — l. 15. Αἰρετῖς. ἀγαπού- Α. ἀγ. ἀγ.
 σα. ἀγ.
 c. 170. l. 11. Αἰρησάμην. ἐκ- Α. ἐξελεξ.
 λεξ.
 — l. 14. Αἶρος. ἐπὶ κ. Ἰ᾿Αἶρος. ἐπὶ κ.
 — l. 16. Αἰρόπιον. σκ. — Α. σκ. — κόσκινον.
 κόσκινον.
 c. 171. l. 2. Αἰρομένη. ἐπαρ- Α. ἐπαιρομένη.
 μένη.
 — l. 5. Αἰρυτώνη. ἀκ. Ἰ᾿Ατρυτώνη. ἀκ. ¹⁶⁾
 — l. 7. Αἶσα. μ. — λήϊδος. Α. μ. — λήϊδος αἶσαν.
 Αἶσα καὶ ἡ πεπερ. — Αἶσα καὶ ἡ π. —
 ἐνεῖκες. ἐνεῖκεσας. ¹⁷⁾
 c. 172. l. 3. Αἶσαμ. βούλει. Α. βούλει. αἰθάνεδαμ
 Αἰθάνεδαμ. κατανοεῖ. κατανοεῖς.
 — l. 5. Ἰ᾿Αἰθα. ἐξέπνει. Ἰ᾿Αἰθα. ἐξέπνεις. ¹⁸⁾
 c. 173. l. 2. Αἴσιον. ὁμοίως. Α. ὁμ. Αἴσιμον. δ. ¹⁹⁾
 Αἴσιμον. δεξιόν. μ.
 — l. 7. Αἰσιμίδου. οἰκ. Αἰσιμίδαμ. ο.
 Αἰσίως. κ. δ. Εὐρ. τί ^μ Α. κ. δ. Εὐρ. Τιμένω.
 Αἰσλαρίζαις. ἀπερ. Αἴσυλα ῥέζεις. ἀπερ.
 — l. 12. Ἰ᾿Αἰσοί. θεοί, ὑπὸ Α. θ. ὑπὸ Τυβέρηνων.
 Τυβέρων.
 — l. 16. Ἰ᾿Αἰτονταμ. διασίον- Α. διασεῖονταμ. κ.
 ταμ. κ.

[Αἰστία. ἀριστος.] ^σ^{ον} ²⁰⁾

C 3

c. 173.

16) Textum delevit. Vulgata lectio typhothetae tribuenda est.

17) ἐνεῖκεσαν in Ald. typhothetae est.

18) VV. DD. conjectura firmatur.

19) Separata conjunxit, Cf. VV. DD.

20) Antea emendaverat: Ἰ᾿Εστίασις. ἀριστον.

- c. 173. l. 16. Αἰσθήτωρ. χ. A. χ.
 c. 174. l. 5. Ἀιστωθεῖς. ἀφ. Ἀιστωθεῖς. ἀφ.
 — l. 8. Ἀιστώσας. δ. — Κέ- A. δ. — K. αἰστώσας π.
 ρον ἰστώσας π.
 — l. 10. Ἀιδωθέντα. ἀφ. Ἀιστωθέντα. ἀφ.
 Αἰσυήτηρι. τῶν. Αἰσυμητήρι. τ. ν. ¹⁾
 — l. 15. Αἰσυμν., βασ. — Αἰσυμνᾶ. β. — Εὐρ. Μη-
 Εὐρ. Μηδία. δειᾶ. ²⁾
 c. 175. l. 4. Αἰσύφιος. δειλός. Αἰσύφηλος. δ.
 — l. 10. Αἰσχρος. αἰσχε. — A. α. — μῦσος.
 μῖσος.
 — l. 16. Αἰσχυνετᾶεν. κατ' A. κατασχύνεν. ³⁾
 αἰσχύνην.
 — l. ult. Αἰσχυνεῖ. α. λ. Αἰσχύνει. α. λ. αἰσχος
 Αἰσχος. περιτίθησι. περιτίθησιν.
 c. 176. l. 1. Ασχυντελός. α. Αἰσχυντηλός. α.
 Αἰσώπου γελοῖον. οὕτως Αἰσώπου γελοῖα. οὕτως
 ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις κοινοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις
 ἔστιν ὅτε τῶν Αἰσ. ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσ.
 ἔχε. μύθοις.
 — l. 6. Αἴταν. ἕτερον. Ἀἴταν. ἐταῖρον.
 Αἴτας. ἕ
 — l. 9. Αἴταμ. θ. Δ. ἢ τοῖς δ. A. θ. Δ. ἀγ τ. δ.
 — l. ult. Αἴτιον. κατ' ἀρχὴν Αἴτια. τὰ κατ' ἀρχὴν
 π.
 c. 177. l. 5. Αἰτναί. κ. Αἰτναῖον, κ.
 Αἰτνέπωλος. ἢ Σ. — Σ. Αἰτναία πῶλος. ἢ Σ. —
 ἠδύποδι ἔ. κ. Σ. Οἰδιποδι ἔ. Κ.
 — l. 11. Αἰτωλίον. τὸν Αἰ- Αἰτώλιον. τὸν Αἰτωλὸν
 τωλόνδε τῶ γ. τῶ γ.

c. 177.

1) Homeric lectio II. Ω. 347. firmatur. Cf. VV. DD.

2) Litteram in fine deletam non agnosco.

3) Lectionem superfer. praetulit. Vulgatum κατ' αἰσχ. typhothetae tribuendum est.

- c. 177. l. 16. Αἴφρουρος. αἰ-
θάλη Σοφοκλῆς.
Αἰχθαλόησαν. τὴν αἰ-
πρόσμηκτον.
- l. 20. Αἰχμάζει. π. Αἰχμάζει. π.
- c. 178. l. 2. Αἰχμαλωτίζοντα. Α. εἰς δουλείαν αἰ.
εἰς δούλον αἰ.
- l. 10. Αἰχμάσσοσι. κατα- Αἰχμάσσοσι. κ. ὡς τό·
στοχάζουσιν. Αἰχμᾶς δ' αἰχμάσ-
Αἰχματα. ἔχ. καλύμα- σουσινεώτεροι. Ἐχ-
ματα. ἔχ. καλύμι-
ματα.⁵⁾
- l. 14. Αἰχμή. ἐ. — ἡ πό- Α. ἐ. — ἡ πόλεμος. λόγ-
λεμος. Αἰχμᾶς δ' χη, δόρυ.
- Αἰχμητής. μ. Αἰχμητής. μ.
- l. 17. Αἰχμιπποι. π. Α. π.
[Αἰχμήτην. λόγχη, δό-
ρυ.]
- Αἰχμόδετος. α. Σοφ. Αἰχμόδετος. α. Σ. Αἰχ-
Αἰχμαλώτησιν. μαλωτίσιν.
- c. 179. l. 1. Αἰψα, καὶ ὄτρα- Αἰψα, καὶ ὄτραλέως. τ.
- λαίωσα. τ. Αἰψα κεν. ε.
- Αἰψαμεν. εὐθ. Αἰ ψ. αἰ ἀσήμως λ.
- l. 5. Αἰ ψελλίζουσα. αἰ Αἰ ψ. αἰ ἀσήμως λ.
- l. 11. Αἰψηρά. τ. — ἴρι Α. τ. — ἴρι ταχεῖα.
ταχεῖι.
- l. 15. Αἰολιγγί. σκ. Αἰολιγγῆ. σκ.
- c. 180. l. 1. Αἰών. ὁ β. — αἰῶ- Α. ὁ β. — αἰῶνος νέος
νος λῆος ἄλεο. Τινὲς ἄλεο. Τινὲς δὲ τῶν
δὲ

C 4

4) VV, DD. vitium loci acute viderunt, verumque divi-
narunt.

5) ὡς τό· Αἰχμ. rel. ex seq. v. Αἰχμηὴ huc retracta sunt.
Cf. VV. DD.

δὲ τὸν νεώτερον τὸν
νοτιᾶϊον ἀπέδωκαν
— καὶ ὁ ἐν π. τ.
σ. μέλος. Εὐρ. δὲ
Φιλοκτίτη.

c. 180. l. 11. Αἰῶρα. ε. Αθ. —
ἐπὶ Κλυτεμνήστρας
καὶ Αἰγύ...., οἱ δὲ,
ἐπὶ Ἡραίηνῃ Ἄλ.

— l. 16. Αἰωρήσας. ε.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ.

Ἄκα. τὸ ο.

c. 181. l. 3. Ἀκαδημία. λ. —
ὁ Κεραμεικῶς.

— l. 17. Ἀκέρεος. ἄκ.

c. 182. l. 6. Ἀκακίαγος.
ὁμῶς δ.

— l. 9. Ἀκαχοίμεθα. λυποῦ-
μεθα.

— l. 11. Ἀκαλαυρόπισ. κ.

— l. 17. Ἀκαλαρξείταο. α.

c. 183. l. 4. Ἀκάμαντον. ἀ.
— Ἀντήνορος — ὠνο-
μάσθη δὲ ἐπὶ Ἄκ.

— l. 12. Ἀκαμπιδόδρομοι οἱ ε.
— οἷς ἀποδέδεικτο.

— l. 14. Ἀκαμπίας. ὁ εὐ-
θῆς δ.

Ἀκανός. ἀκάνθαρος ε.

— σφονδύων καὶ τοῦ

ἴχθ. Εὐρ. Τρ.

Ἀκανία. ξ.

νεωτέρων τὸν νοτι-
ᾶϊον μελὸν ἀπέδ.
— καὶ ὁ ἐν π. τ.
σ. μελός. Εὐρ. δὲ
Φιλοκτίτη. 6)

A. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυται-
μνήστρας καὶ Αἰγί-
δου· οἱ δὲ, ἐπὶ Ἡρι-
γόνῃ Ἄλ.

A. ε.

Τὸ Α μ. τ. Κ.

A. τὸ ο.

A. λ. — ὁ Κεραμεικός.

Ἀκέραιος. ἄκ.

+

Ἀκακίαγος. ὁ δ.

Ἀκαχοίμεθα. λυποίμε-
θα. 7)

Ἀκαλαυρόπισ. ἡ κ.

Ἀκαλαρξείταο. α.

A. ἀ. — Ἀντήνορος —
ὠ. δὲ ἀπὸ Ἄκ.

A. οἱ ε. — οἷς ἀπεδέδει-
κτο.

A. ὁ εὐθῆς δ.

A. κανθάρου ε. — σφον-

δύλων τοῦ ἴχθ. Εὐρ.

Τρ. Ἀκανία. ξ. 8)

c. 184.

6) *λεος* pro *νεος* ex forma uncialium deduci debet. ὄλεο,
quod Aldina exhibet, typhothetae est.

7) Scripturam codicis divinavit If. Voff.

8) Sejuncta univit, et in margine ms. ad v. Ἀκανία signum
+ apposuit.

- c. 184. l. 9. Ἀκανθά. λ. ἢ μελάμφυλλον. A. λ. ἢ μελάμφυλλος.
 Ἀκανθόν. ἄγναπτον. Ἀκανθον. ἄγναμπτον.
 — I. ult. Ἀκαμπίλευτος. α. Ἀκαπήλευτος. α.
- c. 185. l. 3. Ἀκαρῆ. βρ. Ἀκαρῆ. βρ.⁹⁾
 Ἀκαρές. τῶ π. A. τὸ π.
 — I. 7. Ἀκαρῆς. α. — ὁ οὐδὲ κ. ραι... οἷοτε ἀκαριαία, ριπή. A. α. — ὁ οὐδὲ κῆρα. οἷόν τε ἀκ. ρ.
- c. 186. l. 3. Ἀκατάληπτον. α. Ἀκατάληκτον. α.
 — I. 7. κατάσειστον. β. Ἀκατάσειστον. β.
 — I. 9. Ἀκατεύμαστον. α. Ἀκατεύμαστον. α.¹⁰⁾
 — I. 12. Ἀντιον. τὸ ἐν ἀκ. A. τὸ ἐν ἀκ. — διοπτρεύων.
 — διοπτρεύων.
- I. 16. Ἀκαχέατοι. λελυπημένοι. Ἀκαχέατο. λελ. ἔιν.¹¹⁾
 Ἀκαχεῖται. λυπεῖται. Ἀκαχέδαται. λυποῦνται.
 Ἀκαχέζες. ἐν ἀχῆ γ. A. ἐν ἀχει γ.
 — I. ult. Ἀκαχίμενον, ἔγχ. Ἀκαχίμενον ἔγχ.
 c. 187. l. 1. Ἀκαχῦνα. α. Ἀκαχίμενα. α.
 Ἀκαχοῖτο. λ. Ἀκάχοιτο. λ.
 Ἀκαῖνες. ἰχθ. Ἀκαῖνες. ἰ.
 — I. 7. Ἀκέρσαθα. θεραπεύειν. Ἀκέρσαθα. θεραπεύσαι.
 πεύειν. +
 Ἀκελλεά. ε. Ἀκελλεά. ε.
 Ἀκέλευθα. α. καὶ ἐν θυτικῇ. A. α. καὶ ἐν θ.¹²⁾
- I. 11. Ἀκέλευμνον. οὐ βεβηκώς, α. A. οὐ βεβηβός, α.¹³⁾

C 5

c. 187.

9) Ἀκαρῆ typothetae est.

10) In Ald. Ἀκατεύμαστον errore typothetae.

11) Lectionem superfer. delevit, et ἔιν in fine adjunxit.

12) In Ald. ἐνθυτικῇ typothetae errore.

13) βεβηβός pro βεβηκός scribendi vitium est.

- c. 187. l. 18. Ἀκειωμένον. ρ. Ἀκειώμενον. ρ.
 c. 188. l. 7. Ἀκερχές. ἀπεν. - A. ἀπενθές.¹⁴⁾
 θές.
 — l. 22. Ἀκεσταιοιοχοι. Σ. Ἀκεσταὶ οἱ ὄχοι. Σ.¹⁵⁾
 Ἀκέστρια, ἢ πήτρια. A. ἠπήτρια.
 Ἀκεστήριον, ἢ πητήριον. A. ἠπητήριον.
 c. 189. l. 1. Ἀκεστρόν. Φάρ- A. Φ. Σ.¹⁶⁾
 μακον. Σ.
 Ἀκεσταί, Φρενεθλῶν. A. Φρένες ἐθλῶν. μ.
 μ.
 — l. 6. Ἀκέοντο. θερ. A. ἐθερ.
 — l. 11. Ἀκέων. ἦσ. — ἀ- A. ἦσ. — ἀκέων ἦν.
 κωνήν.
 — l. 13. Ἀκέται. ἐπίατοι, A. ε. ἀκ.
 ἀκατ.
 — l. 16. Ἀκήδεα. ἀταλεπώ- A. ἀταλαιπ.
 ρητα.
 Ἀκηδεᾶται. λ. κατέ- Ἀκηδέασται. λ. κατέ-
 χεταί. χονταί.
 — l. 19. Ἀκηδῆς αἰσχ. Ἀκηδία. αἰσχ.
 — l. ult. Ἀκήδεσεν. ἀφρ. A. ἠφρ.
 c. 190. l. 3. Ἀκηδία. ἀλυπού- A. ἀλυπία.
 σα.
 Ἀκηές. μέγα. Ἀκηές. μ.
 Ἀκηδίστοι. κηδίας μ. Ἀκήδεστοι. κηδείας μ.
 Ἀκηδίτον. ἀθέλεκτον. σ. A. ἀθέλεκτον. σ.
 — l. 8. Ἀκήληστος. ἀπ. Ἀκήλητος. ἀπ.
 — l. 14. Ἀκὴν ἐγένοντο σιω- A. ἐγ. σιωπῆ. α.
 πῆν. α.
 c. 191. l. 13. Ἀκίβδιλον. κ. Ἀκίβδηλον. κ. — ἐπὶ νο-
 — ἐπὶ νομίματα. μίσματος.
 c. 192. l. 3. Ἀκίδωτον. β. A. β. χωρὶς σ.
 χω... σιδήρου.

c. 192.

14) In medio vocis nexus litterarum est, quem solvere nequeo.

15) Verum divinarunt VV. DD. quos confer.

16) In Ald, v, Φάρμακον negligentia typothetae omissa est.

- ε. 192. l. 5. Ἀκιδρανώζω. ἀμβλυσωπῶ. A. ἀμβλυσωπῶ.
 Βλυσωπῶ.
 Ἀκικός. α. — ἢ τῆς κικῦνος. Ἀκικυς. α. — ἢ τῆς κικυος.
 — l. 13. Ἀκίμενοι. ἰώμενοι. A. ἰώμ.¹⁷⁾
 — l. ult. Ἀκηρῆ. α. οὐκ ἐπιτεταγμένα. A. α. οὐκ ἐπιτεταγμένα.
- ε. 193. l. 9. Ἀκίδις. τὰ σ. Ἀκίδες. τὰ σ.
 — l. 11. Ἀκκαθεν. ἀναλθεν. A. ἀνέκαθεν.
 — l. 13. Ἀκαλακανσίρ. ἀκάνθυλι.¹⁸⁾ Ἀκαλακανσίρ. ἀκάνθυλις.
 — l. 18. Ἀκελα. ἀδοξα. A. α.¹⁹⁾
- ε. 194. l. 1. .. ληρεῖ. οὐ μ. Ἀκληρεῖ. οὐ μ.²⁰⁾
 — l. 4. Ἀκλυδόνιστον. ἀτάραχον. ἀκλ. Ἀκλυδώνιστος. ἀτάραχος. ἀκλ.
 — l. 11. Ἀκλεπτοι. οὐ π. A. οὐ π. — Σοφ. Φαίδρα. Φαίδρας.
 — Σοφ. Φαίδρας. Ἀκληείδας. ἀζ. Ἀκληείδας. ἀζ.¹⁾
 Ἀκλητα. τὰ οὐπω κλειζόμενα. A. τὰ οὐπω κλ.
- ε. 195. l. 6. Ἀκμοθέτοις. τ. Ἀκμοθέτους. τ. — ἀκμονες.
 — ἀκμονες. A. ἀκμονες.
 — l. 14. Ἀκάαπτον. ἀκ. Ἀκναπτον. ἀκ. ἀγναφον. ἀγναφον. ἰμ.²⁾
 — l. 16. Ἀκνηστίς. τὸ μ. Ἀκνηστίς. τὸ μ.
 — l. 20. Ἀκινίησιν. ἀγ ἀγκ. Ἀκοίνησιν. ἀγ α.
 Ἀκοίτις. ἢ ὁμοκοίτης. γ. A. ἢ ὁμοκοίτις. γ.

ε. 195.

17) In Ald. vitium typosh.

18) Sic legendum voluerunt VV. DD.

19) In Ald. Ἀκελει typoshetae errore.

20) Duae priores litterae a Mufuro deletae sunt.

1) In Ald. errores typoshetae. VV. DD. conjectura firmatur. Suspiciabitur forsan aliquis legendum esse: Σοφ. Φαίδρα Σ. nescio tamen, an de tali fabula satyrica aliquid aliunde confitet.

2) Disjuncta univitt.

- c. 195. l. 20. [Ἀκαλαρίταιο.
πράως ῥέοντος ἀκμ...]³⁾
Ἀκόλακοι. οἱ σ. A. οἱ σ.
- c. 196. l. 3. Ἀκόλαστον. — ἄ. — ὑβριστικόν.
ὑβριστικός.
- l. 9. Ἀκομισατέ. ἀμελία. A. ἀμελειᾶ. ⁴⁾
- l. 11. Ἀκων. α. Σοφ. Ἡ. A. α. Σ. Οἰδίποδι Τ.
δύποδι Τ.
- l. 15. Ἀκονδος. α. ἄ. Ἀκονδος. α. ⁵⁾
- l. 17. Ἀκονήτως. α. ἄ. Ἀκονίτως. α.
- l. 21. Ἀκοντιάς. β. — A. β. — τῆς δάκης τῶν
τῶν τῆς δάκης ὄφ. ὄφ.
- c. 197. l. 2. Ἀκόντιον. δ. — A. δ. — ῥάχην.
- l. 11. Ἀκέρευσ. ἀπ. — ἄ. Ἀκέρευτος. ἀπ. — ἀσά-
ἄρρωτος. ρωτος.
- l. 19. Ἀκέρητος, α. ἄ. Ἀκέρητος. α. ⁶⁾
- c. 198. l. 3. Ἀκοστήτας. κρ. A. κρ. — ἀπὸ τοῦ ἄκος
— ἀπὸ τοῦ ἄκος λ. — θεῖ πεδίσιο —
λ. — θεῖ πεδίσιο — τινές δὲ ἄδην πλ.
- l. 15. Ἀκουάζεσθον. τ. ἀ. A. τ. ἀξιούθε.
ξιούθα.
- c. 199. l. 1. Ἀκουσίας. ὁ μὴ ἄ. Ἀκούσιος. ὁ μὴ θ. καὶ
θ. παρὰ πρ. Ἀκουσίας, παρὰ πρ.
- l. 8. Ἀκουρον. μὴ γ. — A. μὴ γ. — ἔοντα ἄργυρότοξον
ἔοντα ἀργυρότοξον Ἀπόλλων. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρσεναι
Ἀπόλλωνα μίαν οἶ- παῖδα λιπόντα. ση-
δαμ δαωληπόντα τῶν μαινει τὸ ἄπαις ἢ λέ-
ἄπους ἢ λέξις. ξις. ⁷⁾ c. 199.

3) Antea emendavit; Ἀκαλαρίταιο. Compendium ul-
mae vocis evanuit.

4) In Ald. error typosh.

5) Vera est DD. VV. conjectura.

6) Litteram delevit.

7) Vero propius accedit Valckenaer. Cf. VV. DD. et Ep.
crit. ad H.

c. 199. l. 15. Ἀκρα. ἀκρ. πο- λις. α.	A. ἀκρόπολις. α. ⁸⁾
Ἀκράαντον. ἀτελειώ- τατον.	A. ἀτελειότατον.
Ἀκραγῆς. ἀπαχθῆς.	Ἀκραγῆς. ἀπεχθῆς. ⁹⁾
Ἀκοφον. α.	A. α.
— l. 20. Ἀκραῖη. α. προσόν- τα — οὔτε ἐλλιπόν- τως.	A. α. προϊόντα — οὔτε ἐλλειπόντως.
c. 200. l. 1. Ἀκραγές. δ.	A. δ. ¹⁰⁾
Ἀκραμ. κρόταλα. ἀ- κράϊας, ἀκροῖς. ἀ- κραϊνίαις.	Ἀκραμ. κρόταλα. Ἀκραϊας. ἀκρης.
Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ αἱ πρῶται πρὸς θα- λάσσης.	Ἀκραϊνίαμ. αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης.
Ἀκραϊφνές. κ.	Ἀκραϊνεί. ἀκρατεῖ. Ἀκραϊφνές. κ.
— l. 12. Ἀκραγον. ἀδιαρ- πιστον.	A. ἀδιαρρήπιστον.
Ἀκραϊνωῶς. ἐγκρατές.	Ἀκραϊνές. ἀκρατές.
— l. 15. Ἀκρασίας. ἀνομα- λίας.	A. ἀνωμαλίας.
c. 201. l. 3. Ἀκρηλόγχη. κ.	Ἀκρη. λόγχη. κ. ¹¹⁾
— l. 11. Ἀκρης πόλιος. δια- λελυμένος, ὃ ἐστὶ διηρημένος.	A. π. διαλελυμένος, ἐστὶ διηρημένος.
c. 202. l. 1. Ἀκρίζων. α. — Ευρ. Σινεῖ.	A. α. — Ευρ. Οἰνεῖ. ¹²⁾
— l. 4. Ἀκρία. ἢ Ἀθ. — ἀφ' ἧς καὶ ἀκρίσιος ῶ.	A. ἢ Ἀθ. — ἀφ' ἧς καὶ Ἀκρίσιος ῶ.

c. 202.

8) Litteram et lectionem suprascr. delevit.

9) Erravit typhotheta; verum divinarunt VV. DD.

10) In Ald. vitium typhoth.

11) Correctionem Musuri typhotheta non observavit.

12) Bene emendavit, nam Σ in Σινεῖ ex Εὐρυπίδης repeti-
tum est, et Οἰνεῖ in ἰνεῖ pronunciandi vitio facile transiit.

- c. 202. l. 8. Ἀκρίαι. τὰ α. Ἀκριες. τὰ α.
 Ἀκριας. α. ἀκρωρίας. Α. α. ἀκρωρείας.
 — l. 11. Ἀκριβέες. α. Εὐρ. Α. α. Εὐρ. Φιλοκτῆτη.
 Φιλοκτῆτη.
 — l. ult. Ἀκριον. ποῖον. † Α. ποῖον.
 c. 203. l. 5. Ἀκρίστιος. ἡ ὁ Α. ἡ ε. τ. ι. καθεζομένη.
 ἐπάνω τ. ι. καθεζο-
 ος
 μένη.
 — l. 9. Ἀκριταγών. π. Ἀκριτάγωνον. π.
 — l. 12. Ἀκριτομύθος. πολ- Ἀκριτόμυθος. πολυλό-
 λυλόγους. — ἔχων γος. — ἔχων τοὺς
 τῶν λόγων. λόγους.
 — l. 17. Ἀκριτόμυθε. π. — Α. π. — κριτήριον γὰρ
 κριτήριον τῶν Φρ. τῶν Φρ.
 c. 204. l. 1. Ἀκριτόφωνοι. βα- Α. βαρβαρόφωνοι.
 ρόφωνοι.
 — l. 7. Ἀκροβολίδες. ἀκρά- Ἀκροβolidος. ἀκράτου
 του ὀβ. ὀβ. ¹³⁾
 — l. 10. κροβολίζεσθαι. τ. Ἀκροβολίζεσθαι. τ. —
 — συμβουλιῶν. συμβουλιῶν. ¹⁴⁾
 — l. 14. Ἀκροδρύια. α. Ἀκρόδρυα. α.
 — l. 18. Ἀκροζύγια. τ. β. Α. τ. β. ζ. ἤγουν τὰ μ.
 ζυγῶ ἤγουν τὰ μέ- ζ.
 σα ζ.
 c. 205. l. 1. Ἀκροθνιαίζεν. α. Ἀκροθνιαίζεν. α.
 — l. 4. Ἀκροθεγῶς. λ. Ἀκροθιγῶς. λ.
 Ἀκροθίνιον. ἄ. — ἡ Ἀκροθίνιον. ἄ — ἡ σκύ-
 λ λα, λαφύρων ἀπ-
 σκυ λάφουρα ἀπαρ αρχαί.
 Ἀκροθινίων. α. Ἀκροθίνιον. α.

c. 205.

13) Vera est VV. DD. conjectura. Musurus sequenti ἀκράτου deceptus veram codicis lectionem inepte vitavit.

14) Sic puncto supra posito vocem notavit.

- c. 205. l. 9. Ἀκροθώρακες. Ἀκροθώρακες. μ.¹⁵⁾
μέθυσοι.
- Ἀκρόν. Φα, π. Ἀκρόκνεφα. π.¹⁶⁾
— 1. 13. Ἀκροκελεμνίων. ὁ Ἀκροκελαινίων. ὁ τὰ α.
- c. 206. l. 2. Ἀκρομύλη. ἤγου- Α. ἡ γουνίς, μ.
νεῖς μ.
- 1. 6. Ἀκροπόλοισιν. ἀκρί- Α. α. τ. — ἐρήμοις.¹⁷⁾
αις, τ. — ἐρήμην.
- 1. 8. Ἀκροπόρους. τοὺς Α. τοὺς ὀβελίσκους, ἐπ.
ὀβελίσκου ἐπ. — — πείρεθα.¹⁸⁾
π. ῥεθα.
- 1. 11. Ἀκρόσφυρα. γ. ὑπο- Α. γ. ὑποδημάτων.
δυμάτων.
- 1. 13. Ἀκροτεριάζει. τ. Ἀκροτηριάζει. τ.
- c. 207. l. 5. Ἀκροτον. ἀδιαρί- Α. ἀδιαρῆπιστον.
πιστον.
- 1. 12. Ἀκρουχεῖ. α. — Α. α. — Ἀκρον δὲ ὄρος
Ἀκρον δὲ ὄρους τῆς τ. Α. — καθάραις
Α. — καθάραις τὰς τὰς Προϊτίδας.¹⁹⁾
Προϊτίδας.
- c. 208. l. 2. Ἀκροχάλιξ. ἀκρο- Α. ἀκροθώραξ, ἡμιμέθυ-
θώραξ, ἡμιμέθεις. σος. X.
- 1. 6. Ἀκρου. ἄκραι. Α. ἄκρας.
Ἀκροχάρδονας. ο. Ἀκροχορδόνες. ο.

c. 208.

15) Vera est VV. DD. conjectura. Vitiosum μέθυσοι ty-
pothetae tribuendum est.

16) Litteram delevit.

17) In editis ἀκρίας typosythetae errore, qui ex compendio
vocis male intellecto oritur; peritis enim notum est,
compendia litterarum ας, αις et οις aliquam inter se simi-
litudinem habere, et facile commutari posse. Verum
igitur divinarunt VV. DD.

18) Littera deleta fuit procul dubio jota.

19) Vulgatum Ἀκροι δὲ ὁ. typosythetae est.

- c. 208. l. 11. Ἀκρωμεῖται. οἱ μείζονες. Ἀκρωμίται. οἱ μ. ²⁰⁾
 Ἀκρώμια. αἱ κατακλι- Ἀ. αἱ κατακλειδες.
 δες.
 κρώνια. ἀθροίσματα. Ἀκρώνια. α. ¹⁾
 π.
 Ἀκρώνια. ἀθρ.
 c. 209. l. 1. Ἀκρωρείαις. τ. — Ἀ. τ. — ἦτοι ἔξοχαῖς,
 ἦτοι ἔξοχαῖ, κορυφαῖ — κορυφαῖς — τὸ τε-
 — τὸ τελευταῖον τοῦ λευταῖον τοῦ ὄρους.
 ἄκρους μεγάλως, ο. Ἀκρως. μεγ. ο.
 — l. 6. Ἀκρωσσεῖ. α. Ἀκρώσσει. α.
 — l. 11. Ἀκρωτηρίοις. τὰ α. Ἀ. τὰ α.
 Ἀκρωτέριον. ὑψηλὸν Ἀκρωτήριον. ὑψ. τόπον.
 τόπον, [ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἐστιῶνται, αὐτῶ τε τοὺς ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, καὶ τύχῳσι μὴ παραθάλασσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου.] ²⁾
 Ἀκρωτήρια. τὰ ε. Ἀ. τὰ ε.
 — l. 16. Ἀκτὰς. αἰγιαλοῖς. Ἀ. αἰγ. π.
 π.
 c. 211. l. 1. Ἀκτεροί. α. — Ἀ. α. — περὶ τῶν Α. χ.
 περὶ τῶν Αθῶ χ.

c. 211.

20) In editis μείζοντες errore typosh.

1) Omisso a Musuro solito separationis signo, glossam cum praecedenti typosheta junxit.

2) Delevit, at infra, ut mox videbimus, sub v. Ἀκτῆ. inferuit.

c. 211. l. 9. Ἀκτῆ. ὁ αἶγ. —
τὸ τελευταῖον τοῦ
ἀλφίτου κ. — τοῖς
πλοῖζομένοις λαβοῦ-
σα, ἀκτῆ ἐπὶ πρού-
χουσι ἐν τῷ ἐξέχ.

A. ὁ αἶγ. — τὸ τελευ-
ταῖον τοῦ ἀλφίτου
κ. — τοῖς πλ. λα-
βοῦσα, ἐκεῖνοί τε
γὰρ εἰς τοὺς τοιού-
τους τῶν τόπων ἀ-
ποβάντες ἐστιῶν-
ται, αὐτῶ τε τοὺς
ἐπ' εὐωχίαις ἀφω-
ρισμένους τόπους
ἀκτὰς καλεῖ, καὶ
τύχῳσι μὴ παρα-
θαλάσσιοι ὄντες.
ἔστι δὲ καὶ πόλις
Πελοποννήσου.

Ἀκτῆ ἐπὶ προύχουσι. ἐν
τῷ ἐξέχ.

c. 212. l. 5. Ἀκτῆμων. π.

— l. 9. Ἀκτῆτις λίθος. α.

— l. 12. Ἀκτορίονε. Ἀκτο-
ρες παῖδε.

— l. 18. Ἀκτωρούς. γ. ἢ Φύ-
λακας. ἀκυλον. ἀδ.

c. 213. l. 6. Ἀκυλλόν. τὸ α.

Ἀκυ, ὁ τῆς πρ.

— l. 10. Ἀκύμονα. ατ.

Ἀκύμονος. π. ἢ πολυ-
κύμονος.

— l. 17. Ἀκυρόν. παλ.

Ἀκυροί. ἀπειροί. μ. —
κύρος.

Ἀκτῆμων. π. 3)

Ἀκτίτης λ. α. 4)

Ἀκτορίονε. Ἀκτορος π. 5)

A. γ. ἢ Φ.

Ἀκυλον. ἀδ.

Ἀκυλλον. τὸ α.

Ἀκυλον. ὁ τ. π. 6)

Ἀκύμονα. α.

A. π. ἢ πολυκύμονος.

Ἀκυρόν. π.

Ἀκυρον. ἀπειρον. μ. —
κύρος.

c. 215.

3) Litteram deleuit.

4) In Ald. Ἀκτίης incuria typoshetae.

5) Lessionem superscriptam deleuit. Cf. VV. DD.

6) Exitum vocis superscriptum deleuit.

- c. 215. l. 1. Ἀκώρια. α̅.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ.
 Ὁ Αλα. θ.
 — 1. 6. Ἀλαβή. λ. σπ. καρ-
 κίνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων
 μ.
- c. 216. l. 4. Ἀλαδένυσται. ἦμ.
 c. 217. l. 2. Ἀλαθέας. ὤρας
 λ.
 — 1. 4. Ἀλα. δ.
 Ὁ Αλαιδρα. ἄλ.
 — 1. 11. Ἀλακῶσαι. συνά-
 γεται.
 — 1. 15. Ἀλαλακτῆμα. κ.
 — 1. 21. Ἀλάλητα. ζύλα
 π. κ. γομφόδι.
 — 1. ult. Ἀλαλίαν. π. —
 Σοφ. ἐπὶ παιενάροις.
 c. 218. l. 2. Ἀλάληκη. ἀπα-
 λεξί. β.
 — 1. 5. Ἀλαλήκτημα. τ.
 — 1. 7. Ἀλαλύθαι. φ. λύειν.
 [Ἀλαλκοί, ἀπαλεξί,
 βοηθῆ.]¹⁰⁾
 Ὁ Αλαμπές. τ.
 — 1. 11. Ἀλαμπάν. τὸν
 ἥλιον, ὅτι ἀναλάμπειν.
- A. α.
 Τὸ Α μ. τ. Λ.
 Α. θ.
 Α. λ. σπ. καρκίνος. ὑπὸ
 δὲ Κ. μ.⁷⁾
 †
 Ἀλαδένυσται. ἦμ.
 Ὁ Αλαθέας. ὤρας. λ.
 Ὁ Αλαί. δ.
 Α. ἄλ. ὅ)
 Α. συνάγεσθαι.
 Ὁ Αλαλύκτημα. κ. ὅ)
 Α. ζ. π. κ. γομφόδη.
 †
 Α. π. — Σοφ. ἐπὶ Παιε-
 νάροις.
 Α. ἀπαλεξήση. β.
 Ὁ Αλαλύκτημα. τ.
 Α. φ. ἀλύειν.
 Α. τ.
 Ὁ Αλαμπαν. τ. η. ὅτι ἀ-
 ναλάμπει.¹¹⁾

c. 218.

7) ὑπὸ δὲ incuria typosetae omiffa sunt. Cf. VV. DD.

8) Lectionem suprafer. delevit.

9) Codicis lectionem divinavit If. Voff.

10) Glosfia ex l. 2. repetita est, et a Musuro rejecta.

11) Scripturam codicis divinavit If. Voff.

c. 218. l. 14. Ἀλαοσκοπή. τ.	Ἀλαοσκοπή. τ. ¹²⁾
— l. 17. Ἀλαπάζοντα. π.	Ἀλαπάζοντα. π.
— l. 21. Ἀλαρα. τ. — ἢ κάρσια Π.	A. τ. — ἢ κάρσια Π.
— l. ult. Ἀλασάρνη. μῶων δ.	A. Κῶων δ.
c. 219. l. 4. Ἀλαστενεῖ. δ.	Ἀλασταίνει. δ.
— l. 13. Ἀλαστόρων. α. — ἀνεχομένων.	A. α. — ἐνεχομένων.
— l. 24. Ἀλαώτυν. τύφλω- σιν, οὐ βλ.	Ἀλαωτύν. τύφλωσιν οὐ βλ.
c. 220. l. 6. Ἀλεγείη. ἀρῆ.	Ἀλεγείη. α.
— l. 17. Ἀλγύνοντα. κατα- ποθοῦντα.	Ἀ. καταπονοῦντα.
— l. 20. Ἀλδέσκοντος. α.	Ἀλδήσκοντος. α.
c. 221. l. 5. Ἀλεενοίμην. θ.	Ἀλεαινοίμην. θ.
— l. 8. Ἀλεία. π. ἢ ἄλειμα. Ἀλέγειν. φροντίζει.	Ἀ. π. ἢ ἄλειμμα. Ἀλέγει. φρ.
— l. 14. Ἀλεγύνιται. κ.	Ἀλεγύνεται. κ.
— l. 16. Ἀλεγίζω. π στρέ- φομαι.	A. περιστρέφομαι.
c. 222. l. 4. Ἀλεεινέω. ἐξέκλι- γεν.	Ἀλέεινεν. ε.
Ἀλεινός. εὐλαβ.	Ἀλεείνων. εὐλ.
— l. 7. Ἀλεινός. καματινός. Ἀλείαν. θ.	A. καυματηρός. Ἀλίαν. θ.
— l. 10. Ἀλέη. α. — ἐγκλι- σις καὶ θ.	A. α. — ἐγκλισις καὶ θ.
— l. 17. Ἀλειπήριον. γρ.	Ἀλειπήριον. γρ.
c. 223. l. 3. Ἀλείσιον. π. Ἰλι- δος.	A. π. Ἰλίδος.
Ἀλεῖται. π. ἀλείτην. ἀμ.	Ἀλεῖται. π. Ἀλείτην. ἀμ. ¹³⁾
Ἀλειτω. ἀλκθήτω.	A. ἀληθῆτω.

D 2

c. 223:

12) Vulgata lectio typhotetae adscribenda est.

13) Bene sejunxit.

- c. 223. l. 10. Ἀλειφα. στ. Ἀλειφαρ. στ. ¹⁴⁾
 — l. 14. Ἀλέκτω. ε̄. Ἀλέκτο. ε.
- l. 17. Ἀλεκτρούγες. κει^{οι}
 νῶς οἱ π. A. κοινῶς οἱ π.
- c. 224. l. 5. Ἀλέξανδρος. ὄνο- A. ο. βάλου. ¹⁵⁾
 μα βόλου.
- l. 8. Ἀλεξάμενα. β. Ἀλεξέμενα. β.
 Ἀλέξησις. βοήθησι^{εια}
 καιαντ. ¹⁶⁾ A. βοήθεια. καὶ ἀντ.
- l. 11. Ἀλεξίκακος. β. ἀ- A. β. ἀποτρεπτικός κ.
 ποστρεπτικός κ.
- l. 13. Ἀλεξισούσαν. βοη- Ἀλεξήσουσαν. βοηθή-
 θούσαν. σουσαν.
- l. 14. Ἀλεξιτήριον. ἀπο- Ἀλεξιτήριον. ἀποσοβη-
 σοβαστήριον. στήριον.
 Ἀλεξούμενος. β. ἀμυ- A. β. α.
 νούμενος.
 [Ἀλεξόμενα. βοηθεῖν.]
^{us}
- Ἀλέταν. συστροφή. φυ- Ἀλέταν. συστροφήν. φυ-
 γή. γήν.
- l. 22. Ἀλεπαδνόν. α. Ἀλέπαδνον. α.
- c. 225. l. 1. Ἀλέθαυ πρὸς πύ- A. πρὸς πύγλην. τὸ ε. ¹⁷⁾
 γλην τῶ ε.
- l. 3. Ἀλεσούριον. θ. — A. θ. — κογχυλίου γ.
 κογχύλου γ.
- l. 6. Ἀλαιτρία. γ. — A. γ. — πόπανα ἀλ. ¹⁸⁾
 ἀπόπαν. ἀλ.

c. 225.

14) Ἀλεῖφαρ typosetae est.

15) Scripturam codicis VV. DD. Hefychio jam restituerunt.

16) Sic unitim pro βοήθησις καὶ ἀντ. Lectionem suprafer. Musurus praetulit.

17) Vicia loci ex compendiis scripturae nata VV. DD. jam correxerunt. Cf. H. p. crit. ad H.

18) In Ald. ἀπόπανα incuria typos. Musurus compendium scripturae deleuit.

- c. 225. l. 10. Ἀλετρίσι. μυλο-
 θρός. A. μυλωθρός.
- l. 12. Ἀλετῶν. οἱ τοῖς μ.
 Ἀλετῶνα. οἱ τ. μ.¹⁹⁾
- l. 20. Ἀλευρον. τ. κύ^{πρ}
 ἀλεύ και ῥ. A. τ. Κύπριοι. ἄλευρα
 και ῥ.
- l. ult. .λευροδοῦντες. π. Ἀλευροδοῦντες. π.
- c. 226. l. 3. Ἀλευρότησις. τη-
 λεία, ε. A. τηλία, ε.
- l. 5. Ἀλεύρεν. ἀφεστᾶ-
 ναί. A. ἀφεστᾶνάι.
- l. 7. .λευσεῖ. φ. Αλευσεῖ. φ.
- l. 8. Ἀλευστα. α. ἀθεώ-
 ρητά. A. α. ἀθ.
- [Ἀλεσάφθοι. ἐπὶ εὐ-
 φημισμοῦ ἐλέγετο.]
- Ἀλευόμενοι. ἐγκλί-
 νονται. A. ἐγκλίνοντες.
- .λεφατίσον. ἄλειψον. Ἀλεφατίσον. α.
- [Ἀλεώρα. τὰ αὐτὰ
 τούτοις.]
- Ἀλεωρή. φ. A. φ.
- l. 16. Ἀληγορούμενον. τ. Ἀληγορούμενον. τ.²⁰⁾
- l. 18. Ἀλῆεν. κ. Ἀλῆεν. κ.
- Ἀληθέα. α. και τὰ
 ἐπιλανθανόμενα. A. α. και τὰ μη ἐπι-
 λανθ.
- c. 227. l. 1. .λήθη. ε. Ἀλήθη. ε.
- l. 6. .ληθοεπῆ. α. Ἀληθοεπῆ. α.
- l. 8. Ἀλήιον. ο. — ἢ χ χ^{ω φ}
 οἱ δὲ ἐν Λ. — παι-
 διον ὄνομ. A. ο. — ἢ χωρὶς βοσκη-
 μάτων. οἱ δὲ ἐν Λ.
 — πεδῖον ο.¹⁾

D 3

c. 227.

19) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.

20) Scripturam codicis divinavit H. Voss.

1) Lectio codicis est χωρὶς χώρας.

- c. 227. l. 16. Ἀλήμενα. σ. A. σ. πλ.
 πλανηθῆνα.
 [Ἀλημεῖνα. πλανᾶσθαι.]
 Ἀλημῶτων. ἀφ. A. ἀφ.
 Ἀληλεμμένη. ἀληγνῆς A. ἀληγνῆς μ.²⁾
 μαν.
 — l. 19. Ἀλήπεδα. τ. — φύ. A. τ. — φύσει.
 σεως.
 c. 228. l. 15. Ἀληῆτις. ε. — κο. A. ε. — κομικός.
 μικός.
 Ἀλητεύεσκον. ε. Ἀλητεύεσκον. ε.
 c. 229. l. 3. Ἀλθετο. υ. π A. υ. π τὴν ἀλθαίαν.
 τὴν ἀλήθειαν.
 — l. 8. Ἀλ., ἐν Π. Ἀλική. ἐν Π.³⁾
 — l. 9. Ἀλία. ε. — ἢ εἰς οὐς A. ε. — ἢ εἰς οὐς ἀπ.
 ἀποτίθενται.
 [Ἀλιαία. ἄλις.]
 Ἀλιαίδας. μ. Ἀλιαίδες. μ.
 Ἀλιδίως. ἰ. μετρίως. A. ἰ. μ. ἄλις.⁴⁾
 — l. ult. Ἀλία. κόρωνον. α. Ἀλία κορώναι. α.
 c. 230. l. 2. Ἀλιαίαν. ε. T. A. ε. T.⁵⁾
 — l. 6. Ἀλιαίκευτοι. ἄσημοι. A. ἄσημοι. α.
 α.
 Ἀλιαίποδα. τὸν κεμφόν, A. τὸν κέμφον, ἢ θ.
 ἢ θ.
 — l. 10. Ἀλιαστός. α. A. α.
 — l. 13. Ἀλιβάπτοις. π. — Ἀλιβαπτον. π. — Ἀλκ.
 ἄλ. μάς. μάν.⁶⁾
 c. 231. l. 3. Ἀλιβαντες. οἱ ν. A. οἱ ν. — μὴ ἔχεν, ἢ
 — μὴ ἔχεν. λιβάδα.

c. 231.

2) ἀληγνῆς, quod in editis habetur, typosetae est.

3) Unam tantum litteram in fine delevit.

4) ἄλις a Musuro adjunctum est, aut e glossa omissa huc translatum.

5) Adest in margine †.

6) Litteram in medio vocis delevit.

- c. 231. 1. 3. Ἀλιβατέῃ. ἀφ. A. ἀφ.⁷⁾
 — 1. 8. Ἀλιγγύιον. ὄμοιον. Ἀλιγγιον. ο. ⁸⁾
 — 1. 13. Ἀλιεύς. ὁ ὄρμηυτής. A. ὁ ὄρμηυτής.
 c. 232. 1. 1. Ἀλιζῶνες. ε. Πα- A. ε. Παφλαγονίας.
 φλαγονίας.
 — 1. 2. Ἀλίξνος. ἰθ. Ἀλίξνος. ι.
 — 1. 5. Ἀλιεῦσι. θ. ἢ ἰχθυ- A. θ. ἢ ἰχθυεῦταῖς.⁹⁾
 ρευταῖς.
 Ἀλή. κ. Μακεδόνες. A. κ. Μ.
 [Ἀλήσιος. ἀνελλιπῆς βοσ-
 κήματος.]
 Ἀλήσι. θ. Ἀλήσι. θ.
 — 1. 9. Ἀλικκάκαβα. ὁ τ. A. ὁ τ.
 c. 233: 1. 1. Ἀλικύρκης. φ. — Ἀλικύρκη. φ. — ὄξους
 ὄρους λιανθ. λειανθ.
 — 1. 4. Ἀλιμενωτή. λ. Ἀλιμένωτα. λ. ¹⁰⁾
 Ἀλισμοῖς καὶ Ἀ. β. δ. A. καὶ Ἀ. β. δ. παρὰ
 π. θαλ. θαλ. ¹¹⁾
 Ἀλιμον. π. θαλάσσης A. π. θαλάσση γινόμε-
 γινομένη. νον.
 Ἀλιμυρέωντων. ε. Ἀλιμυρέωντων. ε.
 Ἀλιον. ἡλίθιον. μ. κε- Ἀλιον. η. μ. κενόν. ε. ¹²⁾
 λιον. ε.
 — 1. 12. Ἀλιנדῆθρας. κ. Ἀλιנדῆθρας. κ.
 — 1. 18. Ἀλινόν. α. Ἀλινόν. α. ¹³⁾
 c. 234. 1. 4. Ἀλιον. θ. — αὐ- A. θ. — ἀπὸ τοῦ Α. ο
 τὸ τοῦ Ἀλήιον.

D 4

c. 234.

7) ἢ λιβάδα a Musuro est.

8) Cf. VV. DD. quorum unus lectionem codicis restituit.

9) Correctionem Musuri typhotheta neglexit.

10) Exitum vocis una cum lectione suprascr. delevit.

11) Ald. lectio ἐπὶ θαλ. typhothetae tribuenda est.

12) Idem error qui supra in λείος pro νέος. Correctio Musuri typhotheta fugit.

13) Et hic emendationem Musuri typhotheta parum curavit. Musuro suffragantur VV. DD.

- c. 234. l. 7. Ἀλιπαρῆ. ἀχμη-
ρά. A. ἀχμηραίν.
- l. 17. Ἀλιβρόθους. κ. Ἀλιβρόθους. κ.¹⁴⁾
Ἄλις. ἰ. πλήρεστον αὐτ. A. ἰ. πλήρες, ἢ αὐτ. ἔστι
ἔστι — Εὐρ. Ἀλκί- — Εὐρ. Ἀλκήστιδι.
στιδι.
- c. 235. l. 8. Ἀλισγόνες. μ. Ἀλίσγοντες. μ.
- l. 18. Ἀλισκόμεθα. κ. A. κ.
[Ἀθηλουῖα. αἰνεῖτε τὸν
ἔντα, ἤγουν τὸν κύ-
ριον.]
- Ἀλισίμικτα. η. A. η.
- c. 236. l. 1. Ἀλισό. χρυσον. π. Ἀλισόχρυσον. π.¹⁵⁾
- l. 6. Ἀλιστρία. π. ἀμῶ- A. π. ἀμμῶδες χ.
δες χ.
- l. 9. Ἀλιτημένον. ἡμαρ- A. ἡμαρτημένον.
μένον.
- l. 21. Ἀλιτροσύνη. α. — A. α. — Σοφ. Αἰχμα-
Σοφ. Αἰχμαλώτησιν λῶτισίν λ.
λ.
- Αλιτραί. οἱ αδ. Ἀλιτροί. οἱ αδ.¹⁶⁾
- c. 237. l. 9. Ἀλίων. α. ἀλιαῖων. Ἀ. α. ἀλιέων.
- l. 16. Ἀλκαρ. ἀλέξιμα. A. ἀλέξιμα. β.
- β.
- l. 18. Ἀλκή. δ. — αἰσχύ- A. δ. — Αἰσχύλος Ἀγ.¹⁷⁾
νην Ἀγ.
- c. 238. l. 3. Ἀλκῆδα. θ. τ. Ἀλκῆδα. θ. τ. παρὰ
παρὰ Λακεδαιμο- Λακεδαιμονίαις. καὶ
νίοις θήησιν, Ἀλκμαιωνίδα. Ἀ-
ἀπὸ Ἀλκῆωνος τ. θήησιν, ἀπὸ Ἀλκ-
μέωνος τ.

c. 238.

14) Emendatio Mufuri typosetham latuit.

15) Litteram in medio vocis deleuit. In Ald. Ἀλίσχρου-
σον errore typosethae. Ad vocem in margine †.

16) Quod typosetha non animadvertit.

17) Error ex compendio male intellecto natus.

- ε. 238. I. II. Ἀλκυόνιον. β. Ἀ. β. τίς.
 τίς, ἀλλά κἀν. ἢ ε. Ἀλλά. κἀν. ἢ ε.
 Ἀλλά καὶ ὡς. α. κ. ὄμως, Α. κ. ὡς. α. κ. ὄμως.
 ἀλλά ἦν. ἀμοιβήν. Ἀλλαγήν. ἀμ. ¹⁸⁾
 ἀλλά κ.
 — I. 21. Ἀλαμπᾶν. τ. Ἀλάμπαν. τ.
 — I. 23. Ἀλανῆς. α. Ἀλανῆς. α.
 Ἀλάνναξ. ἐξόδιον κηθα- Ἀλ' ἀνάξ. ἐξόδιον κηθα-
 ρωτοῦ τ. ρωδοῦ τ.
 ε. 239. I. IO. Ἀλεπάλληλα. Α. συνεχῆ.
 συνεχῆς.
 ε. 240. I. 7. Ἀλληλέγγυον. ἢ ἐξ Α. ἢ ἐξ α. — ἀλλ. ἀλλ. ¹⁹⁾
 α. — ἀλλήλοισ ἀλλή-
 λαις.
 Ἀλλήλοισιν. α. Α. α.
 [Ἀλληλούια. ἀνείτε τὸν
 ὄντα, ἤγουν τὸν κύ-
 ριον.]
 Ἀλληλούχια. ἀλλ. δια- Ἀλληλουχία. α. διαδε-
 δέχθαι. δέχθαι.
 Ἀλῆν. λ. Ἰτα. καὶ ἐπὶ Α. λ. Ἰταλοί. καὶ ε. τ.
 τοῦ ἀρκοῦντος προ- Φαρκοῦντος προκο-
 κό ἐξ οὗ αὐλαντό- πτοῦ, ἐξ οὗ ἀλλαν-
 πολις. τοπώλης.
 ε. 241. I. I. Ἀλλίκα. χλ. — Ἀλλῆκα. χλ. — χλαμυ-
 χλαμυδος. dos ἀλληλοχείρου.
 Ἀλληλοχείρους. ἀλλ' ἦει. Ἀλλ' ἦει. α.
 α.
 Ἀλλίξ. χ. Ἀλλίξ. χ. ²⁰⁾
 — I. 8. Ἀλλοφρούς. ἀλλοφό- Α. ἀλλοφάνους.
 νους.

18) Litteram delevit, et separavit.

19) Omisso ἢ, quod Albertina ed. ex Hackiana exhibet.

20) Cf. VV. DD.

- c. 241. l. 10. Ἀλλοίωσις. α. — μετασυσχηματίζεσθαι. — μετασυσχηματίζεσθαι. Ἀλλοιοῦται. α. — μετασυσχηματίζεται.
- l. 16. Ἄλλον μὲν κε. α. Ἄλλον μὲν κεν. α.
- l. 20. Ἄλλο πρὸς ἄλλο. ε. Ἀλλοπρόσαλλος. ε.
- Ἄλλο πρὸς ἄλλους. ε. Ἀλλοπρόσαλλους. ε.
- c. 242. l. 4. Ἄλλου διάλλος. α. Ἀλλυδὶς ἄλλος. α.
- l. 6. Ἄλλοφρονέοντα. π^ε A. π φ ρ.)
- Φρ. Ἄλλήλων θυνομένων. ε. Ἄλλήλων ἰθύν. ε.
- l. 12. Ἀλλήλουχα. τ. Ἀλλήλουχα. τ.
- l. 14. Ἀλλησίνωρις. α. Ἀλλη συνωρις. α.
- c. 243. l. 12. Ἄλλοφον. μ. — ἔπανωθεν καλ. Ἀλλοφον. μ. — ἔπανωθεν καλ.
- l. 14. Ἄλλοφάτοις. ὑπ' ἄλλοπεφ. A. ὑπ' ἄλλου πεφ.
- l. 16. Ἀλλοφέρβογες. α. Ἀλλοφέρμονες. α.
- Ἀλλυδὶς. μεταλλαγή. Ἀλλυδὶς ἄλλη. μεταλλαγή ἄλλου ἐπ' ἄλλο. ἀλλαχῆ.
- Ἄλλου. α. Ἄλλυες. α.)
- ε. 244. l. 2. Ἄλλως. μ. — Φράζεσθαι σαῶσαι μὲν. ἐτ. δὲ βουλευσασθαι σ. A. μ. — Φράζεσθε σαῶσέμεν. ἐτ. δὲ βουλευσασθε σ.
- l. 5. Ἄλμα. π. — ἐμβρίου — παρ' Ἴπποκράτη. A. π. — ἐμβρίου — παρ' Ἴπποκράτη.
- Ἀλμάδες. κ. — καὶ ἐκ συνάπιος γ. A. κ. — καὶ αἱ ἐκ συνάπιος γ.
- Ἄλματύρα. τ. Ἄλματῆρα. τ.

c. 245.

1) Hesychio ergo cum VV. DD. παραφρονέοντα restituendum est.

2) Mala interpunctio ed. Aldinae typhothetae tribuenda est.

- c. 245. l. 7. Ἀλογήσει. α. λό- A. α. λόγον οὐχ ἔξει.
 γον οὐκ ἔξει.
 — l. 12. Ἀλογί, δίκην ἦν φ. Ἀλογίου δίκη. ἦν φ.³⁾
 Ἀλογχεῖν. ἀλόγους μ. A. Ἀλόγχους μ.⁴⁾
 .λογχόν. δ. Ἀλογχον. δ.
 ^{στ}
 Ἀλογα. α. Σ. Θυέ'. A. α. Σ. Θυέστη.
 c. 246. l. 3. Ἀλλοία. ἔτ. A. ε.
 ^ε
 Ἀλλοία. Ἀττ. — λ' Ἀλλοιά. A. — λ'.⁵⁾
 Ἀλοῖεν. ληφθεῖεν. A. ληφθεῖεν.
 Ἀλλοίημεν. λ. Ἀλοίημεν. λ.
 Ἀλλοῖεν ἄν, λ. Ἀλοῖεν ἄν. λ.
 ^{οί}
 Ἀλοιμα. χρίσμα [τε- Ἀλοίματα. χρίσματα.
 χων.] Σοφ. A. Σ. A.
 Ἀλοιτά. κ. ἀμ. ποιναί. A. κ. ἀμ. πόρνα.
 Ἀλοιτήεσαν. κ. α. φο- A. κ. α. Φονέα ἢ χρεῖσις.
 νέα. χρήσις.
 Ἀλοιφή. π. — ἢ ἀμαρ- A. π. — ἢ ἀμ.⁶⁾
 τωλόν.
 Ἄλοι, πηλοί. ἄλλοθεν Ἄλλη πη ἀλός. ἄλλ. ἐκ
 ἐκ τ. θ. τ. θ.⁷⁾
 c. 247. l. 1. Ἀλοῶ. τ. Ἀλλοῶ. τ.
 Ἀλόκοτα. ψ. Ἀλόκοτα. ψ.⁸⁾
 — l. 7. Ἀλόπη. π. — ἐν A. π. — ἐν Ἐλευσίνι.
 Ἐλευσίνη.

c. 247-

3) Ex Etym. M. et Suida emendavit.

4) Cf. VV. DD.

5) λ' valet λέγει et λέγεται, unde error typoshetae.

6) Φονέα, χρήσις. ἢ ἀμαρτωλόν. omnia, ut in Ep. crit. ad H. suspicabar, ex margine sunt, et male inserta; Φονέα enim et ἢ ἀμαρτωλόν ad Ἀλοιτήεσαν pertinet, χρήσις vero, male scriptum pro χρίσις, ad Ἀλοιφή. Cf. VV. DD.

7) Antea lectionem codicis signo notaverat: Ἄλοι, πη-
λοί. ἄλλ.

8) In his locis scriptura codicis textui restituenda est.

- c. 247. l. ult. Ἄλοσαχνή. θ. Ἄλος ἄχνη. θ.
 c. 248. l. i. Ἄλοφειοί. ε. Ἄλος φείοιο. ε.
 — l. 5. Ἄλοσχρόον. χροῦν τὸ λ. Ἄλος χροόν. χροῦν τὸ λ.
 c. 249. l. 4. Ἄλοχος, δόρυ ἀσ. Ἄλογχον, δόρυ. ἀσ.
 — l. 9. Ἄλπαλαῖον. ἀγα- A. α. 9)
 πητόν.
 Ἄλτεα. τ. οἱ κάθεδροι. A. τ. οἱ κάθυγροι.
 — l. 14. Ἄλσο. ὄσμ. Ἄλτο. ὄσμ.
 — l. 17. Ἄλσεινεύει. τ. — Ἄλσεινεύει. τ. — εὐθ. ἐτ.
 εὐθηνείας. ἐτ.
 — l. ult. Ἄλσαλος. αλ. Ἄλς, αἰλός. αλ.
 c. 250. l. i. Ἄλτο. η. ἐπήδη- A. η. ἐπήδησεν. ἄλτο
 σεν. π. 10)
 Ἄλτο. π.
 — l. 7. Ἄλυβῆ. π. Ἄλύβη. π.
 — l. 10. Ἄλυδμαίνεν. α. — A. α. — ἀπὸ τοῦ τήν λ.
 ἀπὸ τήν λ.
 — l. 14. Ἄλύζα. ἀλ. Ἄλυζον. ἀλ.
 c. 251. l. 5. Ἄλυκτρόν. εὐδι- A. εὐδμηόν.
 νόν.
 — l. 16. Ἄλυσιτελές. α. A. α. ἀνωφελές.
 ἀνοφές.
 c. 252. l. 2. Ἄλυσόνες. ἀδ. Ἄλύσσοντες. ἀδ.
 — l. 5. Ἄλυστον. στρυβλίον. A. τρυβλίον.
 — l. 9. Ἄλύταται. π. Ἄλυσταῖται. π.
 Ἄλυστινόν. δ. Ἄλύστινον. δ.
 — l. 12. Ἄλυτον. α. — Σοφ. A. α. — Σοφ. Ἰνοῖ.
 Ἰνεῖ.
 — l. 13. Ἄλυχα. ἀδ. Ἄλυχά. ἀδ.
 Ἄλυχίν. ἀσῆν. χ. A. ἄσῆν. χ.
 Ἄλύω. ἀδ. ἀθύμῳ. Φοί- A. ἀδ. ἀθύμῳ.
 νικές.
 Ἄλφα. β. κεφαλή. Ἄλφα. β. κεφ. Φοίνικες.
 c. 253.

9) In Ald. Ἄλπαλαῖων. errore typosethetae.

10) Sejuncta univrit; quod typosetheta non observavit.

- c. 253. l. 3. Ἀλφαιβοράϊ. αἶ Ἀλφεισίβοια. αἶ π.
 — 1. 7. Ἀλφισταῖ ἀνθ. Ἀλφισταῖ ἀνθ.
 — 1. 11. Ἀλφισταῖ. ἀμ^{εμ}πιτα. A. ἀμείπτα. ¹¹⁾
 — 1. 14. Ἀλφινία. ἢ λ. Περέ- A. ἢ λ. Περέραιβοί.
 ρεβοί.
 c. 254. l. 1. Ἀλφίτων. στοά, Ἀλφίτων στοά. ἐν ἣ τὰ
 ἐν ἣ τὰ ἀλφ. ἐπω- ἀλφ. ἐπωλεῖτο.
 δῆται.
 — 1. 4. Ἀλφιτοῦται. ἀπί- Ἀλφι. τοῦτο ἀπότρω-
 τρωκτός ἐστίν, ὡς κτός ἐστίν, ὡς α. ¹²⁾
 ἀλφ.
 — 1. 9. Ἀλφός. λεκήτις ἐν A. λευκήτις ἐν τ. σ. ¹³⁾
 τ. σ.
 — 1. 11. Ἀλφαίοις. μ. ζ. Ἀλφαισις. μ. ζ.
 — 1. 15. Ἀλωά. ε. Ἀλωά. ε.
 c. 255. l. 12. Ἀλώνητες. τοὺς Ἀλώνητος. τ. α. λ.
 α. λ.
 — 1. 19. Ἀλωπεκῆ. δ. Ἀλωπεκῆ. δ.
 c. 256. l. 3. Ἀλώπηξ. ὄρχ. — A. ὄρχ. — ἀλωπεκία
 ἀλωπεκία μῶμων μῶμων ὡς Σ.
 ὡς Σοφ.
 — 1. 7. Ἀλωπός. α. — Σοφ. A. α. — Σοφ. Θυέστη
 Θυέστη Ἰνάχω. οἶ καὶ Ἰνάχω. οἶ δὲ
 δὲ, ἀφανεῖς καὶ κα- ἀφανῆς καὶ κ. τ.
 τὰ τὴν πρόσωψιν. πρόσωψιν.
 Ἀλωπά, ἢ αλ. Ἀλωπά. ἢ αλ.
 — 1. 18. Ἀλωστοι. ἀραφοι. A. ἀρῆαφοι.
 c. 257. l. 2. Ἀλωσομένην. ἀπ. A. ἀπ.

Τὸ

11) Lectionem suprascr. d'Orvillius divinavit.

12) Lectio codicis bene se habet, nec a Musuro, qui hic Suidam ob oculos habuit, mutari debuit.

13) Legendum est cum Heinsio: A. λευκότης ἐν τ. σ. duce scriptura codicis.

- Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ.
 c. 257. l. 2. Ἀμ, ἄμα, ο.
 — l. 6. Ἀμαδρῦνα. κοκύμη-
 λα. Σ.
 — l. 12. Ἀμαθαίνει. α. ἔστι
 ἄμαθεῖν θ.
 — l. 16. Ἀμαθος. ἡ μεσόγι-
 λος α.
 — l. 18. Ἀμαθύναι. αφ.
 c. 258. l. 1. Ἀμεμάκητον. ακ.
 — l. 7. Ἀμαλα. τὴν ν. —
 Αἰσχ. Πρωτεῖ Σα-
 τύρι.
 — l. 9. Ἀμαλδύμεν. αφ.
 c. 259. l. 1. Ἀμαλόν. α. α.
 Εὐρ. Ἡρακλεί δ.
 — l. 7. Ἀμαλλα. δ. δέσμη τ.
 ἀστ. — δρέαγματα
 ε', ὡς φ. Ι. Φιλίτας
 δὲ ἰστ. ἐκ σ'. καὶ
 Ὅμ.
 c. 260. l. 1. Ἀμαλλος. π. Πολ-
 λορήνιοι.
 — l. 5. Ἀκάμηλος. α.
 c. 261. l. 9. Ἀμαξαντία. δ.
 τῆς Ἴπποθωάτιδος
 φ.
 — l. 13. Ἀμαξεύς. ζ.
 Ἀμαξίποδες. τ. — ἄ-
 ξωσι.
 — l. 17. Ἀμαξιτόν. ὄδον δη-
 μόσιον.
 Ἀμάξαις, διαπ.
- Τὸ Α μ. τ. Μ.
 Ἀμ. ἄμα. ο.
 Α. κοκύμηλα. Σ.
 Α. α. ἔστι δὲ ἄμαθεῖν θ.
 Α. ἡ μεσόγιλλος α.
 Ἀμαθύναι. αφ.
 Ἀμαιμάκητον. ακ.
 Α. τὴν ν. — Α. Πρ. Σα-
 τυρικῶ.
 Ἀμαλδύομεν. αφ.
 Α. α. α. Εὐρ. Ἡρακλεί-
 δαις δ.
 Α. δ. δέσμη τ. ἀστ. —
 δρέαγματα δύο, ὡς
 φ. Ι. Φιλίτας δὲ
 ἰστ. ἐκ διακοσίων.
 καὶ Ὅμ.
 Α. π. Π.
 Α. α.
 Α. δ. τῆς Ἴπποθωαντί-
 δος φ.
 Ἀμαξεύς. ζ.
 Α. τ. — ἄξωσι.
 Α. ὄδον δημόσιον, καὶ ἄ-
 μάξαις διαπ.¹⁴⁾

c. 262:

- c. 262. l. 13. Ἀμαρῆ. ἢ ἐν τ. κ. — ἢ οἶον ἄμαρ ὄν τις οὔσα.
Ἀμαρῆς. ὑδρορῆς ὄχ.
c. 263. l. 4. Ἀμαρτή. ἄμα καὶ ἐπακολουθεῖν, ὡς Ὅμ.
— l. 8. Ἀμαρτητήν. ο. — Εὐρ. Σκεῖρωνι.
— l. 11. Ἀμαρτήδην. ὁμοῦ.
— l. ult. Ἀμαρυγγές. ἀκτῆνες. λ. ὄφεις.
c. 264. l. 9. μαρτύττα. τοὺς ὄφθ.
— l. 12. Ἀμασυκάδες. αἱ μὲν τοῖς σ.
c. 265. l. 11. Ἀμβασιν. ἀνάβασιν.
Ἀμάσεται. α. — σφάξαι. Σοφ. Τρωίλα.
Ἀμβαΐδην. ἐμβ.
c. 266. l. 4. Ἀμβικα. χύτρας καδόν.
Ἀμβιτιῶν. ἐπ. παρεκβάλλει τ.
Ἀμβοακέν. ἀμ.
- Ἀμάρη. ἢ ἐν τ. κ. — ἢ οἶον ἄμαρῆ τις οὔσα.
Α. ὑδρορῆς ὄχ.
Α. ἄμα καὶ ἐπακολούθως, ὡς Ὅμ.¹⁵⁾
Α. ο. — Εὐρ. Σκεῖρωνι.
Α. ὁμοῦ.¹⁶⁾
Ἀμαρυγγαί. ἀκτῆνες. λ. ὄφεις.¹⁷⁾
Ἀμαρτύττα. τ. οφθ.
Α. αἱ σὺν τοῖς σ.
Α. α.¹⁸⁾
Α. α. — σφάξαι. Σοφ. Τρωίλα.
Ἀμβολαΐδην. ἐμβ.¹⁹⁾
Α. χύτραν. κ.²⁰⁾
Ἀμβητιῶν. ἐπ. παρεκβάλλειν τ.¹⁾
Α. ἀμ.

c. 266.

15) Primum emendaverat: ἐπακολουθεῖ.

16) In Ald. vitium typosetae. Vera est VV. DD. conjectura.

17) VV. DD. conjectura firmatur.

18) Lectio Ald. a typoseta est, qui compendium vocis male intellexit.

19) Ἀμβαΐδην male descriptum pro Ἀμβλίδην vel Ἀμβλήδην procul dubio ex margine est, ut etiam in Ep. crit. ad H. suspicabar.

20) In Ald. χύτρα incuria typosetae.

1) Scripturam codicis Salmafius divinavit.

- c. 266. l. 11. Ἀμβλοθρίδιον. Ἀμβλωθρίδιον. α.
 α.
 — l. ult. Ἀμολύτερον. c. Ἀμβλύτερον. c. 2)
- c. 267. l. 1. Ἀμβλυσκει. ε. — A. ε. — Σοφ. Ἀνδρομέ-
 μδ δα.
 Σοφ. Ἀνδρο
 — l. 5. Ἀμβλωθρίδια. τ. Ἀμβλωθρίδια. τ.
 Ἀμόλωμα. ε. Ἀμβλωμα. ε.
- l. 8. Ἀμβλώσσει. ἄβλυω- A. ἄμβλυωπεῖ.
 πεῖ.
 — l. 11. Ἀμβρος. ἡ ἐπ. πλά- A. ἡ ἐπ. πλάτη. 3)
 στη.
 — l. 17. Ἀμβρόσιη. θ. — ὁ A. θ. — ὁ βρότος τὸν
 βρότος τὸν ἄνον φ. ἀνθρώπινον φ. —
 — καὶ ἄφθάρτως σ. καὶ ἄφθαρτος σ.
- l. ult. Ἀμβρότιγγον. ἄκκο- A. ἄκκερον.
 ρον.
 c. 268. l. 9. Ἀμβρετες. και- A. κενῶς ἀποτυγχάνεις.
 νεῖ ἀποτυγχάνεις.
- l. 11. Ἀμβρεύττει. ε. — Ἀμβρευττοι. ε. — βρέυν-
 βρέυνους κ. vous κ.
- l. 13. Ἀμβώνιον. χῶ, τῆς ζ. A. χωρίον τῆς ζ.
 Ἀμβωνες. αἵ π. — Λισχ. A. αἵ π. — Λισχ. Κερ-
 Κερκύονι καὶ Σ. κύωνι καὶ Σ.
- l. 17. Ἀμέγαρτον. ἀφθ. A. ἀφθ. — ἡ μέγαν —
 — ἡ μέγα — ὃν οὐκ ᾧ οὐκ ἂν τις
 ἂν τις φθονήσειεν. φθονήσειεν.
- c. 269. l. 3. Ἀμείβοντα. ἀ- A. ἀλλάσσοντα.
 λάσσοντα.
 — l. 5. Ἀμείβων. ἀλάσσω. A. ἀλλάσσω.

c. 270.

2) Litterae transpositae sunt; β quoque cum μ unitum ob formae similitudinem a scriba facile omitti poterat; bene igitur Ἀμβλύτερον ab If. Voss. Hesychio restituitur.

3) Correctio a typhotheta neglecta est.

- c. 270. l. 5. Ἀμείρονες. στ. Ἀμείροντες. στ.
 — 1. 10. Ἀμειφικῆς. μή μετ. Α. μή μετ.
 Ἀμειψίζωμεν. ἀλλάσ- Α. ἀλλάσσειν. τ.
 σεν τ.
 — 1. 14. Ἀμειψόμεθα. ἀν- Α. ἀνταποδώσομεν.
 ταποδώσωμεν.
 c. 271. l. 5. Ἀμελητί. τ. μελέ Ἀμελητί. τ. μελήσεως
 χωρίς. χ.
 — 1. 14. Ἀμενήνωσεν. α. — Α. α. — κάρηνα.
 κάρηνα.
 Ἀμενητά. υ. Ἀμένητα. υ.
 c. 272. l. 1. Ἀμαργομένη. δ. Α. δ. 4)
 Ἀμεργόν ἐς, ἢ εἰμ. Ἀμεργόν δέ. ἢ εἰμ. 5)
 — 1. 3. Ἀμερθεν. ἡμαύρου. Α. ἡμαύρου. ε. 6)
 ἔβλ.
 — 1. 6. Ἀμερενοῦ. α. Α. α.
 Ἀμερεφές. τὰ ἀμφοτέ- Α. τὸ ἀμφοτέρωθεν.
 ρωθεν.
 — 1. 12. Ἀμέριον ἔργον. τὸ Α. ε. τὸ ἡμ.
 ἡμερήσιον.
 — 1. 17. Ἀμέρσαι. α. συλ- Α. α. συλησαι.
 λῆσαι.
 Ἀμερσίφρων. βλαβερά. Α. βλαβερός.
 — 1. 20. Ἀμέρυτος. ἀναπ. Ἀμέρυτος. ἀναπ. 7)
 c. 273. l. 1. Ἀμέσαι. α. Ἀμέρσαι. α.
 Ἀμέσω. ὠμοπλάται. Α. ὠμοπλάτη.
 Ἀμετάθετος. α. ακ. ἀ- Α. α. ακ. ἀμεταποίη-
 ον. τος.
 μεταποίητος. [ἀμε-
 ον
 τάθετος.]

c. 273.

- 4) Vera est Vossii emendatio. Litterae quoque *αρ* et *ερ*, unitim in inss. exaratae, facile a scribis commutantur.
 5) In ms. duae lectiones juxta se positae sunt, altera Ἀμεργόν, altera Ἀμεργές. Cf. VV. DD.
 6) In Ald. ἡμαυρού errorē typothetae.
 7) Emendatio Musuri typothetam latuit.

- c. 273. l. 1. Ἀμεταστρεπτί. δ. Ἀμεταστρεπτί. δ. 8)
 — 1. 7. Ἀμετέναγ. α. Ἀμετέναγ. α. 9)
 Ἀμετρα. ἀκερα. α. μα- Ἀ. ἀκαιρα. α. μαχόεσα.
 χόεσα.
 — 1. 14. Ἀμεύσαδαγ. α. — Α. α. — περιώσαδαγ.
 περεώσαδαγ.
 — 1. 18. Ἀμή. σιδ. Ἀμη. σιδ.
 — 1. ult. Ἀμηγε. ἀμηγέτω. Α. ἀμηγέτως.
 c. 274. l. 6. Ἀμηλι. ακ. Ἀμηλον. ακ.
 — 1. 8. Ἀμήν. πλ. Ἀμήν. πλ. 10)
 — 1. 10. Ἀμα, ἡμέραι ἀλ- Ἀμ' ἡμέραι. Ἀλκαίω ἀμ'
 καιῶνι ἀμηοί. ἡοί. 11)
 — 1. 16. Ἀμητορίδας. κ. — Α. κ. — κιθαριστάς. 12)
 κιθαριστάς.
 Ἀμηῆτες. πλ. Ἀμητες. πλ.
 c. 275. l. 7. Ἀμητός. τ. — Α. τ. — τὰ τεθρισμέ-
 τὰ θρισμένα. να.
 — 1. 11. Ἀμια. ἰχθύες. Α. ἰχθύς.
 c. 276. l. 4. Ἀμίδιος. μύλων. Α. μύλων.
 — 1. 6. Ἀμικτίσας. α. χωρι- Ἀ. α. χωρισάμενος.
 σάμενος.
 c. 277. l. 6. Ἀμιπποί. δ. Ἀμιπποι. δ. 13)
 — 1. 11. Ἀμιροχίτωνας. α. Ἀμιτροχίτωνας. α.
 c. 278. l. 2. Ἀμμαῖῆς. α. Α. α.
 — 1. 7. Ἀμμαίξαι. ε. — ἀπο- Ἀμμαίξαι. ε. — ἀπο-
 πῆξαι. πνίξαι.

c. 278.

8) Musurus male mutilavit, nam ἀμεταποίητος five ἀμετα-
 ποίητον nova glossa est, et a praecedenti separanda.

9) Signum typhotheta omisit.

10) Lectionem suprascr. delevit.

11) Cf. VV. DD.

12) Vox κιδ. puncto a Musuro notata est.

13) Vera est VV. DD. emendatio, nam in Ald. vitium ty-
 pothetae.

- c. 278. l. 13. Ἄμμε λάγην. Ἄμμελάγην. ε.
 ἔγχ.
 Ἄμμές. η.
- c. 279. l. 1. Ἀμμία. καὶ ἀπ. Ἀμμιάζαι. ἀπ.
 — l. 3. μιλλᾶσαι. ε. Ἀμιλλᾶσαι. ε.
 — l. 11. Ἀμμορον. δ. — καὶ Α. δ. — καὶ ἔμ' ἄμμορον.
 ἔμμαμορον.
 — l. 15. Ἀμμοῦς. ὁ Ζεὺς Ἄμμοῦς. ὁ Ζ. Ἀριστοτέλει.
 τλ.
 Ἀριστό
- c. 280. l. 2. Ἀμμωνος. υἱὸς ἀπ. Ἀμμωνος υἱός. ἀπ.
 — l. 9. Ἀμνημόνες. α. Ἀμνημόντες. α.
 — l. 11. Ἀμνησικακία. τ. — Α. τ. — κακῶν.
 κακόν.
 Ἀμνηστέα. τὸ μὴ μνήσκεισθαι. Α. τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι.
 σκεσθαι.
 Ἀμνησία. ἡ ἠλιθυσία. Α. ἡ Εἰλήθυσια.
 Ἀμνίον. τ. υ. τοῦ σώματος. Α. τ. υ. τοῦ αἵματος.
 Ἀμνήστευτος γ. — Εὐρ. Α. γ. — Εὐρ. Φοίνικι. ¹⁴⁾
 Φοίνι.
- l. ult. Ἀμνέν. μαῖλλον ἢ τ. Α. μαλλόν. ἢ τ.
- c. 281. l. 1. Ἀμνοιτοὺς, τρέπους πρ. Ἀμνοῖ τοὺς τρέπους. πρ.
 — l. 6. Ἀμώγω. ακ. Ἀμόγω. ακ.
 — l. 11. Ἀμοιβά. ἐναλλ. Ἀμοιβάδου. ε. ¹⁵⁾
 — l. 13. Ἀμοιγέποι. εἰς τινα τόπον. ἢ κ. ¹⁶⁾
 να τόπον. ἢ κ.
 — l. 15. Ἀμοιροῖ. ἐστέρηται. Α. ἐστέρηται.
 — l. 21. Ἀμολγόν, νύκτα. Εὐρ. Ἀμολγόν νύκτα. Εὐριπίδης ἀλημίνην, ζ. ¹⁷⁾
 Ἀλημίνην, ζ.

E 2

c. 282.

14) Littera ultimae syllabae v. Φοίνι. inscripta, atque a Musuro deleta, fuit procul dubio ξ.

15) Scribendum est: Ἀμοιβάδην.

16) Musurus locum, utpote vitiosum, punctis notavit.

17) Sejuncta univit.

- c. 282. l. 7. Ἀμόμηλις. ἀσπιό-
σάχεας. A. ἄπιος. ἀχράς.
— l. 9. Ἀμοργίτας, πλ. Ἀμοργίτας. πλ.
— l. 15. Ἀμοργίδα. ἐξεσβι-
κυῖα τὸ γ. Ἀμοργίδα. ἐξεσβηκυῖαν
τὸ γ.
c. 283. l. 16. Ἀμπελος. ἡ μη-
χανή. καὶ ἄκρα Μύ-
καλις. A. ἡ μ. καὶ ἄκρα Μυκά-
λης.
— l. 19. Ἀμπελίοι. ἀμπ. Ἀμπελίαν. ἀμπ.
c. 284. l. 1. Ἀμπέπαλον. δ. Ἀμπεπαλῶν. δ.
— l. 3. Ἀμπαιανῆσαι. α. Ἀμπαιανῆσαι. α.
— l. 6. Ἀμπευσις. α. Ἀμπνευσις. α.
— l. 11. Ἀμπεχανόν. σ. Ἀμπέχανον. σ.
— l. 14. Ἀμπελήδιον. πη-
λίον. Ἀμπηλίδιον. πήλιον.
— l. 16. Ἀμπηρόν. π. Ἀμπηρον. π.
— l. 20. Ἀμπισχεῖν. παρα-
βαλεῖν. A. περιβαλεῖν.
Ἀμπισχό. μενον. πβαλλ. Ἀμπισχόμενον. πε-
ριβαλλ. ^ε 18)
— l. ult. Ἀμπίτιαρ. π. Ἀμπίτιαρ. π.
c. 285. l. 9. Ἀμπούχοιτις. ἐν
Σ. Ἀμπούχοιτις. ἐν Σ.
— l. 14. Ἀμπρόν. τὸ τ. Ἀμπρον. τὸ τ.
c. 286. l. 1. Ἀμπυκας. κρύ-
φαλον. κο^{σμ} γυναιξί^{κῶν}. A. κεκρύφαλον. κόσμον
γυναικῶν.
— l. 11. Ἀμυγδάλη. τὸ δ. Ἀμυγδαλή. τὸ δ.
Ἀμύγμασιγ. σχίσμα-
σιν. Ἀμύγμασι. σχίσμα-
σιν. ¹⁹⁾
Ἀμυβαδόν. ε. Ἀμοιβαδόν. ε.
— l. ult. Ἀμυτρον, ἀμιδάναγ
κρ. Ἀμυδάναγ. κρ.

c. 287.

18) Litteram in medio vocis delevit.

19) In Ald. σχίμμασιν errore typoth.

- c. 287. l. 4. Ἀμυδροί. τ. — Α. τ. — ἄγων ῥέοντες.
 ἄγων ῥέοντες. π τὸ μ. π τὸ μ.²⁰⁾
 — l. 13. Ἀμυκαλίδες. ε. — Ἀ. ε. — καὶ π. Α.
 καὶ πόλις Ἀμύκαλαι.
 c. 288. l. 3. Ἀμυναθεῖν. α. Ἀμυναθέειν. α.
 — l. 5. Ἀμῦναι. α. τιμωρία. Α. α. τιμωρήσαι.
 — l. 8. Ἀμυνίας. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμύνειν. Α. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμ.¹⁾
 — l. 10. Ἀμυνην. βοήθησεν. Α. ἐβοήθει.
 Ἀμυνίων. ἀμώμητος. Ἀμύμων. ἀμώμητος.²⁾
 [ἄμυνον.]
 — l. 12. Ἀμυνόμος. τ. Ἀμυνόμενος. τ.³⁾
 — l. 15. Ἀμυντήριον. ξ. — Α. ξ. — πληττόντων
 πληττόντων. ἀμῦνον.
 — l. 20. Ἀμυνεῖ. ἀνταποδό- Α. ἀνταποδώσει.
 σεις.
 c. 289. l. 1. Ἀμυξα. ἔξυς. Α. ἔξυσα. ἐπ.⁴⁾
 ἐπάραξα.
 — l. 6. Ἀμοιρεῖν. μ. Ἀμοιρεῖν. μ.⁵⁾
 Ἀμύρημα. α. Ἀμοίρημα. α.
 — l. 10. Ἀμυροίρειν. ὁ. Ἀμυροίρεινος. ὁ.
 — l. ult. Ἀμύς σέ, ε. Ἀμυσε. ε.
 c. 290. l. 1. Ἀμύσσειν. ζέειν. Α. ζέειν. σπ.
 σπ.
 — l. 5. Ἀμυστίς. τὴν ἀμυ- Α. τὴν ἀμυστιν καὶ α.
 στὴν καὶ α.

E 3

c. 290.

20) In Ald. *περὶ* inscitia typosh.1) Iterum in Ald. *περὶ* pro *παρά*.

2) Vocem, quam hic deleuit, glossae Ἀμυντήριον postea adjunxit.

3) Vitium ms. ex compendio vocis male intellecto oritur.

4) In Ald. vitium typosh. σ ante π facile perditur.

5) Lectionem suprascr. deleuit.

c. 290. l. 7. Ἀμαχῆναμ. κ. ἀ- γνήσαι.	A. κ. ἀγνίσαι.
— 1. 9. ἄμυσχεδαμ. τ. Ἄμυσχρόν. κ.	Ἄμυσχεδαμ. τ. A. κ. 6)
c. 291. l. 6. Ἀμφαδῶν. φ. Ἄμφασεικῆς, κυκλωσειο- μένης.	Ἄμφαδόν. φ. Ἄμφασεικοῦς, κύκλωσειο- μένης.
— 1. 8. Ἄμφαίης. π ^ο ρ ^ο ς κ ^ο λ ^ο ς, ἔ πσκελήης. οἰκ.	A. πρόσκολος. περισκε- λής. οἰκ.
Ἄμφακάριος ῥόας. A.	Ἄμφ' Ἄκίριος ῥόας. A.
Ἄμφακλῆς. ἀξ.	Ἄμφάκης. ἀξ.
Ἄμφάλα. π τ. θ.	Ἄμφ' ἄλα. π τ. θ.
Ἄμφαλλάξαι. δ. — βα- δίζοντες τὰς ἐφ' ἐτέ- ρας ἑδὸν χ.	A. δ. — βαδίζοντας, ἐφ' ἐτέρας ἑδοῦ χ.
Ἄμφάλητα. π τὰ ἄ- λευρα. ἀμφάνα μαλ.	Ἄμφ' ἄλητα. περὶ τ. α. 7) Ἄμφάνα. μαλ. 8)
Ἄμφαζονεῖν. τ. γ. ἔ πκλαῖδαμ.	A. τ. γ. π.
Ἄμφαζμένη. δ.	Ἄμφαζμένη. δ.
Ἄμφαρήης. πωρωμένη.	A. περιωρωμένη.
Ἄμφαριστέρος. α. — οὐκ αἰσιος. — περι- δεξιῶ.	Ἄμφαρίστερος. α. οὐκ αἰσιος. — περιδε- ξιῶ. 9)
Ἄμφας, ἀσπαζόμενος. παῖνυ φιλοφρονούμε- νος.	Ἄμφαγαπαζόμενος. π. φ. 10)

c. 292.

6) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. Ἄμυσχρόν vitio tyboth.

7) Ita divinarunt VV. DD. In Ald. vitium tyboth.

8) Unita sejunxit.

9) In Ald. οὐ καίσιος errore tyboth.

10) Male correxit, restituendum potius esset Ἄμφασπα-
ζόμενος,

- c. 292. l. 1. Ἀμφασία. ἀλα- A. ἀλαλία. α.
 γία. α.
 — 1. 7. Ἀμφαδᾶς. ψ. A. ψ.
 — 1. 12. Ἀμφεικᾶς. ἦ. Ἀμφ' εἰκᾶς. ἦ.¹¹⁾
 — 1. 15. Ἀμφελλᾶς. μ. A. μ.¹²⁾
 — 1. 17. Ἀμφελλάχανε. πε- A. περιέσκαπτε. περιέ-
 ριέσκαπτεν. περιέ- σκαλλε. π.
 σχαλλε. π.
 Ἀφέμενον. τ. Ἀμφέμενον. τ.
 c. 293. l. 3. Ἀμφερέεθρα. π. Ἀμφι' έρέθρα. π.¹³⁾
 — 1. 6. Ἀμφερηήπιθον. τ. A. τ. — Ἀχαιός Π.¹⁴⁾
 — Ἀχαιός Π.
 — 1. 8. Ἀμφερήσεται. π.¹⁵⁾ Ἀμφαιρήσεται. π.
 — 1. 12. Ἀμφενώτας. ὁ κρι- A. ὁ κρ. χ. ἀμφηκες δὲ
 τικός χ. ἀμφικῆς δὲ ἕξ ἕκ.
 ἕξ ἕκ.
 Ἀμφίλυθεν. ε. — πέ- Ἀμφήλυθεν. ε. — πε-
 λαβεν ἀμφοτέρωθεν ριέλαβεν ἀμφοτέ-
 ὄρους ἀμφιορέας. ρωθεν ὄρους ἀμ-
 φιδέας.¹⁶⁾
 c. 294. l. 1. Ἀμφήν. αὐλήν. A. α.
 Ἀμφήρεις. ν. α. ὀρώμε- A. ν. α. ὀρ.
 ναί.
 — 1. 5. Ἀμφιρεφέα. α. α. Ἀμφηρεφέα. α. α. ὠρο-
 ὀροφωμένην. Φωμένην.
 Ἀμφήν. α. τράχηλον. A. α. τράχηλος.

E 4

c. 294.

ζόμενος, quod procul dubio prima Hesychii scriptura fuit.

11) If. Vossius scripturam codicis divinauit.

12) Vocī, utpote vitiosae, lineam subduxit. A typhotheta in Ald. Ἀμφελλᾶς.

13) If. Vossius scripturam codicis restituit.

14) Nomini Ἀχαιός linea subducta est; media quoque syllaba obscurior est ob correctionem prima manu factam. In margine †

15) Sic et legendum voluit If. Vossius.

16) Cf. VV. DD.

- c. 294. l. 8. Ἀμφήριστον. α. ἄξιον. A. α. ἄξιον.
 ἄξιον.
 Ἀμφίλογον. α. A. α.
 — 1. 12. Ἀμφί, περὶ χ. Ἀμφίς. περὶ χ.
 Ἀμφιαλῶ. ὑπὸ θαλάσσης π. Ἀμφιάλω. ὑπὸ θαλάσσης π.
 c. 295. l. 3. Ἀμφισχυῖα. π. Ἀμφιαχυῖα. π.
 — 1. 6. Ἀμφικάλειμα. κ. Ἀμφιβαλεῦμα. κ.
 c. 296. l. 2. Ἀμφιβέλεσι. π. Ἀμφὶ βέλεσι. π.
 Ἀμφιβείην. π. Ἀμφὶ βίην. π.
 — 1. 7. Ἀμφιβλιστρον. δ. Ἀμφιβληστρον. δ.
 — 1. 9. Ἀμφιβῶτης. π. ὑἰῶν A. π. Ἰων T. 17)
 T.
 Ἀμφιγνόης. ἀμφισβητήης. Ἀμφιγνοῦς. ἀμφισβητήης.
 Ἀμφιγυιοῖσι. τ. Ἀμφιγυιήεσσι. τ.
 Ἀμφιγυέεις. α. — ἔχοντες. Ἀμφιγυῆεις. α. — ἔχων.
 — 1. 15. Ἀμφιγενύς. α. Ἀμφιγένυς. α.
 Ἀμφιγνό. ν, τὸ μ. Ἀμφιγνοῦν. τὸ μ. 18)
 c. 297. l. 1. Ἀμφιδασίαν. ε. Ἀμφιδασεῖαν. ε.
 — 1. 3. Ἀμφιδενῆες. περὶ τὰ π. Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ τὰ π.
 — 1. 7. Ἀμφιδεαί. ψέλια. κ. Ἀμφιδεές. ψέλια. κ. 19)
 Ἀμφιδεέ. π. Ἀμφὶ δὲ ἔ. π. 20)
 Ἀμφιδέδεε. κ. Ἀμφιδέδηε. κ.
 Ἀμφιδεμάτη. ἦ. A. ἦ.
 — 1. 13. Ἀμφιδέξια. ψέλια. A. ψέλια.

c. 297.

17) Littera υ, quae nomini Ἰων adhaesit, est procul dubio varia lectio vocis praecedentis, hoc modo notata: πε-

ριβοητος ἰων. Qua opinione Bentleyi conjectura firmatur.

18) Litteram delevit.

19) Codicis lectio vera est, quam Musurus indigne corripit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. vitium typos.

c. 297. l. 13. Ἀμφιδήρητος. ἀμφισβητήσι.	Ἀμφιδήρητος. ἀμφισβη- τήσιμος.
— l. 18. Ἀμφιδεξίους χερσί. ταῖς τῶν τόξων.	A. χ. ταῖς τῶν τοξοτῶν.
— l. 21. Ἀμφιδόξοι μῦθοι. οἱ διχογνωμονόμενοι.	A. μ. οἱ διχογνωμονούμε- νοι.
c. 298. l. 2. Ἀμφιδράνες. ἴμ. — ἔχει	A. ἴμ. — ἔχον
Ἀμφιδρομία. ἦμ. — π τὴν ἐστίαν ἔφ.	Ἀμφιδρομία. ἦμ. — περι τ. ἐ. ἔφ. 1)
— l. 7. Ἀμφιδρομος. Αἰσχύ- λος Σεμέ ^λ ἔπλ. δ. καὶ π τὰ Α. ὡς εἰ ἔλεγες τ. — θεώμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνές.	A. Αἰσχ. Σεμέλη ἔπλ. δ. καινὸν περὶ τὰ Α. ὡς εἰ ἔλεγες τ. — θεώμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνοῖς.
— l. 12. Ἀμφιδρυτὶ, δ.	Ἀμφιδρυτὶ, δ.
— l. 17. Ἀμφίδυμοι. δ. — εἰς πλέον ἔχ.	A. δ. — εἰσπλουν ἔχ.
Ἀμφίδυμος. ε. — εἰσ- δύσιν ἔχ.	A. ε. — εἰσδυσιν ἔχ.
— l. 21. Ἀμφίδυσις. ε. — παρὰ Ἀναξανδρί ^δ	A. ε. — παρὰ Ἀναξαν- δρίδη.
Ἀμφιδέσφάγανον. ζ. τι πολὺ πρ κολόπεν- δρα καλ...	A. ζ. τι πολὺπουν κολό- πενδρα καλούμε- νον. 2)
c. 299. l. 1. Ἀμφιεγίνωσκεν, ἐτέρους πειρώμενος.	Ἀμφί ἐ γινώσκων, ἐτά- ρους πειρώμενος. 3)
Ἀμφιελισσός. α.	Ἀμφιέλισσος. α.
Ἀμφιελιώσας. ο.	Ἀμφιελίσσας. ο.

1) Scripsit primum παρὰ τ. ἐ. at mox delevit.

2) Voci κολόπενδρα linea subducta est, et compendium ul-
timae vocis deletum.

3) Cf. VV. DD. In Ald. vitium typosh.

- c. 299. l. 1. Ἀμφιεκτ., χ. Ἀμφιεκτος. χ. ⁴⁾
 Ἀμφιελόν. α. Ἀμφιελον. α.
 — l. 9. Ἀμφιέποντες, περί ἔργον π.
 ἔργον πονούμενοι.
 ἀμφιέννυμι. ἐνδ. Ἀμφιέννυμι. ἐνδ. ⁵⁾
 — l. 12. Ἀμφιεπαπτήνας. Ἀμφι ἐ παπτήνας. πε-
 περι. αὐτόν. ριβλέψας ἑαυτόν. ⁶⁾
 — l. 15. Ἀμφίζαν, ἐτέφρη. Ἀμφίζανε τέφρη. ἐκ.
 ἐκ.
 c. 300. l. 4. Ἀμφίδετος Φίλη. Ἀμφίδετος Φιάλη. ἐκ.
 ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχου- — ἢ κύκλον ἔχου-
 σα πυθμένα, ἀνευ σα, ἢ πυθμένα ἀνευ
 ὠτῶν. ὠτῶν. ⁷⁾
 — l. 8. Α. Φιέσπον. π. Ἀμφιέπον. π. ⁸⁾
 — l. ult. Ἀμφικαλύψη. ἔσω Α. ἔσω παραδέξηται.
 ἐ
 πρόσχηται.
 c. 301. l. 1. Ἀμφικ, ὑστέρα. Ἀμφικας. ὑστέρας. ⁹⁾
 Ἀμφικέ. ξ. Α. ξ.
 — l. 5. Ἀμφίκλυστ, ἢ πρ. Ἀμφίκλυστις. ἢ πρ. ¹⁰⁾
 — l. 9. Ἀμφικέλαυσις, κατ- Α. κατ' ὤμων π. ¹¹⁾
 ὤμων π.
 — l. 12. Ἀμφικέλεμνον. α. Α. α. — ἀμφίξυλον.
 — ἀνφίξυλον.
 — l. 16. Ἀμφικέας. π. Ἀμφικεάσσας. π.
 c. 302. l. 1. Ἀμφικελός, κλί- Ἀμφικελος κλίνη, ἐκ. ἔχ.
 νη ἐκ. ἔχ. ἀνωκλητή. ἀνακλιντήριον.

c. 302.

4) Exitum vocis delevit, qui procul dubio fuit ις.

5) Glossa excidit, ut olim suspicabatur Vossius.

6) Lacuna in ms., quam Musurus tali modo supplevit.

7) Malam ed. Aldinae interpunctionem correxit Ios. Scalliger. Cf. VV. DD.

8) Litteram delevit. Nullus dubito, quin glossa sit ex margine.

9) Compendium vocis delevit.

10) Compendium litterarum σς deletum est, et scriptum fuit Ἀμφικλυστες.

11) In Ald. sphalma typos.

- ε. 302. 1. 3. Ἀμφικτύονες. π. — ἐπο.... λέαν πυλαγόροι καὶ ἱερομνή¹²⁾
 — 1. 6. Ἀμφικώμω. φ. Ἀμφικώμω. φ.¹³⁾
 Ἀμφικύπελλον. π. Ἀμφικύπελλον. π.
 — 1. 8. Ἀμφιλαφές. πολὺ δαψιλές καὶ μέγα. π. Ἀ. πολὺ. δαψιλές. καὶ μέγα. π.
 Ἀμφιλαφῆ, μέγα δαψιλῆ. Ἀμφιλαφῆ. μέγαν. δαψιλῆ.
 — 1. 12. Ἀμφιλάφειαν. σ. Ἀμφιλάφειαν. σ.
 — 1. ult. Ἀμφίλινα κρ. Σοφ. Αἰχμαλώτῃσι Πατῆρ δὲ χρύσε εἰσδύς ἀμφίλινα κρούπαλα.¹⁴⁾
 Ἀμφίλινα κρούπαλα. Ἀ. κ. Σοφ. Αἰχμαλωτίσι Πατῆρ δὲ χρύσε εἰσδύς ἀμφίλινα κρούπαλα.¹⁴⁾
 ε. 303. 1. 3. Ἀμφιλιχῆ, π. Ἀμφιλιχῆ. π.
 Ἀμφιλυκῆ, σ. Ἀμφιλυκῆ. σ.
 Ἀμφιλύκη, νύξ ὁ ἡμ. Ἀ. νύξ ὁ ἡμ.¹⁵⁾
 Ἀμφιμάσσεια. π. Ἀ. π.
 — 1. 10. Ἀμφιμᾶντορα. Ἀ. δ.¹⁶⁾
 δυσμ. — 1. 14. Ἀμφιβάλλος. ε. — Ἀμφιβάλλος. ε. — καῖρον — καῖρον. — καῖρον.
 ε. 304. 1. 1. Ἀμφιμάσχαλος. Ἀ. χ. χειρίδωτος ἐλ. χ. χειρίδωτος ἐλ.
 — 1. 7. Ἀμφιμήτορες. οἱ ε. Ἀ. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλείδαις.¹⁷⁾
 — Αἰσχ. Ἡρακλίδ.

c. 304.

12) Lacuna in ms., quae hoc modo a Musuro suppletur. Cf. VV. DD.

13) Correctionem Musuri typhotheta neglexit.

14) Bene ergo a VV. DD. Ἀμφίλινα κρούπαλα junguntur. Sejuncta Musurus univit.

15) Ita ms. νύξ ab Ἀμφιλύκη sejungit.

16) Lectionem suprascriptam deleuit.

17) Exitum vocis deleuit; scriptum fuit procul dubio Ἡρακλίδες.

- c. 304. l. 10. Ἀμφιμήτριον. τὸ σ. —
σ. — μητέρα π.
- c. 305. l. 2. Ἀμφινῶ, τοὺς χι-
τῶνας ἢ Φελῶνας.
Κρητες Φελώνην λ.
- l. 4. Ἀμφίνηκες. περιμά-
χητοι. ἐναντίους ε. λ.
Σοφ. Τραχινίαις.
- l. 9. Ἀμφιονή. κ.
Ἀμφιορκία. ο. — ἀλ-
λήλους ὄμν.
- l. 13. Ἀμφιπελέη. π. Α. π.
- l. 16. Ἀμφιπηρούς. τ. Ἀμφιπήρους. τ.
- l. ult. Ἀμφίπλη. ἐμπλε-
κόμια. Ἀμφίπλεκτος. ἐμπλε-
κόμενος.
- c. 306. l. 1. Ἀμφιπλήξ. ε. Α. ε. πλήσσουσα Σ.
- Ἀμφιπλήκτοις. ἀμφι-
θαλάσσοις, π. —
θαλασσεύεται. Ἀμφιπλήκτοις. ἰθμοῖς
ἀμφιθ. π. — θα-
λασσεύονται.²⁰⁾
- Ἀμφιπόκοι. [οἱ ἰθμοὶ]
ταπ. Ἀμφίποκοι. ταπ.
- Ἀμφιπεριστρεφά. πε-
ριέστρεφα. Ἀμφιπεριστρώφα. πε-
ριέστρεφε.
- Ἀμφιπολεύει. ἐργάζε-
ται. Α. ἐργάζεται.
- Ἀμφίπολλοι. θ. Ἀμφίπολλοι. θ.
- Ἀμφιπολεύει. υ. φρον-
οί
τίζει. π. Α. υ. φροντίζοι. π.

c. 306.

18) Variam lectionem expunxit.

19) Glossam misere corruptit; si quid video, scriptum fuit olim: Ἀμφινεικῆς. περιμάχητοι. Ἀμφινεικῆς. ἐναντίους ε. λ. Duae glossae, ut saepius in Hesychio fieri solet, scribarum negligentia in unam coaluerunt, quarum posterior ex Soph. Trachin. v. 104. petita est. Cf. VV. DD.

20) ἰθμοῖς ex seq. glossa inferuit. Posterior emendatio ty-
pothetam fugit.

- c. 306. l. 1. Ἀμφίπυρμον. π. — Σοφ. Ἄνδρο^{μδ} καὶ — πελωπόμενα πλ.
— l. 14. Ἀμφιπυρίνην. π. Ἀμφί πυρίνην. π.
Ἀμφίραε. περὶ διαυ- Ἀμφί ῥά εἰ. περὶ δ' αὐ-
τόν. τόν. 2)
- Ἀμφιρέφρα. ἐκ. ἐστε- Ἀμφιρέφρα. ἐκ. ἐστε-
γασμένα. γασμένην.
- c. 307. l. 1. Ἀμφιρίστον. ἐξ Ἀμφήριστον. ἐξ α. ἐρι-
α. ἐρετός. στός. 2)
- Ἀμφιρίστον. ἐπίμαχον. Ἀμφήριστον. ε.
Ἀμφιρόν. α. Ἀμφιρον. α.
Ἀμφιρύτη. π. περιρεο- Α. π. περιῤῥεομένη τ. υ.
μένη τ. υ.
Ἀμφιρῶτις. π. Α. π.
Ἀμφισαρωγοί. κ. Ἀμφίς ἀρωγοί. κ. 3)
- Ἀμφισαριζήλω. α. Ἀμφίς ἀριζήλος. α. 4)
- Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσό- Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσό-
παχυ. πηχυ. 5)
- l. 18. Ἀμφισεέργει. χ. Ἀμφίς ἐέργει. χ.
Ἀμφισέκαστον. π. Ἀμφίς ἐκαστον. π.
Ἀμφισεόντες. χ. Ἀμφίς ἐόντες. χ.
- l. 21. Ἀμφισέχοιεν. π. Ἀμφίς ἐχοιεν. π.
Ἀμφισιδάν. φ. Ἀμφίς ἰδάν. φ.
- c. 308. l. 1. Ἀμφισήκωμοι. οἱ π. Ἀμφισήκωμοι. οἱ π.
- l. 4. Ἀμφιστερεῖ. καταρ- Α. καταρξήν τ. θ.
χή τῶν θ.
- l. 9. Ἀμφιστρατόων- Ἀμφεστρατόωντο. π.
το. π.

c. 308.

1) In Ald. vitium typosh.

2) Primum emendavit Ἀμφιρίστος.

3) In Ald. typosheta erravit.

4) Lectio codicis vera est; Musurus locum Homeri igno-
ravit. Cf. VV. DD.

5) In ipsa glossa litt. υ deleverat, at mox restituit.

- c. 308. l. 12. Ἀμφισφᾶρα. ε. A. ε. — γυναικίου.
— γυναικίου.
Ἀμφιτάπης: χ. — μα- A. χ. — μαλλούς.
λούς.
— l. 16. Ἀμφιτεῦ. π. Ἀμφι τεῦ. π.
Ἀμφιτάλαντον. α. ῥέμ- A. α. ῥέψαι δ.
ψαι δ.
Ἀμφιτέρμον. ἀποτερ- Ἀμφίτερμον. ἀποτε-
ματισμένον. τερμ. ⁶⁾
Ἀμφιτέρμως. ἀποτερ- A. ἀποτετερμ.
ματισμένως.
Ἀμφιτρίβας. π. Ἀμφιτρίβαν. π.
Ἀμφιτρίτη. θ. ἀπό τοῦ Ἀμφιτρίτη. θ. ἀπό τοῦ
φόβου π. φόβω π. ⁷⁾
c. 309. l. 3. Ἀμφιτοῖο. π. Ἀμφι τεῖο. π.
— l. 14. Ἀμφιφορίας. α. Ἀμφιφορήας. α. ⁸⁾
Ἀμφιφοῶν. πλακοῦς Ἀμφιφοῶν. πλακοῦς
ποῖ ἀρτέμι μετὰ ποιός Ἀρτέμιδι με-
δαΐδων περ. τὰ δαΐδων περ. ⁹⁾
c. 310. l. 2. Ἀμφίχυτον. π. A. π. — ἔχεν φ.
— ἔχων φ.
— l. 8. Ἀμφονον. π τὸν φ. Ἀμ' φόνον. περὶ τ. φ. ¹⁰⁾
— l. 12. Ἀμφοστεόφιν. π. Ἀμφ' ὀστεόφιν. π. τ.
τ. ὀστοῖς. ἀμφοτέ- ὀστοῖς.
ρωσεν. ε. Ἀμφοτέρωσε. ε. ¹¹⁾
— l. 15. Ἀμφοῦδισ. π τὸ Ἀμφοῦδισ. παρὰ τὸ ἔδα-
ἔδαφος. ὃ δὲ Ἦσ. φος. ὃ δὲ Ἦσ. ¹²⁾

c. 310.

6) Primum correxit: Ἀμφιτέρμονα.

7) Glossam bene restituerunt VV. DD.

8) In Ald. Ἀμφιφαρήας errore typos.

9) Cf. VV. DD. quorum conjectura ipsa codicis scriptura firmatur.

10) Correctionem Mufuri typostheta haud intellexit.

11) Unita sejunxit.

12) Aldina lectio, cujus vitia VV. DD. acute viderunt, typo-

- c. 310. l. 15. Ἀμφούροισιν. Ἀμφ' οὔροισιν. περὶ ο.
 π ο.
 — l. ult. Ἀμφράσατο. ἐγ. Ἀμφράσατο. ἐγ. ¹³⁾
 c. 311. l. 5. Ἀμφόβουλα. ἢ δ. Α. ἢ δ.
 Ἀμφομενηστήν. α. μὲν. Ἀμφω μὲν ἦσθην. α. μὲν
 ἦρχον. ὑπῆρχον.
 — l. 7. Ἀμφωδιέθην. α. ἐπι- Ἀμφω δ' ἰέθην. α. ἐπε-
 βάλλοντο. βάλλοντο.
 Ἀμφώδων. ὄνομα, ἐπεὶ Α. ὄνομα. καὶ ἐπιτῶν —
 καὶ [κατὰ] τῶν — ἐχόντων, μ. ¹⁴⁾
 ἔχει μ.
 — l. 13. Ἀμφωμοσία. ο. — Α. ο. — προμόσει. ¹⁵⁾
 προμόσει.
 c. 312. l. 7. Ἀμφώτιξ ἢ α̃ Ἀμφώτιξ ἢ α̃ □
 Ἀμφώνυξ. γ. Α. γ. ¹⁶⁾
 — l. 11. Ἀμφῶτις. σκεπα- Α. σκ. ¹⁷⁾
 στήριον.
 Ἀμῶεν. ἀμῶοιεν. Ἀμῶεν. α.
 — l. ult. Ἀμῶς. π. — ἐρμη- Α. π. — ἐρμ. στερεῶσις
 νεύεται ῥέωσις ἢ ἰ. ἢ ἰ.

c. 313.

typothetae adscribenda est. Deficit adhuc v. οὔδας, quae ita infertenda esset: παρὰ τὸ [οὔδας τὸ] ἔδαφος. At potius legendum est: περὶ τὸ ἔδ. quod glossae interpretatio est.

13) In Ald. vitium typ. VV. DD. bene emendarunt.

14) In Ald. ἔόντων errore typos.

15) Lectionem suprafer. delevit.

16) Nihil deest, mala vero divisio vocis ἀμφώνυξ scribae, cujus erat litteras initiales minio praenotare, imposuit; versus enim finitur Ἀμφώτιξ ἢ α̃. et in sequenti continuatur μφώνυξ, cui adeo scriba litterarum initialium A praefixit. Musurus deinde, locum mutilum esse existimans, lacunae signum in margine appinxit. Unitim ergo ita scribendum est: Ἀμφώτιξ ἢ ἀμφώνυξ γ. Quod et VV. DD. acute viderunt.

17) Nescio, unde ὠτός in textum edd. irrepserit, nam a ms. abest, nec a Musuro adjunctum invenio.

- c. 313. l. 4. Ἀμῶνας. τὰς ἀ- Ἀμώνας. τ. ἀνεμώνας.
 νέμωνας.
 — l. 10. Ἀμωσγέπως. ὁ — Α. ὁ — τρόπου.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Ν. Τὸ Α μ. τ. Ν.
 Ἄν. α. — συν.^δ Α. α. — σύνδεσμοι.¹⁸⁾
 c. 314. l. 1. Ἀναβάδην. καὶ Α. καὶ σὺν πόδα κ.
 συνπόδα κ. Ἄμμων υἱοί. μ.
 — l. ult. . μμῶν υἱοί. μ. Α. δ. δ.
 c. 315. l. 13. Ἀναβόλιμοι. δι-
 καιοὶ δ. — l. 15. Ἀναβουνόν, ἀναβού-
 νιον, ἀνάρρουν. Ἄνα βουνόν. ἀνά βου-
 — l. 17. Ἀναβρόξεν, ἡ ἀ- νιον. ἀν' ὄρος.
 ναροφ. Α. ἡ ἀναρρόφ.
 Ἄναβροχθήσειεν. ἀνα- Α. ἀναρρόφ. ἀναπίοι. ε.
 ροφ. ἀναπίοι. ε. Α. ἀναρρόφ.
 Ἄναβρόξεν. ἀναροφ. Α. ἀναρρόφ.
 c. 316. l. 1. Ἀνάβροχεν. ἀνά- Ἄναβροχέν. ἀναποθέν.
 ποθεν. ῥοφῆθεν. ῥοφῆθεν.
 . ναβῶδες. β. Ἄναβῶδες. β.
 — l. 4. Ἀναγαργάρω, ἄκρω Ἄνα Γαργάρω ἄκρω.
 γάργαρον, α. Γάργαρον, α.
 — l. 9. Ἀναβλυστανεῖται. Ἄναβλυστάνειν καὶ ἀνα-
 ἀναβλύσαι. βλύσαι.
 Ἄναγάλλισ. π. Ἄναγαλλίς. π.
 — l. 14. Ἀναγεστρίς, μά- Ἄναγεστρίς. μάζα. τ.
 ζας. τ.
 c. 317. l. 4. Ἀναγκαῖοι πολε- Α. π. κ. α. — καὶ ὁ Δο-
 μιστάι. κ. α. — καὶ ὁ λῖος.
 δόλιος ἀναγκαῖον, τ. Ἄναγκαῖον. τ.
 — l. 9. Ἀναγνό. ση. α. Ἄναγνώση. α.¹⁹⁾

c. 317.

18) Cum Kuffero scribendum est σύνδεσμος.

19) Litteram delevit. Ἄναγνούση, quod Aldina exhibet, typhotetae tribui debet.

- c. 317. l. 11. Ἀναγνώσασθαι. ἀνα-
πέσασθαι. A. ἀναπέσασθαι.
- l. 13. Ἀναγωγῶ πῶς, α. Ἀναγωγῶ πῶς. α.
- l. 16. Ἀνάγουνον. α. Ἀνά γουνόν. α.
- l. 18. Ἀναγρετόν. α. Ἀνάγρετον. α.
- c. 318. l. 2. Ἀναγυράσιος. δ. A. δ. — Φύεται ἀνάγυ-
— Φύεται. ρος. καὶ παροιμ.²⁰⁾
- Ἀνάγυρον κινή παροιμ.
- l. 4. Ἀναγετρία. ἡ τ. Ἀναγέτρια. ἡ τ.
- l. 7. Ἀνάγχεψις. ἀνά- A. α.
βυξίς.
- l. 10. Ἀναγωγή. ἡ τ. — A. ἡ τ. — καὶ ὁ ἐκ τοῦ
καὶ ὁ τοῦ ναυστάθ- ναυστάθμου ἐπὶ τὴν
μου ἐπὶ τὴν Ἰλιόδω- Ἑλλάδα. Ἠλιόδωρος.
ρου.
- Ἀναγωγός. ὕβρ. ὁ τῆς Ἀνάγωγος. ὕβρ. ὁ μὴ τῆς
δεούσης α. τ. δ. α. τ.
- Ἀναγωγός. ἐκλ. Ἀναγωγός. ε.
- l. 17. Ἀναδε. α. Ἀνα δέ. α.)
- l. ult. Ἀναδείγματα. A. ἡ. περὶ τρ. κ.
- ἡνίας πτραχήλοισ. κ.
- c. 319. l. 4. Ἀναδέσμη. μή- A. μήτρα. α.
τρα. α.
- l. 7. Ἀναδεβόας. ὁ λεῶς, Ἀνα δ' ἐβόασ' ὁ λ. α.
α.
- l. 13. Ἀναδέφλυε. α. Ἀνα δ' ἔφλυε. α.
- l. 16. Ἀνάδικοι οὕτως A. οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ
ἐλέγοντο δίκαια εἰς δ. ε. α. ἐγκαθιστά-
ἀκεραίαν ἐγκαθι- μνοι, ἦτοι δ. —
στάμενα, ἦτοι δ. — μαρτύρων ἀλόντων
μαρτύρων ἄλλον τῶν ψ.

c. 320.

20) Sejuncta univit, pessime vero correxit, nam prima Hesychnii scriptura fuit: Ἀνάγυρον κινεῖν. παροιμ.

1) Bene scripserunt VV. DD. Ἀνα δέ.

- c. 320. l. 3. Ἀναδινίω. π. A. π.
 Ἀνίσχεο. α. Ἀνα δ' Ἴσχεο. α.
 Ἀναδηνήσας. α. Ἀναδινήσας. α.
 — l. 6. Ἀναδεδοικάζεν. α. Ἀναδοιδυκάζεν. α.
 — l. 8. Ἀναδραμῆν. ἀναβῆ- A. α.
 ναιαυτός.
 — l. 10. Ἀναδρομαί. α. βλ. A. α. βλ. Εὐρ. Ἰκέτισιν,
 Εὐρ. ἰκέτισι ὑψοπύ^λ
 Ἀναδρύψει. ἀναξηράνεε. A. ἀναξηρανῆ.
 — l. 14. Ἀναδύεσθαι. α. ἀπο- A. α. ἀπωθεῖσθαι.
 θεῖσθαι.
 c. 321. l. 3. Ἀν. δαδῶναιε, βα- Ἀνα Δαδωναῖε! βασιλεῦ
 σίλευε δαδῶνη τιμῶμε- ἐν Δαδῶνῃ τιμῶμε-
 ναί. νε.²⁾
 Ἀναῖδνων. α. χωρὶς ἔθ- Ἀναῖδνον. α. χωρὶς ἔθ-
 νων. Ἐθνα — μέλ- νων. E. μελλούσαις
 λούσιν π. π.
 — l. ult. Ἀναζυγοῦντες. α. κ. A. α. κ. λέγεται δὲ καὶ
 λέγει δὲ καὶ ζύγα- ζύγαστρον.
 στρι ἀναζυγοῦντες, Ἀναζυγοῦντες. α. εἰς τὸ
 ἀνάγοντες εἰς τὸ ἀ- ἄνω φῶς.³⁾
 ναφονεῖν.
 c. 322. l. 6. Ἀναθέην, β. Ἀναθέης. β.
 — l. 10. Ἀναγέσθαι. ο. ἐπὶ Ἀναδέσθαι. ο. ἐπὶ τῶν
 τῶν πεσῶν ἐλ. οἱ γὰρ πεσῶν ἐλ. οἱ γὰρ
 πέζοντες κ. τ. ψή- παίζοντες κ. τ. ψή-
 φους δῶρω αὐτῶν. φους δῶρω αὐτῶν.⁴⁾
 c. 323. l. 4. Ἀναθελήσει. α. Ἀναθελήσει. α.
 — l. 7. Ἀναθήστια. ἄρμενα. Ἀνά θ' ἴστια. α.
 — l. 10. Ἀναθοροῦντες. ἀνα- A. α.
 πηδοῦντες.

c. 323!

2) Sic voces in ms. nullo interfitio separatae. Litteram in prima voce delevit.

3) Unita separavit. Cf. VV. DD.

4) Initium articuli ex Snida restituit.

- c. 323. l. 14. Ἀναθύησασα. A. ἀνασκιρτήσασα.⁵⁾
^{ἀνώ}
 ἀνασκιρτήσασα.
 — l. ult. Ἀναεστίων, μ. Ἀναεστίων. μ.
 c. 324. l. 2. Ἀναιδείας Φάρος, πίων.
 πίωνσοφ. Ἰνάχω. π. Ἀναιδείας Φαρὸς, πίων.
 τό Χλαινετηδέχι- Σοφ. Ἰ. π. τό Χλαι-
 τῶνατ. νάν τ' ἠδὲ χιτῶνας
 τ.⁶⁾
 — l. 6. Ἀναίδεστον. ἄμυρον.^{αι} A. ἄμοιρον., αι.
^{αι.}
 — l. 10. Ἀναιδής. σ. — Λάας A. σ. — λαῶας αι.⁷⁾
^{αι.}
 — l. 12. Ἀναιδύσω. α. Σοφ. A. α. Σοφ. Σίνωνι.
 Φοκλῆς σινώμη.
 Ἀναιλίπας. α. Ἀναίλιπος. α.
 c. 325. l. 1. Ἀνοιξας, ἀνορμή- A. ἀνορμήσας.
 σας. ἀνῆλθεν, α. Ἀνῆλθεν. α.⁸⁾
 — l. 7. Ἀναίρεσις. ἡ τ. — A. ἡ τ. — καὶ ἡ τινὸς
 καὶ ἡ τινος τὶ ἀφ. τὶ ἀφ.
 — l. 11. Ἀναισίμου. δ. Ἀναισιμοῦν. δ.
 — l. 13. Ἀνακεκαλυμένως. Ἀνακεκαλυμμένως. α.
^{αι.}
 — l. 19. Ἀνακαμψερῶς. Φ. Ἀνακαμψέρως. Φ.
 c. 326. l. 11. Ἀνακλάσεις. A. ἐπιστροφάς.⁹⁾
^{περι}
 ἐπιστροφάς.
 — l. 14. Ἀνακνίδεσι. τ. Ἀνακνίδεσσι. τ.
 — l. 16. Ἀνάκλησις. τ. A. τ.
 Ἀνάκιον. τὸ Δ. Ἀνάκειον. τὸ Δ.
^α
 — l. 19. Ἀνικμος. α. Ἀνικμος. α.¹⁰⁾

F 2

c. 327.

5) Lectionem superscriptam delevit.

6) Varia lectio a Mufuro deleta legi nequit.

7) In Ald. λαῶας typothetae errore.

8) Glossam excidisse sagaciter suspicatus est If. Vossius.

9) Variam lectionem delevit.

10) Superscriptam lectionem delevit.

- c. 327. l. 7. Ἀνακράτ, ἰσχ. Ἀνακράτης. ἰσχ. ¹¹⁾
 — l. 11. Ἀνακρουσία. παι- A. παιδίας ε.
 δείας ε.
 — l. 16. Ἀνακτητικόν. γλή- A. γλήχων.
 χων ἄνακτος β. Ἀνακτος. β.
 c. 328. l. 1. Ἀνακτορήσι. τ. A. τ. — ταῖς ἀπὸ ἀνα-
 — ταῖς ἀπολείαις κτορίας. Δειπνήσας
 δειπνήσας ἀμύεσιν ἀμύεσιν α.
 α.
 — l. 5. Ἀκτόριον. ἰ. Ἀνακτόριον. ἰ.
 — l. 7. Ἀνακτοτελευταί. οἱ Ἀνακτοτελέται. οἱ τ. τε-
 τὰς τελευταῖς ε. λετάς ε.
 — l. 10. Ἀνακτόρη. δ. Ἀνακτορή. δ.
 — l. 12. Ἀνακύκλη. ἀνόρ- Ἀνακύκλει. α.
 θου.
 — l. 14. Ἀνακυρτάσαι. α. Ἀνακυρτάσαι. α.
 Ἀνάκτορον. τ. — ὃ τὴν A. τ. — ὃ καὶ Μεγ.
 Μεγ.
 — l. 17. Ἀνακοδήνισον. α. Ἀνακοδίνισον. α.
 c. 329. l. 13. Ἀναλάκατα, οὐ Ἀν' ἀλάκατα. οὐ π. ¹²⁾
 π.
 Ἀναλαμβάνειν, ξένον δ. Ἀναλαμβάνειν ξένον. δ.
 — l. 17. Ἀναλδος. α. α. ἀνυ- Ἀναλδον. α. α. ἀνυγία-
 γείαστον. στον.
 c. 330. l. 4. Ἀναλθές. ἀνίασ- A. α. α. ¹³⁾
 σον. α.
 — l. 6. Ἀναλκατάλλα. ἀνο- A. ἀνοθεν κάτω.
 σονκάτω.
 — l. 10. Ἀλλοίωτον. α. τὸ μὴ A. α. τὸ μὴ ἠλλοιωμένον.
 ἀλλοιούμενον.
 — l. 13. Ἀναλογίαν. κατὰ A. κατὰ μέτρον ἢ κ.
 μέτρον ἢ κ.

c. 330.

11) Compendium in fine delevit. Hesychius eodem modo, quo Suidas, scripsit: Ἀνακράτος. ἰσχυρῶς. ἐν κ.

12) Verum divinarunt VV. DD. In Ald. error typos.

13) ἀνίαστον in Ald. a typos.

- c. 330. l. 17. Ἀναλτων. α. — A. α. — παρὰ τ. α.
περὶ τὴν ἄλσιν.
- l. ult. Ἀναλῦσαι. τ. — A. τ. ἀπαλλ. ¹⁴⁾
ἀπαλλάξαι.
- c. 331. l. 3. Ἀναλφάβιτος. α. Ἀναλφάβητος. α.
νάλωμα. ἔξοδος. Ἀνάλωμα. ε. ¹⁵⁾
- Ἀναλῶσαι, ἀφανίσαι A. ἀφανίσαι. Ποιμένεσιν.
ποιμένεσιν.
- l. ult. Ἀναμέρος. ε. Ἀνα μέρος. ε.
- c. 332. l. 1. Ἀναμέσον. ε. Ἀνα μέσον. ε.
- l. 4. Ἀναμήλικτον. α. Ἀναμήλικτον. α.
- l. 8. Ἀναμορμύρισκεν. ἀ- Ἀναμορμύρεσκεν. ἀνέζει.
νέζη. α. α.
- l. 10. Ἀναμελλᾶναί. α. Ἀναμελλᾶναί. α.
- l. 12. Ἀνεφιλέκτως. ἀνε- Ἀναμφιλέκτως. ἀνενοι-
δύαστως. άστως.
- l. 14. Ἀναν. ἀνησιν. A. α.
- c. 333. l. 7. Ἀνάνιος. α. ἢ A. α. ἢ ὑπερήφανος.
ὑπερήφανος.
- l. 9. Ἀναντα. α. ὑψηλόν, A. α. ὑψηλά. τινές —
τινές — κεκωλυμέ- κεκολλημένα. π. —
να, π. — κατακό- κ. πήσσειν.
πτοντα πῆσιν.
- Ἀνανομεῖν, α. ἀνανεμεῖν Ἀνανομήν. α. Ἀνανέμεν
γάρ τ. μ. Εὐρ. τη- γάρ τ. μ. Εὐρ. Τη-
μένω. μένω.
- l. 17. Ἀναξένειν. ἀνακι- Ἀναξαινέιν. α.
- l. 20. Ἀναξίαν. β. Αἰσχύ- A. β. Αἰσχ. Διτανίαις.
λος λιανοίαις. ¹⁶⁾

F 3

c. 334.

14) Vitiose ἀπαλλάξαι in Ald.

15) Haec glossa in Ald. cum praecedenti unita est typo-
thetae errore. VV. DD. bene separarunt.16) Latet hic forsitan lemma hucusque incognitum; nam
Αἰσχ. Αἰτυνάις, quod Alberti in textu posuit, vix ab
Hesychio profectum esse autumo.

- c. 334. l. 1. Ἀναξυρίδες. Φι- A. Φημινάλια, β.
 μινάλια, β.
 — l. 4. Ἀνά, οὐλάμων ἀν- Ἀναὸ οὐλαμὸν ἀνδρῶν. κ.
 δρῶν. κ.
 — l. 6. Ἀναπαιστὰ, κ. — Ἀνάπαιστα. κ. — τῶν
 τῶν χοίρων αἵσματα. χορῶν αἶσμ.
 — l. 11. Ἀναπατάξασθαι. A. α. αἶσμα.
 α. αἶσμα.
 — l. 13. Ἀναπᾶσαι. κατα- Ἀναπᾶσαι. καταπαᾶσ-
 πᾶσαι. σαι.¹⁷⁾
 — l. 16. Ἀναπαυστόν. τὸ A. τὸ μηκόνιον.¹⁸⁾
 μὴ κόνιον.
 c. 335. l. 4. Ἀναπεμπάσαι. A. ἀνασκέψασθαι. α.
 ἀνασκέψαι. α.
 Ἀναπεποικημένης. α. ἀ- Ἀναπεποικημένην. ἀ. ἀπε-
 πεφυραμένης. φυραμένην.
 — l. 12. Ἀναπεφλασμένον. A. α. — Ἀναφᾶν γ.¹⁹⁾
 α. — ἀναφλᾶν γ.
 — l. 19. Ἀναπιμπλάσθαι. Ἀναπιμπλάσθαι. πλ. ἀ-
 πλ. ἀναπιτηνᾶσθαι. ναπιτηνᾶσθαι.
 Ἀνοῖξαι, ἢ α. A. ἢ α.²⁰⁾
 c. 336. l. 1. Ἀνάπλασμα. A. ψ.
 ψεῦμα.
 — l. 2. Ἀνάπλεως. μ. π. A. μ. π. ἀνάπλου ἐχῶν
 ἀναπλοῦν καὶ ἔχων καὶ εὐρυχ.
 εὐρυχ.
 — l. 4. Ἀναπνῶ. ἀνπνέω, κ. A. ἀναπνέω, κ.
 Ἀναπόδες, ε. Ἀνά πόδα. ε.
 Ἀναποδείξεν. τ. — με- Ἀναποδίξεν. τ. — με-
 τρεῖν. τρεῖν.¹⁾

c. 336.

17) Vera est DD. VV. emendatio.

18) Typothetam effugit Mufuri emendatio.

19) Veram lectionem VV. DD. restituerunt.

20) Ἀναπιτηνᾶσθαι. ἀνοῖξαι, ἢ α. nova glossa est, et a prae-
cedenti sejungenda. Cf. VV, DD.

1) In Ald, μητρῶν vitio typoth.

- c. 336. l. 13. Ἀνάπαυστα. α. Ἀνάπυστα. α.
 — l. 18. Ἀναπολεῖ. ἀνα- Α. ἀναπτύσσει.
 πτύσει.
 — l. ult. Ἀναπομπάζομενον. Α. ἐν ἀναπολήσει γ.²⁾
 ἐν ἀπολύσει γ.
 c. 337. l. 2. Ἀναπρέσαι. α. Ἀναπρησαι. α.
 — l. 4. Ἀναπρόθυρον, τε- Ἀνα πρόθυρον τετραμ-
 τραμμένον εἰς τ. πρ. μένον εἰς τ. πρ. β.
 β.
 — l. 15. ἀναπτύξαντες. α. Ἀναπτύξαντες. α.
 c. 338. l. 2. Ἀναρ. ὄναρ ἢ Α. ο. ἢ ἤκουσα.
 ἤκουσα.
 Ἀνάπυνος. α. Ἀνάποινος. α.
 — l. 10. Ἀναρῆ. κύουσα. Ἀναροῦσα. κ.
 Ἀνώρημα. κ. Α. κ.
 c. 339. l. 4. Ἀναρκτον. α. οὐ- Α. α. οὐ οὐδεὶς ἤρξε. Σ.
 δεὶς ἤρξαί. Σ. Λιθίο- Α. ³⁾
 ψι.
 — l. 8. Ἀναροιδῶ, ἀναροφεῖ. Ἀναροιδῶ. ἀναρροφεῖ.
 Λισχύλος Σαλαμί- Λισχ. Σαλαμῖνι. ⁴⁾
 νες. — καὶ ἀναρο- — καὶ ἀναροφ.
 φήματα ποιοῦν ἤχον. ποιοῦντα ἤχον. καὶ
 καὶ Σοφοκλῆς ἐν ναυ- Σοφ. ἐν ναυσι καὶ α.
 σὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνα- τ. ἀναρρίπτει.
 ρίπτει.
 — l. ult. Ἀναρρέυσεως. α. Ἀναρρήσεως. α.
 c. 340. l. 1. Ἀναρρέυει. σφάζει. Α. σφ. θύει. ⁵⁾
 θύει.
 — l. 10. Ἀναρυστήρα. ε. — Α. ε. — ἀνιμάται.
 ἀνήματα.

F 4

c. 340.

2) In Ald. ἐν ἀναπολύσει a typoth.

3) In Ald. οὐν οὐδεὶς culpa typoth.

4) Lemma ab Hesychio scriptum fuit: Λισχύλος Σαλαμῖνίας, nam es in fine v. Σαλαμῖνες ortum est ex eis. Cf. VV. DD.

5) Vocem θύει typotheta in Ald. omisit.

- c. 340. l. 12. Ἀναρώγας, με- Ἀναρῶγας μεγάροιο,
 γάροιο τὰς τ. — τὰς τ. — ῶγας.
 ῶγας.
 Ἀνασαβρῶσαι, ε. Ἀνασαβρῶσαι, ε.
 Ἀνασείοις. ἀναπαθεῖς. Α. ἀναπέθοις.
 Ἀνασειράζεν. ἀναρούεν Ἀνασειράζει. ἀνάκρουεν
 π. π.
 c. 341. l. 7. Ἀνασεσυρμένη, Α. ἡ σ.
 ἡ σ.
 — l. 11. Ἀνάσιμον. τ. — Α. τ. — ἐστραμμένον.
 ἐστραμμένον.
 Ἀσιμοῦν. τ. Ἀνασιμοῦν. τ.
 — l. 14. Ἀνασκαλεύοντες. Α. ἀνακινοῦντες. ἡ ε.
 ἀνακινῶντες. ἡ ε.
 Ἀνακένισμα. α. Ἀνασκένισμα. α.
 c. 342. l. 1. Ἀνασκευάζει, μ. Ἀνασκευάζεν, μ.
 — l. 3. Ἀνασκήπτρω. α. Ἀνά σκήπτρω. α.
 Ἀνασκινδυλεύεσθαι. α. Ἀνασκινδυλεύεσθαι. α.
 — l. 6. Ἀνασκολοπήσει. ἀ- Α. ἀνασταυρώσει. 6)
 ναστρώσει.
 Ἀνασκολύψας. γ. Ἀνασκολύψας. γ. 7)
 — l. 9. Ἀνασπᾶ. ε. ἐκριζοῖ. Α. ε. ἐκριζοῖ.
 ἀνασπάζουσιν. α. Ἀνασπάζουσιν. α.
 — l. 12. Ἀναπάσω. ε. Ἀνασπάσω. ε.
 c. 343. l. 7. Ἀνασταδόν. α. Ἀνασταδόν. α. 8)
 Ἀναστατοῦντας. ἀνα- Α. α.
 τρέποντας.
 — l. 10. Ἀνασσύτωτα. ἀνα- Α. ἀνασεσεισμένα.
 σεσειμένα.
 — l. 14. Ἀναστέλλω. κ. ἀνα- Α. κ. ἀναφραίττω.
 φράσω.

c. 343.

6) Vitiosum ἀναστρώσει natum est ex compendio scribendi ἀναστρώσει, id est ἀνασταυρώσει, quod scriba non intellexit.

7) VV. DD. lectionem codicis divinarunt.

8) Antequam emendaverit, lineam voci subjecit, et in margine notavit †.

- ε. 343. l. 17. Ἀναστήσεν. α. Α. α. π. ἀνάστωσι.
π. ἀναστῶσιν.
- l. ult. Ἀναστίδανος. ἀνα-
τεταμένος. Ἀναστίδανος. α.⁹⁾
- ε. 344. l. 2. Ἀνάστημα. δ. Ἀνά στόμα. δ.
Ἀνάστρατον. κ. Ἀνά στρατόν. κ.
- l. 9. Ἀναστῦψαι. ε. — Ἀναστύψαι. ε. — Σοφ.
Σοφ. μωμῶ. Μώμω.¹⁰⁾
- l. 12. Ἀναστρώφω. α. Ἀναστρωφῶν. α.
- l. 16. Ἀνασυροίμεθα. τ. Α. τ. — ἀπὸ τῶν τὰς
— ἀπὸ τῶν τὰς σω-
τήνας αἰρόντων. σωτήνας αἰρόντων.¹¹⁾
- ε. 345. l. 5. Ἀνατάξασθαι. εὐ- Α. εὐτρεπίσασθαι.
τρεπήσασθαι.
Ἀνατεθυμιασμένος. ἀ- Α. ἀναπεπεισμένος.
ναπεπισμένος.
- l. 14. Ἀνατοιχάσαι. π^ε Α. περὶ τ. π.¹²⁾
τοιχόν π.
- ε. 346. l. 5. Ἀνατομίαν. α. Α. α.
- l. 7. Ἀνατρέχειεν. μετα- Α. μεταπλάσσειεν.
πλάσειεν.
- l. 10. Ἀναύδακτον. ἀνε- Α. ἀνεξήγητον. α.
ξήγητον. α.
- l. 13. Ἀναυρον. ὄνομα π. Ἀναυρος. ο. π.
- l. 16. Ἀναυτα. ἡπειρωτι- Α. ἡπ. Τ.
κά. Τ.

F 5

ε. 347.

9) In editis ἀνατεταγμένος errore typoth.

10) Signum typotheta omisit.

11) Emendationem VV. DD. legentium σωλήνας συρόντων, codicis scriptura probabilem reddit.

12) Nil impedit, quo minus cum Kuhnio παρὰ τοῖχον legatur; compendium enim περὶ et παρὰ denotat.

- ε. 347. l. 4. Ἐναφαιλάντῳματι. φ.¹³⁾
 — l. 12. Ἐναφλαῖ, λάχανον φ.
 Ἐναφλαῖν, χειροτριβεῖν αἰδ.
 — l. ult. Ἐναφράξαντες. α. A. α.¹⁴⁾
 ε. 348. l. 2. Ἐναφῦναί. α. Ἐναφῦναί. α.¹⁵⁾
 — l. 4. Ἐναφῶνημα. ἀνημέ- A. ἀνειμένη β.
 νη β.
 Ἐναχαιτίζεν. ἀναπί- Ἐναχαιτίζει. ἀναπίθει.
 θεν. ἀναχαλινοῦν. ἀναχαλινοῦ. ἀνα-
 Ἐνακρούεται. α. — Σοφ. κρούεται. α. —
 ἑλένησ' ἀπαιτή'. Σοφ. Ἐλένης ἀπαι-
 τήσει.¹⁶⁾
 — l. 9. Ἐνα. χασσάμενος. ἀ- Ἐναχασσάμενος. α.¹⁷⁾
 ναποδήσας.
 Ἐναχασσαμένη. α. Ἐναχασσαμένη. α.
 — l. 12. Ἐναχεῖρα. ἐγγ. Ἐνά χεῖρα. ε.
 Ἐναχαιτίσαντι. ἀνορ- A. ἀνορμήσαντι. ἀπο-
 μήσαντι. ποστρέ- στρέψαντι. α. χ.
 ψαντι. α. χ. ἀνα- ἀναποδίσαντι, ἀνα-
 ποδήσαντι. ἀναπί- πείσαντι.
 σαντι.
 ε. 349. l. 9. Ἐνδα. αὔτη. K. A. α. K.
 — l. 13. Ἐνδ' ἀρέβαινεν. α. Ἐν δ' ἀρ' ἔβαινεν. α.
 Ἐνδασβορέας. υ. T. Ἐνδας βορέας. υ. T.
 Ἐνδ' αὐτήν. κ. Ἐν δ' αὐτήν. κ.
 Ἐνδειράδες. πρ. A. πρ.
 — l. 19. Ἐνδειρον. α. Ἐνδηρον. α.

ε. 349.

13) VV. DD. veram scripturam Hesychio restituerunt.

14) Bene emendarunt VV. DD. In Ald. Ἐναφράξαντες culpa typos.

15) Conjecturam VV. DD. codicis scriptura confirmat.

16) Separata univit. Ἐλένη ἀπαιτήσει, quod Ald. exhibet, typosetae tribui debet.

17) Litteram erasit; si bene video, fuit sigma.

- c. 349. l. 19. Ἄνδικε. ἀνάρι-
ψον. δίκην γ.
A. ἀνάριψον. Δίκην γ.
- c. 350. l. 9. Ἄνδοκάναις. δ.
Ἄνδοκάναις. δ.
- l. 11. Ἄνδοκεύς. ἀνάδο-
χος.
A. ἀνάδοχος. 18)
- l. 13. Ἄνδοκίδου Ἑρμῆς.
ε. — Ἑρμῆς.
Ἄνάθημα, Φυλῆς.
Ἄνδρα. τ. — καὶ τὴν
κατακοινωνίαν τ. γ.
ὑπολαμβάνει ἀν-
δραγαθίαν, κ.
A. Ε. ε. — Ἑρμῆς. ἀνά-
θημα Φυλῆς.
Ἄνδρα. τ. — καὶ τὸν
κατὰ κοινωνίαν τ.
γ. ὑπολαμβάνει.
Ἄνδραγαθία. κ.
- l. 18. Ἀδραγρία. σκ.
Ἀδραγρία. σκ. 19)
- l. 20. Ἄνδρακας, κ.
Ἄνδρακός. κ.
- c. 351. l. 3. Ἄνδραπόδεσι. τ.
Ἄνδραπόδεσι. τ.
- l. 10. Ἄνδραποδέστατοι. δ.
Ἄνδρασγραφεῖν. τ.
Ἄνδραπόδεστατοι. δ.
A. τ. 20)
- c. 352. l. 2. Ἀνδρηᾶται. κ.
Ἀνδρηᾶται. κ.
- l. 4. Ἀνδρείκελον. α. —
ἀνδρώπου ὄμ.
A. α. — ἀνδρώπω ὄμ.
- l. 7. Ἀνδρείκελον. χρ.
Ἀνδρείκελον. χρ.
- l. 10. Ἀνδριχέρηϊ. ἀνδριαν
ἐλ.
Ἀνδρὶ χέρηϊ. ἀνδρὶ ἐλ. 1)
- l. 14. Ἀνδρομῖς. υ.
Ἀνδρομῆς. υ. 2)
- l. 18. Ἀνδροκλεῖδαγ. γ.
Ἀθηνήσιν.
Ἀνδροκλεῖδαγ. γ. Ἀθή-
νησιν.
- c. 353. l. 1. Ἀνδρακόβαλος. κ.
Ἀνδρακόβαλλος. κ. 3)
- l. 9. Ἀνδρομανῆς, ε.
Ἀνδρομανῆς. ε. 4)

c. 353.

18) Variam lectionem deleuit.

19) Ἀδραγρία typosetae debetur.

20) Emendaverat: Ἄνδρας γραφεῖν. at deleuit.

1) In Ald. χέρηϊ errore typos.

2) In Ald. Ἀνδρομῆς. incuria typos.

3) Emendatio VV. DD. codicis scriptura firmatur.

4) Lectionem suprascr. deleuit.

- c. 353. l. 11. Ἄνδρομέοι, ἀνδρ. Ἄνδρομέοιο. α.⁵⁾
Ἄνδρσμάιου, ἀνδρωπίου. Α. α.
- c. 355. l. 12. Ἀνδύεται. α. — Α. α. — ἀπὸ τῶν ἀφη-
ἀπὸ τῶν ἀθηνιδῶν. νιαζόντων ὑπ. κ.
ὑποζυγόν, κ.
- c. 356. l. 4. Ἀνέβρεχεν. η. Α. η.
Ἀνεγκαλύπτοις. μὴ κε- Α. μὴ κεκαλυμμένοις.
καλυμμένοις.
- c. 357. l. 6. Ἀνέδην, Αἰσχύλος Α. Αἰσχ. φ.
Φεύγειν.
Ἀνέδην, διὰ κυμάλιον ἢ Α. διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκ.
ἐκκεχ. κατὰ στέρη- κ. στ. τοῦ ἔσαμ, ὃ
σιν τοῦ ἔσ, ὃ ἔστι ἐστι ἰδρ. α. γ. ἐκ
ἰδρ. α. γ. ἐκ τοῦ ἐδά- τοῦ ἐδάφους α.⁶⁾
φου ἀνεστ.
- c. 358. l. 1. .. εθέμην. ὠμ. Ἀνεθέμην. ὠμ.
— l. 11. Ἀνειμώμενος. α. Ἀνιμώμενος. α.⁷⁾
- c. 359. l. 3. Ἀνέεργεν, σκῶμ- Ἀνέεργεν στόμμ' ἀνοί-
μα. γεν. α.⁸⁾
Ἀνοίγειν, α.
- l. 8. Ἀνιεμένη. α. — κόλ- Α. α. — κόλπον ἀνιεμέ-
πον ἀνιεμένη. νη.
- Ἀνείλειθυϊ. ἀνάτοκον Ἀν' εἰλείθυϊαν. ἀνά τό-
πὸ κον. Εὐριπίδης Ἴω-
εὐρι ἰῶνι. νι.⁹⁾
- Ἀνειλύπω, ἀνέβαινε. Ἀνελείτο. α.
— l. 11. Ἀνείχεσθαι, συντρ. Ἀνέχεσθαι. σ.¹⁰⁾

c. 359.

5) Lectio Ald. typosetae tribuenda est. Veram lectio-
nem VV. DD. Hesychio restituerunt.

6) Fragmenti Aeschylī correctionem διὰ κῦμ' ἄλιον scri-
ptura διὰ κυμάλιον confirmat. Cf. VV. DD.

7) Scripturam codicis divinavit Salmasius.

8) Sic disjuncta univit. Cf. VV. DD.

9) Glossa, quam imperitus scriba male divisit, fuit haec:

Ἀνείλειθυϊαν. ἄτοκον. Eur. Ἴ. Cf. VV. DD.

10) Scriptum fuit procul dubio ab Hesychio Ἀνείλεσθαι.
ut VV. DD. jam divinarunt; λ enim et χ facile inter se
permutantur.

- c. 359. l. 13. Ἀνεῖσαμ. ε. Ἀ. ε.
Ἀνεῖλυσπαῶθαμ, ἀναρι- Ἀνεῖλυσπαῶθαμ. ἀναρῖ-
χαῶθαμ. χαῶθαμ.¹¹⁾
- c. 360. l. 7. Ἀνερηκάσιν. κε- Ἀ. κεχερηστηρηιάκασιν.
χερητηριάκασιν.
- l. 9. Ἀνεῖρφι. ἐβ. Ἀ. ἐβ.
- c. 361. l. 6. Ἀνεκήκιδεν. α. Ἀνεκήκιδεν. α.¹²⁾
- l. 10. Ἀνεκκόρει. ε. Ἀνεκκόρει. ε.
Ἀνεκνάδαλλον. ἀνέκλω- Ἀ. ἀνέκλων. ε.
νεν. ε.
- Ἀνεκλητ., ε. Ἀνεκλητεῖν. ε.¹³⁾
- Ἀνεκρούσατο. ε. Ἀνεκρούσαντο. ε.
- Ἀνέκτημα. α. Σοφ. Ἀ. α. Σοφ. Κρεούση.
κρεούσιν.
- l. 19. Ἀνεκτῶς. π. Ἀνεκτῶς. π.
Ἀνεκυμβαλίαζον. α. — Ἀ. α. — παρὰ τ. κ.
π τῶν κυμβάλων.
- l. 24. Ἀνεκώκησεν. α. Ἀνεκώκυσεν. α.¹⁴⁾
- c. 362. l. 2. Ἀνελλιπούς. ὁ τ. Ἀνελλιπούς. ὁ τ. π. μὴ
π. μὴ ἀλόμενος, η. ἀλόμενος, η.
- l. 11. Ἀνεμεσίτον, α. Ἀνεμέσητον. α.
- l. ult. Ἀνεμωρία. π. Ἀνεμώρεια. π.
- c. 363. l. 1. Ἀνεμοσκεπέων. Ἀ. τῶν πρὸς ἀνέμου σκέ-
τῶν πρὸς ἀνέμους πην ε.¹⁵⁾
σκέπην ε.
- l. 3. Ἀνεμοστρεφές. τ. — Ἀνεμοστρεφές. τ. —
στρεφόμενον, τ. στρεφόμενον, τ.
- l. 7. Ἀνεμώτας, ὄνομα Ἀνεμώτας. ὄνομα.
ἄφεκτός, ἱερός, τ. Ἀφεκτός. ἱερός. τ.¹⁶⁾
- c. 364.

11) Hesychio restituitur Atticorum ἀναριχαῶθαμ.

12) Correctio Mufuri typosetam latuit.

13) Litteram in fine delevit.

14) In Ald. mendum typoset.

15) In Ald. σκέπην errore typoset.

16) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmare videtur.

- c. 364. l. 11. Ἀνεξινάσκειτο. Ἀνεξηνάσκειτο. ἐξηνάσκειτο. α.
 — l. 17. Ἀνεοστασίη. θ. Α. θ.
 Ἀνεπάγγελτοι οἷς οὐ παρηγγέλλη. ε. Α. οἷς οὐ π. ε.
- c. 365. l. 3. Ἀνεπάφλαζον. Α. α.
 ἀνεκόχλαζον.
 — l. 9. Ἀνεπικόρρητος. α. Ἀνεπικόρρητος. α.
 — l. ult. Ἀνεπίτμητοι, μιδώσεις, α. Ἀνεπίτμητοι μ. α.
- c. 366. l. 9. Ἀνεπ. ἴλησα, α. Ἀνεπέιλησα, α.¹⁷⁾
 — l. 14. Ἀνεπτυζάτην. α. Α. α. δ.
 δυϊκῶ.
- c. 367. l. 3. Ἀνερμάτιστος, Ἀνερμάτιστος ναῦς. κούφη σαβούρα. κούφη σαβούρας.
 — l. 9. Ἀνέρριψαν. ἀνεβ. Α. ἀνεβ.
 Ἀνελαυνοντες. ε. Α. ε.
- c. 368. l. 8. Ἀνέσαιμι. ἀπέσαιμι. κ. Α. ἀναπέσαιμι. κ.
- c. 369. l. 1. Ἀνέσαντες. ἀνακαθήσαντες. α. Α. ἀνακαθίσαντες. α.
 — l. 4. Ἀνέσει. σάσει. α. καὶ Α. σ. α. καὶ ε. ποιήσει εἰς τ. οἶκ.¹⁸⁾
 ε. ποιήσει εἰς τὴν οἶκ.
 — l. 9. Ἀνεσκολόπησαν. ἀνεστρωσαν. Α. ἀνεσταύρωσαν.
 Ἀνεσκαλοπίδη. ἀνεστρώθη. Α. ἀνετταυρώθη.
 Ἀνεσπάκασιν. εὐρίκασιν. ε. Α. εὐρήκασιν. ε.
- l. 12. Ἀνέσπητο, α. Ἀνέσποίτο. α.
 Ἀνεστάλη. ε. μετεκτονήθη. Α. ε. μετεκλονήθη.
- c. 370. l. 10. Ἀνεσχίθεν. α. Ἀνεσχέθεν. α.

c. 370.

17) Littera a Musuro deleta videtur esse θ. Cf. VV. DD.

18) In Ald. typostheta erravit.

- c. 370. l. ult. Ἀνειέτησι. π. ἢ φίβλαις. A. π. ἢ φ. ¹⁹⁾
- c. 371. l. i. Ἀνέτρεχον ἐν συνθήκη. οὐκέτι ε. A. ἐν σ. οὐκέτι ε.
- l. 8. Ἀνεύθυνον. ἀζ. α. ἀνευ πρυτανείων. δ. — πρυτάνει ἐκρίνοντο. A. ἀζ. α. ἀνευ πρ. δ. — πρυτανεῖα ἐκρίνοντο.
- l. 13. Ἀνευγύνει. ἐξαπλεῖ. A. ἐξαπλοῖ.
- l. ult. Ἀνεφίτου. α. A. α.
- c. 372. l. i. Ἀνέφλυεν. α. — ἀνέβαλλεν. A. α. — ἀνέβαλλεν.
- Ἀνεφου. α. A. α. ²⁰⁾
- l. 4. Ἀνέχαζεν. ἀνεπέδιζεν. α. A. ἀνεπόδιζεν. α.
- c. 373. l. 7. Ἀνέψυχθεν. ἀνεκτήσατο. A. ἀνεκτήσαντο.
- l. 11. Ἀνευ. α. Ἀνεω. α.
- l. 15. Ἀνητηρίαν. π. Ἀνηβητηρίαν. π.
- Ἀνηβος. ὁ μ. — ὀφέλουσαν ἤλ. — ἡ βόλου ο. ¹⁾ A. ὁ μ. — ὀφείλουσαν ἤλ. — ἡ βόλου ο. ¹⁾
- l. ult. Ἀνήβραχεν. η. Ἀνέβραχεν. η.
- c. 374. l. 9. Ἀηκέσ. ἀἦκον. Σοφ. Αἰχμαλώτησιν. Ἀνηκέσ. ἀἦκον. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν.
- l. 14. Ἀνηκίδοτοι. α. — Αἰσχ. ψυχостаσία. A. α. — Αἰσχ. ψυχοστασίαις. ²⁾
- c. 375. l. 6. Ἀνήμισεν. χωρῶ. Ἀνήμι. συνχωρῶ.

c. 375¹⁾

19) Vera est Salmastii conjectura. In Ald. φίλαις culpa typothetae.

20) Glossas in editis unitas VV. DD. quoque sejungendas voluerunt.

1) In Ald. βόλου culpa typoth.

2) Unanimi veteris aevi consensu in Hesychio reponendum est: Αἰσχ. Ψυχостаσία. Litterae α ex more veterum mss. jota dativi adhaeret.

- c. 375. l. 11. Ἀνήν. ἀνησιν. ἢ δ. Α. α. ἢ δ.
- c. 376. l. 11. Ἀνηρέθη. ἐξε- Α. ἐξηλείφθη.
λήφθη.
- l. 15. Ἀνήρης. α. Αἰσχύ- Α. α. Αἰσχ. Σαλαμῖνι.³⁾
λος Σαλαμι.
- l. ult. Ἀνηρήφαντο. α. Α. α.
- c. 377. l. 3. Ἀνηρίναστος. ἐρί- Α. ἐρινεοῦ τῆς σ. — τε-
ναί οὐ τῆς σ. — τε-
λεσφρονήσαντος κ.
— καὶ τὸ μὲν ἐρι-
νάζεν λ.
- l. 11. Ἀνήροτον. μὴ ἀρο- Α. μὴ ἠροτριωμένον.
τρίωμενον.
- l. 18. Ἀναχαΐας. χάσμη. Α. χάσμης.
c. 378. l. 1. Ἀνήωχμον. κ. Ἀν' ἰωχμόν. κ.
Ἀνθα. φ. Ἀνθεα. φ.
Ἀνθεΐα. ὠρα. ἀνθεΐα, Α. ὠρα. Ἀνθεα. π.
π.
- l. 14. Ἀνθέμιον. τὸ ε. Α. τὸ ε. χρυσίον, ἢ γραμ-
χρυσίον ἢ γὰρ μή τις ἢ
ἐν λικοειδέσι ἐν τοῖς ἢ
κ. μή τις ἐλικοειδῆς ἢ
ἐν τοῖς κ.
- l. 16. Ἀνθέμης, ἢ υ. Ἀνθέμη. ἢ υ.
- l. 18. Ἀνθοφόρα. α. ἢ Α. α. ἢ εὐώδης. α.
εὐώδη. α.
- l. 20. Ἀνθέμους. π. χ. ποτα- Ἀνθεμοῦς. π. χ. ποτα-
ταμούς. μός.
- Ἀνθεμουσία. τ. — ἐξ Α. τ. — ἐξ Ἀνθεμοῦν-
ἀθυμοῦντος π. τος π.
- l. ult. Ἀνθέξεται. α. ἢ λῖαι Α. α. ἢ λῖαι.
[ἀνθερεῶν.]
- c. 379. l. 5. Ἀνθέρικας. τ. — Α. τ. — καὶ ὁ ἀσφοδε-
καὶ ἀσφοδέλου κ. κ. — στά-
— στράχυσι κ. χυσι κ.

c. 379.

3) Scribendum, ut supra: Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

- c. 379. l. 7. Ἄνθεσιμήλων, τὴν ἀκροδρείοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων [τοῖς ἀκροδρείοις] πᾶς κ.
- l. 13. Ἄνθεταί. ε.
- c. 380. l. 3. Ἄνθηλά. περιδέρμα.
- l. 5. Ἄνθηλήπυρος, α. Ἄνθηλίον τῆς σελήνης.
- l. 9. Ἄνθημέρον. σ. — Σοφ. Δαναῆ
- l. 12. Ἄνθίνας. ὁ πρόσφατος συντεθημένος τ. Ἄνθινος, οἶνος ἡδ.
- c. 381. l. 9. Ἄνθοσμίας, οἶνος εὐπ.
- l. 11. Ἄνθοῦσα. βλ. — μεταβάλλουσα. ἀνθόουδεδή. α.
- c. 382. l. 2. Ἄνθηδρών. ἡ τεμθηδών.
- l. 7. Ἄνθηρίκιον. λ. — ἡ τὸ ἀννησον.
- l. 8. Ἄνθρώπα. ἡ γ. Ἄνθρωπέιους, ἡμέρας τ. Ἄνθρωσκε. ἀνω θρωσκε, ὄρχους σοφοκλῆς κώμω.
- Ἄνθεσι μήλων. τοῖς ἀκροδρείοις. α. μ. τῶν μήλων. πᾶς κ. 4)
- Ἄνθέται. ε. Α. περιδέρμα.
- Ἄνθηλεῖ, πυρός. α. 5)
- Ἄνθηλίον. τὴν σελήνην. Α. σ. — Σοφ. Δαναάη.
- Α. ὁ προσφάτως συντεθημένος τ.
- Ἄνθινος οἶνος. ἡδ.
- Ἄνθοσμίας οἶνος. εὐπ.
- Α. βλ. — μεταβάλλουσα.
- Ἄνθ' ὅτου δέ δή. α. 6)
- Α. ἡ τεμθηδών.
- Α. λ. — ἡ τὸ α.
- Ἄνθρωπά. ἡ γ.
- Ἄνθρωπέιους ἡμέρας. τ.
- Α. α. ὄρχουτο. Σοφ. Κώμω. 7)

c. 382.

4) Posterius τοῖς ἀκροδρείοις varia lectio est, textui e margine inserta.

5) Hesychio restituendum est: Ἄνθηλη. πυρός... Quae sequuntur: ἀνθεῖ. ἀνθήσει. separanda sunt.

6) Male unita sejunxit.

7) Repone: ὄρχου. Sigma ex Σοφ. propter continuam vocum seriem adhaesit.

- c. 382. l. 12. Ἐνθυπομνήθαι. Ἐνθυπόμνυθαι. τ.
τ.
- c. 383. l. 1. Ἐνυφειστῶτα. α. Α. α.
Ἐνθυποπολιός, λ. Ἐνθυει πολιός. λ. ⁸⁾
Ἐνθυώπλισαν. ὠπλησαν. Α. ὠπλισαν.
Ἐνθυωπλισμένοι. α. Ἐνθυωπλισμένοι. α.
Ἐνθυάζον, α. Ἐνθυιάζειν. α.
— l. 17. Ἐνθυιάκειν, οζ. Α. οζ.
c. 384. l. 11. Ἐνθυίδω. α. Ἐνθυῖσον. α. ⁹⁾
— l. 17. Ἐνθυήσιν. ἔα — ἔν- Α. ε. — ἔνδυδοῖ.
δυδοῖ.
c. 385. l. 2. Ἐνθυικμος. ζ. ἔνθυμά- Α. ζ. ἔνθυμάδα, ὄ ε.
μα, ὄ ε.
Ἐνθυίλεθαι. σ. Ἐνθυίλεθαι. σ. ¹⁰⁾
— l. 6. Ἐνθυιος. ἀνατεπέεις. Ἐνθυιείς. ἀνατιθέεις.
— l. 8. Ἐνθυιμένα. ε. Ἐνθυειμένα. ε. ¹¹⁾
Ἐνθυίξειαν. ὄσμ. Ἐνθυαίξειαν. ο.
— l. 17. Ἐνθυίργου. χ. Ἐνθυιργού. χ. ¹²⁾
— l. 18. Ἐνθυίσει. α. Ἐνθυοίσει. α. ¹³⁾
— l. ult. Ἐνθυισῶσαι. τὸ ἴσον Α. τὸ ἴσους π.
π.
c. 386. l. 5. Ἐνθυίωγμον. κ. Ἐνθυῖωγμόν. κ.
— l. 7. Ἐνθυνεῖται. ἀνατέλει. α. Ἐνθυνεῖται. ἀνατέλλει. α. ¹⁴⁾
Ἐνθυνησοειδές. κ. Ἐνθυνησοειδές. κ. ¹⁵⁾
— l. 10. Ἐνθυνωδεῶς. τρ. ἀβα- Α. τρ. ἀβρῶς.
ρῶς.

c. 386.

8) Codicis scriptura If. Vossii conjecturam confirmat.

9) Vera est Valkenaerii emendatio, ab Hesychio enim scriptum fuit: Ἐνθυῖθύν. α. Nexus litterarum υν in fine vocum facile a scribis cum ω confunditur.

10) Vera est VV. DD. conjectura.

11) Musuri emendatio typhotetan fugit.

12) Varia lectio Ἐνθυίργου in margine prima manu notata est.

13) If. Vossius scripturam codicis divinavit.

14) Scripturam codicis Hesychio restitue.

15) Variam lectionem deleuit.

- c. 386. l. 12. Ἄννεφελος. ἀν-
νέφελος. τ.
— l. 14. Ἄνοχμος. κ.
Ἄνοδος. ἀναβ. — πια-
νετίωνος.
— l. 22. Ἄνοηταίνει. μαρζά-
νει.
Ἄνόητος. μαρζός. ἡλί-
θιος, ἀσύνητος, ἀ-
φρων. ἢ ἀνύοντος, ἢ
ἐρῶντος.
Ἄνόθευτος. γ.
— l. ult. Ἄνείας. μ.
c. 387. l. 9. Ἄνοκηδεολόγον,
τὸ παρὰ τὸ ε.
— l. 14. Ἄνόληκτον, ὑφ' οὗ
τὶ ἀνέληκτον.
c. 388. l. 3. Ἄνώμαλον. τ.
Ἄνώμαλον. κ.
— l. 12. Ἄνόητον, α.
c. 389. l. 8. Ἄνορῶσα. ὀρμη-
σαι. κ.
— l. 10. Ἄνόρεος, πόλεμος
α. — Σοφοκλῆς
Ναυπλίου.
— l. 14. Ἄνοσάμικτον. ὀλι-
γόρυτον ὑ.
— l. 16. Ἄνόστιμος, νοστ. Ἄ-
νευ νεφέλης. τ.
Ἄν' ὄγμος. κ.
Α. ἀναβ. — Πυανεψιά-
νος.
Α. μ.
Α. γ. ¹⁶⁾
Ἄνοίας. μ. ¹⁷⁾
Ἄνοκηδέα λόγον. τὸν π.
τ. ε.
Ἄνόληκτον. ὑφ' οὗ τὶ
ἀνέληκται.
Ἄνόμαλον. τ.
Ἄνόμαλον. κ.
Ἄνόητον. α.
Α. ὀρμουῶσα. κ.
Ἄνόρεος πόλεμος. α. —
Σ. Ν.
Α. ὀλιγόρυτον ὑ.
Ἄνόστιμος. ᾧ νοστ.

G 2

c. 390.

16) Ipse scriba signo quodam, quod Musurus deleuit, articulum Ἄνόητος, in ms., quemadmodum et in editis infra sequentem, hic suo loco inferit; loco hujus signi typotheta in Aldina asteriscum posuit, qui deinde in reliquas editiones pertransiit, ac viris doctis scrupulum fecit.

17) Mendum ed. Aldinae Ἄνοί. μ. oritur ex compendio vocis superscripto, cujus typotheta oblitus est.

- c. 390. l. i. Ἀνούτατος. α. — A. α. — Αἰσχ. Λυκούρ-
 γω.
 Αἰσχ. Λυκούρ^γ
 — l. 4. Ἀνότευκτον. α. Ἀνότευκτον. α.
 Ἀνούλεγοι. ἀνώλεθροι. A. α.
 — l. 7. Ἀνοχή, μακροθυμία. Ἀνοχῆ· μακροθυμία. π.
 π. τ. — ἡ ἀνατολή. τ. — ἡ ἀνατολή.
 Ἀνοχίου, α. Ἀνοχίου. α.¹⁸⁾
 — l. 11. Ἀνοσοφίην, τ. Ἀνοσοφίην. τ.
 — l. 17. Ἄνοστήτην. α. Ἄνοστήτην. α.
 — l. 20. Ἀνταγωνίης, τίς. α. Ἀνταγωνιστής. α.
 Ἀνταγοριδάς. γ. Ἀθη-
 νήσιν. A. γ. Ἀθήνησιν.
 c. 391. l. 5. Ἀνταίαν. ε. — A. ε. — Σοφ. Ἀκρισία.
 Σοφοκλῆς τισίω.
 — l. 15. Ἀνταλλαγήν, α. Ἀνταλλαγήνα. α.
 c. 392. l. 13. Ἀνταντάν, ε. Ἀντάνταν. ε.
 c. 393. l. i. Ἀνταρ. α. ὑπὸ A. α. ὑπὸ Τυρῆνων. E.
 Τυρηνῶν. E.
 — l. 7. Ἀντατισκόμενος. ε. Ἀντα τιτυσκόμενος. ε.
 — l. 11. Ἀντεῖν. ὁ ε. Ἀντήν. ὁ ε.
 — l. 14. Ἀντεκκομιεῖ. ἀν- A. ἀντεύξει.
 τευξεῖ.
 Ἀντεκομίσει. α. Ἀντεκκομίσει. α.
 c. 394. l. 3. Ἀντεμμάσαθα. A. α. — Εὐρ. Πολιάσιν.
 α. — Εὐρ. πολίασιν.
 — l. 10. Ἀντεπονησόμεθα. Ἀντεκπονησόμεθα. ἀντ-
 ἀντεπενέγκω. επενέγκωμεν.¹⁹⁾
 Ἀντεραστής. ὁ α. ἀν- A. ὁ α.
 τερήσεις. α. Ἀντερήσεις. α.
 — l. ult. Ἀντέσο. ἀντίσον. α. A. ἀντίσου. α.
 †
 c. 395. l. i. Ἀντεταιῶς, α. Ἀντεταιῶς, α.²⁰⁾

c. 395.

18) Duas litteras delevit; fuerunt, ni fallor: eu.

19) VV, DD. conjectura codicis scriptura firmatur.

20) Male typosetha signum Mufuri in fine praecedentis articuli posuit.

- c. 395. l. 3. Ἀντέχεται. α. — Α. α. — περιποιῖται.
 παραποιῖται.
 — l. 13. Ἀντήρεις. α. — ἐπὶ Α. α. — ἀπὸ τῶν ἔρεσσ.
 τῶν ἔρεσσ.
 c. 396. l. 8. Ἀντήδης. ἰκ. Ἀντήδην. ἰκ.
 Ἀντῆ. δῶρον ἰκ. Ἀντῆον δῶρον. ἰκ.
 — l. 11. Ἀντήσει. λιτανείαις. Ἀντήσεσι. λ. α. ¹⁾
 ἀντήσεσιν.
 — l. 13. .ντι., πρ. Ἀντί. πρ. ²⁾
 c. 397. l. ult. Ἀντιβοίιον. ἔξεν. Ἀντίβιον. ε.
 c. 398 l. 3. Ἀντιβολῆσαι. μ. Ἀντιβολῆσαι. μ.
 — l. 6. Ἀντιγόνιος. βῶλος Α. βῶλός τις
 τίς
 — l. 9. Ἀντιγράφεται. α. Α. α. — Ἀπτ. τὸ ἀντ.
 — Ἀπτικοὶ τὸ ἀν- κλήρου
 τιποιοῖσθαι κλήρον
 — l. 12. Ἀντιγραφή. τ. — Α. τ. — τῶ ἀντιποιοῖ-
 τὸ ἀντιποιοῖσθαι. σθαι.
 Ἀντία, πλέκεν α. Ἀντία πλέκεν. α.
 — l. 16. Ἀντιδικεῖν, ἐν δίκῃ Ἀντιδικεῖν. ἐν δ. ἀντιβαί-
 ἀντιμένειν. νειν.
 c. 399. l. 2. Ἀντιζήλου, στρ. Ἀντίζηλον. στρ. ἀστρα-
 στραγγαλῶδη ἐν κ. γαλῶδες ἐν κ.
 — l. 8. Ἀντιθόντων, υ. Ἀντιθεόντων. υ.
 — l. 11. Ἀντικαζαών. τ. — Α. τ. — κληῖδα. ³⁾
 κλειδα ἀντικασηγνή- Ἀντικασηγνήτου. ἴσ.
 του, ἴσ.
 — l. 16. Ἀντικρεῦ. κ. Ἀντικρεῦ. κ.

G 3

c. 399.

- 1) V. ἀντήσεσιν vere est correctio glossae Ἀντήσει, quae, ut vir doctus in notis suspicabatur, ex margine in textum irrepfit; hoc enim scriptura Ἀντήσει extra dubium ponitur.
- 2) Compendium scribendi in fine est, cuius vim definire nequeo, valere enim potest aut ων aut ον. Cf. VV. DD.
- 3) Vitiose in editis Ἀντικαζαώ. incuria typothetae, qui compendium scribendi finis annexum praetermisit. Sequentem glossam Musurus bene sejunxit.

c. 399. l. 16. Ἄντικρυς. φ. α.	A. φ. α. ἄντικρυς:
ἀντικρύς.	
Ἄντικύρικον. ὁ ἐλέβορος.	A. ὁ ἐλέβ.
— l. ult. Ἀντιλαχεῖν. τὸ δίκη ἐπίδ.	A. τὸ δίκην ε.
c. 400. l. 5. Ἀντιλάζυθα. α.	Ἄντιλάζυθα. α.
— l. 8. Ἀντίκρυδ. ἀπόφημι φ.	Ἄντικρυδ' ἀπόφημι. φ.
Ἀντιλαβαί. λ. — ἐξ- μιστίχων	A. λ. — ἐξ ἡμιστίχων
— l. 14. Ἀντί, μῆνα κ.	Ἄντίμνηνα. κ. 4)
— l. 17. Ἀντίνη. ἀντινι ἐνέγ- μεθα. ε.	Ἄντι διενέγμεθα. ε. 5)
Ἀντινυπολλῶν, ἴσος πολλή.	Ἄντινυπολλῶν. ἴσος πολλοῖς.
Ἀντίζωοι, α.	A. α.
c. 401. l. 9. Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει. α.	A. α. α.
Ἀντίπερα. τῶ ἐν τ.	A. τὸ ἐν τ.
Ἀντιπεραλαχεῖν. α.	Ἄντιπεριλαχεῖν. α.
c. 402. l. 9. Ἀντιπρόσχειν. α.	Ἄντιπρόσχειν. α.
c. 403. l. 1. Ἀντίριον. ἀντί- ρίζον.	A. ἀντίρίζον.

c. 403.

4) Correctionem Musuri typhotheta neglexit.

5) Typhotheta correctionem Musuri male capiebat, unde vitiosa lectio ed. Aldinae. Prima scriptura fuit: Ἀντινεγέμεθα. nam augmenta verborum in libris veteris aevi scriptis frequenter a librariis negliguntur, aut: Ἀντινινέμεθα. Supra hanc vitiosam lectionem scripta erat

ἀντι η

altera, hoc modo: Ἀντινινέμεθα. Imperitus deinde scriba, lectionem superscriptam pro ipsa glossa accipiens, ne litterarum ordo rumperetur, ita descripsit: Ἀντίνη. ἀντινι ἐνέμεθα, ignorans scilicet, quid ἀντινινέμεθα sibi vellet, vocem in duas divisit. Vera Hesychii glossa, quae hic contra litterarum seriem inserta fuisse videtur, fuit, quemadmodum criticorum sagacissimus Bentley animo olim praesagiebat: Ἀντινινέμεθα. ἠναντιώμεθα.

- c. 403. l. 5. Ἀντίσειεν. ἀπαν- Ἀντήσειεν. ἀπαντήσειεν.
τίσειεν.
Ἀντίσεις, λιτανείαις. Ἀντήσεις. λιτανείαις.
— l. 8. Ἀντιστάτης. ὁ ἐνθέ- Α. ὁ ἐνθέτης ἐν τῇ μά-
στης ἐν μάχῃ, καὶ χῃ. σημαίνει δὲ καὶ
σημαίνει ἐνδυτικῇ. ἐνδυτικῇ.
— l. 13. Ἀντιστοιχεῖ, κ. Ἀντιστοιχεῖν. κ.
c. 404. l. 1. Ἀντίσχαδος. τὸ Ἀντίσχαδον. τὸ μ. α-
μηδενὸς ἕξεστιν. ξιον. 6)
Ἀντι..τα, ἀνέκτιστα. Ἀντιτα. α. α. 7)
α.
— l. 7. Ἀντίτια. τ. Ἀντίτιμα. τ.
— l. 12. Ἀντιποιεμίκετα, Ἀντίτοι ἐμ' ἰκέταο. ἴσος
ἴσος ἰκ. ἰκ.
Ἀντιτορεῖν, εἴσας. δ. Ἀντιτορήσας. δ. 8)
c. 405. l. 1. Ἀντίτομον. φ. — Α. φ. — ὅπερ ὁ π. οὐ
ὅπερ ὁ ποιῶν οὐ β. β. ὑπό τινος. ἀλε-
ὑπό τινος ἀλεξιφαρ- ξιφάρμακον.
μάκου.
— l. 7. Ἀντιφθάρα. α. Α. α.
c. 406. l. 2. Ἀντίχειρε, ἔνια Ἀντίχειρες; ἔνια τ. —
τ. — ἐκτέινων περ. ἐκτέίνοντα περ.
— l. 9. Ἀντίψυχοι. οὕτως Α. οὕτως κ. οἱ Μέμνονος
καλοῦντες οἱ μέμνο- ο.
νες ο.
c. 407. l. 1. Ἀντόμα, παντὸ, Ἀντομα. πάντα ἰκ. 9)
ἰκ. G 4 c. 407.

6) Correctio Mufuri typosetam fugit. Permutatio vo- cum ἄξιον et ἕξεστιν, quae etiam in aliis scriptorum lo- cis observatur, oritur ex forma siglorum, quibus in ve- tustioribus mss. ambae voces designantur.

7) Erasit duas litteras. Cf. VV, DD.

8) Scriptura ms. duas glossas juxta se positas exhibet, al- teram Ἀντιτορεῖν, alteram Ἀντιτορέσας. Quod vero in fine repetitur ἀντιτορήσας correctionem falsae scripturae Ἀντιτορέσας esse arbitror. In Ald. Ἀτιτορήσας culpa typosetae.

9) Emendationem VV. DD. Ἀντομα. ὑπαντῶ. ἰκ. scriptu- ra codicis confirmat.

c. 407. l. 2. Ἄντᾶμα. υ.	Ἄντόμενα. υ.
— l. 7. Ἄντομῶσα. ^ε πκαλέ- ^ω σαι.	A. παρακαλέσαι. ¹⁰⁾
— l. 9. Ἄντος. εὖρος. [οἱ δὲ] Εὖρ.	A. ε. Εὖρ. ¹¹⁾
— l. 12. Ἄντρέσας. α.	A. α. ¹²⁾
— l. 14. Ἄντρον. σπ. — ἢ σκοτεινὰ ^λ σπή.	A. σπ. — ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. ¹³⁾
c. 408. l. 4. Ἄντυγατός. α.	A. α. — ὅθεν αἰ α. κ.
— ὅτι αἰ α. κ.	
— l. 6. Ἄντυκάρτερα. α.	Ἄντικάρτερα. α.
— l. ult. Ἄνῦξαν. α.	Ἄνῆξαν. α.
c. 409. l. 2. Ἄνυλήντα, κα- τὰ τὸν ὑλάδην.	Ἄν ὑλήντα. κ. τ. ὑλά- δην.
— l. 7. Ἄνύπνον. ἀγ.	Ἄνύπνον. α.
Ἄνύπικτον, ἀνυποχώ- ριτον.	Ἄνύπεικτον. ἀνυποχώ- ρητον.
— l. ult. Ἄνυσις. π. — εὐ- τελεστική.	A. π. — ἀποτελεστικ- κή. ¹⁴⁾
c. 410. l. 6. Φιθεῖ, α. ἀνώ- γει. π.	ἌΦιθεῖ. α. Ἄνώγει. π. ¹⁵⁾
Ἄνωγεν. ἐκ. ἀνώγει. πρ.	A. ἐκ. ἀνώγει. πρ. ¹⁶⁾
— l. 14. Ἄνωκολία. π.	Ἄνω κοιλία. π.
— l. 19. Ἄνωλόφυκτον, α.	Ἄνωλόφυκτον. α.

c. 410.

10) Fuerunt olim duae lectiones, una Ἄντομῶσα. παρακαλέσαι, altera Ἄντομῶ σε. παρακαλῶ σε. Musurus solito more lectionem superscriptam deleuit.

11) In codice archetypo fuit procul dubio lacuna, cujus οἱ δὲ reliquiae sunt,

12) Ἄντρέσας in Ald. quod typosetae debetur.

13) Scriptura codicis fuit: σκοτεινὰ σπήλαια.

14) Primum emendavit: ἐντελεστική.

15) Litteram initialem praefixit, et unita separavit.

16) In editis ἀνώγει. πρ. ut nova glossa separatur.

- c. 410. l. 19. Ἀνωμαλαδάσ- Ἀνώμαλα δάσσειν. α.
σειν. α.
Ἀνωμαλία, A. 17)
Ἀνωμαλοκρῶς. α. Ἀνωμαλοκρῶς. α.
c. 411. l. 6. Ἀνώπιστον. ἀό- A. ἀόραστον. α.
ραστον. α.
— l. 11. Ἀνωρέας. οὐκ ἀπο- A. οὐκ ἀπολλυμ.
λυμ.
— l. ult. Ἀνώχθει, παρακε- Ἀνωχθει. παρακέλευε.
λεύω.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ. Τὸ Α μ. τ. Ξ.
c. 412. l. 3. Ἀξαι. κλάσαι, A. κλ. π. 18)
περ.
— l. 5. Ἀξέμελαι. ε. A. ε.
— l. 8. Ἀξέοθαι. α. ἀφαίξα- A. α. ἀφίξεοθαι. π.
θαι. π.
Ἀξέστους, τραχείας. A. τρ. Σοφ. Σίνωνι. 19)
Σοφοκλῆς σιών.
— l. 11. Ἀξιοπηγητώτατον, Ἀξιοπηγητότατον. α. 20)
α.
— l. ult. Ἀξιεπεθύμητον, ἀ- A. ἐπερ.
περ.
c. 413. l. 2. Ἀξιοῖς. β. προαι- A. β. προαιρηῖ.
ρηῖ.
— l. 15. Ἀξόνα. ξ. — τρo- A. ξ. — τρ. φ. 21)
χοῦς φέρων.
c. 414. l. 3. Ἀξύλω, ὕλη π. Ἀξύλω ὕλη. π. — ἐξυ-
— ἀξύλευσατο. λεύσατο.

G 5

c. 414.

17) In ms. duarum aut trium vocum spatium relictum est.

18) Hesychio ergo, quod suum est, redde; nam vulgatum κολάσαι mendum typosetae est.

19) Emendari quoque potuisset: Σοφοκλῆς Ἰωνι. et aequa est utriusque lectionis probabilitas critica; de lemmate ergo in posterum incerti erimus.

20) Correctio Musuri typosetae ignota est.

1) In Ald. vitium typoseth.

- c. 414. l. 5. Ἀξύβλητον, ὁ μ. Ἀξύμβλητον. ὁ μ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο. Τὸ Α μ. τ. Ο.
- l. 14. Ἀοξοί, μ. Α. μ.
Ἀόξεον, ἐθ. Α. ε.
Ἀοξήσω, δ. — Αἰσχ. Α. δ. — Αἰσχ. Ἐλ.
Ἐλευσινίαις.
- c. 415. l. 3. Ἀοῖα. δ. — Νάσ- Α. δ. — Ν.
σανδρος.
- l. 10. Ἀοιδίααι, αἰδεῖ, υ. Ἀοιδίαει. ἀδει. υ.
- c. 416. l. 1. Ἀοιδός. ω. — εὐ- Α. ω. — εὐνοῦχος πο-
νοῦχοςποδῶν. δῶν. 2)
- l. 3. Ἀοιμα, ἰ. τὰ κενη- Ἀοινα. ἰ. τὰ καὶ νηφ.
φάλια.
- l. 7. Ἀολλέες. α. ὁμοῦ Α. α. ὁμοῦ πάντες.
πάντα.
- l. 11. Ἀολλόπους, τ. Ἀελλόπους. τ. 3)
- c. 417. l. 12. Ἀορτανυηκές, ξ. Ἀορτανυηκές. ξ. 4)
- l. ult. Ἀόρτης. ξ. ὑπὸ Α. ξ. ὑπὸ Μ. ἄγγος.
Μακεδόνων ἄγγος. Ἀγγος. δερμάτιον
Ἀγγος δερμάτειον ἰμ. 5)
- c. 418. l. 2. Ἀορτήρεσιν, οἱ Ἀορτήρες. οἱ α.
α. Τὸ Α μετὰ τοῦ Π. Τὸ Α μ. τ. Π.
- c. 419. l. 2. Ἀπαγε. παῦσε. Α. παῦσα. α.
α.
- l. 10. Ἀπαγγῆ, φ. Ἀπαγγέλλω. φ.
- l. 17. Ἀπαγωγή. ἦ τ. — Α. ἦ τ. — ἀποκομιδή.
ἀποσκα^{μδ}

c. 420.

2) Emendationi: εὐνοῦχος, σπάδων. codicis scriptura favore videtur. Cf. VV. DD.

3) Scripturam codicis praevidit H. Vossius.

4) In Ald. voces culpa typosetae male dividuntur.

7) In Ald. errore typosetae Ἀγγος. δ. ut nova glossa a praecedenti sejungitur.

- c. 420. l. 4. Ἀπαιάζει, πείθει^ε Ἀπαιάζειν. παρεΐθαι,
 πλελ. παραλελ.
 Ἀπαιγείρων, Α. τῶν Α. Α. τῶν α. α. τ. συκο-
 ἀπαιγείρων, α. τ. Φαντῶν, ἐπειδὴ ἐκ
 συκοφαντεῖν, ἐπειδὴ τῆς ἐν τῇ α.
 δὲ ἔκτισε τῇ α.
 — 1. 9. Ἀπαιδεῖν, τ. Ἀπαιδεῖν. τ.
 . παιδευσία, α. Ἀπαιδευσία. α.
 — 1. 13. Ἀπανύμενον. ἀφαι- Α. α.
 ρόμενον.
 Ἀπαιδοῖωται, ἀπαναι- Α. ἀπηναισχύντηκε. τ. 6)
 σχύντηκε, τ.
 — 1. 17. Ἀπαιόλη. α. — Α. α. — Αἰσχ. Περῆσαι
 Αἰσχ. περῆέβην. βοῖς.
 Ἀπαιολῶ, π. Ἀπαιολῶν. π. 7)
 c. 421. l. 5. Ἀπαιέρονται. ἀπο- Α. α.
 δημοῦνται. ἀπαις. μ. Ἀπαις. μ.
 Ἀπαις, ὄνομα π. Ἀπαις. ὄν. π. 8)
 — 1. 10. Ἀπαιώνιστον. δ. Εὐ- Α. δ. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ
 ριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ καὶ ἐν Μηδαίᾳ. Κό-
 ἀκορίν. ρινθον ἀπαιώσιον,
 Ἀπαιώσιον. δ. δ. 9)
 Ἀπάκρας μάχη. ἢ Ἀπ' ἀκρας μάχη. ἢ
 ε. ε. 10)

c. 422.

- 6) Varia lectio prima manu notata a Musuro deleta est.
 7) Exitum vocis delevit; fuit, ni fallor, compendium lit-
 terarum αν.
 8) Nullus fere dubito, quin librarius glossam ita scribere
 voluerit: Ἀπαις, ὄνομα π. festinando autem accentua-
 tionis atque compendii vocis oblitus est. Cf. VV. DD.
 9) Cf. VV. DD. quos temeraria Musuri correctio misere
 exercuit. Iam olim If. Vossius Ἀπαιώσιον a praecedenti
 glossa separandum voluit.
 10) Scripturam codicis If. Vossius divinavit.

- c. 422. l. 3. Ἀπαλεξίκακον. A. ἀθεράπευτον.
 ἀθεράπευτον [ἀπαλ-
 θήσεθαι.]
 Ἀπαλθήσεθον. δ. ἀ- A. δ. ἀποθεραπεύονται,
 ποθεραπεύεται, ἢ θ.
 παλεῖν. α.
 — l. 10. Ἀπαλλαξίοντες. α. Ἀπαλεῖν. α.
 Ἀπαλλαξέοντες. α.
 c. 423. l. 1. Ἀπάλιον, θυμα A. θ. δ.
 δ.
 c. 424. l. 10. Ἀπάνος. σκλη- Ἀπάνθρωπος. σκλ. α. —
 ρός. α. — Σοφοκλῆς
 Σοφοκλῆς ἀπανι.¹¹⁾
 ἀπανί...
 Ἀπαντίζορα. ε. A. ε.
 c. 425. l. 7. Ἀπαράιτητον. A. ἀφευκτον.
 ἀφευστον.
 — l. 10. Ἀπαράλλακτω. ὁμ. A. ὁμ. — παραλλάσσον-
 — παραλλάσσον. τι.
 — l. ult. .παραάσσεται. α. Ἀπαράσσεται. α.
 c. 426. l. 1. Ἀπαράσιμον. Ἀπαράσημον. ἀσυν-
 ἀσυνέστατον. πχά- ἐκστατον. ἀπαρρα-
 ρακτον. χάρρακτον.¹²⁾
 — l. 5. Ἀπχύτος, οἶνος ᾧ Ἀπαράχυτος οἶνος. ᾧ οὐ
 οὐ περ.
 Ἀπαράβατον. ἀπιστον. A. ἀπιστον.
 ἀπάργματα. α. Ἀπάργματα. α.
 Ἀπαρμεφάτως. ἀνευ δη- A. ἀνευ δηλώσεως ἀριθ-
 λώσεως ἢ περ. μου ἢ περ.
 c. 426.

11) Glossam bene restituit, nam solum compendium hoc modo notatum: Ἀπάνος. scribae negligentia omissum est. Lemmatis compendium delevit, ex quo hoc solum intelligitur, accentum in syllaba νι, ponendum esse, et sequentem syll. a littera ν incipere, ut supra in impressis indicavi.

12) Repone: ἀσινέστατον.

- c. 426. l. 13. Ἀπαρθέρευτος. Ἀπαρθέρευτος. α. —
 α. — Σοφ. ἰππών^ω
 Σοφ. Ἰππόνω.¹³⁾
- c. 427. l. 1. Ἀπαρήνη. φ. — Ἀ. φ. — ὀροβάκχην.
 ὀροβάκχην. ἀπαρ- Ἀπαρήνη. ἀρμ. αὐτάρ-
 κῆ. ἀρμ. κη.
 Αὐτάρκῆ. ἀπαρκίας. Ἀπαρκτίας. οὕτως
 οὕτως α. α.¹⁴⁾
- l. 7. παντῆσαι. χωρῆ- Ἀπαντῆσαι. χ. δ.
- l. 9. Ἀπαρτιά, ἀπαρτισ- Ἀπαρτιά. ἀπηρητισμέ-
 μένος, α. Αἰσχ. ἀ- νος. α. Αἰσχ. Ἀθά-
 θαμαν^τ μαντι.
- l. 11. Ἀπαρτίας. μετ. Ἀ. μετ.
- c. 428. l. 7. Ἀπαρῦμενον. αφ. Ἀπαρῦμενον. αφ.¹⁵⁾
- l. 10. Ἀπαρχῆ, χς π χς. Ἀ. Χριστός. π. Χριστός.
- l. 12. Ἀπας, χαλκῆ λαμ- Ἀπασα χαλκῆ. λαμ-
 πε ὃ κρ. πρᾶ ὀλη. Κρ.¹⁶⁾
- c. 429. l. 4. Ἀπασσεῖον, π. οἱ Ἀπασσεῖοντα. π. οἱ δὲ
 δὲ λινόν χ. λ. χ.¹⁷⁾
- l. 16. Ἀπατούρια. ε. — Ἀ. ε. — δ. κ. — κου-
 δερπία κ. — κρου- ρεῶτις.
- c. 430. l. 1. Ἀπατουργόν, κω- Ἀπατουργός. κωλυτικός.
- l. 6. Ἀπαυτοφῖν, α. Ἀπ' αὐτόφιν. α.

c. 430.

13) Correctionem typosetha neglexit.

14) Bene sejunxit. Ἀπαρκίας pro Ἀπαρκτίας solito librarium errore; nam non in uno aut altero, sed in omnibus fere, quos tractavi, libris scriptis littera τ in v. ἄρ-κτος ejusque derivatis a scribis omittitur.

15) Glossa Hesychii fuit procul dubio Ἀπαρῦμενον.

16) Duabus vocibus imposita compendia delevit, nec, quid olim scriptum fuerit video.

17) Exitum glossae delevit; si bene video, fuit compendium litt. ται.

‡

- c. 430. l. 12. Ἀπαυστίας, ἀ-
παρσαχύτας. A. ἀπαρσαχύτας. ¹⁸⁾
- l. 14. Ἀπαιτομάτου, ε.
Ἀπαφίνιον. Λ. καρδο-
πόν λ. ἐν ἧ μένουσιν,
ἦν κτητί καλ. A. Λ. κάρδοπον λ. ἐν ἧ
μάττουσιν, ἦν κτη-
τίαν καλ. ¹⁹⁾
- c. 431. l. 6. Ἀπέβαισεν, ἀ-
πέασεν, ἀπεβίω, α. A. ἀπέδυσεν.
Ἀπεβίω. α. Ἀπεβιδον. αν.
Ἀπέδοθεν, ἀπεπωλ. Ἀπέδοτο. α.
Ἀπέδοτο. ἐκδ. Ἀπέδοτο. ἐκδ.
- l. 16. Ἀπεδος, αν.
Ἀπέδοθεν, ἀπεπωλ. Ἀπέδοτο. α.
Ἀπέδοτο, ἐκδ. Ἀπέδοτο. ἐκδ.
- l. ult. Ἀπεήσει, α. Ἀπεήσει. α.
- c. 432. l. 4. Ἀπει, ἀπειθι, α. A. ἀπιθι. α.
Ἀπέης γῆς, τ. Ἀπίης γῆς. τ.
- l. 7. Ἀπειθῆς. α. — ἰσοφ. A. α. — σοφ. Αἰχμα-
αἰχμαλώτησιν. λωτίσιν.
Ἀπέιθησεν, ἐπ. Ἀπίθησεν. οὐκ ἐπ.
- l. 12. Ἀπειλή, ὀργή. A. ὀργή. ἀπειλεῖται.
Ἀπειλεῖται, ἀπέπα-
το, ἦν. Ἀπέπατο. ἦν.
- c. 433. l. 3. Ἀπειρήδιον, π. Ἀπειρίδιον. π.
Ἀπειρ..., ἀπειρα τῶ Ἀπειρέσια καὶ ἀπειρα
πλήθει, πολλά. ἐν τῶ πλήθει πολλά.
δ' αἶγαις ἀπ. ἐν δ' αἶγαις ἀπ. ²⁰⁾
- l. 13. Ἀπέρονας, α. σοφ. A. α. Σ. Θ. ¹⁾
Θυέστη.
- c. 434. l. 3. Ἀπεῖτε, α. Ἀπιτε. α.
Ἀπεκάκισεν, ἐσιάνθη. A. ἐπικράνθη.
Ἀπεκάνυτο, ε. ἀφαι- A. ε. ἀφηρέτο.
ρεῖται.

c. 434.

18) Male in Ald. ἀπαρσαχύτας.

19) Compendium v. κτητι... delevit.

20) Quae hic a Musuro deleta sunt, legi nequeunt.

1) Male in Ald. Θυέστη.

- c. 434. l. 11. Ἀπεκομίθη, α. Ἀ. ἀπηνέχθη. ἄπωθεν
 Ἀπεκτον, τοῦ τέκοντος τοῦ τεκ. ἐγ.
 ἐγ.
 — l. 14. Ἀπεκόσμεον, α. Ἀ. α. ἀπετίθεντο.
 ἀπετίθεντο.
 Ἀπεκτητὸν, ἀκαρπον, Ἀπεκτον. ἀπέκτητον. α.
 α. 2)
 c. 435. l. 1. Ἀπελαιθρόνην, τ. Ἀπέλεθρον ἴνα. τ.
 Ἀπέλεθρον, α. — μέ- Ἀ. α. — μ.
 τρου.
 [Ἀπελεθρόνηνα, τὴν δύ-
 ναμιν τὴν ἀμετρον.]
 Ἀπεληλάμενοι, δ. Ἀ. δ. 3)
 — l. 9. Ἀπελέκησεν, α. Ἀ. α.
 Ἀπελλαί, σ. — ἀρχιε- Ἀ. σ. — ἀρχαιρεσίαμ.
 ρεσίαμ.
 c. 436. l. 5. Ἀπεμάσσετο, κ. Ἀ. κ. ἀπώκισεν.
 ἀπώκισεν.
 — l. 10. Ἀπεμπωλεῖ, π. Ἀπεμπωλεῖ. π.
 — l. 12. Ἀπεμπωλήσας, π. Ἀπεμπωλήσας. π.
 Ἀπεμπωλήσαι, τ. — Ἀπεμπωλήσαι. τ. — ἀ-
 ἀποδίδα τί. ποδίδαί τί.
 — l. 15. Ἀπεμυθεόμην, α. Ἀ. α. Πόλλ' ἀπεμυθεόμην
 πόλλ' ἀμυθεόμην καὶ ἐπιμυθεόμην, 3
 [γὰρ δὲ] καὶ ἐπιε- ἐ. 4)
 θεόμην, 3 ἐ.

c. 437.

- 2) Ἀπεκτον ex praecedentibus huc transfuit. Vera glossa est Ἀπέκτητον, ad quam in margine forte notata fuit v. ἄπεκτον, textui deinde male inserta.
- 3) Quae hic inferuntur, ratione critica delevit, nam Ἀπελεθρόνηνα est varia lectio, vel potius marginalis correctio vitiosae scripturae Ἀπελαιθρόνην.
- 4) A Musuro γὰρ δὲ male deleta sunt, oriuntur enim ex γρ. δὲ, id est γράφεται δὲ, sequens nempe ἐπεμυθεόμην est varia lectio praecedentis ἀπεμυθεόμην. Hesychius hic veterem Homeri scholiasten descripsit.

- c. 437. l. 7. Ἀπενδονικῶς, φ. Ἀπενδονηκῶς. φ.
 — l. 10. Ἀπενέγκειν γρ. Ἀπενεγκεῖν γρ.
 — l. 12. Ἀπενήσω, α. Εὐρ. Α. α. Εὐρ. Αὐγῆ.
 αὐγή.
 — l. 18. Ἀπενώτισαν, α. Α. α. Σοφ. Φινεῖ.⁵⁾
 Σοφ. Φι
 — l. 21. Ἀπεξενομένη, α. Ἀπεξενωμένη. α.
 — l. ult. Ἀπεξηκησάμην, Α. ἀπεξεφόρησα. ἦ ε.
 ἀπεξεφόρητα, ἦ ε.
 c. 438. l. 3. Ἀπεικῶς, α. Ἀπεικότης. α.
 — l. 5. Ἀπεπανότος, ὁ μ. Ἀπεπάνωτος. ὁ μ.
 Ἀπεπορίανεν, ἀπεχλ. Α. α.⁶⁾
 Ἀπεπ..ην, ἀπεχώρη- Ἀπεπόμην. α. α.⁷⁾
 σα, α.
 Ἀπέπρησεν, ἀπεδ. Α. ἀπεδ.
 Ἀπεφύσησεν, ἀπέμα- Α. ἀπεμάραναν.
 ρεν.
 — l. 12. Ἀπερ, κ. Ἀπερ. κ.
 — l. 18. Ἀπέρατοι, α. τέ- Α. α. τ. μὴ ἔχοντες.
 λος μὴ ἔχεν.
 — l. 22. Ἀπεριόριστος, ὁ μ. Α. ὁ μ. — περιορίζων
 — περιζεν γ. γ.
 c. 439. l. 16. Ἀπερίσατο, Ἀπερείσατο. ἀπετινά-
 ἀπετεινάξατο. ξατο.
 c. 440. l. 3. Ἀπερισκήπτως, Α. ἀνεπινοήτως.⁸⁾
 ἀ..πινοήτως.
 — l. 9. Ἀπερρήσει, ἀπελεύ- Α. ἀπολέσει. ἀποφθερεῖ.
 σει, ἀποφθερεῖ.

c. 440.

5) Compendium a Musuro deletum exprimit tantum primam ultimae syll. litteram ν et accentum circumflexum; caeteroquin bene descriptum est.

6) In Ald. Ἀπεπορίαν. nam compendium litterarum εν fini vocis affixum oculos typhotetae effugit.

7) Duas aut plures litteras excalpsit.

8) Erasit duas litteras.

- c. 440. l. 11. Ἀπερῥῶοντο, ε. Ἀπερῥῶοντο, ε.
 Ἀπερικεῖν, κ. Ἀπερύκειν, κ.
 Ἀπερ. κοῖ, κωλύ. Ἀπερύκοι, κωλύοι. 9)
 — l. 15. Ἀπερῶευσ, κ. ἔρωεῖ A. κ. Ἐρωεῖν γ.
 γ.
 Ἀπερῶπος, ἀπάνος. A. ἀπάνθρωπος.
 c. 441. l. 2. Ἀπερῶσειας, α. Ἀπερῶσειας. α.
 — l. 8. Ἀπεσίμωσεν, υ. — A. υ. — προσαναβά-
 πρὸς ἀναβάσεις. σεως. 10)
 — l. ult. Ἀπέσκη, τ. — Σοφ. A. τ. — Σοφ. Τρώϊλω.
 τρώλω.
 c. 442. l. 3. Ἀπεσκόλυπτεν, Ἀπεσκόλυπτεν. ἀπέ-
 ἀπεσκέπτετο δ. ὄθεν σκεπε τὸ δ. ὄθεν
 καὶ σκολοδέτης. καὶ σκολοδέφης.
 — l. 6. Ἀπεσκόραζεν, α. A. α.
 Ἀπεσκοτομένα, ε. Ἀπεσκοτωμένα, ε.
 Ἀπεσκύψισται, κεκά- A. κ.
 θαρται.
 Ἀπέσοιζεν, ἀπεσέωσ. A. ἀπέσωσε. 11)
 — l. 13. Ἀπεσποδικώτων, φ. Ἀπεσποδιηκώτων. φ. 12)
 c. 443. l. 2. Ἀπεσσία, α. A. α.
 — l. 7. Ἀπεστλεγγυσμένον, A. α. στλεγγίς γ. 13)
 α. .. λεγγίς γ.
 c. 444. l. 5. Ἀπέστω. ἀγνοία A. ἀγνοία ἢ ἀπεῖναι ἢ
 ἢ ἀπεῖν ἢ μὴ γ. μὴ γ. 14)
 Ἀπεσφακέλισεν, ε. A. ε. Ἀριστ. Ὀλκασίν.
 Ἀριστ. ὄλκασιν. — ἢ ἀφινιδίως α.
 ἢ ἐφινιδίως α.

c. 445.

9) Litterae a Mufuro deletae dignosci nequeunt

10) Correctio a typhotheta omiffa est.

11) Compendium in fine delevit.

12) Repone aut Ἀπεσποδικώτων, aut Ἀπεσποδιηκώτων, utrum velis.

13) Delevit duas litteras. A typhotheta in Ald. Ἀπεστλεγγυσμένον.

14) Pergeri emendationem ἢ ἀποινεῖ codicis scriptura firmare videtur.

- c. 447. l. 8. Ἀπεχειρίασεν, α. Ἀπεχειρίασεν. α. οἱ δὲ,
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν χοί- ἀπὸ τῶν χειρῶν
ρων ἀπέπληξεν. α. 1)
- l. 11. πέχρησεν, η. Ἀπέχρησεν. η.
— l. 14. Ἀπεψύχει, α. Αἰσχ. Ἀπεψύχη. α. Αἰσχ. Κερ-
κερκυόνησατυρικῶ. κύωνι ἢ Σατυρικῶ. 2)
- Ἀπεψύχοντο, ε. ἀνέλω. Α. ε. ἀνέλω.
c. 448. l. 2. Ἀπέωστα, ἀπο- Α. ἀπωθεῖτο.
θεῖτο.
- l. 6. Ἀπῆγε, ἐλεῶς σκλη- Ἀπῆγεν ἐλεῶς. σκληρῶς.
ρός. Ἀπηνῆς, ἀπήρητος. Α. α.
- l. 15. Ἀπηγενεῖς, α. Ἀπηγενεῖς. α.
- c. 449. l. 1. Ἀπήκει, ἀπέχει Α. ἀπέχει ἢ ε. ο. σ. 3)
- ἢ εἰς ὄξυ σ.
- l. 5. Ἀπηλλάξεις, ἀπη- Α. ἀπηλλαγμένος ε.
λαγμένος ἔση.
- l. 12. Ἀπηλοίησεν, ἀπή- Ἀπηλοίησεν. α. α. 4)
- λοσεν, α. Ἀπημάλδονεν, η. ἠφά- Ἀπημάλδονεν. ἠ. ἠφά-
νησεν. νησεν.
- l. 15. Ἀπήμβροτα, ἀπέ- Α. ἀπέτυχον. 5)
- τυχεν. Ἀπήμησαν, ἀπεθέρη- Α. ἀπεθέρισαν.
σαν.

H 2

c. 449.

- 1) Musurus textum ms. parum acute correxit; sunt hic, ut saepius, scribarum imperitia duae glossae in unam contractae, et locus procul dubio ita supplendus est: Ἀπεχοιρίασεν. ἀπεσοίρησεν. ἀπὸ τῶν χοίρων. οἱ δὲ, Ἀπεχειρίασεν. ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέπληξεν. Cf. VV. DD. qui luxatam hanc glossam magno acumine restituerunt.
- 2) Scribe ex ms. Αἰσχ. Κερκύωνι Σατυρικῶ. Quemadmodum VV. DD. jam correxerunt.
- 3) In Ald. ἢ omissum est.
- 4) Scripturam codicis VV. DD. restituerunt.
- 5) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmat.

- c. 449. l. 15. Ἀπήμονα, α. Ἀ. α. ἀπήμαντα.⁶⁾
ἀπήμαντ..
- e. 450. l. 1. Ἀθηναῖος, ἀπά- Ἀ. ἀπάνθρωπος. ω.⁷⁾
νος, ω.
- l. 4. Ἀπηνέβηθη, υ.⁸⁾ Ἀπηνεμήθη. υ.
Ἀπηνέστερον, ἀτομώ- Ἀ. α.
τερον.
Ἀπηνέμοις, μὴ ἔχ. ἀνέ- Ἀ. μὴ ἔχ. α.
μοις.
- Ἀπὴνή, α. — ἡμίονες. Ἀ. α. — ἡμίονων.
- l. 11. Ἀπηροῖ, απ. Ἀπήροσι. απ.
- l. 16. Ἀπηρησατο, ε. ἀπῆ- Ἀ. ε. ἀπῆρε, μ.
ρεν, μ.
Ἀπῆρκεν. α. Ἀπῆρκεν. α.
- c. 451. l. 3. .πηυδόκησαν, α. Ἀπηυδόκησαν. α.
- l. 15. Ἀπιακὸς, ἄρτος ὁ Ἀπιακὸς ἄρτος. ὁ Μ.
μ.
- c. 452. l. 7. Ἀπιθοῦντι, α. Ἀπειθοῦντι. α.
Ἀπικριόφιν, α. Ἀπ' ἱκριόφιν. α.
- c. 453. l. 2. Ἀπιστεῖ, α. Σοφ. Ἀ. α. Σοφ. Αἰθίοψιν.⁹⁾
αἰθίοψ.
- e. 454. l. 15. Ἀπλυτοὶ ρ. — Ἀ. ρ. — καὶ οὐ ποτά-
ο ο
μιαί.
καὶ οὐ π π
- l. ult. Ἀπλούς, σ. Ἀπλῶς. σ.
- c. 455. l. 3. Ἀπνίγμον, κνωδ. Ἀπνίγμου. κνωδ.¹⁰⁾
- c. 456. l. 3. .ποβάλλειν, α. Ἀποβάλλειν. α.
Ἀποβελίσκου, ἰχθῦς Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς.
οἱ α. οἱ α.
- l. 6. Ἀποβήλου, α. Ἀπὸ βηλοῦ. α.

c. 456.

6) Exitum vocis delevit. In Ald. ἀπήμαντα vitio typos.

7) Compendium v. ἀπάνος omissum est.

8) Sic cum duplici accentu.

9) Bene correxit, nam compendium scribendi, quod hoc

modo adjungi solet: Αἰθίοψ. a scriba omissum est.

10) In Ald. absque distinctione.

c. 456. l. 6. Ἀπόβλεπον, ε.	A. ε.
Ἀποβῆσαι, ἀποθλίψαι.	Ἀποβλίσαι. α.
c. 457. l. 3. Ἀπόβρασμα, κ.	Ἀπόβρασμα. κ.
— l. 5. Ἀποβρίζαι, μ.	Ἀποβρίζαντας. μ.
Ἀποβρόχθι..., κ.	Ἀποβρόχθισον. κ. ¹¹⁾
c. 458. l. 3. Ἀπόγυιοι, εὐχάσ.	Ἀπόγυιοι εὐχάσ. σ.
— l. 10. Ἀποδαστής, α.	A. α.
c. 459. l. 13. Ἀποδέχλαϊναν- βάλε, α.	Ἀπὸ δὲ χλαϊναν βάλε. α.
— l. 17. Ἀποδιιστῶνται, χω- ρίζονται.	A. χωρίζονται. ¹²⁾
c. 460. l. 1. Ἀποδίωμα, α.	Ἀποδίωμα. α.
— l. 8. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δο- ξασμοῦ.	A. δ. α. δ.
Ἀπὸ ὑπονοίας, ἀπόδο- ρος, ἀδόρατος β.	A. υ. ἀπὸ δορός. ἀπὸ δό- ρατος β.
— l. ult. Ἀπόδρομον, ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον, ἀ- κρησίω.	A. ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον. Σοφοκλῆς Ἀκρι- σίω.
c. 461. l. 1. Ἀποδρύφοι, ξένοι, ἢ ἀποξέσει.	A. ξάνοι, ἢ ἀποξέσει.
— l. 3. Ἀποδυ, ἀποδύσαι, ἀποδυθεῖ.	A. ἀποδύσει. ἀποδυθεῖ.
— l. 8. Ἀποδ' ὄστε, ν, ἄχρισ ἄραξεν.	Ἀπὸ δ' ὀστέων ἄχρισ ἄρ. ¹³⁾
Ἀποδέθεν, α.	Ἀπὸ ἔθεν. α.
Ἀποεῖπεν, ἀπαρνήσαι.	Ἀπέειπε. ἀπάρνησαι.
Ἀποεῖπεν, απ. ἀπαρ- νήσαι ἀποέο, ἀφ' ἐ.	Ἀπέειπε. απ. ἀπάρνη- σαι.
Ἀποέρσαι, α.	Ἀπὸ έο. ἀφ' ἐ.
Ἀποέρσαι, ἀποστερή, α.	Ἀπέερσεν. α.
	A. ἀποστερήσει. α.

H 3

c. 461.

11) Exitum vocis erasit.

12) Codicis scripturam Salmasius Hesychio restituit.

13) Littera a Mufuro deleta fuit o.

- c. 461. l. 19. . ποέννυταῖ, ἀ- Ἐποέννυται. ἀφαιρέ-
 Φαιρέταῖ. ται. ¹⁴⁾
- c. 463. l. 3. Ἐπιδιδίων ὀρέων, α. Ἐπ' Ἰδαίων ὀρέων. α.
- c. 464. l. 5. Ἐποκεκλησιάων, Ἐπο καὶ κλισιάων. α.
 α.
 Ἐποκαιροῦ, ακ. Ἐπο καιροῦ. ακ.
- l. 11. Ἐποκαταπτῦσαι, Ἐποκαταπτύσαι. τ.
 τ.
- l. ult. Ἐποκεστίλλαι, ἐκ- Ἐπόκ' ἐκτίλλαι. ε.
 δείραι.
- c. 465. l. 2. Ἐποκεκλείθαι σ. Α. σ. — ἔχεν.
 — ἔχων.
 Ἐπόκετον, α. Ἐποκετῶν. α.
- l. 14. Ἐποκλωνεῖ, ἀπο- Α. ἀποστροφεῖ. ¹⁵⁾
 στρ. φεῖ.
- c. 466. l. 9. Ἐποκινύσάμενοι, Ἐποκνησάμενοι. α. ¹⁶⁾
 α.
- l. 12. Ἐποκολοκαύτωσις, Α. παρ' Ἰνδαῖς ἢ σ. ἢ δὲ
 παρῖνδαῖς ἢ σ. οἱ δὲ π παρὰ Παφλαγόσι
 παφλαγόσι τ. — δονεῖν παρέ-
 δονεῖν παρέχει. χεν. ¹⁷⁾
- c. 467. l. 3. Ἐποκοπησαμένη, Α. στερνοκοπησαμέ-
 στερνηκοποσαμένη, νη. α. ¹⁸⁾
 α.
- l. 5. Ἐποκομεῖν, ἀποκο- Α. α. α.
 ψᾶν α.
- l. 7. Ἐποκορσωσαμέναις, Α. α. — Αἰσχ. Ἐψι.
 α. — Αἰσχ. ὑψη- πούλη.

c. 467.

14) Scribe cum Kustero: Ἐποάνυται. nam ε ex αι natum est. Musurus varias lectiones utroque in loco expunxit.

15) Litteram delevit.

16) Varia lectio a Musuro deleta est.

17) Lectionem superscriptam erasit. Cf. VV. DD.

18) Litterae, ut saepius in libris scriptis, a scriba transpositae sunt.

- ε. 467. l. 7. Ἀποκταβίζεν, τ. Ἀποκταβίζεν, τ.
Ἀποκραιπαλισμός, α. Α. α. ¹⁹⁾
- ε. 468. l. 7. Ἀπόκουνον, μάζα Α. μάζα μεμαυμένη φ.
μεμυγμένη φ.
- l. ult. Ἀπολύ, δαίμων ἢ Ἀπολύμου δαίμων. ἢ
θ. θ. ²⁰⁾
- ε. 469. l. 11. Ἀπολελαμέναι, Α. κ. π.
κοινά, π.
- l. 16. Ἀπολελεψειμέναι, Ἀπολελεψημέναι. α. α.
α. ἀπολελεψειμένου πολελεψημένου τ.
- ε. 470. l. 3. Ἀπολέψομεν, Α. ἀποδέρωμεν.
ἀποδέρομεν.
- l. 7. Ἀπολείβραζαι, α. Ἀπολειβράζαι. α.
- l. 14. Ἀπολιγαίνειν, α. Α. ἀφιδύνειν.
ποφθέγγεθαί, ἢ Ἀποφθέγγεθαί, ἢ ὀξέως
ὀξεται απ. ¹⁾
- l. 16. Ἀπολεῖνα, α. Ἀπολῖνα. α. ²⁾
- ε. 471. l. 4. Ἀπόλυρε, φ. Α. φ.
Ἀπολιχμήσοντα, ἀπο- Α. ἀπολείξουσιν. ³⁾
λ. ἔξουσιν.
- l. 12. Ἀπολοιγοναμῦναι, Ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. α.
α.
- Ἀπολοιμιον, φ. τ. ἐπι- Α. φ. τ. ἐπὶ δόλω.
δόλω.
- l. 16. Ἀπόλοιτο, ἀπόλε- Α. ἀπώλετο.
το.

H 4

ε. 471.

19) In Ald. Ἀποκραιπαλισμός. culpa typoth. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam divinarunt.

20) Ultimam syllabam in fine vocis superscriptam una cum accentu deleuit, et interpunctionem sustulit. Cf. VV. DD.

1) Tota glossa unitim in ms. exarata est; vocis ἀποφθέγγεθαί, quam Musurus pro nova glossa habuit, prima tantum littera deest. Cf. VV. DD.

2) Male in Ald. Ἀπολῖνα.

3) Litteram deleuit; dubius sum, utrum i an η fuerit.

- ε. 471. l. 16. Ἀπολουσέμεναι, Ἀποκολουσέμεναι. κολο-
κολλοβῶσιν. βώσεν.⁴⁾
- ε. 472. l. 2. Ἀπολύγματος, Ἀπόλυγμα. τος. απ. ⁵⁾
απ.
- l. 7. Ἀπολύτρωσιν, ἀπο- A. ἀποφυγήν. ἀπόλυ-
αὐν σιν.⁶⁾
φυγήν. ἀπολύφειν.
- l. 10. Ἀπομαγδαλία, Ἀπομαγδαλιά. στέαρ,
στέαρ, ἐν ᾧ τ. ἐν ᾧ τ.
- l. 14. Ἀπόγματα, περι- Ἀπομάγματα. παρα-
ώματα. θειώματα.⁷⁾
- Ἀπομάκτης, περικαθα- A. περικαθαρτής.⁸⁾
ρτής.
- Ἀπομάκτρας, ζ. τὰς A. ζ. τὰς σκυτάλας, ε.
κυτάλας, ε.
- ε. 473. l. 1. Ἀπομαρξάμενοι, Ἀπομορξάμενοι. α.
α.
- l. 5. Ἀπομερμηρῖσαι, α. A. α. — μέρμηρος γ. υ.
— μέρμηρα γ. υ. κατάφορος.
κατάφορα.
- Ἀπομνηῖεν, τὴν μῆνη- A. τὴν μῆνισιν απ.
σιν απ.
- Ἀπομνηῖσας, χ. Ἀπομνηῖσας. χ.
- l. 11. Ἀπομνύμενοι, ἀπο- A. ἀποβάλλοντες δι' ὄρ-
βάλλοντες δι' ὄρκων. κων.
- l. ult. .πόναιο, ε. ὄναιο. Ἀπόναιο. ε. ὄναιο.
- ε. 474. l. 5. Ἀπονέεται, α. Ἀπονέεται. α.

ε. 474.

4) Haussit procul dubio Hesychius ex iisdem fontibus, quibus Eustath. ad II. Φ. 455. et ex ms. reponendum est: Ἀπολουσέμεναι. κολοβῶσιν. Cf. VV, DD.

5) Interpretatio in casu recto adjungitur, ut saepius in Hesychio. Cf. VV, DD.

6) In ἀπολύφειν novam glossam latere suspicor. Musurus lectionem suprastr. delevit.

7) Repone ex ms. περιθειώματα.

8) Itidem: περικαθαρτής.

- ε. 474. I. 7. Ἀπονευρούμενος. Α. τ. ν. κοπτόμενος.⁹⁾
 τ. ν. κοπτόμενος.
 — I. 12. Ἀπονηστίσασθαι, τὸ Α. τὸ ἀπὸ νηστίσας ε.
 ἀπὸ νηστίσας ε.
 — I. 14. Ἀπονιζόμεναί, πλυ- Α. πλυνόμεναί.
 νοῦμαι.
 ε. 475. I. 5. Ἀπονίησι, τ. ἀ- Ἀπονίησι. τ. ἀποδίω-
 ποδοῦναι. σι.
 Ἀπονοστήσει, α. ἐπανέλ- Ἀπονοστήση. α. ἐπανέλ-
 θει, ὑποστρέψει. θη. ὑποστρέψει.
 — I. 8. Ἀπονισφίζεσθαι, χ. Α. χ.
 — I. 11. Ἀπόνου κ. — ἀπ- Ἀπ' ὄνου κ. — ἀπ' ὄχ-
 ὄχθου π. — ἀπόνου. θου π. — ἀπ' ὄνου.
 — I. 16. Ἀποξιφίζεν, ο. — Α. ο. — ἐμμελείας τ.
 ἐμμελείας τ.
 ε. 476. I. 9. ποπατριφίλη- Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμε-
 νο. μεναί, απ. ναί. απ.¹⁰⁾
 Ἀποπατροσαμαρτῶν, α. Ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν.
 α.
 — I. 13. Ἀποπεθασμένον, Ἀποπεθασμένον. ἀπει-
 ἀπ. ῥξιμένον. ρημένον.¹¹⁾
 ε. 477. I. 17. Ἀποπλοκίαί, ἐμ- Α. ἐμπλοκαὶ Λακίωνων.¹²⁾
 πλοκαὶ λά^{κω}
 ε. 478. I. 1. Ἀποπομπάι, ἡμέ- Α. ἡμέραι τ.
 αἱ^{αι}
 ρες τ.
 — I. 9. Ἀπόμπημοι, αἱ α. Ἀπόμπημοι. αἱ α.
 — I. 13. Ἀποπρονήων, α. Ἀπόπροδι νηῶν. α.¹³⁾
 — I. 16. Ἀποπταίει, π. Ἀποπταίη. π.

H 5

c. 479.

9) Cum VV. DD. Hesychio restitue: κοπτόμενος.

10) Litteram init. a scriba omisssam praefixit, et in medio glossae litteram expunxit. Litt. η in φίλη ex jota dativi affixo nata est.

11) Litteram exscalpsit.

12) Lege cum Salmasio: ἐμπλοκαί. Λακίωνες. praeeunte quoque codicis scriptura.

13) Glossam Homericam corruptit. Cf. VV. DD.

- c. 479. l. 1. Ἀποπτόλιος, α. Ἐποπτόλιος. α.
 — l. 7. Ἀπόπτυστον, α. κα- Α. α. κ. ε. ¹⁴⁾
 τάπτυστον, ἐκβλ.
 — l. 14. Ἀποράξ, ἀπόρρο- Ἐπορράξ. ἀπορρώγα.
 γα, α. α. ¹⁵⁾
 c. 480. l. 1. Ἀπορθείου, ε. Ἐπ' ὄρθίου. ε.
 — l. 3. Ἀπορνούμενοι, ὄρμών- Α. ὄρμώντες.
 ται.
 — l. 14. Ἀπορράγεις, οἱ κ. Α. οἱ κ. ¹⁶⁾
 Ἀπορράξιν, παιδιᾶν δ. Ἐπορράξιν. παιδιᾶν δ.
 c. 481. l. 7. Ἀπορρώας, ε. Α. ε. ¹⁷⁾
 — l. 12. Ἀπορρώγας, ἀπε- Α. ἀπεσχισμένες.
 σχασμένες.
 — l. ult. Ἀπορρώξ; α. α. Α. α. α.
 Ἀπόσπασμα, α. Α. σ. ¹⁸⁾
 c. 482. l. 13. Ἀπόσεται, ἀπό- Ἐπόσιτος. α. κ.
 σιτος κ.
 c. 483. l. 2. Ἀπόσισάμενοι, α. Ἐποσεισάμενοι. α.
 — l. 6. Ἀποσκευαζόμενος, α. Α. α. — ἀπορρίπτομέ-
 — ἀποριπτόμενος. νος.
 — l. 10. Ἀπόσκημμα, ἀπέ- Α. ἀπέρεσμα. Λίσχ. Ἐρ-
 ρισμα, Λίσχ. Ἐργίας. γεία. ¹⁹⁾

c. 484.

14) σ et στ. etiam π et πτ. saepius in libris scriptis commutantur.

15) Primum correxit: Ἐπορρώξ. quod mox deleuit. Cf. VV. DD.

16) Male in Ald. Ἐπορρώγει. οἱ κ.

17) In Ald. mendose: Ἐπορρώας. cujus vitium VV. DD. correxerunt.

18) Ἐπόσπασμα ergo etiam in ms. novum constituit articulum; vocem e margine esse suspicor.

19) Praeunte codicis scriptura nullus fere dubito, quin in textum ed. Albertinae bene receptum sit Λίσχ. Ἐργείαις. nam ultima syll. vocis Ἐργίας in ms. per compendium scripta est, quod cum compendio litt. οἰς unam eandemque formam habet, hoc solo discrimine, ut, si a dextris sinistra versus ducatur, οἰς denotet, si vero a sinistris

- c. 484. l. 5. Ἀποσκόλυπτε, Ἀ. ἀπολέπιζε κ. — ἀπο-
ἀπολέπιζον κ. — εσκολυμμένονι
ἀπεσκολυμμένον.
Ἀποσκοποῦ, ο. Ἀποσκοποῦ. ο.
- l. 10. Ἀποσκορακί, ἀπο- Ἀποσκορακίζε. ἀποδο-
δοκιμάζου. δοκιμάζεσθαι.²⁰⁾
- l. 12. Ἀποσκαλίδοντα, τ. Ἀ. τ. σ. τὰ ἀνθραπωσε-
σ. τὰ ἀνωειδῆ α. δῆ α.¹⁾
- c. 485. l. 1. Ἀποσκυθῆσαι, Ἀποσκυθῆσαι. περιτε-
περιτομεῖν. μέν.
- Ἀποσκύδμεναι, ο. Ἀ. ο.
- l. 3. Ἀποσκύζει, α. Ἀ. α.
- Ἀπαξιόι, τ. Ἀ. τ.
- Ἀποσκάματα, μ. Ἀποσκάματα. μ.
- l. 9. Ἀποσπαράσσουσι, Ἀ. σ. σφ.
- σ. σφίζουσιν.
- l. 14. Ἀπόσπυρίδος δ. — Ἀ. — καὶ μέρη ἐν σπ.²⁾
καὶ μέρ' ἐν σπ.
- c. 486. l. 3. Ἀποστάθμοιο, α. Ἀπόσταθμοῖο. α.
- l. 5. Ἀποστάς, φ. Αἰσχ. Ἀ. φ. Αἰσχ. ἰσθάσταις
ἰσθάσταις καὶ ἀλκ- †
μήνη. καὶ ἀλκμήνη.³⁾
- l. 9. Ἀπόσταδον, δ. — Ἀ. δ. — καλάμω.
καλάμου.

c. 486.

nistris dextra versus, ας. Hinc facilis est error atque permutatio. Musuri ἀπέρεισμα tyrotheta non animadvertit.

20) Sunt duae glossae: Ἀποσκορακίζε. ἀποδοκιμάζειν. Ἀποσκορακίζεσθαι. ἀποδοκιμάζεσθαι. Cf. VV. DD.

1) Musurus abbreviatam scripturam ἀνωειδῆ pro ἀνωειδῆ bene explicavit; scriba enim, ut saepius fit, compendii oblitus est.

2) Exitum vocis superscriptum delevit.

3) Lemma in ms. clare et sine compendiis exaratum est. Cf. VV. DD.

- c. 486. l. 13. Ἀπόστειλε, ἀπι- A. α. ἀναχώρει. α.
θι.
Ἀναχώρει, α.
Ἀπόστημα, ἀποστή- Ἀπόστημα ἀποστήσας.
σας, π. π.
- c. 487. l. 1. Ἀποστήσανται, A. α. — ἀπεδίδωσαν.
α. — ἀπεδίδωσαν.
Ἀποστίβ^η, α. — Σο- Ἀποστίβης. α. — Σ. 4)
- l. 7. Ἀπαστολεύς, τ. Ἀπαστολεύς. τ.
- c. 488. l. 3. Ἀποστομίζων, Φι- A. Φιμονῶν.
μόνων.
— l. 7. Ἀποστρατόφιν, α. Ἀπὸ στρατόφιν. α.
- c. 489. l. 6. ποσυκάζεν, σ. Ἀποσυκάζεν. σ.
Ἀποσυμβολ^η, σ. Ἀποσυμβολᾶν. σ. 5)
- Ἀποσυμβόλων, δικά- Ἀπὸ συμβόλων δικάζεν.
ζεν. εδ. εδ.
- l. 12. Ἀπόσφαγμα, πα- A. παρᾶθημα τρ. 6)
ῆ
ράθημα τρ.
- l. 15. Ἀποσφείων, α. Ἀπὸ σφείων. α.
Ἀποσφήλαιν, α. Ἀποσφήλαιν. α.
Ἀποσφίλωσις, α. A. α.
- c. 490. l. 7. Ἀποτάδων, ἐκτε- A. ε. 7)
ταμένων.
- l. 10. Ἀποταυρούμενος, A. θρασινόμενος.
θρασινούμενος.
Ἀποταυτομάτου, ε. Ἀπὸ ταυτομάτου. ε.

c. 490.

4) Glossae exitum delevit; fuit, ni fallor, compendium literarum ης, ita ut nihil mutatum sit. Lemma claris literis scriptum est, at in continua vocum serie facile evenit, ut ex duplici σσ unum periret; quare nil certius est, quam scriptura jam a VV. DD. probata et in textu ed. Albertinae posita: ΣοΦουλῆς Σκυρίαις.

5) Compendium in fine delevit.

6) Variam lectionem expunxit. Iam ergo de παρῆθημα nullum restat dubium. Cf. VV. DD.

7) In Ald. ἐκτετα^ημένων incuria typos. Cf. VV. DD.

- c. 490. l. 14. Ἀποτίνεταί, ἐκ-
τίνες, φιλονεικᾷ.
— l. 17. Ἀποτεθρίσκειν, ἀ-
ποπεφύλακεν, α. —
σκοφύλων.
- c. 491. l. 1. Ἀποτηνεῖται, ἀ-
ποδώσεται.
— l. 2. Ἀποτετείνακται,
ἀπέριψεν.
— l. 6. Ἀποτηλόθεν, μ.
— l. 9. Ἀποτιμήματος,
πρὸς τὰς φρένας υ.
— l. 14. Ἀποτινεῖ, τ. πα-
ράσχει.
— l. 16. Ἀποτίσει, ἀποδό-
σει.
- c. 492. l. 1. Ἀποτιχιζών, π.
Ἀπότμημα, ἐκκεκομέ-
νον.
— l. 5. Ἀπότμηται, α.
— l. 7. Ἀπότοιιν, α.
Ἀποτόκου, τ.
— l. 13. Ἀπότομον, τ. —
προσώφως.
Ἀποτόμως, σ. ἀπαιτή-
τως.
Ἀποτράγημα, λ. βρώ-
ματα.
- c. 493. l. 2. Ἀποτριψάμενοι,
ἀποριψάμενοι.
— l. 6. Ἀποτροπίασμα, ἐξι-
λέωσμα απ.
Ἀπότροπον, ὅ τις ἀνα-
π
τρα. Σοφ. ἠδύποδι.
- Ἀποτείνεταί. ἐκτείνες.
Φιλονεικῆ.
Ἀποτεθρίσκειν. α. α. —
συκοφύλων.
Ἀποτινεῖται. ἀποδώσε-
ται.
Α. ἀπέριψεν.
Ἀπο. τηλόθεν, μ.
Ἀποτιμήματα. αἱ πρὸς
τὰς φρένας υ.
Ἀποτινή. τ. παράσχει.
Α. ἀποδώσει.
Ἀποτεχιζών. π.
Α. ἐκκεκομμένον.
Ἀποτέμηται. α.
Ἀπὸ τοῖν. α. 8)
Ἀποτόκου. τ.
Α. τ. — προσώφως.
Α. σ. ἀπαιτητήτως.
Α. λ. βρώμα.
Α. ἀποτριψάμενοι.
Ἀποτροπίασματα. ἐξι-
λέωσματα απ.
Α. ὅ τις ἀν ἀποτράποι-
το. Σοφ. Οἰδίποδι.

c. 493.

8) Male in Ald. Ἀπὸ τοῖν. Cf. VV. DD.

c. 493. l. 10. Ἀπότροπον. ο. A. ο. — πόλιν. ἀποτε-
— πόλιν. ττραμμένον τ.⁹⁾

Ἀποτετραμμένος τ.

Ἀποτρόπου, ε.

Ἀπο τρόπου. ε.

— l. ult. Ἀποτροχοῦ, ε.

Ἀπό τροχοῦ. ε.

c. 494. l. 2. Ἀποτρωπᾶσαι, A. α. ¹⁰⁾

α.

Ἀποτυλᾶσαι, ε. ἀαιδ- A. ε. α.

νον.

— l. 6. Ἀποτυχιθεῖς, α. — A. α. — ἀπό τύχων.
ἀπό τονῶν τυχόνων. ε. ¹¹⁾

ε.

Ἀποτύψωνται, παύ- A. π. τ. ¹²⁾

σωνται τ.

Ἀπόβατος, μ.

Ἀπ' οὔατος. μ.

Ἀπούδεος, α.

Ἀπ' οὔδεος. α.

— l. 11. Ἀπούρας, α. ἢ ἀ- A. α. ἢ ἀφαιρήσας.
Φηρήσας.

Ἀπούργους, γωνίας ε.
καὶ ὅπου τὰ ἄρμα-
τα σ.

Ἀπουργούς. γωνίας ε. καὶ
ὅπου τὰ σαρώμα-
τα σ. ¹³⁾

Ἀπουρικτικῶς δέ, ἀφε- A. δέ. ἀφελομένως.
λόμενος.

c. 495:

9) Locum Homeri, ad quem respexit Hesychius, VV. DD. notarunt, nec dubito, quin glossa in posterum ita edenda sit: Ἀπότροπος. οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεως ἐπιστροφῆς. Varietas enim, quae in ms. adest, librarii imperitiae atque compendiis vocum male descriptis tribuenda est.

10) In Ald. mendum typothe.

11) En hic correctionem interlinearem, ut saepius in mss. fieri solet, cum vitiosa lectione una ferie exarata, olim enim ita scriptum profabat: τὸν τυχόνων. Legendum igitur est: τῶν τύχων.

12) Male in Ald. παύσονται.

13) Hesychium ex Suida correxit.

- c. 495. l. 3. Ἀπουσία, ἔταν-
 τισαπῆ, ἢ τ. α. καὶ
 ἢ ἀπόλειψις.
 — l. 10. Ἀπόφαθα, ἀπαγ-
 γείλαται.
 — l. 13. Ἀποφῆν, α.
 — l. 19. Ἀποφθανῶνον, α.
 — l. ult. Ἀποφθάρη τί μου,
 ἀπαλλάγη τί μου,
 [μάντευμα.]
 Ἀποφθέγματα, σύν-
 τομος λόγος.
 Ἀποφθείδω, α.
 c. 496. l. 6. Ἀποφθαράζα-
 δαι, τ. — ἦχον
 προ. δαι.
 Ἀποφλάσαι, ρ. κρήται
 καὶ σ.
 — l. 10. Ἀποφῶντα, α.
 — l. 16. Ἀποφράδας. κ.
 πτηρισί.
 Ἀποφράδες, ἦμ. — ἐν
 αἷς ἀγιάζουσι τ.
 c. 497. l. 2. Ἀποφύλιοι, ξ. —
 Αἰσχύλος σατυρικῶ.
 — l. 4. Ἀποφυσήσασα, ἐγ-
 κρυψάσα.
- A. ὅτ. ἢ τ. α. καὶ ἢ
 ἀπ. ¹⁴⁾
 Ἀπόφαθε. ἀπαγγείλα-
 τε.
 Ἀπάφεν. α.
 Ἀποφθίμενον. α.
 Α. α.
 Ἀπόφθεγμα. σ. λ. μάν-
 τευμα.
 Ἀποφθίδω. α. ¹⁵⁾
 Α. τ. — ἦχον προέδαι. ¹⁶⁾
 Α. ρ. Κρήτες καὶ Σ.
 Α. α.
 Α. κ. παρατηρησίμους.
 Α. ἦμ. — ἐν αἷς ἐναγί-
 ζουσι τ.
 Α. ξ. — Αἰσχ. σατυρι-
 κῶ. ¹⁷⁾
 Α. ἐγκρύψασα.

c. 497.

14) Hesychio restitue: ὅταν τις ἀπῆ. Mendose in Ald. ὅταν τὶ σαπῆων. errore typhotetae, qui ms. male legens circumflexum in fine pro compendio litt. ων accepit, unde monstrosa lectio. Articulum quoque ante ἀπόλειψις omisit.

15) Male in Ald. μάνταμα. quod procul dubio e margine est. Cf. VV. DD.

16) Litteram deletit.

17) In ms. lemma claris litteris scriptum est.

- c. 497. l. 10. Ἀποχαθῆ, ἀπο-
θανῆ, ἀποχή.
— l. 12. Ἀπ. χή, ἀπόχρη, ε.
Ἀποχειρόβιες, οἱ ἀλιεῖς,
καὶ χειρονάκτες, καὶ
ἐγχ. οἱ τεχνῆται.
Ἀποχον, α. — ἀγροικον.
Ἀποχλωρία, οὐ α.
Ἀποχραίνειν, τὸ ἀπο-
λειφθῆν τῶν χρ.
- c. 498. l. 12. Ἀποψάλλειν, τ.
c. 499. l. 5. Ἀπρατα, μὴ
πρασκόμενα.
— l. 10. Ἀπρίξ, προσπεφοι-
κτῶς, ἰσχ. σφ. ὃ
οὐχ οἴονται πρ.
— l. 14. Ἀπρονόμευτος, οὐ
πρυτανευθεῖς.
Ἀπρονομῆ, ἡ ἐπὶ τ. χ.
ἀεπ.
- c. 500. l. 3. Ἀπρόσηλος, ὃ ο.
— Εὐρ. αλη
- A. ἀποθάνη, ἀπόσχη.¹⁸⁾
Ἀπέχει. α. ε.¹⁹⁾
Ἀποχειρόβιοι. οἱ ἀλιεῖς,
καὶ χειρώνακτες, καὶ
ἐγχ. οἱ τεχνῆται.
A. α. — ἀγροικον.
Ἀποχλωρίας. οὐ α.
A. τὸ ἀποληφθῆν τῶν
χρ.
Ἀποψάλλειν τ.²⁰⁾
A. μὴ πιπρασκόμενα.
A. προσπεφυκότης, ἰσχ.
σφ. ὃ οὐχ οἴον τε
πρ.
Ἀπρονόμευτος. οὐ πραι-
δευθεῖς. πρνομη
γὰρ ἡ ἐπὶ τ. χ.
ἀεπ.¹⁾
Ἀπρόσηλος. ὃ ο. — Εὐρ.
Ἀλήπ²⁾

c. 500.

18) Correctionem typosetha omisit.

19) Litteram delevit, cujus loco primum substituit o scribendo Ἀποχή. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Ἀποψάλλειν errore typoseth.

1) Sic conjunxit et emendavit; in Ald. ἀπρονομη γὰρ ἡ ε. culpa typoseth.

2) Scripturam glossae, auctoritate ms. jam firmatam, VV. DD. restituerunt. In lemmate Musurus litteram in fine superscriptam una cum accentu delevit; quod aut π aut τ fuerit, video quidem, utram vero, clare non distinguo; quod tamen τ fuerit, eo mihi probabilius est, quod hanc litteram deleverit, et π voci adjunxerit, eo forte consilio, ut Εὐρ. Ἀλόπη aut aliud quid legeretur. Quod si τ hoc modo, ut videtur, superscriptum fuerit: Εὐρ.

αλη^τ tum lemma absque dubitatione ita describendum est: Εὐριπίδης Ἀλήτη. Cf. VV. DD.

- c. 500. l. 6. Ἀπροσεξία, ρ. — Ἀ. ρ. — προσέχεν τ. —
 προέχεν τ. — ἀ- ἀπρανταίοις.³⁾
 πρακταίοις.
 Ἀπροσῆκει, ἀδει. Ἀ. α.
 Ἀπρόσιτος, α. ἀπάνος, Ἀ. α. ἀπάνθρωπος.
 αχ. αχ.⁴⁾
 — l. 14. Ἀπρόσκλητος δίκη, Ἀ. δ. — εἰσαγώγιμος.
 — εἰσαγώγιμος.
 — l. 17. Ἀπρόσοιτος, α. Ἀπρόσοιτος. α.⁵⁾
 — l. 19. Ἀπροσπλήστων, ὦν Ἀ. ὦν ο. — ἀπρ. α.⁶⁾
 ο. — ἀπροσπιάτω, α.
 c. 501. l. 1. Ἀπροστασίου δί- Ἀ. δ. κ. — ἀπογραφα-
 κη, κ. — ἀπογιψα- μένων μ.
 μένων μ.
 — l. 4. Ἀπροτίμαστος, α. Ἀπρέσμαστος. α. — ἀ-
 — ἀπρόσβατον. πρόσβατος.
 e. 502. l. 1. Ἀπταυτίτας, τ. Ἀ. τ.
 — l. 10. Ἀπτερος, α. — Ἀ. α. — Δίσχ. Ἀγα-
 Δίσχ. ἀγαμέμωνι. μέμνονι.
 e. 503. l. 5. Ἀπτῆσι, μ. πε- Ἀ. μ. πετομένοις.
 τωμένοις.
 — l. 14. Ἀπτωτον, τ. — Ἀ. τ. — ἐστῶς.
 ἐστός.
 Ἀπυγοι, οἱ λ. — ἐσκό- Ἀ. οἱ λ. — ἐσκόπτοντο
 πων τὸ δὲ ε. δὲ ε.

c. 504.

3) Praepp. *προ* et *προς* in libris scriptis frequenter commutantur, ambae enim (*πρ*) absque ullo discrimine a tachygraphis exarantur. Musurus ultimam vocem, utpote vitiosam, duobus punctis notavit.

4) Et hic compendii soliti ἀπάνος scriba oblitus est.

5) Variam lectionem deleuit.

6) Haec in editis optime emendata sunt; cur autem *ων* et *ω* cum jota dativi saepius a scribis permutentur, ratio praecipua in similitudine compendiorum latere videtur; interdum etiam *υ* ex jota dativi oritur.

- c. 504. l. 4. Ἀποθυμῖω, απ. Ἀποθυμῖω. απ.
 Ἀπυνδακῶτος, α. — Ἀπυνδάκωτος. α. — π.
 πενδάκα τ. τ.
 — l. 8. Ἀπυξίνος, ἀπονεύρῃ, Ἀπυξίνου. ἀπονεύρου.
 Τιμοκλέους. Τιμοκλῆς. 7)
 Ἀπυλλέ. ω, α. Ἀπυλλέτω. α. 8)
 c. 505. l. 1. Ἀπυργος, α. Εὐρ. Α. α. Εὐρ. Τιμένω.
 τιμένω.
 .πυρος, α. Ἀπυρος. α.
 — l. 4. Ἀπύτησιν, ἀπότησιν. Ἀπύστισιν. ἀπότισιν.
 — l. 7. .πφία, αδ. Ἀπφία. αδ.
 Ἀπυδέον, δ. Ἀπυσδέον. δ.
 c. 506. l. 4. .ποθεν, μ. Ἀποθεν. μ.
 — l. 5. Ἀπώκησεν, η. Α. η.
 — l. 7. Ἀπόλυων, α. Ἀπέλυον. α. 9)
 Ἀπομοσία, ο. — ἀνθυ- Ἀπωμοσία. ο. — ἀνθυ-
 πομνύει. πομνύη.
 c. 507. l. 3. Ἀπώμοτον, φ. — Α. φ. — ἀπομόσειεν.
 ἀπώμοσειεν.
 — l. 9. Ἀπώσατο, μ. ἔριψεν. Α. μ. ἔρριψεν.
 Ἀπώθησαν, ἀπερίφη- Α. ἀπερῆριψησαν.
 σαν.
 Ἀπῶμα, ὠθησα. ἀπαι- Ἀπῶσμα. ω. 10)
 τος, φ. Ἀπαιτος. φ.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Ρ. Τὸ Α μ. τ. Ρ.
 — l. 16. Ἀρ. μεγαλως, ο. Ἀρ, μεγάλως. ο. 11)

c. 507.

7) Exitum v. ἀπονεύρ supra scriptum delevit.

8) Litteram exscalfit.

9) Litterae, ut faepius fieri solet, transpositae sunt; re-
 scribe Ἀπῶλυον aut Ἀπώλυον, nam duplicationem con-
 sonantium pro more forte neglexit. Cf. VV. DD.10) Correctio glossae prima manu facta est. Musurus uni-
 ta sejunxit.11) Litteram erasit inter Ἀρ et μεγ. quae, si quid video,
 fuit jota, et glossa perpetua serie ita exarata fuit: Ἀρι-
 μεγαλως, ο. Primum glossam ita scribendam voluit:
 Ἀρ, μεγ. at accentum delevit. Cf. VV. DD.

- c. 507. l. ult. Ἄρα, ε. — σύν-
δεσμος.
Ἄρα, λοιπὸν, τ.
c. 508. l. 5. Ἀραβική, πν. A. πν.
— 1.8. Ἀράβιος ἄγ. — φλε- A. ἄγ. — διαλεγομένων
γομένων — ὅς κύλε-
μ. — ὅς ἦύλε μ.
— 1.14. Ἀράβα, ψόφω ἐν A. ψ. ἐνχύρω μνήστρα.
χύρ μνήστρα.
c. 509. l. 3. Ἀράξουσιν, ἐρεθί- A. ἐρεθίσουσιν.
ζουσιν.
Ἀραιή, ἀεμ.
— 1.6. Ἀραιήσι, λ. Ἀραιήσει. ἀεμ.
— 1.9. Ἀραιή, γαστήρ, τ. Ἀραιήσι. λ.
— 1.12. Ἀραίας, βλ. Σοφ. Ἀραιή, γ. τ.
A. βλ. Σοφ. Ἀλκμαίω.¹³⁾
ἀλκμαί
Ἀραιὸν, κατάρατον, ἢ Ἀραιὸν. κατάρατον. ὡς
ὁ πρ. ε. ἠν ἀραϊός μ. τό. Ὁ πρ. ε. ἦν ἀ-
ραιός μ.
c. 510. l. 2. Ἀραϊά, ε. — ὑπὲρ A. ε. — ὑπὲρ δ. κ. ρ. α.
δ. κ. ῥώντα α. — εἰσοδοςδέεστιν. — εἰσοδός ἐστιν.
ραϊότερος, β.
— 1.7. Ἀραή, Φιάλην, κ. Ἀραιότερος. β.
— 1.13. Ἀραμεν, μένειν. Ἀραϊκην. φ. κ.
— 1.15. Ἀραμενοι, τὰ ἀπ. Ἀραμεν. μ.
Ἀραντίσιν, ἐρινύσι. Μ. Ἀραμενα. τὰ α.
ρανίς, ελ. Ἀραντίσιν. Ἐρινύσι. Μ.
c. 511. l. 3. Ἀραρεν, ἡεμόδη- Ἀραρίσι. ελ.
σαν, ἢ π. δέδετα. A. ἡεμόδη. ἢ π. δέδετα.
Ἀραράραχος, τ. Ἀραρεν ἴχος. τ.
I 2 c. 511.

12) Disjuncta univít.

13) Lemma est: Σοφ. Ἀλκμαίω. quod bene in textu ed. Albertinae positum est. Musurus compendium lemma- tis male descripsit.

- c. 511. l. 7. Ἀράρισκε, πάρ- A. περιάρμοζεν.
μοζεν.
— l. 11. Ἀραρῶσαι, α. πρ. A. α. πρ.
Ἀρμοζόντως, ασφ. — Ἀρμοζόντως. ασφ. —
παγίως δεδ. παγίως, δεδ. ¹⁴⁾
— l. 16. Ἀρασάμεναι, αλ. A. αλ. ποιούσαι ἀράς.
ποιούσαι.
Ἀράς, ἐπισπείρα. εθ. Ἀράς ἐπισπείρα. εθ. ¹⁵⁾
c. 512. l. 1. Ἀράς, ἱερόν. ἱερ. Ἀράς ἱερόν. ἱερ. — Ἀρι-
— Ἀριστοφάνην ὠ- στοφάνης ὦ.
ραῖς.
Ἀρας, μῶσαι, δ. Ἀράσαι. ὁμόσαι. δ.
— l. 6. Ἀράστε, ἐλεῖν, λ. Ἀραδαί. ἐλ. λ.
— l. 9. Ἀρασχάδες, τὰ πσυ- A. τὰ περισυνὰ κλ.
να κλ.
— l. 14. Ἀράνκίλις, ἦ ν. A. ἦ ν.
— l. 16. Ἀραχνία, ἀράχ., A. ἀράχνη. A. ¹⁶⁾
Αττ.
— l. ult. Ἀραχνούφεις, ὡς ὑ. A. ὡς ὑ. — ὑφασμένοι.
— ὑφασμένα.
c. 513. l. 1. Ἀράχην, εἶδος ο. Ἀράχνης. ε. ο. ¹⁷⁾
— l. 6. Ἀρβον, διεστὸς, α. A. διεστῶς. α. ἐλ.
ἐλαφρόν.
[Ἀρβύκη, τοῦ ὑποδή-
ματος.]
Ἀρβύλαι, εἶδ. Ἀρβύλαι. ε. ¹⁸⁾

c. 513.

14) Divisim. Cf. VV. DD.

15) Bene supplevit; nam ἀράς in fine ob seq. Ἀράς ἐπ. fa-
cile elabi aut omitti potuit.

16) Duas litteras deleuit.

17) Exitum glossae in fine superscriptum deleuit.

18) Sunt duae glossae: Ἀρβύλη. τοῦ ὑποδήματος εἶδος.
Ἀρβύλαι. ε. ὑπ. Quarum una aut altera e margine est;
quo consilio quoque Mufurus unam eliminavit.

- c. 513. l. 11. Ἀργαίνειν, λ. Ἐὺρ. ἀλκμαίωνι, διὰ
 .. Φίδος.
 Ἀργαίνουσα, λ.
 — l. 14. Ἀργαλαίῳ, α.
 c. 514. l. 1. Ἀργαλαίους, χ.
 Ἀργαλαίῃ, χ.
 Ἀργαλαϊοτέροις, δ.
 Ἀργεῖ, παντί. δ.
 Ἀργαῖς, ὄφισ καὶ ποιη-
 τῆς μοχθηρός ἀρ-
 γαν ἐκ.
 — l. 10. Ἀργεῖα, σφυρὰ ὡς
 φ.
 — l. 14. Ἀργειόεντα, λ. λευ-
 κολόγιον. αἰγ.
 Ἀργεῖοι, οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν
 εἰλύτων οἱ π.
 c. 515. l. 3. Ἀργ.ς, π.
 Ἀργειφόντης, ὁ ἐρμή-
 σαργφόνου.
 — l. 13. Ἀργενάων, λ.
 Ἀργενήσι, λαμπραῖς,
 λ.
 Ἀργέννησι, λ.
 Ἀργέννητι, λ.
 — l. 19. Ἀργεσταονότοιο, τ.
 — τινὲς [δὲ] οὐ κ.
 — οἶδα ἀνέμους.
 ἔστιν οὖν ταχέως.
 ἀργετος, ἢ ἀρκ.
 A. λ. Ἐὺρ. Ἀλκμαίωνι.
 διὰ Ψωφίδος ἀργαί-
 νουσα. λ. ¹⁹⁾
 Ἀργαλέω, α.
 Ἀργαλέους. χ.
 Ἀργαλέῃ. χ.
 Ἀργαλεοτέροις. δ.
 Ἀργῆ πάντη. δ.
 A. ο. καὶ ποιητὴν μοχθη-
 ρὸν Ἀργαῖν ἐκ.
 Ἀργεῖα σφυρὰ. ὡς φ.
 Ἀργινόεντα. λ. λευκό-
 γειον. αἰγ.
 A. οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν εἰλώ-
 των οἱ π.
 Ἀργός. π. ²⁰⁾
 A. ὁ Ἐρμῆς ἀργουφόνος.
 Ἀργεννάων. λ.
 Ἀργεννήσι. λ. λ.
 Ἀργεννήσι. λ.
 Ἀργῆτι. λ.
 Ἀργέσταο νότοιο. τ. —
 τινὲς οὐ κ. — οἶδεν
 ἀνέμους. ἔστιν οὖν
 ταχέως.
 Ἀργετος. ἢ ἀρκ.

I 3

c. 515.

19) Duae litteras delevit, et glossas separatas univit. Lem-
 ma est Ἐὺροπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφίδος. Auctoritate
 ms. v. Ἀργαίνουσα sejungenda est. Cf. VV. DD.
 20) Legetatur Ἀργεῖς, litterae et a Musuro deletae sunt.
 Cf. VV. DD.

- c. 515. l. 19. Ἀργέτη, δῆμω λ. A. δ. λ.
 c. 516. l. 12. Ἀργηστέραι, α. Ἀργηστῆρα. x.
 Ἀργῆτα κ. — ταχύ. A. κ. — ταχύον.
 Ἀργηνέπεφν, ὄφιν, ἔστι δὲ ἐπ. Ἀργην ἐπέφεν. ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπ.
- 1. 16. Ἀργίλληψιν, γῆ μὴ βλαστάνουσα τι. A. γῆν μὴ βλαστάνουσαν τι.
 — 1. 19. Ἀργίλος, ἡ σμ. Ἀργίλλος. ἡ σμ.
- c. 517. l. 1. Ἀργιμήτας, ταῦρος ταχομήτης ἢ λ. παραγωγὸς λεγ. Ἀργιμήτας ταῦρος. ταχομήτης. ἢ λ. παραγωγός. λεγ.¹⁾
 — 1. 9. Ἀργιάφης, ὁ ἀπαρτισμένος τ. Ἀργίφης. ὁ ἀπηρτισμένος τ.²⁾
- Ἀργίφον, κ. Ἀργιφόντου. κ.
 — 1. 12. Ἀργόν, ἀργυραῖον, τ. Ἀργόν. ἀργύρεον. τ.
- c. 518. l. 2. Ἀργυραμοιβοί, κολουβισταί, τρ. A. κολυβισταί. τρ.
 — 1. 5. Ἀργύρεαι, λόγχαί, οἱ μυθοφόροι. Ἀργύρεαι λόγχαί. οἱ μυθοφόροι.
 — 1. 7. Ἀργυρέα ὕνις, ἡ α. Ἀργυρέα ὕνις. ἡ α.
- c. 519. l. 4. Ἀργυρογνώμονες, τραπεζίται, δοκ. A. τραπεζίται. δ.
 — 1. 13. Ἀργυρας, ὁ στ. — A. ὁ στ. — ὀβολοί.³⁾
 ὀβολοί [^{μιο} ἀση]
- 1. 17. Ἀργυρονόητος, ο. α. Ἀργυρώνητος. ο. α. ἀγοραστός.
 ἀγοραστής.
- l. ult. Ἀργυφαί, λαμπραί, λευκ. Ἀργυφέη. λαμπραί. λευκῆ.⁴⁾

c. 520.

1) Male in Ald. ταχύ μῆτις.

2) Correctionem typosetha neglexit.

3) Vocem in fine adjunctam deleuit.

4) Vocum finem truncavit. Olim procul dubio ita legabatur: Ἀργύφαιον. λαμπρόν, λευκόν. et quod sequitur Ἀργύ-

- ε. 520. I. 1. Ἀργύφαιον, λ. Ἀργύφειον. λ.
 Ἀργυφαιούσι, λ. Ἀργυφείοσι. λ.
 — I. 7. Ἀργαλίδες, αἴ Μ. Ἀρδαλίδες. αἴ Μ.
 ρδαλος, μ. Ἀρδαλος. μ.
 — I. 15. Ἀρδανία, αἴ τ. — Α. αἴ τ. — περιρρέων-
 περιρέοντα. ται.
 — I. 17. Ἀρδείας, π. Ἀρδείας. π.
 c. 521. I. 4. Ἀρδην, φ. — Α. φ. — ἄρδρωσ. ἦ ε.
 ἄρδ^ο, ἦ ε.
 — I. 9. Ἀρδιαστὰ ἐκ χ. Ἀρδιας. τὰ ἐκ χ.
 — I. 12. Ἀρδμὸς, ποτισμός. Α. ποτισμός ἐν ποτα-
 ἐν πο. μῶ. 5)
 — I. 16. Ἀρείας, π. Π. Α. π. Π.
 Ἀρείσοιγε, ε. Π. Α. ε. Π.
 — I. ult. Ἀρέθουσα, κ. — Α. κ. — ῥέων π. — κα-
 ῥέον π. — κ̄ νενό- μίζεν ν. 6)
 μιστα.
 c. 522. I. 4. Ἀρῖον, β. καλλεῖον, Ἀρσειον. β. κάλλιον. κ.
 κ.
 — I. 12. Ἀρείφατον, λ. — Α. λ. — ἀντὶ τοῦ Ἀρει
 ἀντιάρει εὐοικῶς. ε.
 — I. 16. Ἀρεκτον, α. Ἀρῥεκτον. α.
 c. 523. I. 2. Ἀρεσαμένα, φ. Ἀρεσσάμενα. φ. ἄρε-
 Ἀρεστον π. στον π.
 — I. 12. Ἀρέσμεθα, ε. Ἀρεσόμεθα. ε.
 — I. 20. Ἀρετᾶ, ε. — ουκ. Α. ε. — Οὐκ ἀρετᾶ κ.
 ἄραιτακ.

I 4

c. 524.

Ἀργύφειον ejusdem est emendatio, quae e margine in textum irrepfit.

5) Primum restituit ἐν πῶτω, quod mox rejecit. Fuit olim, ni fallor, ἐν πο additamentum marginale, quo quis initium versus Homericum, quem Lexicographus spectat, sibi notaverat. Cf. VV, DD.

6) Compendium vocis penultima delavit.

- c. 524. l. 4. Ἀρῆ, λήψη, ο. A. λήψη. ο.
 Ἀρῆ, ε. A. ε. Ἀράων αἴων. κ. β.
 Ἀράων, αἴων καὶ β.
 — l. 13. Ἀρκεθῶν, τ. Ἀρκεθῶν. τ.
 Ἀρκεθῶν, τ. Ἀρκεθῶν. τ.
 Ἀρκία, π. Ἀρκία. π.
 Ἀρκιος, α. A. α.
 Ἀρκίφατοι, ε. Ἀρκίφατοι. ε.
 Ἀρ. ἰφίλος, υ. Ἀρῆφιλος. υ. 7)
 Ἀρῆμενος, βεβλαμμένος, A. βεβλαμμένος. ε.
 ε.
 — l. ult. Ἀρῆξήνορα, τὸν τὴν A. τὸν τὴν α. ῆξήσοντα.
 ἀνδρείαν.
 c. 525. l. 1. Ἀρηννοβοσκός, π. A. π. Σοφ. Τυροῖ. καὶ
 Σοφοκλῆς τυροῖκ., γράφεται δὲ ἔρρ.
 γράφεται δὲ ἔρρ. διὰ τε διὰ τε τοῦ ἔω καὶ τῶν βό-
 τοῦ ἔω καὶ τῶν βό- †
 ρων. τῶν βέρων. 8)
 — l. 7. Ἀρρηρομένη, ἀρρουρι- A. ἀρρουριωμένη. α.
 μένη, α.
 — l. 9. Ἀρρηρός, ἰσχ. ἠρροσ- A. ἰσχ. ἠρροσμένον.
 μένος.
 c. 526. l. 1. Ἀρῆσεο, ε. Ἀρῆσαιο. ε.
 — l. 7. Ἀρρητήριον, τόπος, ἐν A. τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔξω
 ᾧ Ἀττικοὶ ἔξω τ. τ. 9)

c. 526.

7) Litteram delevit, forte κ.

8) In fine lemmatis litteram expunxit, quae, si bene vi-
 deo, fuit ω, nec dubito, quin lemma ita restituendumfit: Σοφ. Τυροῖ β^ω i. e. δευτέρω δρ. nam B et K in unciali-
 bus facile commutantur. Suspiciabitur forte aliquis lit-
 teras κω esse ultimam syll. v. σατυρικῶ hoc modo abbrevi-viatae: Τυροῖ σ^{κω}. Prius tamen, Etymologo inprimis
 consentiente, praefendum esse existimo. Postrema
 glossae verba a VV. DD. emendata sunt.9) Ulcus hic latet, et locus ita scribendus est: τόπος, ἐν
 ᾧ Ἀττικοὶ ἔξω τ.

- c. 526. l. 10. Ἄρητον, β. π. Σοφοκλῆς συνάνυμον, ὕστερος. A. β. π. Σοφ. συνάνυμον, ὕστερος. †
- Ἄρωτος, Ηρ. A. Ηρ. 10)
- c. 527. l. 2. Ἄρθῆν, σ. Ἄρθεν. σ.
- l. 4. Ἄρθῆσαντες, φ. Ἄρθῆσαντε. φ.
- l. 6. Ἄρθῆμιοι, φ. παρὰ τὸ ἡεμόδα, κ. A. φ. παρὰ τὸ ἡεμόδα, κ.
- Ἄρμος, εἰρ. A. ε.
- Ἄρθμο., προτμησι., Ἄρθμόν. προτμησιᾶ. ἢ μ. ἢ μ. 11)
- c. 529. l. 7. Ἄρισβῆθεν, α. Ἄρισβηθεν. α.
- c. 530. l. 9. Ἄριθμημένα, ε. Ἄριθμηθήμενα. ε.
- c. 531. l. 2. Ἄρικύμων, εὐσύληπτος. A. εὐσύληπτος.
- l. 4. Ἄριμάσπου, γ. Ἄριμάσπους. γ. 12)
- Ἄριμος, πίθηκος. Ἄριμος. πίθηκος. Ἄριμα. οἱ δὲ ἄρος Παλλικίας. 13)
- Ἄριμα. παλικίας, οἱ δὲ ἄρος.
- c. 532. l. 2. Ἄριπικρόν, μ. Ἄριπικρόν. μ.
- l. 4. Ἄρισβη, π. τῆς δῆμου, οἱ δὲ τρώας. A. π. τῆς Δέσβου. οἱ δὲ, Τρωάδος. 14)
- l. ult. Ἄρισταρχαμία, [ἀριστία.] Ἄριστ' ἀρχὰ μία. 15)
- c. 533. l. 2. Ἄριστεροτάτης, Ἄριστεροστάτης. ὁ πρ. ὁ πρ.

I 5

c. 534.

10) Ἄρητος in Ald. typosetae tribuendum est.

11) Voces in fine truncavit. Cf. VV. DD.

12) In Ald. Ἄριμάσπους. vitio typos.

13) Separata conjunxit, et verba transposuit. Mendosum

παλικίας natum est ex scribendi compendio πικιλίας, et glossam ita scribendam esse arbitror: Ἄριμος. πίθηκος.

14) Prima scriptura non fuit Δέσβου, sed Δήμου.

15) Vocem ἀριστία expunxit. Scripsitne Hesychius? Ἀρισταρχία. βία. ἀριστεία. Cf. VV. DD.

- c. 534. l. 1. Ἀριστήδης, ὁ ἐκ Ἰ. Ἀριστίνδης. ὁ ἐκ τ. ¹⁶⁾
 — l. 3. Ἀριστόδημος, Α. — Α. Α. — πρῶκτόν, κ.
 πρῶκτον κ.
- c. 535. l. 14. Ἀρίστουλος, ἀρί- Ἀρίστουλος. ὄνομα.
 στατος, ἀρίστου ω. Ἀριστωτός. ἀρίστου ω.
- c. 536. l. 1. Ἀρισφαλές, μ. Α. μ. σφαλλόμενον.
 Ἀριστοκρατεία, υ. Ἀριστοκρατεία. υ.
 — l. 6. Ἀριστερέων, Φοιτών- Α. Φ. εἰς τ.
 των εἰς τ.
 — l. 12. Ἀρίχωταν, ἐκδ. Ἀριχωτῶν. ε.
- c. 537. l. 7. Ἀρκαλαν, π χᾶ- Ἀρκαλᾶν. περιχαλᾶν.
 λανμύζην. μύζην.
 — l. 9. Ἀρκαίη, τ. — δια- Α. τ. — ἀ διαζ.
 ζόμενα. Ἀρκαλέον, ξ. ῥυσόνος. Α. ξ. ῥυσσόν.
 Ἀρκασκύη, Α. πινός Σ. Α. Α. πῖλος. Σ. ¹⁷⁾
 — l. ult. Ἀρκιον, α. ἐρεώτε- Α. α. αἰρετώτερον. ἰκ.
 ρον. ἰκ.
- c. 538. l. 6. Ἀρκτηία, ἡ τ. — Α. ἡ τ. — τ.
 τελευτή.
 — l. 11. Ἀρκτούρον, ἀρκτῶς Α. ἀρκτῶος τ.
 τ.
 — l. 15. Ἀρκτώων, βορείων τ. Α. βορείων τ.
- c. 539. l. 1. Ἀρκυες, δ. — θή- Α. δ. — θήσαν θηρευτι-
 ραν θηρείαν. κά.
 — l. 7. Ἀρκυη, δικτύοις. Ἀρκυσι. δ.
 — l. 15. Ἀρμαλία, ἡ τ. Ἀρμαλία. ἡ τ.
 Ἀρμαλίας, ὄχος ὁ τ. Ἀρμαλιᾶς ὄχος. ὁ τ. τρ.
 τρ. — ἐπεριφερόμε- — ἐμπεριφ. ἡ τρ.
 νος, ἡ τροφήτης, κ. φήτης, κ. θ.
 θ.

c. 546.

16) In Ald. Ἀριστίνδην errore typoth.

17) Male in Ald. Ἀρσασκύνη.

- c. 540. l. 1. Ἀρμαλίην, τ. τρ. Ἀρμαλίην. τ. τρ. παρὰ
 ἢ π ἀρμόζειν κ. τὸ ἀρμ. κ.
 Ἀρματεῖον, μ. — ἐπὶ Ἀρμάτειον. μ. — ἀπὸ
 τοῦ ἀρματος. τοῦ ἀρμ.
 — l. 15. Ἄρμη, λ. Ἄρμη. λ. — ἀρμογή. η.
 Ἀρμογή, ἦχος τ. τ. ¹⁸⁾
- c. 541. l. 12. Ἀρμονίας, συμ- Α. σ.
 Φωνίας.
 Ἀνθήκας, σπ. Α. σπ.
 Ἀρμονιάων, ἀρμονίων. Α. ἀρμονιῶν.
 — l. 15. Ἀρμοστής, ὁ π. — Α. ὁ π. — πρὸς τ. α.
 πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς τῆς Φλιας τιθ. ¹⁹⁾
 Φ τιθ.
- c. 542. l. 7. Ἄρσαν, τ. ὄρκον Α. τ. ὄρκον, Κλαζομένιοι.
 κλαζόμενοι.
- c. 543. l. 10. Ἀνόφ... κ. Ἀρνόφυλλον. κ. ²⁰⁾
 — l. 12. Ἀρνούμενοι, ἀντι- Α. ἀντικαταλλασσόμενοι.
 κλασσόμενοι, α. α.
 — l. 16. Ἀρνούθην, ἀντιλάτ- Α. ἀντελλάττοντες ελ.
 τοντες ἔλ.
 — l. ult. Ἀρνωδοί, οἱ ῥαψω- Ἀρνωδοί. οἱ ῥαψωδοί. ἄρ-
 δοί. να γὰρ ἔπαθλον εἶ-
 Ἀρνώων, Φωτισμός, ἄρνα χον.
 γὰρ ἔπαθλον εἶχον. Ἀρνώων. Φωτισμός. ¹⁾
- c. 544. l. 6. Ἀρσαδικόν, ν. Ἀρσανδικόν. ν.
 — l. ult. Ἀροπάνοι, οἱ ἐν Α. οἱ ἐν Α. Ε. ²⁾
 Ἀλεξάνδρου Επ.

c. 545¹⁾

18) Male univit. Cf. VV. DD.

19) Nescio ipse, quid compendium Φ significet.

20) Tres aut quatuor expunxit litteras.

1) Verba: ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον. in margine sine dubio olim notata erant. Aut si quis credat Ἀρνώων. Φωτισμός. spuria esse, et male hic intrusa, lubens cedam.

2) In Ald. Ἀλεξάνδρου incuria typos.

- c. 545. l. 1. Ἄρος, ὄφ. καὶ κοιλάς, ἐν αἷς υ. — βλάκος ακ.
 — l. 7. Ἄροτόν, τ. — Αἰσχ. Φρυξίς.
 — l. 14. Ἄρουραία, θεός, ἢ E. — λαχανό^{πλ} ἔναϊ.
 c. 546. l. 6. Ἄρουραῖος Οἰνόμαος, Δ. — ὑπεκρίνετο Σοφοκλῆς τὸν οἰνόμο.ον.
 — l. 9. Ἄ. ουσιτρία, ε. — λαμβά^ν, τ.
 c. 547. l. 5. Ἄρπαγή τὰ κ. — μετοικίσας ε.
 — l. 13. Ἄρπάναι, ἀνδρα β.
 c. 548. l. 5. Ἄρπεδονίζεν, λ. καὶ διασπάρθησαν.
 Ἄρπεδίσαι, σ. ἐδαφῆσαι.
 Ἄρπέξεις, τ.
 c. 549. l. 3. Ἄρπισαι, α. ἢ τάφρους.
 — l. 7. Ἄρπυια, ἀρπαγή μὴ διατάχος.
 — l. 11. Ἄρράβακα, ὄρχιστήν, α.
 — l. 14. Ἄρραβῶνα Σ. διαβεβλημένω ὡς τ.
 — l. 17. Ἄρράβη, θ. — γέρον. A. οφ. καὶ κοιλάδες, ἐν αἷς υ. — βλάβος ακ.
 A. τ. — Αἰσχ. Φρυξίν.³⁾
 Ἄρουραία θεός. ἢ E. — λαχανώπωλις ἔναϊ.⁴⁾
 A. Οἰν. Δ. — ὑπεκρ. Σοφ. τὸν Οἰνόμαον.⁵⁾
 Ἄρουσι τρία. ε. — λαμβάνειν, τ.⁶⁾
 A. τὰ κ. — μετοικίσας ε.
 A. μάνδρα β.
 A. λ. καὶ διὰ σπάρτων θηρῶν.
 A. σ. ἐδ.
 Ἄρπέξας, τ.
 Ἄρπισαι, α. ἢ τάφροι.
 A. ἀρπαγή ἢ διὰ τάχους.
 A. ὄρχιστήν. α.
 A. Σ. διαβεβλημένον ὡς τ.
 A. θ. — Γέρον.

c. 550.

3) Effetne lemma? Αἰσχ. Φρυξί Σ. (σατυρικῶν δράματι). Nil statuo.

4) Ex ms. reponendum est λαχανώπωλις.

5) Litteram erasit.

6) Litteram delevit; ni fallor, scriptum fuit: Ἄνουσιτρία.

- c. 550. l. 1. Ἄρραγές ὄμμα, οὐ δ. — Σοφοκλῆς σατυρικά. Ἄ. ὄμμα. οὐ δ. — Σοφ. Σατυρικά. 7)
- l. 4. Ἄρραγίδες, στ. κρό- καί. Ἄ. στ. κρόκοι. 8)
- l. 8. Ἄρράχνιον, τ. Ἄρράχνιον. τ.
- l. 14. Ἄρρήθην, οὐ κ. Ἄ. οὐ κ. 9)
- Ἄρρηνικόν, χρ. — ἄρσεν- νικῶς λ. Ἄ. χρ. — ἄρσενικόν λ.
- c. 551. l. 2. Ἄρρήνην, λ. Ἄρρήνην. λ.
- l. 7. Ἄρρητον, α. — Σοφ. σίνωνι. Ἄ. α. — Σοφ. Σίνωνι.
- l. 11. Ἄρρητουργία, αἰ- σχουργία, κ. Ἄ. αἰσχροουργία. κ.
- l. 14. Ἄρρηφορία, ε. — ἔρσηφορία, δ. 10) Ἄ. ε. — ἔρσηφορία, δ. 10)
- c. 552. l. 2. Ἄρρήχασθαι, ε. Ἄρρήχασθαι. ε.
- Ἄρρήχος, κ. Ἄρρήχος. κ.
- Ἄρρωγεῖ, β. Ἄρρωγεῖ. β.
- Ἄρρωγή, β. Ἄρρωγή. β.
- Ἄρρως, ἄρρωγός, β. Ἄ. ἄρρωγός. β.
- l. 11. Ἄρρυσμεῖ, α. Ἄ. α.
- Ἄρρυσίαστον, ἄσυλλον, α. Ἄ. ἄσυλον. α.
- c. 553. l. 1. Ἄρσάμενα, α. Ἄ. α. πιοῦσα.
- πιοῦσα. +
- l. 6. Ἄρσει, τ. Ἄρσει. τ.
- c. 554. l. 8. Ἄρτάκη, πολίχ- νιον Ε. Ἄ. πολύχνιον Ε.

c. 554.

7) Hesychio restitue: Σοφ. Σατυρικῶ. Quamvis nullus dubitem, quin culpa scribae ipsum fabulae nomen exciderit.

8) Lectionem textus deleuit, et superscriptam retinuit.

9) Male in Ald. Ἄρρήθέν.

10) Scribe: ἔρσηφορία. nam jota in ms. ex η provenit.

- c. 554. l. ult. Ἄρταμαγὲν, ε. Ἄρ τμάγεν. ε. ¹¹⁾
 c. 555. l. 2. Ἄρταμῆν, κ. Εὐρ. Α. κ. Εὐρ. πολιάσιν.
 πολιάσι.
- 1. 6. Ἄρτάνας, βασί, κ. ^λ Α. βασιλείας. κ.
 c. 556. l. 4. Ἄρτεμησία, β. Ἄρτεμισία. β.
 — 1. 13. Ἄρτια, α. τέλαια, Α. α. τέλαια. π.
 π.
- c. 557. l. 10. Ἄρτίκολα, η. Ἄρτίκολλα. η.
 c. 558. l. 3. Ἄρτιμήασαν, οὐρ. Α. οὐρ.
 — 1. 5. Ἄρτινεστέραν, υ. Ἄρτινεστέραν, υ.
 c. 559. l. 4. Ἄρτιφος, ὀρύγα- Α. ο.
 νον.
 — 1. 5. Ἄρτίφροσιν, υ. ἔχον- Α. υ. ἔχουσι τ.
 τας τ.
 — 1. 7. Ἄρτίφρων, υ. — φρέ- Α. υ. — φρένα.
 νων.
- c. 560. l. 1. Ἄρτύνει, ἠδύνει Α. ἠδύνει.
 ἄρτύεις. αρτ. Ἄρτύεις. αρτ.
 — 1. 4. Ἄρτύλλεν, λ. Ἄρτύλλην. λ.
 — 1. 8. Ἄρτύμασι, τ. — Α. τ. — Σοφ. Φινῆ. ¹²⁾
 Σοφοκλῆς Φιμέ^ω
 κατα
- 1. 12. Ἄρτύναντες, παρα- Α. παρασκ. σ. ¹³⁾
 σκευάσαντες, σ.
- c. 561. l. 1. Ἀρμβαλίδα, λύ- Α. λήκυθον. Δωρεῖς. σ.
 κιθον, Δωρεῖς. σ.
- 1. 8. Ἀρτέωσαν, ἀντλή- Α. ἀντλείτωσαν.
 τωσαν.
- 1. 11. Ἀρύθμων, α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Αἰγίδα.
^{φω}
 αἰγί.

c. 562.

11) In Ald. Ἄρτι μάγεν errore typothe.

12) Lemma fuit: Σοφ. Φινῆ β' ^φ

13) Variam lectionem delevit.

- c. 562. l. 3. Ἄρυσμί, ακ. Ἄρυσμίνη. ακ.
 — l. 10. Ἄρϕυ^{τιον}, ὁ δ. Ἄρϕύταινον. ὁ δ.
 c. 563. l. 5. Ἀρχέλας, τ. — Ἀ. τ. — ὠνόμασεν.
 — l. 15. Ἀρχέκακοι, τ. κ. Ἀρχέκακοι. τ. κ. ἀρχαί.
 Ἀρχεύων, η. Ἀρχευσ. η. ¹⁴⁾
 — l. 18. Ἀρχαι, κ. Ἀρχαι. κ. ¹⁵⁾
 — l. ult. Ἀρχησκυρεία, π. — Ἀρχὴ Σκυρεία. π. —
 πτερώδης ἢ Σ. πτερώδης ἢ Σ.
 c. 564. l. 1. Ἀρχία, ε. Ἀρχεῖα. ε.
 — l. 5. Ἀρχιδιάν, α. Ἀ. α.
 — l. 12. Ἀρχων, ἦ. — Ἀθη- Ἀ. ἦ. — Ἀθήνησιν.
 νάισιν. Ἀρχώνης, ὁ πρ. Ἀ. ὁ πρ.
 Ἀρχολαβαῶν, ἢ ἐργολα- Ἀρχολάβων. ἢ ἐργολά-
 βῶν. βων. ¹⁶⁾
 — l. 17. Ἀρῶ, ἐκτενῶ. Ἀ. ἐκτενῶ.
 c. 565. l. 2. Ἀρόματα, α. — Ἀ. α. — Σοφ. Ἀκρι-
 Σοφοκλῆς ἀκρισι. αῖω. ¹⁷⁾
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Σ. Τὸ Α μ. τ. Σ.
 — l. 8. Ἄς, ε. ο. μέχρι οὔ. Ἀ. ε. ο. μέχρις οὔ.
 — l. 13. Ἄσαιμι, πληρῶσαι, Ἀ. πληρῶσαιμι, κ.
 κ.
 — l. 15. Ἀσάλειν, ἀφρον- Ἀσάλλειν. ἀφροντιστέιν.
 τιθῆναι. σ. σ.

c. 566.

14) Primum correxit: Ἀρχεύου.

15) Lectionem suprascr. deleuit.

16) Ἀρχολ. ἢ ἐργ. a Graeculo quodam in margine adjuncta fuisse videntur.

17) Musurus bene correxit, nam vitiosa ms. lectio oritur

sine dubio ex compendio ἀκ. male descripto.

- c. 566. l. 1. Ἀσαλαμήνιος, α. Ἀσαλαμίνιος, α. — Σα-
— Σαλαμηνίων. λαμινίων.
— 1. 4. Ἀσαλγάνας, φ. ε. δὲ Α. φ. ε. δὲ οὕτως παρα-
οὗτος π βαρβαρι- βαρβ.
ζων.
— 1. 13. Ἀσαρὸν, ἀσάρωτον. Ἀσαρον. α.
Ἀσαρδάν, λ. Ἀσαρδανόν. λ.
c. 567. l. 1. Ἀσαταί, λ. Ἀσαταί. λ.
— 1. 8. Ἀσβέλωσ, ἀσβολή. Ἀσβολος. ἀσβόλη.
c. 568. l. 3. Ἀσεπτον, α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Αἰχμαλώτοις.
αἰχμαλώτοις.
[Ἀσαρθὰ, ν π ιού-
δα.]¹⁸⁾
Ἀσάριον καὶ λέπιον ἐν Α. καὶ λέπιον ἐν εἰσιν.
εἰσιν, ἤγουν ὅ τ ἤγουν ἑξακισχιλίων
ταλάντων, ὅ ἐστι, τριακοσίων τ. ὅ ἐστι,
ἐν ἡμισυ λ, τὰ δὲ ἐν ἡμισυ λεπτοῦ.
δύο λεπτὰ κοδράν- τὰ δὲ δ. λ. κουα-
της εἰς, ἤγουν ν γ. δρανότης εἰς, ἤγουν
— 1. 10. Ἀσηκορίς, ἀδικία. Ἀσηκορία. ἀκηδία.
— 1. 13. .σήμαντα, α. Ἀσήμαντα. α.
— 1. ult. Ἀσήσει, λ. Ἀσήση. λ.
c. 569. l. 1. Ἀδατος, νεχέ- Ἀδατος. ἐνεχέτου.
του.
— 1. 9. Ἀσίας, ἡ κ. Ἀσιάς. ἡ κ.
— 1. ult. Ἀσιδον, ἐροδιόν. Α. ἐροδιῶνα.²⁰⁾
c. 570. l. 1. Ἀσημος, ἀργυρος, Ἀσημος. α.
ἀσινῆ, ἀβλ. Ἀσινῆ. ἀβλ.

c. 570.

18) Legendum videtur: νόμισμα παρὰ Ἰουδαίοις.

19) Ipsa ms. compendia, quantum per typos licuit, repraesentantur. Musurus solito signo, quod in Ald. omissum est, vitium articuli indicavit. Cf. VV. DD.,

20) Exitum ultimae vocis delevit. Male in Ald. ἐροδιῶνα.

- c. 570. l. 4. Ἄσιον, λιμενῶν ἔροδιῶνα, κ.
 — l. 9. Ἄσιῶ, ἄσιν ἔχ.
 — l. ult. Ἄσκαλα, ἀκάθαρτος.
- c. 571. l. 3. Ἄσκαλεῶς, α.
 Ἄσχαλιάζοντες, χ.
 — l. 11. Ἀσκαρδαμύτοις, ἀκαμύτοις.
- c. 572. l. 3. Ἀσκαληρές, ἰσ.
 — l. 6. Ἀσκελές, σι. — ἀδιάληπτον.
 — l. 8. Ἀσκελόν, ἀγ.
- c. 573. l. 8. Ἀσκότονοι, κοινοῦ-ραῖσται, κ.
 — l. 14. Ἀσκὸν λήψαται, α.
- c. 574. l. 5. Ἀσκουρῶτις, ἄκτος ἢ μ.
 — l. 9. Ἀσκαλίζοντες, εἰ. — ἀλλόμενοι.
 Ἀσκαλιάζεις, κ.
- l. ult. Ἀσκοφλαυρίζεις, ο.
 — κενὸς δὲ ν. — φλυαρεῖς.
- c. 575. l. 1. Ἄσμα, ω. — ὠδίασμα κ.
 — l. 11. Ἀσόλυκον, η.
 — l. 15. Ἄσπα, η. ἢ ἐγγία.
- c. 576. l. 6. Ἀσπαίροντας, σκαρίζοντας.
 Ἀσπακάζομαι, τὸ α. πέπεκται.
- Ἄσιον λειμῶνα. ῥοδιῶνα. κ.
 Ἀσίω. α. ιεχ.
 Α. ἀκάθαρτα.
- Ἄσκαλεῶς. α. 1)
 Ἀσχαλιάζοντες. χ.
 Ἀσκαρδαμύτοις. ἀκαμύτοις.
- Α. ἰσ. 2)
 Α. σ. — ἀδ.
- Ἄσκαλεῖς. ἀγ.
 Α. κυνοῦραῖσται. κ.
- Ἀσκὸν λήψεται. α.
 Α. ἄρκτος ἢ μί
- Ἄσκαλίζοντες. ε. — ἀλλ.
 Α. κ.
- †
 Α. ο. — κενὸς δὲ ν. — φλυαρεῖς.
- Α. ω. — ὠδὴ, ἄσμα κ.
- Ἀσόλυκον. η.
 Α. η. ἢ ἐγγία.
- Ἀσπαίροντας. σκαρίζοντας.
 Α. τὸ α. πέπαικται.

c. 576.

1) In Ald. Ἀσκελές. errore typosh.

2) A typosheta in Ald. Ἀσκληρές.

- c. 576. l. 15. Ἀσπαλιεύς, α. Ἀ. α. — σπᾶν τὸ λίνον,
 σπᾶν τῶν λινῶν, λ. — Π. ἐν ταῖς
 Πλάτων ἐν ταῖς ἀ-
 Φιερωῶν.
- c. 577. l. 5. Ἀσπάλους, τ. ιχ. Ἀ. τ. ιχ. Ἄθ.
 Ἀθεμαίνες.
- l. 13. Ἀσπαστήν, θ. ἐπί- Ἀ. θ. Ἐπίχαρμος.³⁾
 χαρμ..
- l. 19. Ἀσπερχές, σ. — Ἀ. σ. — σχολαῖον. κ.⁴⁾
 σχολεόν, κ.
- Ἄσπετος, λι' πό' με' Ἄσπετος. λίαν πολὺς.
 μέγας.⁵⁾
- Ἄσπετα, π κολούθη- Ἀ. δυσπαρακολούθητα.
 τα, π. π.
- σπετον, κ. Ἄσπετον. κ.
- c. 578. l. 8. Ἀσπιδεῖα, τ. — Ἀ. τ. — νεῶς, τὸ πρὸς
 νεῶς, τῇ πρὸς πρύ-
 μνας. πρυμνα.
- l. 10. Ἀσπιδιότης, πολε- Ἀσπιδιώτης. π.
 μιστής, ἀσπίδι γινώ- Ἀσπίδι γινώσκων. ἐκ τ,
 σκων, ἐκ τ.
- l. 17. Ἀσπιδιότας, ο. Ἀσπιδιώτας. ο.
- l. 19. Ἀσπίθιον, α. Ἀσπίθιον. α.
- l. ult. Ἀσπλαγχνός, δ. Ἀσπλαγχνος. δ.
- c. 579. l. 3. Ἀσπονδεῖ, οὐκ Ἀ. οὐκ εἰρηνεύει.
 εἰρηνεύει, [ἀδιάλλα-
 κτον.]
- Ἄσπονδοι, α. — δια- Ἀ. α. — διαθέσεως. ἀ-
 θέσεως. διάλλακτοι.⁶⁾
- l. 8. Ἀσπουδή, χ. Ἀσπουδεῖ. χ.

c. 579.

3) Exitum ultimae vocis delevit,

4) In Ald. σχολεαῖον errore typo.

5) In ms. λίθος πολὺς, μέλας.

6) Vocem ἀδιάλλ. in praecedenti glossa deletam huc re-
 vocavit.

- ε. 579. l. 12. Ἄσσα, α. — ἢ Ἄ. α. — ἢ ὄσα, ἄσσα,
 ὄσα.
 Ἄσσα. ἄσυμφανές, α. Ἄσυμφανές. α.
 — l. 17. Ἀσσεώς, ἐπὶ σοῦ. Ἄσσεό. ε. σ. 7)
- ε. 580. l. 1. Ἄσσιστα, ε. Λίσχ. Ἄ. ε. Λίσχ. Ἑδονοῖς:
 ἡδωνῶν.
 — l. 3. Ἄσσονες, ε. Ἄσσον ἴτε. ε.
 — l. 7. Ἀσταγανὰ, ἱμάς. Ἀσταγάνα. ἰ. 8)
 Ἀστεγές, π. Ἄ. π. 9)
 — l. 12. Ἀστάλακτον, α. ἢ Ἄ. α. ἢ νωθρόν.
 νότερον.
- ε. 581. l. 4. Ἀσταφίς, ταφίς. Ἄ. σταφίς.
 Ἀσταχύεσι, τ. Ἀσταχύεσσι. τ.
 — l. 10. Ἀστείζόμενος, ὄραϊ- Ἄ. ὠραϊζόμενος.
 ζόμενος.
 Ἀστεῖος, ὁ χαρίης, ὁ ἐπ. Ἄ. ὁ χαρίεις. ὁ ἐπ.
 — l. 17. Ἀστηταί, οἱ .. δεῖοι. Ἀστυταί. οἱ ἀδεῖοι. 10)
 ε. 582. l. 2. Ἀστείζετα, α. — Ἄ. α. — κομφεύεται.
 κόψεται.
 — l. 7. Ἀστεμφῆ, τραχύ, Ἄ. τραχύν, χ.
 χ.
 Ἀστεριῶ πωρινῶ, τ. Ἀστερί ὀπωρινῶ. τ.
- ε. 583. l. 9. Ἀστή, ἐλ. — Ἄ. ἐλ. — πάγκυος.
 πάγκυφος.
 — l. 16. Ἀστήρει, σ. Ἄ. Ἀστήρει. σ.
 — l. 20. Ἀστίβους, ἀπατη- Ἄ. ἀπατήτους.
 λούς.
 Ἀστίβητοι οἴκοι, ἀδύ- Ἄ. ο. ἀδυτα.
 νατα.

K 2

ε. 583.

7) Legendum est: Ἀσσεό. ἔως, ἐπὶ σοῦ.

8) In Ald. vitium typoth.

9) Litterae εγ et αγ, uno calami ductu exaratae, facile in mss. permutantur; nec dubito, quin Hesychiū glossa fuerit Ἀσταγές.

10) Duas litteras deleuit.

- ε. 583. l. ult. Ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κ. — ἐμπειρικοί. A. ν. οἱ κ. — ἐμπορικοί.
 κ. — ἐμπειρικοί.
 ε. 584. l. 6. Ἀστιον, κ. Ἀστεῖον. κ.
 — l. 10. Ἀστίοχος, α. — A. α. — ἔκαμε τὰ π.
 καὶ τὰ προστυγχά-
 νοντα.
 — l. 23. Ἀστόξενοι, οἱ γ. — A. οἱ γ. — ξένους μὲν
 ξένους μένοντες. ὄντας.
 ε. 585. l. 12. Ἀστραβῆς, ἀσύ- A. ἀσύρραπτον. α.
 ραπτον, α.
 — l. ult. Ἀστράγαλον, τ. — A. τ. — σκέλους.
 σκέλους. ἀστραδεδὴ Ἀστρα δὲ δὴ προβέβηκε,
 προβέβηκεν, π. δὲ π. δὲ π. ν. — ἵνα
 πλέων ἦ — ἵνα ἦτοι ἦ, ὅτι πλήρης —
 πλήρης — παρελή- παρελήλυθεν.¹¹⁾
 ληθεν.
 ε. 586. l. 9. Ἀστραλός, ὄψα- A. ὄψαρός. υ.
 ρος. υ.
 — l. 12. Ἀστραπή δι' ἄρμα- Ἀστράπτει δι' ἄρμ. A.
 τος. A. ὄπ. — ἐπεμ- ὄπ. — ἐπεμπον εἰς
 πον εἰς δύο θεοὺς Δελφούς, θεαροὺς,
 τοὺς λ.
 — l. 16. Ἀστραφής, σ. Σοφ. A. σ. Σοφ. Μυσοῖς.
 μυσῶν.
 — l. 18. Ἀστράψη διαπυκ- A. διὰ πυκνός. α.
 νός, α.
 ε. 587. l. 2. Ἀστρίες, α. — Ἀστρίες. α. — τὸ αὐτό.
 τῶ αὐτῶ.
 — l. 9. Ἀστροβολῶς, ε. Ἀστροβόλος. ε.
 Ἀστροβόλιον, ε. — ἀ- A. ε. — ἀστροβίλον.
 στρόβηλον.
 Ἀστροβοᾶν, ταχύ, Ἀστροβοᾶν. ταχύν. σ.
 σ.

c. 588:

11) Versum Homericum cum glossa Ἀστράγαλον unitum sejunxit. Vix dubito, quin e margine sit, ubi ad ν. Ἀστρα adscriptus fuerit.

- c. 588. l. 14. Ἀστυλόν, τ. — Α. τ. — μηλήτιον.¹²⁾
 μηλήτιον.
 — l. ult. Ἀστυνυμφέων, τ. Ἀστυνυμφέων. τ.
 c. 589. l. ult. Ἀστυρόν, π. Ἀστυρόν. π.
 c. 590. l. 1. Ἀστυ, πόλις, ἢ Ἀ. π. ἢ ἀκρόπολις.
 ἀκρόπολις, ὃ ἐν πό- Ἀστύτριψ. ἐν ἄστει δια-
 λει ἀναστρέφων. τριβων. ὃ ἐν πόλει
 Ἀστύτριψ, ἐν ἄστει ἀναστρέφων.¹³⁾
 διατριβων.
 — l. ult. Ἀστυφέλικτον, α. Α. α. ἀπρόσβατον.
 ἀσβατον.
 c. 591. l. 2. Ἀσύγνωστος, ο. Ἀσύγνωστος. ο.
 — l. 7. Ἀσυλλόν, α. Ἀσυλλόν. α.
 — l. 12. Ἀσυμφανῶς, α. — Α. α. — ἐπικεκαλυμμέ-
 ἐπικεκαλυμένως. νως.
 — l. 14. Ἀσύμφιλος, α. Ἀσύμφηλος. α.¹⁴⁾
 — l. 18. Ἀσύνακτος, ὃ μ. Α. ὃ μ. — ἐξώβλητος.¹⁵⁾
 — ἐξώβλητος.
 c. 592. l. 5. Ἀσυνθέτους, μ. Α. μ. — συντεθειμένους.
 — συντεθειμένους.
 — l. 9. Ἀσυντελές, ε. τ. τε- Α. ε. τ. τεταγμένου.
 ταμένου.
 Ἀσυντελές, ἀσύμφορος. Α. ἀσύμφορον.¹⁶⁾
 — l. 14. Ἀσυρίων, χ. Ἀσσυρίων. χ.
 Ἀσύφιλον, α. Ἀσύφηλον. α.
 — l. ult. Ἀσφακέλιπτον, α. Α. α. — ἀσφάλτω.
 — ἀσφαλήσαι.

K 3

c. 593.

12) Variam lectionem delevit. Male in Ald. μελήτιον.

13) Verba: ὃ ἐν πόλει ἀνάστρεφον. e margine sunt. Contra omnia fere, quae alieno loco posita sunt, iusta est in Hesychio ejusmodi suspicio.

14) Repone: Ἀσύμφηλος. Cf. VV. DD.

15) Correctionem tyrotheta neglectit.

16) Male correxit, nam glossa Hesychii fuit: Ἀσυντελής. ἀσύμφορος. quam et series litt. requirit. In Ald. error tyroth.

- c. 593. l. 1. Ἀσφαλτίτης, ε. Ἀσφαλτίτις. ε.
— l. ult. Ἀσχεο, α. A. α. ¹⁷⁾
- c. 594. l. 7. Ἀσχολία, ἐνδε- A. ἐνδελεχισμός. ¹⁸⁾
x
λεσμός.
Ἀσχολον, ὁ σχ. Ἀσχολος. ὁ σχ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Τ. Τὸ Α μ. τ. Τ.
— l. ult. Ἀταβυρία, ἢ Ῥοδος A. ἢ Ρ. π. ¹⁹⁾
πάλαμ.
- c. 595. l. 1. Ἀταβύριον, ἐνθα A. ὄρος, ἐνθα θ.
ὄρος θ.
— l. 4. Ἀταϊσόν, ἀναδενδρῶν, A. ἀναδενδρῶς. Τυρῆνη-
Τυρηνοί. ναι. ²⁰⁾
— l. ult. Ἀτάρ δὴ ἢ ἦν ποτὲ ἢ ἄν ποτε, A. Ἀτάρ δὴ. εἰάν δὴ ποτε,
εἰάν δὴ ποτε, τιούν τῖ οὖν, καὶ δὴ, ἦδη.
καὶ δηδὴ ἦδη.
- c. 596. l. 2. Ἀτάρ ἄρ ποτε, ε. Ἀτάρ ἄν ποτε. ε.
— l. 4. Ἀταρβίζεται, ἀτη- A. ἀταρβῆς φ.
ρος φ.
— l. 9. Ἀτάρ μενούγγε, κ. A. κ.
Ἀτάρ, μὴ νῦν γε, ν. Ἀτάρ μιν νῦν γε. ν.
Ἀτάρ, μικτόν, α. Ἀτάρβητον. α. ¹⁾
- l. 14. Ἀταροῦν, δ. τ. οὔν. Ἀτάρ οὔν. δ. τ. οὔν. ἀτάρ
Ἀτάρ, οὐτέλος ἴκεο μύ- οὔν τέλος ἴκεο μύ-
θων. ²⁾
- l. ult. Ἀταρπιτός, α. ὁδός A. α. ὁδός ἀτρεπτος.
ἀτρεπτος.
- c. 597. l. 3. Ἀτάραχον, α. A. α. ³⁾

c. 597.

17) Correxit: Ἀσχεο. at mox deletit.

18) Correctionem prima manu factam deletit.

19) Clara est codicis scriptura, vitiosa Aldinae ed. lectio hypothetae imputanda est.

20) Exitum vocis ἀνδ. fini impositum deletit.

1) Restituendum est ex Suida: Ἀτάρμυκτον. Cf. VV. DD.

2) Exemplum a glossa sejunctum univit.

3) Scripturam codicis Hesychio restituit Ios. Scaliger. In Ald. error hypoth.

- c. 597. l. 6. .ταθαλία, α. ἄταθαλία. α. ἀπὸ τ.
ἐπὶ τ.
— l. 11. ἄτασκελαδεῖν, μ. ἄτας κελαδεῖν. μ.
.τε, καθ. ἄτε. κ.
ἄτάβρωτος, α. — γη- ἄταύρωτος. α. — γη-
γόμενα λ. μόμενα λ.
— l. 22. ἄτειρης, ὄστ. — Α. ὄστ. — τειρόμενος υ.
τηρούμενος υ.
c. 598. l. 2. ἄτεκνος, ἄγονος. Α. ἄγονος. ἀτεκνία.
ἄτεκνία, ἀτέλεια, α. ἄτέλεια. α. 4)
— l. 14. ἄτενης, η. — ψο- Α. η. — ψ.
φίδος.
— l. 19. .τήμενον, β. ἄτήμενον. β.
ἄτελεβος, ε. ἄττέλεβος. ε.
c. 599. l. 6. ἄτέρεμνα, τὰ μὴ ἄτέρεμνα, ἢ ἀτερέμο-
ἔψ. να. τὰ μὴ ἔψ. 5)
— l. 9. ἄτερήμενον, χ. ἄτερ ἡμενον. χ.
c. 600. l. 2. ἄτεύκτου, α. ἀ- Α. α. ἀτερπούς.
τερπές.
c. 601. l. 3. ἄτιαλλεῖ, α. ἄτιτάλλει. α.
— l. 5. ἄτιζεις, ὑπονοεῖς, ἄτιζεις. ὑπερηφανεῖς.
πένεις. πένης ἀτιζεται. πέ-
ἄτιζεται, πένεται, ἀτι- νετα, α. 6)
μάζεται.
— l. 15. ἄτιμωτάτη, α. ἄτιμωτάτη. α.
ἄτεῖνακτα, α. ἄτίνακτα. α.
ἄτινοῦν, α. Α. α.
— l. 19. ἄτισανδρεῖν, α. ἄτισανδρεῖν. α. 7)
c. 602. l. 2. ἄτισιλινοῖς, π. — Α. π. — ἔξαμμάτων δέ-
ἔξαμμάτων δέσιν. σεσιν.
— l. 4. ἄτίταλλον, ε. ἄτίταλλον. ε.

K 4

c. 602.

- 4) Univit et separavit. V. ἀτεκνία in margine ad glossam
ἄτεκνος olim adjuncta fuit. Cf. VV. DD.
5) Intrusa sunt a Musuro: ἢ ἀτερέμωνα.
6) Separata conjunxit; Hesychio vero codicis scriptura
restituenda est. Cf. VV. DD.
7) Litteram delevit; fuit γ.

ε. 602. l. 4. Ἀτίταλε, α.	Ἀτίταλλε. α.
— l. 11. Ἀτιόλοφος, ο. τὸ Ἴλεον ε.	A. ο. τὸ Ἴλιον ε.
— l. 14. Ἀτίτηστον, ἀπρο- μηθεύς.	A. ἀπρομήθευτον.
— l. 17. Ἀτλας, α. — ἤδη- δοῦσα.	A. α. — ἡ διιούσα.
ε. 603. l. 4. Ἀτμενοιοιτόν, δ.	Ἀτμενώνητον, δ.
— l. 6. Ἀτμησίφρων, ο.	Ἀτμησίφρων. ο.
— l. 10. Ἀτμῖς, ἀπαύασμα, π.	A. ἀπαύγασμα. π.
— l. 15. Ἀτμ...., ἀτιμά- ζουσαν.	Ἀτμίζουσαν. ἀναθυμιά- ζουσαν. ⁸⁾)
Ἀτοκῶ, β.	Ἀτοκον. β.
— l. 21. Ἀτόπλαστον, α. — ὑπὸ τὸ πονῆσαι δὲ ε.	Ἀτόπαστον. α. — ὑπο- τοπονῆσαι δὲ ε. ⁹⁾)
— l. ult. Ἀτοπα, ξ. — ἠ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχροὺς λ.	A. ξ. — ἠ καὶ π. καὶ α. λ. ¹⁰⁾)
ε. 604. l. 3. Ἀτρακτος [βέ- λος,] μ.	Ἀτρακτος. μ. ¹¹⁾)
— l. 5. Ἀτρατρακτύαλος, φ.	Ἀτρακτυλλῖς. φ. ¹²⁾)
— l. 10. Ἀτραπός, ο. — εὐ- θεῖαν.	A. ο. — εὐθεῖα.
— l. 15. Ἀτρεκήσασα, ἀκρι- βησαμένη. Εὐρ. Βου- σίριδι.	A. ἀκριβωσαμένη. E. B.

ε. 605.

8) Primae scripturae correctionem ille vit; scriptum fuisse videtur: Ἀτμύσαν.

9) Mens Musuri fuit procul dubio: ὑποτεπῆσαι.

10) Voces καὶ πονηρὸν typosaltavit.

11) βέλος a Musuro extrusum esse typosaltavit non observavit.

12) Vitio scribae secunda syllaba repetita videtur, et sine dubio scribendum est: Ἀτρακτύαλος.

- c. 605. l. 12. Ἄτροφος, τ. ὁ
πισσόμενος, υ.
Ἄτρώτοις, α.
Ἄτρωγέτοιο, ἀκάρπου
ἀβύσσου καὶ ἀπέ-
ρου.
- c. 606. l. 3. Ἄτρωγηφάγου, π.
— Δημητριακός κ.
— l. 7. Ἄτρωτώνη, ἀκατα-
πονήτως, ἀκοπιά-
στως.
Ἄτρωτος ἐν μ.
- l. 10. Ἄττα, τ. α. ὁμοίως
ἢ ὁ δὲ στενη καὶ
προσφ. Φιλοφρονη-
τικός ν. — παπα
- l. ult. Ἄτταβυγὰς, εἶδος
ὀρνέου καὶ τὸ ἀττά-
γε
- c. 607. l. 4. Ἄττελάβη, α.
Ἄττελαβος, α. — καὶ
λεπτοῦ [γὰρ] καὶ α.
— l. 14. Ἄττάραχος, τ. —
ψυχάς.
- c. 608. l. 10. Ἄττονες, ο.
c. 609. l. 1. Ἄττύζεσθαι, φ.
— ἐπὶ τ. α.
- A. τ. ὁ πησσόμενος. υ.
Ἄτρώτοις. α.
Ἄτρωγέτοιο. ἀκάρπου.
ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἡ-
πέρου. ¹³⁾)
A. π. — Δημητριακός
κ.
A. ἀκαταπόνητος. ἀκο-
πίαστος. ἄτρωτος
ἐν μ. ¹⁴⁾)
A. τ. α. ὁμοίως. ἢ ὅποσα.
ἢ καὶ π. Φιλοφρο-
νητική ν. — παπ-
πα
A. ε. ο. καὶ τὸ ἀττα-
γὰς.
Ἄττελάβους. α.
Ἄττελεβος. α. — καὶ
λεπτοῦ, καὶ α. ¹⁵⁾)
A. τ. — ψ.
Ἄττοντες. ο.
A. φ. — ἀπὸ τ. α.

K 5

c. 609.

- 13) Scriptura codicis bene se habet; in Hesychio enim glossae aliunde defumtae interpretatio in casu recto faepius adjungitur.
- 14) Separata univit. Suspicio glossam, cujus interpretatio fuit ἀκαταπονήτως, elapsam esse, ejusque loco positam esse v. Ἄτρωτώνη, notatam in margine ad seq. glossam Ἄτρωτος.
- 15) Particula γὰρ hoc loco, ut alibi, provenit ex compendio γρ. Fuit nempe λεπτοῦ γρ. in margine notatum, ut varia lectio vocis μικροῦ.

- c. 609. l. 9. Ἀτυλόν, μ. αἰ- A. μ. ἀγεννές.
γενές.
- l. 16. Ἀτυχών, μ. Ἀτυχόν. μ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ. Τὸ Α μ. τ. Υ.
- l. 19. Αὔα, ξηρά. αὐ, π. A. ξ.
Aὔ. π.
- c. 610. l. 3. Αὐάλεον, λ. A. λ.¹⁶⁾
- l. 16. Αὔγα, λέγων Φώνει. Αὐδά. λέγει. Φωνεῖ.
- l. 20. Αὐδήντων, τῶν λό- A. τῶν λόγον κ.¹⁷⁾
γων κ.
- c. 611. l. 4. Αὐεῦλλα, α. π. A. Αὔελλα. α. παρὰ τὸ αὐῶ
καὶ ἀελλα.¹⁸⁾
ἀκλ.
- l. 7. Αὐερίοντα, ε. Αὐερίοντα. ε.
Αὐήλα, αἴσαμ. A. αἴσαμ.
- l. 10. Αὐήτω, ἔπνεον. Αὐήτων. ε.¹⁹⁾
- l. ult. Αὐθάδης, υ. — αὐ- A. υ. — αὐτάρεστος.
θάρεστος.
- c. 612. l. 3. Αὐθαίρεται, αὐ- Αὐθαίρετοι. αὐτεπάγ-
τεπάγγελτον, α. γελτοι. α.
- l. 10. Αὐθεμοί, α. Αὐθαιμοί. α.
- c. 613. l. 9. Αὐθις, π. — τὸ A. π. — τὸ δὲ αὐτίς —
δὲ αὐτῆς — εἰ μὲν εἰ μὲν κ' αὐθι μένων
καὐθιμένων — τού- — τούτω τῶ τόπω
τω τόπω — λυπεῖν — λυπεῖν ἴπ.
- l. 16. Αὐθώρης, α. Αὐθώρης. α.
- l. ult. Αὐθωρόν, σ. Αὐθωρόν. σ.
- c. 614. l. 1. Αθρίζεν, ρ. A. ρ.
- l. 3. Αὐθωρίτους, σ. A. σ.

c. 614.

16) In Ald. error typos.

17) Correctionem typos theta neglexit.

18) Verba: αὐῶ καί. postea delevit.

19) In Ald. mendum typ.

- c. 614. l. 3. Αὔισχοι, ἄνευ Βοῆς, μετὰ ἰσχυῆς. ἢ αἰσχοι, σ.
 — l. 7. Α..άν, α. Αὐκάν. α.¹⁾
 Αὐκήλωσ, ε. — Τυρη- Α, ε. — Τυβέρηνων.
 νων.
 — l. 15. Αὔλαξ, τ. — Διό- Α. τ. — Διάρυξ.
 ρυξ.
 c. 615. l. 2. Αὐλειτάι, α. Αὐληταί. α.
 — l. 4. Αὐληρόν, χαληρόν, Α. χαληρόν. σχ.
 σχ.
 — l. 7. Αὐλῆς, ε. — περιο- Α. ε. — περιωρισμένω —
 ρισμένω — συνχέρ- σύνχρητα λ.
 τω λ.
 c. 616. l. 3. Αὐλία, θ. Αὐλεία. θ.
 — l. 10. Αὐλίν, κ. Αὐλήν. κ.²⁾
 — l. 12. Αὐλῖς, πόλις Ἡλι- Α. πόλεως ὄνομα.³⁾
 δος.
 c. 617. l. 7. Αὐλουργός, ο. Αὐλουρός. ο.
 — l. 9. Αὐλῶν, σ. Αὐλῶν. σ.
 — l. 15. Αὐλώνων, φ. Αὐλώνες. φ.
 c. 618. l. 2. Αὐλοπίας, κ. Αὐλωπίας. κ.
 — l. 5. Αὐλωπίς, ε. — πα- Α. ε. — παραμήκεις
 ραμήκης ε. — ὀφ- ε. — ὀφθαλμῶν
 θαλμῶν, καὶ ε. — ὀπείς, καὶ ε. —
 ἔχουσι τ. ἐχούσης τ.
 — l. 9. Αὐλωτοίφιμοι, ο. — Αὐλωτοί. Φιμοί. ο. — ἐμ-
 ἐμφυσόντες ο. Φυσῶντες ο.
 Αὔμα, α. ὑπὸ κρητῶν. Α. α. ὑπὸ Κρητῶν.
 — l. 15. .υξίς, α. Αὔξις. α.

c. 618¹

20) Litterae σχ et αχ unitim in mss. exaratae facile com-
 mutantur.

1) Litteras duas deleuit.

2) Ex ms. reponendum est Αἰλίν.

3) Primum correxerat: πόλις Βοιωτίας. quod postea de-
 leuit.

c. 618, l. 15. Αὐξίδημος, Ε.	A. E. ⁴⁾
c. 619, l. 4. Αὔονος, ξ.	Αὔονον. ξ.
. ὕπαλιν, π.	Αὐ πάλιν. π.
— l. 11. Αὐριβάτας, Α. —	A. A. — ψυχαστασίαις
ψυχαστασία οὕτως	οὕτως φ. ⁵⁾
φ.	
c. 620, l. 1. Αὔσαντέσων, κ.	Ἀυσάντων, κ. ⁶⁾
— l. 5. Αὔσος, ἄλλος, Κ.	A. α. Κ. ⁷⁾
— l. 10. Αὔσωνίοις, υ.	Αὔσονιοις. υ.
Αὔσωνήσι, ῥ.	Αὔσονίοισι. ῥ.
Αὔσωνίαν, ἰ.	Αὔσωνίαν. ἰ.
Αὐτάγγελοι, ἑαυτοὶ χ.	A. ἑαυτοῖς χ. ἀγγέλοις.
ἀγγελίοις.	
Αὐτακέλευθα, τ.	Αὐτὰ κέλευθα. τ.
— l. 17. Αὐτάγρετα, α. αὐ-	A. α. αὐτόληπτα.
τόλημπτα.	
c. 621, l. 2. Αὐτάγητοι, α. —	A. α. — Ἰων Α. ⁸⁾
Ἰων Ἀλκμήνη.	
— l. 11. Αὐταντας, ὁ π.	Αὐτάντας. ὁ π.
— l. 16. Αὐτόγυον, μ.	A. μ.
[Αὐτάρ,] αὐτομάτη, ε.	Αὐτομάτη. ε.
Αὐτάρκης, ἰκανός. ⁹⁾	A. ἰκανός. ⁹⁾
— l. 19. Αὐτάρσο, ὁ δὲ ἢ	Αὐτάρσος, ὁ δὲ, ἢ ὁ δὴ. ¹⁰⁾
ὁδ'.	

c. 622.

4) Lectionem codicis Hesychio restitue. Αὐξίδημος, quod in Albertinam ed. propagatum fuit, sphaema typhotetae est.

5) Ut supra, èt hic: Ψυχαστασία.

6) Habemus hic, ut alibi, variam lectionem unitim cum ipsa glossa exaratam, in codice enim archetypo ita scriptum

proftabat: Αὔσαντες.

7) In Ald. mendum typ.

8) Lectio codicis perspicua est. In Ald. errores typ.

9) Αὐτάρ eliminavit, et variam lect., delevit.

10) Litteram in fine delevit.

c. 622. l. 3. Ἀυτεξούσιον, ὁ α.	Ἀυτεξούσιος. ὁ α.
— l. 5. Ἀυτερέτα, α. ἐρέσον- τες.	Α. α. ἐρέσσοντες.
Ἀυτάνων, ε.	Ἀυτευν. ε.
— l. 8. Ἀυτή, ε. — δ' οὐν ὄν ἦκεν — δὲ κάμητες κεκμηκότας.	Ἀυτή. ε. — δ' οὐρανόν ἦκεν — δὲ κ' ἀκμή- τες κεκμηκότας.
— l. 11. Ἀυτή, β.	Ἀυτῆ. β.
Ἀυτηκάμιος, π.	Ἀυτή κάμιος. π.
c. 623. l. 2. Ἀυτῆ, ε.	Ἀυτε. ε.
— l. 7. Ἀυτίκα μάλα, ε. — καλῶς, αὐτίς π.	Α. μ. ε. — κ. ¹¹⁾ Ἀυτίς. π.
— l. 10. Ἀυτμή, π.	Ἀυτμή. π.
Ἀυτμένα, τ.	Ἀυτμένα. τ.
Ἀυτμενόπις, π.	Ἀυτμενόπις. π.
— l. 14. Ἀυτοβοί, τ. — ἄμα βοί.	Ἀυτοβοεί. τ. — ἄμα βοῆ.
— l. 16. Ἀυτοβοί, α.	Ἀυτοβοεί. α.
— l. 21. Ἀυτογενής, α. — γεννώμενος.	Α. α. — γ.
[Ἀυτόγουον, μονόβολον.]	
Ἀυτοδαίικτες, ὁ ε.	Α. ὁ ε. ¹²⁾
c. 624. l. 2. Ἀυτοδαίικς μ.	Ἀυτοδαίικς μ.
— l. 5. Ἀυτοδείξει, π.	Ἀυτὸ δείξει. π.
— l. 12. Ἀυτόδιον, ε. — ἐλη- λυθότος.	Α. ε. — ἐλληλυθότα.
Ἀυτοε...ρας, κ.	Ἀυτοεθείρας. κ. ¹³⁾
— l. ult. Ἀυτοὶ θύομεν, α. — Ἀριστοφάνης γαρ τά	Α. θ. α. — Α. Γηρυτά- δη.

c. 625.

11) In Ald. mendum typ. Sequentem glossam, in ms. cum praeced. unitam, sejunxit.

12) Glossa a Musuro deleta superiori loco tollenda est, hic vero retinenda.

13) Correctionem, ut saepius, primae scripturae illevis, nec, quid scriptum fuerit, amplius dignoscitur.

- c. 625. l. 8. Αὐτόκαρνος, α. — Α. α. — κ. γ. ¹⁴⁾
 κάρνη γ.
 — l. 13. Αὐτοκέρας, ω. — Α. ω. — θερμοῦ ἢ ψυ-
 θερμοῦ, τ. χροῦ, τ. ¹⁵⁾
 c. 626. l. 2. Αὐτοκτίστους δ. Α. δ. — Σ. Κ. ¹⁶⁾
 — Σοφ. Κηδαλίωνι.
 — l. 4. Αὐτόκλητον, ὅταν Α. ὅταν εἰς ἀρχὴν μὴ
 ἀρχὴν μὴ κληθέν^τ υ. τ. κληθέντι υ. τ. ἑαυ-
 τῷ δὲ ἀπαντ. τῷ δὲ ἀπ.
 — l. 9. Αὐτόλειον, λειτόν. Α. λιτόν.
 c. 627. l. 3. Αὐτομάττιτα, σ. Αὐτομάτητα. σ.
 — l. 9. Αὐτόμαρος, μ. Σοφο- Α. μ. Σοφ. Θυέστη Σι-
 κλῆς θυέστη σικυω- κυωνία. ¹⁷⁾
 νία.
 — l. ult. Αὐτονυχί, α. Αὐτονυχεί. α.
 c. 628. l. 3. Αὐτοζένειν, ἐν ἴσω Αὐτοζενεῖν. ἐν ἴσω τῷ π.
 τοῦ π.
 — l. 11. Αὐτοπέκιστον, μὴ Α. μὴ κεκαρμένον.
 κεκαρμένον.
 — l. 13. Αὐτόπρεμνος, αὐ- Α. αὐτόπρεμιζος.
 τόπριζος.
 c. 629. l. 1. Αὐτορέγμων, ἑαυ- Α. ἑαυτῷ ε.
 τὸν ε.
 Αὐτορέγμονος, π. — Α. π. — Αἰσχ. Κίρκη. ¹⁸⁾
 Αἰσχύλος κρή^τ

c. 629.

14) In Ald. vitium typ.

15) Verba: ἢ ψυχροῦ. inferuit.

16) Lemma claris litteris scriptum est.

17) Reponendum est: Σοφοκλῆς Θυέστη ἐν Σικυῶνι α. aut interposito articulo: Θ. τῷ ἐν Σικυῶνι α. Duas enim Thyestis nomine inscriptas fabulas composuit. Musurus ipse de correctione sua dubitavit, nam lemmati lineam subjecit. Eadem lemmatis scriptura mox infra occurrit.

18) Primum correxerat: Κρήτη. Lemma a typhotheta omisissum est.

- c. 629. l. 7. Αὐτόσιτον, τ. — Α. τ. — σὺν ἑτέρῳ δ.
σὺν ἑταίρῳ δ.
Αὐτόσιτον, α. — Σοφ. ἀκυρίαις.¹⁹⁾ Α. α. — Σοφ. ἀκυρίαις.¹⁹⁾
- l. 21. Αὐτοσχεδίας, αὐτομάτως [ταχὺν ἢ δυνάμει.] Α. αὐτομάτως.²⁰⁾
- c. 630. l. 4. Αὐτοτελές, ψ. — Α. ψ. — πρεβεβουλομένον.
πρεβεβουλομένον. Α. δ. ἀφ' ἧς μ.
- l. 7. Αὐτοτελής δίκη, ἐφ' ἧς μ. Α. α. — Σοφ. Θυέστη Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κ. ἐν Χείρωνι, τ.¹⁾
- l. 16. Αὐτόφορτοι, α. — Α. α. — Σοφ. Θυέστη Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κ. ἐν Χείρωνι, τ.¹⁾
- l. ult. Αὐτόχειρος, ὁ ε. ἐγχειρήσας. Α. ὁ ε. ἐγχειρήσας.
- c. 631. l. 5. Αὐτοχθρῶν ἐστία, ἢ τοῦ Χείρωνος, π. Αὐτόχθρων ἐ. ἢ τοῦ Χείρωνος, π.
- l. 7. Αὐτοχθῆδ, α. Αὐτοχθῆδόν. α.
- l. 19. Αὐτως, ε. — κατακένου. Αὐτως. ε. — κατακένου.
Αὐτως γ. ε.
- c. 632. l. 2. Αὐχέε., καυχόμενοι. Αὐχέεε. καυχώμενοι.²⁾
- l. 15. Αὐχθῆ, αὐξηθῆ.^{uv} Α. αὐξυνθῆ.
Αὐχμῆν, ξηραίνεν. Α. ξ.
[Αὐχμῆν. s. ἀστεῖος.]³⁾
Αὐχμηρὸν, ξ. Α. ξ.

c. 632.

19) Litt. α in ἀκυρίαις nata est ex ἐν et scribendum est: Σοφ. ἐν Σικυρίαις.

20) Postrema expunxit. Cf. VV. DD.

1) Ut supra: Σοφ. Θυέστη ἐν Σικυωνίῳ. De seq. lemmate cf. VV. DD.

2) Ultimam glossae litteram delevit.

3) Litteram delevit, et correxit: Αὐχμῆς. totum deinde rejecit articulum.

- c. 632. l. 15. Ἀρχμηρῶ, ξ. A. ξ. σκοτάδει.
σκοτάδη.
- l. 20. Ἀρχμός, ξ. — καῦ- A. ξ. — καυματηρὸς α.
μα τινὸς α.
- Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ. Τὸ Α μ. τ. Φ.
- c. 633. l. 1. Ἀφαγνίσας, α. ἢ A. α. ἢ σ. κ.
συλήσας. καθιερ.
- c. 634. l. 5. Φαῖς, π. Ἀφαῖς. π.
- l. 8. Ἄφαλον, Φάλον μὴ A. Φ. μὴ ἔχον, μῆτε
ἔχον. πρ. 4)
- [Ἄφάλονται,] μῆτε
πρ.
- c. 635. l. 3. Ἄφαντος, α. Ἄφαντον. α.
- l. 13. Ἄσπετος, πολὺς, Ἄφαρτος. π. α. β. ρ. 5)
α. β. ραδίως. Ἄφαρβον. ε.
- Ἄφαρβαν, ε.
- c. 636. l. 1. Ἄφαρεὺς, τ. θ. A. τ. θ. θύνου τ.
θύνου τ.
- l. 6. Ἄφαρμακον, χ. — A. χ. — Φ. Σ.
φαρμακῶντας Σ.
- l. 8. Ἄφαρον, ἀνήρωστον. A. ἀνήρωστον.
- c. 637. l. 1. Ἄφατηλες, μ. θῆ- A. μ. θηλαί.
λες.
- l. 8. Ἄφάψαι, σ. μῦξαι. A. σ. μύξαι.
- l. 13. Ἄφεδρεῦσαι, ε. A. ε.
- l. 15. Ἄφεδρῶν, σ. Ἄφεδρῶνας. σ.
- l. ult. Ἄφειδήσας, μ. — A. μ. — περιδῶν. 6)
ε
πιδῶν.

c. 638.

4) Separata conjunxit, et Ἄφάλονται pro spurio et inserto habuit; ego vero posteriorem glossam scribarum incertitia mutilatam esse arbitror, eamque ita restituo: Ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον. Φάλον μὴ ἔχον, μῆτε προμετωπίδα. Verba: Φάλον μὴ ἔχον. cum proxime praecessissent, facile hic omitti poterant. Cf. VV. DD.

5) Ipsa glossa elapsa esse videtur. V. ραδίως sine dubio e margine est, et ad praeced. articulum pertinet.

6) Lege: περιδῶν.

- c. 638. l. 2. Ἀφεικνούμενος, π.
ἀφείλαντο, α. A. π. 7)
— l. 9. Ἀφελία, μ. ἀλφός. Ἀφείλαντο. α. 8)
— l. 13. Ἀφέμενος, ὁ ἐξ ἐκ. A. μ. ἀλφός.
— l. 17. Ἀφεξέη, α. — ἀ- Ἀφενος. ὁ ἐξ ἐκ.
πισχίσει. A. α. — ἀποσχίση.
- c. 640. l. 2. Ἀφῆστιος, ἀρχ. Ἀφ' ἐστίας ἀρχ. — τῆ
— τῆ αἰτία τ. ἐστία τ.
— l. 6. Ἀφῆτην, ἀφήκαμεν. A. ἀφήκασιν.
— l. 12. Ἀφεψῆν, βλάπτειν A. β. τρ.
τρ.
Ἀφεψιασσάμην, α. Σοφ. A. α. Σοφ. Ἀντηνορίδαις.
ἀντινορίδαις.
- c. 641. l. 10. Ἀφήλιξ, κ. ἀτ- A. κ. ἀκμῆς τ.
μῆς τ.
— l. 12. Ἀφημεῶν, ἀφημῶν. Ἀφ' ἡμεῶν. ἀφ' ἡμῶν.
- c. 642. l. 10. Ἀφῆς, α. — ἡ A. α. — ἡ ἐξ ἧς.
ἐξῆς.
— l. 13. Ἀφήτορος, π. ἡ τοῦ A. π. ἡ τοῦ τοξότου.
τόξου.
- c. 643. l. 7. Ἀφιγύοισιν εὐχέ- Ἀμφιγύοισιν ἔγχωσι. δ.
σι, δ.
— l. 10. Ἀφνίδα, δ. Ἀφίδνα. δ.
— l. 14. Ἀφιεράς, ο. — πιτ- Ἀφ' ἱεράς. ο. — πετ-
τεύουσιν. τεύουσιν.
- c. 644. l. 5. Ἀφικετηρίας, ε. Ἀφ' ἱκετηρίας. ε.
— l. 15. Ἀφικτορατόν, ἰκ. Ἀφίκτορα. τὸν ἰκ.
- c. 645. l. 3. Ἀφιληκτίρμονες, Ἀφιλοικτίρμονες. α.
α.
Ἀφιλότιμος, τ. — τιμῆ. A. τ. — τιμῆς.
Ἀφηνιάζει, ἀφίζετα, Ἀφηνιάζει, α. παραγεν.
πγεν.

c. 645.

7) In Ald. mendum typ.

8) Unita separavit.

- c. 645. l. 15. Ἄφλοιμός, α. Ἄφλοισμός. α.
 — l. ult. Ἄφνιδία, ἀφνίδα, Α. αἰφνιδίως. α.
 α.
- c. 646. l. 3. Ἄφνύει, ἀφνύνει, Α. ἀφενύνει. ο.
 ο.
- l. 10. Ἄφθίνους, φόνους, υ. Α. ἀφόνους. υ.
 — l. 12. Ἄφόπλησον, α. Ἄφόπλισον. α.
- c. 647. l. 9. Ἄφοροι, ἀσύλημ- Α. ἀσύλληπτοι.
 πτοι.
- l. 12. Ἄφορτος, ο. — λυ- Α. ο. — Λυκουργείων.
 κουργίαν.
- l. 19. Ἄφοσιούμενος, πλη- Α. π. π. 9)
 ροφορῶν, π.
- c. 648. l. 2. Ἄφοσιώματα, κ. Α. κ. κ. ἀφοσιώσεις.
 κ.
- Ἄφοσίωσις, ἀφοσιωμέ- Ἄφοσιωμένα. α. — Σοφ.
 ναί, α. — Σοφ. Θυέ- Θυέστη δευτέρῳ. 10)
 στη β.
- Ἄφο. ᾶμενοι, τ. Ἄφοσιᾶμενοι. τ. 11)
- Ἄφοσιώσεται, α. — ἀφ' Α. α.
 οὔ γνωμηστός, α. Ἄφ' οὔ γνωμηστός. α. 12)
- Ἄφῶντα, ψ. Α. ψ.
- l. 19. Ἄφραδίησι, μ. α. Α. μ. α. εὐηθείαις.
 ἐξηχίαις.
- c. 649. l. 6. Ἄφράσει, α. Ἄφράσσει. α.
 Ἄφραστον, α. — φρά- Α. α. — φράζομεν.
 ζον.
- l. 15. Ἄφρῖνον, τ. τῶν ἐκ Α. τ. τὸν ἐκ τ.
 τ.
- l. 18. Ἄφροδοσία, α. Σοφ. Ἄφροδοσία α. Σ. Δ. γόνον
 Δαναΐη. γόνοιον μ. τὲ μ. κ' ἀφροδοσίαν
 καὶ α.

9) Salmasius verum divinavit. In Ald. error typoth.

10) Univit et separavit. Ἄφοσίωσις in margine notatum fuit, tanquam glossa ab Hesychio praetermissa.

11) Litteram delevit.

12) Unita sejunxit.

- καὶ ἀφροδοσίαν α.
— οἱ δὲ π. — καὶ
καπραιέναν ἀπὸ τ.
- ε. 650. l. 13. Ἀφροδίσιος ἄρ-
κος, π. — τὰ περὶ
τὸν Δ. — ἄμοσεν.
α. — εὔστεφ. τῆς
Ἄφρ. ἐπὶ τῆς σ. καὶ
ἐκλέλαδον τῆς Α.
- l. 19. Ἀφρόδιτος. Θ. — ὁ
δὲ περὶ τὰ ἀμαθ. γ.
παιάνισον ἀνδρα τ.
- ε. 651. l. 1. Ἀφρονῆσαι, ἄφρο-
να γεννῆσαι, ἄφρον
κ — Ἀριστοφάνης.
πολὺς δέμας κατὰ
τὴν ἀφροντιστεῖν, α.
- l. 8. Ἀφύα, μέμβρας.
Φαιδρύνεδαμ, π.
- ε. 652. l. 1. Ἀφυζε, α.
^{παρὰ}
- l. 4. Ἀφυκα, α. πρὸς τὸ
μ.
- l. 8. Ἀφευκτον, αφ.
- ε. 653. l. 11. Ἀφύσσαν, τ. κ.
ταραντίνους.
Τὸ Α μετα τῶ Χ.
- ε. 654. l. 7. Ἀχαία, ε. — ἐπὶ
τοῦ π. — μαλακὰ
ἀχαίας, λ.
Ἀχαίειδαγαῖα, ἦ τ.
- α. — οἱ δὲ π. —
καὶ καπραιέναν ἀπὸ
τ.
- Α. ο. π. — τοὺς π. τ.
Δ. — ὁμόσαι. α. —
εὔστεφ. τ. Α. ἐπὶ δὲ
τ. σ. καὶ ἐκλελά-
δοντ' Α. ¹³⁾
- Α. Θ. — ὁ δὲ τὰ περὶ
Ἄμαθ. γ. π. α. τ.
- Α. α. γ.
Ἄφρον. κ. — Ἀριστ. πο-
λὺς δέμας κατέτειν
ἀφρόν.
Ἄφροντιστεῖν. α. ¹⁴⁾
Α. μεμβράς.
Ἀφεδρύνεδαμ. π.
Ἄφυσσε. α.
- Α. α. παρὰ τὸ μ.
- Ἄφυκτον. αφ.
- Α. τ. κ. Ταραντῖνοι.
Τὸ Α μ. τ. Χ.
Α. ε. — ἀπὸ τ. π. —
μαλακὰ.
Ἀχαίας. λ. ¹⁵⁾
Ἀχαιίδα γαῖαν. ἦ τ.
- L 2 c. 654.

13) Duas glossas in unam hic coaluisse VV. DD. acute vi-
derunt.

14) Hesychium hic a scribis aut epitomatore quodam mu-
tilatum Musurus solita libertate correxit. Cf. VV. DD.

15) Conjuncta separavit.

- c. 654. l. ult. Ἀχαιμένης, Π. Α. Π. — Ἀχαιμενίδες,
— ἀχαιμενίδα^{εε} αἰ
περσίδα^{εε}.
- c. 655. l. i. Ἀχάινε, ἐλάφων Ἀχὰ νεβρῶν. ἐλ. ἦ. ¹⁶⁾
ἦλ.
Ἀχάινε, σ. πέζει, κ. Α. σ. π. κ.
— l. 9. Ἀχάξ, κ. Ἀχάξ. κ.
— l. 14. Ἀχάνας, τ. — τιλ- Α. τ. — στελλόμενοι.
λόμενοι.
Ἀχάλλευτα τρύπανα, Α. τρ. τ. — Σοφ. Φινεῖ
τ. — Σοφ. Φινεῖ βω. δευτέρω. ¹⁷⁾
- c. 656. l. i. Ἀχανανεῖ, α. Ἀχανεῖ. α.
— l. 3. Ἀχανῆ, μ. μέδιμον Ἀχανῆ. μ. — μ. ἐν.
ἐν.
— l. 8. Ἀχάριστα, ἀχαρί- Α. ἀχαρίτως. ἦ α.
στωσ, ἦ α.
— l. 11. Ἀχαρίστερον, ἀχα- Α. ἀχαριτώτερον. — ἀ-
ριτότερον. — ἀχ.- χαρίστερον. ¹⁸⁾
ρίστερον.
— l. 15. Ἀχάρινη, δ. — ἀ- Α. δ. — Ἀχαρηνικὰ π.
χάρινη, καὶ π.
- c. 657. l. i. Ἀχάρινικοί ὄνοι, ε. Α. ο. ε. ¹⁹⁾
Ἀχέα, λύπη. Ἀχέα. λ.
[Ἀχεῖς, γυνή.]
Ἀχειν, προτραπέδα, Ἀχει προτραπέδα. τ.
τ.
Ἀχειλον, α. Ἀχιλον. α. ²⁰⁾
— l. 14. Ἀχαιός, νεφέλη. π. Ἀχεος ν. π.

c. 657.

16) Hefychius scripsit: Ἀχάιναι. ἐλ. quam scripturam Salmasius olim divinavit. Cf. VV. DD.

17) Scriptum fuit: Σοφ. Φινεῖ β^ψ.

18) Littera a Musuro deleta fuit ω.

19) Cum duplici accentu, ut saepius in antiquis mss.

20) Scripturam codicis divinarunt Salmasius et If. Vossius.

- c. 657. l. 14. Ἀχέρδης, ἀκαν- Ἀχερδός. ἀκανθα π. καὶ
θα π. καὶ ἐθρίγκῳσ
ἐν ἀχ.
ἐθρίγκωσεν ἀχ.
- l. ult. Ἀχερού, υ. Ἀχερούσια. υ.
c. 658. l. 2. Ἀχέρων, ποταμὸς Α. π. ἐν ἄδου. 1)
ἐλιάδου.
- l. 4. Ἀχέτας, ὁ τ. καὶ Α. ὁ τ. καὶ Φωνήεις.
Φωνήεις.
- l. 16. Ἀχειρῶ, ἡ Α. — Α. ἡ Α. — ἐλλή γῆρις. 2)
ἐλλ. γῆρις.
- c. 659. l. 2. Ἀχητι, λ. Α. λ.
— l. 11. Ἀχθινόν, ε. Ἀχθινόν. ε.
- c. 660. l. 2. Ἀχιοποῦ, ἡ χ. Ἀχιοποῦ. ἡ χ. 3)
— l. 6. Ἀχιλλεῖον πλάικα, τ. Α. π. τ. Ἀχιλλίων. Ἰππ.
Ἀχιλλίων, ἰππ. — Σοφ. — Σοφ. Σκύθαις,
σκύθαις ἀχιλλίων. ε. Ἀχιλλίων. ε. 4)
- c. 661. l. 5. Ἀχνα, α. — ἀπο- Α. α. — απ.
βιάτματα.
- l. 14. Ἀχνην λυδῆς κερκ. Ἀχνην Λυδῆς κ. Σ. Α.
Σοφ. αἰχμαλώτοις. Ἀχνην. τὸ α. κ. 5)
Ἀχνην, τὸ ἀκρον, κ.
- c. 662. l. 13. Ἀχόρα, τ. Ἀχῶρα. τ.
- c. 663. l. 2. Ἀχραδάμυλλα, ὁ Ἀχραδάμυλλος. ὁ κ.
κ.
- l. 5. Ἀχραδῆναι, ζ. τινὰ Α. ζ. τινὰ ξ.
[καὶ] ξ.
- l. 9. Ἀχρεα, β. Ἀχρέα. β.

L 3

c. 663.

- 1) Litterae λi ex ν, ut saepius in Hesychio.
- 2) In ultima voce litteram delevit, vocemque in duas divisit. Lectionem codicis illustrat locus Eustath. II. T. p. 1197. a VV. DD. notatus, unde patet, quod et in Hesychio ἐλήγηρις legi debeat.
- 3) Cf. VV. DD. Nullus dubito, quin glossa cum interpretatione junctim exarata sit.
- 4) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.
- 5) Glossas disjunctas in unam contraxit.

c. 663. l. 11. Ἀχρεῖον εἰδῶν, ε.	Ἀχρεῖον ἰδῶν. ε.
— 1. 16. Ἀχρημάτα, α. Σοφ. σκυρίοις.	Ἀχρημάτων. α. Σοφ. Σκυ- ρίοις.
c. 664. l. 6. Ἀχρης ἀπελύη- σαν, π.	Ἀχρης ἀπηλοῖησαν. π.
Ἀχρη, μ. ἕως.	Ἀχρη. μ. ε. ἄχρη.
Ἀχρη, ἄχρη, α.	Ἀχρη. α. 6)
— 1. 9. Ἀχρησατέες, α.	Ἀχρησατέες. α.
— 1. 12. Ἀχρηνοτριβῆς, ἀν- τομον, τ.	Α. σύντομον. τ.
— 1. 15. Ἀχρηον, π. λακω- νόθον. . χύνετον, π.	Α. π. Λάκωνες νόθον. Ἀχύνετον. π.
c. 665. l. 1. Ἀχρυδόκη, α. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ.	Ἀχρυδόκη. α. Τὸ Α μ. τ. Ψ.
— 1. 11. Ἀψάλακτος, α. — Σκύθα. σοφοκλῆς.	Α. α. — Σκύθαις Σοφ. 7)
— 1. 14. Ἀψαθαί, α. Ἀψα- θαί χ. περρωσί.	Ἀψαθαί. α. Ἀψεθαί χ. περ ἑών. 8)
— 1. 16. Ἀψάθην, ε. χειρῶν αΨ.	Α. ε. χειρῶν δ' αΨ.
c. 666. l. 10. Ἀψεφές, α. Σοφ. δρ, φαι.	Α. α. Σοφ. Φαίδρα.

c. 666.

6) Univit et separavit. Fuit Ἀχρη, ni fallor, correctio marginalis praeced. Ἀχρης απ.

7) Litteram inter Σκύθα et σοφ. delevit; scriptum fuit: Σκύθαν σοφ. Scriptura archetypi, si quid video, fuit: Σκύθαι Σοφοκλέους. aut, quod potius crediderim, solum lemma: Σκύθαι, vel Σκύθαις. ut nota Sophoclis fabula absque auctoris nomine; postea vero a scolo quodam nomen in margine adjectum fuit, quod deinde in textum pervenit.

8) Glossas bene unitas disjunxit. Cf. VV. DD. In arche-

typo cod. ultima vox sine dubio ita exarata fuit: περρωσι. Correctio interlinearis, ut saepius, cum vitiosa lectione unitim descripta fuit.

- c. 666. l. 18. Ἀψίκωρον. α. — A. α. — κορ. καὶ τ.
κορ. καὶ ταχέως.
- c. 667. l. 2. Ἀψικόρως, ἀμε- A. εὐμεταβ.
ταβλήτως.
- l. 11. Ἀψίτω, ε. Ἀψ ἴτω. ε.
— l. 15. Ἀψόρροον, α. ρ. τα- Ἀψορρόου. α. ρ. ταχυρ-
χυρού. ρού.
- c. 668. l. 2. Ἀψηθές, α. A. α.
Ἀψυχή, λυποθυμία. A. λειποθυμία.
— l. 6. Ἀψῶ, προσεγγίστω, A. προσεγγίσω. δ.
δ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω. Τὸ Α μ. τ. Ω.
- c. 669. l. 1. Ἀωρίνης, κ. A. κ.
— l. 3. Ἀωροι, ε. — γρά- A. ε. — γράφωιτο τὸ ω.
φει τὸ ω.
- l. 10. Ἀωρτο, ἀκρέματο. A. ἐκρ.
— l. 14. Ἀωτον, ἐρείον, α. A. ἔριον. α.
Ἀώτου θ. ἐρείου θ. A. θ. ἐρίου θ.
Ἀωτὸρ, π. Ἀώρτο. π.
- c. 670. l. 3. Ἀωτῆς, ἀνανθί- A. ἀνανθίζεις. κοιμά.
ζεις κοίνα.
- B. B.
- l. 4. Βαβάζεν, τὸ διαρ- B. τὸ μὴ διηρθε. λ.
θραμένα λ.
- c. 672. l. 9. Βαγῆ, ε. Βαγῆσαι. ε. †
- l. ult. Βάδος, ὁ κ. β. ἴ ξέ- B. ὁ κ. β. πεντήκοντα ξέ-
σται. σται.
- c. 673. l. 6. Βαδδῶν, β. ε. ἐξε- B. β. ε. εἰς ἱερέας. 9)
- ρέας. Βάδος, ὁ κ. β. ἴ ξέσται, B. ὁ κ. β. ἴ ξ. ἤγουν ὀλ-
ἤγουν ^{οο} λι διμη. ¹⁰⁾ κὴν διμη.

L 4

c. 673.

9) Vitiosum ἐξερέας ortum est ex ἐξάϊρετον, quod Hesy-
chio restituendum est. Cf. VV. DD.

10) Musurus compendium scribendi λ, id est, λίτραι igno-
ravit

- c. 673. l. 9. Βάδος, υ. Βάδισ. υ.
 Βάδιστοι, βαδύτατοι. Βάδιστοι. Βραδύτατοι.
- c. 674. l. 1. Βαθείης, υ. μ. δα- B. υ. μ. δαψιλοῦς, ἢ ἐξ-
 ψηλοῦς, ἢ ἐξάλλεται ἀλλου καὶ κεκρυμ-
 κεκρυμένης. μένης.
- l. 4. Βάθρων, ἐμμελίων ἢ B. ἐμμελίων ἢ ἀγ. θά-
 ἀγαλμάτων. κων.
 Βαθάκωνβ, κακῶς. Βάβην. κακῶς.
- l. 16. Βαθύζωνοι, ε. — B. ε. — χυτούς χ.
 χιτούς χ.
- c. 675. l. 13. Βαθυμῆδαι, γ. B. γ. ἐπὶ Λυδία.
 ἐπὶ Λύδοις.
 Βαθυπέπλων, κ. ἰμ. B. κ. ἰμ. ἐχόντων.
 ἔχων.
- l. 16. Βαθύριζοι, β. Βαθύρριζοι. β.
- l. 18. Βαθυρίζου, π. Βαθυρίζου. π.
 Βαθύσπορος, βαθεῖα σ. B. βαθεῖαν σ.
- c. 676. l. 1. Βαιάγισ, ε. περι Α. Βαιᾶγισ. ε. παρὰ Α.
 Βαβυκῶς, πελεκᾶν, ὡς Βαβυκῶς. π. ὡς Φ. ἀμε-
 Φιλητᾶς ἀμεριάσας ρίας β. 11)
 β.

c. 676.

raffe videtur. Fuit (ut textus historiam, prouti in men-
 te mea existit, exponam) in archetypo codice, qui for-
 te litteris uncialibus scriptus fuit, tali modo exaratum:

ΗΓΟΤΝ ΛΙΜΗ. quod in ectypo codice imperite ac ne-
 gligenter transcriptum fuit: ἡγουν διμη. Iam vero do-
 ctus aliquis, mendum loci animadvertens, aut inter li-
 neam, aut in margine ad litt. δι solito scribarum com-

pendio corrigebat λι. Quae correctio una cum ipso vi-
 tio in tertio quodam codice descripta fuit. En fata lo-
 ci, qui in posterum ita scribendus est: ἡγουν λίτραι μή.
 Glossa duabus vicibus occurrit, neque hic nec illic in
 serie est; unde colligo, eam ex Epiphanio in margine
 adscriptam esse.

- 11) In Ald. πελεσΦάν. culpa typ. Musurus variam lectio-
 nem deleuit.

- c. 676. l. 9. Βαΐν, ο. μικροῦ. Βαΐν. ο. μικρὴν. ἢ ἔβ.
ἢ ἔβ.
Βαΐκαν, Κρήται. B. Κρήτες.
- c. 678. l. 2. Βαΐων, ε. καὶ ἐν Β. ε. καὶ ἐν Αἰχμαλωτί-
Αἰχμαλώτησι Βαΐον, σι Βαΐον ἐν Βαρκά-
ἐν Βαρκάδοις ὄχλος δοις. ὄχλος Λ. ¹²⁾
Λ.
- c. 680. l. 8. Βάκκαρις, μ. — B. μ. — ὀμωνύμου.
ὀμωνύμους.
- c. 681. l. 7. Βακχευθεΐσα, B. ἐξοιστρομένη. ε.
ἐξιχευομένη, ε.
- l. 9. Βακχεΐον, τ. νάρθηξ. B. τ. ναρθηξαι. ¹³⁾
- l. 16. Βάκχος, ὁ ἱερ. — B. ὁ ἱερ. — τελεταῖς. ¹⁴⁾
τελευταῖς.
- c. 682. l. 2. Βάκχου Διῶνης, B. Δ. οἱ μ. — διωνυμία
οἱ μ. — διώνυμα π. π. — Πραξιλλα δὲ
— Τραξιλλα δὲ ἡ Συ- ἡ Συκ. Α.
κιωνία Λ.
- c. 684. l. 6. Βάλανοι, τ. — B. τ. — περὶ τὸν τράχη-
περὶ τῶν τραχήλων, λον. καὶ τῶν δρυῶν
καὶ τῶν ἰδρύων κ. — ὁ κ. — κλεῖδες.
- c. 685. l. 15. Βάλ' ἐς ἄκραν, Βάλ' ἐς ἄκραν. οἱ μ. ἄ-
οἱ μὲν ἄκρα π. Λέσ- κραν π. Λ.
βου.
- l. ult. Βάλ' ἐς Μακρίαν, Βάλ' ἐς Μακρίαν. Ἡρ,
Ἡρ. θ. Μακρία, ἦν λογος κατὰ τ. Ε. ἐπι-
λόγος κατὰ τὴν Εὐ- στρατείαν εἰς Ἀττι-
ρωδέως..... κὴν

L 5

- 12) Locus scribarum imperitia mutilatus atque corruptus. Cf. VV. DD. Interpunctionem ms. atque Musuri diligenter enotavi.
- 13) Hesychio restituendum est νάρθηξ. Non perspicio, quomodo Musurus ναρθηξαι scribere potuerit.
- 14) Sciendum est, voces τελευτη et τελετη saepius a scriba codicis Marciani confundi ac permutari; jam supra exempla habuimus.

κὴν ἐπιδοῦναι σφά-
γιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς
τῶν λοιπῶν σωτη-
ρίας. ¹⁵⁾

- c. 686. l. 10. Βαλοιτήσειρον,
περὶ τ. δ. τ. πόδας.
βάλον, ο.
B. παρὰ τ. δ. εἶναι τ. πό-
δας.
βάλον. ο. ¹⁶⁾
- c. 687. l. 5. Βαμβαλίζει, τ.
— ῥυγᾶ σ.
B. τ. — ῥυγᾶ σ.
- c. 691. l. ult. Βάμβαξ, ἰ. —
ἐρύοντολύπαμ.
B. ἰ. — ἐρίων τολύπαμ. ¹⁸⁾
- c. 692. l. 8. Βαρακάκαμ, ἄγιοι
διαφέραι, π.
B. ἄγιοι διφθέραι, π.
- c. 693. l. ult. Βαρπύργος, πορ-
μεῖο περὶ ἀμφωδῶν.
B. Βαρπύργος. π. π. ἀμ-
Φωδῶν.
- c. 694. l. 3. Βαρθειγένος, ἰθα-
γενῶν.
B. Βαρθειγενῶν. ἰθ. ¹⁹⁾
- c. 695. l. 7. Βαρκαίσις, ὄχοις
Δ. — Φασὶν αὐτοὺς
κ. π. ἀρμαζεῦξαι δ.
— ὡς Κνασέας ἐν
τοῖς παρὰ Λιβύοις.
B. Βαρκαίσις ὄχοις. Δ. —
Φασὶν δὲ α. κ. π.
ἄρμα ζεῦξαι δ. —
ὡς Μνασέας ἐν τοῖς
περὶ Λιβύης.
- c. 696. l. 9. Βαρυγέτας, β. —
ὄντας
Γέτας δὲ ὄνομα.
B. β. — Γ. δὲ ὄντας.
- c. 697. l. 1. Βαρυθυμήσαντος,
ὀλιγωρίσαντος.
B. Βαρυθυμήσαντος. ὀλιγω-
ρήσαντος.
B. Βαρυνόμενος.
l. 4. Βαρδολομαῖος, υἱὸς
κρεμάσας ὕδατα.
B. υ. κρεμάσας υ. ²⁰⁾

c. 697.

15) Ita Mufurus lacunam ms. supplevit.

16) Unita disjunctit.

18) In Ald. vitium typ.

19) Duæ ultimæ syllabæ in Βαρθειγένος pertinent ad vo-
cem sequentem.

20) Hesychium ex Hieronymi etymologia correxisse vi-
detur. Cf. VV. DD.

- c. 697. l. 6. Βάρκα, α. — πε-
ρον..
— l. 10. Βαρύνει, ὀδυνάων, κ.
c. 698. l. 6. Βαρυτοσκαφίον,
τ. — δυσαρεστομέ-
νων.
Βαρυδάνιν, β.
c. 699. l. 1. Βασαχει, ἀλεσχοῖ.
— l. 3. Βασαγικέρος, ὁ θ. —
Ἰππονάκτη.
— l. 7. Βασανιστής, ὁ δ. τί.
πολλά δὲ ὁ δ.
Βασανιτής, λ. — λίθου
βάσανος, ὦ π. τὸ
χρόμα ἐδ.
c. 700. l. 10. Βασιλ, ἡ β.
Βασιλέως ὀφθαλμός, ε.
— πράγματα τοῦ
β.
Βασιλίδες, υ. — ἐπὶ τοῦ
β.
[Βασιλῆα, βασιλέα.]
c. 701. l. 1. Βασιλίνδι, παι-
δας ε. ἡ β.
— l. 7. Βάσις, ὀρθμός.
— l. 13. Βάσκανος, φθ. —
ἐπειτα ἀχ.
c. 702. l. 17. Βασσάρις, α. καὶ
βασσά π.
c. 703. l. 3. Βαστα. ὄχειος, Δ.
c. 704. l. 9. Βαθάρα, πυκλή,
Μ.
- B. α. — περόνη. 1)
Βαρύνων. ὀδυνάων κ.
Βαρυ τὸ σκαφίον. τ. —
δυσαρεστομένων.
Βαρυδάνην. β.
B. ἀδολεσχεῖ.
B. ὁ θ. — Ἰππώνακτι.
B. ὁ δ. πολλάκις δὲ ὁ δ.
Βασανιστής, λ. — λίθος
β. ὦ π. τὸ χρυσίον
ἐδ.
Βασιλή. ἡ β. 2)
B. ὀφθ. ε. — τὰ πράγ-
ματα, ὄν τοῦ β.
B. υ. — ἀπὸ τ. β.
B. παιδιᾶς ε. ἡ β.
B. ὁ ὀρθμός.
B. φθ. — ἐπὶ τοῦ ἀχ.
B. α. καὶ Βασσάτη. π.
Βάστας ὁ Χῖος. Δ. 3)
+
B. πυκλή. Μ.

c. 708.

1) Ultimae vocis exitum deleuit.

2) Scriba compendii glossae oblitus esse videtur.

3) Litteram in medio glossae deleuit. Cf. VV. DD.

- c. 708. l. 8. Βαττο. σίλφιον, π. — ἐπὶ τοῦ Κυρηναίου ε. τ. Βαττιάδων μ. ἐξαίρετον σ. Βάττου σκοπιά, χ. Λ. ἐπὶ Βάτου. B. σ. χ. Λ. ἀπὸ Βάττου.
- c. 709. l. 3. Βανμῶ, τ. — ὥσπερ ἐν πεδοκλεῖ. B. τ. — ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ.
— l. 6. Βαυθεῖ, μασσᾶται. B. μασσᾶται.
- c. 710. l. 8. Βαχία, τελευτή, ἐνόχιος χ. B. τελετή. ἐνόρχιος χ.
— l. 15. Βδαλήται, θ. ἢ μέληγται. Bδαλήται. θ. ἢ ἀμέληγται.
- c. 711. l. 21. Βεβαιώσω, δίκην τὸ ἐπὶ τῶν ἡγησαμένων τ. Bεβαιώσεως δίκη. ἐπὶ τῶν ὀρισαμένων τ. 5)
- c. 712. l. 21. Βέβλεθα, μ. φ. B. μ. φ. ἢ μέμβλεθα. 6)
- c. 713. l. 8. Βεβουκόλημα, πέπεγμα, π. B. πέπαιγμα. π.
— l. 11. Βεβράξαντα, σ. — B. σ. — τὸ — μέρος β.
τὸ — ^αμέρη ^{ος}β.
- c. 714. l. 13. Βεβέηκος, ὁ Ἡ. B. ὁ Ἡ.
- c. 715. l. 3. Βεῖη, ζ. — πρρῦση. B. ζ. — π.
- c. 719. l. 4. Βεμικὸς δίκην, ρ. — μὴ ἐπ' εὐθ. Bέμβικος δίκην. ρ. — μὴ ἐπ' εὐθ.
— l. 12. Βεμόλετο, ε. Bέμλετο. ε. 7)
- c. 720. l. 2. Βερβίνια, ξ. — λικύνθους ε. B. ξ. — ληκύθους ε.
— l. 13. Βερεκύντα βόμον, Φ. B. βρόμον. Φ.

c. 720.

4) Et hic litteram glossae expunxit.

5) Cf. VV. DD. quorum conjectura codicis scriptura firmatur.

6) Postrema: ἢ μέμβλεθα. a Musuro adjuncta sunt.

7) Scriptura cod. archetypi fuit: Βέμλετο.

- c. 720. l. 16. Βερεκυντίας, α. — Βερονίκης.
Βερονίκη πόλις πλόκαμος, τούτον κατηγορεῖσθαι — καλεῖται.
Βερονικίδα, δ.
Βερονικίδες, υ.
- c. 721. l. 10. Βερωνετῶν, ἀλλὰ ἀνετῶν.
- l. 13. Βεσον, ε. — ἔσον. .
- c. 723. l. 2. Βέλημα, κ. — Λάκωνες ἤλθης, ἢ Ἡ.
— l. 5. Βηλός, ο. — μαίνεσθαι.
— l. 8. Βλοσέμεν, σ.
— l. 11. Βῆμα, π. — λόγιον — κνεκκλήσθαι.
- c. 724. l. 9. Βηρι, μένα ὄρησαν ἰ.
- l. 15. Βῆσαι, κ. — καβαβάσιμα ο.
- l. ult. Βησίσεις, τ.
- c. 725. l. 4. Βῆσσομεν, ἐπιβηβάσωμεν, ἐμβηβάσωμεν.
- c. 726. l. 7. Βίδην, ε. κρούμα. Σοφ. ἀκρ.
Βηρσαβεῖ, μήρ Σ. — ἐπιφα βίδηνται κ.
- B. α. —
Βερονίκης πλόκαμος. τούτον κατηγορεῖσθαι — καλεῖται. καὶ Βερονίκη πόλις.
B. δ. 8)
B. εἶδος υ.
†
B. ἀλλὰ α.
†
B. ε. — ἔσοντ. 9)
B. κ. — Λάκωνες. Βήλθης. ἢ Ἡ. 10)
B. ο. — βαίνεσθαι.
Βλησέμεν. σ.
B. π. — λογεῖον — κ.
Bῆ ῥ' ἴμενα. ὄρησεν ἰ.
B. κ. — καὶ τὰ βάσιμα ο.
Βησήσεις. τ.
B. ἐπιβιβ. ἐμβιβ.
B. ε. κρούματος. Σοφ. Ἀκρισίω. 11)
B. μύρω Σ. — ἐπιφάλλειν † βίδηνται κ. 12)
c. 726.

8) Βερονίκη πόλις e margine alieno loco infertum est.

9) Ultima vocis litteram aut syllabam in fine delevit.

10) Unita separavit.

11) Compendium lemmatis delevit.

12) In litt. μηρ latet compendium γ. μήτηρ. Ceteroquin

- c. 726. l. 14. Βίνν ἤρακλήϊν, Βίνν Ἐρακλήϊν. π.
π.
- c. 727. l. 9. Βίμβλινος, ε. — B. ε. — E. δὲ τὸν ἀπὸ
E. δὲ ἀπὸ ῥοιῶν B. ῥ. B. ¹³⁾
- l. 14. Βιότοιο, τ. Βιότοιο. τ.
Βιωτεύειν, τοῦ ζ. Βιωτεύειν. τὸ ζ.
Βιωτῆς, ζ. Βιωτῆς. ζ.
- c. 728. l. 1. Βιωτεύων, συζῶν, Βιωτεύων. συζῶν. σ.
σ.
- Βιοῦν, καὶ βιωτεύειν — B. καὶ βιωτεύειν — Βιο-
βιωτεύειν δὲ τ. τεύειν δὲ, τ.
- Βίωτος, τ. — καὶ τί Βίωτος. τ. — καὶ τὰ
πρὸς τὰ ζῆν βίωτον πρὸς τὸ ζῆν. Βιο-
κατακείρ.... τον κατακείρει. ¹⁴⁾
- l. 8. Βήιον μεμαλαγμένον, B. μ. ε. ¹⁵⁾
ε.
- Βιωτοῦ, β. Βιότου. β.
- c. 729. l. 5. Βίσσαιον, σ. — πο- Βίσσαιος. σ. — πολεμι-
λεμ.... στου. ¹⁶⁾
- l. 13. Βισύρας, ἦ. — Χέρ- B. ἦ. — Χερσονησίτην
σαννισυτην λ. Βισσυ- λ. Βισσύραν.
ρας.
- l. ult. Βίω, ῥίσως, σ. Βίωρ. ῖσως. σ.
- c. 730. l. 1. Βλαγ, βλ. Βλαιτή. βλ.
Βλάμεν, ε. Βλάβεν. ε.
- l. 6. Βλαβυρίαν, εἰκελο- B. εἰκαιολ
γίαν.

c. 730.

VV. DD. bene animadvertunt, locum corruptissimum esse, atque glossam Βηρσαβεῆς e margine intrusam.

13) Cf. VV. DD. qui ἀπ' ὀρέων B. bene restitunt.

14) Ultimae vocis compendium delevit. Scriptum erat, si bene video: κατακείρετε.

15) In codice archetypo scriptum erat: Βήιον. In eotypo correctio juxta vitium posita est: Βήιον. In Ald. mendum typ.

16) Ultimae vocis compendium delevit.

- c. 730. l. 12. Βλαδαρόν, ε. Β. ε. χαῦνον.
 χαυνόν.
 — l. ult. Βλάκακα, β. — Β. β. — προβατώδη.
 τδ
 προβα
- c. 731. l. 2. Βλακίας, ι. Βλακείας. ι.
 — l. 9. Βλάξ, μ. — δασώ- Β. μ. — δυσώδους.
 δους.
- l. 13. Βλασκείας, ιχθῦς^{ας} Βλασκίας. ιχθῦς ποι-
 ης ποίος. ούς. ¹⁷⁾
- c. 732. l. 1. Βλάτταν, χ. Βλάττανον. χ.
- l. 6. Βλαστά, βλαστή. Βλαστάνει. βλαστήσει.
 κ. κ.
- l. 10. Βλαπτοῦν, υ. Βλαυτοῦν. υ.
 Βλεερεῖ, ο. Βλεέρει. ο.
 Βλαίεις, β. καὶ βλεῖο, Β. β. καὶ Β. ἔτι.
 ἔτι Βλεθράνασιν ι. Βλεθράνασιν. ι. ¹⁸⁾
- c. 733. l. 1. Βλένα, μ. — πλέ- Βλέννα. μ. — Πλέννα.
 να καὶ πλέννα, τ. καὶ Π. τ.
- l. 14. Βλεφαρίδες, αἰ ε. Β. αἰ ε. — τρίχες.
 — τρίχαμ.
- l. 18. Βληθρήν, τ. — πά- Β. τ. — ἀπαλήν.
 λην.
- l. ult. Βλήρ, δ. — π^ε ἀλκ- Β. δ. — παρὰ Ἀλκμαίω-
 μαιων ἢ λ. νι ἢ λ. ¹⁹⁾

c. 734.

17) ης inter lineam notatum forte vitiosum est pro ους.
 Cf. VV. DD.

18) Conjuncta separavit.

19) Lego: παρ' Ἀλκμαίω ἢ λ. Litt. ν in Ἀλκμαίων prove-
 nit ex jota dativi affixo, prima enim scriptura fuit pro-

cul dubio: παρ' Ἀλκμαίωι ἢ λ. Correctio interlinearis
 voci postea inserta fuit, unde Ἀλκμαίωι, Ἀλκμαίων et
 Ἀλκμαίωνι. Ipsam praeterea glossam apud Alcaeam po-
 tuius, quam apud tragicum quaererem. Cf. VV. DD. a
 quibus dissentio.

- c. 734. l. 5. Βλήσσα, β. ἡμί- Βλήσσαν. β. ἡμιπέπει-
πειρον.
Βλῆστα, β. Βλῆθα. β.
Βληστὰς, ὁ χ. Βλήστας. ὁ χ.
Βλησύριμος ὁ ἵππ. καὶ Β. ὁ ἵππ. καὶ αἰλύς.
αἰλύς.
- c. 735. l. 5. Βλήχων, γ. — Β. γ. — ἐφήβαιον.
ἐφήβαλον.
Βλιαρὸν, ἀβλεβές. Β. ἀβλαβές,
Βλιβρὸν, λαγρόν. Β. λαγαρόν.
Βλίδες, ψηκάδες. Β. ψεκάδες.
— l. 11. Βληχῶδες, βλιχῶ- Β. β. π.
νες, π.
- c. 736. l. 7. Βλίσαι, κ. — ὑπὸ Β. κ. — ὑπὲρ τοῦ μέλι-
τοῦ μέλ.. τρυγῆ- τος. τ. ²⁰⁾
σαι.
- l. 12. Βλιτάχεια, π. — Β. π. — κογχύλια.
κογχύλια.
- c. 737. l. 3. Βλιτύριον, ἴ. — Β. ἴ. — ἐπ.
ἐπιδίδωσι.
- l. 6. Βλοσυρωπεῖς, κ. — Βλοσυρῶπις. κ. — ἔχου-
ἐχούσας. σα.
- l. 8. Βλύδιον, υ. — ὑποδή- Β. υ. — ὑπόδημά τι.
ματα.
- l. 10. Βλώθρη, εὐάξης, ἢ Βλωθρή. ε. ἢ προβαίνου-
προβαίνειν καὶ ἀνω θρώ- σα καὶ ἀνω θρώ-
θρώσκειν. σουσα. ¹⁾
- c. 738. l. 8. Βόεσι, β. Βόεσι. β.
Βοάεσιν, ἰ. Βοεΐασιν. ἰ.
Βοή, β. Βοείη. β.
- c. 739. l. 6. Βολίδες, ἀκόντια, Β. ἀκόντια. λ.
λ.

c. 739.

20) Exitum v. μέλ.. delevit.

1) Mufurus in mente habuit θρώσκουσα. Cf. VV. DD.

- c. 739. l. 6. Βολιῆς, β. Βολίς. β. ²⁾
 Βολίσι, τρώεσι, πληγῆσι. B. τρώεσι. πληγαῖσι.
 — l. 15. Βομβαύλιος, ὁ α. B. ὁ α. ἀπό τ. β.
 ἐπὶ τ. β.
- c. 740. l. 6. Βομβεύζων, τῶν B. τουθορεύζων. β.
 θρυζων, β.
- l. 13. Βομβηλιός, π. Βομβυλιός. π.
- c. 741. l. 1. Βόμβυξ, α. — B. α. — βομβυλιού. ³⁾
 βομβυλ...υ.
- l. 8. Βομβυλεύματα, τ. B. τ. — κατεσκευασμέ-
 — κατασκευασμέ- να.
- Βοωνητὰ, ἂν τ. β. ἡγο- Βοωνήτων. τ. β. ἡγορασ-
 ρᾶσαι, ἢ ἀνοσίος. π. μένων. ἢ ἀνοσίων.
 — ἀνοσίως. π. — ἀνοσίων.
- l. 13. Βούσκον, βούφορ- B. βούφορβον. ο.
 μον, ο.
- Βοοσσῶος, μ. Βοοσσῶα. μ.
- c. 742. l. 7. Βορβύλα, π. — B. π. — σησαμίς ἢ ἐπὶ
 σησαμίης εὐμεγ. εὐμεγ. ⁴⁾
- l. 12. Βορεασμοῖ, Α. — B. Α. — ἀνετοί π. ⁵⁾
 ἀν. τοί π.
- l. 16. Βορεῖον, γ. — πως. B. γ. — πως.
 βορθαγορίσκια, χ. Βορθαγορίσκια. χ. ⁶⁾
- c. 743. l. 9. Βέρμος, ο. — αὐ- B. ο. — αὐτομάτως φ. ⁷⁾
 τὸ κάτω φ.

c. 743.

2) Scriptum fuit: Βολιῆς. nam nexum litt. ei delevit. En iterum emendationem interlin. voci infartam, in arche-

typo enim codice, ni fallor, ita exaratum fuit: Βολῆς.

3) In Ald. Βόμβυρ errore typ. Musurus in ultima voce litteram aut duas erasit.

4) In Ald. Βορβύλα vitio typ. A Musuro ἢ ἐπὶ inferuntur.

5) Litteram delevit; ni fallor, scriptum erat: ἀνετοί. quod Hesychio restituendum est.

6) Unita disjuxit.

7) In Ald. vitium typ.

- c. 743. l. 19. Βορῆās, β. Βορῆās. β.
 Βορῆόν, β. Βορόν. β.
- Βορῆού, τοῦ β. ἤγε π² B. τ. β. ἤγε παρὰ ἀ-
 ἀριστον. ριστ.....⁸⁾
- c. 744. l. 5. Βοσκόμενον, δά- B. δαπανῶν.
 πανούν.
- l. 7. Βοσκάς, φ. Λίβιον. B. φ. Λίβιες.
- l. 17. Βοστρυχῆνδες, τ. Βοστρυχίνδες. τ.
- c. 745. l. 1. Βοτροιδία, ἐνωτά- B. ἐνωταρίων ε.
 ριον ε.
- l. 8. Βοτιανείρη, τ. Βοτιάνειρα. τ.⁹⁾
- l. 10. Βροτῶν, θ. Βοτῶν. θ.
- c. 746. l. 2. Βουβαλῖς, ο. — B. ο. — ἀστράγαλοι
 στράγαλοι.
- l. 9. Βουβάρας, μ. — αὐ- B. μ. — αὐχένα.
 χῆνα.
- l. 15. Βουβωνίας σκότος, Βουβωνιασκόπος. ὁ β.
 ὁ β.
- Βουγαίος, μ. Βουγαίον. μ.
- c. 747. l. 3. Βούβωστις, μ. Βούβρωστις. μ.
- l. 5. Βουγενεῶν, τ. — ἀρ- B. Βούγενέων. τ. — Ἀρμε-
 μένοι γὰρ Δαναοῦ να παρ Δαναοῦ γῆς
 γῆς ἐπὶ γενέας. ἐπὶ Βουγενέων.
- l. 10. Βουδάκη, ἢ Βουπρηῆ- B. ἢ Βούπρηστις.
 στις.
- l. 15. Βούδιος, π. — ἀ- B. π. — ἀφρων, α.¹⁰⁾
 ...ων, α.
- c. 748. l. 1. Βοζήγης, ἦ. — ἦ B. Βοζύγης. ἦ. — ὁ π. —
 πρῶτος — ἱεροῦς ἀ- ἰ. ἀρότους.
 ροτροῦς ε.

c. 748.

8) Signum in Ald. omiffum est. Ultima male descripta sunt ob notas compendiorum in archetypo cod. forte paulo intricatiores. Scribendum est: ἡ λέξις παρ' Ἀριστωνύμῳ. Ita Musurus quoque nomen scripserat, at ἀνόμῳ iterum expunxit.

9) In Ald. mendum typ.

10) Lacunam ms. Musurus tali modo supplevit.

- c. 748. l. 6. Βουθέρες, ε. — B. ε. — βούθεροι.
 Βούθοροι.
- l. 8. Βούθουτον, ὁ τ. Βούθουτον. ὁ τ.
- l. 10. Βουθός πέδουται, π. B. περιφοιτᾶ. π.
- c. 749. l. 1. Βουκέφαλος, ἰ. — B. ἰ. — ἰσχύοις — Ἰνδοῖς
 ἀχίοις — Ἰνδίοις — Βουκεφάλειαν.
 Βουκολέοντα.
- l. 13. Βουκολήσομεν, μ. ἀ- B. μ. ἀπατήσομεν.
 πτάσομεν.
- l. 16. Βουκόλος, β. βοο- B. β. βοσκός.
 σκός.
- l. 21. Βουκόλω, Φ. πόλις Bουκολά. Φ. πόλις, ἡ Θρῆ
 Θρ.
- l. 24. Βουλαῖα, τ. Βούλαια. τ.¹¹⁾
- c. 750. l. 3. Βούλεον, β. Βούλειον. β.
- l. 5. Βούλευμα, αἰ β. Βουλεύματα. αἰ β.
- l. 18. Βουλη, γ. — πρᾶγ- B. γ. — π. βουλῆς.¹²⁾
 μα βουλῆς [λαχεῖν.]
- c. 751. l. 2. Βουμανές, καὶ βο- B. καὶ βούπαστον. ε.
 ρύπαστον. ε.
- l. 5. Βουμυκαί, Φ. μυκη- B. Φ. μυκηθμῶν.
 μῶν.
- c. 752. l. 4. Βουπέιν., μ. Βούπειναν. μ.¹³⁾
- l. 6. Βουόφθαλμος, β. Βοόφθαλμος. β.
- l. 10. Βουπρασία, τ. τῆς Bουπρασίον. τ. τῆς Ἡλι-
 Ἰλιάδος, ἡ κ. ἐν Ἰλίῳ. dos, ἡ κ. ἐν Ἡλιδι.
- c. 753. l. 5. Βούρα, π. Βούρα. π.
- l. 16. Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, B. ἐπὶ γ. π. — Ἀθη-
 π. — Ἀθηναίων ναίων νόμισμα ἔχειν
 ἔχειν β — ἐκτείνεν β — ἐκτίεν τ.¹⁴⁾
 τ.

M 2

c. 754.

11) Cum Kustero scribendum est: Βουλαῖα.

12) λαχεῖν bene sublatum est, nam a scriba, qui sequentem glossam in mente habuit, adjunctum fuit.

13) Exitum glossae delevit.

14) νόμισμα a Musuro insertum est.

- c. 754. l. 2. Βοῦς ἐπίδερμα, κ. Βοῦς ἐπὶ δέρμα. κ. ¹⁵⁾
 — l. 7. Βουσία, γ. — Βου- Β. γ. — βοσκητήριον, εἰς
 σκητήριον εἰς εὐρύην εὐρύ [†] □ εἰς. ¹⁶⁾
 εἶρ. ¹
 — l. 15. Βοῦς ἐμβαίνει μέ- Β. ἐμβαίνει μ. Στρατίς
 γας, Στρατίς ε. — ε. — Β. ἐπὶ γλάτ-
 Βοῦς ἐπίγνωσιν. τη. ¹⁷⁾
 Βοῦς ζ', μ. — Κλητό- Βοῦς ἑβδομος. μ. — Κ.
 δημος ἐν Ἀττίδι Φ. ἐν Ἀττίδι Φ.
 c. 755. l. 3. Βούσικα, τ. μ. σῦ- Β. τ. μ. σῦκα.
 κα, Βουστάνη, β. Βουστάνη. β. ¹⁸⁾
 — l. 6. Βούται, β. ν. Βότι- Β. β. ν. Βοτῆρες.
 ρες.
 [Βοῦς ἐμβαίνει μέγας
 στρατῆς εἶπε πα-
 ρά τὴν παρομίαν
 τὴν Βοῦς ἐπὶ γλάσ-
 ση.]
 Βουτάνη, μ. — μά- Βουτάνη. μ. — μ. ¹⁹⁾
 στιγξ.
 — l. 11. Βούταρος, ὁ παχύς, Β. ὁ ταχύς, ἢ ὁ πα-
 ἢ ὁ πάχης. χύς. ²⁰⁾

c. 755.

- 15) Hesychius scripsit: Βοῦς ἐπὶ δεσμά. Litt. σ ante μ fac-
 pius elabitur.
 16) Compendium v. εὐρύην, quo ην significatur, delevit.
 Signa Musuri in Ald. omissa sunt.
 17) In Ald. ἐμβαίνει culpa typ. In ultimis vitium codicis
 ex nota compendii male descripta oriri videtur.
 18) Unita sejunxit. Glossam Βουστάνη ad infra seq. Βουτά-
 νη in margine notatam fuisse suspicor.
 19) En correctionem marginalem praeced. glossae Βοῦς
 ἐμβαίνει μ. bene a Musuro exclusam; in ea describenda
 ms. interpunctionem retinui.
 20) Correctio interlin. textui inserta est; scriptum enim
 fuit: Βούταρος, ὁ ^{ὁ παχύς} πάχης. Haec scriba suo modo con-
 junxit: Β. ὁ παχύς, ἢ ὁ πάχης. Cf. VV. DD. quos Mu-
 suri ταχύς vexavit.

- c. 755. l. 13. Βουτελέστιν, θ. Βουτελέεν. θ.
 c. 756. l. 2. Βουτιάνειρη, τ. Βουτιάνειρα. τ.
 Βούτιμοι, βοώνηται, ω. Β. βοώνητοι. ω.
 — l. 8. Βούτορον, ψάικαστρον, Β. ψάικαστρον. ν. — β.
 ν. — βουκέντη.
 Βουτόων, ὄδον ἀτραπόν. Βούτορον. ἄδον. ἀτραπόν.
 — l. 13. Βούτυπον, π. — Β. π. — Θαυλωνιδῶν γ.
 Θαυλωνιδῶν γ.
 — l. 15. Βούτυπος, ὁ β. — Β. ὁ β. — ἐμπίς.
 ἐμπίς.
 c. 757. l. 2. Βούφαρον, τὴν εὐ- Β. τ. εὐάροτον γ.
 ἄροτρον γ.
 — l. 12. Βουχρῶς τις, ἰσχυ- Β. ι. ἢ ὁ ξηρός.¹⁾
 ρός, ἢ ἴξηρος.
 — l. 15. Βοῶν, τ. — ἀπίδων. Β. τ. — ἀσπίδων.
 c. 758. l. 4. Βωπεῖν, α. — ἐν Β. α. — ὅτε ὁ Ω.
 ὁ Ω.
 Βραβέα, ἀρχων, β. Β. ἀρχοντα. β.
 — l. 11. Βραβεύετω, μ. μη- Β. μ. μηνυσαῖτα. ἰθυνέ-
 νυσαῖτω, ἡθυνέδω.
 — l. 14. Βραῖ ἀδελφοὶ ὑπὸ Βραῖ □ ἀδελφοὶ, ὑπὸ Ἡ-
 Ἰλείων. λείων.²⁾
 — l. 17. Βραγχιιάξοιδαί, Βραγχιιάξοιδαί. πνίγε-
 πνίγοιδαί. δαί.
 c. 759. l. 1. Βράγχος, ν. — Β. ν. — διαφθείρηται.
 διαφθείρεται.
 Βράγχοντος, β. ἀλόν- Β. β. ἀλόντος.
 τος.
 — l. 6. Βραδέως, μελητικῶς. Β. μελητικῶς.
 — l. 14. Βράκες, ἀναξηρίδες. Β. ἀναξηρίδες.
 — l. 18. Βρακίς, σ. Βρακίς. σ.

M 3

c. 760.

†
 1) Signum supra ἴξηρος posuerat, quod typhotheta in Aldi-
 nam recepit. Et hic sine dubio correctionem cum vi-
 tiosa lectione unitam habemus.

2) Correxerat: Βράβεις, quod postea deleuit.

ε. 760. l. 6. Βράσκη, κράμη, Ἴ.
Βρασσόν, β.

ε. 761. l. 7. Βαυρανίοις, τ. —
Βραβάνι τ.

— 1. 12. Βραχέ..., ε.

— 1. 21. Βραχυτελόν, μ.

ε. 763. l. 1. Βενθινῶ, α.

— 1. 3. Βρενθινά, ρ. — οὐ-
κευ οἱ δὲ, φ.

— 1. 7. Βρένθον, μ. — κό-
συφον λ.

ε. 764. l. 5. Βρέτας, ξόανα,
εἶδωλα, ο. τι. π. τῶ
β. — Δίκηλον.

Βρέτη, α.

ε. 765. l. 16. Βριάρεων, ἀν-
θράπῳ ἑκατοντα-
χείρῳ.

ε. 766. l. 2. Βριαρόν, κ. —
μέγα, β.

Βριάρεω, στ.

Βρίγες, οἱ μ. — Φαίνε-
ται.

Βρίγα λ.

— 1. 10. Βριγκώμενον, ο. μι-
μούμενον

— 1. ult. Βριηποιός, μ.

ε. 767. l. 1. Βρικρόν, μ.

Βρίθει, θαρύνης, α.

— 1. 10. Βρίκελοι, οἱ μ. —
ἐπὶ τ. β. — βροτοί-
κελοι.

Β. κράμβη. Ἴ.

Βραῖσσον. β.

Βραυρανίοις. τ. — Βραυ-
ρῶνι τ.

Βράχεν. ε.³⁾

Βραχυτελές. μ.

Β. α.

Β. ρ. — ο. οἱ δὲ, φ.⁴⁾

Β. μ. — κόσσυφον λ.

Β. ξόανον. εἶδωλον. ο. τι
παρὰ τὸ β. — Δεί-
κελον.

Βρέται. α.

Β. ἀνθραπῶν ἑκατοντά-
χειρά.

Β. κ. — μέγαν. β.

Βριάρεω. στ.

Β. οἱ μ. — Φαίνεται Βρί-
γα λ.⁵⁾

Β. ο. μυκώμενον,

Β. μ.

Βριηρόν. μ.

Β. θαρύνης. α.

Β. οἱ μ. — ἀπὸ τ. β. —
β.⁶⁾

ε. 769.

3) Glossae exitum delevit.

4) Tale inter οὐκευ et οἱ δὲ in ms. relictum est spatium.

5) Sejuncta univit.

6) In Ald. βροτοίμελα a typhetha.

- ε. 769. l. 1. Βρόγχος, β. Βρόαγχος. β.
 — l. 6. Βρόκοι, ἀτέλεβοι, α. Β. ἀττέλεβοι. α.
 — l. 13. Βρόμος, β. — σίτου. Β. β. — σίτω.
 ε. 770. l. 2. Βρόσσομος, βρα- Β. βραχύτερος.
 χυτέρου.
 — l. 8. Βροτολογεῖ, ἀνωφθο- Βροτολογεῖ. ἀνωφθω-
 ρεῖ. πω φθορεῖ.
 — l. 10. Βροτήσεια, α. Βροτήσια. α.
 — l. 20. Βρούκος, α. — ἕτε- Β. α. — ἕτεροι, ἀρου-
 ρο.. ἀρουραῖαν μάν... ραῖαν μάντιν.⁷⁾
 ε. 771. l. 9. Βρουχέων ἢ βρου- Βρουχέως. ἢ βρουκέως.
 κε.., σ. σ.⁸⁾
 ε. 772. l. 2. Βρόχος, ἀγκοίλη. Β. ἀγκύλη. Δ.
 Δ.
 ε. 773. l. 1. Βρυαλίτα, π. Β. π. ὀρχηστοὶ μεν αἰδοί-
 ὀρχηταί μεν αἰδοί-
 που Ι. που Ι.
 — l. 4. Βρυάσομαι, ἀνακακ- Β. ἀναβακχεύσομαι μ.
 χεύσομαι μ.
 — l. 6. Βρυγμός, κ. — ἐπὶ Β. κ. — ἀπὸ τ. β.
 τ. β.
 — l. ult. Βρύθακες, αἱ χι- Β. αἱ χιτῶνες βομβύκι-
 στῶνες βομβύκινοι ἢ νοι. ἢ γ. ἰθαγενῶν.⁹⁾
 γ. ἰθαλεων.
 ε. 774. l. 7. Βρυκετός, τ. — Β. τ. — βρυκηθμός, ὁ.
 βρυκηθμός ὁ.
 — l. 14. Βρυδαλίχα, π. — Β. π. — ὄρε \square τίθεται,
 ὄρε τίθεται, ὄρινθω, ὁ ῥίνθων τὴν ὀρχή-
 τὴν

7) Duae voces in fine truncavit. Hefychium ex Suida emendasse videtur. Cf. VV. DD.

8) Compendium in fine v. βρουκε.. delevit. In Ald. vitium typ.

9) In Ald. ἰθαγενῶν errore typos. Vox in ms. accentu caret.

τὴν ὀρχίστραν καὶ
 γυναῖκ... ἱμάτια ε.
 — μαχεράς β.

c. 775. l. 6. Βρῦλ, πιῖν.

Βρύματα, μυρήματα.

c. 776. l. 10. Βρύττος, ε. —

Βρυγγόνην λάχης π.

— l. 12. Βρύχ., υ.

Βρύχανα, σ.

c. 777. l. 2. Βρυχιθμός, σ.

— l. 5. Βρυχίσασθα, ὡς λ.

— l. 8. Βρύτινας, γ. περὶ Α.

Βρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς
 ἀμοργὸν ἔνδον.

Βρύτινὴν νῆθειν τινα ἔ-
 παξε πρὸς τὸ πό-
 μα τὸ βρύτινον, ἔστι
 δὲ καὶ ζῶον.

Βρύτον, ὅμοιον κ. —
 βρύτινον π. ν. σμα,
 ὅπ.

— l. ult. Βρύχεται, μένεται.

c. 778. l. 5. Βρώμομένου, ὄγκο-
 μένου.

— l. 7. Βρώτων, βρώσιν, τ.

— l. 9. Βαβαί, τ.

στράν καὶ γυναῖκῆα
 ἱμάτια ε. — μα-
 χλάδας β. ¹⁰⁾

Βρῦλαμ. π.

Βρύματα. μ. ¹¹⁾

Β. ε. — Βρυγγόνην

λάχης π. ¹²⁾

Βρύχιον. υ. ¹³⁾

Βρυχάνα. σ.

Βρυχιθμός. σ.

Βρυχίσασθα. ὡς λ.

Βρυτίνας. γ. παρὰ Α.

Βρυτίνη. ἐν μαλθακοῖς.

ἀμοργὸν ἔνδον βρυ-
 τίνην νῆθειν τινα.
 ἔπαξε πρὸς τὸ πῆ-
 νισμα τὸ β. ἔστι δὲ
 κ. ζ.

Β. ομ. κ. — β. πῆνισμα,
 ὅπ. ¹⁴⁾

Β. μαινεται.

Βρωμομένου. ὄγκωμένου.

Βρωτών. β. τ. ¹⁵⁾

Βαβαί. τ. ¹⁶⁾

c. 778.

10) In v. ὄρρ̄ notam compendii, et in v. γυναῖκ... exitum delevit. In ms. nullum lacunae indicium.

11) In prima glossa scriba compendii oblitus esse videtur. Ambae in Ald. male jungebantur.

12) Nullum in ms. lacunae vestigium.

13) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Βρύχα, υ.

14) Sic locum corruptum ordinavit et restituit, in v. π. ν. σμα duas litteras expunxit. Lectio: τὸ πόμα τὸ β. male a Musuro sollicitata, procul dubio retinenda est.

15) Scriptum fuit: Βρώτων, unde Βρώτων.

16) Reponendum est: Βυβαί. Cf. VV. DD.

- c. 778. l. 14. Βυδοί, οί μ. — B. οί μ. — Σοφοκλῆς
σοφῶς κρησίν.
Κρησίν.¹⁷⁾
- l. 16. Βυζάντες, πλ. Βύζαντες. πλ.
- l. 19. Βύζ···, ι. — πλη- Βύζην. ι. — π.¹⁸⁾
ροῦς.
- c. 779. l. 3. Βυζόν, π. — μέγα. B. π. — μέγα.
[Βύθιος, Φόσσα.]
- Βυθίζων, π. ἐν β. σκυ- B. π. ἐν β. σ.¹⁹⁾
θαί.
- l. 13. Βυλλίχαι, χ. τ. ὀρ- B. χ. τ. ὀρχηστῶν, π.
χιστῶν, π.
- c. 780. l. 16. Βυρρέος, κ. Τυρη- B. κ. Τυρρένης.
νός.
- Βυρσαίετο, Α. ἀπὸ τοῦ B. Βυρσαίετον. Α. ἀπὸ τῆς
β.
- c. 781. l. 2. Βύρσαν, π' Ὁ Αρ. B. πόλιν Ἀθηνῶν Αρ. ἐν
ἐν ἀράμασι π. ἀράμασι π.
- l. 8. Βῦσαι, ἐπιθῆναι, φ. B. ἐπιθεῖναι. φ.
- l. 16. Βυσοβαρία, μ. Βυσοβαρεῖ. μ.
- c. 782. l. 1. Βυσοδομεύει, ε. B. ε. — ἀποκεκρυμμένως
— ἀποκεκρυμμένως β. β.
- l. 5. Βύσινα, π. Βύσινα. π.
- Βυσοός, β. — ἀντὶ τῆς B. β. — ἀντὶ τῆς ὕσγης
γῆς παραλαμβανόμε- παραλαμβανόμε-
μένων. νον.
- l. 11. Βυσοῶσι, φράζωσι. B. φράττωσι.

M 5

c. 782.

17) Bene correxit, nam scriptura σοφῶς ex compendio nominis nata est.

18) Notam compendii fini glossae adnexam deleuit. In fine scribendum est πληρῶς, quod et accentus ms. indicare videtur.

19) Glossam interjectam ut spuriam rejecit. In fine ult. glossae scribendum est: Σκύθαί. citatur nempe ab Hesychio in casu recto et fine auctoris nomine fabulae Sophoclis tali lemmate inscripta: habemus, ut opinor, in v. Ἀψάλακτος exemplum. Vid. nota ad v.

- c. 782. l. 15. Βύστρα, αἱ τ. B. αἱ τ. — ὀψαμένους.
— ψαμένους.
- c. 783. l. 2. Βυτίνη, λάγηνος, B. λάγηνος, ἢ ἀμίς. Γ.
ἢ ἀμίς. Γ.
- l. 7. Βωβός, πτορός. B. πηρές.
Βάβους, χωλός. Βωβούς. χωλούς.
- l. 12. Βώμω, ο. Βωμά. ο.
- l. 16. Βωθύζεν, β. θούσ-
σεν. B. β. θούσσειν.
- c. 784. l. 4. Βωλία, β. μάζη B. β. μάζη ἢ εἰδός τ. 20)
εἰς εἰδός τ.
- l. 10. Βωλορύχα, τ. Βωλώρυχα. τ.
- l. 13. Βώμαξ, β. — κω- B. β. — βωμός, υ,
μός, υ.
- l. ult. Βάμενοι, οἱ π. — B. οἱ π. — κατοικοῦντες.
τοὺς οἰκοῦντες.
- c. 785. l. 1. Βάμενος, β. Βώμιος. β.
Βωμίνας, α. B. α.
- l. 5. Βωμοῖσι, β. ἴσεσι. B. βάσεσι. 1)
- c. 786. l. 8. Βάσονται, βοήσαν- B. βοήσαντι.
τι.
- F. Γ.
- c. 787. l. 4. Γάβεννα, ὄξυβα- Γ. ὄξύβαφα. η.
Φεῖ, η.
Γαβεργός, ὄρουμιθω- Γ. ἔργου μισθωτός. Α.
τός. Α.
- c. 788. l. 4. Γαγγαλιειδέων, γ. Γαγγαλιειδέων. γ.
Γαγγίας, ἢ γ. — γε- Γ. ἢ γ. — γελασηνόν, ο.
λασινον, ο.
Γάγης, Φ. Γάγγης. Φ.

c. 789.

20) *Mendosae lectionis origo est: μάζεις εἰδός τ. Mufurus εἰς in textu deleverat; at ἢ, quod in margine adscripterat, typographetae oculos effugit, unde Aldina lectio. Cf. VV. DD.*

1) Litteram delevit.

ε. 789. 1. 7. Γάδος, γάλοι, α.	Γ. γάλοι. α.
— 1. 9. Γάζα, π. — βασι, ἢ οἱ ε.	Γ. π. — βασίλειον. ἦ οἱ ε.
— 1. 13. Γάζας, ἰ. ποιός. Γάζης, κεκορησμένος.	Γ. ἰ. ποιός γάζης κεκορ. ²⁾
ε. 790. 1. 2. Γαθιάδας, ἦ. — ῥύεται καὶ θ.	Γ. ἦ. — ῥύεται ἐκ θ.
— 1. 11. Γαιήδα, τ. Γαιήιον, τ. — Πίτυον. Γαίη, τ. Γαιήοχος, ὁ τ. — ὀχή- μασιν ἄρξουσι χ.	Γαιήδα. τ. Γ. τ. — Τιτυόν, Γαῖαν. τ. Γ. ὁ τ. — ὀχήμασιν □ ἄρξ. χ. ³⁾
ε. 791. 1. 1. Γάλλιμον, κεκρι- μένον, η.	Γ. κεκριωμένον. η. ⁴⁾
— 1. 3. Γαίηθεσ, πρῶτον ἦ ἦ. — Χάωνας, Μ. Κασσωπάνους.	Γ. π. ἦ ἦ. — Χάωνας, Μ. Κ.
— 1. 8. Γαιθυλα, α.	Γαιθυλάδη. α.
ε. 792. 1. 8. Γαῖως, μ. — ἦ κόντος λ.	Γαῖός. μ. — ἦ κοντούς λ.
— 1. ult. Γβήα, ἠδέως.	Γαῖα. ἦ. ⁵⁾
ε. 793. 1. 5. Γάκυ, ἠδύς, γλυ- κός.	Γ. ἠδύ. γλυκύ.
— 1. 10. Γάλα, ἠδέως.	Γ. ἠδύ.
ε. 794. 1. 2. Γαλακτιόντες, γ.	Γαλακτιῶντες. γ.
— 1. 5. Γαλεξία, ε.	Γαλαξία. ε.

c. 795

2) Glossam antea separatam cum praeced. in unam con-
traxit. Cf. VV. DD.

3) Nullum in ms. lacunae spatium.

4) Correctio interlin. a prima manu est. Cf. VV. DD.

5) Litt. β glossae inferta digamma esse videtur.

- c. 795. l. i. Γαλαλά, πόλις Γ. π. ε.
 ἔθρον.
- l. 5. Γαλεσί, μ. — ῥίν T. Γ. μ. — ῥίνθων T.
 c. 796. l. 8. Γαλιακόν, ὁ τ. Γαλιασκόν. ὁ τ.
 — l. ii. Γαλίδεως, κ. Γαληδέα. κ.
- Γάλινθοι, ε. οἱ δὲ Γαλ⁹⁹ Γ. ε. οἱ δὲ Γαλ □⁶⁾
 — l. ult. Γάλις, γαλαός. Γ. γαλεός.
- c. 797. l. 6. Γαλιῶται, ἀσκα- Γ. ἀσκαλαβῶται. Λ.
 λαβώτησι. Λ.
 — l. 8. Γάλως, ἡ τ. Γάλως. ἡ τ.
 — l. 9. Γαλωνίς, χ. Γαλονίς. χ.
 — l. ult. Γαμηλία, φέρνη εἰς Γαμήλια. φερνήεις γ. 7)
 γ.
- c. 798. l. ii. Γάμοροι, οἱ π. Γ. οἱ π. — ἐγγείων τ.
 — ἀγγέων τ.
 — l. 15. Γαμφαίη, γνάμφαι, Γαμφαί. ἀ γν. γ.
 γ.
- Γαμφηλήσι, σ. Γαμφηλήσι. σ.
 c. 799. l. 9. Γάν, ἀγγίαν, σ. Γάνα. ἀγγέων σ.
 — l. ii. Γάνα, περιπτύσαι. Γ. περιπτύξαι.
 Γανάσσα, σμίξαι, ἡ. Γ. σμῆξαι. ἡ.
 Γανουγέας, τέλειος ε. Γ. τελείους ε.
 c. 800. l. 3. Γάνδαρος, ὁ ταυ- Γ. ὁ ταυροκράτης, π.
 ροκρά, π.
- l. 5. Γάνδομα, π. Γάνδομα. π.
 — l. ult. Γάνος, π. — ὕνα, Γ. π. — ὕαινα, υ. — Βυ-
 ὕ. — Βυθινῶν. θηνῶν.
- c. 801. l. 12. Γανωδεῖς, λ. Γανωδεῖς. λ.
 — l. 16. Γάπος, ο. Τυρηνοί. Γ. ο. Τυρῆνοί.

c. 802.

6) Vim duplicis 99 in ult. voce Musurus ignorasse videtur. Nulla est in ms. lacuna, nam legendum est: οἱ δὲ Γάλινθοι. Cf. VV. DD.

7) Lectio codicis bona est, et a Musuro corrupta. Cf. VV. DD.

- c. 802. l. 9. Γάργασις, γ. ὑπο- Γ. γ. ὑποστάθμη.
σταθμοῦ.
— l. 12. Γαργηττός, δ. Ἄ- Γ. δ. Ἀθήνησι τῆς Αἰ-
θηνήσι Φυλῆς, ο. γνήδος φ. ο. ⁸⁾
— l. ult. Γάρρης, ἄρης. Γ. ἄρης. ⁹⁾
c. 803. l. 8. Γαστερέσσοιον, τ. Γαστέρες οἶον. τ.
— l. 10. Γαστεροχειρες, κ. Γαστερόχειρες. κ. — οἱ
— οἱ ἐπὶ τ. ἀπὸ τ.
— l. 12. Γαστεριμαργῆ, τῆ Γαστέρι μάργη. τῆ γασ-
γαστριμαρ. στριμαργῶ. ¹⁰⁾
— l. 16. Γάστριδες, οἱ τὰς Γ. οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχ.
ἐλμενῆς ἔχ.
c. 804. l. 3. Γάστριον, πέμμα Γ. π. σ. π. Ἀκρισία. ¹¹⁾
σιταμάδες, παρὰ
ἀκρισία.
— l. 13. Γάστρι, τ. — ῥό- Γάστρια. τ. — ἡ ῥάφα-
Φανσι. νοι.
c. 805. l. 9. Γαῦρος, α. σ. με- Γ. α. σ. μεγαλοπρεπῆς,
λοπρε [εὔ] ἢ μετέω- ἡ μετέωρος. Εὐριπί-
ρος ἀρι Φιλοκτίτη. δης Φιλοκτίτη. ¹²⁾
c. 806. l. 2. Γάφυτον, ε. γ. ῥέον Γάφυτον. ε. γ. ῥέον.
δούπησεν, ε. Γδούπησεν. ε. ¹³⁾
— l. 8. Γεγάκω, γ. Γ. γεγεννημένος ὦ. ¹⁴⁾

c. 806

8) Ita lacunam ms. supplevit.

9) In editis vitium typ.

10) Ex ms. legendum est: τῆ γαστριμαργία. Cf. VV. DD.

11) Quamvis lemma in ms. perspicue legatur, nullius tamen dubito, quin παρὰ Κρησι vera sit Lexicographi scriptura. Cf. VV. DD.

12) εὔ, quod Musurus delevit, e margine est, ubi erat
correctio vitiosi compendii ἀρι, sub quo nomen Euripi-
dis latet.

13) Glossas antea unitas disjunxit.

14) ὦ in fine a Musuro adnexum est.

c. 806. l. 8. Γεγάλημαι, γε- γαλήνησμαι, διακέ- χυται.	Γ. γεγαλήνησμαι. διακέ- χυμαι.
Γεγανομένη, λ.	Γεγανωμένη. λ.
— l. 13. Γεγαῖότα, γ.	Γεγαῖατα. γ.
c. 807. l. 2. Γεγλύπονται, ἀν- τεγκλείονται.	Γεγλύπωνται. ἀντεγ- κλείονται.
— l. 4. Γεγριφῶς, ὁ τ. χ. ἄλωων.	Γ. ὁ τ. χ. ἀλλοῶν.
Γεγυνεκωμένα, π.	Γεγυναικωμένα. π.
Γεγυρανόμενον, κ. ἦτο- νικότα τ.	Γεγυρανωμένον. κ. ἦτονη- κότα τ.
— l. 13. Γεγωνός, μ.	Γεγωνός. μ.
Γεγωνέειν, ε. βοῆς.	Γ. ε. βοῶν.
c. 808. l. 3. Γεγνοῖα, γείτονα.	Γεγνοῖα. γειτονεῖ.
— l. 8. Γεινεαί, γ.	Γεινεῖ. γ.
— l. 10. Γείσατο, τὸ ε. — ὁ πρὶ τῶν θ.	Γεῖσα. τὸ ε. — πρὸ τῶν θ. ¹⁵⁾
— l. 16. Γείση, ἐκθ.	Γεῖσα. ε.
Γείσαποδίζεν, τ.	Γεῖσα ποδίζεν. τ.
c. 810. l. 1. Γελαῖν, α.	Γέλαν. α.
— l. 9. Γέλγη, ὄρωπῶς, κ.	Γ. ὁ βῶπος. κ. ¹⁶⁾
c. 811. l. 6. Γέλιν, ὄρμιαν.	Γ. ὄρμιαν. ¹⁷⁾
— l. 10. Γέλλαί, τίλαι.	Γ. τίλαι.
c. 812. l. 2. Γελῶ, ε.	Γελώ. ε.
— l. 4. Γελλῶς, δ. ἢ γ. τὰ νεωγνά π.	Γελλώ. δ. ἢ γ. τὰ νεογ- νά π.
— l. 6. Γελοδυτία, ὀλιοδυσία.	Γ. ὀλιοδυσία.
Γελοῖον, γ. γέλωτος ἔξ- εστι.	Γ. γ. γ. ἄξιον. ¹⁸⁾

c. 812.

15) Eodem compendio scribitur et πρὸς, unde lectio vul-
gata.

16) Vocem signo notaverat: ὄρωπῶς.

17) In Ald. ὄρμιαν. errore typ. Cf. VV. DD.

18) Causam permutationis ἔξεστι cum ἄξιον jam supra in-
dicavi.

- c. 812. l. 6. Γελοῖός, ἰ.
Γέλων, γ. ἢ γέλιον.
- c. 813. l. 3. Γελχάνος, ὁ Ζ.
π κρισίω.
— l. 13. Γενάρχου, π. γε-
νέθλιον γενήματα.
γενεά, φ. — δύο μὲν
[γὰρ] γ. οἱ δὲ λ'. γε-
νῆ, ἦλ. ε. συγγένεια
ἢ πρότερος; π.
- c. 814. l. 7. Γενέθλης, γ. γέ-
νεσις.
- c. 815. l. 1. Γενεός, ε. — πε-
λέκεος.
Γενεολογία, γενέσια ἐορ-
τῆ πένθιμος Α. —
καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆ γῆ
θύουσι. γένεσιν, π.
- l. 5. Γένεσις Κύπρου, ἡ σ.
π. Κυπρίσις.
Γενεσιουργία, γενέταν,
π.
- Γελοῖός. ἰ.
Γ. γ. ἢ γέλιον.¹⁹⁾
Γ. ὁ Ζ. παρὰ Ἀκρισίω.²⁰⁾
Γ. πατρός.
Γενέθλιον. γένημα.
Γενεά. φ. — δύο μὲν γ.
— οἱ δὲ λ'.
Γενεῆ. ἦλ. ε. συγγένεια.
Γενεῆ πρότερος. π.¹⁾
Γ. γ. γενέσεως.
Γ. ε. — πελέκεος. γε-
νεολογία.
Γενέσια. ε. π. Α. — καὶ
ἐν ἡμέρᾳ τ. γ. θύου-
σι.
Γένεσιν. π.²⁾
Γένεσις Κ. ἡ σ. π. Κ. γε-
νεσιουργία.
Γενέταν. π.³⁾

c. 815:

19) Pro γέλιον lege γελοῖον, quod procul dubio e margine est, ubi ad praeced. glossam Γελοῖον notatum erat. Cf. VV. DD.

20) Correctionem typhotheta neglexit. Scriptura codicis lumen adfert vitiosae lectioni παρὰ Ἀκρισίω. v. Γάστριον. Utrobique enim παρὰ Κρησίν, ut VV. DD. monuerunt, Hesychio restituendum est; causae vero vitiosae lectionis partim in compendiis codicis archetypi, partim et in summa librorum imperitia quaerendae sunt.

1) Ita glossas cohaerentes separavit. Insertum γὰρ delevit.

2) Univit et separavit. Γενεολογία procul dubio e margine est. In Ald. πάνθιμος incuria typ. Cf. VV, DD.

3) Idem conjunxit et disjunxit. V. Γενεσιουργία, ni fallor, in marg. notata erat ad glossae praeced. interpretationem ἡ σπονδῆ, ut solita ejusmodi libationis denominatio.

- c. 815. l. 9. Γενετούλης, γ. — Γενετυλλίς. γ. — τ. ε.
 τῇ ἑορτῇ — κείναις — κ. π.⁴⁾
 προετίθεσαν.
- c. 816. l. 8. Γενικόν, τ. κ. πε- Γ. τ. κ. π.
 ριεκτικόν.
 [Εὐγενεῖς,] γεννάδα, ε. Γεννάδα. ε.⁵⁾
- c. 817. l. 3. Γεν. ἦται, οἱ τ. Γεννήται. οἱ τ.⁶⁾
 — l. 9. Γεννήτορες, γ. δ. Γεννήτορε. γ. δ.
 — l. 11. Γένους τῆς, ε. Γενούστης. ε.⁷⁾
 — l. 16. Γενοιατόν, γ. Γενοίατο. γ.
- c. 818. l. 7. Γέντο, ε. ἀνέλα- Γ. ε. α.
 βεν.
 [Γέντιμος, ἀκρον τοῦ ἀ-
 λιευτικού καλαίου.]
 Γέντα, κ. Γ. κ.⁸⁾
 †
- l. 14. Γέντερ, ἡ κ. Γέντερ. ἡ κ.⁹⁾
- c. 819. l. 2. Γέραα, τ. τιμά. Γ. τ. τιμία.
 — l. 10. Γεράροντες, τ. Γεράροντες. τ.
 — l. ult. Γεραραί, ἰ. — ἰδ'. Γ. ἰ. — δεκατέσσαρες.
- c. 820. l. 18. Γέργιθες, π. Γέργιθος. π.¹⁰⁾
- c. 821. l. 1. Γερέρα, [ἐτίμου,] Γέρηρα. ἐτίμησα.
 ἐτίμησα.
 Γέρεστος, α. Γεραιστός. α.
- l. 4. Γερήνιος, ε. γέρων. Γ. ε. γ.
 [Γερήσαν, ἐτίμητο.]
 Γερθιδάρες, αἱ τ. Γ. αἱ τ.

c. 822.

4) In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.

5) Εὐγενεῖς est interpretatio marg. v. Γεννάδα.

6) Litteram delevit.

7) Glossam male scriptam ex Etymologo egregie restituit.
 In Ald. vitium typ.

8) Glossam intermediam delevit.

9) Glossam pro vitiosa habuit, nec digamma Aeolicum agnovit. C. VV. DD.

10) Non video, cur exitum glossae mutaverit. Scriptura codicis Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

- c. 822. l. 3. Γέρων, ε. — ᾠ̄ Γ. ε. — ᾠ̄ γέρον. ¹¹⁾
 γέρων.
 Γερά, ἢ γερεά, ι. Γ. ἢ γεραία. ι.
- c. 823. l. i. Γερωνία, γ. — Γ. γ. — Δ. κ. ¹²⁾
 Λακεδαιμονίοις, κ.
 — l. 9. Γέτορι, ἔτος. Γ. ἔτει. ¹³⁾
 — l. 12. Γεῦ, γυνόν τ. Γ. γυνόν τ.
 — l. 19. Γευσώμεθα ἀλλ. Γ. α. πᾶσαν λ.
 πείλαν λ.
 — l. ult. Γεφύρα, δ. ὁδός, Γ. δ. ὁδός. π.
 [στράτα,] π.
- c. 824. l. 12. Γεώργου, ὁ Ἡ. Γεώργης. ὁ Ἡ. ¹⁴⁾
 — l. 18. Γεωνόμα, οἱ ε. — Γ. οἱ ε. — δικατώμενοι κ.
 αἰτούμενοι κ.
 Γεωπῆναι, οἱ γ. πίνον- Γ. οἱ γ. πεινῶντες, κ.
 τες, κ.
- c. 825. l. 9. Γηγενῶν, τῶν τὰ Γ. τ. τὰ γήινα ε. — κα-
 γενὰ ε. κατὰ κοι- τὰ κοινόν δέ, καὶ π.
 νούντες καὶ π. — — ἔχουσι.
 ἔχοντες.
- c. 827. l. 4. Γηράλιος, γ. γε- Γ. γ. γεροθήης. ¹⁵⁾
 ροθήϊση.
 — l. 7. Γηράνιον, γήραν. Γ. γήρας.
 [Γηράσας,] γήρας, γ. Γηράς. γ. κ. σ.
 κ. συγκοπήν.
 [Γήρας, γηράσας.]
 [Γήρας ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν
 ἔτεσι πατρὸς ἐγήρας.]

c. 827.

11) Correctio typhotetam effugit.

12) Mirum est, quod Mufurus Λακεδ. non expunxerit, ineptum enim scholion est praeced. Λάκωσι, ut VV. DD. jam viderunt.

13) ἔτος retinendum est. In Ald. mendum typ.

14) In Ald. Γεώργης incuria typ.

15) Fueritne scriptum? γέρων ἢ θεσι. Vocem enim olim divisam fuisse duplex accentus etiam indicare videtur.

- c. 827. l. 7. Γηράσκει, φθ. Γηράσκει. φθ. ¹⁶⁾
 — l. 12. Γηρεῖν ποίοις. Γηρεῖν ποίοις. ¹⁷⁾
 — l. 15. Γήρια, τ. — πά- Γ. τ. — πάππους λ.
 πους λ.
 c. 828. l. 8. Γησόφαλος, ή Π. Γῆς ὀμφαλός. ή Π.
 — l. 14. Γηφάγοι, π. — Κ. Γ. π. — Κ. ἐν ἐκάλη.
 ἐνεκάλει.
 c. 830. l. 6. Γίγγρι, ε. τι ἐπὶ Γ. ε. τι ἐπὶ κατὰ κώμων
 κατὰ κώμης λ. λ. ¹⁸⁾
 †
 c. 831. l. 4. Γίμασαι, σ. Γιμάσαι. σ.
 — l. 8. Γίννος, ὁ π. — ὄνο- Γ. ὁ π. — ὄνομα ν. ¹⁹⁾
 μα νωθή.
 c. 832. l. 6. Γισχύν, ἡσυχήν. Γ. ἰσχύν.
 Γιτέα, ἐτέα. Γ. ἰτέα.
 — l. ult. Γλαμυρόν, α. ε. ὑπό- Γ. α. ε. ὑπόδακρυ.
 δακρυν.
 c. 833. l. 9. Γλαμία, πό^λ κρη- Γ. πόλις Κρήτης. ²⁰⁾
 τες. Γλαμυξίαν, γλαμάν, Γ. γλάμαν. λήμαν. ¹⁾
 λημάν.

c. 833.

16) In Ald. errores typ. Quae in ms. interjecta sunt, ut spuria et e margine intrusa rejecit.

17) In corrupta scriptura Γηρεῖν nomen urbis quaerendum est, nam ποίοις corruptum est ex solito scribarum compendio π. id est, πόλις. Non mihi placet VV. DD. τόπος.

18) Notaverat: ἐπὶ κ. at signum delevit, quod typhotheta non observavit.

19) Nescio unde correctio ὄνος ν. nam Mufuri non est. Aliquoties in Hesychio ob compendiorum similitudinem νν. ὄνος et ὄνομα inter se permutantur.

20) Glossa, ni fallor, ad Cretenfes pertinet, atque ita interpungo: Γ. πόλις. Κρήτες.

1) VV. DD. emendationem accentus ms. confirmant.

- ε. 833. 1. 14. Γλαμψοί, γα- Γ. χαλινοί στ.
 ληνοί στ.
 Γλάμπτεν, πενεέν. Γ. πίνεν.
 — 1. 18. Γλαυκία, ἢ γλαυ- Γ. ἢ γλαύκιον. β.
 κόν, β.
 — 1. 20. Γλαυκίῶν, κατα- Γ. καταπληκτικόν, ε.
 πληκτικός, ε.
 ε. 834. 1. 3. Γλαύξ, ν. Α. τε- Γ. ν. Α. τετράδραχμον.
 τράδραχμον. ε. ε.
 — 1. 7. Γλαύσαι, λ. Γλαύσσει. λ.
 — 1. 10. Γλαῦκ' Ἀθήναζε, Γ. Α. π. — ὡσπερ εἰ γ.
 π. — ὡσπερ γ.
 — 1. 14. Γλαῦκες Λαυριωτι- Γ. Α. Α. — γλαύξ δέ,
 καί, Α. — γλαῖξ δέ τ.
 τ.
 — 1. 23. Γλαύξ ἔστατο. πρ^δ Γ. ἔπτατο. πρὸ τ. —
 τ. — κλαῦκά Φ. — γλαῦκά Φ. —
 προσημαίνουσι. προσημαίνουσαν.
 ε. 835. 1. 10. Γλαῦψαι, κ. Γλάψαι. κ.
 Γλευκίσας, γλ. Γ. ὑπὸ τοῦ γλ.
 ε. 836. 1. 1. Γλήνεα, οἱ δὲ ποι- Γ. οἱ δὲ ποικίλ' ἄττα.
 κίλιττα. κ. κ. 2)
 — 1. 6. Γλήνη, κ. — οὐδένα Γ. κ. — οὐδενός α.
 α.
 — 1. 9. Γλήνωσα, π. Γληνωτά. π.
 Γληχονοειδές, δίκταμνον. Γ. δίκταμνον.
 — 1. 15. Γλισχρόν, ε. Γλισχρόν. ε.
 ε. 837. 1. 4. Γλιχῆς, ε. Γλίχη. ε.
 — 1. 9. Γλιχός, Φ. — πο- Γ. Φ. — πολυπράγμων,
 λυπράγμονες, π. π.
 — 1. 12. Γλίδου χοάνα, ε. — Γ. χ. ε. — πήλινοι. Σ.
 πηνλι Σ.

N 2

c. 837.

2) Scriptura ποικίλιττα corrupta esse videtur ex ποικίλιματα. Cf. VV. DD.

- c. 837. l. 12. Γλοίας, ἡ κ. — Γ. ἡ κ. — πολυδίκη, π.³⁾
πολυδική, π.
- c. 838. l. 3. Γλαυτοί, τὰ τῆς Γ. τὰ τῆς κοτύλης σφ.
τλ
κό σφ.
- l. 7. Γλυκίαν, ἡδίων. Γ. η.
[Γλυκυόνων, ἔμπυρον
καὶ φοβερόν βλέ-
πων.]
- Γλυκὴ, β. Γ. β.⁴⁾
- l. 10. Γλυκερῶσιδανία, δ. Γ. δ. — Συμέλης α. —
— Συμέλης α. — Σιδώνιον ποτ' ἄστυ
σιδώνιον ἄστυ λιπόν- Κάδμος ἐκλιπών
τες καὶ δρος ἔραναί- Ἀγήνορος παῖς. διε-
δαρον διαβεβ. βεβ.⁵⁾
- l. 16. Γλύκιον, η. γλυκὺς, Γλύκιον. η.
η. Γλυκὺς. η.⁶⁾
- l. ult. Γλυκκεῖν, τ. Γ. τ.⁷⁾
- c. 839. l. 1. Γλυκὺ, μελιχρῶν. Γ. μελιχρῶν.

c. 839:

3) Compendium v. πολυδ. delevit.

4) Additamentum marginale Γλυκυόνων male scriptum pro Γλαυκιδίων bene eliminavit.

5) Musuri emendatio est docta et ingeniosa, sed parum critica; cum vero in hexametris jambos quaesiverit, a scriptura mis., longius, quam par erat, discedere coactus fuit. Fragmentum dramatis ex fine et principio hexametri contat, et ita digerendum est:

..... Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες
καὶ δροσεράν

Quod sequitur ἄδαρον sagacioribus expediendum relinquo. Glossam una litterarum serie exaratam typotheta male divisit. Cf. VV. DD.

6) Unita sejunxit. Γλυκὺς spurium est, originis enim v. Γλύκιον monstrandae ergo in margine a sciolo quodam notatum fuit.

7) In Ald. cum simpl. κ. culpa typ.

- c. 839. l. 6. Γλυκυσίδη, φ. π. Γ. φ. π. σ. πρὸς ἀτόπη-
 συντελοῦν πρὸς ἀτο- μά τι τ. γ.⁸⁾
 πήμα τι τ. γ.
 — l. 8. Γλυκύφρουροι, τ. — Γ. τ. — μέλιτος ὄντες.
 μελιόντες.
 — l. 15. Γλυφίδες, ἀχ. — Γ. ἀχ. — ἀπὸ τοῦ γε-
 ἐπὶ τοῦ γελύφθαυ. γλύφθαυ.
 c. 840. l. 1. Γλυκὺς ἀγκῶν, π. Γ. α. π. — ἐπαινούτων
 — ἐπαινούντες δ. — δ. — Κλ. δέ φησιν,
 Κλέαρχος δέ φησιν, τοὺς Αἰγυπτίους
 ἐξυβρίζειν ε.
 — l. 15. Γλωσσοστροφεῖν, π. Γ. π. καὶ σταμύλλεθαυ.
 καὶ στομύλλεθαυ.
 c. 841. l. 13. Γναμπτήσιν, α. Γ. α. ἐπικαμπέσι.
 ἐπικάμπει.
 Γναμπτόν, εὐπίστον, ε. Γ. εὐπειστον. ε.
 c. 842. l. 11. Γνοίης, ψεύδης. Γνοίης κεν. εἰδείης ἀν.
 Γνοίσαυ, γνοῦσαυ. Γνοῖσαυ. γνώναυ.
 Γνόφρον, μέλιαν. Γ. μέλιαν.
 Γνόφος, συνεφέια, δ. Γ. συνεφέια. δ.
 Γνώμεν δίδαμι, σ. Γνώμη δ. σ.
 c. 843. l. 3. Γνουπήσει, [εἰς] Γ. γονυπετήσει.
 γόνυπετήσει.
 — l. 5. Γνουπετοί, ε. δηλοί. α. Γ. ε. δειλοί. α. — μετεγ-
 — μετεγυμνάδαυ. γυμνάδαυ.
 — l. 17. Γνωρίσματα, τ. — Γ. τ. — περιδεξάιων.
 περιδουράιων.
 — l. 19. Γνώθι σαυτόν, α. Γ. σ. α. Χείλωνος φ.
 λ
 Χεί φ.
 Γνώμ., τὸ β. — κατ- Γνώμα. τὸν β. — κατη-
 ησητικῶς η. τυκῶς η.¹⁰⁾

N 3

c. 844.

8) In Ald. πρὸς omiffum est.

9) Lacunam solito signo notaverat: Κλέαρχος δέ φησιν □
 ἐξυβρ. Postea vero τοὺς Αἰγυπτίους inseruit. Cf. VV.
 DD.

10) Exitum glossae deleuit. Cf. VV. DD.

- c. 844. l. 12. Γνωσιμαχῆσαι, Γ. τ. μ. τὸ γνῶσαι τ. —
 τ. μ. τοῦ γνῶσαι τ. τὸ γνόντα ο. — αὐ-
 — τὸ γνῶντα ο. — τοῦ μάχην, ἦ.
 αὐτῶ μάχῃ, ἦ.
- l. ult. Γόνα, τὸ ο. Γ. τὸ ο.¹¹⁾
- c. 845. l. 2. Γόγρος, ἰ. — γρο- Γ. ἰ. — γρογάδης τ.
 γόδης τ.
- l. 4. Γογρεύσειν, τονθρύ- Γ. τονθορεύσειν. τ.¹²⁾
 ζειν, τ.
- l. 9. Γογγύσειν, φ. τὸ θρύ- Γ. φ. τονθορεύσειν.
 ζειν.
- c. 846. l. 12. Γοικαυτῶ, Γοῖδα Γοικαυτά. Φάριξ.
 Φάριξ οὐκ οἶδα. Γοῖδα. οὐκ οἶδα.¹³⁾
- c. 847. l. 6. Γοῖσος, μελίαν, π. Γ. μέλαν. π.
- l. 10. Γοιτόσυρον, τ. Γ. τ.
- c. 848. l. 7. Γομφία, ἦγουν Γ. ἦγουν γομφοτήρια ζύ-
 γομφοτηρία ζύλω εἰς λα εἰς γόμφους.
 τόμφους.
- c. 849. l. 7. Γονᾶ, κ. — αἰδοῦν. Γ. κ. — αἰδέϊον.
 — l. 11. Γονορύης, ο. Γονοβρύης. ο.
 Γονορύα, π. Γονοβρύα. π.
- c. 850. l. 11. Γονουγκῶν, γ. Γ. γ.¹⁴⁾
- l. ult. Γονύκροτοι, ἦτοι βε- Γ. ἦτοι βλαισοί. ἦ ὅς τ.
 λησοί, ὡς τ. γ. συγ- γ. συγκρούει δηλοῖ.
 κρούει [ἦ] δηλοῖ, υ. υ.¹⁵⁾

c. 851.

11) In Ald. Γόνατα, τὸ ο. vitio typ.

12) Male in Ald. τὸ θορεύσειν. quod VV. DD. bene emendarunt. Idem vitium mox infra.

13) Glossas male cohaerentes disjunctit. Glossae ab Hesychio profectae sine dubio fuerunt; Γοι. αὐτῶ, Γοῖδα. οἶδα. utriusque glossae digammate praefixo. Quae hic interjacent Φάριξ οὐκ, spuria sunt atque e textu eliminanda, nec ejusmodi quisquilliae VV, DD. vexare debebant.

14) Scriptura codicis Hesychio restituenda est. In Ald. error typ.

15) Ex ms. reponendum est: Γ. ἦτοι βλαισοί, ὡς τ. γ. συγκρούοντες, ἦ δειλοί, υ.

c. 851. l. 6. Γόνυγρον, τ. — ἐπὶ τ. γ.	Γ. τ. — ἀπὸ τ. γ.
— l. 14. Γοῶσα, θ.	Γοῶσα. θ.
c. 852. l. 9. Γοργῶπιν, φερό- φθαλμον.	Γ. φοβερόφθαλμον.
— l. ult. Γοργῶ, γ. — ζηλο- χρῦσα — τὰ Περ- σέα, κ.	Γ. γ. — ζ. — τὸν Π. κ.
c. 853. l. 5. Γοργεῖν κεφαλήν, ο. — πλανηθεῖσαν ἐπλασεν.	Γ. κ. ο. — πλανηθεῖς ἀνέπλασεν.
— l. 11. Γοργύρα, υ. — ὑπ- · ζεση.	Γ. υ. — ὑπεξείη. ¹⁶⁾
— l. 20. Γοράτου, ἠφινόν, οἱ δὲ ρ.	† Γ. ἠφινόν. οἱ δὲ ρ. ¹⁷⁾
c. 854. l. 4. Γουνοειαλῶς, ἐν τῷ γονιμῷ τ. α.	Γουνῶ ἀλωῆς. ε. τ. γονι- μωτάτω τ. α. ¹⁸⁾
— l. 6. Γορνόντων, γονάτων. Γουῶν, γ.	Γ. γ. Γουῶ. γ.
— l. 9. Γοργῶ, κ. — θυικῶς, [τὰ λοιπὰ ζητητέα ὀπιθεν εἰς ἕτερον Γοργῶ.]	Γ. κ. — θυικῶς. ¹⁹⁾
c. 855. l. 5. Γραμμαιτιτῶ, γ.	Γραμμαιτητῶ. γ.
c. 857. l. 1. Γραύκαλας, ο.	Γραύκαλος. ο.
— l. 10. Γραῦς, ἔριφος, Α. — ἀκρίκα υ. τ. μά- την λέγομεν.	Γ. ε. Α. — ἀκρίκα υ. τ. † μάτην λ.
c. 860. l. 14. Γρυλίων, ὁ χ. Γρυλίζοντα, γ. Γρυλάζεν, γ.	Γρυλλίων. ὁ χ. Γρυλλίζοντα. γ. Γρυλλάζεν. γ.

16) Littera a Musuro deleta & fuisse videtur.

17) In Ald. signum abest.

18) Compendium v. γονιμῷ delevit.

19) Notam marginalem e textu eliminavit.

- c. 861. l. 12. Γρυπαί, αἱ νεοσ-
σεῖαι τ. Γ. αἱ νεοσσιαὶ τ.
- l. 15. Γρύπες, μ. — γύ-
πον ἐμέσιν. Γ. μ. — γύπον[†] ἐμέσιν.
- c. 862. l. 1. Γρυπὸς, τ. —
καμπυλώρης, ὁ ἐπι-
καμπήν τ. Γ. τ. — καμπυλόρῃς,
ἐπικαμπῆ τ.²⁰⁾
- l. 7. Γρωθάνη, σ. — ὄνη-
σιν. Γ. σ. — ὄνον.
- l. 12. Γρώνους, τ. — καὶ
κοῖνον τοῦ δ. — πρὸς
τῶν νεῶν σ. Γ. τ. — καὶ τὸ κενὸν τ.
δ. — πρὸς τὴν τῶν
ν, σ.
- c. 863. l. 3. Γοιάλον, κ. — κοῖ-
τος τ. Γυάλον. κ. — κύτος τ.
- c. 864. l. 10. Γύης, Δ. — γύ-
της ε. Γ. Δ. — γύτις ε.
- c. 865. l. 6. Γύλιος, ὁ Η. Γύλλιος. ὁ Η.
- l. 21. Γυμνήτες, οἱ μετέ-
χοντες ο. Γ. οἱ μὴ ἔχοντες ο.
- l. ult. Γυμνὸν, ἀνύδητον,
ἢ α. Γ. ἀνυπόδητον. ἢ α.
- c. 866. l. 9. Γυμνότερος λεβη-
ρίδος, Α. — βελήρι-
δος, ε. — ὄφεως γ.
διὰ τὸ λέ^π εἶναι, κ. Γ. λ. Α. — λεβηρίδος.
ε. — ὄφεως γ. διὰ
τὸ λεπτόν ε, κ.
- l. 17. Γυμνοφυλακεῖν, ἐπι-
τάττειν παροιμίαν
ε. — ἐπικελεύσεως
— Φ. τυραννίσι. Γ. ἐπιτάττειν. παροιμία
ε. — ἐπικελεύσεως
— Φ. Τυραννίσι.
- l. 21. Γυναικεῖα, τ. —
γυναῖκιοι ἰ. Γ. τ. — γυναῖκεοι ἰ.
- c. 867. l. 8. Γυναίου εἵνεκα δώ-
ρου, δ. Γυναίων εἵνεκα δώρων.
δ.¹⁾

c. 867.

20) In Ald. error typ.

1) Ex hodierno Homeri textu Hesychium correxit. Cf. VV. DD.

- c. 867. l. 13. Γυναι̃κες, εἰλίπρ- Γυναι̃κες εἰλ. δ. — παρὰ
des δ. — π μῆρους. μ. 2)
- c. 868. l. 2. Γυναικόςσαρ ἀντέ- Γυναικός ἀρ' ἀντέτυζο.
τυζο, α. α.
- l. 6. Γύκας, κ. — νεσσ- Γ. κ. — νεοσσίας. α.
- l. 12. Γυπόσκιά, π. — Γυπός σκιά. π. — μη-
μηδὲ ἔξεστι φ. δὲν ἄξιον ὑπὸ φ.
- Γύρας, ἔρος ἐν Γ. Γ. ο. ἐν Γ. 3)
- c. 869. l. 2. Γυρῆσι πέτρησι, Γ. π. ο. — πελάγει π.
ο. — πελάγους π. Μ. τ.
- Μυκῶν η τ.
- l. 5. Γυρὸν, κατακελμέ- Γ. κατακεκλιμένον. κ.
- νον, κ.
- c. 870. l. 6. Γωνιασμός, τ. — Γ. τ. — Α. Βατραάχοις.
Α. Βαστραάχοις.
- Δ. Δ.
- c. 872. l. 13. Δαίεσαι, χ. Δαῖσαι. χ.
- l. 17. Δᾶερ ἐμίο κυνός, τ. Δᾶερ ἐμίο κ. τ.
- c. 874. l. 6. Δαί δαίε, τ. Δαί δαί. τ. 4)
- c. 876. l. 3. Δαί, μ. — καύς- Δ. μ. — καὶ δαίς δαί.
δαί.
- l. 5. Δαίην, μ. — λαμ- Δ. μ. — λαμπάδα.
πάδων.
- c. 877. l. 1. Δαίε λέμυθον, δ. Δαίελε μῦθον. δ.
- l. 11. Δαίς. Σοφοκλῆς Δ. Σ. η. δὲ δ. Θήλεια
ἦλθεν δὲ δαίς θηλει., πρεσβίστη θ. 5)
- πρεσβίς τῆ θεῶν.

N 5

c. 878.

2) Legendum est: περι μῆρους.

3) In editis Γύρος.

4) Scribendum est: Δαί. δέ. τ. Mendosa ms. scriptura nata
est ex correctione: Δαί δαί. Cf. VV. DD.

5) Compendium v. θηλει., delevit. Sophocli restituendum est:

ἦλθεν δὲ Δαίς θάλεια πρεσβίς τῶν θεῶν.

Nec

- c. 878. l. 2. Δαιτός ἀκουάζε- Δ. α. ε. — ἀξιοῦθε, ἢ
 θον, ε. — ἀξιοῦθαί,
 ἢ οὐ π. καλεῖσθαι.
- c. 879. l. 12. Δακρυροῶν, δ. Δακρυροῶν. δ.
- c. 881. l. 1. Δαλιοχεῖς, τῷ π. Δαλιοχεῖν. τὸ π. συνεί-
 συνιέναι, Α. — τῷ μ. ναί. Α. — τὸ μ.
 — l. 11. Δαλός, μελάνου- Δ. μελάνουρος ἰ.
- c. 882. l. 16. Δαμασικόνδυλον. Δ. Ε. — ἔντα Χιον π.
 Ε. — ὄν τάχειον π.
- l. ult. Δαμασκός, αἶμα σ. Δ. ἄμμα σ. 6)
- c. 883. l. 6. Δαμείς, δ. ἀπό- Δ. δ. ἐν πολέμῳ ἀναίρε-
 λεμος ἀναίρεθῆσα. θείσ. 7)
- Δαμείσα, δ. Δ. δ.
- l. 14. Δάμναιμα, δ. Δαμνάμαν. δ.
- l. 16. Δαμνάμενοι, δ. βρια- Δ. δ. βιαζόμενοι.
 ζόμενοι.
- c. 884. l. 1. Δάμνηται, δαμά- Δ. δ.
 ζηται.
- Δαμν. ναί, δ. Δαμνάμεναι. δ. 8)
- l. 16. Δαμῶμος, α. Δαμῶμενος. α.
- c. 885. l. 5. Δανάη, γ. — ἐλί- Δ. γ. — ἐλίγα τινί. 9)
 γω Γ'

c. 885.

Nec enim Δαίς dearum antiquissima est, verum, ut gaudiorum convivalium conciliatrix, a diis in terras mittitur.

6) VV. DD. lectionem ms. Hesychio restituerunt. Musurus ἄμμα ἀσκοῦ in mente habuit, nec de origine Hebraica cogitavit.

7) Verba: ἀπόλεμος α. ad seq. glossam pertinent, quacum ita jungenda sunt: Δαμείσα. δ. ἀπόλεμος. α. Vel, quod potius credam, additamenta sunt, quae e margine huc irrepserunt.

8) In medio glossae litteram delevit.

9) Vim compendii aut sigli, quod Musurus per τινί explicavit, ignoro.

- c. 885. l. 8. Δάνας, μ. Καρύ- Δ. μ. Καρύστιοι.¹⁰⁾
στοι.
— l. ult. Δάναιε, δαιδούλαι. Δαναιέδαι. αἱ δούλαι. T.
T.
- c. 886. l. 8. Δανιῆν, κ. — δα- Δ. κ. — δανείζεν.
νίξεν.
Δανίζει, μεταδίδει τ. Δανείζει. μ. τ.
— l. 11. Δάνοη, ξηρῶ. Δ. ξηρόν.¹¹⁾
— l. 13. Δάννυτο, ε. Δάννυντο. ε.
- c. 887. l. 2. Δάοι, νόσω ἐπι- Δαῖ νόσω. ἐπικρατέῃ
κρατέῃ ν. ν.¹²⁾
— l. 13. Δαδέδοις, ο. Δαπέδοις. ο.
- c. 889. l. 14. Δαρῆϊος, ὑπὲρ Δ. ὑπὸ Π.
Π.
- c. 890. l. 3. Δάρερ, τὸ ἐπὶ Δ. τὸ ἀπὸ τ. μ.
τοῦ μ.
- c. 891. l. 5. Δασέως, πυκνω- Δ. πυκνῶς.
σέως.
- c. 892. l. 4. Δάσπλη, μεγά- Δασπλήτις. μ. κ.
λων κ. †
- l. 19. Δατευβάλε. Δατευβάλε.¹³⁾
Δατεῦντο, ἐπορνεύοντο, Δ. ἐπορνεύοντο. προσὶ δ.
προσὶ δ.
- e. 894. l. 1. Δατύς, κ. — λευ- Δ. κ. — λευκόκηρος.
μοκήρος.
- c. 895. l. 3. Δαῦλις, ε. — ἀ- Δ. ε. — Ἀκρίσιον μ.
κρίσιον μ.
- l. 7. Δαῦτα, λ. — χλω- Δ. λ. — χλωρά.
ρά.

c. 895.

10) Correctio typoshetam latuit.

11) Hesychii glossa fuit: Δάνω. ξηρῶ. Nescio unde in Ald. Δάνιον. ξ.

12) In Ald. mendum typ.

13) Interpretatio, ut aliis in locis, cum ipsa glossa in unam vocem coaluit, et ita separanda est: Δάτευ. βάλε. Ad βάλε subaudiendum est κληρον, et δατεῖσθαι h. l. significat, *sortiri, sortitione nancisci*. Cf. VV. DD.

- c. 895. l. ult. Δαψιλέστατος, Δ. πολὺς. λ.
πολύ, λ.
- c. 896. l. 4. Δάωμεν, μ. Δάωμεν, μ.
Δέα, Δέα ὑπὸ Τυρηνῶν, Δέα. Ρέα. ὑπὸ Τυρηνῶν.
κ. κ. ¹⁴⁾
- Δέαται, Φθάνεται, δ. Δ. Φαίνεται, δ.
- l. 9. Δέατος, δ. Σοφ. κ. Δ. δ. Σ. κ.
δαλίω.
- l. 14. Δεδάκηας, ε. Δεδάκηας, ε.
Δεδάκηεν, ε. Δεδάκηεν, ε.
- c. 897. l. 5. Δέδεα, φ. Δέδεε. φ.
- l. 10. .εδεξο..., ε. Δεδέξομαι. ε. ¹⁵⁾
Δεδεαί, δ. Δεδήαμ. δ.
- l. 12. Δεδέεθαι, εὐλαλεῖ- Δ. εὐλαβεῖθαι. φ.
θαι, φ.
Δεδειττόμενος, ε. Δεδιττόμενος. ε.
- l. 17. Δεδεκώς, δ. Δεδικώς. δ.
- c. 898. l. 2. Δεδή, ε. Δεδήε. ε.
- l. 5. Δεδήθαι, δ. Δεδήθε. δ.
Δεδή, ε. Δεδήε. ε.
Δεδίωται, π. Δεδήωται. π.
- l. 11. Δεδήμνατο, δ. κα- Δ. δ. κατεσκευασμένοι.
τασκευασμένοι.
- l. 13. Δεδηκόνικε, δ. διε- Δεδηκόνικε. δ. διεκόνησε.
κόνησε.
- c. 900. l. 1. Δεδρῖομεν, ρ. Δεδρῖομεν. ρ. ¹⁶⁾
- l. 3. Δεδροικώς, δοικώς. Δ. δεδοικώς.
Δεδυκμένη, κεκωμένη. Δ. κεκακωμένη.
- l. 7. Δέει, χρ. Δέη. χρ.
- c. 901. l. 1. Δεδέχαντο, ε. Δεδέχαστο. ε.
- l. 10. Δεδίξεθαι, φοβή- Δ. φοβεῖθαι.
σεν.

c. 901.

14) Lexicographus scripsit: Δέα. Θεῶ. ὕ. Τ.

15) Exitum glossae delevit, et litteram init. praefixit.

16) In Ald. Δεδόμεν. a typ.

- c. 901. l. 15. Δειδισύετο, ε. Δειδίσσετο. ε. ¹⁷⁾
 Δειελήσας, τ. — ἔκρω- Δ. τ. — ἔκβρωμα λ.
 μα λ.
- c. 902. l. 3. Δείελος ὄψ' ἔ δ. — Δ. — ἀπό τ. ὄ.
 ἐπὶ τοῦ ὄστ.
- l. 8. Δει. λαιοι, μ. Δείλαιοι. μ. ¹⁸⁾
 — l. 15. Δεικῆς, λ. — ὕφασ- Δ. λ. — ὕ. καὶ Φορβιάς
 μα καὶ Φόρβιας ἔχ. ἔχ. καὶ τὰ π. ¹⁹⁾
 καὶ [γὰρ] τὰ π.
- c. 903. l. 1. Δικανόωντο, ε. Δεικανόωντο. ε.
 Δεικνύμενος, διαξιούμε- Δ. δεξιούμενος.
 νος.
- l. 13. Δειλακρήων, ε. Δειλακρίων. ε.
 Δειλανθεῖς, κλεοθεῖς, α. Δ. κλεοθεῖς. α.
- l. 20. Δειλή, ὄψ' ἰα π δ. Δείλη ὄψ' ἰα. ἡ περὶ δ.
 — l. ult. Δείλη, πρῶτα ἡ μ. Δείλη πρῶτα. ἡ μ.
- c. 904. l. 7. Δειμαλέ., τ. Δειμάλετα. τ. ²⁰⁾
- c. 905. l. 15. Δεῖν., τὸ π. Δεῖνος. τὸ π. ¹⁾
- l. 17. Δεινηαδῆς, υ. Δεινηάδες. υ.
- c. 906. l. 11. Δεινώδεοι, δεινώ- Δεινώ δέ οἱ. δεινοὶ δὲ α.
 δὲ α.
- c. 907. l. 1. Δεινοτήν, π. — Δεινωτήν. π. — Τηλε-
 τῆλε^ξ. μάχου. ²⁾

c. 907.

17) Δειδισύετο ortum est ex δειδισήετο et hoc ex δειδίσσετο, quod a Lexicographo profectum est.

18) Litteram delevit; scriptum erat: Δειήλαιοι.

19) Quae apud Etymolog. v. Δείνανα. leguntur, male huc e margine irrepserunt. Nullum jam dubium erit, quin Φόρβιας, litteris transpositis, corruptum sit ex μορφιάς. Verbis: καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα. ex Etymol. addenda sunt: Δείνανα, καὶ Δείκηλα. male ab epitomatore aut scriba truncata. Cf. VV. DD.

20) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Δειμαλέτα.

1) Itidem; prima scriptura fuit Δεῖνως.

2) Nimia doctrina Musuro obfuit; lege ex ms. τῆ λέξει. Cf. VV. DD.

c. 907. l. 1. Δεινωτοῖς, κ. πε- ποικιλμένην.	Δ. κ. πεποικιλμένοις.
— l. 13. Δειπνοφόροι, π. — ᾠσχοφορίαν ε.	Δ. π. — ᾠσχοφορίαν ε.
Δείρα, δέμοιρα, τρά- χημος, δ.	Δ. δέμοιρα. τράχηλος. δ.
— l. 17. Δειράδες, αὐχένες [καί] τ.	Δ. αὐχένες τ.
c. 909. l. 17. Δεκαπουνστοὶ χινοὶ ἐπὶ δ.	Δεκάπουν στοιχεῖον. οἱ ε. δ. 3)
— l. 21. Δεκάτα, τ. — κ' ἀρμ.	Δ. τ. — ὀκτὼ α. 4)
c. 910. l. 8. Δεκάτη, θύομεν τῆ δ.	Δεκάτη θύομεν. τῆ δ. 5)
— l. 13. Δεκάτου, βόλου οὐδ.	Δεκάτου βόλου οὐδ.
— l. 16. Δεκαδώρω ἀμάξη, η. — δεκαδώρων.	Δ. α. η. — δεκαδώροσι
— l. 21. Δεκάχειλε, π. Δεκάχειλοι, δεκασχί- λιοι.	Δεκάχειλον. π. Δ. δεκακισχίλιοι.
c. 914. l. 4. Δεμνιοτήρη π. — πέτασθαι δυνάμενα.	Δ. π. — πέτασθαι δυνά- μενοι.
— l. 8. Δενδιῶ, τὰ δένδρα. Δενδαλίδας, οἱ μ. — κάχρυσοι δὲ τ. ἐπι- σταμέναις κ.	Δενδρέω. τῶ δένδρῳ. Δ. οἱ μ. — κάχρυσοι δὲ τ. ἐπισταμέναις κ. 6)
— l. ult. Δενέμωρ, γ.	Δενέμορ. γ.
c. 915. l. 7. Δενθεῖς, ο.	Δένθεις. ο.

c. 915.

3) Emendaverat: Δεκάπουν σιάν. οἱ ε. quod postea dele-
vit. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

4) Musurus κ pro η habuit, quod facile in hoc ms. accidit.
Scriptura codicis retinenda est, nam Δεκάτα decem pa-
ria curruum continet, quod adeo numerum κ' efficit.

5) In hac glossa nonnulla interciderunt.

6) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt. Posteriorius signum
typotheta omisit.

c. 915. l. 20. Δεξιά, αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ τὰ σ. Δεξιμήλους, ε. — Θεοῖς ἐπὶ τ.	Δ. αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ τ. σ. ⁷⁾ Δεξιμήλοις. ε. — Θ. ἀπὸ τ.
c. 916. l. 12. Δεξιόν, εἶδος μέρους.	Δ. εἶδος μέρους.
— l. 19. Δεόμενος, κ.	Δαιόμενος. κ.
c. 917. l. 1. Δέονες, δέσεις, δέον. ο.	Δέονις. δ. δ. ο. ⁸⁾
— l. 12. Δεπάσσει, π.	Δεπάσσει. π
— l. 18. Δέρμα, ο.	Δέργμα. ο. ⁹⁾
c. 918. l. 16. Δέρμητες, οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν π.	Δ. οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν π.
Δερμηστής, ὁ σ. — ἦ ὄσκυς, ὁ τ.	Δ. ὁ σ. — ἦ ὄσκυς, ὁ τ. ¹⁰⁾
c. 919. l. 1. Δέξραις, τ.	Δέξραις. τ.
— l. 9. Δέξριον, τ. σάκιον.	Δ. τ. σάκιον.
— l. 12. Δέρτρον, δ. — τὸ π τὸ νέον ἀκ.	Δ. δ. — τὸ περιτόναιον ἀκ.
c. 920. l. 1. Δεσμά, πέδαις.	Δ. πέδαμ.

c. 920.

7) Ni fallor, legebatur olim: καὶ οὐ μάταια τὰ σ. Cf. VV. DD. a quibus discedo. Litt. ἦν et ου ob nexuum similitudinem saepissime a scribis confunduntur. Μάτην et μάταια per compendia, quae cum compendio praepos. μετὰ aliquam similitudinem habent, a tachygraphis exarari solent.

8) Hariolari nolo, at, si quid video, in archetypo codice scriptum fuit: Δέον ἐς δέον. cum interpretatione margin. δέσεις male hic intermixta. Cf. VV. DD.

9) Correctionem typhotheta praetermissit.

10) Tolle signum. Qui in scriptura codd. versatus est, uno oculi ictu mendii originem perspicit; prostabat

olim: ὄσσυς. descriptum fuit: ὄσηύς. et deinde: ὄσνύς. Reponendum ergo est: ὄ σής. ut VV. DD. divinarunt.

- c. 920. l. 3. Δέσμεν, εμάλας. Δέσμη. ἀμάλην.
 — l. 12. Δεσπίνας, γ. Θεσ- Δεσποίνας. γ. Θεσσαλί
 σαλοὶ δεσπότην †
 κρεμμένοι ἔνιοι μ. δ. κρεμμένοι, ἔνιοι μ.
 — Βελήντιον δὲ δ. †
 — Βελήντιον δὲ δ.
- c. 921. l. 6. Δεταί, λ. — Δ. λ. — δράγματα. π.
 δράγματα, π.
- l. 8. Δευάδα, οἱ σατοὶ π^ε Δ. οἱ σάτυροι παρὰ Ἰλ-
 ἰλυρίων. λυρίοις.
 — l. 10. Δευαταί, γ. Δεύαθαί. γ.
 — l. 20. Δευοίατο, ἐπιδέοντο. Δ. ἐπιδέοντο.
 Δευοίαντο, ε. Δευοίατο. ε.
- c. 922. l. 2. Δευόμενος, δ. βρα- Δ. δ. βρεχόμενος. χ.¹¹⁾
 χόμενος, χ.
- l. 10. Δευσ. ποιόν, τ. Δευσποίων. τ.¹²⁾
- c. 926. l. 22. Δηλιασταί, οἱ ε. Δ. οἱ ε. — Θεωροί.
 — Θεωρίον.
- c. 927. l. 4. Δηλικακός, βωμός Δήλου κακός βωμός. τὸ
 τὸ π. κύκλω τῶν ἐν π. κύκλω τὸν ἐν
 Δήλῳ βωμῶν, κ. τ. Δήλῳ βωμόν, κ. τ.
 — Θησεύς χαριστι- — Θησεύς, εὐχα-
 τῆς ἀπάτης Λαβύ- ριστήρια τῆς ἀπό
 ρινθου Φυγῆς. τοῦ Λαβυρίνθου
 Φυγῆς.¹³⁾
- l. 15. Δημαρέτιον, ν. — Δ. ν. — εἰς αὐτὸ τ. κ.
 εἰς αὐτὸν τ. κ.
- c. 928. l. 18. Δημίαισι πύλαις Δημιάσι π. κ.¹⁴⁾
 κ. c. 930.

11) In Ald. mendum typ.

12) Litteram delevit.

13) Ex ms. ita legendum est: Δηλικακός βωμός. τὸ π. κύκλω τῶν ἐν Δ. βωμῶν, κ. τ. — Θησεύς, χαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ Λαβυρίνθου Φ. Inter glossam ejusque interpretationem, ut quisque facile sentit, hiatus est: ipsa quoque glossa longe a serie aberrat, nec, ut verum fatear, de ejusdem sinceritate satis persuasus sum.

14) Corregerat: Δημιάσι, quod postea delevit.

- c. 930. l. 6. Δηλογέροντες, οἱ Δῆμογέροντες. οἱ τ.
 — 1. 10. Δημήτερος ἀκτῆ, τ. Δ. α. τ. — ἀπό τ. α. ¹⁵⁾
 — ἐπὶ τῶν α.
- 1. 12. Δημοθέσση, ε. Δημοθέσση. ε.
 c. 931. l. 1. Δημόν, λιπός, ἢ ο. Δ. λιπός. ἢ ο. ¹⁶⁾
 — 1. 10. Δῆμον ἔρεχθεῖον, τ. Δῆμον Ἐρεχθεῖος. τ.
 Δημοκλεῖδα, οἱ ξ. — Δ. οἱ ξ. — ἡτερηκότας
 ἡτερ. κότας Τ. Τ. ¹⁷⁾
- c. 932. l. 1. Δημονήσιος, χ. Δ. χ. — Β. νῆσοι, κ. μ.
 — Βυζαντίω νῆω, κ. Δ. λ.
 μ. Δημόνησοι λ.
- 1. 14. Δῆμος, ὄνομα, καὶ Δ. ὄνομα κύριον. τ. ω.
 τ. ω. — κάλλιστον. ε. κάλλιστος. ε.
- c. 933. l. 2. Δημοτελῆ, ἰ. — Δ. ἰ. — δίδωσιν ἢ π.
 δίδω ἢ π.
- c. 934. l. 4. Δὴν δ' ἀνεώ, ε. Δὴν δ' ἀνεώ. ε. π. ἀχα-
 π. ἀχανῆς, ἥσυχος, νεῖς, ἥσυχοι, ἀφω-
 ἀφωνος. νοι. ¹⁸⁾
- 1. 8. Δῆναστο, ε. Δὴν ἦστο. ε.
- 1. 12. Δησυμένη, α. Δησυμένη. α. ¹⁹⁾
- c. 935. l. 3. Δηριγένεια, ἡμέρα. Δ' ἡριγένεια. ἢ δὲ ἡμ.
 — 1. 11. Δῆσαι, πρὸς ἀνοδόν, Δῆσαι πρὸς ἀνοδόν. Α.
 Α.
 Δῆσαν, δ. Δησάντων. δ.
- c. 936. l. 14. Δηώσασι, κ. — Δ. κ. — κ.
 καταπολεμήσωσιν Δία. τὸν Δία. ἢ ε. ²⁰⁾
 διατὸνδία, ἢ ε.

c. 937.

- 15) Reponendum est: ἐπὶ τ. α. Verba: μεταφορικῶς ad finem usque a Graeculo quodam adjecta esse suspicor.
- 16) Correctionem typoseta neglexit.
- 17) Litteram expunxit.
- 18) In Ald. mendum typ.
- 19) Nexus litt. συ et ου interdum a librariis confunduntur.
- 20) Glossas cohaerentes disjunxit. In Ald. error typ.

- c. 937. l. 2. Διαβάλλει, κ. υ. Δ. κ. υ. παραπετᾶ. πα-
 ππετᾶ^ε πλογίζεταμ. ραλογίζεταμ.
 — l. 8. Διαβεβᾶται, οὐδὲν Δ. Διαβεβεῦται οὐδὲν. α.
 α.
 c. 940. l. 4. Διαγραμμισμός, Δ. π. — λευκᾶν κ. —
 π. — λαβῶν κ. — ἐν χώραις ε. — ἐκά-
^{εν} ἐγχώραις ε. — ἐκά-
 λει.
 c. 941. l. 9. Διαδοιδακίζεν, ο. Διαδοιδικίζεν. ο.
 — l. 15. Διάδρα, διάφυγε. Διέδρα. διέφυγε.
 c. 942. l. 17. Διαθήκη, συμω- Δ. συνομασία. ε.
 σία, ε.
 — l. ult. Διάθονταμ, διαθρ. Διαθόντα. δ.
 c. 943. l. ult. Διαιτηταί, Α. — Δ. Α. — ἐξήκοντα ε. γ. ¹⁾
 ζ' ἔτη γ.
 c. 944. l. 5. Διαιτομένη, τ. Διαιτωμένη. τ.
 c. 945. l. 9. Διακαχλοιδῶς, Διακεχληδῶς. διαρρέων
 διαρρέων υ.
 — l. 11. Διακίγκλισον, δ. — Δ. δ. — ἢ σεισοπυγίς.
 ἢ σεισοπύλης.
 Διακλιμακίσας, δ. — Δ. δ. — κλίμακες γ.
 κλίμακες γ.
 c. 946. l. 1. Διακοιρανένοντα, Δ. β. — ἢ ὡς κοίραγγον
 β. — ἢ ὡς κοίραγ- δ. ²⁾
 γόν δ.
 Διακοσμηθεῖς, δ. Διακοσμηθεῖς. δ. ³⁾
 c. 946.

1) Bene correxit, nam ζ, ut saepius, cum ξ commutatum est.

2) At unde barbarum illud: κοίραγγόν. cum duplici accentu? Legebatur olim et κοίρανον et χοραγγόν, atque lectiones in codice quodam ita junctim notatae erant:
 κο γόν
 κοίρανον.

3) Veram lectionem, quae et scriptura codicis firmatur, VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 946. l. 4. Διακόνιν, δ.	Διακόνιον. δ. ⁴⁾
— l. 10. Διακόρισται, δ.	Διακεκόρισται. δ.
— l. 17. Διακόνιον, μ. — τῆς ἑρεσιώνης.	Δ. μ. — τῆς ἑρεσιώ- νης. ⁵⁾
c. 947. l. 5. Διακεχληθένας, θ.	Διακεχληθένας. θ.
— l. 10. Διακρεῖς μόνον εὐ- έων τ. — χάραξ Διακρία, ἡ α. — βαλυλῶνος.	Διακρεῖς. οὐ μόνον εὐ- βοέων τ. — χ. Δια- κρία, ἡ α. — Βα- λυλῶνα. ⁶⁾
Διακρίας, κ. τ. ἀκρω- ρίας.	Δι' ἀκριαν. κ. τ. ἀκρω- ρείας. ⁷⁾
c. 948. l. 2. Διακρίθηται, δια- κριθείηται, διαλυ- θείηται.	Διακρινθήτε. διακριθείη- τε. διαλυθείητε. ⁸⁾
— l. 7. Διακρίνουσιν, δ. με- σιτεύουσι.	Δ. δ. μεσητεύουσι. ⁹⁾
c. 949. l. 9. Διακυρ. ττεδαμ, α.	Διακυρίττεδαμ. α. ¹⁰⁾
— l. 12. Διακωδωνιδέντες, δ. — διαπεζομένων.	Δ. δ. — διαπαιζομένων.
— l. 15. Διακωνίσαι, δ. — κωνήσαι, ο.	Διακονίσαι. δ. — κωνῆ- σαι, ο. ¹¹⁾

O 2

c. 950.

‡

4) Notaverat: Διακόνιν. at signum delevit, quod typo-
theta non advertit.

5) Duas litteras delevit.

6) In εὐ. έων prima scriptura sub emendatione superscripta
evanuit. Male in Ald. Βαβυλῶνα.

7) Vera est VV. DD. emendatio, quam codicis scriptura
confirmat.

8) In Ald. mendum typ.

9) Lectionem codicis VV. DD. Hesychio restituerunt.

10) Litteram expunxit; legebatur sine dubio: Διακυρήτ-
τεδαμ.

11) VV. DD. correctionem codicis scriptura confirmat.

- c. 950. l. 4. Διαχειρήσας, δε- Δ. δεξάμενος.
ξάμενος, ἀγαθός, Δίος. ἀγαθός. ε. ¹²⁾
ἐνδοξος.
- l. 7. Διαλάμπει, ὀραίζε- Δ. ὠραίζεται. ¹³⁾
ται.
- l. 9. Δι' ἄλλα π. — με- Δ. — μελαίνης θ.
λαίνης θ.
- l. ult. Διαλέγεν, α. — Δ. α. — πεσσῶν ἢ δ.
πεσσῶν ἢ δ.
- c. 951. l. 2. Διαληκμάσθαι, δ. Διαλεκμάσθαι. δ. διαμω-
διακωμάσθαι. κάσθαι.
- l. 15. Διαλέξεις, διαλέ- Δ. διαλήξεις. δ. κ. ¹⁴⁾
ξεις, δ. κ.
- l. ult. Δι' ἀλλήλων, διαλ- Δι' ἀλλήλων.
λύος, ὁ α. Διάλλυος. ὁ α. ¹⁵⁾
- c. 952. l. 2. Διαλογισμοί, ἀδο- Δ. ἀδολεσχία.
λεσχία.
- l. 5. Διαλουφῶν, δ. ὀλού- Δ. δ. ὀλούφεν γὰρ οἱ Α.
φῶν, οἱ γὰρ Α.
- c. 953. l. 11. Διαμέστας, α. Διαμέσταν. α.
- c. 954. l. 5. Διαμηρήσαι, τ. Διαμηρήσαι. τ.
- c. 955. l. 9. Διαμφίδιον, μ. — Δ. Διαμφίδιον μ. — Α. Π.
Δίσχ. Προμηθεῖ δεσ- δεσμάτων.
πότη.
- c. 956. l. 4. Διάναι, σμίξαι, Δ. σμηξαι. π.
π.

c. 956.

12) Διαχειρήσας ejusque appendix, ut multa alia, quae extra feriem litterarum sunt, olim in codicis archetypi margine adscripta stabant, et a Musuro satis sagaciter disposita sunt atque suppleta. Correctionem Musuri obscurius notatam typosetheta male legebat, unde monstruosa ed. Ald. lectio.

13) Correctionem typosetheta non vidit.

14) Ipsa glossa typosethetae negligentia in Ald. omissa est. Aut Musuri correctio vera est; aut etiam alterutra vocum, scripta nempe διαλήξεις, correctio marginalis fuit.

15) Glossas, cohaerentes divisit. Cf. VV. DD.

- c. 956. l. 4. Διανκνῦ διανά- † Διανκνῦ διανάπ. ο. ¹⁶⁾
 παυσις, ο.
 c. 957. l. 4. Διανείματε, δ. Διανείμαντε. δ.
 — l. 8. Διάνιον, κονία. Δ. κονία. διανοητικόν.
 Διανοητικόν, διανοηθεῖς, μ. Διανοηθεῖς. μ. ¹⁷⁾
 — l. 14. Διαξιφίσασαι, ξ. Διαξιφίσασαι. ξ. — μα-
 — μαχέσασαι διὰ χέσασαι.
 πάντων κριτῆς βοη- Διὰ πάντων κριτῆς. Β.
 θός φ. φ. ¹⁸⁾
 c. 958. l. 2. Διαπεριτριβαί, Δ. ἐνδελεχισμοί. ε. ¹⁹⁾
 ἐνδελεχισμοί, ε.
 — l. 12. Διαπεττεύων, μ. Δ. μ. — ἀπό τ. π.
 — ἐπὶ τ. π.
 — l. 16. Διαπερδικήσαι, δ. Διαπερδικήσαι. δ.
 c. 959. l. 1. Διαπνεύστας, Δ. περιλογιστικός.
 ^ε
 πλογιστικῶς.
 c. 960. l. 3. Διαπεφωνήκαμεν, Δ. ἀπαλόμεθα.
 ἀπολάμεθα.
 c. 961. l. 6. Διαπονηθεῖς, λ. Δ. λ. ²⁰⁾
 — l. 13. Διαπορπακίσααι, δ. Δ. δ. — τὸ διενεῖραι τὴν
 — τὸ δισυείρηται χ. χ.

O 3

c. 962.

16) Fini glossæ compendium adnexum est, cuius significatum nec Musurus novit, nec ego cognosco. Quod in Ald. legitur *Διανκύνων*, typhotetae tribuendum est.

17) Univit et disjunctit.

18) Unita separavit. Ulcerosa sunt haec, et medicam manum desiderant.

19) Quamvis *Διαπεριτριβαί* in ms. claris litteris legatur, nil tamen obstat, quominus cum VV. DD. *Διαπαρτριβαί* legas: vox enim e margine, ubi ita forte notata fue-

rit: *Διαπτριβαί*. huc irrepfit, Glossis Hesychii sacris in genere non multum fidendum est: turbatus enim eorumdem ordo indicat, eas, magna saltem ex parte, potius a monachis glossario Hesychii in margine adjunctas esse, quam ab ipsa Lexicographi manu profectas.

20) In Ald. mendum typ,

- c. 962. l. 1. Διαπρήσουσα, δ. Διαπρήσουσα. δ.
 — 1. 6. Διαπρήσοντες, δ. Δ. δ. καὶ διαπερῶντες.
 καὶ διαπερόντες.
 Διαπροόλου, δ. Διὰ πρό. δι' ὅλου. δ.
 Διαπροδάμναξ, δ. Διὰ πρό. διαμπαῖξ, δ.
 Διαπροδὲ, δ. διόλου. Διὰ πρό δέ. δ. δι' ἔλου.
 Διαπροδεήσατο, καὶ τῆς Διὰ πρό δὲ εἶσατο καὶ
 δ. τῆς. δ.
 e. 963. l. 13. Διαρικνουῖθαι, ε. Δ. ε. — ὅτε δ.
 — ὅταν δ.
 Διάρρινον, τὸ συνάπυ. Δ. τὸ σίνηπι.
 — 1. 17. Διαρκεῖς, α. μὴ δυνάμενοι. Δ. α. μὴ δυνάμενοι. 1)
 νάμενον.
 c. 964. l. 2. Διάρματος, τ. ἐν Δ. τ. ἐν Πάρνηθι τ.
 Πάρνηθι τ.
 — 1. 12. Διαρρέειν, διασχιῖθαι. Δ. διεσχιῖθαι.
 Διαρρέοντες, χναῦνοι, κ. Δ. χαῦνοι, κ.
 c. 965. l. 8. Διάρχοι, οἱ Ἑλληνοδίκαι. Δ. οἱ Ἑλλανοδίκαι.
 c. 966. l. 4. Διασαίτηρ, δια- Δ. διαπαίξεν. Λ.
 πέξεν. Λ.
 — 1. 8. Διασαρωνίσαι, τ. Διασαρωνίσαι. τ.
 — 1. ult. Διασία, ε. Διάσια. ε.
 e. 967. l. 21. Διασμύχων, δια- Δ. διαζέων.
 ζαίων.
 c. 968. l. 6. Διασπιδέος! πε- Δι' ἀσπιδέος π. η. —
 δίοιο, η. — λέγειν †
 κτείνοντες. λέγειν κτείνοντες.
 †
 Διατενήντε, ἀκαλα λέ- Διατενήντε, α. λ. 2)
 γοντες.

c. 968.

1) Quod in seq. glossa adjicitur Διαρκές correctio margin. est v. Διαρκεῖς, facta ex interpretatione ἀρεῖσαι δυνάμενον, negatio enim, monente etiam Kustero, abjicienda est. Cf. VV. DD.

2) Versum Homeri luxatum VV. DD. optime restituerunt,

- ε. 968. l. 6. Διασταδὸν, κεχω- Δ. κεχωρισμένως, πόρρω,
ρισμένον. μακράν.³⁾
— l. 12. Διαστέλλεται, δ. ἀ- Δ. δ. ἀφορίζεται.
φορίζεται, [δια-
στελλόμενον.
Διαστελλόμενον, δια-
στέλλουσα ὁμοίως.
Διάστημα, πόρρω μα-
κράν.]
Διαστῆσαι, δίχα καὶ Δ. δίχα χωριθῆσαι, καὶ
χωριθῆσαι, χ. χ.⁴⁾
— l. 16. Διαστίχεν, δ. Διαστέιχεν. δ.
Διαστίχοντα, δ. Διαστέιχοντα. δ.
— l. 18. Διαστήχοντι, δ. Διαστήκοντι. δ.
Διαστιχῶν, δ. Διαστέιχων. δ.
Διαστιχοῦσα, δ. Διαστέιχουσα. δ.
Διαστιχοῦσι, δ. Διαστέιχουσι. δ.
ε. 969. l. 3. Διαστρεπτοῖο, Διαστρεπτοῖο. ἀλυσιδω-
ἀλυσιδότου. ε. τοῦ. ε.
— l. 6. Διαστύρακοι, οἱ τ. Δ. οἱ τ. — ἄλω μ. —
— ἄλωσιν μ. — ἐνο- ἐνωχρον.
χρον.
Διασुकάσαι, δ. Διασुकάσαι. δ.
ε. 970. l. 3. Διατείνεν, δ. λ. Δ. δ. λ. λογίζεσθαι.
λογείσθαι.

O 4

c. 970.

runt, ex primae tamen scripturae vestigiis, quae hic habemus, potius ita legerem:

Κτείνοντές τ' αὐτοῦς, διὰ τ' ἔντεα καλὰ λ.

At aliquis regeret: Scriptura codicis archetypi evanida fuit, et quidem hoc modo: Κτείνοντες.....ατε.ντε-ακαλαλ. Hinc imperitus scriba, post κτείνοντες novum articulum inchoandum esse existimans, ne litterarum ordo rumperetur, stolidè ita resinxit: Διατενήντε, α. λ. Nec me opponam.

3) Verba: πόρρω, μ. e sequentibus huc retraxit.

4) Reponendum est: δίχα καὶ χωρὶς στήσαι. χ. Cf. VV. DD.

- ε. 970. 1. 3. Διατείνεσθαι, δ. φ. Δ. δ. φ. διατείνεται. α. ⁵⁾
 Διατείνεται, α.
 — 1. 7. Διατεκμαίρει, δια- Δ. διαστοχάζεται. σ.
 στοχάζει, σ.
 — 1. 9. Διατέκμηρα, στ. Διατεκμαίρομαι. στ.
 — 1. 14. Διατεύοντο, ε. Διατεύοντο. ε. ⁶⁾
 Διατινθάλεος, διὰ πυ- Διὰ τινθάλεος. δ. ⁷⁾
 ρός.
 Διατιδόκησις, υ. Διὰ τι δόκησις. υ.
 — 1. 22. Διατμήζας, λ. — Διατμήζας. λ. — δ.
 διακόψας.
 [Διατινθάλεος, διάπυ-
 ρος.]
 Διάτοιχοι, οί α. Δ. οί α. ⁸⁾
 ε. 971. 1. 2. Διατόνια., κρι- Διατόνια. κρίκους, ⁹⁾
 κρους.
 Διάτονον, ἐξάκουστον. Δ. ὄξύτονον.
 Διάτορον, ὄξύτονον, καὶ Δ. ἐξάκουστον. κ. σ.
 σ.
 Διατρέαμις, δ. — Φω- Δ. δ. — Φωνάσκων.
 νακῶν.
 — 1. 16. Διατροχάδες, ε. — Δ. ε. — Π.
 Πραξιφάνης [ὄνομα
 κύριον.]
 ε. 972. 1. 1. Διατρυφέν, κ. ἀν- Δ. κ. ἀνατριφθέν.
 τριφθέν.
 Διαττᾶν, διασίθεν. Δ. διασήθεν.

c. 972.

5) Sejuncta univit. Cf. VV, DD. qui distinctionem ms. fervarunt.

6) Correctionem typhotheta praetermissit.

7) Cf. VV, DD. qui scripturam codicis veram esse docent. In seqq. magna est vocum perturbatio, et multa e margine intermixta.

8) Quae hic deleta, superiorem glossam corrigunt, ubi διὰ πυρός divisim scribebatur.

9) Exitum glossae deleta,

- c. 972. l. 14. Διατύψα, δια- Δ. διᾱ στενοῦ δ.
 θενοῦ δ.
 — l. 18. Διαυλία, ὅταν δύο Δ. ὅταν δ. ἄδωσι.
 ἄδωσι. [γράφεται
 αἰδωσι.]
 Διαύλιον, ο. — μέλεσε Δ. α. — μέλεσι μ.
 σι μ.
 c. 974. l. ult. Διάψαλμα, μ. Δ. μ. — ἐναλλαγή.
 — ἐναλλαγῆς.
 c. 975. l. 5. Διάφρυκτος, κ. Δ. κ. — οἱ δ. τ.
 — οὐ δικάζοντες τ.
 c. 976. l. 12. Διάχυσις, ε. — Δ. ε. — χαρά. σύγχυ-
 χαρὰ σύγχησις. σις.
 Διαχύτλαξε, δ. Διαχύτλαξε. δ.
 — l. ult. Διαψαδάλλειν, δ. Δ. δ. πρὸς ἐρευναν.
 προσερεύνα.
 c. 977. l. 6. Διαψήφοσις, ἡ ἐξ. Διαψήφοσις. ἡ ἐξ.
 — l. 9. Διαβάλανα, κάρυ- Δ. κάρυα Π.
 να Π.
 — l. 13. Διβόλους χ. οἱ μὲν Δ. χ. οἱ μὲν διμίτους, οἱ
 διμήτους, οἱ δὲ δ. δὲ δ.
 — l. ult. Δίγονος, μ. — κε- Δίγονος μ. — καχρωμέ-
 χρημένος. νος.
 c. 978. l. 1. Δίδραχμον, τ. Δίδραχμον. τ.
 — l. 9. Διδεῖε, ε. Διδεῖεν. ε.
 — l. 13. Διδόντων, δ. Διδέντων. δ.
 Διδίσσεται, φοβῆ. Δ. φοβῆ.
 Διδήμονες, δημοί, α. Δ. δειλοί. α.
 c. 979. l. 5. Δίδυξ, τὸ τριβή- Δοίδυξ. τὸ τριβήδιον τ.
 διν τ.
 — l. 11. Διεβοήθη, ἐνεφανή- Δ. ἐνεφανιάθη.
 θη.
 — l. 15. Διέγνωκα, κέκρικα. Δ. κ. διέγνω.
 Διέγνωων, διεγκρηνισάμε- Διεγκρηνησάμενοι. δ.¹⁰⁾
 νοι, δ.

- c. 979. l. 18. Διέδην, διὰ τέ- Δ. δ. τ.
λους, διεδοίκισε, δ. Διεδοίκισε. δ.¹¹⁾
— l. ult. Δεδόρκα, π. — δι- Δεδόρκα. π. — διαβλέ-
βλέψαι. ψαι.
- c. 980. l. 10. Διέντα, δ. Διέντα. δ.
— l. 12. Δικκνείδω, φθα- Δικκνείδω, φθανέτω. κ
νάτω κ. Δικκνούμενος. δ.
Δικκνούμενος, δ. Δικκνούμενος. δ.
— l. 19. Διεπέτεος, χ. Διεπετέος. χ.
Δίαπε, δ. Διῆπε. δ.
- c. 981. l. 2. Διέρραιε, διερωτᾶν. Διέρραι. διερωτᾶς.
— l. 9. Διελκομοπάσας, Δ. σκιά κ. κ. ἔξαπατή-
σχιᾶ κ. κ. ἔξαπατή- σας.
σας. — l. 15. Διεκάνεζε, δ. Διεκάνεσε. δ.
— l. 24. Δικκνημάσατο, δ. Δικκνημάσατο. δ.
Δικκομησάτην, δ. Δικκό- Δικκομισάτην. δ. Δικκό-
μησαν. μισαν.
- c. 982. l. 5. Διέκριναι, δ. Διεκρινάτην. δ.
— l. 15. Διελέτην, διήλαν, δ. Δ. διῆλον. δ.
— l. 17. Διελεήσαν, τ. Διελεήσας. τ.¹²⁾
Διέλιτην, δ. Διεελίτην. δ.
- l. 25. Διελκυστί, δαπαι- Διελκυστίδα. παιδιᾶ τ. ε
δία τις ο. ο.
- c. 983. l. 2. Διελάφυξας, δ. Δ. δ. — δ.
— διακένωσις.
[Διελόησας, τὴν δαίτην Διελόησας, τὴν δαίτην.
δαίτην.]
- Διελομένου, ε. Δ. ε.
Διελος, δ. Διέλως. δ.
- l. 6. Διαμοιρήσαντος, δ. Διαμοιρήσαντο. δ.
— l. 17. Διεννηχῶς, υ. Διεννηχῶς. υ.
— l. 20. Διεννήσατο, ε. Διεννήξατο. ε.

c. 984.

11) Glossas cohaerentes sejunxit.

12) In Ald. mendum typ. Cf. VV, DD.

- c. 984. l. 2. Διεξιμένααι, δ. Διεξιμένααι. δ.
 — 1. 5. Διεξιφήσω, δ. Διεξιφήσω. δ.
 — 1. 9. Διέπλυνεν, διη..χα- Δ. διησυγχασε. διεβρά-
 σε, διεραπίδη. πίδη.¹³⁾
 — 1. 18. Διεπλεκτίζετο, δ. Διεπληκτίζετο. δ. ε.
 ἐφιλονίκει.
 [Διέποντα, πληροῖ.]
 Διεπόρθημευε, δ. Δ. δ.¹⁴⁾
 — 1. 21. Διέπρησον, δ. Διέπρησσον. δ.
 c. 985. l. 1. Διέπρησε, δ. Διέπρησσα. δ.
 — 1. 3. Διέργασαι, φ. Διέργασαι. φ.
 — 1. 16. Διέρχεο, ὄρα. Δέρχεο. ο.¹⁵⁾
 c. 986. l. 8. Διεβρώποδι, υ. Διεβρῶ ποδί. υ.
 c. 987. l. 1. Δισκεδάνυ, δ. Δισκεδάνυ. δ.
 — 1. 13. Διεπλεκώνη, δ. Διεσπεκλωμένη. δ.¹⁶⁾
 — 1. 14. Δισποδημένη, δ. Δισποδημένη. δ.
 Δισπουδήσατο, δ. διε- Δισποδησατο. δ. διετι-
 τεύναξε. ναξε.
 — 1. 25. Διστοιχίζετο, δ. — Δ. δ. — τὰ π. κ.
 κη ποίμνια, κ.
 c. 988. l. 8. Δισσχηνισμένοι, δ. Δισσχοινισμένοι. δ.
 — 1. 10. Διετάη, δ. Διετάηη. δ.
 — 1. 12. Διαταρίστριαι, γ. — Δ. γ. — ὡς οἱ ἄνδρες, ε.
 ὡς οἱ ἄναρες, ο.
 — 1. 24. Διευθύεται, κυβερ- Δ. κυβερναῖται ε.
 νείται ε.
 c. 989. l. 7. Διέφθερε, δ. Εὐρ. . δ. Εὐρ. Αὐγή.
 αὐγαι.

c. 989

13) In secunda voce duas aut tres litteras deleuit.

14) Notaverat: Διέποντα.

15) In Ald. Δέρμεο a typosheta.

16) Egrege emendavit, nam minus obvium Διεσπεκλω-
 μένη, aut etiam Διεσπεκουμένη, in frequens illud Διε-
 πλεκωμένη facile mutabatur. Vitiosus glossae exitus ex
 compendio provenit. Cf. VV, DD.

- c. 989. l. 9. Διεφόρησαν, διε- Δ. διεσκόρπισαν.
σκορπίδιησαν.
- l. 16. Διέχει, παραγίνει, Δ. παρακλίνει. δ.
δ.
- l. 21. Διεψήτατο, δ. διε- Δ. δ. διεψώμισε.
ψώμισε.
- c. 990. l. 3. Διηγκυλίσται, τὸ Διηγκυλίδαι. τὸ ε.
ε.
- l. 13. Διηκνεῖται, δ. Διῖκνεῖται. δ.
Διηκνούμενος, δ. Διῖκνούμενος. δ.
- l. 25. Διήλυσις, δίοχος, χ. Δ. δίοδος. χ.
- c. 991. l. 3. Διηνεκέσειν, ε. Διενεκέσιν. ε.
- l. 11. Διήρεσα χ. — ὡς Δ. χ. — ὡς κώπαις ἐχρ.
κ' ἐπεχρησάμην, δ. δ.
- l. 16. Διηρρωμένον, ἀν- Δ. ἀνατεταγμένον.
τεταγμένον.
- l. 18. Διήρησε, α. Διήρησε. α.
- c. 992. l. 1. Διῆσαν, διέρεσαν. Δ. διήρησαν.
Διῆται, δ. ἢ πορεύεται. Δ. δ. ἢ πορεύηται.
Διητανές, λιτόν, δ. Δ. λιτόν. δ.
- c. 993. l. 2. Διίπετος, ἐπὶ μὲν Διίπετέος. ε. μ. τ.
τ.
- l. 5. Διίπολις, ε. — πο- Δ. ε. — πολιῖς Διί Φύειν
λύειδι ἰθύειν Α. Α. ¹⁶⁾
- l. 12. Διίσκασίᾳ, π. Διῖ σκασίᾳ. π.
- l. 21. Δικαιότατος ἐκ Δικαιότατος κενταύρων.
ταύρων, α. α.
- l. ult. Δικασπόλος, δ. Δικασπόλος. δ.
- c. 994. l. 4. Δικαιοσύνη, ἢ Δ. ἢ χοίνιξ. μ.
σχοίνιξ, μ.
- l. 5. Δικαιοσύνην, δικαιο- Δ. δικαιοσύνην.
σύνη.

c. 994.

16) Acute viderunt VV. DD. scripturam glossae ex interlin. correctione natam esse, olim enim ita exaratum fuit: Διίπόλια. aut vice versa.

- c. 994. l. 8. Δίκαινα, π. ικά-
τια. Δ. π. ιμάτια.
— l. 10. Δικανόωνται, ε. Δεκανόωνται. ε.
— l. 13. Δικάσειμοι, μ. Δικάσιμοι. μ.
— l. 19. Δικαστήρια, Α. — Δ. Α. — τῶν πεντακό-
τῶν Φ' — Παλλα- σίων. — Παλλασία
δία [β'] δὲ τ. — εἰ δὲ τ. — εἶτ' ἐπὶ Δ.
δ' ἐπὶ Δ. ἐνόμως καὶ — ἐνόμως, καὶ τὸ
τῶ ἐν Π. ἐν Π.
- c. 995. l. 2. Δικαστικόν, Α. — Δ. Α. — ἐδίδοτο.
ἐδίδοτο.
[Δικιάτωρ, ὁ διπλασίαν
τὴν ἀρχὴν ἔχων.]
Δικεν, β. — δίσκον. Δ. β. — δίσκον, καὶ δι-
κελλον.
Δικελλον, δικράδεστος, Δικράδεστος. ζ. ¹⁷⁾
ξ.
— l. 13. Δίκηλον, φ. — δι- Δ. φ. — δικηλίτας. ¹⁸⁾
κηλίτας.
— l. 15. Δίκη, καθάπερ, ω. Δίκη. κ. ω.
— l. ult. Δικήλογον, α. Δίκηλον. α.
- c. 996. l. 11. Δίκρα. ο. — Δ. ο. — Α. Τ.
Αἰσχ. τροφοῖς.
— l. ult. Δικταμνεσίδες, γ. — Δ. γ. — δίκταμος.
δικτάμενος.
- e. 997. l. 7. Δικτυστόν, υ. Δικτυατόν. υ.
— l. 11. Δίλην ὀψείαν, α. Δείλην ὀψίαν. α.
Διλητήριον, β. Δηλητήριον. β.
Διλίτης, κ. Δεελίτης. κ.
Διλιχοδείρων, μ. Δολιχοδείρων. μ.
- Δίλογχον, τὴν Βένδην — Κ. Δ. τ. Β. — Κ. ἐν Θραύτ-
ἐν Θραύταις ε. — ταις ε. — λ. —
λόγχαν δύο

17) Emendaverat: Δικιάτωρ. Disjuncta univert, Δικρά-
δεστος vero e margine esse videtur.

18) Ultima vox duplicem accentum habet. Cf. VV. DD.
quorum conjecturam codicis scriptura confirmat.

- λόγχαιν — δευολόγ-
χας φ. γυνηγετική
ο. — βένδιν κ.
- c. 997. l. 11. Διμάχα, οί λ.
α. οίτινες οί μὲν π.
ότε δὲ ε.
- c. 998. l. 2. Διμυριστής, δι-
μυραῖος.
— l. 5. Δινηπεντός, τὸ σ. —
ἔχον.
— l. 10. Δινδύμην, μ.
— l. 19. Δι' οἶκτον, δι' ἔλεον
οἰκτιρμῶν.
- c. 999. l. 3. Διακωχή, δ.
— l. 5. Διολκός, ὁ α. — κεγ-
χρεῶνος τ.
— l. 10. Διωλύγιον, ε.
Διομανές, υ. — μενίαν.
- c. 1000. l. 1. Διομήδεος α. —
ἠλιάδα φ.
— l. 5. Δῖον, ε. — γενόμε-
νον, α.
— l. 10. Διονύσια, ε. Α. Διο-
νύσω ἦγ. — τὰ δὲ
λήνδιαμηνόςληναιῶ-
νος, τ. — ἐλαφι-
βολίανος.
- δύο λόγχας φ. κυ-
νηγετική ο. — Βέν-
δην κ.
- Δ. οί λ. α. οίτινες ὅτε μὲν
π. ὅτε δὲ ε.
- Διμοριστής. διμοιραῖος.
- Δινήεντος. τοῦ σ. —
ἔχοντος.
- Δινδύμη. μ.
- Δ. δ. ε. ο.
- Διακωχή. δ. ¹⁹⁾
- Διολκός. ὁ α. — Κεγ-
χρεῶν τ.
- Διωλύγιον. ε.
- Διομανῆς. υ. — μανίαν. ²⁰⁾
- Δ. α. — Ἰλιάδα φ.
- Δῖον. ε. — γενομένων, α.
- Δ. ε. Α. ἢ Δ. ἦγ. — τὰ
δὲ κλαῖα μηνός Λ.
τ. — Ἐλαφιβολιῶ-
νος. ¹⁾

G. 1000.

19) Male correxit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. mendum typ.

1) Stomachum movet; nec comprehendo, quomodo Mu-
furus, qui maximam doctrinae partem ex ipsis mss. sibi
adquisiverat, et alioquin sagacissimus est, absurde adeo
textum corrumpere potuerit. Cf. VV. DD. qui τὰ δὲ
Ληνῶια μηνός Λ. legunt, quam lectionem ipsa codicis
scriptura (si modo unciales ΛΗΝΑΙΑ fingamus) lucu-
lenter declarat.

- c. 1000. l. 10. Διονυσιαίδες, Δ. ε. — ἀγ.
ε. — ἀγωνιζόμενα. Διονύσου γ.²⁾
- c. 1001. l. 1. Διονυσοκρουρο- Διονυσοκρουροπυράνην. Κ.
πυράνων, Κ. ἐν σερι- ἐν Σ. Διοχρὲν Ἀν-
φίοις, αἰσχροῶν ἀν- δρακλέα Διονυσοκου-
δρακλέων Διονυσο- ροπυράνην. εἰσὶν, οἱ
κουράνων. ἐπεὶ οἱ Φ. — πεντεκομωδεί-
Φ. — πεντεκομωδεί- θαι α. — Πυρά-
θαι α. — πυράων α. νην αἰ. — Διονυσο-
— Διονυσοκρουροπυ- κρουροπυράνην, τ. —
ράνων, τ. — πᾶπ- πᾶππου, ὡς δ.
πον, ὡς δ.
- l. 17. Διοπετὲς, ε. — ἐρ- Δ. ε. — ἐρχόμενον.
χόμενος.
- c. 1002. l. 16. Διορήσαι, ὃ καὶ Διορήσαι. ὃ κ. ἐξορήσαι λ.
ἐξορήσαι λ.
- c. 1003. l. 2. Διορίζετο, δ. Διορίζετο. δ.
- l. 13. Διὸς, ἄνθος τ. — Διὸς ἄνθος. τ. — αἰθῆαι
αἰθῆαι Διὸς ἄνθος Φ. Φυτὸν ἀκανθῶδες Φ.
Διὸς ἄγγελοι οἱ δὲ κ. Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ κ. —
— καὶ ἴδιον κ. κ. ἰ. κ.
- l. ult. Διὸς β. Ἑρμ. Φορ- Δ. β. Ἑρμ. Φ. τὰς Δ. —
μοροῖς, τὰς διὸς — λ. Ηρ.
- c. 1004. l. 8. Διὸς θ. — πε- Δ. θ. — πεσσοί. τ. —
σοί, τ. — διαψηφί- δ. ο.
- σιν, ο.
- c. 1005. l. 7. Διόσκουροι, οἱ Δ. οἱ Ἑλένης α. — ναυ-
Ἑλληνας α. — ναυ- τιλλομένοις Φ.³⁾
τιλλομένοις Φ.
- Διοσκῶλιον, ο. — τῶ Δ. ο. — τὸ ἐκ τ. Δ. τ.
ἐκ τ. Δ. τ. ἱερείω. ἱερεῖον.

c. 1006.

2) Unita sejunxit.

3) Quamvis nomina Ζῆθος καὶ Ἀμφίων in ms. perspicue legantur, nullus tamen dubito, quin ab otioso quodam addita sint, et postea textui innexa. Cf. VV. DD.

c. 1006. l. 2. Διοτήρ, κ.	Διοπτήρ. κ.
— l. 9. Διοψῆν, κατασκο- πεῖν, ἢ δι' ὅλην ο. γ. καὶ διαυγίαν.	Δίοψιν. κατασκοπήν, ἢ δι' ὅλου ο. γ. καὶ διαύγεσιν.
Διπάντας, τ. δ. γεγεν- νημένους.	Δ. τ. δ. γεγεννημένους.
— l. 14. Δίπλακα δ. δ. λεῖ- πος.	Δ. δ. δ. λιῖπος.
c. 1007. l. 8. Διπλεῖ, ο.	Διπλή. ο.
Διπλοῦς ἀνδρας, τ. — πάλιν βόλα.	Δ. α. τ. — παλιμβόλα.
— l. 12. Δίπνοια τρώματα, εἰς κ. τρώματα.	Δ. τ. εἰς κ. τ. ⁴⁾
c. 1008. l. 2. Δίπλοισι, αἰσχύ- λος διπλαῖ πρόπομ- ποις.	Δ. Αἰσχ. διπλαῖ προπομ- παῖς. ⁵⁾
— l. 8. Δίπτυχα, δ. — ὥστε τὸ μ. — τὸ δὲ εἶ.	Δ. δ. — ὥστε τῶ μ. — τῶ δὲ εἶ.
— l. 11. Δίπυροι, α. — ὀ- πτόμενοι.	Δ. α. — ὀπτάμενοι.
— l. 13. Διράδα, αἶ τ.	Δειράδες. αἶ τ.
— l. 15. Διρκῆς, π.	Δίρκης. π.
c. 1009. l. 3. Δισίθεος, δισι- δαίμων.	Δεσιθέος. δεσιδ.
— l. 10. Δίσκουρα, ο. — λά- βοι δ.	Δ. ο. — λ. δ.
Δισκούρια, ο. — βάλλει δ.	Δ. ο. — βάλλοι δ.
— l. 15. Διστάδιον, τ.	Διστάσιον. τ.
— l. 19. Δίστημος, ο.	Δίστομος. ο.

c. 1010.

4) In Ald. τραύματα a typoth.

5) Sic lemma cum duplici accentu, cui possea, ut equidem opinor, nomen auctoris in margine adjunctum fuerit, unde vocum translatio; nisi forte διπλαῖ ad ipsum lemma pertineat, quod aliis disquirendum relinquo. Cf. VV. DD.

ε. 1010. l. 21. Διφρίας, ἀρ- ματελασίας.	Δ. ἀρματηλασίας.
ε. 1011. l. 3. Διφροφορουμέ- νους, τοὺς φορείους φ. Διφρῶ, δ. δ. φύσας ε.	Διφροφορουμένους. τοὺς φορείους φ. Δ. δ. δ. φύσεις ε.
— l. 11. Δίκαλον ζ.	Δίχαλον ζ.
— l. ult. Δίχολοι, δ. — δι- χολογῶναι, π. — Βακχύλιδος, ο.	Δ. δ. — δίχολοι γνῶναι, π. — Βακχυλίδης. Ο.
ε. 1012. l. ult. Διψάς, ε. — εὐψυτική ε.	Δ. ε. — ἐν Ψυτικῇ ε.
ε. 1013. l. 5. Δίψιον Α. — βεβλαμένον, ἰ.	Δ. Α. — βεβλαμμένον. ἰ.
— l. 13. Διωθεῖ, ἐφλέγμενεν.	Διάδει. ἐφλέγμαινεν.
— l. 15. Διωθεῖτο, α. ἀπε- ρίπτετο, ἀπέριπτε. Διωκανθεῖν, δ. Διώκε, ζ. ἐπιτήλευε.	Δ. α. ἀπεβρίπτετο. ἀπέβριπτε. Διωκάθειν. δ. Δ. ζ. ἐπιτήδευε.
ε. 1014. l. 3. Διώμνυτα, ο.	Διώμνυται. ο.
— l. 7. Διώνται, διώξουσι.	Διώνται. διώξωσι.
— l. 9. Διωριεῖ, νίκος π.	Δ. νεῖκος π.
— l. 16. Διωστῆρσιν, ἀνα- φόροις.	Δ. ἀνάφορεῦσι.
— l. 20. Διωχῶς, δίφρος [οὐ] δ.	Δίοχος. δι. δ. 6)
— l. 22. Δηθέντι, δ. [Δμηκῶτες, πεπληρω- μένοι, ἢ δεινῶς δια- κείμενοι.]	Δ. δ.
Δμησις, δαμάσις. ^η	Δ. δ. 7)

ε. 1015:

6) Male in Ald. Δίωχος:

7) In Ald. δαμάσης a typ; Ultima glossa duas lectiones re-
praesentat: Δηῆσις: δαμάσις: et Δηήσης. δαμάσης. Cf.
VV. DD.

ε. 1015. 1. 2. Δμήτρα, δαμά- στρα.	Δ. δαμάστρα. 8)
— 1. 7. Δμία, Ω.	Δμεῖα. Ω.
— 1. 9. Δμωκίσι, δ.	Δμωῖσι. δ. 9)
— 1. 22. Δγός, κακοπλασ- σῶν.	Δγόςσων. κακοπαθῶν.
ε. 1016. 1. 14. Δοιὰ γάρ τε π. ἀμείνων ε.	Δ. γ. τε π. ἀμενηνῶν ε.
— 1. 18. Δσειδές, δ.	Δισειδές. δ.
— 1. 22. Δοῖοιδυσεῖν. Δοῖδυξ, ἀλατρίβανος.	Δοιοῖς. δυσίν. Δ. ἀλετριβανος.
ε. 1017. 1. 1. Δοιδέατο, ε.	Δοιδάσατο. ε.
— 1. 3. Δοίεσ, δ. Δοίμασιν, α.	Δοίης. δ. Δοίημασιν. α.
— 1. 10. Δοκάν, Θήκην.	Δοκάνην. Θ.
— 1. 12. Δοκάναι, αἱ σταλι- καί, αἷς ἰ. τὰ δεινά, ἦ κ.	Δ. αἱ στάλικες, αἷς ἰ. τὰ λῖνα, ἦ κ.
— 1. 17. Δοκήσει, υ. — δο- κιμάσει, σ.	Δ. υ. — δοκιμάση. σ.
— 1. 19. Δόκησις, τ. — ἰμα- ζόμενον, ο.	Δ. τ. — νομιζόμενον, ο.
ε. 1018. 1. 4. Δοκίδων, δ. ὑπο- λαμβάνων.	Δ. δ. Δοκῶν. ὑπολ. 10)
— 1. 5. Δοκηκῶ, α. — Ἐρ- μιππος ἐν ἀρτοπώ- λησι.	Δ. α. — Ἐρμ. ἐν Ἀρτε- πῶλῖσι.
— 1. 13. Δοκόν, τὴν ἀγχώ- νην. δοκός, σ.	Δ. τὴν ἀγχόνην. Δοκός. σ.
ε. 1019. 1. 1. Δολέων, ὄδοθίν.	Δ. ὄδοθίν.
— 1. 6. Δολιομήτα, δ.	Δολίχαυλος. μ. Δολομήτα. δ.

ε. 1019!

8) Litteram delevit; legebatur: δαμάστρα.

9) Lexicographus scripsit: Δμωῖσι. Mendum ms. oritur
ex Δμωῖσι.

10) Conjuncta separavit, et glossam Δοκῶν effinxit.

ε. 1019. l. 11. Δολιχῆρετμοί, μακροήποιοι. δ.	Δ. μακρόκωποιοι. δ. ¹¹⁾
— l. 21. Δολιχόφρων, ἀπο- λύφρων.	Δολιόφρων. ἀπατεό- φρων. ¹²⁾
— l. 23. Δολίσκος, δόλω παρεξιφίς. Δολίφονον, πέπαικται δὲ τ. δ.	Δ. δόλων, παραξιφίς. Δ. π. παρὰ τ. Δ.
ε. 1020. l. 2. Δολομήτεω, δ. βουλευομένω.	Δ. δ. βουλευομένου.
— l. 7. Δολοπληκυίας, τ.	Δολοπλοκίας. τ.
— l. 11. Δολοπέσσουσιν, ε.	Δολόπεσσιν. ε.
— l. 15. Δολβαί, θ. — μι- κτὰ π.	Δ. θ. — μ. π.
— l. 20. Δόλωνες, οἱ μ. — ἀποκεκρυμένα.	Δ. οἱ μ. — ἀποκεκρυμ- μένα.
ε. 1021. l. 4. Δόμος ἤμ. — ἡμίγανος, τ.	Δ. — ἡμίγανος. τ.
— l. 12. Δόνακες, κάλαμοι ἐλ. ἢ πτελέαις.	Δ. κάλαμοι □ ἐλ. ἢ π. ¹³⁾
— l. 14. Δονακήματα, α. κ. ἀνμματα.	Δ. α. κ. ἀνάμματα.
— l. 18. Δονεῖ, κ. τ. σαλεύει. [Δονεῖται, δονοῦντι, δο- νούμενοι ὁμοίως.] Δόξα, φ.	Δ. κ. τ. σ. Δ. φ.
ε. 1022. l. 6. Δόξαι, υ. δοξη- φανῆ, ἢ δ.	Δ. υ. Δόξη. Φανῆ. ἢ δ. ¹⁴⁾

P 2

ε. 1024.

11) In Ald. mendum typ.

12) Emendaverat: ἀπαλόφρων. quod postea delevit.

13) Glossam ulcerosam VV. DD. aliquo modo sanarunt;
at in fine quoque mutila est, quod non observasse vi-
dentur.

14) Sejunxit. In Ald. vitium typ.

- c. 1024. l. 8. Δορυαλλός, τ. — Δ. τ. — ἢ ἐφ' ὕ. τ. —
 ἐφ' ὕβρει τ. — Δο- Δ. — Λημνίαις.
 ζύλλου, — Λιμνίαις.
- l. 11. Δόρυ καὶ κηρύκιον, Δ. καὶ κ. παροιμία, ἢν ε.
 παροιμίαν, ἢν ε. πι- περδανάγκην λ. —
 θαναγῆ λ. — ἐπὶ ἀπὸ τ. δ.
 τοῦ δ.
- l. 16. Δορυμίστορας, τ. Δορυμίστορας. τ.
 Δορυμόλπης, ἢ π. Δ. ὁ π.
- c. 1025. l. 2. Δορυζένοους, οὓς Δ. οὓς ἐμπεδοῦντες τ.
 ἐμπεδοῦν τ.
- l. 7. Δορυσσόον, α. δόρυ Δ. α. δορυόρμαν. ἢ δ.
 ὀρμαῶν, ἢ δ.
- l. 10. Δορυφόνον, τ. — Δ. τ. — Α. Δαιδάλω.
 Ἀριστ. δεδάλω.
- c. 1026. l. 8. Δουλίχιον, π. Δ. π. Κεφαλληνίας.
 Κεφαλονίας.
- l. 12. Δούλων πόλις, εὐ- Δ. π. Εὐπολις ἐν Μαρι-
 πομα μαρικαίου κώ- κᾶ κώμην εἶναμ λ.
 μην γὰρ λ. — Δί- — Διβύη.¹⁵⁾
 βους.
- c. 1027. l. 4. Δοῦρα, δ. κό^{πρ} Δ. δ. κώπας. κ. ξ.
 καὶ ξ.
- l. 9. Δουρεμηκῆς, δ. Δουριμηκῆς. δ.
- l. 14. Δουρικτήτον, δου- Δουρικτήτον. δορικτήτον.
 ρικτήτον, α. α.

c. 1027.

15) Typotheta γὰρ in εἶναμ mutatum non vidit, glossam-
 que in duas divisit. Musurus docte emendavit; suspi-
 cor tamen κώμην variam esse lectionem v. πόλιν, ad
 quam olim in margine forte notatum fuerit: κώμην γρ.
 Qua nota indicatum fuit, glossam in nonnullis codici-
 bus ita scribi: Δούλων π. Ε. ἐν Μαρικᾶ λέγει· Δούλων
 κώμην ε. Particulam γὰρ in Lexicographo ab ejusmodi
 origine saepius deduci posse, jam supra monui. Cf. VV.
 DD.

- c. 1027. l. 17. Δούριος ἵππος, Δ. ἰ. Α. — ἐκκύπτουσι
 Α. — ἐκκύπτουσι δ' ὄρατα.
 δούρος, βρώην, ἢ σὺν Δουρὸς ἐρωή. ἢ σὺν ὄρα-
 ὄρατος σ. τι σ. ¹⁶⁾
- c. 1028. l. 2. Δουσαίην, τ. — Δ. τ. — Μ.
 Μαβαταῖοι.
- l. 6. Δοχεών, δ. Δοχεών. δ.
- l. 14. Δοχμοκόρσοι, οἱ Δ. οἱ πλαγιοχαῖται.
 πλαγιοχεται.
- l. 18. Δράγμα, ὅσον πα- Δ. ὅσον περιλαμβάνει τ.
 ραλαμβάνει τ.
- c. 1029. l. 1. Δραγμαῖναι, αἱ Δραγμαῖναις, ταῖς ἐντὸς
 ἐν ταῖς τοῦ ε. τοῦ ε.
- l. 12. Δραῖόν, μ. πυλεόν. Δ. μ. π.
 [Δράκαλος, διὰ τὸ συν-
 αυλίζεσθαι. Λάκωνες.]
- Δραθεῖν, κ. Δ. κ. ¹⁷⁾
- l. 17. Δρακάνιον, ὄροσκά- Δ. ὄρος Καρίας.
 ριος.
- Δράκαυλος, ἐπειδὴ δ. Δράκαυλος, ἰδίᾳ τὸ συν-
 αυλίζεσθαι, Λάκω-
 νες. ε. δ. ¹⁸⁾
- c. 1030. l. 5. Δράλαινα, λά- Δ. λάμνα. Κ. ¹⁹⁾
 μυρα. Κ.
- l. 14. Δρανεῖς, δραστικόν, Δ. δραστικοί. σ.
 σ.
- c. 1031. l. 2. Δράξαν, ε. — Δ. ε. δράζοντες ε.
 δράσοντες ε.
- l. 9. Δρασίονες, ε. Δρασεῖοντες. ε.
- l. 16. Δρασμός, Φυγεῖν. Δ. Φυγή.

P 3

c. 1032.

16) Sagaciter separavit, et ὄρατα inferuit, at numerus non omittendus erat.

17) Correxerat: ἰδίᾳ τὸ σ. et cum tali correctione supplementum infra sub γ. Δράκαυλος, cui olim in margine adjunctum erat, inferuit.

18) Cf. VV. DD. qui hic διὰ τὸ σ. refingunt.

19) In Ald. error typ.

- c. 1032. l. 9. Δράγμα, τ.
 Δράγματα, σ.
 — l. 15. Δραγμή, τὸ ο.
 Δραγμή χρ. — διδράγ-
 μων ἰ.
 Δρέχμονες, οἱ ν.
 c. 1034. l. 8. Δριος, υ.
 Δραχμή, τ. — δι-
 δραχμον — λεβητι-
 κῶ.
 Δριος, σ. — σύνδεδρος
 κ.
 c. 1035. l. 3. Δρομαλός, λ. —
 εὐνεός δ.
 — l. 16. Δροπά, δ. Σοφ.
 Παλαμήδι.
 c. 1036. l. 4. Δρύακες, τ. —
 τρόπην τ.
 — l. 7. Δριαχάρνευ, ἡ δ. —
 ἄστεκτοι.
 — l. 16. Δρυμά, δρυμῶδης
 καὶ σύνδεδροι τ.
 — l. 19. Δρυμάξεις, κ. —
 συνέσει καὶ προσομι-
 λήσει.
 c. 1037. l. 8. Δρυοβαφῆ, ἰ. —
 ἐπὶ τ.
 — l. 10. Δρυοπαγήστολον,
 τ.
 — l. 15. Δρυοχοί, τ. σ. πε-
 λεκύων αἱ ο. ἐνείρη-
 ται.
 — l. 19. Δρυπετεῖς, ἐπὶ δ.
 Δρύπτεται, ξ. ὅτι τ.
 — κατατίλλει ε.
- Δράχμα. τ.
 Δράγματα. σ.
 Δραχμή. τὸ ο.
 Δραχμή χρ. — διδράχ-
 μων ἰ.
 Δρέγμονες. οἱ ν.
 Δριον. υ.
 Δ. τ. — διδραχμον —
 Λευητικῶ.
 Δριον. σ. — σύνδενδρος.
 Δ. λ. — εὐναῖος δ.
 Δ. δ. Σ. Παλαμήδη.
 Δ. τ. — τρόπην τ.
 Δριαχαρνεῦ. ἡ δ. — ἄ-
 τεγκτοι.
 Δ. δρυμῶδεις καὶ σύνδεν-
 δροι τ.
 Δ. κ. — συνέσει καὶ προσο-
 μιλήσεις.
 Δ. ἰ. — ὑπὸ τ.
 Δρυοπαγῆ στόλον. τ.
 Δρυόχοι, τ. σ. πελεκέων
 αἱ ο. — ἐνείρεται.
 Δ. ἀπὸ δ.
 Δ. ξ. ὅταν τ. — κατα-
 τίλλει ε.

- c. 1038. l. 4. Δρυπολεῖ, τ. — Δ. τ. — περιπολεῖ
 πυρπολεῖ ὄρκεῖ. ὄρη.²⁰⁾
 — l. 19. Δρύψ, α. — ἡ ἀγα- Δ. α. — ἡ γαστροκνη-
 στροκνημίων. μίων.
 — l. ult. Δρύψαλα, μέταλλα Δ. μέταλλα δρ.
 δρ.
 [Δρύψ, ἀπὸ μυψάνων,] Δρύψειεν, ἐπιζητοῖ.
 δρύψιεν, ἐπιζητῶν.
 c. 1040. l. 11. Δύη, δ. — καὶ Δ. δ. — καὶ δ.
 [ἡ] δυηπαθία.
 Δυθεῖ, ε. Δῦθι. ε.
 c. 1042. l. 8. Δυσαίαντο, δ. Δυσάντη. δ.
 — l. 10. Δυσαῆ, δ. — ἡ ἐπὶ Δ. δ. — ἡ ἀπὸ τ, δ.
 τ. δ.
 — l. 12. Δυσάης, δ. Δυσαέος. δ.
 c. 1043. l. 10. Δυσαριστοτο- Δυσαριστοτόκεια. ε. —
 κία, ε. — ἀριστίαν δ. ἀριστείαν δ.
 — l. 13. Δύσαυλος, δ. Σοφ. Δ. δ. Σ. Ἀλεξάνδρα.
 δ.
 ἀλεξάν. — l. 19. Δυσβάστακτον, β. Δ. β.
 [Δυσαχθής, πάνυ ἀη-
 διζόμενος.]
 Δύσπορον, χ. Δ. χ.¹⁾
 c. 1044. l. 3. Δυσβράκανον, δ. Δ. δ. — δύσπλυτα. λ.
 — δύσπλυτα. λ.
 Δυσγάργαλις, δ. Δ. δ.²⁾
 c. 1045. l. 4. Δυσέμβατος, Δ. ἀτριβής. α.
 ἀκριβής, α.
 — l. 6. Δυσεξάλακτα, δ. Δυσεξάλλακτα. δ.
 Δυσεξήτητα, δ. Δυσεξίτητα. δ.

P 4

c. 1045.

20) Bene correxit, nam ὄρκει provenit ex ὄρει.

1) Glossam ob βαρῦ, quod duabus vicibus in fine occurrit, repetitam bene exclusit.

2) Scriptura codicis vera est. In Ald. Δυσγάργαλος errore typosethae, qui compendium vocis male legebat.

- c. 1045. l. 10. Δύσεο δαλῆνον, Δύσεο δ' αἰκλήν. δῦθε —
 δῦθε — ἀλῆνον, τ. αἰκλήν, τ.
 — l. 19. Δυσηκεῖ, δυσακεῖ, δ. Δυσηκῆ. δυσακῆ. δ.
 Δυσηβόλον, δυσάνητον. Δ. δυσάνητον.
 c. 1046. l. 3. Δυσήνιτος, δ. Δυσήνυτος. δ.
 — l. 15. Δυδῆρατος, δυσέ- Δ. δυσερεύητος.
 ρευτος.
 — l. ult. Δύσκημον, ἄφρανα, Δ. ἄφρονα. δ.
 δ.
 c. 1047. l. 3. Δυσκεές, α. Δυσκλεές. α.
 — l. 13. Δυσλώσων, δυσχε- Δυσλόφων. δ.
 ρῶν.
 Δύσμαινα, αἱ ἐν σπάρ- Δ. αἱ ἐν Σπάρτη χ. Βάκ-
 ταις χωρίτιδες κἀκ- χαί.
 χαί.
 c. 1048. l. 15. Δυσοῖεν, δ. Δυσοῖζει. δ.
 c. 1049. l. 20. Δυσπάμφαλος, Δ. δ. 3)
 δ.
 Δυσπαρεῖς, ε. κ. παρα- Δύσπαρις. ε. κ. π.
 κληθεῖς.
 c. 1050. l. 1. Δύσπαρι, δ. — Δ. δ. — ἐν Πήρα —
 ἐμπήρα — ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τ. π.
 π.
 — l. 9. Δυσπετέμτων, ἀπο- Δυσπετευμαίων. ἀποτυ-
 πημάτων. χημάτων. 4)
 — l. 13. Δύσπιστος, δυσ- Δύσπιστος. δεσιδαίων.
 daίμων, δυσεβῆς, ὁ δ. δυσεβῆς. ὁ δ.
 — l. ult. Δυσεβῆς, α. Δυσεβῆς. α.
 c. 1051. l. 9. Δύστερον, δυσ- Δ. δυσξήθαθον. 5)
 ξήθαθον.
 — l. 16. Δυστόπαστος, δ. Δ. δ. — δυσείκαστος.
 — δύσεκτος.

c. 1052.

3) Correxerat: Δυσπέμφελος.

4) Scribebatur olim: Δυσπετεμάτων. Vitium ex compendio natum est.

5) Additamenta sunt, male descripta et alieno loco posita.

- c. 1052. l. 1. Δυσφορεῖν, β. Δ. β. πικραίνεσθαι.
 σιαινέσθαι.
 — l. 5. Δυσ. αλέα, α. Δυσχαλέα. α. ⁶⁾
 — l. 16. Δυσχῶται, δ. δια- Δ. δ. διακωλύηται.
 κωλύεται.
 c. 1053. l. 8. Δωδεκάδαρχοι, Δ. κ. — δύο πενταδάρ-
 κ. — δυοπεμπαδάρ-
 χαι.
 Δωδεκάδες, θ. — ἐκ Δ. θ. — ἐκ τριῶν. ⁷⁾
 γῆς.
 Δωδεκάκρονος, Α. κρί- Δ. Α. — κρήνη, ἦν ε.
 νην, ἦν ε.
 — l. 24. Δωδεκῆίδα, θ. — Δ. θ. — μ.
 μηνῶν.
 — l. ult. Δωδωνᾶε, ε. — ἐπὶ Δ. ε. — ἀπὸ Δ. δ.
 Δωδώνης, δ.
 c. 1054. l. 7. Δώματα, ο. — Δ. ο. — ταμιεῖα, οἰκ.
 ταμία, οἰκοδομήμα-
 τα, [κέλλια.]
 Δωμάτια, τ. — ὑπο- Δ. τ. — ὑποκοριστικῶς.
 κοριστικά.
 — l. ult. Δωριάξεν, γ. — πε- Δ. γ. — περιπόρητον
 πόρητον ⁸⁾ πφαίνου-
 σαι τ. ἀμφιέννυνται, πα-
 ραφ. τ. ⁸⁾
 c. 1055. l. 6. Δῶρον, παλα- Δ. παλαιστή. ε. — ἐκ-
 στή, ε. — ἐκκαιδέ-
 κα παλαιστῶν. καιδεκάδωρα δὲ ἐκ-
 κείδεκα π. ⁹⁾

P 5

c. 1056.

6) Litteram delevit.

7) Ex numero γ' five, ut in mss. notatur, γ̄ descriptum fuit γῆς.

8) Legerem: περιπορηπῶνται παραφ. Nam περιπόρητον ob compendium finale vitiose descriptum est, et prima syl-
 laba ex solito compendio π deducenda est.

9) Ita lacunam ms. supplevit. Olim vero in margine glossarii legebantur, ex v. Ἐκκαιδεκάδωρα, huc retracta.

- c. 1056. l. 5. Δῶσι, ο. — σὺν Δ. ο. — σ. τ. ἰῶτα, ο. ¹⁰⁾
 τῶ δέκα, ο.
 Δωσιάραις, κακοδιδού- Δ. κακὰ διδούσαις.
 σαις.
 — l. 12. Δωτίνησι, δ. Δωτίνησι. δ. ¹¹⁾
- E. E.
- c. 1057. l. 14. Ἐάγη, κ. καὶ E. κ. κατὰ τ. α.
 τ. α.
 — l. 20. Ἐακεν, ἀλγ.. E. ἀλγεῖ. ¹²⁾
- c. 1058. l. 1. Ἐαλεῖς, συστα- E. συσταλεῖς. συστρα-
 λείς, συγγραφεῖς. Φεῖς.
 — l. 7. Ἐάλωσαν, ε. — ἀπέ- E. ε. — ἀπέπεσον.
 πεσαν.
 — l. 15. Ἐανός, π. — περὶ E. π. — περὶ τὸ ἔννοθαι.
 τὸ ἀνός. ἔανούν δὲ Ἐανού δὲ κασιτέ-
 κασιτέρος οἱ τοῦ ε. ροιο. τοῦ ε. — λίτι
 — λίτη περιβολῆ λ. περιβολῆ, λ. ¹³⁾
- c. 1059. l. 2. Ἐαριδάς, ταῖς E. τ. κανθαριδάς.
 δανθαριδάς.
 — l. 15. Ἐαται, καθέζεται, E. καθέζονται. ἦνται.
 ἦνται.
 [αυτῆ, ἐκλάθη,] ἔαυ- Ἐαυτούς. α. ¹⁴⁾
 τούς, α.
 Ἐάμφθη, ε. Ἐάφθη. ε.
 c. 1060. l. 4. Ἐβαλλεν, ἔραι- E. ἔρῳαινεν.
 νεν.
 — l. 6. Ἐβαξας, ἐλοιδόρας. E. ἐλοιδόρησας.

c. 1060.

10) Scriba litteram *i* pro numero accepit.

11) Correctionem typhotheta neglexit.

12) Adjectae vocis exitum deleuit.

13) In principio legendum est: παρὰ τὸ ἀνίεθαι. (Quia
 rephum laxius est et in terram dimittitur.) In fine: λίτι.
 π. Reliqua bene emendata sunt.14) Glossam ejectam primum ita refinxerat: Ἐάφθη. ἐελ.
 Haec glossa olim in margine ad v. Ἐάφθη notata erat.

ε. 1060. l. 8. Ἐβαρυνάθησαν, ἔβαρῆθησαν.	E. ἔβαρύνθησαν.
— l. 16. Ἐβδελύχθη, ε.	Ἐβδελύχθη. ε.
— l. 18. Ἐβεβεθήχη, ἐπήχεῖ πας.	Ἐβεβεθήχει. ἐπήχει π.
ε. 1061. l. 1. Ἐβδομα, τ. — ἐπὶ γενέσεως π.	E. τ. — ἀπὸ γ.
ε. 1064. l. 6. Ἐγαν, ε.	Ἐγανε. ε.
ε. 1065. l. 10. Ἐγγεον, ἰούγον.	E. ἰ. ¹⁵⁾
ε. 1066. l. 21. Ἐγεγόναιεν, ε.	Ἐγεγάναιεν. ε.
— l. 23. Ἐγήρει, α.	Ἐγερεῖ. α. ¹⁶⁾
ε. 1067. l. 5. Ἐγείλασαν, συνήλωσαν.	E. συνήλασαν.
— l. 14. Ἐγκαθιγνύντες, α.	Ἐγκαθειγνύντες. α.
— l. 19. Ἐγκαλοσκελῆς, οἱ μ. — χρέα. Ἐγκάλοις, ἐδ.	Ἐγκαλοσκελεῖς. οἱ μ. — χρέα. ἐγκάλοις ἐδ. ¹⁷⁾
ε. 1068. l. 2. Ἐγκάναζον, ε.	Ἐγκάνναζον. ε.
— l. 5. Ἐγκαπῆ, ε.	Ἐγκαρπῆ, ε.
— l. 7. Ἐγκαρος, αἴση, ἐγ- κοιρο μοῖρα, ἐνθ.	Ἐγκαρος. αἴσιμος. Ἐγκηρος μοῖρα. ἐνθ. ¹⁸⁾
— l. 12. Ἐγκαρτα, τ. — Φρ. Δανεισιν.	E. τ. — Φρ. Δ.
ε. 1070. l. 9. Ἐγκεχρημένοι, σπονδάς ε.	E. σποδιάς ε.
— l. 13. Ἐγκιλίζεται, κ.	Ἐγκιλικίζεται. κ.

ε. 1072.

15) In Ald. Ἐγγεον. ἰούλον. a typoth.

16) Praeunte codicis scriptura reponendum est: Ἐγεί-
ρει. α.17) Separata conjunxit. Ἐγκάλοις five Ἐν κάλοις ἐδ. est
scholion e margine.18) Ex una glossa duas effinxit, et litteram delevit. In
posterum ergo haec ita unienda sunt: Ἐγκαρος. αἴσιμος.
Ἐγκηρος μοῖρα, ἐνθ. Ut verum fatear, postrema Ἐγκηρος
μ. rel. aliena manu adjecta esse arbitror.

c. 1072. l. 13. Ἐγκουράδες, τ.	E. τ. — Α. Μυρμίδοσιν.
— Αἰσχ. Μυρμήδο- σιν. — ὡς κότῳ, κ.	— τῶ κ. κ.
— l. 20. Ἐγκρί, κ.	Ἐγκρίῳ. κ. ¹⁹⁾
c. 1073. l. 10. Ἐγκτισίς, ε.	E. ε. χ. κεκάρθαί. ²⁰⁾
χ. κεκ...άρθαί.	
c. 1074. l. 5. Ἐγκύλια μ.	Ἐγκύκλια μ.
Ἐγκύκλιον, τ. π. κυ- κνῶν. ἢ Ζ.	E. τ. π. κυκνῶν. ἢ Ζ.
— l. 9. Ἐγκυσίχωλος, α. ἐπὶ τ.	E. α. ἀπὸ τ.
c. 1075. l. 7. Ἐγκλωττογά- στορες, οἱ α.	Ἐγγλωττογάστροες. οἱ α.
— l. 16. Ἐγνυπωδῆ, τ.	Ἐγνύπωσταί. τ.
Ἐγνωδῶς, σ.	Ἐγνωδῶς, σ.
c. 1076. l. 13. Ἐγρόας, στό- μα, ἢ π.	E. στόματος. ἢ π.
c. 1077. l. 22. Ἐγχεσίμωροι, π. — μεμωρημένοι, τ.	E. π. — μεμωρημένοι, τ.
c. 1078. l. 2. Ἐγχεσίπαλοι, οἱ τ. — πολεμιστάί. [Ἐγχεσίπαλος, πάλ- λοντος.]	Ἐγχεσίπαλλοι, οἱ τ. — π.
Ἐγχεσιν ἀμφ.	E. α. ¹⁾
— l. 9. Ἐγχηρωτύλαι, ἐπι- χάιρουσιν.	E. ἐπιχάιραι.
— l. 19. Ἐγχος ἔχδεκάπη- χῦ, τ.	Ἐγχος ἔχ' ἐνδ. τ.
— l. ult. Ἐγχερίπτᾶται, ε.	Ἐγχερίπτεταί. ε.

c. 1079.

19) Notaverat: Ἐγκρί, κ.

20) Duas aut tres litteras delevit.

1) Correxerat: Ἐγχεσίπαλλος, π.

- c. 1079. l. 16. Ἐγὼ δὲ κε, ἐγὼ δὲ οὖν. E. — ε. —
 [Ἐγὼ δὲ μὲν, ἐγὼ δὲ ναί.]
 Ἐγώγουον, α. E. α. 2)
 — l. 23. Ἐδάην, ἔμαθεν. E. ἔμαθον. 3)
 c. 1080. l. 23. Ἐδάφησαν, κατέβαλαν. E. κατέβαλον.
 Ἐδαφιοῦσι, προσκρούουσι τ. E. προσκρούουσι τ.
 c. 1081. l. 6. Ἐδεδῖει, διώκει, ἔωκει, ἢ ἐξεκέκαυτο. Ἐδεδήει. δ. ε. ἢ ε. 4)
 — l. 9. Ἐδεε, ε. Ἐδεα. ε.
 Ἐδέζετο, ε. Ἐδηίζετο. ε.
 — l. 14. Ἐδεγμάτισεν, ε. Ἐδεγμάτισεν. ε.
 c. 1082. l. 12. Ἐδεοῖν, ἰ. Ἐδεῖς. ἰ.
 c. 1084. l. 1. Ἐδήενεν, ε. Ἐδῆηνεν. ε.
 Ἐδίδον, κ. Ἐδίδον. κ.
 Ἐδίζησα ἔμ. — ἔμαυτόν. E. ε. — ε.
 [Ἐδεήδιεν, ἔβρεξεν. Ἐδῆηνεν, ἔβρεχεν.]
 Ἐδικαιώθη, ἰ. E. ἰ. 5)
 — l. 13. Ἐδμαιναί, ε. Ἐδμυναί. ε.
 c. 1085. l. 2. Ἐδνοπάλιζεν, α. E. α. — ἔλυνεν.
 — ἔλυνεν.
 — l. 24. Ἐδραθὲν, κ. Ἐδράθη. κ.

c. 1086.

2) In Ald. Ἐτώγουον. vitio typ. quod VV. DD. exereuit.

3) Glossa sequens hujus emendatio fuit.

4) Cf. VV. DD. At neminem moretur ἢ ἐξεκέκαυτο, quod hic in fine additur, nam olim in margine glossarii a quodam adjunctum fuit, qui vitio pronunciationis ἐδεδήει cum ἐδεδῖει confundebat. V. ἔωκει corrupta est ex ἐδεδιώκει, quod praecedentis διώκει correctio fuit. Hesychii glossa igitur ita restituenda est: Ἐδεδῖει. ἐδεδιώκει.

5) Glossae ejectae superioris Ἐδῆηνεν correctiones fuerunt. Ἐδεήδιεν corruptum est ex Ἐδέηνεν, nam δι, λι et ν in uncialibus saepius confunduntur.

c. 1086. l. 10. Ἐδράσσατο, βοιήσσωνας ἤγεν.	E. βοιήσσωνας η. ⁶⁾
— l. 16. Ἐδρισσο, κ.	Ἐδρήσω. κ.
— l. 21. Ἐδριεσσα, β.	Ἐδρήεντα. β. ⁷⁾
c. 1087. l. 12. Ἐδύων, ο.	Ἐδύουσα. ο.
c. 1088. l. 6. Ἐδνωτοί, πεν- θερ..., κ.	E. πενθερά. κ. ⁸⁾
— l. 12. Ἐεικοσαβοιέων, ε.	Ἐεικοσάβοιον. ε.
— l. 17. Ἐόσκεις, ε.	Ἐίσκεις. ε.
— l. 20. Ἐέλθω, ε.	Ἐελδέθω. ε.
— l. 22. Ἐελδομένουσιν, ε.	Ἐελδομένοισιν. ε.
— l. ult. Ἐέλπομεν, ἐλπί- σαι.	E. ἐλπίζομεν.
c. 1089. l. 1. Ἐενδύναμ, ε.	Ἐένδυνεν. ε.
— l. 9. Ἐεργιῆς κάλλος.	Ἐερσήεις. καλός. ⁹⁾
— l. 11. Ἐεργμένα, ἐγκλις- μένα.	E. ἐγκεκλεισμένα.
— l. 14. Ἐερσιῆς, κ. — δην- δρσμένων α.	Ἐρσήεις. κ. — δηνδρο- σισμένων α.
c. 1090. l. 2. Ἐέδω, ἡμφιέδω ἐνεδ.	E. ἡμφιέδω. καὶ ἔεστο ἐνεδ. ¹⁰⁾
c. 1091. l. 13. Ἐῆ, ταῖς ε.	E. τῆ ε.
c. 1092. l. 2. Ἐδάδας, ε.	Ἐθάδας. ε.

c. 1093.

6) An? Ἐδράσσατο βίη. ἤστωνας ἤγεν. *Devotios fugabat.*
Aut: Ἐδράσσατο. βίη ἤστωνας ἤγεν.

7) Nescio, cur Musurus glossam in neutro posuerit. Le-
gerem: Ἐδρήεσσα. at Ἐδρήεσσα est antiqua glossarii
scriptura.

8) Secundae vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

9) Notaverat: Ἐεργιῆς κ. Typotheta signum recepit.
Haec glossa, quam Musurus bene correxit, erat, ni fal-
lor, varia lectio, notata in margine ad eandem glossam
mox infra sequentem. Cf. VV. DD.

10) Ita lacunam ms. supplevit. Suspicio autem v. ἐνεδέδω-
το male huic glossae adherere, et olim ad praeced.
glossam Ἐέσσατο pertinuisse.

c. 1093. l. 12. Ἐθελοντάς, τ. — [ἦ] χορηγούς.	E. τ. — χ. ¹¹⁾
c. 1094. l. 4. Ἐθερμαίνθη, ἐπτίθη.	E. ἐβαπτίθη.
— l. 8. Ἐθεταί, κ.	Αἰθεταί. κ.
— l. 18. Ἐθυμοσύνη, σ.	Ἐθημοσύνη. σ.
c. 1095. l. 3. Ἐθμή, α. καμ- πτός λ.	E. α. καπνός λ.
— l. 13. Ἐθώσα, ὄξυνα.	Ἐθώσα. ὄξυνα.
— l. ult. Ἐθρήσκευον, ε. ἐσεύοντο.	E. ε. ἐσέβοντο.
c. 1096. l. 1. Ἐθρία, ε.	Αἰθρία. ε.
— l. 5. Ἐθρίς, ταλμίας κ. Ἐθρυλίχθη, π.	E. τομίας κ. ¹²⁾ Ἐθρυλίχθη. π.
c. 1097. l. 11. Εἰακένας, τ.	Εἰάμενας. τ.
c. 1098. l. 8. Εἰσκεν, σ.	Εἰάσκεν. σ.
— l. 10. Εἶατο, ἐκαθέζοντο. [Εἰαγχοῦν, βοῶσαν.] Εἶβε, δ.	E. ε. E. δ.
c. 1099. l. 11. Εἰδέμων, γ.	Εἰδήμων. γ.
— l. 15. Εἶδεος ἐν δήοιο, κ.	Εἶδεος ἐνδίοιο. κ.
c. 1100. l. 1. Εἰ δ' ἔτεον, εἶδε ἐλήθηται.	E. εἰ δ' ἀληθές.
— l. 5. Εἶδεχθέστατος, μ. δυσιδέστατος.	E. μ. δυσειδέστατος.
— l. 9. Εἰδηλήγε, α.	† Εἰδηλήγε. α.
c. 1102. l. 14. Εἶθε, ὄφελον, [μακάρι,] αἶθε. ε. Εἰθέδων, ε.	Εἶθε. ὄφελε. Αἶθε. ε. ¹³⁾ Εἰθέδων. ε.
c. 1103. l. 14. Εἰκαθέσοιμεν, παραχωρήσωμεν.	E. παραχωρήσωμεν.
— l. 23. Εἰκεῆς, τ.	Εἰκαίης. τ.

c. 1104.

11) Particula ἦ, quam hic delevit, Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

12) In Ald. ταλμίας κ. errore typ.

13) Male glossam divisit. Cf. VV. DD.

- c. 1104. l. 1. Εἴκεται, ὑποχω- Εἴκετε. ὑποχωρεῖτε. δό-
 ρεῖται, δῶτα γ. τε χ.
 — l. 4. Εἰκήλας, ε. Εἰκηλάς. ε.
 — l. 19. Εἰκόσοροι, ε. Εἰκοσόροιο. ε.
 — l. 24. Εἴκτην, ο. Ἐϊκτην. ο.
 — l. 26. Εἰκουστῶν ε. — ἐπὶ Εἰκούς τῶν ε. — ἐπὶ τῶ
 τὸ ἄλλ. α.
 c. 1105. l. 8. Εἰλαδῶν, α. Εἰλαδόν. α.
 Εἰλαπιζάνων, ε. Εἰλαπινάζων. ε.
 c. 1106. l. 15. Εἴλεται, ἐπορ- Εἴλετε. ἐπορθήσατε.
 θήσεται. Ε. σ. συνέχουσιν.
 — l. 17. Εἰλέωσι, σ. συνέ- Ε. σ. συνέχουσιν.
 χουσιν. — l. 19. Εἰληθερίσαντες, ε. Εἰληθερήσαντες. ε.
 c. 1107. l. 1. Εἰληθερεῖν, ε. — Ε. ε. — εἶλην γ.
^{ην}
 ελεῖν γ.
 — l. 10. Εἰλεῖν, συστροφεῖν Ε. συστρέφειν π.
 π.
 Εἰλης εῖ, ι. Εἰλης εῖ. ι.
 — l. 14. Εἰλήτι, Ζεὺς ἐν Κ. Εἰλήτιος. Ζ. ἐν Κ.
 Εἶληχα, λ. ἔλαχα, ε. Ε. λ. ἔλαχον. ε.
 — l. 23. Εἰλισκότῳσις, στ. Ε. στ.
 c. 1108. l. 10. Εἰλόμενον, ε. Ε. ε. Αἰσχ. Βασσάραις
 Αἰσχύλος Βάσσαρες.
 — l. 25. Εἰλύς, εἰλύω, τ. Ε. εἰλύς. τ.
 c. 1109. l. 5. Εἰλυσπᾶτο, συν- Ε. συνεσπᾶτο.
 ησπᾶτο.
 — l. 7. Εἰλυσπᾶντα, π. αὐ- Ε. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον
 τὸν τρόπον σ. σ.
 — l. 10. Εἰλύσω, ἐν ἰλύει κ. Ε. ἐν ἰλύει κ.
 — l. 13. Εἶλυφα, σ. Εἶλυφός. σ.
 — l. 18. Εἶλυφῶν, εἰς ἡλυ- Ε. εἰς εἶλυσιν α. ἢ συνε-
 σιν α. ἢ συνείλον τ. λῶν τ.
 — l. ult. Εἰλύω, π. Εἰλύσω. π.

- c. III 0. l. 1. Εἰλῶ, εἰλώμην, ε. E. εἰλώμην. ε.
 — l. 14. Εἰ μὴ σφᾶς, εἰ μὴ E. — ε. —
 αὐτούς.
 [Εἰ μὴ καὶ λαγόνεσσι
 μή τι δ' ἂν κατ' ἀ-
 κριβολογίαν.
 Εἴμην, ὄντως ὑπῆρχον
 ἐγώ.]
 Εἴμι, π. E. π. ¹⁴⁾
 c. III 1. l. 1. Εἰνάνουχες, ἐπὶ E. ἐπὶ ἐννέα ν. ¹⁵⁾
 ἑνὸς νύκτας.
 — l. 5. Εἰκαρίμοις, Α. Eἰκαρίμοις. Α.
 — l. 17. Εἰνοδίσις, τ. — οἰ- E. τ. — οἰκία ε.
 κεία ε.
 — l. 20. Εἰνοσίφυλλον, σ. — E. σ. — ἐνοσις γ.
 ἐνωσις γ.
 c. III 2. l. 2. Εἶο, ἐαυτοῦ, [εἰ- E. ε. ¹⁶⁾
 πᾶν, λέγειν.]
 — l. 4. Εἰοίατε, ἀδ. Eἰοίατα. ἀδ. ¹⁷⁾
 — l. 15. Εἶπος, πάγισ [πά- E. παγίς. κ.
 γι,] κ.
 c. III 3. l. 9. Εἶρεαι, ἔρωτες, Eἶρεται. ἐρωτᾶ. λ.
 λ.
 c. III 5. l. 2. Εἶροκόπος, ε. — Eἶροπόκοις. ε. — πέκειν
 πίκειν γ. γ.
 — l. 5. Εἶρώμαι, ε. Eἶρόμεναι. ε.

c. III 5.

- 14) Emendaverat: Ἡ μὴν καὶ νέας ἐσοί μ. rel. deinde:
 Ἡμην. ὄντως ὑπῆρχον ἐγώ.
 15) Scriba numerum 9, cui forte ex seq. voce ν adhaese-
 rit, pro compendio vocis θεόν habuit.
 16) Quae hic delevit, ad glossam Εἰπέμεν olim pertine-
 bant.
 17) Scribendum est: Εἰ οἰά τε. ἀδ. Ita et Reiskius olim
 emendaverat.

c. III 5. l. 5. Εἰροκοπῶ, ε.	Εἰροπόκω. ε. ¹⁸⁾
— l. 10. Εἰρτή, α.	Εἰρκτη. α.
c. III 6. l. 4. Εἰρύδαμ, ε. — εἰρήδαμ. —	E. ε. — εἰρύδαμ. —
— l. 14. Εἰρωνεία, ε. — ὑπο- κρίσεως.	E. ε. — υ.
[Εἰς, ἀντὶ μὲν τοῦ πα- τρὸς εἰσαγόμενον.]	
Εἰσαγαγόντε, ε.	E. ε. ¹⁹⁾
c. III 7. l. 1. Εἰς ἀγρὸν Μ. — ὡς [ἐναγρῶς] ἐνα- γρῶ χ.	E. α. Μ. — ὡς ἐν ἀγρῶ χ. ²⁰⁾
— l. 4. Εἶετο, δ. ὁμοιοῦτο.	Εἶσαιτο. δ. ὁμοιοῦτο.
— l. 7. Εἶσατο, ω. εἰσάγω δὲ φθ. ὕψια Π.	E. ω. Εἶσατο δὲ φθ. ὕϊ Π. ¹⁾
— l. 10. Εἶσαν, ὑπῆχον, σ. ἢ εἶδησαν, ἢ ε.	E. ὑπῆρχον. σ. ἢ ἤδισαν. ἢ ε.
— l. 13. Εἶσας, ἐξ ἰ.	Ἐΐσης. ε. ἰ. ²⁾
— l. 15. Εἶσας, φ. — ἰσο- τύχους.	Ἐΐσας. φ. — ἰ. ³⁾
Εἰς ἀφάσματα, εἰς πτ.	Εἰσαφάσματα. εἰς πτ.
— l. 24. Εἰς δέον, οὕτω πα- ράκλησις τ.	E. δ. οὕτω Περικλῆς τ. ⁴⁾
c. III 8. l. 5. Εἰδῆς, εἰσελεύσει.	Εἰσδῶς. εἰσελεύσει.
Εἰσὲ, π.	Εἰς ἔ. π.

c. III 8.

18) Male, nam 'glossa fuit: Εἰροπόνω. ἐριουργῶ. ut jam a VV. DD. emendatum est.

19) Glossa exclusa sacra est, spectat enim ad usum γ. Εἶς in quibusdam N. T. locis.

20) En vitium ejusque correctionem unitim.

1) Notatum fuit: ὕψια. unde ὕψια.

2) Reponendum est: Ἐΐσας. ἐξ ἰ. π. μεριζομένης. Cf. VV. DD.

3) Haec olim ad praeced. glossam Ἐΐσας pertinebant, cui forte in margine adjuncta erant.

4) Absurda ms. lectio ex compendiosa nominis scriptura nata est.

c. 1118. l. 11. Εἰσελάσσω, ε.	Εἰσελάων. ε.
— l. 17. Εἰσέρρονον, ε.	Εἰς ἔρρονον. ε.
— l. 21. Εἴσατο, δ.	Εἴσατο. δ.
c. 1120. l. 3. Εἰσεῖς, εἰσέλ- θεις.	Εἰσεῖσις. εἰσεῖθεις.
— l. 9. Εἰσῖτω, εἰσελθέτω εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν δὲ α̅.	Ε. εἰσελθέτω. ‡ Εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν δὲ α̅. ⁵)
c. 1121. l. 4. Εἰς μέλιτας ἐκ.	Εἰς μελίττας ἐκ.
— l. 12. Εἰσοῖσαι, ε.	Εἰσοῖσαι. ε.
— l. 15. Εἴσομαι, γ. ο. χά- σμαι, ι.	Ε. γ. ο. ὁμοιώσομαι. ι.
c. 1122. l. 8. Εἰς τέλος, εἰως γῆμας.	Ε. τ. ἕως γῆμας.
— l. 13. Εἰσφρήσαθαι, καυ- χάσαθαι, μ.	Ε. καυχήσαθαι. μ.
— l. 19. Εἰς ὧπα, α. ἢ τὸ πρὸσωψιν.	Ε. ω. α. ἢ πρὸς ὄψιν.
c. 1123. l. 4. Εἰτισκαῖ, π. π τῶς κλειτῶς.	‡ Εἰτισκαῖ. π. παρὰ τοῖς Κλειτορείσις. ⁶)
— l. 9. Εἰχέαι, ε.	Εἰχέαι. ε.
— l. 23. Ἐκάδευτον, ἐπέλ- θουν.	Ε. ἐπένθουν.

Q 2

c. 1124.

- 5) Bene sejunxit. Posterius signum typhotheta omisit. Glossa *Εἰς κάλλος τ.* rel. mutila est, et, ut videtur, e margine, ubi omnia compendiosius et obscurius exarari solent, in textum intrusa.
- 6) Nequaquam hic de Clitoriis Arcadibus cogitandum est, τῶς κλειτῶς enim vitiosum est pro τῶ κλειτῶ, sic quoque in artic. *Εἰς ἄγρον* M. habuimus *ἐναγρῶς* pro *ἐν ἀγρῶ*, more consueto, quo jota dativi affixum incuria atque incititia scribarum in alias litteras degenerat. In mutilata atque corrupta codicis scriptura potius quaerendum est nomen auctoris, ex quo glossa descripta fuit. In Ald. signum abest.

- c. 1124. l. 3. Ἐκαθίσατο, E. Ἀττικοί. ο. — πι-
 Ἀττικοῖς ο. — πρᾶσ-
 κομένων, π.
 — l. 9. Ἐκαλαμήσαντο, α. E. α. — καλάμης.
 — καλάμου.
 — l. 12. Ἐκάλλιθμος, ἱερο- E. ἱερός ἀφειμένος.
 σαφίμενος.
 c. 1125. l. 1. Ἐκαρβάνιζεν, ε. E. ε. — ἐβαρβάνιζεν.
 — ἐκαρβάνιζεν.
 Ἐκάρδιεν, οὐκ ἂν ἐπάη E. Ἐκαρδίακεν. ο. — ἐπά-
 τ. γη τ.
 — l. 8. Ἐκάρωσαν, ἢ ἐλυπο- E. ἐλειποθύμουν.
 θύμουν.
 Ἐκασπόλιος, [μακρὰν E. Ἐκὰς πόλεως. π. 7)
 χῶ] π.
 — l. 13. Ἐκαστέρω, π. κε. E. π. κεχωρισμένως.
 χωρισμένω.
 Ἐκασώρευον, π... φό- E. περὶ φόνων ε. 8)
 νων ε.
 — l. ult. Ἐκατηβόλος, κ. — E. κ. — ἐπεὶ ἑκατὸν β.
 ἐπὶ ε' β. τ. ἐν Πυ-
 θοῖς δ. τ. ἐν Πυθοῖ δ.
 c. 1126. l. 16. Ἐκατόμβη, θ. E. θ. — σ. ἑκατὸν βοῶν,
 — σύσκιος ε' βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν π. ε. 9)
 διὰ τὸ ἑκατὸν π. ε.

c. 1126.

7) χῶ compendiose pro χωρὶς.

8) Vim compendii scripturae in v. π... ignoro; a Musuro descriptum fuit περι, at, ut signum declarat, dubitanter. Male in Ald. φόνον, signo etiam omisso.

9) Locus corruptissimus est, cui hariolatione quadam, si non medelam, lumen tamen adferam. Verba: ἢ θυσία σύσκιος rel. e margine adjuncta esse suspicor. Vox σύσκιος, si bene video, corrupta est ex compendio v. εἰκοσιπέντε, et alieno loco posita. Totus ergo locus in margine olim ita legebatur: ἢ θυσία ἑκατὸν βοῶν, ἢ εἰκοσιπέντε βοῶν, τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων. Cf. VV. DD.

- c. 1126. l. 19. Ἐκατόπεδον, τ. Ἐκατόμπεδον. τ.
 — l. 21. Ἐκατοννήσους, οἱ π. Ἐκάτης νῆσος. ἢ π. ¹⁰⁾
 — l. 24. Ἐκατόνπεδος, ν. — Ἐκατόμπεδος ν. — παρ-
 παρθένοι κ. — ἐμ- θένοις κ. — ἐμπρη-
 πριθέντος υ. θέντος υ. ¹¹⁾
- c. 1127. l. 2. Ἐκαπόλεων, Ἐκατόν πολέων πευλέ-
 στρέλεες ἀραρυία, εσσ' ἀραρυϊάν. η. —
 η. — ὀπίταις ἰ. — ὀπίταις ἰ. — ἐφ-
 ἔφορμένους. αρμοζομένην. ¹²⁾
- l. 7. Ἐκατόνχειρον, κ. — E. κ. — ἢ ἑκατόπηχυν
 ἢ ῥωπήχυν — μέγε- — μέγεθος. ἢ ἑκα-
 θος, [ἢ ἕ' πόδας] τόν χ.
 ἢ ἑκατόν χ.
- l. 12. Ἐκβαβάξαι, ε. E. ε. Σοφ. ἐν Ἀθηνορι-
 Σοφ. ἐν τῇ νορίδες. δαις. ¹³⁾
- c. 1128. l. 2. Ἐκβεβόβισται, Ἐκβεβόλβισται. ε. ἢ φά-
 ε. ἢ φάνισται ἐπὶ τῶν νισταί ἐπὶ τ. β. ¹⁴⁾
 βόλβων.

Q 3

c. 1129.

- 10) Reponenda est codicis scriptura, male a Musuro corrupta. Cf. VV. DD.
- 11) Legendum est: παρθένω. *Minervae* sc. quae ab Atheniensibus κατ' ἐξοχήν ita appellabatur.
- 12) Ipsa glossa a Musuro bene restituta est, reliqua male. Verba: ἢ ἑκατόν π. rel. ex Homeri interprete male descripta duas continent interpretationes, quas ope codicis Marciani ita distinguo: ἢ ἑκατόν πόλεων ὀπίταις ἐφορμένους. Subaudiendum est ex praeced. ἔχουσαν. Fingit nempe interpres *militēs positura, quā in hostem ruunt, galeam Minervae repraesentasse*. Deinde: ἢ ἑκατόν πόλεων ὀπίταις πεζοῖς ἰανήν. Haec duo scholia inciticia scribarum, ut saepius fit, in unum coaluerunt.
- 13) Potius: Σοφ. Ἀθηνορίδαις. nam Ἀν in ἐν transit. Alioqui docte et sagaciter emendavit.
- 14) Quemadmodum περὶ et παρὰ, sic et ἐπὶ atque ἀπὸ ob mutuam compendiosae scripturae similitudinem unaquaque fere pagina inter se permutantur. Ex ms. igitur reponendum est: ἀπὸ τῶν βόλβων. Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur. Aldina lectio incuriae typ. adscribenda est.

- c. 1129. l. 8. Ἐκ δ' ἀγαγε, E. — ἐξήγαγε δή.
εἰσήγαγε δή.
Ἐκ δ' ἀγαγε προφώσ- Ἐκ δ' ἀγαγε πρὸ Φώσ-
δε, π. — Φῶς [τὸν δε. π. — Φῶς.¹⁵⁾
ἀμιλτόν.]
Ἐκδαίνυται, ἀφήρε- Ἐκ δ' αἴνυτο. ἀφηρεῖτο
το δέ. δέ.
— l. 16. Ἐκδελον, ἐξέδωκεν. Ἐκ δ' ἔλον. ἐξέδωκαν.
— l. 20. Ἐκ δὲ Χρύσης ν. — Ἐκ δὲ Χρυσῆς ν. — Χρυ-
Χρύσης. σῆς.
c. 1130. l. 1. Ἐκ δὲ καρδίνης, E. — Κ. π. ἐν Χερβρον-
Κ. π. ἐν Χερβρονήσῳ. νήσῳ. ω.
ω.
c. 1131. l. 9. Ἐκδώσε, ἐξέσω- Ἐκ δ' ὤσε. ἐξέωσε δέ.
σε δέ.
Ἐκέασεν, ἔσχισεν. E. ε.
[Ἐκλαθέσθαι, ἐποίησεν.]
Ἐκέδασεν, δ. E. δ.¹⁶⁾
— l. 19. Ἐκέλαθον, ἐπελά- Ἐλέλαθον. ε. ἐκλαθέσθαι
θοντο. ἐποίησαν.
c. 1132. l. 8. Ἐκεραΐζον, ἀ- E. ἀπάλλυον.
πολλύων.
— l. 11. Ἐκεύθενον, ε. Ἐκεύθανον. ε.
— l. 15. Ἐκεια, διασκέδα- E. διασκέδασα. κ.
σα, κ.
c. 1133. l. 13. Ἐκθορ., [ἐκ- Ἐκθορεν. ε.¹⁷⁾
θορεν,] ε.
— l. 22. Ἐκθύξ, ε. Ἐκθύζει. ε.

c. 1134.

- 15) Locus est ex II. T. 118. Quis vero in τὸν ἀμιλτόν, quod Musurus deleuit, τὸν ἡλιτόμηνον, *Eurythea* sc. *ante justos menses progenitum*, agnosceret.
- 16) Verba: Ἐκλαθέσθαι ἐποίησεν, quae Musurus ejecit, olim in margine ad seq. Ἐκέλαθον adjecta erant, quo et a Musuro, ut mox videbimus, transferuntur.
- 17) Exitum glossae deleuit. Vox a Musuro exclusa glossae correctio est.

- ε. 1134. l. 19. Ἐκκακοῦμεν, Ε. ἡμελοῦμεν. ἦκ. ¹⁸⁾
 ἀμελοῦμεν, ἀκ.
- ε. 1135. l. 5. Ἐκκαχρύσω, ε. Ἐκαχρύσω. ε.
 — l. 11. Ἐκκεκαλυμένα, γ. Ἐκκεκολαμμένα. γ.
 — l. 15. Ἐκκεκονύδα, τ. Ἐκκεκονίδα. τ.
 — l. 17. Ἐκκεκόπηται, ε. Ε. ε. Σ. Σ.
 Σοφ. συλλόγῳ.
- ε. 1136. l. 1. Ἐκκεχειρία, α. Ἐκεχειρία. α. — εἰρήνη.
 — εἰρηκον.
- l. 5. Ἐκκεχοιριλωμένη, οὐ Ε. οὐ Χ. — Ε. γ.
 Χ. — ἘκΦάντιδι γ.
- l. 12. Ἐκκλητοι, δ. — Ε. δ. — πόλει. ¹⁹⁾
 πόλει [τριβοῖεν.]
- ε. 1137. l. 1. Ἐκκομιδή, ἐκ- Ἐκκομιδή. ἐκφορά. ²⁰⁾
 ἔν
 φορά.
 Ἐκκομίσαι, ἐξελέσαι. Ε. ἐξελάσαι.
- ε. 1138. l. 12. Ἐκλακτισμός, Ε. σ. χορικόν ο.
 σ. χωρικόν ο.
- ε. 1139. l. 6. Ἐκλέλαθον, ε. Ε. ε. ε. ἀπέδειξαν. ε. ¹⁾
 ε. ἀπέδειξαν, ε.
- l. 15. Ἐκλέψαιτο, παρε- Ἐκλέψατο. παρελογι-
 λογίσαιτο, η. σατο. η.
- ε. 1140. l. 14. Ἐκλογον, δ. Αἰ- Ε. δ. Αἰσχύλος Σαλαμι-
 σχύλος ἀσαλαμηνίαις. νίαις. ²⁾

Q 4

ε. 1141.

18) In Ald. mendum typ. Vera est VV. DD. conjectura.

19) Male τριβοῖεν expulit, vox enim, quantumvis corrupta, aliam indicat lectionem, et forte hanc: Ἐκκλητοὶ δίκαι τοῖς ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει τριβοῦσιν. Cf. VV. DD.

20) Varias lectiones prima manu notatas deleuit. Varias lectiones vitiosae sunt; si quid video, lectum fuit: Ἐκκομιδὴν, ἐκφοράν.

1) Glossae procul dubio interciderunt, ad quas ἀπέδειξαν et ἐξήλασαν olim pertinebant. Cf. VV. DD.

2) Litt. α, quae in ms. lemmati praefigitur, orta est ex ἐν, quod a Glossographis pro lubitu praepositur et omititur.

- c. 1141. l. 6. Ἐκλυτός, ε. Ἐκκλυτος. ε.
 — l. 14. Ἐκμαιωθεῖς, ἐξο- Ἐκμαιωγειωθεῖς. ε. ε.
 μοιωθεῖς, ε.
 c. 1142. l. 3. Ἐκμελος, ἀδύ- E. α. 3)
 ναμος.
 Ἐκμεταιωροῦνται, με- E. μετεωρίζονται.
 ταιωρίζονται.
 — l. 7. Ἐκμηνίων, ὀργίζετο. E. ὀργιζόμενος.
 Ἐκμηχανῶμα, κ. Ἐκμηχανῶμα. κ.
 — l. 10. Ἐκμελίσσεσθαι, κ. Ἐκμελίσσεσθαι. κ.
 Ἐκμελιχθεῖς, ε. Ἐκμελιχθεῖς. ε.
 — l. 13. Ἐκμολῆ, ἐξῆλθεν. Ἐκμολῆ. ἐξῆλθεν.
 Ἐκμύξαι, ἐκπιαίξει, ἐκ- E. ἐκπιάξεν. ἐκπιαίνεν.
 πιαίνεις. .. εἰς ἐκπι- □ εἰς ἐκπιαίθεῖς.
 αιθεῖς, ε. ε. 4)
 ‡
 — l. 17. Ἐκνεύμυκτεν, κ. Ἐκνεύμυκτεν. κ.
 c. 1143. l. 3. Ἐκνενέμηται, ε. E. ε. ἐξῆκται.
 ἐξῆχθαι.
 — l. 9. Ἐκνομοίως, κ. Ἐκνομίως. κ. 5)
 — l. 11. Ἐκνοσηλεῦσαι, α. E. α. — ἀναλήψασθαι.
 — ἀναληψόμεθα.
 Ἐκνοσφῆσαι, ε. Ἐκνοσφίσαι. ε.
 — l. 15. Ἐκόαμεν, η. ἐποψό- E. η. ἐπυθόμεθα.
 μεθα.
 Ἐκοδομεύετο, ε. ὑπνεύε- E. ε. ἰπνεύετο.
 το.
 — l. 20. Ἐκολλόπωσε, συνήρ- E. συνήρμωσε κ. — νω-
 μωσε κ. — νοτιαία τιαία μ.
 μ.
 c. 1144. l. 11. Ἐκονίετο, ἐπε- E. ἐπέπαστο κ.
 πάτο κ.
 — l. 14. Ἐκοντή, θ. Ἐκοντί. θ.

c. 1144.

3) Ad ν. ἀδύναμος Musurus asteriscum in margine posuit.

4) Ante .. εἰς unam aut duas litteras deleuit.

5) In Ald. vitium typ.

- c. 1144. l. 16. Ἐκόπασεν, E. ἐπαύσατο.
ἐπανάσατο.
- l. 18. Ἐκορυφύετο, υ. κορυφούτο. E. υ. ἐκορυφούτο.
- l. 21. Ἐκορυβάντιζε, γ. E. τ. K. ἐτελεῖτο. 6)
- K. ἔτε...
- c. 1145. l. 3. Ἐκπαγηλῶς, ε. Ἐκπάγλως. ε.
Ἐκπαγυλόν, ε. Ἐκπαγλόν. ε.
- l. 9. Ἐκπλαγύτατε, θ. Ἐκπαγλύτατε. θ.
Ἐκπλαγά, θ. Ἐκπαγλα. θ.
- l. 20. Ἐκπάλιον, ἀκλήροτον. E. ἀκλήρωτον.
- c. 1146. l. 5. Ἐκπαράλιος, ε. Ἐκπαραλίας. ε.
- c. 1147. l. 13. Ἐκπεφάν. ω. Ἐκπεφάνωτα. ἀπόπληκτος γέγονεν. 7)
- ταί ἀπο. E. β. γεγέννηνται.
- Ἐκπεφύκασι, β. γεγέννηνται.
- l. 16. Ἐκπηνιούνται, ἐκμηρῖσεται. Ἐκπηνιέται. ἐκμηρῖσεται. 8)
- c. 1148. l. 1. Ἐκπιπαταγμένος, ε. Ἐκπεπαταγμένος. ε.
- l. 14. Ἐκποίητος, ὁ ε. — E. ὁ ε. — ὑιοποίησιν.
ὑιοποιήσαντα.
- l. 18. Ἐκπομα, φ. Ἐκπόμα. φ. 9)
- l. 20. Ἐκπομᾶσαι, π. Ἐκπολεμᾶσαι. π.
- c. 1149. l. 1. Ἐκπορπούσαι, E. φιβλοῦσαι. 10)
- φιβλοῦσαι.

Q 5

c. 1149.

- 6) In fine ultimae vocis compendium scripturae est, cujus significatum h. l. nescio. Musuri ἐτελεῖτο conjectura est.
- 7) In medio glossae litteram expunxit, et lacunam in fine supplevit.
- 8) Legendum est: ἐκμηρῖσονται. Cf. VV. DD.
- 9) Correctionem typosetheta non advertit.
- 10) In Ald. Ἐκκαρπούσαι vitio typ. quod VV. DD. bene correxerunt. Non video, cur Musurus signum posuerit, nam vox bene se habet. Cf. VV. DD.

- c. 1149. l. 3. Ἐκπρεπῆα, ε. Ἐκπρεπέα. ε.
 — l. 14. Ἐκράενεν, ἐπλήρει, E. ἐπλήρου. ε.
 ε.
 — l. 18. Ἐκράίνων, ε. Ἐκραινον. ε.
 c. 1150. l. 1. Ἐκρατηρήχθη- Ἐκρατηρήθημεν. ε.
 μεν. ε.
 — l. 3. Ἐκρήμνησαν, κατε- Ἐκρήμνισαν. κατεκόντι-
 κόντησαν. σαν.
 c. 1151. l. 9. Ἐκταμμῆσιν, ἐκ- Ἐκτάμησιν. ἐκτέμη. ¹¹⁾
 τεμῆν.
 — l. 16. Ἐκτεθλισμένοι, μ. E. μ. — Θήλειαι γ.
 — Θηλία γ.
 — l. 19. Ἐκτέινειν, α. Ἐκτένας. α.
 c. 1152. l. 15. Ἐκτροχωμέ- Ἐκτετροχωμένους. κ.
 νους, κ.
 c. 1153. l. 5. Ἐκτιμα, τὰ E. τὰ ἐπιτεταγμένα τ.
 ἐπιτεταμένα τ.
 — l. 8. Ἐκτιμημάτων, τ. — E. τ. — τέσσαρα, ὧν ἦν
 τέσσαρα πεντακο- ἐν τῷ π. ¹²⁾
 σιομέδιμνον.
 — l. 13. Ἐκτίσων, ἀποδώσων E. α. ¹³⁾
 [ἀποδώσας.]
 c. 1154. l. 9. Ἐκτόρειοι, κώ- Ἐκτόρειοι. κομηῆται. Δ.
 μως Δ. — ἀπ' Ἰλίου — ἀπ' Ἰ. τ. ¹⁴⁾
 τ.
 — l. 17. Ἐκτορες, π. — E. π. — Σαμφῶ δὲ τ.
 Σαμφῶ δὲ τ.

c. 1155.

11) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.

12) Sic lacunam ms. supplevit. Kusterus bene monuit scribendum esse πεντακοσιομεδιμνων. Exitus vocum ob compendia scripturae et imperitiam scribarum facillime corrumpuntur.

13) Quod hic deleuit, olim varia lectio erat, forte in margine notata.

14) Reponendum est aut: Ἐκτόρειοι κόμαι. ὡς Δ. aut: Ἐκτόρειος κόμη. ὡς Δ. Posterius Salmasius olim divinat. Cf. VV. DD.

c. 1155. l. 2. Ἐκτρας, ε.	Ἐκτωρ. ε. ¹⁵⁾
— l. 15. Ἐκτρώωσιν, ε.	Ἐκτρωχασον. ε.
c. 1156. l. 2. Ἐκτύπε, ε.	Ἐκτυπεν. ε.
— l. 8. Ἐκύπταρον, ἐκπλήρωτον, ε.	† E. ἐκπλήρωτον. ε.
c. 1157. l. 13. Ἐκφρηται, ἀφέρεται.	Ἐκφορηται. ἐκφέρεται.
Ἐκφροντίζων, βουλευόμενος.	E. βουλευόμενος.
c. 1158. l. 6. Ἐκφουσις, β. — πυλωρόψ.	† E. β. — πυλωρόψ. ¹⁶⁾
— l. 14. Ἐκχεον, ἔκχε...ον.	† Ἐκχεον. ἔκχευσον. ¹⁷⁾
c. 1159. l. 5. Ἐκψύχουσι, λιποθ.	E. λιποθ.
— l. 14. Ἐλα, ἐκρίναμεν, κ. Ἐλατὸ τοῦ Δ. — Ἐλοι.	† E. ἐκρίναμεν. κ. Ἐλατὸν τοῦ Δ. — Ἐλοί. ¹⁸⁾
c. 1160. l. 2. Ἐλαθύς., Δ. Ἐλαία, δ. κυρηναϊκοῦ μ.	Ἐλαθύσας. Δ. ¹⁹⁾ E. δ. Κυρηναϊκοῦ μ.
— l. 5. Ἐλαιάδεσσαν, ἡδύς Σ. — σκαιάγρια.	Ἐλαιάδεσσα ἡδύς. Σ. — σκαιά, ἀγρία.
— l. 15. Ἐλαίους, ε. Ἐλαιοχύτας, ἐπεραίνόμενος.	Ἐλαιοῦς. ε. † E. ἐπεραίνόμενος.

c. 1162.

15) Scripturam codicis If. Vossius praefagebat.

16) Cf. VV. DD. qui glossam luxatam bene restituerunt. Credo tamen, quod litt. ψ in fine nata sit ex compendio

ε
scribendi λ. id est, λέγουσι, et ita lego: ἔντερον, ὃ ἐνιοὶ πυλωρὸν λέγουσιν.

17) In secunda voce post litt. εκ monogramma est litt. χρσ cui compendium litt. ον adnexum est.

18) Praeunte codicis scriptura restituendum est: Ἐλατὸ τ. Δ. quemadmodum VV. DD. divinarunt.

19) Exitum glossae delevit.

- c. 1162. l. i. Ἐλαῖσαι, ε. Ἐλασεν. ε.
 — l. 11. Ἐλαπόδα, ἐνρυθμον. E. ἐν ῥύθμῳ.
 c. 1163. l. i. Ἐλάσσω, [μικρόν,] ἦττον. E. ἦττονα.
 — l. 9. Ἐλάτη, λ. — ζέστης. E. λ. — ζέστης.
 Ἐλάτη., κ. Ἐλάτη. κ.²⁰⁾
 — l. ult. Ἐλατόν, ε. ἢ ἡλισμένον. E. ε. ἢ ἡλίσσμενον.
 c. 1164. l. 15. Ἐλαύνοντες, δ. τύπτοντες. E. δ. τύπτοντες. ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξαι.¹⁾
 Εἰρεσίαν, κ. E. κ.
 — l. 20. Ἐλαύνωσιν, θ. ὄγμον ἐλαύνωσιν. [ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξαι.] E. θ. ὄγμον ἐλ.²⁾
 c. 1165. l. i. Ἐλάφιον, κώνιον. E. κώνειον.
 c. 1166. l. 8. Ἐλγόνωνται, ε. E. ε.³⁾
 Ἐλδεταί, ε. E. ε.
 — l. 13. Ἐλεακανέα, π. Ἐλεακά. νέα π.⁴⁾
 c. 1167. l. 2. Ἐλεατ. σ, κ. — Ἐλεάτης. κ. — ἀπό π. E. — Ἐλεάτας α.⁵⁾
 ἐπὶ πόλεως E. — E. — Ἐλεάτας α.⁵⁾
 Ἐλάτας α.
 — l. 5. Ἐλέβορον, δηλητήριον φ. E. δηλητήριον φ.
 — l. 13. Ἐλέγξεις, ο. — ἢ E. ο. — ἢ ἐλέγχους.⁶⁾
 ἐλέγχω.

c. 1168.

20) In fine glossae litteram expunxit.

1) Quae hic adduntur, ex v. Ἐλαύνωσιν retraxit.

2) Posterioris ἐλαύνωσιν a typhotheta omissum est. Cf. VV. DD. qui glossam a Musuro et typhotheta mutilatam illustrant.

3) In Ald. vitium typ. Sic et seq. glossa ibidem vitiosa est.

4) In Ald. error typ. Cf. VV. DD. qui glossam bene distinguunt.

5) Litteram glossae deleuit, et accentum mutavit.

6) V. ἐλέγχω ab otioso quodam ad originem glossae indicandam in margine adjecta videtur.

- c. 1168. l. 17. Ἐλεία, ἡ Ε. — E. ἡ Ε. — Μεσίνη.
— Μεσίνη.
— l. ult. Ἐλεῖσατο, ἐξέχμα- E. ἐξαιχμαλώτευσεν.
λώτευσεν.
- c. 1169. l. 2. Ἐλειθερεῖς, ε. Ἐλειθερεῖς. ε. 7)
— l. 10. Ἐλειούς, Α. — E. Α. — σ.
σκίουργος.
- l. 12. Ἐλέλευ, ε. Ἐλελεῦ. ε.
- c. 1170. l. 18. Ἐλένας, ε. Ἐλένναζεν. ε.
Ἐλένη, λαμπὰς δαιτί. E. λαμπὰς, δετή.
- c. 1171. l. 1. Ἐλείπαναν, π. Ἐλίπαναν. π. 8)
— l. 13. Ἐλεῖσι, μ. — ἐξ E. μ. — ἐξ ὄρους λ.
ὄλους λ.
- c. 1172. l. 2. Ἐλεὲν, μ. — ἡ E. μ. — ἡ ἱκρίον κ.
κρίον κ.
- l. 10. Ἐλεπόλεις, μ. — E. μ. — ὄργανα. 9)
όντα.
- Ἐλέπουν, ο. ἐλ. τύπτων E. ο. ἐλ. ἔτυπτον. ἐμα-
καὶ μαστιγῶν. στίγων.
- l. ult. Ἐλέσθαι, λάβεσθαι, Ἐλεσθε. λάβεσθε. παρα-
παρασκευάσασθαι. σκευάσασθε.
- c. 1173. l. 23. Ἐλεύθω, ἔρ- E. ε.
χομα.
- Εἰλιθυία, ἐλευσινία, ἀ- E. ε. ἀγῶν θυμελικός,
γῶν θυμελικός, α. α. 10)
- c. 1174. l. 4. Ἐλευσῖω, ο. Ἐλευσεῖω, ο.
- l. 12. Ἐλέφαντα, τ. — E. τ. — τίς τ' ἐλ. —
τίς ἐλ. — [ἡ] πάθος. π. 11)

c. 1174.

7) Scriptum erat: Ἐλειθερεῖς. Hinc vitium ms.

8) Haec glossa e margine intrusa videtur.

9) Musuri emendationem confirmat quoque Lex. Cyrilli Marinum. Error ex compendio scribendi provenit.

10) Cf. VV. DD. qui turbatum glossarum ordinem restitunt.

11) Metro claudicanti fulcrum adposuit.

- c. 1174. l. 19. Ἐλεφθρόμενος, Ἐλεφθράμενος. βλά-
 βάψας, δ. ψας. δ.
 Ἐλέχει, ψ. Ἐλέγχει. ψ.
 Ἐλέχθη, η. Ἐλέχθη. η. ¹²⁾
 c. 1175. l. 7. Ἐλκίσατο, η. Ἐλκήσατο. η. ¹³⁾
 — l. 13. Ἐλελάταμ, σ. πε- Ἐλέλαταμ, σ. πεπερόνη-
 περώνηταμ. ταμ.
 — l. 15. Ἐληταμ, πορθήσε- E. πορθήσηταμ.
 ταμ.
 Ἐλθέμεν, ἐλθεῖν ἐλθε- E. ε. ε. α. — Σαλαμί-
 τῶς, α. — Σαλα- νιοί.
 μινοί.
 c. 1176. l. 11. Ἐλίκη, πόλις E. π. Ἀχαΐας, ἐν ἧ Πο-
 Βοιωτίας, καὶ ἠΐτέα, σειδῶν τιμᾶταμ. καὶ
 τ. — ὕσκυάμου, ἐν ἠΐ τ. — ὕσκυά-
 ἧ Ποσειδῶν τιμᾶταμ. μου. ¹⁴⁾
 Ἐλίκηδον, κυκλοειδῆς Ἐλικηδῶν. κ. συστροφῆ.
 τροφῆ.
 λ
 Ἐλικι, κλήματα ἀμπέ. E. κλήματι, ἀμπέλω. ¹⁵⁾
 c. 1177. l. 9. Ἐλικῶν, α. — E. α. — ἀτράκτω ἐπὶ
 ἀτράκτω. τὴν γῆν.
 Ἐλικωνιά, μουσεῖα, ὡς Ἐλικῶνια, μ. ὡς ἐλικῶ-
 ἐπὶ τὴν γῆν. πας π. ¹⁶⁾
 Ἐλικῶπας, π.
 — l. 16. Ἐλιλίχθησαν, σ. Ἐλελίχθησαν. σ.

c. 1177.

- 12) Litteram 'eravit; prima scriptura fuit procul dubio: Ἐλέγχθη.
 13) Cum VV. DD. legendum est: Ἐλήσατο. quod et scri-
 ptura codicis tuetur.
 14) Verba: ἐν ἧ Π. τιμᾶταμ. alieno loco e margine intru-
 sa sunt.
 15) Ex ms. legendum est: κλήματι ἀμπέλου. ut VV. DD.
 restituerunt.
 16) Glossas bene disjunctas univit, cf. VV. DD. qui fe-
 rriem ms. restituunt. Verba: ὡς ἐπὶ τὴν γῆν. quae olim
 ab interprete quodam voci ἀτράκτω adjuncta erant, postea
 glossae seq. male adnexa fuerunt.

- c. 1177. l. 19. Ἐλινύειν, σ. Ἐλινύειν. σ.
 — l. 22. Ἐλινύων, α. Ἐλινύων. α.
- c. 1178. l. 3. Ἐλιξ, ν. — ψέ- E. ν. — ψέλλιον. κ.
 λιον. κ.
 — l. 8. Ἐλίπανας, ἤλιψας, E. ἤλεψας. ε.
 ε.
 — l. 13. Ἐλιπεν, ε. Ἐλιπτεν. ε.
 — l. 16. Ἐλιθίαις, ἐλίσας ε. E. ἐλίξας ε.
 — l. 19. Ἐλίσσετο, εἴπαρε- E. παρεκάλει. ε.
 κάλει, ε.
 — l. 22. Ἐλισσομένου, ἤλου- E. εἰλουμένου.
 μένου.
- c. 1179. l. 1. Ἐλίσσαν, π. — E. π. — ἡ κινῶν. E. Σ.
 ἡ κοινόν, E. Σ.
 — l. 9. Ἐλίχρυσος, οἱ μ. — E. οἱ μ. — ἐγχεύσου β.
 ἐνχρύσου β.
 — l. 12. Ἐλκανῶσα, ε. ἡ ἔλ- E. ε. ἡ ἐλκοποιημένη υ.
 κος ποιημένη υ.
 — l. 20. Ἐλκετο, ἤλκυσεν. E. εἴλκυσεν.
- c. 1180. l. 1. Ἐλκιθάμοιο, Ἐλκυθμοῖο. ε.
 ε.
 — l. 6. Ἐλκυστήρα, Φορβέα, E. Φορβίαν, η.
 η.
 — l. 10. Ἐλλάψεως, Φ. Ἐλλάψεως. Φ.
- c. 1181. l. 9. Ἐλλήσποντος, E. π. ἀπὸ τῆς Ἐλλης.
 π. ἐπὶ τῆς ἀλίας, ἡ μ.
 ἡ μ.
 — l. 15. Ἐλλογ., κ. Ἐλλόγει. κ. 17)
 Ἐλλόγιμος, γραμμα- E. γεγραμμ.
 τισμένος.
 Ἐλλοδανοῖσι, δ. Ἐλλοδανοῖσι. δ.
- l. 20. Ἐλλόμενα, περικνώ- E. περικνώμενα.
 μενα.
- c. 1182. l. 1. Ἐλλοπες, ἐλλι- E. ἐλλείποντες τ.
 πόντες τ.

c. 1182.

17) Glossae exitum delevit.

- c. 1182. l. 10. Ἐλοπίνες, οἱ
 νῦν ὀρέται, π. Χαρκί.
 — l. 18. Ἐκλυσιν, ἔκλυσι
 κρηται.
- c. 1183. l. 3. Ἐλματα, ο. ἐνη-
 λήμματα. σ.
- l. 12. Ἐλοιο, α. βουλη-
 θεΐς.
- c. 1184. l. 3. Ἐλουσία, ἀρμη-
 τῆς π ἀφουσίοις.
- l. 19. Ἐλπωρ, ἡ ἐλπίς, δ.
 Ἐλπωρησιν, ε.
- c. 1185. l. 7. Ἐλύμνια, δ. ὀρο-
 φῆνα.
- l. 12. Ἐλυμόσπερμα, ὀ ε.
- c. 1186. l. 2. Ἐλυται, ἔρχε-
 ἔνλ
 ται, ἐλύστροις, κ.
- l. 9. Ἐλυτρον, δ. — λέ-
 πυον, ε.
- l. 17. Ἐλωγή, ε.
- l. ult. Ἐλωρ, ε. — θήνη
 — θυναν. α.
- c. 1187. l. 15. Ἐμαΐμασσε,
 ἠπροσωθεΐτο ἢ π.
- c. 1188. l. 7. Ἐμαρανάθη, ε.
- c. 1189. l. 4. Ἐμβαλλοντος,
 βλεσόπους.
- l. 14. Ἐμβαφίας, λ.
- E. οἱ νῦν ὀρεΐται, π.
 Χαλκιδεῦσιν.
- E. ἔκλυσιν. Κρητες.
- E. ο. ἐνελήμματα. σ.
- E. α. βουληθεΐς.
- E. Ἄρτεμις παρὰ Ἐφε-
 σίοις.
- Ἐλπωρή. ἐλπίς. δ.
 Ἐλπωρησιν. ε.
- E. δ. ὀρόφιναι.
- E. ὀ ε.
- Ἐλυται. ε.
 Ἐνλύστροις. κ.¹⁸⁾
- E. δ. — λέπυρον. ε.
- Ἐλάγευν. ε.
- E. ε. — θοΐνη — θοΐναν.
 α.
- E. προεθυμῆτο, ἢ π.¹⁹⁾
- Ἐμαρνάθην, δυϊκῶς. ε.²⁰⁾
- Ἐμβαλλόπους. βλεσσό-
 πους.¹⁾
- Ἐμβαφία. λ.

c. 1189.

18) Glossas unitas bene divisit, at lectionem superscriptam rejicere debuit. Glossam Ἐλύστροις hic e margine adfutam esse suspicor. Cf. VV. DD.

19) Textum ms. corruptit. Cf. VV. DD.

20) Typotheta δυϊκῶς; in fine posuit.

1) Interpretatio glossae fuit βλαυσόπους, ut If. Voss. emendabat; ipsa vero glossa nondum restituta est.

- c. 1189. l. 14. Ἐμβάριον, ο. — π. Ἰππώνακτι.²⁾
 — l. 18. Ἐμβεβιάθεν, τ. Ἐμβεβιάκεν. τ.
 Ἐμβεβρυττόμενος, α. Ἐμβεβρυττωμένος. α.³⁾
 c. 1190. l. 6. Ἐμβλῶ, π. — Δωρῶ, καὶ Δε-
 Δωρῶ, καὶ Δεξῶ. ξῶ.
 — l. 7. Ἐμβλακυῖαν, ε. — ἤδη οὔσαν.
 — l. 16. Ἐμβολα, Εὐρ. πα- Ε. Εὐρ. Παλαμῆδη καὶ
 λαμη καὶ σκιρ, ἔμβ. Σκιρτ □ ἐμβ.⁴⁾
 c. 1191. l. 8. Ἐμβρατα, ἤ- Ἐμβρατα. εἰμαρτα.
 μαρτα.
 — l. 20. Ἐμβρότης, π. Ἐμβρόντης. π.
 c. 1192. l. 9. Ἐμέε, ε. Ἐμέο. ε.
 — l. 13. Ἐμέλλετε, ε. Φαί- Ε. ε. ἐφαίνεθε. ο.⁵⁾
 νεθε, ο.
 — l. ult. Ἐμίενεν, ε. Ἐμίηνεν. ε.⁶⁾
 c. 1193. l. 7. Ἐμίσγομεν, ἐμι- Ε. ἐμιγνύομεν.
 γνούμεν.
 Ἐμιστύλαεν, ε. — διαί- Ἐμιστυλλεν. ε. δίηρει.⁷⁾
 ρει.
 Ἐμηπεντόχω, χ. Ἐμῆ. πεντόχω. χ.
 c. 1193.

2) Nomen Ἰππ. per totum ms. ita scribi et corrigi hic femel monuisse sufficiat.

3) V. Ἐμβεβρυττημένος, quae proxime praecedat, hujus glossae correctio marginalis fuit. Cf. VV. DD.

4) A typ. est Σκιρτ. Ms. exhibet: Παλαμῆδη καὶ Σκιρτῶ. ultimae vocis compendium, quod tamen fati obvium est, Musurus parum intellexisse videtur. Verum lemma aliis indagandum relinquo VV. DD. emendatione parum contentus.

5) Variam lectionem prima manu notatam delevit.

6) Male, nam Lexicographus Ἐμίανεν in mente habuit.

7) Bene, nam A ex Δ factum est; in Ald. cum simpl. λ. culpa typ.

- c. 1193. l. 11. Ἐμείωσεν, E. ἔφθειρεν.
ἔφθειριεν.
- c. 1194. l. 12. Ἐμέλαια, ε. E. ε. — A. δὲ A. — σα-
— Ἀργυρίοις δὲ τυρική, ἣ ἔστι σι-
Αἰσχ. — σατοιρική, κίνυς.⁸⁾
ἣ ἔστι σικήνης.
- c. 1195. l. 4. Ἐμμενές, ἀδια- E. ἀδιαλείπτως. π.
λείπτως, π.
- l. 6. Ἐμμενάως, π. ἐρέ. Ἐμμενέως. π. ε.
- l. 11. Ἐμμήνιοι, αἱ κατα- E. αἱ κατὰ μῆνα γινόμε-
μηνῖαι λεγόμεναι θ. ναί θ.
- Ἐμμήρους, ἐνομηρεεον E. ἐν ὀμηρείᾳ ὄντας. π.
ὄντας, π.
- c. 1196. l. 10. Ἐμορίδα, μ. Ἐμορίδα. μ.
- l. 12. Ἐμορμολύκτατε, Ἐμορμολυκτοῦτε. ἐδε-
ἐδέδιττεσθα. δίττεσθε.
- l. 15. Ἐμπάζεσθα, ε. — E. ε. — σεύεσθα. ε.⁹⁾
σέρεσθα, ε.
- c. 1198. l. 1. Ἐμπασέντας, E. ἀρχεῖόν τ.
ἀρχίον τ.
- c. 1199. l. 6. Ἐμπεδος, β. — E. β. — ἀραρῶς, α.
ἀραρῆς, α.
- c. 1200. l. 6. Ἐμπερῆς, ἔμ- E. ε. Σ. Ο. μ.¹⁰⁾
πειρος. Σ. Ο. μ.
- l. 8. Ἐμπερκάζουσαν, ὑ- E. ὑποθάλλουσαν. μ.
ποθάλλουσαν, μ.
- l. 11. Ἐμπερονάτρις. ἰ. Ἐμπερονάτρις. ἰ.
Ἐμπερωνῆσαι, δ. Ἐμπερωνῆσαι. δ.
- c. 1201. l. 1. Ἐμπεφυῖα, π. Ἐμπεφυῖα. π.

c. 1201.

8) Ἀργυρίοις provenit ex compendio lemmatis male intel-
lecto, nec a vero abfimilis est VV. DD. emendatio. In
fine restituendum est: Σίκινυς. Mendum ed. Ald. ἣ ἔστι
σ. typhthetæ imputandum est.

9) Μυφύρι σεύεσθα vitium calami est, nam persuasus sum,
quod σέβεσθα ipsi in mente fuerit.

10) Vulgata lectio a typhtheta est.

- c. 1201. l. 3. Ἐμπήκτης, ὅ τ. — γραμματίδια
 — γράμματα δια
 π τ. — κανωνίδα. E. ὅ τ. — γραμματίδια
 παρὰ τ, — κ.
- c. 1203. l. 1. Ἐμπλεύρου, ἐνα- E. ἐνάλλου εἰς τ. — Σ.
 λούεις τ. — Σ. αἰχ- Δίχμαλωτίσιν.
 μαλώτησιν.
- l. 3. Ἐμπλήγην, ἐμπλη- E. ἐμπληκτικῶς. α.
 κτική, α.
- l. 14. Ἐμπνεῖ μου, ἐραί- E. μ. ἐραῖ μου, ποθεῖ μῆ.
 μου πέθη.
 Ἐμπνεῖ, πεπλ. Ἐμπνους. π.
- l. ult. Ἐμπνύθη, ἐν αὐτῷ E. ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο, κ. ¹¹⁾
 ἐκείνετο, κ.
- c. 1204. l. 7. Ἐμποδίζων, ἰ. E. ἰ. — τῶν μιθῶ τ.
 τοὺς μιθούς τ.
- l. 11. Ἐμποίνιμον, τὸ ἐμ- E. τὸ ἐν ποιῆ.
 ποιῆ.
 Ἐμποιον, τ. γ. ὑγροῦν. Ἐμπυον. τ. ὑγρόν.
- c. 1205. l. 7. Ἐμπορίσαι, μ. Ἐμπορίται. μ.
 Ἐμποριδονήτας, ε. Ἐμποριδωνήτας. ε. ¹²⁾
- l. 16. Ἐμπόρτευμα, υ. Ἐμπόρπευμα. υ.
- c. 1206. l. 4. Ἐμπρεποι, ε. E. ε. πρέποντες. ὅμοιοι. ¹³⁾
 πρέπον, ὅμοιον.
- l. 9. Ἐμπυμάτοισιν, ε. Ἐν πυμάτοισιν. ε.
 Ἐμπυος, ὁ ἐμπ. . κος, E. ὁ ἐμπυϊκός, π. ¹⁴⁾
 π.
- l. 14. Ἐμπυρία, ο. — E. ο. — μαντεία, π.
 μαν', π.
- Ἐμπυριβήτην, τὸ ε. E. τὸν ε.

R 2

c. 1206.

11) Cur non? ἐν αὐτῷ ἐκινεῖτο. *Motus animi internos sentiebat.*

12) Correctionem typhotheta non advertit.

13) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam refingunt.

14) Duas litteras deletit; scriptum erat: ἐμπυιοῦς

- c. 1206. l. 14. Ἐμπυριβήτης, E. οὗτος E. ¹⁵⁾
 οὕτως E.
- c. 1207. l. 1. Ἐμύδαιεν, ἔβρα- E. ἔβραχεν.
 χεν.
- l. 4. Ἐμωήθην, ε. Ἐμωήθην. ε.
- l. 10. Ἐμύς, ζ. ἐν λίμνῃ E. ζ. ἐν λίμνῃ κ.
 κ.
- l. 14. Ἐμύσασον, ἐσίχαι- Ἐμύσαττον. ἐσίχαινον.
 νον.
- Ἐμύσατον, α. Ἐμυσάττετο. α.
- l. 27. Ἐμφάσεως, ἐννοη- E. ἐννοητικῆς ε.
 τικῶς ε.
- c. 1208. l. 3. Ἐμφατικώτε- Ἐμφαντικώτερον, δηλω-
 ρον, δηλοτικώτερον. τικώτερον.
- l. 7. Ἐμφέρεται, ε. — πε- E. ε. — π.
 ριφέρεται, [ὅμοιοι.]
- l. 10. Ἐμφετέρω, ἐν τῷ Ἐν Φερέτρῳ. ἐν τῷ Φε-
 Φορίῳ. ρερίῳ.
- l. 12. Ἐμφιλοχωρεῖ, σ. E. σ. — φ.
 — Φιλῶν.
- c. 1209. l. 8. Ἐμολύνθη, ε. E. ε. ἠμβλύνθη.
 ἠμβλύνθη [μενέων
 ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ
 προθυμιῶν.]
- Ἐμῶν μενέων ἀπερωεὺς, E. μ. α. τῶν ἐμῶν ἐπι-
 τῶν ἐμῶν πρ. θυμιῶν, ἢ πρ. ¹⁶⁾
- Ἐμώσατο, ε. Ἐμήσατο. ε. ¹⁷⁾
- l. ult. Ἐναγῆς, μεμιαμένον. E. μεμιασμένον.
- c. 1210. l. 9. Ἐναγῆς, α. Ἐναγῆς. α. ¹⁸⁾

c. 1210.

15) Ms. lectionem Heinsius olim restituebat.

16) Verba: μενέων ἐμῶν ε. rel. e margine intrusa esse ordo ms. nos docet. Ejicienda ergo sunt ἐπιθυμιῶν ἢ, et jungenda τῶν ἐμῶν προθυμιῶν ὁ κ.

17) Ms. lectionem, quae vera est, If. Vossius jam olim proponendam voluit.

18) Variam lectionem fini glossae impositam ita commaculavit, ut nullum ejusdem remanserit vestigium.

ε. 1210. l. 9. Ἐναγρος, ε. —	Ε. ε. — Σίφρα.
— 1. 20. Ἐναερίζεις, μεταω- ρίζεις. Ἐνάζω, λ.	Ε. μετεωρίζεις. Ἐνάζω. λ. 19)
ε. 1211. l. 1. Ἐναθλόει, ἀθ- λώει.	Ε. ἀθλώει.
— 1. 8. Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δίνῃ.	Ε. α. ἐν τῇ δευῆ.
— 1. 11. Ἐνναίος, ε.	Ἐνεός. ε. 20)
— 1. 21. Ἐναισιμία, διοσι- μία.	Ε. διοσημία.
ε. 1212. l. 13. Ἐναλλόντα, σ.	Ἐναλόντα. σ. 1)
— 1. 15. Ἐναμμένος, ἐγκε- καμένος.	Ε. ἐγκεκακωμένος. 2)
— 1. 17. Ἐνανοπυκία, ε.	Ἐναμπυκία. ε.
— 1. 23. Ἐναντίον, ἐνώπιον, [ἐμπρός.]	Ε. ε. 3)
ε. 1213. l. 4. Ἐναπερήσαθα, ε.	Ἐναπερέισαθα. ε.
— 1. 9. Ἐναπομάζεται, ἐνα- ποτυπώσει.	Ε. ἐναποτυποῦται.
ε. 1214. l. 3. Ἐναρίζεν, σ. — μην ἐξενάριζε — κ. — βέλτερον εἰς τὰ κ. — ἀναιρεῖν.	Ε. σ. — μιν ἐξενάριξο — κ. — βέλτερον ἔστι κ. — ἐναίρειν.
— 1. 20. Ἐναραφόρος, σ. — Φθογγ...κότος —	Ε. σ. — Φθογγοσκότος — ἀπολείψει. Α.

R 3

ἀπο-

19) Series et Etymologi auctoritas scripturae codicis fa-
vent. Cf. VV. DD.

20) Reponendum est Ἐνναίος, pro Ἐνεός. ut VV. DD. di-
vinarunt.

1) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. mendum typ.

2) Legendum est cum VV. DD. ἐγκεκακωμένος.

3) Nescio, cur ἐμπρός, vitiose pro ἐμπροσθεν, deleverit.
In Ald. ἐνόπιον vitio typ.

ἀπολέψει. Αἰσχ. ἐν
νηρείσιν — ἐπαδραῖ-
σιν — μη ἐπικ.

ε. 1215. l. 10. Ἐνάρω, κύλος.
[Ἐναρῶν, ἐπαύσατο
σκύλων.]

Ἐνάς, ε.

Ἐνασελεγένων, π.

— l. 16. Ἐνασπίδος, ἀντι-
γύπαλτο.

Ἐναπλάκη τ. α.

Ἐναστρος, ὠστεμέναις,
ἀχαιὸς ἀλφεισιβοῖαι,
α. τ. ὑαστάς γ.

— l. 22. Ἐνασταίζόμενον, ε.

α. 1216. l. 9. Ἐναυλον, νέαν
ἔχον τ.

ε. 1217. l. 1. Ἐναυχοῦσα, ἐν-
λαμπρυνομένη, σ.
καυχωμένη.

[Ἐναφρέει, θυμόν.]

Ἐνέχθη, ε.

Ἐναῦ ποτνιαῖ δάγαν
ἰκετεύω.

ἐν Νηρείσιν — ἐπ'
ἀνδράσιν — μοι
ἐπικ. 4)

Ἐνάρων. σκύλων.

Ε. ε.

Ἐνασελεγείνων. π.

Ἐν ἀσπίδος ἀντιγύπα-
λτο. ἐνεπλάκη τ.
α. 5)

†

Ε. ὠστεμέναις. α. ἀλφε-
σιβοῖαι α. τ. υ. γ. 6)

Ἐνασταίζόμενον. ε.

Ε. νέαν ἔχοντα τ.

Ε. ἐλαμπρ. σ. κ.

Ε. ε.

Ἐναύει. ποτνιαῖ, ἢ ἀγαν
ἰκετεύει. 7)

C. 1217.

4) In γ. Φ. Φογγ... νότος tres litteras erasit. Correctionem ἀπολείπει typhotheta non observavit.

5) Sejuncta bene univit, et locum Homericum restituit, nisi quod duce scriptura codicis melius ita legatur: Ε. α. ἀντιγι πάλτο. In Ald. mendum typ. Cf. VV, DD.

6) Cf. VV. DD. qui summa dexteritate et acumine locum restituerunt.

7) Ni fallor, scriptum erat: Ἐνάω. ποτνιαῖ, ἢ ἀγαν ἰκετεύω. V. Ἐνάω vel Ἐναύω ab Ἐνάζω forma tantum differt, nam Νάω, Ναύω, Ἐνάω, Ἐναύω, Ἐνάζω una eademque verba sunt. Emendationi quoque litterarum series et scriptura codicis favere videntur.

- c. 1217. l. 1. Ἐν βένθεσιν, ἐν β. β. ε. β.
βάνθεσιν.
— l. 12. Ἐν γαίνοντα, ε. Ἐν γαίνωντα. ε. 8)
— l. 15. Ἐν γλαυσιν, ἐν γ. ἐν γλαύκωσιν.
γλαύκεσιν.
c. 1218. l. 5. Ἐν δ' ἄνεμος Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν.
πρῆσαι, ἐνεπρῆσαι δ. ἐνέπρησε δ. — ἐγέ-
— ἐγέμησεν, ε. μισεν, ε..
— l. 13. Ἐν δαρθύα, ο. — E. ο. — ἔκρυψε — διε-
κρύψαι — διεκόμη- κίμισεν ε.
σεν ε.
c. 1219. l. 1. Ἐν δαυλον, χολ. E. ὑλῶδες. δ.
λώδες, δ.
— l. 3. Ἐν δέ, πρὸ τ. δ. ἐν Ἐν δέ, πρὸς τ. δ. ἐν αὐ-
αὐτῇ δέ. τοῖς δέ.
— l. 13. Ἐν δέιν, χ. ἐνδεία ε. E. χ. ἐνδεᾶ ε.
— l. ult. Ἐν δεκάτευσα, τ. κ. E. τ. κ. ε. 9)
ἐπραξάμην.
c. 1220. l. 12. Ἐνδέξια, εἰ μ. E. εἰ μ. — πόλις ἐνδῆ-
— πόλις ἐν δεξιᾷ ε. ξια ε. 10)
c. 1222. l. 6. Ἐνδιάλω, μ. Ἐνδιέλω. μ.
Ἐνδίδας, ε. Ἐνδίδας. ε.
c. 1223. l. 7. Ἐνδοίτινα, οἱ Ἐνδοίτινα. οἱ ἀπὸ ἑπταῖ
ἐπὶ ζ' π. — ἄστων π. — ἀστών κ.
κ.
— l. 10. Ἐνδοκία, ἡμῆρ, π. E. η. π. 11)

R 4

c. 1224.

8) Correctio typhotetam fugit.

9) In Ald. ἐπαρξάμην culpa typ. VV. DD. emendatio in textu ponenda esset, nam evidens est, nec dubium admittit.

10) Verba: ἔστιν δὲ πόλις ἐν δεξιᾷ ε. rel. a praeced. glossa Ἐν δεξιᾷ, ad quam olim pertinebant, male divulgata sunt, cui si restituantur, omnia plana sunt ac perspicua. Cf. VV. DD. quos inconsulta Musuri emendatio fefellit.

11) Musurus v. ἡμῆρ linea subducta notavit. Compendium scribendi

- ‡
- c. 1224. l. 1. Ἐνδοιόμενα, ο. Ἐνδοιόμενα. ο.
 — l. 13. Ἐνδριάνας, δ. — E. δ. — Λακεδαιμόνι.
 Λακεδαιμόνη.
 [Ἐνδρῖα, καρδία δέν-
 δρου καὶ τὸ μέσον.]
 Ἐνδρομίδες, υ. E. υ. ¹²⁾
- c. 1225. l. 7. Ἐνδεκαίως, φ. Ἐνδυκίως. φ.
 — l. 16. Ἐνδυμιωνάκαρφαρι- Ἐνδυμιωνάκαρ. Ἀριστο-
 στοφάνης, τὸν Ἐν- Φάνης τὸν Ἐνδυμίου.
 δυμίωνα. ἄκαρφα φ. να, ὃν κᾶρα φ. ¹³⁾
- c. 1226. l. 6. Ἐνεασμός, ε. Ἐνεασμός. ε.
 — l. 14. Ἐνεγλαύκως, φ. Ἐγγλαυος. φ.
- c. 1228. l. 6. Ἐνείρα, ε. ἐνε- Ἐνεῖρον. ε. ε.
 περόνησα.
 Ἐνεῖρας, ἐνείραψας, E. ἐνείραψας. ἔβαλες.
 ἔβαλας, η. η.
- l. 11. Ἐνεῖσποι, ἔπει. Ἐνίσποι, ἔποι.
 — l. 15. Ἐνεκῆψαντα, ε. Ἐνισκῆψαντα. ε.
- c. 1229. l. 7. Ἐν ἐλλαδαίοις δ. Ἐν ἐλλεδανοῖσι δ. ἐν τ.
 ἐν τ. δεομένοις ε. δεσμοῖς ε.
- c. 1230. l. 1. Ἐνένηπεν, ἀπέ- Ἐνένιπτεν. ἐπέπληξεν. ε.
 πληξεν, ε. ε. ἀνεΐδη- ε. ἀνεΐδισεν. η.
 σεν, η.

c. 1230.

scribendi obvium est, et a ty^{po}theta ἢ μήτηρ redditum; nullus fere dubito, quin ex ΔΗΜΗΡ profectum sit. In uncialibus Δ post A facile elabi poterat; aut si hanc originem non admittamus, nemo saltem inficias ibit, quin vocem Δημήτηρ pronunciando aut dicitando fonus litt. Δ pro forti adspiratione facile haberi potuerit.

12) Glossa a Musuro ejecta fuit sine dubio varia lectio v.

Ἐνδρουον, quae infra sequitur.

13) Glossam pollutis scribarum manibus inquinatissimam Musurus docte emendavit, a codicis vero scriptura, quam propius ubique sequi debuisset, nimium recessit. Vera est Hemsterhusii conjectura: Ἐνδυμίωνα Κᾶρα. Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα Κᾶρα φ. Veritatem ipsa codicis scriptura evidenter demonstrat. Cf. VV, DD.

ε. 1230. l. 4. Ἐνέντος, ἐν- βάλλοντος.	E. ἐμβ.
Ἐνέζεται, ἐσχεθήσεται.	E. ἐσχεθήσεται.
— l. 7. Ἐνέλι, ἰ.	Ἐνέλκιον, ἰ.
ε. 1231. l. 5. Ἐνεπίδημεν, ε.	Ἐνεπίδημον ἡμεν. ε.
— l. 7. Ἐνεπνύθη, α.	Ἐνεπνύθη. α.
— l. 10. Ἐνεργεῖς, ἡ ε.	Ἐνεργίς. ἡ ε.
— l. 12. Ἐνέργεν, ε.	Ἐνεργεῖν. ε.
ε. 1232. l. ult. Ἐνεσίησι, ε. καὶ βουλή.	E. ε. καὶ βουλαῖς.
ε. 1233. l. 1. Ἐνεσκέμβηκεν, ε.	Ἐνεσκίμβηκεν. ε.
— l. 4. Ἐνεσκειρωμένη, ε.	E. ε. ¹⁴⁾
Ἐνεσκειρωμένον, τ. α. ἔχον.	E. τ. α. ἔχον ῥύπον. ¹⁵⁾
— l. 8. Ἐνεστιν, ἔξεστιν, [ἔξόν.]	E. ε.
— l. 10. Ἐνέτας, τ. ἐνοκου- τας.	E. τ. ἐνοικ.
Ἐνετᾶν, ἐκκεῖτ ..	Ἐνέται. ἐκκεῖται. ¹⁶⁾
— l. 14. Ἐνέτησι, περον .., ἐπὶ τοῦ ἀνείδασι, ἡ π.	E. περόναις. ἀπὸ τοῦ ἐνείδασι. ἡ π. ¹⁷⁾
ε. 1234. l. 1. Ἐνετίδας, πά- λους στεφαν.	E. πάλους στεφανηφό- ρους. ἀπὸ τ. —
Ἐνιφόρω ἀπὸ τ. — δια- φέρει γ.	διαφέρουσι γ.
— l. 4. Ἐνετείληξεν, ἐνεί- λησεν.	Ἐνετύλιξεν. ἐνείλισσεν.
— l. 6. Ἐνετῶν, τ. ἡ ἐπὶ γ.	E. τ. ἡ ἀπὸ γ.
— l. 11. Ἐνευγοί, ε. — εἰς Κύπριοι.	E. ε. — εἰς □ K.

R 5

ε. 1234.

14) In Ald. mendum typ.

15) V. ῥύπον a Mufuro adjecta est.

16) Adjectae vocis exitum delevit.

17) Secundae vocis compendium delevit.

- c. 1234. l. 14. Ἐνευφήμω, Ἐν εὐφήμω. ἐν εὐβοήτῳ.
ἐνευβοήσω. †
Ἐνεύχεσθαι, τ. — ἐξο- E. τ. — ἐξορῆσαι τ.
ρῆσαι τ.
- c. 1235. l. 2. Ἐνέφυνεν, ε. Ἐνέφηνεν. ε.
- c. 1236. l. 4. Ἐνεχρήμφθη, ε. Ἐνεχρίμφθη. ε.
— l. 9. Ἐνήδοιτο, ω. — φαι- B. ω. — φαιδρύνεται.
δροῖτο.
Ἐνήεως, π. Ἐνήεως. π.
— l. ult. Ἐνηκαιναία, ἡ τ. Ἐνη καὶ νέα. ἡ τ.
c. 1237. l. 2. Ἐνηκας, ἐνέβα- Ἐνεκας. ἐνέβαλες. ε. 18)
λας, ε.
— l. 7. Ἐνηλίαζ, ε. — ἐνηα- Ἐνηλίαξις. ε. — ἐνυα-
λίου. λίου.
— l. 10. Ἐνηλύσιος, ε. κε- E. ε. κεραινοβλήτος.
ραυνό.
Ἐνηλύσια, τ. — λύσια E. τ. — ἐνηλύσια λ.
λ.
- c. 1239. l. 21. Ἐνθεναρίζει, E. ἐγχειρεῖ.
ἐνχειρεῖ.
- c. 1242. l. 3. Ἐνθωκεῦσαι, ε. E. ε. ἐγκρ.
ἐνκρύπτεισαι.
Ἐνι, ἐνεστιν, ἐν τῷ, ἐν Ἐνι. ε.
τῇ [ἐνιστιν.] Ἐν τῷ. ἐν τῇ. 19)
- l. 6. Ἐνια, π. Ἐνηέα. π.
- c. 1243. l. 1. Ἐνιζῆσαι, ἐγκα- E. ἐγκαθίσαι.
θήσαι.
— l. 2. Ἐνιζήσαντα, ἐγκα- E. ἐγκαθίσαντα.
θήσαντα.

c. 1243.

18) Reponendum est: Ἐνηκας. Cf. VV. DD. qui idem di-
vinarunt.

19) Pessime glossam divisit, et ἐνιστιν pro ἐνεστιν male eje-
cit, significatur enim, Ἐνι pluraliter etiam accipi; suspi-
cor tamen, totam appendicem ἐν τῷ, ε. rel. olim a nu-
gatore quodam in margine adjunctam fuisse. Cf. VV.
DD.

c. 1243. l. 5. Ἐνιηλίξεν, τὴν ἐνάλιον ε.	E. τ. ἐνούλιον ε.
— l. 11. Ἐνιῆλαν, ε.	Ἐνιῆλαμ. ε. ²⁰⁾
— l. 14. Ἐνικεν, η. Ἐνίκεον, ἐφιλονίκουν. Ἐνικαυλαῖ, ε.	Ἐνεκεν. η. Ἐνείκεον, ἐφιλονεΐκουν. Ἐνικαυλαῖ, ε.
c. 1244. l. 6. [Ἐνιοί] Ἐνοπικόμπω, ἐν τῇ με- γάλη θ. Ἐνιπάζων, τ.	Ἐνοπι πόντω. ε. τ. μ. θ. ¹⁾ Ἐνιπτάζων. τ. ²⁾
c. 1246. l. 1. Ἐνιχῶρ, ε.	E. ε.
— l. 8. Ἐν καρὶ τὸν κ. — τῶν εὐτελέσι τ.	E. κ. τ. κ. — τῶν ἐν εὐ- τελέσι τ. ³⁾
— l. 13. Ἐγκατακλώσαντες, ἐΐραντες.	E. ἐνεΐραντες. ‡
— l. 16. Ἐγκατελέτησαν, ε.	Ἐγκατελέτησαν. ε. ⁴⁾
— l. ult. Ἐνκεῶτις, ἡμέρα, π. — ἐνκεῶτις — κηρύσσειν.	Ἐνκεῶτις ἡμέρα. π. — ἐνκεῶτις — κ. ⁵⁾

c. 1247.

20) Musurus glossam corruptit. Auctoritate ms. in textu ponendum est: Ἐνιηλῶν, ε. littera η, uti saepius, pro κ accepta. Hoc Kusterus et Valkenarius jam viderunt. Cf. VV. DD.

1) Musurus doctissimus fuit, at, ut saepius videbimus, parum acutus atque subtilis; omnia vero, quae statim non perspiciebat, mutandi atque delendi consuetudo mori aetatis, in qua vivebat, artisque infantiae attribuenda est. Soli scribae, cujus erat litteras initiales appingere, vitium glossae imputandum est; ille enim, cum versus in Ἐνιοί finiretur, et sequens in νοπικόμπω inciperet, novam in νοπιπ. glossam inchoari existimans, E initiale praefigebat, quod postea Musurum decepit. Jungendum est, ut vel pueri vident: Ἐνὶ οἴνοπι πόντω. ε. Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.

2) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

3) Interjecto a Musuro ἐν.

4) VV. DD. conjectura Ἐγκατελέγησαν omni dubio caret.

5) Utroque in loco Ἐγκεῶτις ἦ, correxerat, postea vero Ἐνκεῶτις ἦ, restituit. Vulgatum Ἐν Κεῶ τίς ἡμέρα; π. ipsa ms. accentuatio confirmat.

- c. 1247. l. 6. Ἐνκηρος, αἴση. Ἐν κερὸς αἴση.
Ἐνκαρος, μοῖρα. Ἐν κερὸς μοῖρα. 6)
- l. 10. Ἐνκομβωθεῖς, δε- E. δεθεῖς.
θεῖς.
- l. 13. Ἐνκομον, ἐν τῷ μα- E. ἐν τῷ μαριῶ ἰ.
ριῶ ἰ.
- l. 17. Ἐν κοτύλῃ φ. — E. κ. φ. — φέρων τ.
φέρει τ.
- c. 1248. l. 7. Ἐνλιμενίζεν, τε- E. τελωνίζεν τ.
λωνίσειν τ.
- l. 12. Ἐν λευκώμασιν, ε. Ἐν λ. ε. — κεχρισμένοις
— κεχρ. μένοις — — ἀνδραπόδων,
ἀνδρατίδων, κ. κ. 7)
- Ἐνλόβι, ε. Ἐνλόβια. ε.
- l. ult. Ἐνμαχατσύειν, ε. E. ε. παρὰ γείτονι.
πγείτονον.
- c. 1249. l. 10. Ἐνεάκρυνος, E. κ. 8)
- κ.
- c. 1250. l. 11. Ἐνεῶ, ε. — E. ε. — νεοττούς. ἐννή-
νεοττούς. θω. Κυρηναῖοι.
- Ἐνήθ. κυρινοί.
Ἐνηθῆς, σ. — πατρῶος. Ἐνηθῆς. σ. — π. 9)
- l. 15. Ἐνηπίονι, ε. Ἐν νηπιέη. ε.
Ἐνηπήχες ἦσαν, ε. — Ἐνεαπήχες ἦσαν. ε. —
τοῦ μήκους [κα] τ. τὸ μήκος τ.
- c. 1252. l. 14. Ἐνοδία, Α. — E. Α. — Α.
Ἀνδρομενίδης.
Ἐνόδιος, Ἐρμῆς πάρα. E. Ε. π.
- l. 18. Ἐνοειδεῖς, ἐνι θῶ Ἐνοειδεῖς. ἐνὶ θεῶ ὀ.
ὄμοιοι.

c. 1252.

6) Salvo litterarum ordine glossa male divisa ita jungenda est: Ἐν κερὸς αἴση. ἐν κερὸς μοῖρα. Cf. VV. DD. qui huic unioni suffragantur.

7) In v. κεχρ. μένοις litteram delevit.

8) In Ald. mendum typos.

9) Glossas diversas male conglutinauit. Cf. VV. DD.

- c. 1252. l. ult. Ἐνοι, οἱ π. Ἐνοι. οἱ π.¹⁰⁾
 c. 1253. l. 4. Ἐννοιάδες, α. αἱ Ἐ. α. αἱ μὴ κορύπτουσαι.
 μὴ κορύπτουσιν.
 — l. 18. Ἐνοργείας, τὰς Ἐ. τὰς νεοσσίας. Κ.¹¹⁾
 νεοσσίας, κ.
 c. 1254. l. 1. Ἐνορχα, ο. ἔ- Ἐ. ο. ε.
^{εν}
 χοντα [ἔφημα.]
 — l. 6. Ἐνος, ἐνιαυτὸς ἐπέ- Ἐ. ἐνιαυτὸς ἐπέτειος. ε.
 τιος, ε.
 — l. 18. Ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ε. Ἐν ο. ε. — ἢ ἐπὶ θ.
 — ἢ θεσμάτων.
 c. 1255. l. 5. Ἐν παραβύστῳ, Ἐν π. ἐν μυστηρίῳ. ε.
 ἐν μαστηρίῳ, ε.
 — l. 10. Ἐν πίδα τὴν κ. — Ἐν π. τ. κ. — ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τὰς πρώτας μ. τὰς π. μ. — καὶ
 — ἀπτομένων — ἀπτομένων — κ.
 — ἀπτομένων — π. — πίδα ἐγχει-
 ρεῖ. Δικαίαρχος δ.
 c. 1256. l. 2. Ἐπίσπη, ε. Ἐπίσπη. ε.¹²⁾
 — l. 6. Ἐμπλην, π. Ἐμπλην. π.
 — l. 9. Ἐν πυθίῳ χέσσαι, Ἐν Πυθίῳ χέσσαι. Π. —
 Π. — ἐρίους π. ἐρίους π.
 Ἐνραβῶς, ε. Ἐνραβῶς. ε.
 — l. 17. Ἐν ῥύπῳ, οἱ ῥυπόν- Ἐν ρ. οἱ ῥυπῶντες.
 τες.
 c. 1257. l. 1. Ἐνσας, αὔριον Ἐ. αὔριον.
 ἐνσευδήψαι. Ἐνσευ δὴ ἄψαι.¹³⁾

c. 1257.

10) If. Vossii conjecturam scriptura codicis confirmat.

11) Reponendum est: νεοσσίας. In Ald. mendum.

12) Junctae sunt, uti saepius, duae lectiones, olim enim

in codice quodam ita exaratum stabat: Ἐπίσπη. ε. Cor-
 rectionem typhotheta neglexit. Cf. VV. DD.

13) Glossam in duas divisit. Cf. VV. DD. qui locum fru-
 stra tentarunt.

- c. 1257. l. 6. Ἐνσίεις, ε. Ἐνσίεις. ε.
Ἐνσικυκράτω, τ. Ε. τ.
- c. 1258. l. 2. Ἐνστερνισάμε- Ε. περιπτυσσάμενος.
νος, περιπτυσάμε-
νος.
- l. 4. Ἐνστερομαντίαις, ε. Ε. ε. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
Σοφ. αἰχμαλώτησιν.
- l. 12. Ἐνταλάρισι, τ. Ἐν τάλάρσι. τ.
- l. 15. Ἐνταμιεύομενον, ε. Ε. ε.
[Ἐντάρασι, τότε δὲ αὐ-
τόν.]
- Ἐνταράσιφιχειρὶ, ε. Ἐντ' ἀρά οἱ φῦ χ. ε. ¹⁴⁾
- c. 1259. l. 1. Ἐντάραντον, ε. Ε. ε.
- l. 6. Ἐνταχεῖς, ε. Ἐντακέις. ε.
- l. 12. Ἐντεθρείωκεν, ε. Ε. ε. — θρείων — θρείων
— θρείων — θρείων
εὔρεσιν. ε. ¹⁵⁾
- l. 17. Ἐντελαμῶνι, ε. — Ε. ε. — ἐπιδέσμω.
ἐπὶ δεσμῶ.
- Ἐντελέεσιν, ε. Ἐντελέεσσιν. ε.
- Ἐνθεταλίθαι, ἔνκε- Ε. ἔνκεχλαμυδῶθαι. σ.
χλαμυδῆθαι, σ.
- c. 1260. l. 3. Ἐντελειθές, ἐν- Ἐν τέλει θές, ἐν χορῶ
σαρώθεσιν ἐντάγ- θές, ἐν τάγματι. ¹⁶⁾
ματα.
- l. 17. Ἐντεομίστωρ, ο. Ἐντεομήστωρ. ο.
- l. 20. Ἐντερώνια, ἐντεριό- Ἐντερώνια. ἐντεριώνη. τὸ
νη, τὸ μεσέτατον τ. μεσαίτατον. τ. ¹⁷⁾
- Ἐντερώνιος, αἴ χ. Ἐντερώνιοι. αἴ χ. ¹⁸⁾

c. 1261.

14) Glossam deletam ita distinxerat: Ἐντ' ἀρα οἱ.

15) In Ald. ἀρεσιν vitio typ.

16) In Ald. errores typ.

17) Correctiones typotheta neglexit.

18) Sagacissima Valkenarii conjectura extra dubium est. Glossa HomERICA est, et ita dividenda: Ἐντερονος. id est: Ἐντερον οἶος. Cf. VV. DD.

- c. 1261. l. 2. Ἐντεσιεργούς, E. τ. — νωτοφόρους, α.
 τ. — νωτοφόρους, α.
 — l. 6. Ἐντεσιουεργούς, c. — E. σ. — νωτοφ.
 νωτοφ.
 — l. 10. Ἐντέτηκεν, ε. Ἐντέτηκεν. ε.
 — l. 15. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, E. ε. ε.
 [παρ᾽αὐτά,] ε.
 — l. ult. Ἐν τῇ σαρκί, ε. — Ἐν τ. σ. ε. — σ.
 σαρκίς.
 [Ἐντήθαι, ὠπλισταί.]
 Ἐντί, ε. E. ε. ¹⁹⁾
 c. 1262. l. 7. Ἐντομίαι, ε. εὐ- E. ε. ε.
 νούχος.
 [Ἐντομίδαι, μαμιλάρι,
 ψαλίδια.]
 Ἐντομίδες, ξ. E. ξ. ²⁰⁾
 — l. 20. Ἐντοσθίδια, τ. Ἐντοσθίδια. τ.
 c. 1263. l. 2. Ἐντραγούμενοι, E. μασσάμενοι
 μασούμενοι.
 — l. 16. Ἐντριτον, τὸ Διο- E. τὸ Διονυσίου ε.
 νίου ε.
 c. 1264. l. 2. Ἐντροπίαι, εὐ- E. εὐμετάβολος. ὀξίνης.
 μεταβόλως ὀξίνης.
 — l. 6. Ἐντυεν, ὀπλιζεν. E. ὀπλιζεν.
 Ἐντύεσθαι, ὀπλείεσθαι, E. ὀπλίεσθαι. κεκοσμηῆσθαι.
 κεκοσμεῖσθαι.
 — l. 16. Ἐντυπᾶς, πένθι- E. πενθικῶς, ω.
 κας, ω.
 — l. 19. Ἐντυπᾶς, ε. ἐγκε- E. ε. ἐγκεκαλυμμένος τ.
 καλυμμένος τ.
 c. 1265. l. 17. Ἐνύλαις, [ύλι- E. ύλικαῖς.
 κόν,] ύλικαῖς.

c. 1266.

19) Correxerat: ὠπλίεσθαι.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐντομίδες. αἱ τοῖς σώμασιν ἐκτεμνό-
 μεναι. τοιαῦτα δὲ εἰσὶ θάσσιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν
 οἱ ἄπιστοι. Ultima in Hefychii glossa verba: τοιαῦτα
 δὲ ε. rel. ex aliis glossariis inserta esse puto.

- c. 1266. l. 11. Ἐνφρεάτι κυ- Ἐν φ. κ. — δυσφρέκτων.
νομ. — δυσφρέκτων.
Ἐνφρεάτ., ε. Ἐν φρεάτου. ε.¹⁾
— l. 15. Ἐν φρέσιν θυμὸν ε. Ἐνα φ. θ. ε.
— l. 19. Ἐν χρεῶ κουρά, ἢ Ἐν χρεῶ κουρά. ἢ ψ.
ψ.
c. 1267. l. 6. Ἐνώμις, μάντις, Ἐν ὠμοῖς μάντις. α.
ο.
Ἐνώμοτον, ω. — ἔνο- Ε. ω. — ἔνοχον.
χλον.
Ἐνωμότης, τ. Ἐνωμότης. τ.
— l. 15. Ἐνωπα, ἐν ὄψει, Ἐνωπῆ. ἐν ὄψει. φ.²⁾
[ἐνωπῆ, εἰς ὄψιν,
προσόψει,] φ.
— l. ult. Ἐνώπια, ε. — ἐμ- Ε. ε. ἔμπροσθεν.
πρός.
c. 1268. l. 2. Ἐνώπια, τ. — Ε. τ. — διεκόσμου ἕνε-
διεκόσμου τῶν π. — κα τ. π. — ε.³⁾
ἐνίνοχος.
— l. 10. Ἐνώρσεν, διέγειρεν. Ε. διήγειρεν.
— l. 16. Ἐνώταις, ε. — Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτί-
σοφ. Αἰχμαλώτησιν. σιν.
c. 1269. l. 2. Ἐνωχλήθην, η. Ε. η.
[Ἐξακαλαρείται βα-
θυρόου ἢ πρόδε-
σις.]
Ἐξάγαστον, α. Ε. α.⁴⁾
— l. 8. Ἐξάγεδα, τ. Ἐξάγιστον. τ.
— l. 12. Ἐξάγιστα, π. — Ε. π. — οἶόν τε ε.
οἶοντα ε.

c. 1269.

1) Glossae exitum delevit.

2) Quae a Musuro exclusa sunt, glossam in margine olim corrigebant; tum vero pro προσόψει scriptum erat πρὸς ὄψιν.

3) Interposito a Musuro ἕνεκα.

4) Glossam ejectam ita emendaverat: Ἐξ ἀκαλαφρείτα, β.

- c. 1269. l. 20. Ἐξαγκανίζε- Ἐξαγκανίζεσθαι.
 θαι, ἐξαγωνίοις, ἐξ Ἐξαγωνίοις. ἐξ α. π. ε.
 α. π. ἔχουσιν.
 Ἐξαγώνιος, τοῖς ἔξω τ. Ἐξαγώνιος. ὁ ἔξω τ. 5)
 Ἐξαγάχωλον τρα- Ἐξάγω χωλὸν τ. π.
 γίσκιον, π.
- c. 1270. l. 3. Ἐξαεταίου, ε. Ἐξ αἴταο. ε.
 — l. 10. Ἐξαίρειται, ἐξυφέ- E. ἐξυφαιρείται.
 ρεταί.
 — l. 17. Ἐξαίρησοντες, πορ- E. πορθήσοντες.
 θήσαντες.
 — l. 23. Ἐξάϊσιος, ο. ὁ σύμ- E. ο. ὁ ἀσύμφορος. α.
 φορος, α.
- c. 1271. l. 3. Ἐξακέσαιο, ε. E. ε. Θεραπεύσειας.
 Θεράπευσας.
 — l. 11. Ἐξαλέαθαι, ἐκβλί- E. ἐκκλίνειν.
 νειν.
 — l. 13. Ἐξαλείφθησαν, Ἐξαλείφθησαν. ἀπώ-
 ἀπόλλοντο. λοντο.
 — l. 18. Ἐξ ἀκαλαρείταιο, Ἐξ ἀκαλαρῆρείταιο. ε.
 ε.
 — l. ult. Ἐξαλλα, δ. — ἐξό- E. δ. — ἔξοχα.
 χως.
- c. 1272. l. 16. Ἐξαμβλέβει, E. δ. ἐγκυμονεῖ.
 δ. ἐγγυμονεῖ.
- c. 1273. l. 13. Ἐξανεμοῦθαι, E. ε. — μετεωρίζεσθαι.
 ε. — μεταωρίζεσθαι.
- c. 1274. l. 9. Ἐξάντης. ὁ τ. ν. E. ὁ τ. ν. ἔξω ὄν.
 ἔξέαι.

c. 1274.

5) Locum hunc corruptissimum Musurus parum sagaciter ordinavit. V. ἐξαγωνίοις in prima glossa est correctio marginalis seq. glossae Ἐξαγώνιος. Hoc semel perspecto, omnia facile hunc in modum digeruntur et emendantur: Ἐξαγκανίζεσθαι· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχειν. Ἐξαγωνίοις· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος οὔσιν, ἢ ἐξ τοῦ ἀγῶνος πόνον ἔχουσιν. Cf. VV. DD. qui facem mihi praetulerunt.

- c. 1274. l. 9. Ἐξαντῶν, α. — ὑπόγονος, οἶον ὑπογενιάζων, — ἐξάντην ε.
Ἐξ ἀντύγων, ἐκ τῶν περιφερῶν τ.
- c. 1275. l. 2. Ἐξάνω, ἀνώθεν ἐξάγει, ἐξενέγκει.
Ἐξαπαλλαγεῖ, ὑποχωρήσει.
— l. 12. Ἐξ ἀπίης γαίης, α. — οὔσης [ἐξάπινα.]
— l. 17. Ἐξαπορηθῆναι, ε.
— l. ult. Ἐξάρα, ο. — μεταίωρον υ.
- c. 1276. l. 8. Ἐξαρκῆν, α.
— l. 21. Ἐξας, εἶδος π.
- c. 1277. l. 1. Ἐξαναίνεται, α.
— l. 12. Ἐξαφύουσιν, ε.
- c. 1278. l. 3. Ἐξειδιετῆι, τ.
— l. 5. Ἐξειδήτησεν, κακῶς ἐδήκησεν.
— l. ult. Ἐξέθανεν, ἐλιποθύμησεν.
- c. 1279. l. 2. Ἐξεθείαζε, χ.
— l. 10. Ἐξειδ., π.
— l. 13. Ἐξεκαῖδιοι, οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ε.
- c. 1280. l. 6. Ἐξείρετο, η.
— l. 14. Ἐξεκαρυκεύθη, ω.
Ἐξεκαλύσω, ε.
Ἐξεκέδασεν, ε.
- E. α. — ὑπόγονον, οἶον ὑπογενειάζων. — ἐξάντη ε.
Ἐξ α. ἐκ τ. περιφερῶν τ. 6)
E. α. ἐξάγη, ἐξενέγκη.
Ἐξαπαλλαγῆ. ὑποχωρήση.
Ἐξ α. γ. α. — ο.
Ἐξαπορηθῆναι. ε.
E. ο. — μετέωρον υ.
Ἐξαρκῆ. α.
E. εἶδος □ π.
Ἐξαναίνεται. α.
Ἐξαφύουσιν. ε.
Ἐξειδήτει. τ.
E. κ. διάκησεν. 7)
E. ἐλειποθύμησεν.
Ἐξεθείαζε. χ.
Ἐξειδῆς. π. 8)
E. οἱ ἐκτὸς τῆς ε.
Ἐξήρετο. η.
Ἐξεκαρυκεύθη. ω. 9)
+
Ἐξεκαλύσω. ε.
Ἐξεκέδασεν. ε.

c. 1281.

6) Correctio a typoseta neglecta est.

7) Lexicographus scripsit: ἐδήτησεν.

8) Glossae exitum delevit.

9) Ms. lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 1281. l. 3. Ἐξεδούαζεν, ε.	Ἐξεδούαζεν. ε.
— 1. 5. Ἐξεκ. νόθη, κ.	Ἐξεκονόθη. κ. ¹⁰⁾
Ἐξεκορήθη, ε.	Ἐξεκορύνθη. ε.
— 1. 8. Ἐξεκλίθη, ε. ἀπεβ- ρίθη.	E. ε. ἀπεβρίθη.
— 1. ult. Ἐξέλεα, ἐξήρα.	Ἐξέλεεν. ἐξήρα.
c. 1283. l. 4. Ἐξεμέτρει, ἐπὶ ἄλωνον ἐμέτρει.	E. ἐπὶ ἄλωνος ε. ¹¹⁾
— 1. 18. Ἐξ ἐπάλλεων, ἐκ τῶν προμαχόνων.	Ἐξ ε. ἐκ τ. προμαχά- νων.
Ἐξεπάλλον, ἐξεπήδη- σαν.	Ἐξέπαλλον. ἐξεπήδησαν.
c. 1284. l. 3. Ἐξέπερην, ε. ἐπόρθησαν.	E. ε. ἐπόρθησαν. ¹²⁾
— 1. 8. Ἐξ ἐπιπολῆς, ἄνω- θεν [ἀριζος.]	Ἐξ ε. α.
c. 1285. l. 7. Ἐξερεύεκα, ε.	Ἐξερεύηκα. ε.
— 1. 14. Ἐξερευέεται, διε- νέγκει.	Ἐξερευέεται. διενέγκη. ἐξέρεκτα.
Ἐξέρεκτα, [ἐκπέση.]	
Ἐξερίπη, ε.	E. ε. ¹³⁾
c. 1288. l. 8. Ἐξευασμένου, τεθνεώτου γ.	E. τεθνεώτος γ.
c. 1289. l. 3. Ἐξεφαίνη, φα- νερώς ε.	E. φανερός ε.
— 1. 5. Ἐξέφατο, δ.	Ἐξέφθιτο. δ.
— 1. 8. Ἐξέφθιτο, ε.	Ἐξέφθιτο. ε.
c. 1290. l. 10. Ἐξέωσαν, ἐξό- ρισαν, κ.	E. ἐξώρισαν. κ.
c. 1291. l. 8. Ἐξήηται, η.	Ἐξήηται. η.
— 1. 12. Ἐξηκιστήδης, μ.	Ἐξηκιστήδης. μ.

S 2

c. 1291.

10) In medio glossae litteram expunxit.

11) In Ald. mendum typ.

12) Correctionem typhotheta non advertit.

13) Locus corruptus et indigestus, qui opem criticorum expectat. Cf. VV. DD.

- c. 1291. l. 12. Ἐξήκεστος, ἡ-
ταιρικὸς, ο.
Ἐξήκεστομαλκίδαυ π. Ἐξήκεστομαλκίδαυ. οἱ π.
14)
- c. 1292. l. 6. Ἐξηλίμβωρ, ε.
— l. 13. Ἐξημμέσι, ε.
— l. 17. Ἐξῆν, ἐξεγένοντο,
ἡ δ.
— l. 19. Ἐξηνδρομένον, ο.
c. 1293. l. 3. Ἐξήνιοι, α. —
ἡλοῖω δ. — ἀνυπο-
τακτ.. Ἐξηνδρομίον. ο. 15)
E. α. — ἡνία δ. — ἀνυ-
πότακτοι. 16)
- l. 6. Ἐξηνητημέναι, ε.
— l. 14. Ἐξηρημένην, ὑψου-
μένην [τε ἡρεμένην.]
Ἐξῆρηπεν, ε.
c. 1294. l. 9. Ἐξήχησαν, η.
— ἀπολελοιπέναι α.
— l. 16. Ἐξιθύει, ο.
c. 1295. l. 7. Ἐξίμεναι, ἐξα-
Φῆναι, ε.
— l. 9. Ἐξινάμενον, ἐκκενού-
μενον, ε.
Ἐξίπιται, ε.
Ἐξιπόμενος, κ.
c. 1297. l. 1. Ἐξοδιονόμοι, δ.
— l. 5. Ἐξονομήνης, ε. —
ἐξείπησ.
[Ἐξοντες, ἔχοντες.]
Ἐξ ὄνουχος, π.
Ἐξόπλησας, ο.
— l. 10. Ἐξορίζεν, ὄρον ε.
Ἐξηνητημέναι. ε.
E. υ.
Ἐξῆρηπεν. ε.
E. η. — ἀπολελειπέναι.
α.
Ἐξιθύοι. ο.
E. ἐξαφῆναι. ε.
E. ἐκκενούμενον. ε.
Ἐξίπεται. ε.
Ἐξιπόμενος. κ.
Ἐξόδιοι νόμοι. δ.
Ἐξονομήναις. ε. — ε. 17)
Ἐξ ο. π.
Ἐξοπλίσας. ο.
Ἐξορίζεν. ὄρξον ε. 18)
c. 1298.

14) In Ald. error typ.

15) VV. DD. conjecturam codicis scriptura confirmat.

16) Ultimae vocis exitum delevit.

17) VV. DD. conjectura auctoritate ms. firmatur.

18) Itidem.

- ε. 1298. l. 13. Ἐξουλῆς δίκη
ἐξουλῆς δ. — ἐπι-
βάλλων — ὅπερ εἰλ-
λεν λ.
- ε. 1299. l. 2. Ἐξοφρευόμενοι, ε.
— l. 9. Ἐξοχον, ἐκπρεπές,
[ἐξέπeditον.]
- ε. 1301. l. 1. Ἐξώλιγξαι, ὠλυ-
θεν, ἐξώλλυται, α.
— l. 17. Ἐξάργης, ἐξεγύ-
μνωσα [ἐξάρσις.]
Ἐξάρσις, γ.
- l. ult. Ἐξωσον, α. ἐκβαλ-
λαί.
- ε. 1302. l. 1. Ἐξώσω, α. ἐκ-
βάλλω.
- l. 3. Ἐξωστρακιάδη, ἐξω-
ται π.
Ἐξωστρακιάδος, οἱ μ.
- l. 10. Ἐξώτρυνεν, ἐξέπα-
σεν.
- l. 12. Ἐξωχεύεται, ε.
- l. 17. Ἐοι, [ἔσται,] εἴη,
γ. ὑπάρχοι [αὐτοῦ
αὐτῆς.]
- l. 22. Ἐοικότα, καθήκο-
τα, πρόφορα, ω.
- l. ult. Ἐοικῶς, ὁμοιωμένος.
- ε. 1303. l. 2. Ἐοῖο, [τοῦ] αὐ-
τοῦ, ἢ ε.
- l. 7. Ἐολότας, εἰλημμέ-
νον.
- Ἐξούλης δίκην ἐξούλης δ.
— ε. — ὅπερ οὐλ-
λεν λ. ¹⁹⁾
- Ἐξοφρευόμενοι. ε.
E. ε.
- Ἐξώλιγξεν. ὠλιῶθεν. ἐξ-
όλλυται. α.
- Ἐξάργησα. ε.
- E. γ.
- E. α. ἐκβαλλε.
- E. α. ἐκβαλλῶ.
- E. ἐξῶσταί π.
- Ἐξω τριακάδος. οἱ μ.
E. ἐξέπεισεν.
- Ἐξωχέτευται. ε.
E. εἴη. γ. υ.
- E. καθήκοντα. πρόσφο-
ρα. ω.
- E. ὁμοιωμένος.
- E. αὐτοῦ. ἢ ε.
- Ἐαλότας. εἰλημμένους.

S 3

c. 1303.

¹⁹⁾ Distinguendum est: Ἐξούλης δίκην ε. aut: Ἐξούλης δίκη. ε. Sic enim in adjecta interpretatione δίκην facile subintelligitur. In sequentibus praeunte codicis scriptura ἔλεν pro corrupto οὐλεν Lexicographo restitutum est. Cf. VV. DD.

- c. 1303. l. 7. Ἔολπεν, ἐλπίζεν, π. E. ἐλπίζει. π.
 — l. 16. Ἔορτα, ε. Ἔορτα. ε.
 c. 1304. l. 4. Ἐπαγγέλωσιν, κ. Ἐπαγγέλλωσιν. κ.
 — l. 12. Ἐπάγη, ε. — ὡς E. ε. — ὄθεν καὶ α.
 καὶ α.
 c. 1305. l. 6. Ἐπάγων, ..Φ. Ἐπαγώνη. αἰφνίδιος
 νήδιος κασάνδρα. K. 20)
 — l. 9. Ἐπάει, ἐπαίρει E. παίρει. ε.
 [ἀρᾶ.]
 c. 1306. l. 8. Ἐπαίιας, με. Ἐπαίιας. μετεωρήιας.
 ταιωρήιας.
 — l. 12. Ἐπαίνους, τ. — ἀρ. E. τ. — ἀρχαιρεσίας.
 χεσίας, Σ. Θ. Σικυ- Σ. Θ. Σικυωνία. καὶ
 νία, καὶ ἀλκείοι ταῖς α. τ. ἐπαινήτεσιν.
 ἐπαινήταισιν.
 c. 1307. l. 1. Ἐπαῖρα, π. Ἐπαῖρα. π.
 — l. 12. Ἐπ' ἀκινήτοισιν, ἢ Ἐπ' α. ἢ τάφοις, ἢ λί-
 τάφος, ἢ λίθος.θοις.
 c. 1308. l. 1. Ἐπακταῖος, Π. E. Π. ἐν Σάμῳ.
 ἐν Σάμῳ ἐπάκτηρον Ἐπακτῆρ. κ.
 κ.
 — l. 7. Ἐπάκτιος, θερμῆς E. ὁ Ἐρμῆς ἐν Σ.
 ἐν Σ.
 Ἐπακτὸς, ὄρκος ε. — E. ὄρκος οὐκ ε. — αὐ-
 εὐθέρετος.θαίρετος.
 — l. 13. Ἐπακτρίδας, τ. — E. τ. — οἱ κ. καὶ ἐκπα-
 ἢ κνηγοί. καὶ ἐκ- κτρικέλης δ.)
 πατρικέλης δ.
 c. 1309. l. 8. Ἐπαλλαχθεῖσα, E. ε. Σ. K.
 ε. Σ. κολχίσιον.

c. 1309.

20) Duas litteras expunxit; prima scriptura, si bene video, fuit: Ἐπάγων. καὶ φνίδιος κ.

1) Mufurus in mente habuit: ἐπακτρικέλης. Cf. VV. DD.

- c. 1309. l. 12. Ἐπαλλεν, ἔστη- E. ε. ἐπάλλθημεν.
σεν.
Ἐπάλλθημεν, ἐπαλλη- Ἐπαλληθεῖς. π. 2)
θεῖς, π.
— l. 19. Ἐπαλλακεύετο, π. E. π. ἐχρηῖτο.
χρηῖται.
c. 1310. l. 14. Ἐπαμβλήδην, α. Ἐπαμβλήδην. α.
— l. 19. Ἐπαμετροφανίω, Ἐπ' ἀμεροφανίω. ἐπὶ
ἐπὶ ἡμέρ.. φ.... ἡμέρα φίλου Φανέν-
τος. 3)
c. 1311. l. 1. Ἐπαμηνάσατο, Ἐπαμήσατο. ε.
ε.
— l. 6. Ἐπαμῦναι, βοηθῆ. E. βοηθῆσαι.
— l. 9. Ἐπαμφίεσαι, ε. Ἐπαμφιέσας. ε.
— l. 16. Ἐπαναθῆναι, μ. Ἐπαναθεῖναι. μ.
c. 1313. l. 12. Ἐπ' ἀντολαῖς, Ἐπ' α. ε.
ε.
[Ἐπάνιοι, ἀκούοι.
Ἐπάξονται, ἐπιφέρου-
σι, βαστάζουσιν.]
Ἐπαοιδία, φ. E. φ. 4)
— l. 19. Ἐπάρας, κουφή- E. κουφίσας. ὁ
σας, υ.
— l. 21. Ἐπαράσαι, κουφή- E. κουφίσαι. ε.
σαι, ε.
c. 1314. l. 1. Ἐπάρασας, E. ἀπέδυσας. ε.
ἀπέδυ, ε.
c. 1315. l. 7. Ἐπαρτέινη, ε. Ἐπαρτέινη. ε.
Ἐπάρουρος, ε. — ἑπτα- E. ε. — ἐπιμίθιος.
μίθιος.
c. 1316. l. 2. Ἐπασσεν, ε. E. ε. ὕφαινεν.
ὕφαινεν.

S 4

c. 1316.

2) V. Ἐπάλλθημεν pro Ἐπαλήθημεν e margine intrusa est.

3) Exitum v. ἡμέρ.. delevit. Litterae φ compendium scribendi adnexum est, cujus vim nescio.

4) Corregerat: Ἐπαίοι.

c. 1316. l. 12. Ἐπαυλία, ἢ E. ἢ δ.
[δὲ] δ.

— l. 18. Ἐπαυλος, ἐπίσκν, ε.

E. ἐπίσκοπος. ε. 5)

— l. ult. Ἐπαυρην, ἀπολέσαι.

Ἐπαυρεῖν. ἀπολαύσαι.

c. 1317. l. 4. Ἐπαυτάτων, π.

Ἐπ' αὐτάτων. π. 6)

Ἐπαύρονται, ἐπαίδον-
ται.

Ἐπαύρωνται. ἐπαίδων-
ται.

Ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐ-
τοφώρα, ε.

Ἐπ' α. ἐπ' αὐτοφώρα. ε.

Ἐπαυτοφάδες, ἐπ' αὐ-
τοφώρα, ἐπ' αὐτο-
φώρα δὲ τὸ φ. κα-
ταληφθὲν, υ.

E. ἐπ' αὐτοφώρα. ἐπ'
αὐτοφώρα δὲ ὁ φ.
καταληφθεῖς, υ.

c. 1318. l. 2. Ἐπαχ. ω. η, ἢ-
νίδη, ἐμπήθη.

Ἐπαχνώθη. ἠνιάθη. ἐλυ-
πήθη.

[Ἐπαχνώθη, τὰ αὐ-
τά.]

Ἐπάχνωσεν, ε.

E. ε. 7)

— l. 7. Ἐπεα πτερόεντα, τ.
— πτερ.. γ.

Ἐπεα π. τ. — πτερόων
γ. 8)

— l. 14. Ἐπέβρισεν, ε.

E. ε.

c. 1325. l. 1. Ἐπελήθη, ε.

E. ε. 9)

— l. ult. Ἐπέμυξαν, ἐπελυ-
κτῆρισαν, ε.

Ἐπέμυξαν. ἐπεμυκτῆρι-
σαν. ε.

c. 1326. l. 5. Ἐπενάων, ε.

Ἐπ' εὐνάων. ε.

— l. 8. Ἐπενέματο, ε.

Ἐπενέματο. ε.

c. 1326.

5) Ex ms. legendum est: ἐπίσκοπος.

6) Vitiosae scripturae origo haec esse videtur: Ἐπ' αὐτῶν.

7) In prima glossa ante et post ω litteram expunxit; ex glossa ejecta apparet, quod ab Ἐπαχνώθη diversam habuerit scripturam. Suspicio scriptum fuisse: Ἐπαχνώθη.

8) Exitum v. πτερ.. delevit.

9) Idem ordo, ac in prioribus edd. qui postea in Schreve-
liana ob seriem litterarum mutatus fuit, et in Alberti-
nam receptus.

- c. 1326. l. 14. Ἐπένοντο, ἐνεργούν.
 — l. ult. Ἐπενώτισεν, ε. ἀμφοιτρίωνι β'. Ἐπενώτισεν. ε. Ἀμφοιτρίωνι δευτέρῳ.¹⁰⁾
- c. 1327. l. 4. Ἐπεβαιώνιστο, ε. Ἐπεπαιώνιστο. ε.
 — Ἐπέσπαστο, ε. Ἐπέπαστο. ε.
 — l. 7. Ἐπέπιθεν, ἐπεπ. Ἐπέπιθμεν. ε.
 Ἐπέπληγον, πλήσσοιτες ε. Ε. ἔπλησσον ε.
- l. 10. Ἐπεπολέμητο, π. διέκειτο. Ἐπεπολέμητο. π. δ.
 Ἐπεπυλεῖτο, ἐπεπόρευτο. Ἐπεπωλεῖτο. ἐπεπορευέτο.¹¹⁾
- c. 1328. l. 3. Ἐπερίδεται, ἐπιγνυται, ε. Ἐπερείδεται. ἐμπήγνυται. ε.
- l. 8. Ἐπερῆρῶθησεν, ε. Ἐπερῆρῶθησεν. ε.
- c. 1329. l. 2. Ἐπερῶνησεν, δ. Ἐπερῶνησεν. δ.
 Ἐπεσαν, ε. Ἐπάσαντο. ε.
- l. 13. Ἐπέσκεψαν, ε. Ἐπεσκέψαντο. ε.
- c. 1330. l. 1. Ἐπέσσηθον, ἐπέλεκον, ε. Ε. ἐπελέκων. ε.
 Ἐπεσον, ε. Ἐπεσσον. ε.
 Ἐπεσσύμενος, ε. ἐπ' ὄρους, ε. Ε. ε. ἐπορούσας. ε.
- l. 8. Ἐπεστενάοντο, ε. καὶ ἤχαι. Ε. ε. καὶ ἤχουν.
- l. 13. Ἐπέτιον, ε. κατάλυμμα. Ἐπέτειον. ε. κατάλυμα.
- c. 1331. l. 4. Ἐπέτακτο, ε. Ἐπετέτακτο. ε.
 — l. 13. Ἐπετοξάζοντο, ε. Ε. ε. — ἐφώρων τ.
 — ἐφώμων τ.

S 5

c. 1332.

10) Lemma a VV. DD. restitutum est; in Ald. mendose.

11) Et hic, ut supra in v. Ἐν ὄνοπι πόντω, vitium m's. ei, qui litteras initt. appingebat, tribuendum est; versus finitur: Ἐπε. sequens incipit: πυλεῖτο.

- c. 1332. l. 4. Ἐπεβῆσαμ, ἐπει- Ἐπέβησεν. ἐπιβῆσαμ ε.
βῆσαμ ε.
Ἐπέβρυσεν, ἐπεβάρυ- E. ε.
σεν.
- c. 1319. l. 8. Ἐπεξάρυκεν, ε. Ἐπεξάρυκεν. ε.
Ἐπεξάζει, ε. Ἐπεξάρει. ε.
Ἐπεζήτει, η. ε. ἐπετή- E. η. ε. ε. ἐπεζήτουν τ.
ρει, ἐπεζέτουν τ.
- l. 14. Ἐπεθίαζεν, ε. Ἐπεθίαζεν. ε.
Ἐπέθρυσκον, ε. Ἐπέθρυσκον. ε.
- c. 1320. l. 6. Ἐπεὶ βουλευῶν, Ἐπιβουλευῶν. λ.
λ.
- l. 12. Ἐπειδεῖνεον, ἔπνου, Ἐπὶ δ' ἦνεον. ἐπήνου.
κ. κ. ¹²⁾
- c. 1321. l. 1. Ἐπιείζω, υ. Ἐπιείζομεν. υ.
— l. 8. Ἐπεικτῶμεν π. Ἐπεὶ χ' ἴωμεν π.
— l. 15. Ἐπειοὶ, οἴημοι, κ. E. οἱ Ἠλεῖοι. κ.
Ἐπειός, ὁ ἥλιος, α. E. ὁ Ἠλεῖος. α.
- c. 1322. l. 4. Ἐπειός, ο. — E. ο. — Οἰνηίδος — δει-
συνήιδος — δηλότε- λότερος — δείλω-
ρος — δήλωσιν σ. σιν σ.
- l. 19. Ἐπεισπεῖν, ἐπακο- Ἐπισπεῖν. ἐπακολου-
λουθούντας ε. θούντας ε.
- c. 1323. l. 2. Ἐπεὶ φίλον α. E. φ. α. — καθήμεν τ.
— καθάμεν τ.
- l. 5. Ἐπέιχεομεν π. — Ἐπεὶ χ' ἴωμεν π. — ἐξ
ἐξεράνετο. ἔρον ἔντο.
Ἐπιχθῶμεν, σ. Ἐπειχθῶμεν. σ.
- l. 9. Ἐπεῖχον, ε. Ἐπεῖχεν. ε.
Ἐπέκελεν, ε. Ἐπέκελεν. ε.
- l. 16. Ἐπεκλώσαντο, ἐπι- E. ἐπικατεκλώσαν. ε.
κατέκλυσεν, ε.
- c. 1324. l. 5. Ἐπεκώλυσεν, ε. Ἐπεκόκλυσεν. ε. ἀπὸ τ.
ἐπὶ τ. — καταλεί- — καταλείπου-
πουσιν

12) Correctionem typhotheta neglexit.

- πουσιν . . . σταῖς —
 προστίθηται, κ.
 c. 1332. l. 6. Ἐπετόχαζεν, ε.
 — l. 16. Ἐπ' Εὐρυγύη α. —
 ἀνδρόγεον εὐρύην ε.
 — μῆνωσ, ε. — ἱε-
 ρά.
 Ἐπ' εὐσεβείη, ε.
 c. 1333. l. 6. Ἐπεφάνη, ἐπ'
 αὐτοφώρω ω.
 Ἐπεφήμησεν, ε.
 Ἐπέφησαν, ἔφηκαν.
 — l. 18. Ἐπέχει, ἐπιμέλει.
 c. 1334. l. 4. Ἐπέχραον, ε.
 — ἀθροῖ ε.
 — l. 13. Ἐπιβόλους, ε.
 — l. 17. Ἐπήγαγον, ε. —
 πῆσαι.
 Ἐπηγανίδες, ἐπηνύγ-
 ματα.
 Ἐπηγγελλόμεν, π. —
 Σ. ἠλέκτρας.
 c. 1335. l. 6. Ἐπήεσαν,
 ὑπήρχοντο.
 Ἐπηετανόν, σ. ἀδιάλει-
 πτον, π.
 — l. ult. Ἐπήκοος, Ἀφροδί-
 τη ἐν Καρχηδόνιος.
- σι τὸ σταῖς — π.
 κ. ¹³⁾
 Ἐπεστόχαζεν. ε.
 Ἐπ' Ε. α. — Ἀνδρόγεων
 Εὐρυγύην ε. — Μί-
 νωσ, ε. — ἱεραίων.
 Ἐπ' εὐσεβίη.
 Ε. ἐπ' αὐτοφώρω ω.
 Ἐπευφήμησεν. ε.
 Ε. ἔφηκαν.
 Ἐπ' ἤχω. ἐπὶ μέλει. ¹⁴⁾
 Ε. ε. — ἀθροῖ ε.
 Ἐπηβόλους. ε.
 Ε. ε. — πείσαι.
 Ε. ε. ¹⁵⁾
 Ε. π. — Σ. ἠλέκτρα.
 Ἐπήεσαν. ἐπήρχοντο.
 Ε. σ. ἀδιάληπτον. π. ¹⁶⁾
 Ε. Α. ἐν Καρχηδόνιος. ¹⁷⁾
- c. 1336.

13) Articulo τὸ lacunam ms. supplevit.

14) If. Vossius restituit: Ἐπέχει. ἐπιμέλει. et sic rep-
 onendum est.

15) Correxerat: ἐπινύγματα.

16) Lektionem ms. VV. DD. Hesychio restituerunt.

17) Minime hic cum VV. DD. de Venere Chalcedonenfi
 cogitandum est; potius vero ita scribendum et inter-
 pungendum est: Ἀφροδίτη. ἐν Καρχηδονίῳ. V. Ἐπήκοος
 nempe

c. 1336. l. 4. Ἐπίλεγεν, ε.	Ἐπήλεγεν, ε.
c. 1337. l. 13. Ἐπημοιβοί, δ. — ἀλασσόμενοι.	E. δ. — ἀλασσόμενοι.
Ἐπιμύει, ε. — ἐπίπτει.	Ἐπημύει. ε. — ἐμπίπτει.
Ἐπίμυον, ε.	Ἐπήμυον. ε.
c. 1338. l. 20. Ἐπήρηκσεν, ε.	Ἐπήρηκσεν. ε.
c. 1339. l. 11. Ἐπησταί, ἐπι- λέλυκται, ε.	E. ἐπιλέλεκται. ε.
Ἐπίτεος, ε.	Ἐπήτεος. ε.
c. 1340. l. 2. Ἐπίτρομα, α.	Ἐπήτριμα. α.
Ἐπίτριος, λ.	Ἐπήτριος. λ.
— l. 6. Ἐπήωρα, κ.	Ἐπήωρα. κ. ¹⁸⁾
— l. ult. Ἐπιαλμένων, ἐθαλ- λομένων.	E. ἐφαλλομένων.
c. 1341. l. 3. Ἐπιαρτμαγὲν, ε. ἐχαρίωθησαν.	Ἐπεὶ ἀρτμάγεν. ε. ἐχω- ρίωθησαν. ¹⁹⁾
— l. 10. Ἐπιβάδαί, αἱ με- θέορται η. ἐπὶ τ. — ἢ ἐπειδὴν κ. π. τοῦ .. διὰ τ.	Ἐπίβδαι. αἱ μεθέορτοι η. ἀπὸ τ. — ἢ ε. κ. π. τοῦ β, δ. τ. ²⁰⁾

c. 1341.

nempe epitheton Veneris erat in fabula Καρχηδόνιος inscripta, nec nomen auctoris, ut alibi, lemmati praepositur, cum tempore Lexicographi haec Menandri fabula inter omnes nota esset.

18) Ms. lectio a VV. DD. reposita est.

19) In Ald. error typ.

20) Inter τοῦ et διὰ duas litteras cum adjuncto scribendi compendio delevit, pro quibus litteram β substituit, totamque glossiam ex Etymologo emendavit. In fine nominum αἱ et ες saepissime a scribis confunduntur; hujus permutationis, cujus causam antiquo cuidam scribendi compendio tribuo, codex Hesychii Marcianus innumera nobis exempla exhibet. Hinc pro Ἐπιβάδαί, cujus radix est βῆμι, Hesychio Ἐπιβάδες restituendum esse arbitror. Haec vox, ut grammatici nos docent, scribebatur etiam Ἐπίβδες, et, eliso β, Ἐπίδες, scripturas enim Ἐπιβάδαί, Ἐπίβδαι et Ἐπίδαι omnes vitiosas et genio linguae contrarias esse existimo.

- c. 1341. l. 14. Ἐπιβάλλει, Ἐπιβαλεῖ. ε.
 — l. ult. Ἐπιβαλμα, ὑπὸ πόδον. E. ὑπὸ πόδιον. 1)
- c. 1342. l. 17. Ἐπιβλάς, συννεφὲς ν. Ἐπιβλάξ. συννεφὴς ν.
- c. 1343. l. 4. Ἐπιβοᾶ τὸν Μ. — Μῦσαι — Ὑλλαν α. E. τὸν Μ. — Μοῦσαι — Υ. α. 2)
- l. ult. Ἐπιβουλεύει, ο. ζημιεῖ. E. ο. ζημιοῖ.
- c. 1344. l. 4. Ἐπιβότροι, π. — ἐνορχῆ, μ. Ἐπιβώτρι. π. — ἐνόρχει. μ.
- c. 1345. l. 12. Ἐπιβώτρι μ. — ἐφιπταστῆρι, οἱ γ. E. μ. — ἐφιππαστῆρι. οἱ γ.
- c. 1346. l. 1. Ἐπιγελαστικά, ὁ κ. Ἐπιγελαστάξ. ὁ κ.
 — l. 4. Ἐπιγλώσσω, ε. — Αἰσχ. Ἡρακλίδαις. E. ε. — Α. Ἡρακλίδαις.
 — l. 19. Ἐπιγράβδην, ε. — ἐπεξεστηκῶς. E. ε. — ἐπιξεστικῶς.
- c. 1347. l. 10. Ἐπίδαλον, λυμικόν. E. λοιμικόν.
 — l. 12. Ἐπίδαυροι, ε. Ἐπίδαύριοι. ε.
 — l. 15. Ἐπίδαψιλευόμενος, μ. E. μ. ἐπιχορηγῶν π. 3)
 Ἐπιχορηγῆ π.
 — l. 19. Ἐπιδεικτιῶντα, ε. — θέλων. E. ε. — θέλοντα.
 — l. 22. Ἐπιδεινήσας, σ. συσεΐσας. E. Ἐπιδινήσας. σ. συσεΐσας.

c. 1347.

1) Emendaverat: ὑπὸ πόδων.

2) Legendum videtur: ἔταν θρηνώσιν οἱ Μυσοί, τὸν Μ. rel. Cf. VV. DD.

3) Divisa conjunxit, quod typhotheta non animadvertit.

- c. 1347. l. 22. Ἐπιδεκλειοῖ, Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν
δετάνυσσεν ἰ. — κλει- ἰ. — κληῖδα π. 4)
- c. 1348. l. 5. Ἐπιδεύοιτο, ε. E. ε. — εἴη.
— ἦν.
- l. 10. Ἐπιδίχαι, σ. Ἐπίδεχα. σ.
Ἐπιδέλφινος, τ. Ἐπὶ Δελφινίῳ. τ.
- l. 19. Ἐπιδημίῳ, ε. ε. καὶ E. ε. ε. καὶ μὴ πρὸς πο-
πρὸς πολέμους γινο- λεμίους γινομένου.
μένους.
- l. 22. Ἐπιδηλίῳ μ. — Ἐπὶ Δηλίῳ μ. — μα-
μαχηθέντες η. χεθέντες η.
- c. 1349. l. 2. Ἐπίδικος, η. — E. η. — ἦς π. σ. — δι-
εἰς πλείους σ. — εἰ- κάζονται. 5)
- l. ult. Ἐπιδορπήματα, τ. Ἐπιδορπίσματα. τ.
+
- c. 1350. l. 2. Ἐπιδούριτον, E. ἐπιπαραστρόφιον. 6)
- ἐπιπαραστρεφίδα.
Ἐπιδραμέτην, ε. Ἐπεδραμέτην. ε.
- l. 14. Ἐπιδυσχεῖν, ἐπι- E. ἐπιτωθάξεν.
τωμάξεν.
- c. 1351. l. 6. Ἐπεικός, π. εὐ- E. π. εὐγνώμον. μ. εὐ-
γνώμων, μ. εὐφυῆ, σ. Φυές. σ.
- c. 1352. l. 5. Ἐπιέσσαθα γ. Ἐπιέσσαθα γ.
Ἐπιεσάμενος, λ. Ἐπιεσσάμενος. λ.
- c. 1353. l. 6. Ἐπιγορέων, κ. Ἐπηγορέων. κ.
- l. 9. Ἐπίηρος, τ. Ἐπίηρα. τ.
- l. 11. Ἐπίηρανα, ε. — E. ε. — ψυχῆς ἢ π.
ψυχῆς ποδῶν.
- l. 14. Ἐπίηραν, ε. Ἐπίηρος. ε.
Ἐπίηρος, β. 7)

c. 1353.

4) In Ald. glossa male divisa est errore typ.

5) Vulgatum ἐπιδιμάζονται a typosetha est.

6) Signum in Ald. omissum est.

7) In medio glossae litteram delevit; scriptum fuisse vide-
tur: Ἐπίηρος.

- c. 1353. l. 17. Ἐπιθαγγάνει, Ἐπιθιγγάνει. ε.
 — l. ult. Ἐπιθαλάμοντι, Ἐπιφλεγμαίνωσιν.
 ἐπιφλεγμένωσιν.
- c. 1355. l. 1. Ἐπιθήσει, ἐπι- Ἐπιβαλεῖ.
 βάλλει.
- l. ult. Ἐπιθρωσμοπεδίοιο, Ἐπὶ θρωσμῶ π. ο.
 ο.
- c. 1356. l. 6. Ἐπιθωτάζον- Ἐπιτωθάζοντες. ε.
 τες, ε.
- l. 8. Ἐπιθέντες, ε. Ἐπιθέντες. ε.
- l. 12. Ἐπικάρ, ε. — κατ- Ἐπὶ κάρ. ε. — κατω-
 φερές τ. φερές τ.
- l. 17. Ἐπικάρπον, κ. Ε. κ. 8)
- c. 1357. l. 3. Ἐπικαρυκεύε- Ἐπικαρυκκεύεται. α.
 ται, α.
- l. 5. Ἐπικελαβῆσιν, ε. Ἐπεὶ κε λάβησιν. ε.
- l. 7. Ἐπικαταδαρθεῖν, Ε. ἐφυπνῶσαι.
 ἀφυπνῶσαι.
- c. 1358. l. 16. Ἐπίκλη, ἢ ε. Ἐπίκλην. ἢ ε.
 Ἐπίκλη, ε. Ἐπίκλην. ε.
- c. 1359. l. 4. Ἐπικλόπειος, Ζ. Ἐπικλόπιος. Ζ.
- l. 10. Ἐπικινάφου ἔλκων, Ἐπικινάφων ε. δ. 9)
 δ.
- c. 1360. l. 1. Ἐπικοίνιος, Ζ. Ε. Ζ. ἐν Σαλαμῖνι.
 ἐν Σαλαμῖνι.
- l. 6. Ἐπικόρον, ἐπικόπον. Ε. ἐπικόπον. Πάφιοι.
 Πάμφιοι.
- l. 10. Ἐπικότα, ἐπίμορ- Ε. ἐπίμορφα, ἀ πᾶς ἀν-
 φα, ἀπασαν τίς μ. τις μ. σοφ. Ναυ-
 σοφ. γαυκλίω κχι π. πλίω κχι π. 10)
- c. 1361. l. 4. Ἐπικράνα, π. Ε. π. καλύμματα. ε.
 καλύματα, ε.

c. 1362.

8) In Ald. Ἐπικάρπιον errore typ.

9) Reponendum est: Ἐπὶ κινάφου ε. Cf. VV. DD.

10) Cf. VV. DD. qui lemma restituerunt.

- c. 1362. l. 11. Ἐπίκτιτον, ε. Ε. ε. εἰσελθόν.¹¹⁾
 εἰάνελθών.
 — l. 16. Ἐπικύς, ε. Ἐπικύσας. ε.
 c. 1363. l. 3: Ἐπικώμος, ὁ Ε. ὁ. ε. τῆ Φύλῃ. ἢ α.¹²⁾
 ἐπάδων τῆ Φίλῃ, ἢ
 α.
 — l. 7. Ἐπιλαφθέντες, φ. Ἐπιλαμφθέντες. φ.
 Ἐπιλεᾶν, ε. Ἐπὶ λέαν. ε.
 — l. 12. Ἐπιλεξαμένη, ἐπι- Ε. ἐπικαλεσαμένη.
 μαλεσσαμένη.
 c. 1364. l. 2. Ἐπιχημένος, κ. Ἐπειλημένος. κ.
 — l. 14. Ἐπιλίζουσα, κ. Ἐπιλίζουσα. κ.
 Ἐπιλίζουσι, δ. Ἐπιλίζουσι. δ.
 Ἐπιλίγδην, ἐπιράνδην. Ἐπιλίγδην. ε. ἐξ ἐπι-
 Ἐπιδρομῆς ε. — ἐπι- δρομῆς ε. —
 γράβδην, ε. Ἐπιγράβδην. ε.¹³⁾
 c. 1365. l. 4. Ἐπιλίμνιος, Π. Ἐπιλήμνιος. Π.¹⁴⁾
 — l. 12. Ἐπιλλο, παρᾶ- Ἐπιλλος. παρᾶστραβος.
 στραμος, η. ἢ.¹⁵⁾
 — l. 17. Ἐπιλύγειον, ε. Ἐπιλύγειον. ε.
 Ἐπιλύς, ζ. Ἐπηλυσ. ζ.
 c. 1366. l. 1. Ἐπιλυσσαμένη. Ἐπιλυσσαμένη. Ἐλευθῶ.
 Ἐέλευθερία καὶ μιᾶ τ. καὶ μία τ.¹⁶⁾
 c. 1366.

11) Scriptum erat olim: εἰσχνελθών. vel potius: ἀνελθών.
 eis

12) In posterum itaque vera et simplicissima If. Vossii
 conjectura: τῆ Φύλῃ. in textu ponenda est. Cf. VV. DD.

13) Totum artic. Ἐπιδρομῆς ad finem usque, in margine
 olim adscriptum fuisse suspicor.

14) Cf. VV. DD. qui Ἐπιλίμνιος vel Ἐπιλιμένιος resti-
 tuunt.

15) Glossa ita exarata erat: Ἐπιλλ. Hinc scripturae vi-
 tium.

16) Scribae litterarum initt. malae distinctionis culpa tri-
 buenda est, versus enim in Ἐπιλυσσαμένη finitur, et se-
 quens in ἐλευθερία incipit, cui litteram initt. praefixit.

- c. 1366. l. 1. Ἐπὶ Λιψυδρίῳ μ. — Ἀθηνῆθεν οἱ Α. — τειχίσαντες.

- l. 14. Ἐπιμαστοκά, τ. Ἐπιμάστακα. τ.
 — l. ult. Ἐπιμαστον, ε. — Ε. ε. — α.
 αἰαγκαίων. [ἐνδεής.]
- c. 1367. l. 4. Ἐπίμαστος, ε. Ε. ε. — πεινός, τ. ¹⁸⁾
 ποιινός, τ.
- l. 10. Ἐπιμάσσεται, ε. Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτί-
 — Σοφ. αἰχμαλώ- σιν.
 τησην.
- l. 14. Ἐπίμαχον, χ. ᾧ Ε. χ. ᾧ. δ. τ.
 [οὔ] δύναται τ.
- l. 17. Ἐπιμελύξαι, δ. Ἐπιμελιξαι. δ.
- c. 1368. l. 9. Ἐπιμηδεακήρει, Ἐπὶ μῆδεα κείρει. τ.
 τ.
- l. 12. Ἐπίμηνον, οἱ ἰ. — Ε. οἱ ἰ. — θ. τ.
 θυσία τις.
- Ἐπιμηνία, ἡ κ. Ε. ἡ κ.
 Ἐπίμηρον, ἐπιμίλεια Ἐπίμηρον.
 [καὶ δώσω] τ. Ἐπιμίλεια. τ.

c. 1369:

Mufurus deinde articulum bene univit, in Aldina vero errore typoth. iterum divisus fuit. Mufurus doctè emendavit, at, ut mihi videtur, minus vere; Lexicographus vocì Ἐπιλυσαμένη servandi liberandique notionem primum tribuit, deinde unam Ilithyiarum et Cere-rem eadem voce cognominatas fuisse docet. Codicis ergo lectionem, quae ob simplicitatem se commendat, retineo, et ita lego: Ἐπιλυσαμένη. ἐλευθέρια. καὶ μία τ.

17) Ita lacunam ms. ex Suida et Hesychio v. Λιψυδρίον. supplevit.

18) Ne ποίνιμος aut ποιπυνός? prius cum ἐχληρός, postè-rius cum δραπέτης analogum esset. Videant alii; VV. DD. emendatione non acquiesco.

- c. 1369. l. 8. Ἐπιμύσας, κ. E. κ. κ.
κλείσας.
[Ἐπιμωρέων, ἀδικου-
μενοῖς ἐβοήθουν.]
Ἐπινάξαι, ε. E. ε. ¹⁹⁾
— l. ult. Ἐπινέναξαι, τ. Ἐπινένακται. τ. ²⁰⁾
c. 1370. l. 12. Ἐπίνιον, μ. Ἐπίνειον. μ.
c. 1371. l. 9. Ἐπιξενουῶσαι, E. μ. — A. Κρήσσαις.
μ. — Aισχ. Κρήσσαις.
c. 1372. l. 1. Ἐπίξεινον, ξ. E. ξ. — κ. ξ¹⁾.
— κρέοκοπτον ξ.
Ἐπιξενοδίκη, ἡ συνηγο- Ἐπὶ ξένῳ δίκη. ἡ συνηγο-
ρή καὶ ἡττ. ρική, ἐν ἣ ὁ ἡττ. ²⁾
Ἐπίξομεν, υ. Ἐπίξομεν. υ.
Ἐπίξυλον, τ. ε. πα- E. τ. ε. παραστροφίδα
ραστροφίδα τ. —
ἐπίκοπος. τ. — ἐπίκοπον.
Ἐπιξυνῶ ἐπικοινωνῶ [γάρ
ἐστὶν τὸ ξανθόν.] E. ε.
Ἐπὶ ξυροῦ, ε. — ἀκρο- E. ξ. ε. — α. ³⁾
τάτου.
[Ἐπιοί, οἱ Ἴλιοι.]
Ἐπίορα, χ. E. χ. ⁴⁾
c. 1373. l. 4. Ἐπιώσομαι, ε. Ἐπιώσσομαι. ε.
c. 1374. l. 5. Ἐπιπαλλαδεία, Ἐπὶ Παλλαδίῳ. δ. —
δ. — ἐδικάζομεν οἱ ε. ἐδικάζον οἱ E.
— l. 9. Ἐπίπαξ, σ. ἐπίτομος ο. E. σ.
Ἐπίτομος ο. ⁵⁾

c. 1374.

19) Emendaverat: Ἐπιμώρου.

20) In Ald. Ἐπινένεκαται a typoth.

1) In Ald. κρέοκοπτον culpa typoth.

2) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio et mendum typ. fatis exercent.

3) Cyrilli Lex. ms. Ἐπὶ ξυροῦ. ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιστάσει.

4) Emendaverat: Ἐπειοί. οἱ Ἠλεῖοι.

5) Ordinem ms. VV. DD. restituerunt.

- c. 1374. l. 16. Ἐπίπαστον, Ἐπίσπαστον. τ.
τ.
- c. 1375. l. 3. Ἐπιπέδη, πισ- Ἐπιπέδηται. πεισθῆ.
θῆ.
Ἐπιπεῖν, κ. Ἐπισπεῖν. κ.
- l. 10. Ἐπίπεται, φθεί- E. φθίνει. κ.
νει, κ.
- l. 13. Ἐπιπηχῆ, τ. π. E. τ. π. τὰ ἄνω.
τῶν ἄνω.
- l. 15. Ἐπιλίσσασα, δ. E. δ. δ.
διατινάσσα.
[Ἐπιπειθεῖη, ἀναπεισ-
μονῆσα.]
- Ἐπιπλα, ι. — ἔγγια, E. ι. — ἔγγεια, α.
α. †
- c. 1376. l. 3. Ἐπίπλαδον φ. Ἐπίπλαδον φ.
†
- l. 6. Ἐπιπλέγοι, ε. Ἐπιπλέγοι. ε.
- l. 12. Ἐπιπλον, ε. — E. ε. — ὑμῖν ε.
ὕμιν ε.
- c. 1377. l. 5. Ἐπιπνεύων, ε. E. ε. καὶ Ἀλκαῖος. ἦπου-
— καὶ ἀλκαίως ἦ- †
πρυναγανδρωνδᾶς- συναγανδρωνδᾶς με-
μενον στρατόν ν. νον σ. ν.
- c. 1378. l. 3. Ἐπιποληίδες, αἰ E. αἰ π. — περώνοντα.
π. — περώνοντα.
- l. 12. Ἐπίποτμα, ε. Ἐπὶ πότμω. ε.
Ἐπιπρηνές, ε. καστραμ- E. ε. κατεστραμμένον.
μένον.
- l. 17. Ἐπιπρήων, τ. Ἐπιπρίων. τ.
- c. 1379. l. 16. Ἐπιρῆξσκον, ε. Ἐπιρῆξσκον. ε.
- l. ult. Ἐπιρῆπεῖ, ε. — E. ε. — ἐπιστήκη.⁶⁾
ἐπιστή.
ἐπιστή.

6) Ex ms. legendum est: ἐπιστήμει. Sic et Abresch emendaverat.

- c. 1380. l. 6. Ἐπιβήματα, E. o. — μηδέπω — ἐπε-
o. — μηδέποτε — ληλυθός — ἰαμ-
ἐπιληλυθός — βεία, β.
— 1. 11. Ἐπιβήγμῖνι, ε. Ἐπὶ βήγμῖνι. ε.
— 1. 13. Ἐπιβήσεσκον, ἐπε- Ἐπιβήσεσκον. ἐπ-
πάντο, ε. σπάντο. ε.
— 1. 19. Ἐπιβήτως, ε. Ἐπιβήτος. ε.
c. 1381. l. 1. Ἐπιβρίσκον- Ἐπιβρίσκοντο. ε.
το, ε. †
— 1. 5. Ἐπιβρόθησαν, ε. Ἐπεβρόθησαν. ε.
— 1. 9. Ἐπιβρόπῃς, ε. Ἐπὶ βρόπῃς. ε. 7)
— 1. 11. Ἐπιβρώλογουσι, E. καλαμώνται τὸν α.
καλαμώνται α.
— 1. 17. Ἐπιβρύμίζει, δ. Ἐπιβρύμιζει. δ.
Ἐπιβρύμιον, ἐπιβρέον. E. ἐπιβρέον.
c. 1382. l. 1. Ἐπιβύζειν κ. Ἐπιβύζειν κ.
— 1. 6. Ἐπίσακτον, α. Ἐπίσακτον. α.
Ἐπισαλονήξ, ἐπιε- Ἐπισαλονημένη. ε.
νουμένη.
— 1. 9. Ἐπισαχθής, χ. Ἐπισαχθής. χ.
— 1. 12. Ἐπισαιούσης, ε. — E. ε. — ἐπιχαλάντων.
ἐπιχαλάντων, Σ. α. σ. Σ. Α. σ.
c. 1383. l. 4. Ἐπίσημος, ε. E. ε. — π.
— προφανέστερος.
[Ἐπισθέντες, ἐπιχα-
ρέντες.]
Ἐπίσθιον, σ. E. σ. 8)
— 1. 8. Ἐπισιν, ε. Ἐπισιν. ε.
c. 1385. l. 6. Ἐπισκυκλεῖν, ε. Ἐπεσκυκλεῖν. ε.
Ἐπισκυκλίσας, σ. Ἐπεσκυκλήσας. σ.

c. 1385.

7) Correctio a typothea neglecta est.

8) Glossam Ἐπισθέντες pro Ἐπισθάντες supra suo loco habuimus.

- c. 1385. l. 14. Ἐπισμῆ, ἐπι- Ἐπισμήχει. ε. ἀπό τ.
 τρίβει, ἐπὶ τ. — αἰ- — αἱματώεσσα.⁹⁾
 ματώεσσα.
- c. 1386. l. 3. Ἐπιμυγεῶς, ε. Ἐπιμυγεῶς ε.
 — l. 5. Ἐπισπαστὸν, ἀνδρε- Ε. αὐθαίρετον, ο.
 τενον, ο.
 — l. 10. Ἐπισπάσει, ε. — Ε. ε. — ληνοῖς λ.¹⁰⁾
 λίνους λ.
 Ἐπισπάσθω, ἐλκυνέ- Ε. ἐλκυνέτω τ.
 τω τ.
- c. 1387. l. 1. Ἐπισπείρει, Ἐπίσπειρον, σ. τ.¹¹⁾
 σχοινίον τ.
 — l. 5. Ἐπισπέρχουσαι, ε. Ἐπισπέρχουσαι. ε.
 — l. 8. Ἐπισπωμένη, ἐπα- Ἐπισπομένη. ἐπακολου-
 κολουθεῖσα. θῶσα.
 — l. 13. Ἐπισσεύσας, ε. Ἐπιστεύσας. ε.
 Ἐπισσεύουσα, π. Ἐπιστεύουσα. π.¹²⁾
 — l. 16. Ἐπίσσου, ἐφόμη- Ε. ἐφορμήσας.
 σας.
 — 18. Ἐπισσυτέρη, ο. Ἐπασσυτέρη. ο.
- c. 1389. l. 10. Ἐπιστεφέας Ε. οἶνιο. ἐπεστεφ.
 οἶνω, ἐπιστεφ.
 — l. 12. Ἐπίστη, οἶδες. Ε. οἶδας.¹³⁾

T 3

c. 1390.

9) In artic. Ἐπισμῆ pro Ἐπισμῆ. duo alia verba, Ἐπισμήχει nempe et Ἐπισμῶχει, quae scribarum negligentia forte omissa fuerint, explicantur. Omnibus in genere communes sunt interpretationes: ἐπιτρίβει. λοιδορεῖ. πλήττει. Ad Ἐπισμήχει vero pertinent verba: ἀπὸ τοῦ Σμήχειν rel. quemadmodum ad Ἐπισμῶχει verba: Σμῶξαι γ. rel.

10) Reponendum est: τοῖς λίνους λ. ut Casaubonus olim divinabat.

11) Excusandus est Musurus, qui proverbium in mente non habuit. Scribendum est: Ἐπὶ σπείρα σχοινίου. τ. ut VV. DD. restituerunt.

12) Hic et in praeced. glossa VV. DD. scripturam codicis restituerunt.

13) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

c. 1390. l. 5. Ἐπίστηται, γινώσκειται.	E. γινώσκηται.
— l. 9. Ἐπίστιχας, κ. Ἐπίστιον, ο. κάλυμα.	Ἐπὶ στήχας. κ. E. ο. κατάλυμα. ¹⁴⁾
— l. 12. Ἐπιστολαί, ε. ἐπισταγαί, Α.	E. ε. ἐπιταγά Α.
— l. 14. Ἐπιστομίζων, Φιμόνων, ε. Ἐπιστιχθεῖσαν. π.	E. Φιμονῶν. ε. ¹⁵⁾ Ἐπιστιχθεῖσαν. π.
c. 1391. l. 3. .πιστραβή. . χημα α. φέρων. Ἐπιστρατόν, ἐπιστρατιάν.	Ἐπιστραβῆς, ὄχημα α. Φ. ¹⁶⁾ Ἐπὶ στρατόν. ἐπίστρατιάν.
Ἐπιστροφάδην, ἐπιστρεφόμενος ἰ. ἢ μὴ ε.	E. ἐπιστρεφόμενος. ἰ. ἢ μετὰ ε. ¹⁷⁾
c. 1392. l. 1. Ἐπιστυνίης, ἐπισυνίης, ἢ ε.	Ἐπιστυνιέης. ἐπισυνιέης, ἢ ε.
— l. 11. Ἐπισφοραῖς, δ.	Ἐπεισφοράί. δ.
— l. 14. Ἐπισφρήσας, ἐπισενέγκων.	Ἐπεισφρήσας. ἐπεισενέγκων.
c. 1393. l. 4. Ἐπισχοίης, ἐπιβάλοι.	E. ἐπιβάλοις.
— l. 11. Ἐπὶ τὰ κανὰ τ.	Ἐπὶ τὰ κανὰ τ.
— l. 13. Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαμύειν, ἢ ε.	E. ἐπικαταμύειν. ἢ ε. ¹⁸⁾
Ἐπιταμυναβούλου, π. — μανδρὸς βούλου τ.	Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. π. — Μανδραβούλου τ.

c. 1393.

14) Voces κάλυμμα et κατάλυμα a scriba permiscetur.

15) VV. DD. Φιμῶν bene reposuerunt, vitium enim ex correctione supra vocem notata: Φιμῶν. natum est.

16) Ita litteras vetustate evanidas restituit. Cf. VV. DD.

17) Bene, ut opinor, jungitur ἐπιστρεφόμενος ἰ. Particula μὴ pro μετὰ ex compendio nata est.

18) Pro ἐπικαμύειν scribendum est ἐπικάμυνεν. De ἐπικαταμύειν sive ἐπικαμύειν Lexicographus hoc loco nunquam cogitabat.

e 1393. l. 13. Ἐπιταξίδις σ.	Ἐπιταξίδια, σ.
c. 1394. l. 3. Ἐπὶ τὰ χειρό- να, ε.	Ἐπὶ τὰ χείρονα. ε.
— l. 9. Ἐπιτειμήτωρ, ε.	Ἐπιτιμήτωρ. ε.
— l. 14. Ἐπιτεκναντῆρες. οἱ π.	Ἐπιτεχναντῆρες. οἱ π.
e. 1395. l. 8. Ἐπιτετράφαν- ται, ε.	Ἐπιτετράφαται. ε.
— l. 13. Ἐπίτδμα, ε.	Ἐπίτευγμα. ε.
Ἐπίτευκται, ε. — ἔστω.	Ἐπίτέτευκται. ε. — ἔ- στιν.
[Ἐπιτευξόμενος, ἐπι- τυχών.]	
Ἐπιτεχνήσεως, μ.	E. μ.
c. 1396. l. 6. Ἐπιτιμή . . α, β.	Ἐπιτιμήτορα. β. ¹⁹⁾
— l. 15. Ἐπιτοθάζει, κ.	Ἐπιτωθάζει. κ. ²⁰⁾
c. 1397. l. 3. Ἐπιτραπεζεί- διος, ὁ π.	Ἐπιτραπεζίδιος. ὁ π.
— l. 10. Ἐπιτρίματα, κ. Ἐπιτριμοί, α.	Ἐπιτρίματα. κ. Ἐπήτριμοι. α. ¹⁾
— l. 13. Ἐπιτροπάδες, ε.	Ἐπιτροπάδην. ε.
— l. 17. Ἐπιτροχάδη, π.	Ἐπιτροχάδην. π.
c. 1398. l. 4. Ἐπιτρύσσειν, ε.	Ἐπίτρυsson. ε.
— l. 7. Ἐπιτυφῶσαι, ε.	Ἐπιτυφῶσα ε.
— 13. Ἐπιφαλινίου, τ. — Ἀρίσταρχος ἐπὶ φαλινίου γ. — περὶ τὸν σφάλητα, ἐπα- σχητία γάρ ὁ φα- λής.	Ἐπὶ Φαλινίου. τ. — Α. ἐπὶ Φαληνίου γ. — παρὰ τὸν Φάλη- τα, ἐπαναισχυν- τία γάρ ὁ Φάλης.

T 4

c. 1399.

19) Duas litteras delevit.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐπιτολθάζων. χλευάζων. pro Ἐπι-
τοθάζων.

1) Rescribendum est: Ἐπίτριμοι. VV. DD. idem monen-
tibus.

c. 1399. l. 6. Ἐπιφέρη, α. ^α	Ἐπιφέρεται.
Ἐπιφημητέρες, οἷς ε.	Ἐπιφημητῆρες, οἷ ε.
— l. 18. Ἐπιφόριμα, ε.	Ἐπιφορίαν. ε.
c. 1400. l. 10. Ἐπιφυλλίς, β.	Ἐπιφυλλίς. β. μ. ἐπι
μικρόν.	τέλει βλαστάνον. ²⁾
Ἐπιτέλει, βλαστά-	
νων.	
— l. 15. Ἐπιχαλαῶ, τ. —	E. τ. — θεράπαιναν. ³⁾
θεραπαίνας.	
— l. 21. Ἐπὶ Χαριζένης, ε.	E. X. ε. — ἡ Χαριζένη
— ἡ χαριζύνη διαβ.	διεβ.
c. 1401. l. 11. Ἐπιχειρονο-	Ἐπιχειρονομοῦντες. τ.
μοῦντες, τ. — χρω-	— χρώμενοι. ⁴⁾
μένοις.	
— l. 13. Ἐπιχειρία, χ.	Ἐπιχειρία. χ.
Ἐπιχητία, ε.	Ἐπιχητίας. ε.
c. 1402. l. 16. Ἐπιψάμοις, ε.	Ἐπὶ ψάμοις. ε.
— l. ult. Ἐπιψίση, ε.	Ἐπιψίσει. ε.
c. 1403. l. 3. Ἐπιωγαί, οἷ α.	E. οἷ α. τόποι, υ. ⁵⁾
τόποι [καὶ ἀμμένοι,	
υ.	
— l. 9. Ἐπλαγγέην, ε.	Ἐπλαγγέθη. ε.
Ἐπλαζόμην, ἐπλανό-	E. ἐπλανώμην.
μην.	
c. 1404. l. 2. Ἐπνύθη, η.	Ἐπνύνθη. η.
— l. 4. Ἐποβελία, τ.	Ἐποβελία. τ. ⁶⁾
— l. 7. Ἐποι, λ.	Ἐπη. λ.
Ἐποίθετο, η.	Ἐπύθετο. η.

c. 1404.

2) Glossam bene restituit. Cf. VV. DD.

3) Compendia litt. ας et αν aliquam inter se similitudinem habent, et facile a scribis confunduntur.

4) Scriptura codicis hexametri finem exhibet: Ἐπι χεῖρε νομοῦντες.

5) Verba: καὶ ἀμμένοι. male ejecit, pertinent enim ad glossae interpretationem; reponenda itaque et scribenda sunt: καὶ ἀλίμενοι. portubus carentes. Cf. VV. DD.

6) VV. DD. conjecturam auctoritas ms. confirmat.

- c. 1404. l. 7. Ἐποιθόμην, η. Ἐπυθόμην. η.
 — l. 17. Ἐποισθήσεται, ε. E. ε.
 [Ἐποιπνύοντα, ἐνεργούοντα.]
 Ἐποίχεται, ἐποιπ. E. ἐπιπ.
 c. 1405. l. 2. Ἐποκίλα, ἐπὶ τὸ ξυρὸν ε. Ἐπωκῆλα. ἐπὶ τὸ ξυρὸν ε.⁷⁾
 — l. 5. Ἐποπολύζει, θ. E. θ.
 [Ἐπόλια, αἰγίδια.]
 Ἐπόμενοι, α. E. α.⁸⁾
 — l. 9. Ἐποτος, ο. Ἐποψ. ο.⁹⁾
 c. 1406. l. 7. Ἐπορθεῦσα, Ἐπορθεῦσα. ἐπαγρυπνήσα.
 — l. 12. Ἐποστέφας, ε. — Ἐπος τ' ἔφατ' ε. — διεξήει.
 Ἐπισσόμενος, π. Ἐποσσόμενος. π.
 c. 1407. l. 10. Ἐπουσεν, ε. — E. ε. — η.¹⁰⁾
 ἤγαγεν [ἤπερ οὔσαν.]
 c. 1408. l. 15. Ἐπρυτάνευεν, E. διάκει.
 — l. 18. Ἐπταγράμματα, Ἐπταγράμματον. τ. —
 τ. — Σαράπην. Σάραπιν.
 c. 1409. l. 6. Ἐπταπόδην, τ. E. τ. — μ. ἑπτὰ ποδῶν. ε.
 — μεγέθει.
 Ἐπταπόδων, ε.
 c. 1410. l. 1. Ἐπτάχορδα, E. π. μ. δι' ἑπτὰ χορδῶν α.
 π. μ. διπτάχορδον α.

T 5

c. 1410.

7) Scripturam Ἐπωκῆλα a VV. DD. restitutam ms. confirmat.

8) Emendaverat: Αἰπόλια:

9) Prima scriptura fuit procul dubio: Ἐποτος. Cf. VV. DD.

10) In verbis a Musuro deletis aut alia verbi forma latet, forte: ἢ Ἐπούρισην. vel ἢ Ἐπούρωσην. aut, quod mihi probabilius est, varia glossae scriptura e margine in contextum translata.

- c. 1410. l. 5. Ἐπτερύγει, α. Ἐπτερύγη. α.
 — l. 10. Ἐπίστην, ε. Ἐπίστην. ε.
 — l. 12. Ἐπτόλισθαι, τ. Ἐπτόλισθον. τ.
 — l. 14. Ἐπτύσκυ, α. Ἐπτύσκυον. α.
 c. 1411. l. 1. Ἐπύθετο, η. — E. η. — ἐμάνθανε —
 ἔμανθε — ἐπιθμός. †
 — l. 8. Ἐπωβέλεια, π. — Ἐπωβελία. π. τμήμα
 τμήματι ὄλημα — †
 — ιτ. τι ὄλημα — δέκα-
 τον.
 c. 1412. l. 1. Ἐπώζειν. ε. — E. ε. — ἐφημένη τάφω
 ἐφημένη τάφον τ. τ.
 — l. 7. Ἐπώκιλαν, ε. Ἐπώκειλαν. ε.
 Ἐπωμίδια, ω. — ἱεραῖ- Ἐπωμίδιον. ω. — ἱερα-
 — ται π. τικόν π.
 Ἐπ' ὠμων, ε. Ἐπ' ω. ε.
 [Ἐπώνασθαι, ἐπώνυ-
 — μος.] E. ο.
 Ἐπώνυμοι, ο. E. ο.
 c. 1413. l. 3. Ἐπωπα, ἀλεκ- Ἐποπα. ἀλεκτρούνα α.
 — τρούνα α. Ἐπώπη, ἐπόπη ε. ¹¹⁾
 — l. 7. Ἐπώπει, ἐπόπει, E.
 c. 1414. l. 1. Ἐπωρύετο, ἐπέ- Ἐπωρύετο. ἐπένθη. ἢ φ.
 — ρύετο, ἢ φ. Ἐπωρορέχαται, ε.
 — l. 5. Ἐπωστρίδες, α. — E. α. — ἐπέχουσαι κ.
 — ἐπέχουσαν κ. E. π. — παιδίον ν.
 — l. 11. Ἐραδος, π. — παι- E. π. — παιδίον ν.
 — δίονα ν. E. ἔθαζεν. ε.
 — l. 15. Ἐραζεν, ἔθαζεν, ε. E. ἔθραζεν. ε.
 c. 1415. l. 2. Ἐραμος, ε. Ἐράμενος. ε.
 — Ἐρανα, ἐκανέισφοράς, E. συνεσφοράς. δ.
 — δ.

c. 1415.

11) In Ald. vitium typ.

- c. 1415. l. 16. Ἐράπτομεν, ε. Ἐρράπτομεν. ε. ¹²⁾
 c. 1416. l. 13. Ἐρατινοί, ε. E. ε. — Δ.
 — Ἀράβων.
 Ἐρατινον, ἐπέραστον, Ἐρατεινόν. ε. ε. ¹³⁾
 ἔνδοξον.
 Ἐρατόν, ε. E. ε.
 Ἐρατοθάν, ἀνεπανά- Ἐράτοθεν. ἀνεπαύσαν-
 σατο. το.
 — l. ult. Ἐραῖται, ε. Ἐραται. ε.
 c. 1417. l. 4. Ἐργα, π. — E. π. — γ. ¹⁴⁾
 γεωργίαν [ἢ ἐργά-
 ζει.]
 c. 1418. l. 1. Ἐργάτις, π. E. π. — ἔλεος. ¹⁵⁾
 — ἔλεως.
 — l. 5. Ἐργάται, c. — ἐκεί- E. ο. — ἐκείνοι μ.
 νοις μ.
 c. 1419. l. 7. Ἐργεῖ..., οἱ ἐπ' Ἐργεῖται. οἱ ἐπ' ἀγρῶν
 ἀγρὸν ο. c. ¹⁶⁾
 Ἐργέτην, ε. Ἐργέτιν. ε.
 c. 1420. l. 18. Ἐρέειν, ε. — Ἐρεΐνειν. ε. — α.
 ἄγειν.
 [Ἐρέεινεν, ἐρεεινῶν.]
 Ἐρεΐνω, ε. E. ε.
 c. 1421. l. 13. Ἐρέθονται, E. κρέμανται.
 κρέμονται.

c. 1422.

12) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

13) Haec glossa negligentia typ. in Ald. omissa fuit; ad-
 eoque a ceteris quoque editionibus abest, loco suo in
 posterum reponenda.

14) Quae hic deletit, ad seq. glossam pertinere videntur.

15) Quid cum ista correctione voluerit, sane non perspi-
 cio; quod vero ἔλεως ex compendiosa vocum οὕτως ἐλέ-
 γετο scriptura profectum sit, omnino persuasus sum.
 Cf. VV. DD.

16) Glossae exitum deletit.

- c. 1422. l. 1. Ἐρείδῃ, συν- Ἐρείδε. σ. ἐσθίει, ἢ μ.¹⁷⁾
 τόμως ἐσθίει. ἢ μ.
 — l. 4. Ἐρείδε, στηρίζει. E. στηρίζει.¹⁸⁾
 — l. 13. Ἐρεμβοί. v. — Ἰν- E. v. — Ἰνδοί A.
 διοι A.
 c. 1423. l. 4. Ἐρέει, εἴποι. E. εἴποι.
 — l. 12. Ἐρεσσάμενα, κ. Ἐρεσσέμενα. κ.
 — l. 14. Ἐρεσιμήτρην, τ. Ἐρεσιμέτραν. τ.
 — l. 16. Ἐρεσκίη, θρησκία. E. θρησκεία.¹⁹⁾
 — l. 18. Ἐρεσμει, κώπη. Ἐρεσμός. κ.²⁰⁾
 Ἐρεσιμόνες, αἱ χεῖρες. E. αἱ χεῖρες ἐρέσσουσα.
 Ἐρέσει, ἐρεσχελοῦντες, Ἐρεσχελοῦντες. φ.
 φ. π.
 . λαύνει κώ. Ἐλαύνει. κωπηλατεῖ.
 Ἐρέσειον, η. Ἐρεσσον. η.¹⁾

c. 1425.

- 17) Signum in Ald. abest. Ex scholiaste Aristoph. scribendum puto: Ἐρείδει. συντόμως ἐσθίει. Cf. VV. DD. Mallem tamen seq. glossam huic praeponere, easque ita unire: Ἐρείδει. ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει. ἐρείδει δὲ, συντόμως ἐσθίει, ἢ μ. Solemnior enim verbi significatus rariori praecedere debet, et luculenta fit vitiosae accentuationis Ἐρείδῃ origo. Aut fingamus etiam, totum artic. Ἐρείδει δὲ, συντόμως ἐσθίει. ἢ μ. rel. docta quadam manu in margine adjunctum fuisse, et postea alieno loco intrusum. Larga est in Hesychio ingenium acuedi materies!
- 18) Legerem: Ἐρείδει. στηρίζει. Glossam vero pro addimento marginali habeo.
- 19) In Ald. vitium typ.
- 20) Melius primum correxerat: Ἐρεσμει. κωπηλατεῖ. Quod olim praecedentis Ἐρεσμει, κωπηλατεῖ correctio marginalis fuit. Nec κώπη in κωπηλατεῖ a Musuro nimium audacter mutatum credamus, vox enim aliquando κω compendiose scribitur: quae postea ambiguitas imperitos scribas facile decepit.
- 1) Locum luxatum Musurus confusorem reddidit. Subjiciamus cum If. Vossio voces ἐρεσχελοῦντες, φ. glossae infra seq. Ἐρεσχελία, ad quam forte in margine olim adscri-

- ε. 1425. l. 12. Ἐρεῦσαι, ἔρυ- E. ἔρυθρον π.
θραν π.
— l. 16. Ἐρεχθομένη, σ. E. σ. ἔλαυνομένη. β.
ἐλαμβανομένη, β.
— l. 21. Ἐρεψα, ε. ὀρόφη- E. ε. — ὠρόφῃσα.²⁾
σα.
ε. 1426. l. 1. Ἐρέψομεν προ- E. πρὸς αἰετόν. σ. πρὸς
σακετόν, σ. προσα- αἰέτωμα.
έτωμα.
— l. 6. Ἐρημα, βούλομα, E. β. ἐρωτήσα.³⁾
ἐρωτήσω.
— l. 8. Ἐρήμη, μ. διατηθῆ. E. μ. — διατηθῆ.⁴⁾
Ἐρήμησιν, ν. Ἐρημάσι. ν.⁵⁾
— l. 20. Ἐρηρεδαπαί, ε. Ἐρηρέδαται. ε.
Ἐρηρεῖσθαι, ἡρμόσθαι, Ἐρηρεῖσται. η. ἡσφα-
ἡσφαλεῖσθαι. λίσθαι.⁶⁾
Ἐρήρες, εὐάρεστον. E. ε.⁷⁾
[Ἐρηρετλάται, ἐρη-
ριασμένοι εἰσίν.]

c. 1426.

adscriptae fuerint; retineamus quoque Musuri ἐρέσσου-
σαι, quod compendiose scriptum ante seq. Ἐρέσσει fa-
cile excidere potuit. His praestitutis, omnia feliciter
ita ordinantur: Ἐρεσμίονες. αἱ χ. ἐρέσσουσαι. (Aut
ἐρεσσόντων) Ἐρέσσει. ἐλαύνει κόπας. (Ita enim descri-
bere malim) Ἐρ. η. rel. Cf. VV. DD.

2) Correctio a typoseta praetermissa est.

3) In Ald. vitium typ.

4) Cyrilli Lex. ms. Ἐρημιδίη. (pro Ἐρήμη δίη) ὅταν,
μὴ παρόντων ἐκατέρων τῶν μερῶν, ὁ δικαστὴς τὴν ψήφον
ἐνέγκει. Hesychius vero, ut saepius in ejusmodi for-
mulis, adnexam vocem subaudiuit.

5) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio exercuit. Rescri-
benda est codicis lectio, quam et series alphabetica po-
stulat. Forma Ἐρήμησιν poetica est pro ἐρήμους.

6) Reponendum est: Ἐρηρεῖσθαι. ἡρμόσθαι. ἡσφαλεῖσθαι.

7) Scriptura glossae nata est ex correctione interlin: Ἐρή-
ρες. Scribendum ergo aut: Ἐρήρες. vocales enim coa-
lue-

c. 1426. l. 20. Ἐρήριπται, π.	E. π. ⁸⁾
c. 1427. l. 2. Ἐρηρίσθαι, π.	Ἐρήρεισται. π.
Ἐρηρισμένος, α.	Ἐρηρεισμένος. α.
— l. 19. Ἐριβρεμέτης, με- γάλα β.	Ἐριβρεμέταο. μ. β.
Ἐριβοιανύξ, καὶ μ.	Ἐριβοια νύξ. ἡ μ.
c. 1428. l. 11. Ἐρίδεται, μ.	Ἐρέδεται. μ.
— l. 14. Ἐριδίμιος, Ζ.	Ἐριδήμιος. Ζ.
Ἐριδιάν, α.	Ἐριδία. α.
— l. 23. Ἐρυζώοισι, π.	Ἐριζώοισι. π.
Ἐρίηρες, μ. — μεγα- λωφελῆν, μ.	E. μ. — μεγαλωφελῆς. μ.
c. 1429. l. 19. Ἐριθλέης, μ.	Ἐριθαλέης. μ.
— l. 11. Ἐριθεύι, ε.	Ἐριθεύει. ε.
— l. 13. Ἐριθαλέα, μ.	Ἐριθαλλέα. μ.
Ἐριθηλες, μ.	Ἐριθηλέες. μ.
— l. 17. Ἐριθῆαι, ε. ἔρε- θισμένοι.	E. ε. ἔρεθισμένοι.
Ἐριθοι, ο. — ἱερουρ- γοί, ἡ μ.	E. ο. — οἱ ἔριουργοί. ἡ μ.
Ἐριθοισιν, ἐργάται, γεωργοί.	E. ἐργάταις, γεωργοῖς. ⁹⁾
c. 1430. l. 2. Ἐρικῆς, ὁ ε. Κρηται δ.	E. ὁ ε. Κρητες δ.
— l. 5. Ἐρίκεα, Φ.	Ἐρέικεα. Φ.
Ἐρίκει, σ.	Ἐρέικει. σ.

c. 1430.

Iuerunt. Aut cum If. Vossio: Ἐρηρές. a simplici ἄρω deductum.

8) Glossa a Musuro rejecta ita legenda est: Ἐρηρέδαται. ἔρηρεισμένοι εἰσίν. et correctio est praecedentis Ἐρηρεδαπαί. e margine huc translata. Nec accentus quempiam moveat; haec enim forma ubique fere in libris scriptis circumflebitur: quam ob causam, nescio.

9) Cyrilli Lex. ms. Ἐριθοι. νῦν οἱ γεωργοί, παρὰ τὴν ἔρην, ἡγοῦν τὴν γῆν. ἐργάται. Ἐριθοις. γερδίαις. (Leg. γεωργοῖς.) ἢ τοῖς τὰ ἔρια ἐργαζομένοις.

- c. 1430. l. 14. Ἐρικτὰ σ. — E. σ. — ἀλφίτα, σ.
 ἀλφια σ.
 — l. 21. Ἐριμῶν, μ. Ἐριμύκων: μ. ¹⁰⁾
- c. 1431. l. 1. Ἐρινάδες, ο. ἢ E. ο. ἢ συκαῖ ἄρβενες. ¹¹⁾
 συκαῖ. . ἄρβενες.
 — l. 17. Ἐρινύς, δ. — Ἄφρο- Ἐρινύς. δ. — Δ. ε.
 δίτης [ἢ] εἰδωλον.
- c. 1432. l. 9. Ἐρίπεια, σ. Ἐρείπια. σ.
- c. 1433. l. 11. Ἐρισθενέας, E. μεγαλοσθενεῖς. μεγα-
 μεγαλοσθενούς, μέ- λοδυνάμους. ¹²⁾
 γαλοδυναμία.
 — l. 19. Ἐριστήρ, μαρσί- E. μαρσίππιος.
 πιος, σ.
- c. 1434. l. 6. Ἐρίτιμον, ἰ — E. ἰ — μ.
 μεγαλοτίμον.
 [Ἐρίτω, λαμβανέτω.]
 Ἐριφέας, χείμαρρος. E. χίμαρος. ¹³⁾
- l. 9. Ἐριφος, Διόνυσος. E. Δ. ¹⁴⁾
 Ἐριφύλης, τῆς χρυ- E. τῆς χρυσίω π.
 σίου π.
 Ἐριφύλιον, τ. — Ἐρμῆ. E. τ. — Ἐρμῆν.
 Ἐριφύλλος, δ. — Φε- E. δ. — Φελλός.
 λός.
 — l. 18. Ἐρίψαι, α. — κα- E. α. — καταρβήψαι.
 ταρήψαι.

c. 1434.

10) In adjecta interpretatione confunduntur Ἐριμύκων et Ἐριμυῶν. Cf. VV. DD.

11) In Ald. συκαῖα ἄρβ. culpa typ. Musurus duas litt. delevit. Scriptum erat: συκαῖοἰἄρβ. et legendum est: συκαῖ οἰ ἄρβ. Cf. VV. DD.

12) In postremis vocibus compendia exitus male descripta sunt.

13) Glossam deletam ita restituerat: Αἰρέτω. λ.

14) Huic articulo, non a Musuro, sed ab alio quodam in margine codicis adjuncta sunt: ἔριφος, ὁ μικρὸς αἰξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι Φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρῶτος. χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Quae postea in contextum ed. Aldinae a typosetha illata sunt. Cf. VV. DD.

- c. 1434. l. 18. Ἐρίψημα, π. Ἐρίψιμα. π.
 c. 1435. l. 9. Ἐρκα, τείχος ε. Ἐρκατος. τείχος ε.
 c. 1436. l. 1. Ἐρκεσι, δ. Σ. E. δ. Σ. Ἀθάμαντι δευ-
 ἀθάμαντι β'. τέρω.
 — l. 13. Ἐρκος, η. — ὦ E. η. — ὡς τό. Αἴμ.
 αἴμ.
 c. 1437. l. 1. Ἐρμα, ἔρισμα E. ἔρεισμα — ἀσήμων
 — ἀσίμων — ἔρι- — ἔρεισμα στηρί-
 σμα στηρίζων, κ. ζον, κ.
 c. 1438. l. 8. Ἐρμεον, σωρός Ἐρμαιον. σ. λ.¹⁵⁾
 λίθων.
 — l. 15. Ἐρμῆς, τ. — — E. τ. — π. ἰ. — Διός
 πτώσεως ἰδέας — σωτῆρος. κ.
 διωσώτηρος, κ.
 c. 1439. l. 7. Ἐρμῆς σ. — E. σ. — ἰ.
 ἰδρυμένος.
 [Ἐρμια, πόδες κλίνης.]
 Ἐρμινα, π. E. π.
 c. 1440. l. 9. Ἐρμῆνιος χ. — E. χ. — τοῦ Δήμου
 τῆς λίμνου τυράν- τυράννου, ὃς ε.¹⁶⁾
 νων, ε.
 c. 1441. l. 9. Ἐρριοι, κ. †
 Ἐρροῖα, ἔργ^{ον} [ἔρινα- Ἐρριοι. κ.
 ξει.] E. ἔργα.
 — l. 14. Ἐρωμένω, φ. Ἐρωμένω. φ.
 c. 1442. l. 1. Ἐρώντι μ. Ἐρώντι μ.
 c. 1443. l. 10. Ἐραδάται, Ἐραδάται. ἐρράμμένοι ε.
 ἐρράμμένοι ε.
 Ἐρράδατο, ε. πέφυρτο. E. ε. ἐπέφυρτο.
 Ἐρράδε, ε. Ἐρρε δέ. ε.
 — l. 14. Ἐρράδαμιζε, ἐρό- E. ἐρόφει.
 φα.

c. 1444.

15) Cyrilli Lex. ms. Ἐρμαῖον. ἐπιπερδὲς εὐρημα.

16) Mallem: ἐνὸς τῶν τῆς Δήμου τυράννων, ὃς ε.

- c. 1444. l. 3. Ἐρρεῖ, α. — E. α. — ἔρρεεν.
 ἔρρα.
 εἰδων, τ. Ἐρεῖδων. τ. ¹⁷⁾
- Ἐρρεγμένοντο, ε. Ἐρρεγμένοντο. ε.
 — l. 8. Ἐρρέσθη, δ. Ἐρραίσθη. δ.
 — l. 11. Ἐρρέτω, α. — ὄζε- E. α. — ὄλεσάτωι
 σάτω.
 — l. 13. Ἐρρήντα, δ. Ἐρρήντα. δ.
 Ἐρρήσω, η. Ἐρρήσει. η.
 — l. ult. Ἐρρίζοντα, ι. Ἐρρίζωται. ι.
- c. 1445. l. 4. Ἐρρον, ἔρρωτι. E. ἐρρώντο. α.
 α.
 — l. 7. Ἐρρύθημα, ε. πυρά. Ἐρύθημα. ε. π.
 Ἐρρύξει, κ. Ἐρύξει. κ.
 Ἐρρυσάμενος, σ. Ἐρυσάμενος. σ.
 Ἐρρύσομεν, ε. Ἐρύσομεν. ε.
- c. 1446. l. 10. Ἐρρωπίζομεν, E. Ἰ. — χ. — σῆστρα κ.
 Ἰ. — χόρτος — σί-
 στρα κ.
- c. 1447. l. 2. Ἐρρώσαντα, Ἐρρώσαντο. ε. ¹⁸⁾
 ἐτάχυναν.
- l. 12. Ἐρρη, ὄρμη. E. ὄρμήσει. ¹⁹⁾
 Ἐρρήεις, δ. νεαρόν. E. δ. νεαρός. ²⁰⁾
- c. 1448. l. 1. Ἐρυγιάτωρ, E. μ. ἐρυγήτωρ. ²¹⁾
 μ.
 Ἐρρύγανον, ε. Ἐρύγανον. ε.
 — l. 4. Ἐρυγή, ἐκβρασις E. ε. φωνή. β.
 [ἐρυγήτωρ,] φωνήσας,
 β.

c. 1448.

17) Duae priores litteras erasit.

18) In Ald. ἐπάχυναν errore typ.

19) Scribendum est: Ἐρρη. ὄρμηση. Cf. VV, DD.

20) V. νεαρόν ad seq. glossam olim pertinebat.

21) V. ἐρυγήτωρ ex sequentibus huc retraxit.

- c. 1448. l. ult. Ἐρύετο, ἐφύ- E. ἐφύλασεν.
λασσον.
- c. 1449. l. 5. Ἐρυθήμας, β. Ἐρυθίνας. β.
Ἐρύθμισεν, ε. Ἐρύθμισεν, ε.
- l. 10. Ἐρυθροδανομένα, Ἐρυθροδανώμένα. π.
π.
- Ἐρυίκετο, ἔρρεεν, ε. Ἐρυίσκετο. ἔρρρεεν. ε.
- c. 1450. l. 3. Ἐρυμνόν, ἰ. — E. ἰ. — σ.
σκοτεινόν [ἐπιβαί-
νες.]
- Ἐρυμνῶδης, λ. — παρ- Ἐρυμνῶδες. λ. — παρ-
έχων, ἢ υ. χον. ἢ υ.
- l. 11. Ἐρυξας, κατέ- E. κατέσχες. ε.
σχον, ε.
- l. 20. Ἐρυσάρματες, τ. E. τ. ταχεῖαι. κ.
ταχεῖαν, κ.
- c. 1451. l. 11. Ἐρύσονταί, π. E. π. ἐλκύσουσιν.
ἐλκύσωσιν.
- c. 1452. l. 2. Ἐρχαντο, κ. Ἐέρχατο. κ.
— l. 5. Ἐρχαο, ε. Ἐρχεο. ε.
- c. 1453. l. 14. Ἐρομαίσε, ἐρω- E. ἐρωτῶ σε.
τῶσαί.
- l. 18. Ἐρωμένος, α. ἐρω- E. α. ἐρωτήσας, διὰ τοῦ
τήσας. ο.
- Ἐρωμένους, ε. ἠγαπη- Ἐρομένους. ε. ἠγαπημέ-
μένους. νους, διὰ τοῦ ω. 1)
- c. 1454. l. 5. Ἐρώσει, ρ. Ἐρωήσει. ρ.
- l. 8. Ἐρώτιον, ε. Ταρραν- E. ε. T.
τίνοισ.
- [Ἐς, εἰς, ἐν, ἐκ, πρὸς
ὑπέρ.]

c. 1454.

1) Adjunxit διὰ τοῦ ω, quemadmodum in anteced. articulo διὰ τοῦ ο. In posterum ergo omittenda sunt, hic enim, ut alibi, diversae glossarum scripturae sub una sola explicantur. Cf. VV. DD.

- c. 1454. l. 8. Ἐσαθρεῖν, E. ε. ²⁾
 — l. 15. ^{ε.} Ἐσαν, η. ἐπορεύοντο. E. η. ε.
 [Ἐσα, εἰμαρμένη.]
 Ἐς ἅπασαν, ε. Ἐς α. ε. ³⁾
 c. 1455. l. 15. Ἐσεβῶν, δ. E. δ. καὶ ποταμὸς M. ⁴⁾
 καὶ π M.
 c. 1456. l. 3. Ἐσέναις, εἰς τρι- E. εἰς τ. ἡμέραν. ⁵⁾
 την. †
 Εἰσεργούει, ε. Εἰσεργούει. ε.
 — l. 11. Ἐπέφθην, ε. — E. ε. — Σ. Παιδάλα. ⁶⁾
 Σοφ. παιδάλα.

U 2

c. 1456.

- 2) Non video, cur artic. Ec ejecerit, nam suo loco positus est, et varius glossae usus bene exponitur. Eum igitur retinendum esse credo, excluso tantum ἐκ, quod vitium esse videtur antecedentis ἐν, notatum nempe erat ^{ἐν} in codice quodam: ἐκ. in quo postea describendo mendum ejusque emendatio, ut saepius fit, juxta se ponebantur.
- 3) Emendaverat: Ἀῖσα. ε.
- 4) Compendium π significat et πόλις et ποταμός, interdum tamen compendium v. πόλις lineola destitutum est; exiguum hoc discrimen facit, ut voces a scribis saepius commutentur. Nil ergo obstat, quo minus πόλις, tot rationibus hoc efflagitantibus, Hesychio restituatur. Cf. VV. DD. Inter glossas sacras, quas ex Glossario Cyrilli Marino descripsi, invenio Ἐσσεβῶν. Ἀραβῶν. quae ex libro Jobi desumpta postremam glossae interpretationem χωρῖα ἀναρπα illustrare videtur; Lexicographus enim, ut saepius, varias unius ejusdemque glossae scripturas explicat.
- 5) V. ἡμέραν addidit, quae hic, ut supra in VV. Ἐναρ et Ἐνάς, facile subintelligitur.
- 6) Lineola lemmati imposta solitum illud signum est, quo nomina propria in mss. distinguuntur. Cf. VV. DD. qui lemma restituerunt.

- c. 1456. l. 11. Ἐσέχυντο, α. E. α. προήεισαν.
προῆσαν.
- c. 1457. l. 3. Ἐσημέναντο, Eσημήναντο. ε.
ε.
- l. 7. Ἐσθήματα, ἰ. E. ἰ.
[Ἐσθητά, ὄρατά.]
- Ἐσθιε, α. E. α. 7)
- l. 10. Ἐσθλαί, ξ. — καὶ E. ξ. — καλά, ἐσθλαί,
λαίεσθλα ο. c.
- c. 1458. l. 5. Ἐσιμαμώρευον, Ἐσιναμώρευον. ε.
ε.
- l. 12. Ἐσίχναί, σ. — E. σ. — συμπηκτεῦσαι.
συμπηκτεῦσαι. Δ. Δ. 8)
- Ἐσκαζεν, ἐχάλαινον. E. ἐχάλαινον.
- c. 1459. l. 6. Ἐσκεβώρησεν, Ἐσκευώρησεν. ε.
ε.
- l. 12. Ἐσκήψαντο, ε. Ἐσκήψαντο. ε.
- c. 1461. l. 14. Ἐσκύλωσεν, Ἐσκυλῶσθαί. α.
α.
- l. 19. Ἐσμέσον, τὸ δ. E. τὸ δ.
[Ἐσμενέλαον, εἰσμενέ-
λαον.]
- Ἐσ μέσον α. Ἐσ μ. α.
- c. 1462. l. 2. Ἐσ μέσον συνίε- Ἐσ μ. συνήεσαν. ε.
σαν, ε.
- l. 5. Ἐσμηλευμένος, κατα- E. κατακεκομμένος.
κεκομένος.
- Ἐσμός, ο. — ἀθροίσ- E. ο. — ἀθροίσματος.
μασιν.
- l. 9. Ἐσμόνω, ε. Ἐσμονῶ. ε. 9)
- l. 12. Ἐσμυριχμέναί, μ. Ἐσμυρῆιχμέναί. μ. 10)

c. 1462.

7) Emendaverat: Αἰσθητά. ο.

8) In Ald. mendum typ.

9) Signum in Ald. omisium est.

10) A typ. in Ald. Ἐσμυρῆιχμέναί.

ε. 1462. l. 12. Ἐσμυρμένον, δι- ασμυρνήσοντα.	Ἐσμυρμισμένον. διασμυρ- νήσαντα.
Ἐσμυρμισμένον, χ. ἔχον σ.	Ε. χ. ἔχοντα σ.
— l. 17. Ἔσο, γενοῦ. [ἔσο, ἔξόσου.]	Ε. γ.
Ἐσόβδην, ε.	Ε. ε. ¹¹⁾
ε. 1463. l. 8. Ἐσπάδα, τ. — κακ. φαίνεν. τ.	Ε. διπλοῦν. τ. — καδυ- φαίνεν. τ. ¹²⁾
— l. 13. Ἐσπανδοκόν, ε.	Ἐσ πάνδοκον. ε.
ε. 1464. l. 1. Ἐσπάσατο, ε.	Ἐσπάσαντο. ε.
— l. 3. Ἐσπεο, ἠκολούθησ.	Ε. ἠκολούθησε.
— l. 5. Ἐσπέρια, δικτικά μ.	Ε. δυτικά μ. ¹³⁾
— l. 14. Ἐσπερο, ο. — ὡς κ. Ἐσπερχεν, ἤπεισεν, η.	Ε. ο. — ὡς κ. Ε. ἤπεργεν. η. ¹⁴⁾
ε. 1465. l. 4. Ἐσπινθεύετο, ἠξήροντο.	Ε. ἠξήροντο.
— l. 8. Ἐσποθερπές, π.	Ἐσ πόθ' ἔρπεσ. π. ¹⁵⁾
— l. 12. Ἐσπόδησεν, ἐσφά- λησεν.	Ε. ἐσφάλισεν.
ε. 1466. l. 1. Ἐσσεσθαί, ἐν- νιηέχθαί.	Ε. ἐννιηέχθαί.
Ἐσσει, υ.	Ἐσσί, υ.
— l. 5. Ἐσσεύανται, ἔρχον- ται.	Ἐσσεύαντο. ἔρχονταί.
— l. 11. Ἐσσήϊ, ε.	Ἐσσηϊ. ε.
— l. 15. Ἐσσίνευσεν, ε.	Ἐσίνευσεν. ε.

U 3

ε. 1467.

11) Ex deletis articulum formaverat: Ἐς ὅ. ἐξ ὅσου.

12) V. διπλοῦν perspicuitatis aut defectus refarciendi causa inferuit.

13) En vitii originem: δικτικά μ. Litt. η et υ, unitim post-
ea exaratae, in κ transferunt.14) Musuri emendatio, quam typ. non advertit, vera est,
et in textu ponenda. Cf. VV. DD.

15) Emendationem typotheta neglexit.

- c. 1467. l. 3. Ἐσσομεμένοις, μ. Ἐσσομένοις. μ.
 — l. 11. Ἐσούλλα, α. Ἐσούλα. α.
 — l. 13. Ἐσταθευμένος, ἡρέ- Ἐ. ἡρέμα υ. — ἢ ὅτι οὖν.
 μως υ. — ἡτιον.
- c. 1468. l. 13. [Ἐστελεν,] Ἐστελεν. ο.
 εσταιλεν, ο.
- c. 1469. l. 10. Ἐστίαί, θ. Ἐστίαί, θ. — οἶόν τε η.
 — οἶόντα η.
- l. 14. Ἐστησεν, ἠΰφρανεν, Ἐστησεν. η. ¹⁶⁾
 [ἢ τροφή.]
- l. 16. Ἐπτιάσχωρος, μ. Ἐπτίας χῶρος. μ.
 c. 1470. l. 7. Ἐστίταρτι, ε. Ἐστ' ἄρα. ε.
 — l. 19. Ἐστόμφασα, η. Ε. η. — α.
 ἀλαζωνία.
 [Ἐστόν, ἐστίν, ὑπάρχε-
 τε, ἐστέ.]
 Ἐστον λ. — ἀττικῶς ε. Ἐστ. λ. — Ἀττικὸς ε. ¹⁷⁾
- c. 1471. l. 7. Ἐστορα, τ. — Ε. τ. — περιὸν δ.
 περιὸν δ.
- l. 12. Ἐστρέβλου, ἐβα- Ε. ἐβασάνιζεν.
 σάνιζον.
- l. 17. Ἐστυρον, ἐδεισαν, ε. Ε. ε. ε. ¹⁸⁾
- c. 1472. l. 1. Ἐστυφέλιξε, δ. Ε. δ. προεπηλάκισεν.
 προεπηλάκισεν.
 Ἐστῶ, γ. [ἴσον ὑπάρ- Ε. γ.
 χον ὑπαρξίς.]
 Ἐστωρσφίν, ε. Ἐστωρ. σφίν. ε.
 — l. 10. Ἐσφαλτο, διαμαρ- Ε. διημαρτήκει.
 τήκει.

c. 1472.

16) Emendatio VV.DD. Ἐστίασεν nullum jam admittit du-
 bium. Additamentum ἢ τροφή natum esse videtur ex
 ἡγουν τῇ τροφῇ, quod ab interprete quodam in margine
 forte notatum fuerit.

17) Emendatio a typ. praetermissa est. Cf. VV.DD.

18) If. Vossii conjectura Ἐστυγον. ἐδεισαν. reponenda est.
 Vulgatum ἔδυσαν a typ. est.

- c. 1472. l. 12. Ἐσφικωμένον, E. ἔσφιγμένον.
ἔσφιγμένον.
- l. 15. Ἐσφειλεν, σ. Ἐσφηλεν. σ.
Ἐσφίκωνται, κ. Ἐσφήκωνται. κ.
- c. 1473. l. 6. Ἐσχαλαῖα, λ. Ἐσχαλαῖα. λ.
Ἐσχάρα, β. — ἡ ἑστία E. β. — ἡ ἑστία — φα-
— φακαρῶνα — χυ- †
τρο ... ἡ ποροφ. καρῶνα — χυτρό-
πους, ἡ πυροφ. ¹⁹⁾
- c. 1474. l. 1. Ἐσχάρα, π. — Ἐσχάρα. π. — ἐξώ-
ἐξώστρας τ. στραγ τ.
[Ἐσχατογοράων, ἐ-
σχρά ἀγορεύων, δη-
μηγορῶν.]
- Ἐσχαρίτην, ψ. E. ψ. ²⁰⁾
- c. 1475. l. 6. Ἐσχατες Μυ- E. M. π. — Π. ἐπὶ τὸν
σῶν, π. — Πυθίαν ἔσχατον Μυσῶν
ἔ.... πλεῖν ¹⁾
- l. 8. Ἐσχε, ὑπάισχεν. E. ὑπέσχεν.
- c. 1476. l. 6. Ἐσωληνεύομην, Ἐσωληνεύομην. σ. ²⁾
συμπεριεφερόμην.
- l. 8. Ἐσοπτρον, κάτο- E. κ.
πτρον, [καθρύπτην.]
- c. 1477. l. 5. Ἐταίριος, Ζ. Ἐταιρεῖος. Ζ.
- c. 1478. l. 1. Ἐταῖροι, Φί- E. φίλοι. κακά περ π. ³⁾
λοι, κακά περ π.
- l. 6. Ἐταμ ..., φ. Ἐτάρη. φ. ⁴⁾
Ἐτάμη, δ. Ἐτάθη. δ.

U 4

c. 1479.

19) Compendium exitus in v. χυτρο ... delevit.

20) Glossam deletam ita refinxerat: Αἰσχρογοράων. αἰ-
σχρά α.1) Proverbia explicationem in fine mutilam ex Suida sup-
plevit.2) Compendia scribendi in fine vocum typhotheta in Ald.
male reddidit; Heinfilii itaque conjectura firmatur. Cf.
VV. DD.

3) In Ald. mendum typ.

4) In fine glossae scribendi compendium delevit.

c. 1479. l. 3. Ἐταμῆιον, ε.	† Ἐταμῆιον. ε.
— l. 5. Ἐτανηλέγεως, μ.	† Ἐτανηλεγέως, μ.
— l. 10. Ἐτανύθη, ε.	Ἐτανύσθη. ε.
c. 1480. l. 2. Ἐτεά, [ἔτη,] α.	Ἐτέα. α.
— l. 6. Ἐτεδήπεα, ε. ἐθαύ- μασεν.	Ἐ. ε. ἐθαύμασα.
— l. 12. Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβε- βώωσεν.	Ἐ. ἐβεβωίωσεν.
c. 1481. l. 2. Ἐτελλεν, ε. ἐπέτασεν, προσέ- τατεν.	Ἐ. ε. ἐπέτασεν. προσέ- ταττεν.
— l. 16. Ἐτερακλέα, ν. ε. Ἐτεροριπῆ, τ.	Ἐ. ν. ε. ἕτερορῥεπῆ. τ. 5)
c. 1482. l. 5. Ἐτερόκλιτες, ε.	Ἐτεροκλινές. ε.
— 17. Ἐτεροκλινές, π. κα- ταρπές.	Ἐ. π. καταρῥεπές.
c. 1483. l. 6. Ἐτερορεπῆ, ε.	Ἐτερορῥεπῆ. ε.
— l. 15. Ἐτερουίδα, τ. κενόν.	Ἐ. τ. καινόν.
c. 1484. l. 1. Ἐτέρωθεν. α. — ἐναντίου. [Ἐτερώνιον, ὡσαύτως ἐτέρωθεν, ἀλλαχό- θεν,] ε.	Ἐ. α. — ε. ε.
— l. 4. Ἐτεσιν, ε.	Ἐταισι. ε.
— l. 6. Ἐτεταί, ο.	Ἐται. ο.
— l. 20. Ἐτέφρισεν, ἐνέπρη- σεν.	Ἐ. ἐνέπρησεν.
c. 1485. l. 1. Ἐτεώνια, α.	Ἐ. α. ἐτεώνιον ὡσαύ- τως. 6)

c. 1485.

- 5) Divisa bene conjunxit. Ipsam glossam, in qua litterarum transpositio est, VV. DD. restituerunt.
- 6) Sagaciter ἐτεώνιον ω. ex superioribus Ἐτερώνιον, ω. huc transtulit; vero enim simillimum est, ἐτερώνιον corruptum ex ἐτεώνιον ad hanc glossam olim in margine adscriptum fuisse.

- c. 1485. l. 8. Ἐταρχύσωσιν, Ἐταρχύσωσιν. αὐτὸν
 ἑαυτοὺς θ. θ. 7)
 Ἐτίασεν, ε. Ἐτίησεν. ε.
 Ἐτιθηνίσατο, ε. Ἐτιθηνίσατο. ε.
 c. 1486. l. 1. Ἐτιτρωσκόμε E. ἐνεβ.
 θα, εμβ.
 — l. 5. Ἐτμοξεν. δ. Ἐτμηξεν. δ.
 Ἐτνήρουσι, ε. — ἀντι E. ε. — ἀντι τοῦ φ. —
 φ. — ἐδνήρουσιν — ἐτνήρουσιν — ἔτ-
 ἔθνος — ἐτνήρουσις... νος — ἐτνήρουσις
 ἢ ζωμάρι-
 στρις. 8)
 — l. 12. Ἐτνος, ε. — ἔτη E. ε. — Αἴτη δ.
 δ.
 — l. 16. Ἐτονθόριζον, ἐψυ E. ἐψιθόριζον.
 θύριζον.
 Ἐτόπαζον, υ. ὑπό E. υ. ὑπώπτειον.
 πτευον.
 Ἐτορεν, ἔτρισεν, ε. διέ E. ἔτρησεν. ε. διέτρησεν.
 τρισεν.
 c. 1487. l. 4. Ἐτρεψεν, ε. E. ε. ἠπάτησεν. π.
 ἐπάτησεν, π.
 — l. 7. Ἐτριβον, κατανήλις- E. κατανήλισκον. 9)
 κον.
 c. 1488. l. 13. Ἐτυμον, ε. α. E. ε. α. καὶ E. α. 10)
 Ἐτυμώνιον, α.
 — l. ult. Ἐτύφωσεν, ἐνέπρι- E. ἐνέπρησεν.
 σεν.

U 5

c. 1490.

7) Cf. VV. DD. inter quos H. Voffius codicis lectionem divinavit.

8) Sic lacunam in fine ex aliis Lexicographis supplevit.

9) Glossa cum praecedenti typosetae errore in Ald. unita est; Jenfius eam separaverat et restituerat. Cf. VV. DD.

10) V. Ἐτυμώνιον nova glossa est, et a praecedenti sejungenda.

- c. 1490. l. 10. Εὐαίων, εὐα- Ε. εὐγήρωσ. ε. ¹¹⁾
γήρωσ, ε.
- Εὐαλῶσ, εὐχερῶσ θηρώ- Ε. ε. θηρώμενοσ ¹²⁾
μενοσ.
- Εὐαλθῆ, εὐάξῆ. Ε. εὐαυξῆ.
- c. 1491. l. 1. Εὐάν, ὀκίνσοσ, Ε. ὀκίσσοσ. υ.
υ.
- l. 6. Εὐανδρείασ α. — Θεσ- Ε. α. — Θεσπρωτία.
πρωτεία.
- l. 8. Εὐ ἂν ἔχει, κ. — Ε. α. ἔχοι. κ. — ἔχοι.
ἔχει.
- c. 1492. l. 5. Εὐαφῆδισην, Εὐαφῆδισην. α. τ. ἐν ναύ-
ἀφρων τισ ἐν αὐταῖσ ταισ ἰσχυρόσ. ¹³⁾
ἰσχυρόν.
- l. 11. Εὐβόεὺσ, ὀ Π. ὀ Ε. ὀ Π. ὀ πολλῶν α. ἦ ε.
πολλῶν ἀρετῆσ, ἦ ε.
- c. 1494. l. 16. Εὐδείπνοισ, θ. Ε. θ. τισ Α.
τισ [παρά] Α.
- l. 20. Εὐδείσι, ἦσυχάζει. Εὐδήσι. ἦσυχάζει.
- c. 1495. l. 15. Εὐδοκία, π. Ε. π. — π. εὐδοκιμῆ.
— προσαγορευεται.
- Εὐδοκιμῆ, εὐδον, ε. ἐκοι- Εὐδον. ε. ἐκοιμῶντο. ε. ¹⁴⁾
μουντο, ε.

c. 1496.

11) Emendatio a typosheta neglecta, est.

12) Nescio, cur signum posuerit, locus enim bene se habet; errores vero, quos typosheta in Ald. intulit, VV. DD. egregie sustulerunt. Ms. Εὐαλῶσ pro Εὐαλῶσ exhibet. Exiguam, aut fere nullam, in emendendo Hesychio vitiosae ms. accentuationis rationem habendam esse, in *Epi-stola crit.* ad H. monui.

13) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio in varias opiniones diffraxit. Latet hic forte scriptoris cujusdam fragmentum scribarum manibus mutilatum et corruptum; tempus, ut spero, lucem dabit.

14) V. Εὐδοκιμῆ interpretatione caret, et ex margine in textum intrusa videtur.

- c. 1496. l. 5. Εὐδόντι, δ. — E. δ. — K. α. ¹⁵⁾
 K. ἀντιλέγα.
 — l. 8. Εὐδραῶσι, κ. παιῶσιν. E. δ. κ. ποιῶσιν.
 c. 1497. l. 9. Ευελιέστερα. ε. Ευελιέστερος. ε.
 c. 1498. l. 2. Ευεργέα, κ. κα- E. κ. κατεσκι.
 τασκευασμένα.
 c. 1499. l. 7. Ευδες, ε. Ευῶδες. ε.
 — l. 10. Ευζαῖνι, καλῆς εὔ. E. κ. ζωῆς.
 c. 1500. l. 3. Ευηγεσίη, ε. E. ε. εἰ μὲν δασέως, πα-
 παρα τὸ εὔ ἡγεῖ- ρα τὸ εὔ ἡγεῖσθαι
 δαι, εἰ μὲν δασέως εἰ δ. ¹⁶⁾
 εἰ δ.
 — l. 8. Ευηγορία, κακολο- E. καλλολογία. καλορρη-
 γία, καλορημοσύνη. μοσύνη.
 — l. ult. Ευήκεας, τῆς κα- E. Ευήκεας. τὰς καλῶς
 λῆς οἰκουμένης, ἢ ἠκονημένους. ἢ ε. ε.
 εὔηκες, ε.
 c. 1503. l. 2. Ευήρεας, ἰ. Ευήρεας ἰ. ¹⁷⁾
 — l. 8. Ευίσθι, κ. Eὔισθι. κ.
 c. 1505. l. 5. Ευθ... τως, ε. Ευθίκτως. ε. ¹⁸⁾
 — l. 7. Ευθρόσιν, ε. Ευθρόοισιν. ε.
 — l. 12. Ευθ δῆμονα, α. — E. α. — E. Ἀντιοπη.
 E. ἀντιώπη.
 Ευθυεπίαις, ο. Ευθυεπίαις. ο.
 c. 1506. l. 7. Ευθύνας, τ. — E. τ. — α. ¹⁹⁾
 ἀμαρτήματι.

c. 1506.

15) Locum adduxi, ne quis de textus Aldini finceritate dubitarét. Cf. VV. DD.

16) Majoris perspicuitatis causa ordinem immutasse videtur.

17) In Ald. mendum typ.

18) Duas litteras erasit.

19) A tertia manu, Musuri quidem, ut videtur, antiquiori, ad glossam in margine notata sunt: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὁ τε ἀρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἐπ' αὐτοῖς, οὓς ἀν' βούληται, καὶ οὗτοι

- c. 1506. l. 14. Εὐθύνας, δ. — κυβερναῖ.
κυβερναῖ.
E. δ. — κυβερναῖ.
- c. 1507. l. 7. Εὐθυρήμος, ἐτοι-
μολόγος, εὐθύς, α.
E. ἐτυμολόγος. ε. α. ²⁰⁵
- c. 1508. l. 1. Εὐίλατες, ἰδ' α.
— l. 4. Εὐκλήτεια, ἡσυ-
χα . . . ια.
Eὐίλατον. ἰ.
E. ἡσυχάστρια. ¹⁾
- c. 1509. l. 11. Εὐκλής, ὁ αἰ-
δής, κ.
Eὐκλείης. ὁ αἰδήμων. κ.
- c. 1510. l. 1. Εὐ . . ητον, ε.
— l. 6. Εὐκόλος, ε. — π μ
ποντίοις.
Eὐκμητον. ε. ²⁾
E. ε. — παρὰ μεντα-
ποντίοις. ³⁾
E. αἰ τ.
- c. 1511. l. 6. Εὐκταξε, ε.
Eὐκτέον, τ.
Eὐκτικόν, κ. — εὐκτισ-
μένον.
Eὐκταξαί. ε.
Eὐκταίω. τ.
Eὐκτιτον. κ. — εὐκεκτισ-
μένον.
- l. 13. Ευκολεῖν, ο. — ἀμ-
φεῖς δ.
E. ο. — ἀμφισεῖς δ.
- l. 19. Εὐλάζει, κάπραι, σκωληκία.
E. καπραι. σκωληκία.

c. 1512.

οὔτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ διαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδάσιν, ἐπ' ἂν παρεδρεύωσιν. Quam locum tyrotheta poltea in textu ed. Aldinae voci ἀμαρτήματι subijunxit. In fine fragmenti lego cum Alberti: ἐπ' αὖν παρεδρεύωσιν. Peracto affectum mittere. Haud infolens est in libris scriptis particularum compositarum dissolutio; sic ὅτ' αὖν, ὡς εἰ, καθ' ὡς, et id genus alia.

20) Scripsit Lexicographus: Εὐθυρήμων. ἐτοιμολόγος. Cf. VV. DD. quos Musuri correctio fererunt.

1) Duas aut tres litteras expunxit.

2) Duas litteras deleuit.

3) Bene editum est: παρὰ Μεταπ. Nam μ est solitum scribendi compendium praepositionis μετὰ.

- ε. 1512. l. 4. Εὐλήματι, λ. Εὐλημοῦται. λ. καὶ ἀνδρεί-
καὶ ἀνδρείας. ας εὐ εχει. Α. κ. σ. 4)
- Εὐέχει, Αἰσχ. κερκούνη
σατυρικῶ.
- ε. 1513. l. 13. Εὐμελίω, τ. Ε. τ. — πολυχρημάτου.
— πολυχρήματος.
- ε. 1514. l. 1. Εὐμελής, σ. — Ε. ε. — μ. 5)
μελίας.
- [Εὐμελίω, πολεμικῶ]
- Εὐμετάβλοτον, ἄλλο Εὐμετάβολον. ἄλλο-
πρὸς ἄλλο. πρὸσαλλο.
- Εὐμενης, ἄφρο . . . Ε. Ἄφροδίτη. 6)
- Εὐμάξεως, ἐφουεῖς τ. Ε. εὐφους τ.
- Εὐμίλιχοι, εὐμίλικτοι, Εὐμείλιχοι. εὐμείλικτοι.
ε. μίλιχος γ. ε. μείλιχος γ.
- Εὐμέδης, εὐρωστος. Ε. εὐρῶστος.
- Εὐμολπία, ε. ἐνύμνια. Ε. ε. εὐνύμνια.
- Εὐμολπίδα, ο. — ἱερο- Ε. ο. — ἱεροφαντήσαν-
φαντίσαντος, π. τος. π.
- l. 13. Εὐμόχθων, τ. ἐπα- Ε. τ. ἐπ' ἀγαθῶ ἰ.
γαθῶν ἰ.
- l. 17. Εὐναί, α. ἐκδεμναίς Ε. α. ἐκ δ' εὐναίς ε.
ε.
- ε. 1515. l. 1. Εὐναίαι, λίαν Εὐναίαι. αἱ ἀγκυραί. α. —
κύρβαί, α. — εὐναί εὐναί γὰρ, αἱ κοῖ-
ται, παρὰ τὸ εὐ-
δα. 7)

c. 1515.

- 4) Correxerat: Εὐλήματος. λ. Quod postea damnavit,
glossamque bipartitam univit.
- 5) Haec glossa unæ cum sequenti ad praecedens Εὐμελίω
olim pertinuisse videntur.
- 6) Scribendi compendium in fine v. ἄφρο . . . delevit.
- 7) Summa sagacitate et emendavit et supplevit. Quo-
modo vero αἱ ἀγκυραί in λίαν κύρβαί transformari potue-
rit, mirum forte videbitur; at fingamus: ΑΙΑΝΚΥΒΑΙ.
et mendosae scripturae origo perspicietur. Scriptura αν-
κυραί

- ε. 1515. l. 4. Εὐναιος, λ. Σ. δό-
λοψι καπτηχῆς. E. λ. Σ. Δόλοψι. κατα-
πτηχῆς.
— l. 9. Εὐνῆδαι, γ. — εὐνέ-
ων κ. E. γ. — Εὐνήου κ.
— l. 11. Εὐνεομένων, κ. Eὐναιομένων. κ.
Εὐνεως, Ἰάσων καὶ Ὑψι-
πῆλης ἡσῶν. E. Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύ-
λης υἱός.
— l. ult. Εὐνήτις, α. Eὐνήτης. α.
c. 1516. l. 1. Εὐνήτων, εὐκα-
τασκευασμένον. E. εὐ κατασκευασμένον.
Εὐνήτων, κ. νενισμένων. E. κ. νενησμένων.
— l. 5. Εὐκμητο, εὐλίμητον. Eὐκμητον. εὐλίκμητον.
— l. 9. Εὐνοκῶς, φ. Eὐνοϊκῶς. φ.
Εὐνομίς, καλῶ ἀγαθῶ
ν. E. καλῶ καὶ α. ν. ⁸⁾
c. 1517. l. 3. Εὐνυν, ε. Eὐνιν. ε.
— l. 10. Εὐῶδμος, εὐῶδης,
εὐῶδμων, η. Eὐοδμος. ε. εὐῶδμων. η.
c. 1518. l. 3. Εὐοίαιον, ο. — E. ο. — χίμαρον, τ. ⁹⁾
χέιμαρξόν, τ.
— l. 8. Εὐόργοις, ὄχος γὰρ
εὐδέτοισιν εὐόργοις,
ἔπος ν. E. ἄχος γ. ε. ε. ε. ν. ¹⁰⁾

c. 1519.

κυραὶ pro ἀγκυραὶ vetusta est, et in codice litteris uncia-
libus exarato optime locum habet; quamplurima exem-
pla offert codex Graecus bibliothecae d. Marci in cata-
logo Zanettino sub num. I. descriptus.

8) Aut καλῶ, aut ἀγαθῶ varia lectio est, in margine olim
vel inter lineam notata.

9) Rescribenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

10) Negligentia typothetae Musuri ἄχος in Ald. omissum
est, quod locum, per se difficilem, obscuriorem reddi-
dit. A VV. DD. discedo, totamque glossam ita di-
stinguo:

Εὐόργοις.

Ὅχος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις —

Ἐπος νῦν ἐπὶ ψόγου — ἔσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου.

Nec

c. 1519. l. 1. Εὐπαλες, ρ.	Εὐπαλές. ρ. ¹¹⁾
— l. 5. Εὐπαθοῦντες, εὐρω- στοι.	E. εὐρῶστοι.
— l. 14. Εὐπατρίδες, α. ἐπί- λυδες	Εὐπατρίδαμ. α. οὐχὶ ἐπή- λυδες.
[Εὐπρίδες, οἱ αὐτόχθο- νες οὐχὶ ἐπίλυδες.]	
Εὐπειθούς, π.	Εὐπειθεῖς. π. ¹²⁾
c. 1520. l. 13. Εὐπλουτον κ.	E. κ. — οὐλάς. π.
— ὀλάς, π.	
c. 1522. l. 1. Εὐπωνος, ο.	Εὐπωνος. ο.
— l. 7. Εὐρέϊος, κ.	Εὐρῆϊος. κ.
Εὐρύταο, τ.	Εὐρῆίταο. τ.
Εὐρεσιν ἐπίαις, ε.	Εὐρεσειεπίαις. ε.
c. 1523. l. 5. Εὐριππος, θ.	Εὐριπος. θ. ¹³⁾
— l. 9. Εὐρέοντα, πλατία,	Εὐρώοντα. πλατέα. σ. ¹⁴⁾
σ.	
Εὐροῖα, τράπεζα ε. —	Εὐρεῖαμ. τράπεζαμ ε. —
σκήδеси π.	σκήνεσι π. ¹⁵⁾
e. 1524. l. 4. Εὐρωος, ἰ,	Εὐροος, ἰ.

c. 1525.

Nec stupidis ulla est animi perturbatio, nec moderate irascentibus. Sic ambiguitas clara est. Ferri quoque potuisset Musuri ἄχος, causa vero, cur ὄχλος praetulerim, non modo sensus est, sed et facilis vocum ὄχος et ὄχλος permutatio, cujus exemplum habeo in Soph. El. v. 710. ubi pro ὄχον nonnulli codices Itali ὄχλον exhibent.

11) In Ald. mendum typ. Reponenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

12) Glossa deleta praecedentis correctio marginalis fuit.

13) Cyrilli Lex. ms. Εὐριπος. πέλαγος στερόν. ἢ τόπος ὑδατόδης μεταξὺ δύο γαίωv.

14) In Ald. vitium typ. quod VV. DD. correxerunt.

15) Ms. auctoritate cum If. Vossio legendum est: Εὐροῖα. τράπεζαμ ε.

- c. 1525. l. 9. Εὐρυκακίει, κωλύειν, κατέχεν. Εὐρυκακίει. κωλύει. κατέχει.
- l. 12. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρέϊμος, η. E. ὁ ἐγγαστρ. η.
- c. 1526. l. 2. Εὐρυκόωσα, εὐρυνόμος, ἢ π. — κώους — ἔλεγον. E. ε. ἢ π. — κ. — ε. ¹⁶⁾
- [Εὐρυκαήσσειν, κωλύειν, κατέχεν.]
- Εὐρυκρίων, μ. Εὐρυκρείων. μ.
- Εὐρύμας, ω. — κείτου ι. E. Ω. — κείται ἢ ι.
- c. 1527. l. 1. Εὐρύοδεια, μεγαλάμφοδος, κ. E. μεγαλάμφοδος. κ.
- l. 8. Εὐρυπελεύς, μ. Εὐρυπυλές. μ.
- Εὐρυπύλω, π. Εὐρυπύλου. π.
- l. 15. Εὐρυθεύς, Σ. κ. Νικήπτης υ. E. Σ. κ. Νικήπτης υ.
- c. 1528. l. 1. Εὐρώεντα, π. ἀναπε . . αμένα, σ. E. Εὐρώεντα. π. ἀναπεπταμένα. σ. ¹⁷⁾
- l. 17. Εὐρωτιῶν, η. — ὥσι χ. E. η. — ὥσι καὶ χ. ¹⁸⁾
- c. 1529. l. 14. Εὐσέλμοιο, εὐκόπου, ε. E. εὐκόπου. ε.
- Εὐσανιδότου. Εὐσανιδώτου.
- c. 1530. l. 1. Εὐσεν, εὐδάμισεν. E. εὐδάμισεν. ¹⁹⁾
- l. 11. Εὐσμήλωτα, εὐκατασκ. — λαπυπικῆς σμύλας, δ. E. εὐκατεσκ. — λαπυπικῆς σ. δ.
- c. 1531. l. 3. Εὐσπαλεύς ε. Εὐσπαλές. ε.
- l. 7. Εὐσπολον, ε. Εὐστολον. ε.

c. 1531.

16) In Ald. εὐρυνώμενος culpa typ. Cf. VV. DD.

17) Duas litteras exprunxit.

18) En iterum duas lectiones a Musuro copula unitas.

19) Locum Valkenaerius restituit. Cf. VV. DD.

- c. 1531. l. 9. Εὐστάθεια, π. Ε. π. καὶ Εὐσταθῆς, ἐρη-
ἐρρητισμένον. ρισμένον. ²⁰⁾
- c. 1532. l. 2. Εὐσταθῶς, ε. κ. Ε. ε. καὶ Εὐσταθῆς, κ. ¹⁾
Εὐσταλαῖς, κ. εὐσταλ-
μένους. Ε. κ. ἑσταλμένους.
- l. 6. Εὐστασιν, ε. γ. εὐ- Ε. ε. γ. ἑστολισμένα.
στολισμένα.
Εὐσταλον, κ. Εὐστυλον. κ.
Εὐστέφανος, εὐ.. φα- Ε. εὐκέφαλος — ἐπιπό-
λος — ἐπιπόλαιος μ. ²⁾
- c. 1533. l. 3. Εὐστρα, β. — Ε. β. — μήπω π.
μήποτε π.
- l. 11. Εὐσφυρος, καλ- Ε. καλλίσφυρος. α. ³⁾
λήσφυρος, α.
- l. 18. Εὐσώτρον, ε. — Ε. ε. — ἑφορμή, κ.
σφορμή, κ.
- c. 1534. l. 13. Εὐτμήτοις, εὐ Ε. εὐ κατεσκ.
κατασκ.
- c. 1535. l. 1. Εὐτρηῖους, τ. — Ε. τ. — Εὐτρης π. —
εὐτρης [τῆς] π. — Εὐτρησίου.
εὐστρείστους.
Εὐτρηῖοισι, κ. τετρημ- Ε. κ. τετρημένοις.
μένοις.
- l. ult. Εὐφάρμακον, ἑ- Ε. ἑχριον.
χριεν.

c. 1336.

20) Supervacua est Musuri interpolatio, nam scriptum fuit :
παγιότης τῶν ἐρρητισμένων.

1) Lexicographus more solito diversas scripturas confun-
dit; quare et hic Musuri interpolatione carere possumus.

2) Reponendum est: ἐπὶ πόλαιος μ. ut VV. DD. magno
acumine divinarunt. Sic vero glossa cum sequenti jun-
genda est. Cf. VV. DD. In secunda voce duas litteras
delevit.

3) In Ald. mendum typ.

- c. 1536. l. 13. Εὐφήμοις, γ. — Δίσχ. γλαύκο-
ποτνί .. E. γ. — Α. Γλαύκω Ποτ-
νιῆς. 4)
- l. 17. Εὐφραδῆς, π. ἐπι-
τραπέζιος. E. π. ἐπιτραπέζιος.
- c. 1539. l. 4. Εὐώδες, εὐσέ-
μω. E. εὐόδμω.
- l. 7. Εὐωνον, ε. — ἄξιος λ. E. ε. — ἄξιον λ.
- c. 1540. l. 1. Εὐωρος γ. Σοφ. E. γ. Σ. ε. η.
ἔριδι, η.
- l. 21. Ἐφάμεν, ε. Ἐφάνεν. ε.
- c. 1541. l. 5. Ἐφάτισαν, ε. E. ε. διεφήμισαν.
διεφήμισαν.
- c. 1542. l. 2. Ἐφέδρα, π. — E. π. — καταρτισμούς.
καταρτισμούς.
- Ἐφέδρανα, ε. — τὰς E. ε. — οἱ τ. λ. ε.
λύρας ε.
- l. ult. Ἐφεδρος, τ. — δι- E. τ. — δίφρος τις. κ. 1
φρας τι κ.
- c. 1543. l. 4. Ἐφείλατο, ε. Ἐφίλατο. ε.
- l. 14. Ἐφέξεις, [σταδῆ,] α. E. α.
Ἐφέξεν, χάρειν, ε. Ἐφέξεν. χάρειν. ε. 5)
Ἐφέξις, χ. — ἐποχεῖν, Ἐφέξις. χ. — ἐπέχεν
π. — ἔφεξις 6)
- l. 19. Ἐφέζεται, ε. Ἐφέζεται. ε.
- c. 1544. l. 2. Ἐφέσκεπεν, ε. Ἐφέπεσκεν. ε.
- l. 5. Ἐφ' ἑπταπόδην, ζυ- Ἐφ' ε. ζυγαὶ νεῶς, ἡ θ.
γαὶν ἕως, ἡ θ.
- l. 11. Ἐφέργμασιν, ε. Ἐφ' ἔργμασιν. ε.
- l. 15. Ἐφεῖς, ο. Ἐφέσει. ο.

c. 1545.

4) In fine lemmatis litteram delevit; scriptum erat: γλαύκοποτνία.

5) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt.

6) Locum indigne vitiauit. Scriptura codicis VV. DD. conjecturam confirmat. Pro ἐποχεῖν rescribendum est ἐποχήν. Mora, impedimentum. V. ἔπεξις est varia glossae lectio e margine intrusa. Cf. VV. DD.

c. 1545. l. 7. Ἐφεσίαν, α.	Ἐφεσιν. α.
c. 1547. l. 3. Ἐφέστα, τ.	Ἐφέστρα. τ.
c. 1548. l. 1. Ἐπεψιάοντες, ε.	Ἐφεψιῶνται. ε.
	†
Ἐφεῶται, ε.	Ἐφεῶται. ε.
— l. 12. Ἐφῆδοι, τ.	Ἐφῆδοιτο. τ.
— l. 14. Ἐφήθη, συνεχω- ρήθη.	E. συνεχωρήθη.
— l. 20. Ἐφήλιδες, περῶ- ναι, κ. — [αἱ] καὶ ἐφηλλεῖς.	E. περόναι. κ. — καὶ ἐφη- λῖς.
c. 1549. l. 3. Ἐφήλωσεν, ἐπά- τησεν.	E. ἠπάτησεν.
Ἐφήμερα, ἀμετάβολα, ἄφθαρτα.	E. εὐμετάβολα, εὐφθα- ρτα.
c. 1550. l. 9. Ἐφθα, ἐμάλα- σα, διὰ τὸ καίεσθαι.	Ἐφθα ἢ ἔφλα. ἐμάλασ- σε, δ. τ. κ. ἐφθα- λῆς.
Εφθαλες, ἔφθης, π.	Ἐφθης. π. 7)
Ἐφθιά, α.	Ἐφθιτο. α.
Ἐφθίεται, ἔφθιται, τ.	Ἐφθιάτο. ἔφθινται. τ. 8)

X 2

c. 1550.

7) Mufuri interpolatio VV. DD. in devia deduxit. Verum est, quod ἐμάλασα ex ἐμάλασσε natum esse videatur, et sic dici potuisset, Lexicographum scriptiones Ἐφθα et Ἐφλα confudisse; tum vero priorem sine interpretatione vix reliquisset. Et quorsum illud διὰ τὸ καίεσθαι; quod etsi pro mero otiosi hominis additamento habendum sit, tamen ad primam lectionem indagandam multum adjuvat. V. Εφθαλες spiritu et accentu destituta est, nec a praeced. glossa disjungenda esse videtur. His observatis, locum ita restituendum et distinguendum esse existimo: Ἐφθά. μαλακὰ (διὰ τὸ καίεσθαι). ἐφθαλέα. Ἐφθης. π. Varie de hoc loco disputari potest, nec obnitentibus opinionem meam obtrudo. Cf. VV. DD.

8) Sequens glossa hanc olim in margine corrigebat.

- c. 1550. l. ult. Ἐφθονον, τὸ Ἐφθόν. τὸ ὠπτημένον.⁹⁾
ὄπτημένον.
- c. 1551. l. 1. Ἐφίαλεν, ε. Ἐφίαλλεν. ε.
— l. 16. Ἐφίησει, ε. Ἐφίησιν. ε.
— l. 21. Ἐφίκοιτο, π. νοήσει. E. π. νοήσαι.¹⁰⁾
- c. 1552. l. 3. Ἐφίνους, τ. — E. τ. — ἰνίου σ.
ἡνίου σ.
- l. 8. Ἐφισεν, ὄρημσαι. E. ὠρημσεν.
— l. 20. Ἐφλυήρει, ε. ε. E. ε. ε. ε.
[Ἐφινιδίως, ἀθρόως,
ἄφνω.]
- Ἐφόβει, ε. E. ε.¹¹⁾
- c. 1554. l. 9. Ἐφόρκιος, Z. ἐν- E. Z. ἐν τιτάνων. τάγμα-
κιτανωτάματι. τι.
- c. 1555. l. 1. Ἐφόρω, ν. Ἐφόρρω. ν.
— l. 4. Ἐφαστρέιδες, ε. Ἐφαστρέιδες. ε.¹²⁾
- c. 1556. l. 6. Ἐφράθη, σ. — E. σ. — ε. ἐπεπλήρωτο.
ἐνόησεν. α.¹³⁾
[Ἐφρικα,] πεπλήρωτο.
α.
- c. 1557. l. 7. Ἐφυγον κ. — E. κ. — κράμα κ.¹⁴⁾
κάμμα κ.

c. 1557.

9) Vitium ms. inde ortum esse videtur, quod scriba accentum in Ἐφθόν pro compendio litt. *ον* habuerit. Et alibi ejus generis errores deprehendimus.

10) Praeunte codicis scriptura legendum est: *νοήσοι*.

11) Glossam rejectam ita emendaverat: *Αἰφινιδίως α*.

12) If. Vossii conjecturam codicis scriptura confirmat.

13) V. Ἐφρικα spiritu et accentu caret. Effetne ex Ἐφράχθη corrupta? Nil statuo. Cf. VV. DD. Vocem ἀνεγνωρίθη hic alieno loco positam Musurus bene cum praeced. Ἐφράθη conjunxit; at V. Ἐφρικα intactam relinquere debuisset.

14) V. κάμμα male a Musuro mutata est, congruit enim cum Apostolii πέμμα, et retinenda est. Vid. Hefych. V. Κάμματα. Nec a vero abfimile esse videtur, quod primi homines ante fruges repertas, non modo ex glandibus, verum et ex certis spinarum fructibus placentarum aliquod genus sibi praeparaverint. Cf. VV. DD.

- c. 1557. l. 14. Ἐφουμνεῖς, Ἐ. ἐπαδεις. Σ. Λ.
ἐπαίδεις, Σοφ. ἀλεά-
δαις.
- c. 1558. l. 2. Ἐφύρους, τ. Ἐ. τ. Ἀκαρναῖνας.
ἀκάρνας.
- c. 1559. l. 4. Ἐφώτω, ἐφώνει Ἐφ' ὄτω. ἐφ' ᾧ, ἢ ἐπὶ
ἐπετίνει. τίνι.
- l. 7. Ἐχάζετο κεραλεεί- Ἐ. κῆρ' ἀλεείνων. α.
νων, α.
- l. 18. Ἐχεγεγαμέκει. Ἐχεν. ἐγεγαμήκει. ¹⁵⁾
- l. 20. Ἐχέγγυος, ὁ ἀ. Ἐ. ὁ ἀ. ἐγγυητής.
- c. 1560. l. 12. Ἐχενίς, ε. Ἐχενίς. ε.
- l. 19. Ἐχεσαμία, ο. — Ἐ. ο. — ψεκάζει ἢ βρον-
ψακάζει ἢ βροντή. τήση. ¹⁶⁾
- l. 23. Ἐχεσφιν, α. Ἐ. α. ἢ μᾶλλον ὄχε-
σφιν. ¹⁷⁾
- c. 1562. l. 5. Ἐχθιδοποιήσεις, Ἐχθροδοπήσεις. ε. ¹⁸⁾
- l. 8. Ἐχθιμα, μ. Σοφ. Ἐ. μ. Σ. Τ.
τυράννοις.
- Ἐχθματα, σ. Ἐχματα, σ.
- Ἐχθροδοπήσαι, δ. Ἐχθροδοπήσαι. δ.
- l. 18. Ἐχθύση, ἐκφυ- Ἐ. ἐκφυσήσης. ε.
- σήςη, ε.
- c. 1563. l. 5. Ἐχῖνοι, π. — Ἐ. π. — μηρικαζομένων
μυρικαζομένων ζ. ¹⁹⁾
- l. 16. Ἐχμασον, ε. κατέ- Ἐ. ε. κατάσχεσε.
σχεσε.

X 3

c. 1563.

- 15) Ms. auctoritate reponendum est: Ἐχε. ἐγεγαμήκει.
Serie litt. idem exigente.
- 16) Bene vulgatum est: ἢ βροντήσει.
- 17) Verba: ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. de suo addidit.
- 18) Scribendum est: Ἐχθροδοπήσεις. In codice archetypo
glossa exarata erat: Ἐχθροδοποιήσεις.
- 19) Bene in editis: μυρικαζομένων.

- c. 1563. l. 21. Ἐχνοέζεν, π. Ἐχνοάζεν. π.
 c. 1564. l. 18. Ἐχρηματίθη, E. προεφητεύθη.
 προεφυτεύθη.
 — l. 20. Ἐχρησεν, ε. — ἔδω E. ε. — ἔδωκε χ.
 χ.
 c. 1565. l. 1. Ἐχρησεν, ε. Ἐχρησεν. ε.
 c. 1568. l. 3. Ἐψίοντα, α. Ἐψείοντα. α.
 Ἐψηλωμένη, ε. — ἕτε- E. ε. — ἕτερόμαλλον. ε.
 ρόμαλ . . , ε. — ἕ- — ἔστα καὶ δασεῖα,
 σταὶ δασεῖα π τὰ τὴν ψιλούς ἔχουσιν
 ψιλὰ τοὺς κρώσσους τοὺς κρώσσους ε. ²⁰⁾
 ε.
 — l. 8. Ἐψίοντα, α. Ἐψιόοντα. α.
 Ἐψιόωντα, ε. Eψιόωντο. ε.
 — l. ult. Ἐψυξεν, ἀπόπτει- E. ἀπέπνευσεν. α.
 σεν, α.
 c. 1569. l. 4. Ἐω., ψ. — ἀ- Ἐω. ψ. — ἀνατολήν. ἢ
 νατολή, ἢ ἰδίω. ἰδίω. ἔω. τῶ ἑαυτοῦ.
 Ἐω τῶ ἑαυτῶ, σ. σ. ¹⁾
 c. 1570. l. 1. Ἐώκει, ὁμοιω- E. ὁμοίωτο.
 το.
 [Ἐω, τῶ ἑαυτῶ, τῶ
 ἰδίω.]
 Ἐωλοκρασία, χ. μέθη. E. χ. μ. ἔωλος, κ. ²⁾
 Ἐωλος, κ.

c. 1570.

—o) Scribendi compendium in v. ἕτερόμαλ . . delevit; caeterum glossam mutilam bene restituisse videtur. Cf. VV. DD. qui Ἐψηλωμένη legendum monent.

1) In fine V. Ἐω., jota aut nexum litt. εἰ delevisse videtur. Cf. VV. DD. qui locum turbatum bene illustrent. Perspicuum jam erit, verba ἢ ἰδίω loco suo mota esse, et antiquitus ad seq. glossam, male a Musuro cum praecedenti junctam, pertinuisse.

2) Quod nuper monui, evidens est; glossa enim a Musuro deleta superioris glossae ordinem in margine olim restituebat.

c. 1570. l. 11. Ἐωμοῦ, ἰ. E. ἰ. γ.

γυναικείου.

[Ἐων, ἰδίων αὐτοῦ, δασέως· ψιλῶς δε, ὑπάρχων.]

Ἐωνημένων, α.

E. α. 3)

c. 1571. l. 14. Ἐως, ο. — E. ο. — ἰεῶθαι ε.
οἰεῶθαι ε.

Z.

Z.

c. 1572. l. 6. Ζάβατος, π. Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ
Παφίοις.

ἰθυηρός, π παφίας.

c. 1574. l. 5. Ζάκοροι, ν. — Z. ν. — παρὰ τὸ τ. ν.
παρὰ τὸν ν.

— l. 9. Ζακαυθίδες, κ. Ζακυνθίδες. κ.

c. 1575. l. 9. Ζάλματος, π. Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ
Παφίοις. 4)

ἰθυηρός, παρὰ παφίας.

— l. 11. Ζάλμοξης, τ. — Zάλμολξίς. τ. — σωφρο-
ἀφροεστέρων μ. — νε-
τεθνήξαντο — τῶ
κρόνω ε.

νεστέρων μ. — τε-
θνήξαιοντο — τ. κ.
ε. 5)

c. 1576. l. 9. Ζαμενὲς, μ. ἔμ- Z. μ. ἔμψύχως. σ.
ψυχός, σ.

— l. 13. Ζαμῆται, μεγα- Z. μεγαλουργεῖ. 6)
γ
λους.

X 4

c. 1576.

3) Correxerat: Ἐῶν. Non video, cur glossam rejecerit.

4) Vitium ed. Aldinae typhothetae imputandum est.

5) Prima glossae scriptura fuit Ζάλμοξις, cujus correctio Ζάλμολξίς mox infra occurrit. Pro ἀφροεστ. malletm εὐφροεστ. nam nexus litt. εὐ et α faepissime ob ductuum similitudinem confunduntur. Verba τὸν αὐτὸν in ultimis periisse, fere extra dubium est. Cf. VV. DD.

6) H. Vossius voluit: μεγαλουργοί. Nec obstat codicis scriptura.

- c. 1576. l. 13. [Ζάμολξις.]
 Ζαμίη, β. Ζ. β. ⁷⁾
- c. 1577. l. 8. Ζαρικῆς, ε. πε-
 λαγῶν. Ζάρικες. ε. πελαργῶν.
- l. ult. Ζα. ἀπίης, ὁ β. Ζατράπης. ὁ β. ⁸⁾
- c. 1578. l. 1. Ζατρεφῆς, ἐτρα-
 φῆς. Ζ. εὐτραφῆς.
- l. 8. Ζαφαεγῆς, σφοδρῶς
 ἰσχυρῶς. Ζαφεγγεῖς. σφοδρῶς, ἰ-
 σχυρῶς λ. ⁹⁾
- [Ζαφεγγεῖς,] λ.
- c. 1579 l. 1. Ζαφελγέες, σ. Ζαφλεγέες. σ.
- l. 3. Ζαφορηῆσαι, μ. φορ-
 τήσαι. Ζ. μ. φορτίσαι.
- l. 9. Ζαχρεῶν, ἰ. — πνέον-
 τος, μ. Ζ. ἰ. — πνεόντων. μ.
- l. ult. Ζέα, ἡ Ε. — Πει-
 ραιῆ — Πειραιεύς λ. Ζ. ἡ Ε. — Πειραιεῖ —
 Πειραιεύς λ.
- c. 1580. l. 3. Ζέβυται, σ. Ζέβυται. σ. ¹⁰⁾
- c. 1581. l. 3. Ζειρά ο. — ἐ-
 Φάππιδι — Ἡρόδο-
 τος μαρτυρεῖ [ἐν ζα]
 καὶ Θ. Ζειρατεῖς, ἰ. Ζειρατῆς. ἰ.

c. 1581.

- 7) En correctionem contextui infarctam, quam nuper me-
 moravi.
- 8) Unam tantum litteram expunxit.
- 9) Male hic a Musuro duae glossae in unam confarcinatae
 sunt; priorem aliis emendandam relinquo.
- 10) In Ald. Ζεύυται errore typ.
- 11) Delevit, quia non intellexit; mala critices regula.
 Olim scriptum profstabat: ἐν ζ' ψ id est ἐν ἐβδόμῳ sc. βι-
 βλίῳ. Herodoti locum lib. VII. c. 69. VV. DD. indi-
 carunt. Quod vero α in fine vocum ob ultimum apicem
 fursum ductum cum ω saepius commutetur, passim a cri-
 ticis observatum est.

c. 1581. l. 12. Ζειροφόρος, ὁ αἰδῆς, π.	Z. ὁ αἰδῆς. π. ¹²⁾
— l. 15. Ζέλευα, π.	Ζέλευα. π.
c. 1582. l. 6. Ζευγηλάτος, μ.	Ζευγηλάτης. μ.
— l. 14. Ζεύγλας, ζ. — εὐ- ριπίδησκυρίαις.	Z. ζ. — E. ¹³⁾
— l. 19. Ζεῦγος, π. — ἔτα- σον.	Z. π. — ἔτασσον.
— l. ult. Ζεῦγος τ. — χα- ρίτων ζυγῶν Α. — ἐπὶ τὸ γ' τὸ ζ.	Z. τ. — Χαρίτων τριζύ- γων. Α. — ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζ.
c. 1583. l. 9. Ζευξιλέως, ζ. — σοφῶς ἀνδρομέδα.	Z. ζ. — Σοφοκλῆς Ἀν- δρομέδα. ¹⁴⁾
c. 1584. l. 2. Ζηλοτυπία, ε. Ζηλότυπος, ὁ ἀντιλῶν.	Ζηλότυπος. ε. Z. ὁ ἀντιζηλῶν.
— l. 12. Ζηνίφοος ε.	Ζηνί Φόως ε.
— l. 17. Ζητόρων, ζ. — ζη- τητόραον. Ζητρ... , τ.	Z. ζ. — ζητητόρων. Ζητρεῖον. τ. ¹⁵⁾
c. 1585. l. 2. Ζία, κ.	Ζεία. κ.
— l. 5. Ζιφύνια, λ.	Ζιβύννια. λ.
— l. 13. Ζίλας, ὁ α. π. θρ. ζί.	Z. ὁ α. π. Θρηξί. ¹⁶⁾
— l. 15. Ζίτανος, καταπί- γ... α. Ζοᾶς, σεβέσεις, ζόες, ζ.	Z. καταπύγωνα. ¹⁷⁾ Ζοάσεις. σ. Ζόε. ζ.

12) Ἀἰδῆς VV. DD. bene rescripserunt.

13) Lemma a VV. DD. optime restitutum est.

14) Egregie emendavit; nam σοφῶς ex solito nominis compendio formatum est, et lemmati jota dativi adhaeret.

15) Plures litteras una cum scribendi compendio exscalpfit; inter litt. deletas agnosco ειο, at vocem integram legere nequeo.

16) Litteram deleuit. Θραξί scriptum fuisse videtur.

17) Duas aut tres litteras deleuit.

- c. 1586. l. 8. Ζορωτέρα, ἀκρο-
τερεστέρα. Ζωρότερα. ἀκρατερέστε-
ρα.
— l. 11. Ζουσαι, δραγμαί. Ζ. ε. ¹⁸⁾
— l. 15. Ζοφοδεκίας, σκο- Ζοφοδεκίας. σκοτοδεί-
τόδειπνος, λαθρο- πνους. λαθροφά-
φάγος. γους. ¹⁹⁾
- ε. 1587. l. 1. Ζοφομηνία, ο. Ζ. ο. κρυβῆ ἢ σελήνη. ²⁰⁾
κρυβήτι ἢ ζ
Ζοφον....., τ. Ζόφον ἠερόεντα. τ. ¹⁾
- ε. 1588. l. 1. Ζύγαινα, β. — Ζ. β. — ἰχθῦς π. — ἐν
ὀχθῶν π. — ἐν τῇ τῆ τῆς Ἰ. — μετώπους
τ. † τῆ τῆς Ἰ. — μετώ-
που τ. ²⁾
1589. l. 3. Ζυγόδεσμος, ὁ ἰ. Ζ. ὁ ἰ. — ζυγοδέτην.
— ζυγοδέτιν.
- l. 17. Ζυγώσω, δ. — Αἰσχ. Ζ. δ. — Α. Κίρκη σατυ-
κίρκησατυρι. ^x ρικῆ. ³⁾
- c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, λ. — Ζ. λ. — α. — πυράγρα,
ἀγράμματα — πυ- ὀδόντες, οἷς λαμβά-
ράγρα, οἷς λαμβά- νεται τὸ πῦρ, ἢ τὰ
νεταί ὁδοῖς πῦρ κρεῶν. κρέα.

c. 1590.

18) Cf. VV. DD. quorum conjecturam codicis scriptura verosimillimam reddit. Glossa in Ald. male divisa est.

19) Scribendumne esset: Ζοφοδορπίας. quod alii Lexicographi exhibent, et VV. DD. divinarunt? Summa certe adest probabilitas.

20) ζ est solitum v. σελήνη figlum, non modo in hoc, sed et in aliis recentioris aetatis mss. Reponendum est: κρυβῆ τι ἢ σ. Est τὶ h. l. κατὰ τι. Aliquantulum.

1) Plures litteras delevit; scriptum videtur: Ζοφονηαίροντα. Bene itaque emendavit.

2) Verba: ἔστι δὲ ἐν τῇ τ. Ἰ. ad fin. male divulsa sunt a praeced. glossa, cui olim adjuncta fuisse videntur. Cf. VV. DD.

3) Scribendum est: σατυρικῶ. sc. δράματι.

- c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, τὸν^{εν} Ζωάγρια τίνεν. τ.
 — l. ult. Ζωγρίαν, ζῶντας. Ζ. ζῶντα.
 c. 1591. l. 5. Ζωεύς, ἢ ζωτύς, Ζ. ἢ ζ. θ. 4)
 — l. 7. Ζῶή, τὸ μέλι ἐφιστά^{θ.} Ζ. τ. μ. ε. τ. 5)
 μενον [καὶ] τ.
 — l. 12. Ζώπαρ. ν, θ. ποι. Ζώπυρον. θ. ποιούν. 6)
 ἐν.
 c. 1592. l. 2. Ζωμήρυσσις, ζῶ Ζ. ζωμοῦ ἀρυστρῆς. 7)
 μα ἄρυστρι.
 — l. 5. Ζώνας τ. — τοῦ αἰς⁺ Ζ. τ. — τοῦ αἰς ζώννυ-
 ζώννυμα, κ. μα, κ.
 — l. 13. Ζωννυσκέτω μ. ζων Ζωννυσκετο μ. ζωννύσκε-
 νυσκέτω τ. το τ.
 Ζωνογάστρια, ο. Ζωνογάστριες ο.
 c. 1593. l. 4. Ζωοπύλας, ὅ τ. Ζωοπώλας. ὅ τ.
 — l. 8. Ζώπισσαν, τ. ξ. ῥη Ζ. τ. ξ. ῥητίνην.
 τήνην.
 Ζωπύρα, β. — Φυσιτῆ Ζ. β. — Φυσητῆρα. 8)
 ρα.
 Ζωπύρας, Φυσιτῆρας, Ζ. Φυσητῆρας. ζ. — ἐκ-
 ζ. — ἐκφύσουσι. Φυσσῶσι.

c. 1593.

4) In Ald. ζωτοῦς incuria typ. Cf. VV. DD.

5) Rescribendum est: τὸ μέλιτι ἐφιστάμενον καὶ τ. Er-
 ror ex scribendi compendio μέλι provenit, littera enim
 fini vocis imposita oculos scribae facile effugit. Cf. VV.
 DD.6) Litteram delevit, scriptum videtur: Ζώπαριν. Forte:
 Ζωπυρεῖν. At ob feriem litt. vox a loco exulat. Cf. VV.
 DD. qui meliora docent.7) Hesychii interpretatio fuit: ζωμάρυστρον. Aut: ζωμά-
 ρυστρῆς. Male in Ald. Ζωμήρυσιν, quod in subsequentes
 editiones propagatum fuit.

8) In Ald. mendum typ. In seq. glossa itidem.

- c. 1593. l. 13. Ζωπυρεῖ, ἀνα- Ζ. ἀναζεῖν π. 9)
 ζῆν π.
 — l. 15. Ζωπυρῶρουν, ἐξά- Ζωπυρῶν. ἐξάπτειν ποι-
 πτειν ποιεῖ. οῦν.
 Ζωπύρον τ. Κ. ἐν Πυλαία. Ζ. τ. Κ. ἐν Πυλαία.
 c. 1594. l. 1. Ζωόπυρος, ὁ Π. Ζώπυρος. ὁ Π.
 — l. 9. Ζωρότερον, α. — Ζ. α — νοουσι.
 νοεῖν.
 Ζώσατο, τ. — οὐδέπω — Ζ. τ. — οὐδέπω — πεν-
 τε — ἰέ ὀλ. τεκαίδεκάτης Ὀλ.
 c. 1595. l. 14. Ζουφίοις, μ. Ζ. μ. — κνωδάλοισ. ἡ
 — κνωδάλ. ια, ἡ π. π. 10)

H.

H.

- l. ult. H, ψ. — ἴσον ἔφη Ὡ. ψ. — ἴσον τῶ ἔφη.
 [ἡ,] Ὀμηρος μὲν ε. Ὀμηρος γοῦν ε.
 c. 1596. l. 7. Ἡ, δ. — πρσ- Ἡ. δ. — ὑποτακτικόν —
 τακτικόν — ἐμῆ, σῆ, ἐμῆ, σῆ, ἡ, δ.
 δ.
 Ἡ, δ. — ἦν. Ἡ. δ. — ἐῆ.
 — l. 16. Ἡ ε. — ἄντως, [ἡ Ὡ. ε. — ο
 γένηται ἡ ἐφήμεν.]
 — l. 20. Ἡιατο, ἐκάθετο. H. ἐκάθετο.
 — l. 22. Ἡβαιόν, μ. — H. μ. — ἄβαιον, οὐ οὐκ
 ἄβαιον οὐκ ε. ε.
 c. 1597. l. 13. Ἡβήτης, α. H. α. — ἡλιξ.
 — ἡλιξ.
 — l. 15. Ἡβητήρια, ἰσθηα- H. ἰσθιατήρια. κ.
 τήρια, κ.

c. 1597.

9) Inconsulte correxit; reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

10) Litteram erasit; scriptum videtur; κνωδάλοια. At prima scriptura fuit: κνωδάλοισ. Cyrilli Lex. ms. Ζουφίοις. μικροῖς ζώοις, ἥτι (Leg. ἥτοι) κνωδάλοισ, ἡ πτινοῖς, (Leg. πτηνοῖς) ἡ σφίλιξ. (Leg. σφηξί.) Cyrilli ms. decimi saeculi est, elegantis scripturae, et tantis vitiis inquinatum.

c. 1597. l. 15. Ἡβολον, η.	H. η. — ἀπαντῶσιν ε. ἀπατῶσιν ε.
Ἡβῶντα, α.	Ἡβῶντα. α.
Ἡβρητας, α.	Ἡβρέτας. α.
Ἡβῶοιμι, α. [ἀκμάσ- σεσιν]	H. α.
c. 1599. l. 1. Ἡγειρέθεντο,	Ἡγειρέθεντο. σ.
σ.	
Ἡγεῖ, α.	Ἡγεῖ. α.
— l. 5. Ἡγείθη, ε.	Ἡγείθη. ε. [†]
— l. 8. Ἡγέμην, ἡγαγον α.	Ἡγέμην. ἡγαγεν α.
— l. 16. Ἡγέρθεντο, η.	Ἡγειρέθεντο. η.
c. 1600. l. 15. Ἡγιλάζει,	Ἡγυλάζει. δ.
δ.	
— l. 19. Ἡγμένος, τ. πει- θηνίης.	Ἡ. τ. πειθηνίος.
c. 1601. l. 1. Ἡγνοίεις, ἡπέι- θης.	H. ἡπέιθεις.
Ἡγνοίησεν, η. — ὡς	Ἡ. η. — ὡς τό. E.
E.	
— l. 17. Ἡγουν, η. — ἡγο- δαίμων. β'.	H. η. — ἡγ' ὁ δαίμων δεύ- τερος.
c. 1602. l. 2. Ἡδαίμων, α.	Ἡδ' αἰγῶν. α.
Ἡδ' αἰγῶν, ἡ αἰγιδίων ἡδαιμόνου ἡδ' α'.	H. ἡ α. η. η. ¹¹⁾

c. 1602.

11) Locum hunc turbatissimum VV. DD. nondum sanarunt. Nodus, ni fallor, difficillimus latet in ἡγοδαίμων. β'. quo soluto, sequentia Ἡδαίμων et ἡδαιμόνου, quae aut correctiones, aut variae lectiones esse videntur, clariora fient. Mihi quidem, varie de hoc loco cogitanti, in mentem venit, quod numerus β' citatio Homericæ esset, aut Iliados, aut Odyssæas, e margine forte transcripta; nam in ms. post ἡγοδαίμων major distinctio (:), qua unaquaeque glossa finitur, posita est. At nullum hi libri lumen dederunt; sagaciores itaque manum admoveant.

- c. 1602. l. 2. Ἡδ' ἄν, ἐν τινι δ. H. ἦτινι δ.
 — l. 9. Ἡδὲ, α. — ἔργω H. α. — ε.
 [καὶ αὐτὴ αἰφνιδίῃ.]
 — l. 13. Ἡδέε, η. — ἡ δὲ H. η. — ἦδέε μαντοσύ-
 αἰ μαντοσύναῖ ἢ μάταια. νας. ἦ γοὺν μαν-
 τείας.
 — l. 17. Ἡδεῖ χ. Ἡδὺ χ.¹²⁾
 c. 1603. l. 8. Ἡδη, ε. — H. ε. — ἀρείοσιν ἥπερ υ.
 ἀρείοσύνῃ περ υ.
 — l. 13. Ἡδεῖ, α. Ἡ δῆ. α.
 Ἡδηθαστρεύεσθαι, ε. Ἡ δηθαῖ στρεύεσθαι.
 ε.¹³⁾
 c. 1604. l. ult. Ἡδος, η. — H. η. — καὶ ἦ δ' ὄς, ἔφη
 καὶ ἔφ' ἐκείνος, κ. ἐκείνος. κ.¹⁴⁾
 c. 1605. l. 6. Ἡδῶ, ἦρις η. H. ἦρις η.
 Ἡδυεπῆς, ἠδὺς λόγος. H. ἠδὺλόγος.
 — l. 13. Ἡδύμων, η. Ἡδύμων. η.

c. 1606.

12) Textum corrumpit; vera est igitur VV. DD. emendatio, legentium: Ἡ δεῖ χ. Cf. VV. DD.

13) Mala glossae divisio in Ald. typhothetae adscribenda est, nam in glossis Homericis restituendis Mufurus raro peccat: hanc dexteritatem summae ingenii facilitati ac memoriae attribuo, necesse enim est, ut omnia Homeri carmina verbotenus in mente tenerit.

14) Quamvis bene et sagaciter ἦ δ' ὄς interseruerit, magnamque hac interpolatione lucem glossae adsperserit; vix tamen credo, quod Lexicographus eadem hic poni voluerit. Nec, ut nobis, sic et antiquis Ἡδος unitim exaratum pro ἦ δ' ὄς obscurum erat; hi enim indistinctae vocum scripturae adeo adfucti erant, ut facile et prompte, prouti sensus ratio postulabat, ejusmodi voculas et distinguerent, et copularent; accedit quoque, quod nobis lingua emortua sit. Si glossariorum commentatores constanter haec ob oculos haberent, minores ubique obscuritates atque defectus deprehenderent. Cf. VV. DD.

- c. 1606. l. 14. Ἡδύραβδον, κινάμων. H. κιννάμωνον.
- c. 1607. l. 3. Ἡε, ἦε. Ἡεν. ἦεν.
- Ἡττω, η. ἦτις α. H. η. ἦτις α.
- 1. 7. Ἡε, β. — συνδέσμου — ἀπορηματικὸς ε. Ἡε. β. — σύνδεσμον — ἀπορῆματικὸς ε.
- 1. 15. Ἡεῖδετο, ὠμοιοῦται. H. ὠμοιοῦτο.
- c. 1608. l. 1. Ἡεῖρι, ε. Ἡερεν. ε.
- 1. 3. Ἡελέεσσι, α. Ἡελεοῦσιν. α.
- 1. 5. Ἡε κωλέων, ἢ τῶν κολέων, ε. Ἡε κολοῖων. ἢ τῶν κολοῖων. ε. ²⁵)
- 1. 14. Ἡεμῆν, ε. Ἡε μιν. ε.
- 1. ult. Ἡερα, ἀορασία, ὀμιχλησκοτία. H. ἀορασίαν, ὀμίχλην, σκοτίαν.
- c. 1609. l. 7. Ἡερέθονται, μεταίωροι ε. H. μετέωροι ε.
- Ἡερεθίζονται, ο. — Ἡ. ο. — αἰωροῦνται. π.
εωροῦνται, π.
- c. 1610. l. 4. Ἡερεφοῖτις, ἐρινῦς, ἦ ε. H. Ἐρινῦς. ἦ ε.
- 1. 12. Ἡερχαται, ὠμοίωται. H. καθεργαμένοι ἦσαν.
- 1. 16. Ἡεψεα, ο. — γῆτι ἀκάρπα. H. ο. — γῆτει ἀκαρπα.
- c. 1611. l. 1. Ἡθαδες, σ. τιθασοί. H. σ. τιθασσοί.
- Ἡθάν, τιθασός, γ. H. τιθασσός. γ.
- 1. 4. Ἡθε, [μακάρι,] ὄφελον. Ἡθε. ὄφελον.
- 1. 8. Ἡθει, π. Ἡθεῖε. π.

ε. 1612.

- c. 1612. l. 8. Ἡθημένος, δυ-
λισμένος. H. διυλισμένος.
Ἡθηνμέν, ο. Ἡ θ' ἡ μέν. ο.
— l. 13. Ἡθιραί, τ. Ἡθιραί. τ.
Ἡθλίωμα, α. Ἡθλίωμα. α.
Ἡθμάριον, δ. Ἡθμάριον. δ.
c. 1613. l. 5. Ἡθροίζεν, ἐ-
θρύβει, σ. H. ἐθρούβει. σ.
— l. 11. Ἡία, β. — λυκα-
τήιαπελων — θιμω-
νατινάξι — νοούμε-
νος. H. β. — λύκων τ' ἦια
πέλονται — θημῶ-
νατινάξει — γου-
νούμενος.
c. 1614. l. 1. Ἡιδεῖ, η. Ἡείδει. η. ¹⁶⁾
— l. ult. Ἡίοεντι, η. — ἰοειδῆ
καλαῖς ἔχων φ. H. η. — ἰοειδῆ, ἡ καλαῖς
ἔχοντι φ. ¹⁷⁾
c. 1615. l. 2. Ἡίονα, α. Ἡιών. α.
— l. 12. Ἡιερέθησαν, ε. Ἡ,ερέθησαν. ε. ¹⁸⁾
— l. 14. Ἡισίην, τ. Ἡ,σι. τ.
— l. 16. Ἡίσιν, ἰ αὐτῶν. Ἡισιν. ἰ. α. ἦσιν ἐνὶ φρε-
σίν. ¹⁹⁾
Ἡίστο, ε. Ἡιστωτο. ε.
[Ἡίσιν ἐνὶ φρεσίν.] H. α.
Ἡίστωσας, α. H. ε. — ἐπαρῶνες.
c. 1616. l. 1. Ἡίσχυνεν, ε. — ἐπαρῶνες.
— l. 6. Ἡίων, α. — ὄχθα. H. α. — ὄχθη.
— l. 10. Ἡκάδα, ἠνδρομέ-
νην. H. ἠνδρομένην.

c. 1616.

16) Glossam duplici accentu notatam typosetha ed. Ald. male divisit. Veram scripturam VV. DD. restituerunt.

17) Postrema: ἰοειδῆ κ. rel. e margine descripta esse suspicor.

18) In Ald. vitium typ.

19) Verba annexa ex subsequentibus huc retraxit.

- c. 1616. l. 12. Ἡκαιεν, ο. — Ἡκεν. ο. — ε. δασυνομέ-
 ἔπεμψεν. νως. ²⁰)
- c. 1617. l. 9. Ἡκῆ, κογκῆ, Η. ἀκωκῆ. ἐπιδορατίς.
 ἐπιδοματίς, α. α. ¹)
- c. 1618. l. 5. Ἡλακάτη, τ. Η. τ. — η. τ. ἰοδυφῆς εἰ-
 — ἡλακάτη τ. ἰοδυ- ρος ἔχουσα. κ. ²)
 φέεσι, κ.
- l. 8. Ἡλακάτα στρωφῶσα, Η. στρωφῶσα. κ. ³)
 κ.
- l. ult. Ἡλακατοία, α. — Ἡλακάτοια. α. — ἐπὶ
 ποιηλακάτου ὡς ἦν Ἡλακάτω, ὅς ἦν ε.
 ἐρώμενος [ἠρώμενος] Η. ⁴)
 Η.

c. 1619.

- 20) V. δασυνομένως a Musuro perspicuitatis causa adjuncta est. Duas opinabar glossas Ἡ κεν, καὶ Ἡκεν in Ἡκαιεν conflatas esse; vero autem similius est, scripturam codicis ex correctione: Ἡκαιν. ortam esse. In hanc glossam aliasque similes transferantur, quae nuper ad V. Ἡδος notavi.
- 1) Legerem: λόγχη. et dubium fere erit, quodnam praeferendum sit.
- 2) Scriptura ἰοδυφῆεσι nata est ex compendio finali, quo versus Homericus a Lexicographo truncabatur, qui a Musuro deinde continuatus fuit. Moneo haec, ne quis postea in ejusmodi scribarum erroribus novas lectiones quaerat. In Ald. error typ.
- 3) Haec in editis cum praecedentibus bene conjuncta sunt.
- 4) A typhetha Ἡλακάτια, quod in reliquis edd. tranfit; praeferenda est codicis scriptura. V. ἠρώμενος, cujus praecedens ἐρώμενος emendatio est, Musurus bene eliminavit; at ποιηλακάτου male correxit, in codice enim archetypo stabat: πηλακάτου. id est, πρὸς Ἡλακάτου. Lexicographus solam nominis aut ludorum originem docet.

- c. 1619. l. 11. Ἠλασκάζει, ε. Ἠλυσκάζει. ε. — αὐτὸν
 — αὐτὸν. λούμενος τ. εἰλούμενος τ. ⁵⁾)
- c. 1620. l. 2. Ἠλάστεον, ε. Ἠλάστρεον. ε. ⁶⁾)
 — l. 11. Ἠλεῖ., τὸ ἐκ φρέ- Ἠλεμάτους. ἄφρονας. ⁷⁾)
 νας.
 Ἠλεῖ, μ. — νήλεος ὅστ' Ἠ. μ. — ἠλεὸς ὅσ τ' ἐφέη-
 ἐφεῖκε. κε. ⁸⁾)
 Ἠλετεν, η. Ἠλιτεν. η.
- c. 1621. l. 3. Ἠλεκτρος μ. Ἠ. μ. — τῶν αἰγείρων —
 — τῶ αἰγείρω — Ἠλιαδῶν.
 Ἠλιαδῶν.
 Ἠλέκτρων, ὁ η. — οὐσί- Ἠ. ὁ η. — οὐσίαν, ἢ ὁ α. ⁹⁾)
 αν, [ἢ ἠλέκτωρ, περὶ
 οὐ Φησὶν χρῆσις τῆς
 ἠλέκτρου τε οὐσίαν,]
 ἢ ὁ α.
 — l. ult. Ἠλενομένω, ὀδυνο- Ἠλαινομένω. ὀδυναμένω.
 μένω
 c. 1622. l. 1. Ἠλεῖς, α. ἠλί- Ἠ. α. ἠλίθιος.
 θεος.
 — l. 16. Ἠλίλατο, ε. Ἠλήλατο. ε.

c. 1623.

- 5) Scripturam glossae depravavit, et litteram in v. λούμε-
 νος expunxit. Cf. VV. DD. qui ms. lectionem Hesychio
 reddiderunt.
- 6) Sub V. Ἠλάστεον Hesychius tacite ἠλάστρεον explicat,
 quod Musurum fefellit; nisi forte περιεφέροντο a quo-
 dam adjunctum sit, qui Ἠλάστρεον cum Ἠλάστεον con-
 fundebat. Cf. VV. DD.
- 7) Integram glossam delevit; quae vero descripti, excepta
 ultima glossae littera, clare adhuc leguntur.
- 8) Vitiosa Aldinae lectio a typoseta proficiscitur.
- 9) Quae hic Musurus exclusit, praecedentia et corrigere
 et supplere videntur; locum turbatum et mutilum hoc
 modo restituendum esse existimo; ἢ ἠλέκτωρ (παρὰ τὴν
 τοῦ χρυσοῦ ἠλέκτρου τε οὐσίαν) περὶ οὐ Φησὶν Lo-
 cus Homeri, in quo sol ἠλέκτωρ dicitur, hic a scriba
 ommissus videtur. Cf. VV. DD.

c. 1623. l. 5. Ἡλίβατον, υ.	H. υ. ἀλί β. — ἡλίω φαι- νόμενον.
— ἀλή β. — ἡλι- φαινόμενον.	
— l. 15. Ἡλιθα, α. — ἀλύς	H. α. — ἄλις — μάτην, ε. ¹⁰⁾
— μετὰ τὴν, ε.	
c. 1624. l. 1. Ἡλιθιώτης, π.	Ἡλιθιώτης. π.
c. 1625. l. 3. Ἡλιτεν. η.	Ἡλιτεν. η.
Ἡλιτήσας, α.	Ἡλιτήσας. α.
Ἡλιτόμηνα, ἐλαττόμε- να τ.	H. ἐλαττώμενα τ.
Ἡλιτομήνιεν, ὁ μ.	Ἡλιτόμηνις. ὁ μ.
Ἡλιτόμηνον, π. — λι- πόμενον, τ.	H. π. — λιπόμενον, τ.
— l. ult. Ἡλοι, περῶναί, ε.	H. περόναί. ε.
c. 1626. l. 6. Ἡλυ, ε.	H. ε. ¹¹⁾
— l. 14. Ἡλυκῦσαι, σ.	Ἡλυκῆσαι. σ.
— l. 16. Ἡλυξεν, ε. ἐξέκλι- νεν.	H. ε. ε.
[Ἡλύξων, Φυγῶν.]	
Ἡλύθη, ε.	H. ε.
c. 1628. l. 4. Ἡμαθώης, α.	Ἡμαθώεις. α.
— l. 5. Ἡμαθόεντος, τ. — ἄμαθίαν — ἢ παρυρέει Ἡμαθώης ποτε, ἢ μ.	Ἡμαθόεντα. τ. — ἄμα- θον — ἢ παρ' ὄν ῥέει Ἀμαθος ποτα- μός. ἢ μ. ¹²⁾

Y 2

c. 1628.

10) Scriptura μετὰ τὴν ex compendio vocis haud intellecto oritur.

11) Correxerat: Ἡλυθεν. At delevit, quod typosetam latuisse videtur.

12) Ex Etymologo locum restituisse videtur. Mallet: ἢ παρ' ὄ ῥέει Ἡμαθώεις ποταμός. In veterum scriptis emendandis primae scripturae tramite pressè insistendum est, nec, nisi summa urgeat necessitas, ab eo declinan-

dum. Vitiosum ποτε oritur ex π aut πο, solito v. ποταμός compendio.

- c. 1628. l. 10. Ἡμαθον, η. — H. η. — παρὰ Κυζικη-
νοῖς.
π̄ κυζικῆνοι.
- c. 1629. l. 4. Ἡμαρ ἀγκαῖον H. ἀναγκαῖον. τ.
τ.
- l. 15. Ἡμάτιοι, η. ἀν- H. η. αὐθημερινοί.
θημερινοί.
- c. 1630. l. 16. Ἡμένη, ἐν H. ἐν κόλποις κ.
κόποις κ.
Ἡμεν, ἀν. Ἡ κεν. ὄντως ἀν.
Ἡμένη πελειάς, π. H. πελειάς. π.
- c. 1631. l. 3. Ἡμενοι, ο. — H. ο. — τῆς αἰγέρου ἀλ-
τὰ αἰγέρου ἀλλήλων λήλων ἀπέστρα-
ἐπέστραπται, οὕτω πται, οὕτω καὶ αἰ
καὶ Ἀλκίνου θεράπει- Ἀλκίνου θεράπει-
ναι — ἐκθέροντο. ναι — ἐθέροντο.¹³⁾
- c. 1632. l. 4. Ἡμερολόγιον, H. μ. — κύστιν.
μ. — κύστιν.
- l. 13. Ἡμερσεν, ε. — ἡ- H. ε. — η.
μάρτιζεν.
[Ἡμερτὸν, ἐπέραστον.]
Ἡμερωλίας, τ. H. τ.¹⁴⁾
- l. 19. Ἡ μὴν, α. — δὴ H. α. — δὴ καὶ ἡμην, ε.¹⁵⁾
ἡ ε.

c. 1632.

13) Reponendum est: ἐπέστραπται — ἐπεστραμμένα. Praepp. ἐπὶ et ἀπὸ, non modo per se, sed et in compositis saepissime permiscuntur. Male in Ald. ἐνθέροντο.

14) Glossam Ἡμερτὸν, pro Ἱμερτὸν, ut spuriam et ab hoc loco alienam, rejecit. Ego eam genuinam crederem, quin et ab ipso Lexicographo sic scriptam, nec enim antiqui eadem, qua nos hodie, diligentia orthographiae leges observabant, quod non modo veteres ipsorum libri scripti, sed et inscriptiones quamplurimae luculenter testantur. Respicitur ad II. B. v. 751. ubi Ἱμερτὸν urbis Titaresii epitheton est.

15) Conferantur, quae supra ad V. Ἡδος monui.

- c. 1632. l. ult. Ἡμιδακίς, η. Ἡμιδακίς. η. ¹⁶⁾
 c. 1633. l. 2. Ἡμιδαπός, ε. Ἡμιδαπός. ε.
 — l. 8. Ἡμιέκτον, τὸ τε- H. τὸ τετραχοίνικον —
 τραγώνικον — ἕκ- ἕκτου — χοινίκων
 τεος — κυνίκων μὴ τεσσαρακονταεκτώ
 — ἐκ τῶν χοινίκων, — ὀκτὼ χοίνικες. κ.
 κ.
 c. 1634. l. 3. Ἡμιμέγιστον, H. ἡμίμναιον.
 ἡμιόμναιον.
 — l. 7. Ἡμῶν ἀπὸ, α. H. α.
 [Ἡμῶν, ἡμῶν. λέγεται
 δὲ καὶ αὐτοῖς.]
 Ἡμιόγδοον, ο. — χοεῖς. H. ο. χ. ¹⁷⁾
 — l. 12. Ἡμιόλιος, δριμη- H. δίκροτος. κ. — τὸ ἐν
 τῆς, κ. — τὸ ἡμισυ καὶ η. ε.
 ε.
 — l. 16. Ἡμίονος, [μουσ- H. ὀρεύς.
 μῶν ἢ μουλα.]
 c. 1635. l. 4. Ἡμιπέλεκας, τ. Ἡμιπέλεκας. τ.
 Ἡμιπέλεκον, τ. πέλε- Ἡμιπέλεκκον. τ. — πέ-
 κυ κ. λεκυσ κ.
 Ἡμιπέλεκας, π. Ἡμιπέλεκκας. π.
 Ἡμίπολον, τ. — ἀνῶ. H. τ. — οὐρανοῦ. ¹⁸⁾
 Ἡμίς. ας, τ. Ἡμίσεας. τ. ¹⁹⁾

Y 3

c. 1635.

- 16) Bene correxit. Origo mendi haec est: Ἡμιδακίς. scriba solito more litteram inter lineam notatam voci inferuit, et η pro κ accepit.
 17) In glossa a Musuro ejecta prima pars; Ἡμῶν, ἡμῶν. (Pro Ἡμῶν ἀπὸ, ἀφ' ἡμῶν.) praecedentem glossam corrigere videtur. Altera: λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς. variam lectionem Il. A. v. 67. indicat; olim enim versus Homericus ita quoque legebatur: Βούλεται ἀντιάσας αὐτοῖς ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνα. Referendum est αὐτοῖς ad praecedens Ἀχαιοῖς, et lectio optime procedit. In Ald. χορεῖς culpa typ.
 18) Scribendi compendia οὐοῦ et ἀνοῦ librarius confudit.
 19) Litteram exculpfit; scriptum videtur: Ἡμίσιαις.

- c. 1635. l. 4. Ἡμισάλεκτος, ε. Ἡμισάλευτος. ε. — σε-
 -- σεσαλευομένον, σα- σαλευμένον. σαλεύ-
 λεύοντες γ. ονται γ. ²⁰⁾
 — l. ult. Ἡμισυ, ἦ η. — νο- Η. ἦ η. — νόμισμά τι.
 μίσματα.
 c. 1636. l. 15. Ἡμίφθη. η. Ἡμείφθη. η.
 — l. 17. Ἡμιφώσιον, σ. βράκ- Η. σ. βράκος.
 kos.
 c. 1637. l. 1. Ἡμιψα, η. Ἡμεψα. η.
 — l. 6. Ἡμονες, α. — ὄρ- Η. α. — ὄρχησταί.
 χισταί.
 — l. 8. Ἡμοξεν, α. ἐποίη- Η. α. ἐποίησεν.
 σεν, ὄμορος, α.
 — l. 15. Ἡμπιέχето, π. Ἡμορος. α.
 Ἡμπιέσχετο, ε. Ἡμπιέσχετο. π.
 — l. 19. Ἡμπλακεν, ἠδίκηεν, Η. ἠδίκηεν. η. ¹⁾
 η.
 c. 1638. l. 6. Ἡμυσειή, κ. Ἡμύσειε. κ. πέσοι.
 πέσειεν.
 — l. 12. Ἡμωδίασαν, ἠνάρ- Η. ἠνάρχησαν. α.
 χησαν, α.
 — l. 18. Ἡ, δ. — ἠ μὴ εἰάν. Η. δ. — ἠ τὴν εἰάν.
 — διακίσεται. διακίσεται. ²⁾
 c. 1639. l. 3. Ἡνασεν, ε. Ἡνασσεν. ε.
 — l. 5. Ἡνδανεν, ἠρεσκεν, Η. η. καὶ ἠλδανεν, η. ω. ³⁾
 ἠύξανεν, ω.

c. 1639.

20) Interpretationis correctionem typhotheta neglexit.

1) In Ald. Ἡμπλακεν culpa typ.

2) Correctum erat: διαίσεται. Descriptum fuit: διακίσε-
 ται. Nemo, nisi quamplurimos veterum libros scriptos
 evolverit, foedam scribarum barbariem sibi fingere
 potest.3) Mufuri interpolatione carere possumus, nam ἠύξανεν
 sine dubio e margine transcriptum est, notatum scilicet
 a quo-

- c. 1639. l. 11. Ἐνδρωμένος, α. Ἐνδρωμένη. α.
 — l. 16. Ἐνείγκαντο, η. Ἐνείγκαντο. η. 4)
 c. 1640. l. 3. Ἐνεμείδες, η. Ἐνεμῶδες. η.
 Ἐνεμὸν, υ. μεταίωρον. Ἐνεμῶεν. υ. μετέωρον.
 — l. 6. Ἐνεμῶσσα, υ. Ἐνεμῶσσα. υ.
 — l. 10. Ἐνέπατι, ε. Ἐνίπαπεν. ε.
 — l. ult. Ἐνιάσειγαλοῦντα, Ἐνία σίγαλέντα. λ.
 λ.
 c. 1641. l. 1. Ἐνίδαικτος, η. Ἐμιδαίικτος. η.
 — l. 4. Ἐνιοπήια, ο. Ἐνιοπήια. ο. 5)
 Ἐνιόπι, λ. Ἐνιοπι. λ.
 c. 1642. l. 2. Ἐνίς, ε. Ἐνεῖς. ε. 6)
 — l. 5. Ἐνον, ἦνον. Ἐνον. ἦνον.
 Ἐνοπα, λ. — ἔνιχον, δ. Η. λ. — ἔνιχοι. δ. 7)
 Ἐνὸρ, α. Ἐνορέην. α.
 Ἐνορέηφι, τ. Η. τ.
 [Ἐνόσεν, ἀνδρεία,] ἦ- Ἐνορον. η. 8)
 νορον, η.

Y 4

c. 1643.

a quodam, qui ἦλθανεν cum ἦνδανεν confuderat. Lexicographus quidem varias unius ejusdemque glossae scriptiones tacite interdum exponit, raro autem voces adeo diversas interpretando permiscet. Locus denique alienus, quem ἦξανεν occupat, ejusdem originem evidenter demonstrat. Cf. VV. DD.

- 4) Prima scriptura fuit: Ἐνεῖ^γγκαντο. Reponatur: Ἐνεῖγκαντο. quod Homericum est. Cf. VV. DD.
- 5) Correctionem typhotheta non advertit.
- 6) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.
- 7) Qua ratione ἔνιχον in ἔνιχοι mutaverit, nec ego intelligo, nec alii forte intelligent. Cf. VV. DD. quorum emendatio (ἔνηχον) codicis scriptione firmatur.
- 8) Quae a Musuro deleta sunt aut variam praecedentis glossae lectionem, aut ejusdem additamentum aliquod repraesentant; nam, ni fallor, ex Ἐνορέησιν, ἀνδρείαις corrupta sunt.

- c. 1643. l. 14. Ἦν τοι, ἐάν σοι. [ἢ ἄν τι, τινά σοι.] H. e.
 Ἦντοτε, υ. Ἦντετο. υ.
 Ἦντ' ὀπότ' ἦσαν, ε. Ἦν ὀπότ' ἦσαν. ε. 9)
 c. 1644. l. 2. Ἦνυστρον, ἡ π. H. ἡ π. — τῶν μηρυκαζομένων — γάστριον η. ζομένων — ὑπογάστριον η. 10)
 — l. 11. Ἦξει, ἐλεύσεται, H. ε. 11)
 [ἔλθῃ.]
 Ἦξεν, σ. Ἦξεν. ἢ ἔξε. σ. 12)
 — l. 18. Ἦοια, ὀκτάλογος H. Ἦοια. ὀ κατάλογος H.
 Ἦοίν, ο. — μέχρικαὶ ω. H. ο. μέχει μεσημβρινῆς ω. 13)
 Ἦοίν, τ. — παννάσις. H. τ. — Πανύασις.
 c. 1645. l. 3. Ἦόνησας, κ. Ἦόνησας. κ. 14)
 — l. 5. Ἦούχ' ἄλις, ἢ οὐκίκανον. H. ἢ οὐχ' ἰκανόν 15)

c. 1645.

- 9) *Mufuri mentem non perfipicio.* Ex interpretatione liquet, glossam ex Ἐν τῷ ποτ' ἦσαν corruptam esse; at sic loco suo mota est, nisi dixerimus, *Lexicographum* (quod saepius forte factum fuerit) ex vitioso codice descripsisse.
- 10) *Cyrilli Lex. ms.* Ἦνυστρον. τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός.
- 11) *Correberat:* ἔλθοι.
- 12) *Textum perspicuitatis causa interpolavit.*
- 13) Antea καὶ signo notaverat. Num vero καὶ ex numero κ' natum sit, aliis disquirendum relinquo.
- 14) *VV. DD.* Ἦονησας bene rescripserunt.
- 15) *Scriptura οὐκίκανον* ad indolem vetustiorum codicum mss., in quibus fortis adspiratio saepius tollitur, pertinet.

- c. 1645. l. 9. Ἦπαρ, ε. — καὶ Ἡ. ε. — καὶ ὕπαρ, ἀλή-
⁹
 ἀληθεια. ¹⁶⁾
 — l. 11. Ἦπάντηνται, π. Ἦπάτηνται. π. ¹⁷⁾
 — l. 24. Ἦπειόδωρος, ἦπεια Ἦπιόδωρος. ἦπια κ.
 κ.
 c. 1646. l. 6. Ἦπεροπεύειν, Ἡ. ε. — π.
 ε. — παραλογίζε-
 θαί.
 [Ἦπερ, ὄπα.]
 Ἦπερδη, ο. Ἦπερ δὴ. ο. ¹⁸⁾
 — l. 11. Ἦπερ οὖν, ὡσπερ Ἡ. ὡσπερεῖ, κ.
 ἦ, κ.
 c. 1647. l. 5. Ἦπίτρια, ρ. Ἦπήτρια. ρ.
 c. 1648. l. 1. Ἦπυματίθη. Ἦ πυματήθθεν. η.
 σεν, η.
 — l. 4. Ἡ. ., τ. — καὶ ἐπὶ Ἡρι. τ. — καὶ ἦ ῥα, ἐπὶ
 τ. — καὶ ἦρα, τὸν τ. — καὶ ἦρα, τὸν
 δ' ἔρα καὶ τ. ἀέρα. καὶ Ἡραν,
 τ. ¹⁹⁾
 — l. 8. Ἡρα, η. ὄντως, ἦ χ. Ἡ ῥα. η. ὄντως. ἦ ἔφη.
 — ἐπικουρίας — ἐπὶ καὶ Ἡρα, ἦ χ. —

Υ 5

ἦρα

16) V. ὕπαρ Hesychio male tribuit, nam ἀλήθεια a Graeculo quodam, qui pronunciationis vitio ὕπαρ in mente habuit, adjectum esse videtur. Cf. VV. DD.

17) Correctio a typoseta neglecta est.

18) Cur Ἦπερ, ὄπα (Pro Ἡπερ ὄπη, aut ὄπη ἄν, aut ὄπως) deleverit, nescio. Observentur, quae ad v. Ἡ οὐχ ἄλις de tenui vetustiorum mss. adspiratione monui.

19) Bilem hic movet. In ipsa glossa duas litteras delevit; scriptum videtur aut Ἡερ, aut Ἡαρ, quod primum in Ἡερι mutaverat. Totam appendicem a verbis καὶ ἐπὶ τοῦ ἔρα ad finem usque e margine intrusam esse suspicor.

ἦρα — Διί, [ἦ ἔ-
Φη.]

c. 1648. l. 12. Ἡραίνῃ, λ.

— l. 14. Ἡρακαίδῃ οὕτως ε.

ἦρα καὶ ἐξόχων ο.

— l. ult. Ἡρακλεία, λ. τὴν ε.

μαγνίτην — διαλ-

λαττουσι, κ. — μα-

γρ. ἐν Ἴωνι

γνήτην — ἐνίστε —

ἐλύδιε πόλεως — σι-

δερίτην — ἦρακλεά-

την.

c. 1649. l. 17. Ἡρακλᾶν [ὡς

καλὸν] τὸν Η. —

λίθον γ.

ἐπικουρίαν — ἐπίη-
ρα — Διί. ²⁰⁾

Ἡραίνῃ. λ.

Ἡ ρά, καὶ δὴ οὕτως ε. Ἡ

ρά, καὶ ἐξ ὀχέων.

ο. ¹⁾

Ἡρακλεία λ. ἢν ε. μαγνί-

τιν — διαλλάτ-

τουσι γὰρ, κ. —

μαγνήτην — ἐν Ἴωνι

— ἐν Λυδία πόλεως

— Σιδερίτην —

Ἡρακλεῶτιν. ²⁾

Ἡράκαλον. τὸν Η. — ἐ-

κάλου γ. ³⁾

c. 1650.

20) Verba ἦ ἔΦη. quae aperte e margine sunt, superiori-
bus interruit. Interpolatio καὶ Ἡρα supervacua est, va-
lent enim, quae ad v. Ἡδος animadverti. Voces deni-
que ἐπὶ ἦρα male in unam contraxit; vis enim exempli
perditur, nec locum, quem Lexicographus innuit, prae-
sentem habuisse videtur. Cf. VV. DD.

1) Cum If. Vossio distinguendum est: Ἡ ρά καί. δ. Sunt
enim Homeri verba, et series alphabetica hoc requirit.

2) Vocem ἐνίστε una cum γρ. delevit. Vulgatum Σιδερί-
την a typothea est.

3) In ὡς καλὸν delendis parum acute versatus est; sunt
enim, ut opinor, variae ipsius glossae lectiones pro
more Lexicographi a latere notatae, et ita scribi debe-
bant: Ἡρακλᾶν, εἰς, καλὸν. τὸν Η. (Facili scribarum
errore εἰς in ὡς mutatum est) Id est, praeter Ἡρακλᾶν
dici etiam Ἡράκλεις et Ἡράκαλον. Cf. VV. DD. Ante
τὸν Η. vox οὕτως, ut et in aliis glossis, ob compendii
difficultatem neglecta fuisse videtur. Ex λίθον refinxit
ἐκάλου, ad sensum bene, sed ad codicis scripturam pes-
sime; litteras enim ϑ et σ ob soni affinitatem saepius in
libris scriptis commutari tironibus notum est, hinc aut
λίσσανται aut ἐλίσσαντο Hesychio restituendum est. In

Ald.

c. 1650. l. 9. ἤραξεν, ε. —	H. ε. — ἔρρηξεν.
ἔρριξεν.	
ἤραρον, η. ἤρωσεν,	H. η. ἤρωσεν. εὐπρέπη-
εὐπρέπεεν.	σεν.
ἤράρωμεν, ἤρωσα-	ἤράρωμεν. ἤρώσαμεν. η.
μεν, η.	
ἤραρον, ε. — ἤρω-	H. ε. — ἤρωσαν.
σαν.	
ἤρασάμην, ἤράδι.	H. ἤράδην.
c. 1651. l. 4. ἤρατον, τὸν	ἤρανον, τὸν βασιλέα.
ἤραστρατιόν.	στρατηγόν. 4)
— l. 9. ἤρα, η.	ἤραμα. η.
— l. 15. ἤραμα, α. — σχο-	H. α. — σχολαίως.
λεῶς.	
— l. 20. ἤρασεν, η.	ἤρασεν. η. 5)
c. 1652. l. 8. ἤρακασιν, εἰ-	H. πεπορθήκασιν. καὶ εἰ-
πον, πεπορθήκασιν.	πον διὰ τῆς εἰ.
ἤρακῶτων, π. εἰπόντων.	H. π. καὶ διὰ τῆς εἰ ε.
ἤρακῶς, ν. εἰπών.	H. ν. ε. διὰ τῆς εἰ. 6)
ἤραμένοι, ε. — ἐπικρι-	H. ε. — ε.
θέντες.	
[ἤρανον, ἀρμόστως	
πράττεν.]	
ἤραρε, ε.	H. ε. 7)
ἤραριετο, η. ἤραριξεν, ε.	ἤραριστο. η. ἐστήριξεν. ε.

c. 1652.

Ald. Mufuri correctionem typoseta male divisit; cum vero locum correctionibus maculatum viderit, signum, quod codex ms. non agnoscit, injustius adjunxisse videtur.

4) Ald. ἤρανον culpa typ. Tempore forte glossa restituetur.

5) Correctionem typoseta neglexit.

6) Cf. VV. DD. quibus Mufuri additamenta imposuere.

7) Glossa a Mufuro ejecta ita potius distinguenda videtur: ἤρανον, τὸ α. Quomodo ἤρανον restitui debeat, nescio. Quamplurimae in Hesychio glossae sunt, quibus longo demum usu, et locorum, ad quae respicitur, indagatione medela primum asferri potest.

- c. 1652. l. 20. Ἡριον, π. Ἡρι. π.
 — l. ult. Ἡριγένειαν, ἡ τ. — Ἡριγένεια. ἡ τ. — ἡ λέ-
 ἡλέ. να, η. αἶνα. η. ὀ)
- c. 1653. l. 6. Ἡριεργῆς, τυμ- H. τυμβάρευχος.
 Βόρευχος.
 — l. 12. Ἡρίμα, ο. Ἡρι μάλα. ο.
 — l. ult. Ἡρι σάλπιγγξ, ο. τὸ Ἡρισάλπιγγξ, ο. τὶ ε.
 ε.
- c. 1654. l. 1. Ἡριν, τ. Ἡριν. H. τ. Ἡριν.
 — l. 4. Ἡρινοτόκου, α. — κα- H. α. — κατ' ἕαρ Φόρους
 τεοφόρους τελούν- τελούντων.
 των ἕαρι.
 Ἡρις, ὡς ἕαρινῶς.
 Ἡρίον, μ. Ἡρι. ἕαρι.
 Ἡρινός. ἕαρινός.
 Ἡρίον. μ. ὀ)
- c. 1655. l. 1. Ἡρίχθη, ἐβ- H. ἐβράγη.
 βράχη.
 Ἡρίομεν, ε. Ἡρείομεν. ε.
 c. 1656. l. 8. Ἡρωσεν, ε. Ἡρωσεν. ε.

c. 1656.

- 8) Litteram delevit; scriptum videtur: ἡλέενα.
- 9) Ex ἕαρι novum articulum male effinxit, est enim marginalis correctio mendosi κατεοΦ. pro quo legendum esset: ἕαρι Φ. Quod vero in Ἡρις, ὡς ἕαρινῶς. glossa Ἡρινός. ἕαρινός. lateat, egregie et acute vidit. Primaeva glossae scriptio fuit proprie Ἡρινῶς, ἕαρινῶς, quod non modo Marciani codicis scriptura, verum et ipsa series alphabetica docet; vetustiora quoque mss. evolvendo multis confirmatum deprehendimus exemplis, quod ab antiquioribus etiam scribis oxytona in ὄς cum ῶς ob soni forte affinitatem saepius descripta fuerint. V. Ἡρινός in memoriam mihi revocat locum Solonis (Analectt. Brunckii tom. I. p. 65. VI. v. 20.) quem, cum nondum a VV. DD. notatus sit, hic adscribam:
 Ἄλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος' ἐξαπίνης δὲ,
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσπένδασεν
 Ἡρινός, ὄς πόντου. —
 Subita irae Jovis cessatio cum venti verni velocitate comparatur.

- c. 1656. l. ult. Ἡροφίλη, σι-
βύλης ο. H. Σιβύλλης ο.
- c. 1657. l. i. Ἡρῆεν, ἀπώλ-
λυτο. Ἡρῆεν. ἀπώλλυτο.
- Ἡρῆηκεν, ε. — ἐρεκνή-
σου — ζόντων. Ἡρῆ ἦκεν. ε. — ἔρῆ ἔκ
νήσου — ζών-
των. ¹⁰⁾
- l. 8. Ἡρτα, ἐκρεμάννυεν. H. εκρεμάννυεν.
- l. 10. Ἡρτάμησεν, ἔταρα-
ξεν, διοίκησεν, η. H. ἐτάραξε. διώκησεν.
η. ¹¹⁾
- l. 12. Ἡρταριάζομεν, ε. Ἡρτιάζομεν. ε. ¹²⁾
- c. 1658. l. 3. Ἡρυγαίνετο,
δεδάσυντο. H. ἐδάσυντο.
- l. 14. Ἡρύκαλον, τ. —
ἐπικοριστικῶς H. τ. — ὑποκοριστικῶς.
- c. 1659. l. 4. Ἡρχθη, ἐπὶ
τ. — χαιρών α. H. ἀντίτ. — χειρῶν α. ¹³⁾
- c. 1660. l. i. Ἡρώων, π. —
κεράσατο M. H. π. — κεράσσατο M.
- l. 10. Ἡσαι, παύσαι, κ. H. πέπαισαι. κ.
- l. 15. Ἡσας, η. — ἦ
ιάσαθαι, θεραπεύ-
σαι, ἦ χ. H. η. — ἦ ἐπὶ τοῦ ἰάσα-
θαι, καὶ θ. ἦ χ. ¹⁴⁾

c. 1661.

10) Typotheta correctionem neglexit, et loco ζώντων posuit τώντων.

11) Semel monuisse sufficiat, quod Musurus v ephelcysticon, quando ante consonantem verbis affigitur, ubique per totum codicem exscalpsit; hoc vero codex Hesychii Marcianus cum omnibus, quos ego quidem tractavi, vetustioribus libris scriptis commune habet, et inter reliqua vetustatis codicis archetypi indicia referendum est. In Ald. mendum typ.

12) Monstruosa codicis lectio nata est ex correctione: Ἡρ-
τιάζομεν. Describendo litterae transponebantur.

13) Bene emendavit. Verba: χειρῶν ἀδίων. in margine olim adposita fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

- c. 1661. l. 2. Ἦσεν, π. — H. π. — Θεραπεύσειν —
 Θεραπεύειν — κορέ- κορέσειν.
 σαμ.
 — l. 5. Ἦσεν, εἶασεν. H. ε. ἐκάθισεν.¹⁵⁾
 Ἦδα, η. υ. [ἐκάθισεν.] H. η. υ.
 — l. 9. Ἦδατο, ε. Ἦδατο. ε.
 .θαμ, ε. Ἦθην. ε.
 — l. 12. Ἦσι [ἦ] Φησί, λέ- Ἦσί. Φ. λέξει. καὶ ἦσι,
 ξει, ὑπάρξει. ὑπάρξει.¹⁶⁾
 — l. 15. Ἦσκει, ε. — ἐμε- H. ε. — ἐτημελεῖτο — ε.
 λῆτο — ἐργάζετο.
 [Ἦσκων, ἐργάζεσθαι, ἐπι-
 μελεῖσθαι.]
 Ἦσκημένος, μ. H. μ.¹⁷⁾
 — l. ult. Ἦσίπεπον, εἴτρα- H. ἐντραφές.¹⁸⁾
 φές.
 c. 1662. l. 3. Ἦσμά, νόστη- H. νόστιμα.
 μα.
 Ἦσο, καθέζου. H. ἐκαθέζου.

c. 1662.

- 14) Modorum discrepantiae tollendae causa verba: ἐπι-
 τοῦ — καί. inferuit; at ἦ ἰάσαοθαι, Ἔ. ad subsequē. Ἦσεν
 referenda sunt, ubi in margine notata fuisse videntur.
 Cf. VV. DD.
- 15) V. ἐκάθισεν ex seq. glossa, cui male ex margine ad-
 juncta erat, huc revocavit. Cf. VV. DD.
- 16) Inutilem Musuri interpolationem καὶ ἦσι typhotheta re-
 cepit, ὑπάρξει vero omisit.
- 17) Dubito, an ἐτημελεῖτο bene emendatum sit, nam seq.
 ἐπεμελεῖτο mendosi ἐμελεῖτο correctio esse videtur.
 Glossam deletam in praecedentem male transfudit, sunt
 enim diversae, Ἦσκει forma solennis est, et Ἦσκειν Ho-
 mericum. Cf. VV. DD. Scribendi compendia in ἐργα-
 ζεσθαι et ἐπιμ. a scriba, qui Ἦσκειν pro infinitivo ha-
 buit, male descripta sunt.
- 18) Reponenda est Kusteri emendatio εἴτραφές, quas ipsa
 jam ms. auctoritate firmatur.

- c. 1662. l. 12. Ἦσσον, η. — H. η. — υ.
 ὕστερον.
 [Ἦσσόνων, ἐλαχιστο-
 τέρων.]
 Ἦς οὐτι χ. Ἦς οὐτοι χ. 19)
- c. 1663. l. 7. Ἦσχαλον, ε. Ἦσχαλλον. ε.
 — l. 13. Ἦτ' ἄν, ἔπειτ' ἄν Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τάν. ἢ ταύ-
 ἢ ταύτην, ἐπὶ τ. την ἢ ἐπὶ τ. 20)
- l. 21. Ἦτεσν, ἦτεσεν. Ἦ,τεν. ἦτησεν.
 c. 1664. l. 1. Ἦ τεον, ἦ τ. Ἦ ἐτεόν. ἦ τ. 1)
 — l. 8. Ἦτήθη, ε. Ἦτήθη. ε.
 — l. 13. Ἦτιος, βολῆς. H. β.
 [Ἦτις, ὄστις.]
 Ἦτοι, σ. — τὸ δ. H. σ. — τῶ δ.
- c. 1665. l. 2. Ἦτρεῖς, ἐξήτρεῖς Ἦ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς κ. π.
 κύβοι, π.
 — l. 21. Ἦθύνθη, υ. Ἦθύνθη. υ.
 c. 1666. l. 11. Ἦῦ ἦντε, ὀ. Ἦῦθ' ὀ. 2)
 — l. 17. Ἦφαιστιάδες, Α. Ἦφαιστιάδα. Α.

c. 1666.

19) Cur glossam interpositam ejecerit, nescio. In Homero legitur: ἦς οὐτι χ. Cf. VV. DD.

20) In hac glossa, ut saepius, duae scribendi et distinguendi rationes exponuntur, altera: Ἐτ' ἄν. ἔπειτ' ἄν. altera: Ἦ τὰν, ἐπὶ τάν. ἢ ταύτην, ἐπὶ τ. Ad dictum Laconicum, quod Lexicographus etiam in mente habuisse videtur, Musurus integram glossam accommodavit. Cf. VV. DD.

1) Scriptura codicis in Ald. duplici modo vitata est, et pessima Musuri correctione, et typoshetæ negligentia. Duae iterum scripturae Ἦ τεόν et Ἐτεόν unitim explicantur; qui Lexicographi mos Musurum ubique vexavit. Dici tamen potuisset, interpretationem ἀληθῆς postea a quodam adjectam esse, qui minus attente has duas confundebat scripturas. Cf. VV. DD.

2) In codice archetypo correctum erat: Ἦῦ τε ὀ. quod Ἦῦ ἦντε, ὀ. descriptum fuit. Cf. VV. DD.

- c. 1666. l. 21. Ἡφαιστος, ο. — ἰδίησιν — πρᾶ-
 — ἰδίησιν — πρᾶπί- πιδεσσιν. ὁ
 δεσιν. ὁ.
- c. 1667. l. 1. Ἡφασεν, εἴη-
 λαφα. H. εἴηλαφα.
- l. 7. Ἡφερ' Φων, ε. Ἡμφερεφῶν. ε. 3)
- l. 11. Ἡφίεσαν, ε. εἶον. H. ε. εἶων.
- [Ἡφιστοῖο, τοῦ πυρός.]
 Ἡφροεύσαντο, ε. Ἡφροεύσαντο. ε.
- l. 20. Ἡχῆσον, τ. μαγάδι
 χ. H. τ. — μαγάδι χ.
- c. 1668. l. 14. Ἡχλησεν, ε. Ἡχλυσεν. ε. — ἀχλύϊ.
 ἀχλάϊ.
- l. 18. Ἡχου ἐνθάδε ἠχῶ, Ἡχῶ ἐνθάδε ἠχῶ. μα-
 μακρῶ φ. — ἐπανι- κρὰ φ. — ἐπανιού-
 οὔται. σα. 4)
- c. 1669. l. 5. Ἡῶα, ἠ κ. ἐθνι-
 κῶς. H. ἠ κ. ε.
- [Ἡῶματι, μία ἡμέρα.]
 Ἡῶθεν, π. H. π. 5)
- Ἡῶθι πρὸ, υ. Ἡῶθι πρὸ. υ. 6)
- l. 12. Ἡῶρετο, ἐκρέμ-
 ματο, ε. Ἡῶρετο. ἐκρέματο. ε.

c. 1669.

3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ἡφερόφων. Cf. VV. DD.

4) Duae glossae scribarum incitiae coaluisse videntur. Ἡχου oritur ex Ἡχι, ut accentus aperte declarat; necesse etiam est, ut olim ου eundem fere sonum habuerit cum jota, cujus sedem in vetustioribus mss. saepius occupat. Glossae ergo ita separandae sunt: Ἡχι. ἐνθάδε. Ἡχῶ. μ. In ἐπανιούται compendium exitus male descriptum est. Cf. VV. DD. Nisi forte Ἡχου ἐνθάδε ad superiora Ἡχί που olim pertinuerint, et male huc e margine deducta sint. Rem alii definiant.

5) Bene correxerat: Ἰῶ ἡματι. μ. Glossam, utpote a loco alienam, exclusit.

6) Ex Homero, quem Lexicographus respicit. VV. DD' Ἡῶθι πρὸ restituerunt.

- c. 1669. l. 15. Ἡὼς, η. — αὖ-
γος — ἄξετο — ἦδε-
δέμοιεν ἥως ἢ ἐνδ. —
— παννουχί ἡμέρηγε
κ.
- H. η. — αὐγή — ἀέξε-
το — ἢ δὲ μὲν ἥως
ἐνδ. — παννουχί
μὲν ἦγε κ. 7)

⊕

⊕

- c. 1670. l. 7. Θαάσει, κ. Θαάσει. κ.
- c. 1672. l. 11. Θαλάμιος, λ. Θ. λ. ὁ ἔσχατος, ὁ δὲ μέ-
σοσ ζ.
— l. 14. Θαλάμοιο ν. κατα- Θ. ν. κατεσκευασμένου ν.
σκευασμένου ν.
- c. 1674. l. 10. Θαλείη, ε. Θαλίη. ε.
- c. 1675. l. 3. Θαλερόν δ. — Θ. δ. — καὶ μὴ ξ.
καὶ ξ.
- l. 7. Θαλέων, τ. — ποι- Θ. τ. — π. π. 8)
ούντων [ἡδονῶν] π.
- l. 18. Θάλλικα, σάκου, Θ. σάκουσ ε. 9)
ε.
- c. 1676. l. 5. Θαλλοφόρουσ Θαλλόφορος. ὁ πομπεύ-
πομπεύων ὁ Δ. ων Δ.
- l. 18. Θαλυκρόν, ἰ. — Θ. ἰ. — χλωρόν. 10)
χλωρόν.
- c. 1677. l. 9. Θαμάκεισ, π. Θαμάκις. π.

c. 1677.

- 7) Versus Homericos male restituit; prior enim ms. au-
thoritate ita scribendus est: ἦδε δέ μοι νῦν ἥως ἐνδ. poste-
rior: παννουχί μὲν ῥ' ἦγε κ. Quemadmodum et hodie
apud Homerum leguntur. Cf. VV. DD. qui loca no-
tarunt.
- 8) V. ἡδονῶν, quam Musurus deleuit, est procul dubio fe-
quentis παιγνίων varia lectio.
- 9) Saimafius emendavit: σάκου ε. quod codicis scriptura
firmatur.
- 10) Trilleri conjecturam χλωρόν scriptura codicis proba-
bilem reddit. Cf. VV. DD.

- c. 1677. l. 20. Θαμίζει, σ. — Θ. σ. — τὴν ε. ν.
 ἑαυτοῦ ν.
- l. 25. Θάμνους, δ. Θάμνους. δ.
- c. 1678. l. 20. Θάνατος, ὁ τ. Θ. ὁ τ. — τοῦδε τ.
 — τοῦ ἐκ τ.
- c. 1679. l. 7. Θαρρηλία, Α. Θ. Α. — Θαρρηλίαις —
 — ἀρρηλίαις — βουε- ἰκετηρίαν — ὡς
 τηρίαν — ὡς φαίεν. †
 — χύτρα ε. Φαίεν. — χύτρα
 ε. ¹¹)
- c. 1681. l. 5. Θάρνυται, με- Θ. μετρωρίζεται — δια-
 τρωρίζεται — δια- λόγων ἐντευξιν κ.
 λόγων ἐντευξιν κ.
- l. 9. Θαρσύνεται, π. Θάρνυται. π.
- l. 15. Θαρσὺς, θρασὺς. Θαρσὺς. θρασὺς. τεθαρ-
 [Θαρσὺν,] τεθαρρῆκός. ρηκός. ¹²)
- c. 1682. l. 1. Θάσωμεν, κ. Θάσσομεν. κ.
- l. 14. Θάτας, θύτας, τ. Θ. θήτας. τ.
- c. 1683. l. 5. Θᾶττον ἢ β. — Θ. ἢ β. — σώματος γ.
 — στόματος γ.
- l. 11. Θαυλωνίδες, γ. Θαυλωνίδαμ. γ.
- l. 17. Θαυμανώντες, θεαώ- Θαυμανέοντες. θεώμενοι
 μενοι — ῥήιστος, ὁ θ. — καὶ θηητὸς θηη-
 στός, ὁ θ. ¹³)

c. 1684.

11) Pro βουετηρίαν, suadentibus hoc non solum codicis scriptura verum et ipsa etymologiae ratione, scribendum est: εὐετηρίαν. Nam Musuri ἰκετηρίαν hic nihili est. In Archilochi fragmento jambos latere suspicor, quorum priores ita forte restituendi sunt; Εἰς Φῶς δὲ νῦν ἄγει τ. Hoc saltem persuasum mihi est, quod ὡς ex εἰς corruptum sit. Cf. VV. DD.

12) V. Θαρσὺν varia lectio est, e margine forte illata.

13) Correctio a typoseta neglecta est. Verba: θηητὸς, ὁ θ. quibus Musurus καὶ θηητὸς praefixit, praeter consilium Lexicographi, qui raro glossarum interpretationibus aliena immiscet, ab aliis adjecta fuisse videntur. Cf. VV. DD.

- c. 1684. l. 8. Θεῶμος, ἢ θ. Θε. ἢ θ. Α. Μακεδόνι.
 Ἄρης Μακεδονίως.
- l. 14. Θάψαι, καταρύ- Θε. καταρύζαι. κ.
 ξαι, κ.
- c. 1685. l. 14. Θεανή, ν. — Θε. ν. — Σ. Τυροῖ βοιτου. ¹⁴⁾
 Σ. τυροῖα βοιτου.
- l. 16. Θεά παρεγέρω, τ. Θεά παρ' αἰγέρω. τ.
- c. 1686. l. 14. Θιασμού, ε. Θιασμού. ε.
 Θιασμῶ, ε. Θιασμοῖς. ε.
- l. 19. Θείεν, δραμαῖς. Θε. δραμεῖν. ¹⁵⁾
- c. 1687. l. 3. Θηλόπεδα, ὀ Θε. ὀ τ. — π.
 τ. — πέδα.
 [. εἶνν, δραμεῖν ἢ ὀ αἰ-
 γιαλός.]
- Θειμωνεῖαι, ο. Θειμωνεῖαι. ο. ¹⁶⁾
- l. 6. Θεῖναν, β. Θεῖναν. β.
- l. 8. Θεῖνες, ο. Θεῖνες. ο. ¹⁷⁾
- l. 10. Θεῖων, α. Θεῖων. α.
- l. 13. Θεῖός μ. — μου. Θε. μ. — μοι.
- [Θεῖος νόος μευ, ἐκ Θεοῦ
 μοι νοῦς.]
- Θεῖος ο. Θε. ο. ¹⁸⁾
- c. 1688. l. 4. Θείου π. — θυ. Θε. π. — Θείου. ¹⁹⁾

Z 2

c. 1689.

- 14) Sophoclis lemma hoc est: Σ. Τυροῖ ά. Quod hic annectitur βοιτουῦ lemmatis emendatio est, et ex βοῖ τῆ ά. (id est, τῆ πρώτῃ vel προτέρῃ) depravatum. Cf. VV. DD. Mutius solita licentia Lexicographum mutilavit.
- 15) Glossa ex Odyss. Γ. v. 112. petita est. Interpretationis correctio in seqq. occurrit.
- 16) Omnia, quae hic delevit, e margine intrusa sunt, et ad diversas glossas pertinent.
- 17) Cyrilli Lex. ms. Θεῖνες. οἱ σωροὶ τῆς ψάμμου.
- 18) Quae hic eliminavit, jambi sunt, ex tragico quodam forte defumti.
- 19) Bene emendavit. Scribendi compendium significat Θεοῦ, quod hic sensui repugnat. Cf. VV. DD.

- c. 1689. l. 3. Θελερὸν, θελε- Θ. θελκτὸν — θέλγον
κτὸν — θελ... τ. τ. ²⁰⁾)
- l. 7. Θέλητρον, φ. Θέληητρον. φ. ¹⁾)
- c. 1691. l. 4. Θέμιλα, θ. Θέμιελα. θ.
- c. 1692. l. 4. Θέμησις, δ. — Θ. δ. — Πυθία.
- πυτία.
- c. 1693. l. 19. Θεοδμήτων, υ. Θ. υ. — θ. ὑπὸ θεοῦ α.
— θεοκτίστων, ω.
- c. 1694. l. 2. Θεόδωρος, θ. Θ. Θ. ἔλεγον οἱ κωμικοὶ
ἔλεγον οἰκονομικοὶ τοὺς εὐρυπράκτους
τοὺς πρώτους — τῆς — τ. ε. ω. προστη-
ἑαυτοῦ ὥρας χρησα- σαμένου. ²⁾)
μένου.
- Θεοειδεστέρας, θ. — ὁ- Θ. θ. — ὁμοίωμα ἐχού-
 μοίωμα.
- l. 14. Θεοὶ Μ. ἦτοι δ. — Θ. Μ. ἦτοι ὅτι δ. — ψυχο-
 ψυχοπόμπιον ε. πομπῆόν ε.
- l. 18. Θεοίνια, θ. — δίο- Θ. θ. — Διόνυσος.
- νης.
- c. 1695. l. 1. Θεοκήρυθες, γ. Θεοκήρυκες. γ. — ἀπὸ
 — ἀποταλουβίου π Ταλθυβίου παρὰ
 ε. Ε. ³⁾)
- l. 8. Θεοκυνῆ. δ. Θεοκυνῆ. δ.

c. 1696.

20) Correctionem typotheta non advertit. In θελ... exitum delevit.

1) Cyrilli Lex. ms. Θέληητρον. τὰ εἰς ἡδονὴν ἄγοντα.

2) Loci sensum Musurus sagaciter arripuit, at nimium a codicis scriptura discessit, ad quam emendatio ejus ita potius limitanda esset: ἔλεγον οἱ Κωμικοὶ τοὺς πρῶτους, — τῆ ἑαυτοῦ ὥρα χρησαμένου. V. χρησαμένου bene se habet, nec a Musuro sollicitari debuit, quem sigma in τῆς — ὥρας, ex jota dativi natum, forte sesellit. Bene tamen atque docte Comicorum εὐρυπράκτους hic intulisse videtur.

3) Ejusmodi scriptura insignem codicis archetypi vetustatem prodit, vitii enim origo fuit haec: ΑΠΟΤΑΛΟΥΒ. Litt. Θ paululum corrosa a scriba pro Ο accepta est.

- c. 1696. l. 7. Θεοπρέπειον, μ. Θεοπρόπιον. μ.
 c. 1697. l. 7. Θεοσκνεῖ, θ. Θεοσκυνεῖ. θ.
 — l. 14. Θεο. ἰσσωτον, θ. Θεοἰσσωτον. θ. 4)
 Θεουδῆς, θ. Θεουδῆς. θ.
 Θεῦ δέσι, θ. Θεουδέσι. ὑπὸ θ.
 — l. 21. Θεώμενα, ε. Θεώμονα. ε.
 c. 1698. l. 1. Θεόφατα, λ. Θεόφατα. λ.
 — l. 9. Θεόφρα, θ. Θεόφρονα. θ. 5)
 c. 1699. l. 14. Θέρεωθα, θ. Θ. θ. — χλιαίνεθα.
 — χναίνεθα.
 c. 1701. l. 8. Θερμόν, τ. — Θ. τ. — Βυζάντιοι. 6)
 Βυζάντιον.
 — l. 12. Θέρονται, κ. χναί- Θ. κ. χλιαίνονται. θ.
 νονται, θ.
 — l. 14. Θερόμενος, θ. ἀπὸ Θ. θ. ἀπὸ τοῦ θέρω, ε.
 τῶν θέρων ε. Θερούμενος, ὀχμωρός
 σ. Θ. ὁ χλωρός σ.
 c. 1702. l. 9. Θεσμούς, νόμου Θ. νόμου θ.
 θ.
 Θεσμοφορία, τ. — Δη- Θ. τ. — Δήμητρος. ἢ οἰ
 μήτρας, ἢ ο.
 — l. 18. Θεσπέσιον, θ. — Θ. θ. — εἰ καὶ Θεσπε-
 εἰ Θεσπεσίην — ἀ- σίη — ἀλαπάξεις.
 λωπάξεις.
 c. 1703. l. 2. Θεσπεσίη, με γλ^δ Θ. μεγάλη. πολλῆ. θ. 7)
 πόλει, θ.

Z 3

c. 1703.

4) Litteram delevit; scriptum fuisse videtur: Θεοἰσσωτον.

5) Cum Kusterō scribendum est: Θεοφραδία. Error ex

scribendi compendio Θεοφρα natus esse videtur, facile enim littera fini vocis annexa a scriba negligebatur.

6) Correctionem typotheta neglexit.

7) Correxerat: πόλις. Non mihi placet Mufuri emenda-

tio; crederem potius, quod πόλει ortum sit ex π i. e. πόλιον

- c. 1703. l. 2. Θεσπεφιώτερον, Θεσπεσιώτερον. α.
α.
— l. 8. Θεσπιδαπῦρ, τ. Θεσπιδάεσ πῦρ. τ.
— l. 10. Θεσπίζει, μ. — ἐν- Θ. μ. — ἐνθεάζει. ν. ⁸⁾
θάζει, ν.
c. 1704. l. 3. Θεσπρωτοί, ε. Θ. ε. παρὰ Θεσσαλία,
ε
π Θεσσαλίας.
c. 1705. l. 10. Θετικῶς, τ. Θετικόν. τ.
c. 1706. l. 1. Θετταλίας, υ. Θετταλίδας. υ.
— l. 3. Θετταλόν σ. — ἐ- Θ. σ. — εὐθυμαχούν-
θυμαχούντων.
— l. 13. Θεύσεε, δραμεῖ. Θεύσεαι. δραμη.
— l. 20. Θεῶν ἀγορά π. — Θ. α. π. — λέγειν, ὡς
λέγειν ἐν τοῖς τ. — αὐτοῖ τ. — συν-
συνεργεθῆναι προσ- αγερεθῆναι προσ-
αγορευέσθαι. γορευόμενος.
c. 1707. l. 2. Θεῶν ἐπὶ κάλ- Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.
λαι κόλωνι, τ. τ. ⁹⁾
— l. 5. Θεῶν γούνασι κ. Θεῶν ἐν γούνασι κ.
— l. 11. Θεωρικὰ χ. — π Θ. χ. — Παναθηναίσις
ἀθηναίοις — μιθω- — μιθωμένου τ.
μένου τ.
c. 1708. l. 1. Θεωρικῶς, ω. Θεωρικός. ω. ¹⁰⁾
— l. 6. Θεωρίς, κ. — σηκιω- Θ. κ. — Σικυωνία τ. ¹¹⁾
νία τ.

c. 1708.

πόλιν, quo aliquis in margine forte declarare voluerit, glossam ad Homericum Θεσπεσίη πόλιν (Il. B. v. 367) spectare.

8) Cyrilli Lex. ms. Θεσπίζει. ὀρίζει. νομοθετεῖ. Significatum ὀρίζειν satis obvium Hesychius omisit.

9) In Ald. Θεῶν ἐπὶ ἀλλικολώνη incuria typ. Cf. VV. DD.

10) En oxytonon in ὄς, quod in ὦς degeneravit. Vide quac de hac scribarum consuetudine ad V. Ἡρινός monui.

11) In Ald. mendum typ. quod VV. DD. correxerunt.

- c. 1708. l. 6. Θεωροί, οί Θεο-
πρεποί — έορταίς. Θ. οί Θεοπρόποι — έορ-
ταίς, Θεωρικά. ¹²⁾
- c. 1709. l. 13. Θηέμενοι, θ. Θηεύμενοι. θ.
Θηεύοντο, ε. Θηεύοντο. ε. ¹³⁾
Θηηποϊήσαι.
Θηησποιήσεις. Θείη. ποιήσαι.
Θείης ποιήσεις.
- c. 1710. l. 6. Θηητόν, θ. — Θ. θ. — καταθύμιον. π.
κατά θυμόν, π.
- c. 1711. l. 2. Θηλάστρια, τ. Θ. τ. — 'Ιακκώ. Σ. Α. ¹⁴⁾
— 'Ιακκον. Σ. 'Αλε-
ξάνδρω.
- l. 15. Θήλυσε έρση, ή τ. Θήλυς έέρση. ή τ.
- c. 1712. l. 4. Θήμα, θ. Σ. Θ. θ. — Σ. Σαλμωνεί.
— σαλμωνεί.
- l. 9. Θημόνες, θ. Θημώνες. θ.
Θήν, διά ή που. Θ. διά του ή, τὸ αὐτό. ¹⁵⁾
- l. 14. Θηπάλαιος, βο- Θ. Βωμολόχος.
μολόκος.
- l. 17. Θηπόν, καταθυμίαν, Θ. καταθύμιον. θ.
θ.

Z 4

c. 1713.

- 12) V. Θεωρικά, scribae negligentia omisiam, bene ad-
junxit.
- 13) VV. DD. Musuro suffragantur, et jure, Θεεύτο enim
Homericum est; mallet tamen ut retineretur codicis
scriptura, quae vetustioribus mss., in quibus formae con-
tractae interdum solvuntur, propria est et peculiaris.
Necessè igitur est, ut veteres certas verborum formas
scribendo solverint, pronunciando vero contraxerint. In
Ald. mendum typ.
- 14) Vulgatum 'Ιακόν, quod Casaubonus olim divinaverat,
scriptura codicis confirmat. Lemma claris litteris legi-
tur. Cf. VV. DD.
- 15) Lexicographus perspicue docet, Θήν alicubi cum ή
scribi, quod Musurus haud intellexisse videtur. Musuri
itaque interpolationes ejiciendae sunt, et lectio codicis
substituenda. Cf. VV. DD.

- c. 1713. l. ult. Θηρίκλειο, κυ- Θηρίκλειος. κύλικος —
λικῶν — Θερακλέ- Θερακλέους κ. ¹⁶⁾
ους κ.
- c. 1714. l. 6. Θερεσιδεῖς, ἐφε- Θ. ἐφαπτίδες π.
πτίδες π.
- c. 1715. l. 4. Ὀθηρητιῶς, ω. Θῆρ ὡς. ω. ¹⁷⁾
— l. 12. Θῆσαν, δ. Θῆσσαν. δ.
- c. 1716. l. 15. Θίασε, χόρευ- Θίασον. χόρευσον.
σε.
— l. 18. Θιακχά, α. — συ- Θ. α. — Σικυῶνι.
κιῶνι.
- c. 1717. l. 5. Θίασον, ε. — Θ. ε. — ἀλλὰ καὶ τ.
ἀλλὰ τ.
- c. 1719. l. 6. Θῖν, ὁ α. — Θ. ὁ α. — θίνεσθαι —
γίνεσθαι — ἀμφο- ἀμφ' ὄστρέφιν θῖς.
στροφύνθις — ἀμ- — ἄμμος. ¹⁸⁾
μωσ.
- l. 12. Θινά, ψάμμα, υ. Θ. ψάμμοι. υ.
— l. 16. Θινῶν, α. — σο- Θ. α. — σωρῶν π.
ρῶν π.
- c. 1720. l. 2. Θιπόβρωτος, κ. Θ. κ. — σιτῶν β. ¹⁹⁾
— σιτῶν β.

c. 1720.

16) Correxerat: Θηρίκλειον. Verius forte est Θηρίκλειος, nam scriptura codicis nata esse potuerit ex compendio:

Θηρίκλει, κ. Cf. VV. DD.

17) Ὁ a litt. init. Θ. descendit. Esetne mendosa glossae scriptura a Θηριωδῶς repetenda, et loco suo mota? Nil statuo.

18) In Ald. ὄστρέφιν errore typ.

19) Glossa procul dubio ita restituenda est: Θιπόβρωτος. λέγεται καὶ Θιριπόβρωτος. ὁ υ. A quodam, cui scriptura Θιπόβρωτος minus vera videbatur, in margine notatum fuit: μακῶς δίχα τοῦ ρ. Quod postea a scriba in textum translatum est. Eadem fere suspicatus est Hemsterhuis. Cf. VV. DD. Priori loco in Ald. Θιπόβρωτος incuria typ.

- c. 1720. l. 6. Θῖς, ο. — κυμ- Θ. ο. — κυμάτων. τ.
 μάτων, τ.
 — l. 10. Θλαδίης, ε. Θλαδίης. ε. ²⁰⁾
 — l. 16. Θλίβεται, π. — Θ. π. — ὀλιγορεῖ. π. ¹⁾
 ὀλιγορεῖ π.
 c. 1721. l. 2. Θνιτίδια, ν. Θνητίδια. ν.
 — l. 9. Θοαῖς, ο. — ὄρμαῖς Θ. ο. — ὄρμαῖς — ἐπι
 — ἐπινήας, ἦ τ. †
 νήας. ἦ τ.
 — l. ult. Θοὴν ἀλεγύνεται Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα. τ.
 δαῖταν, τ.
 c. 1722. l. 5. Θοῆσι, τ. — Θ. τ. — νυξί — πτηναῖς
 νυκτί — τιναῖς — — ὀξεῖαις — σκια
 ὀξεῖαι — σκιά ἐστίν ἐστίν ἢ νύξ, αὕτη
 αὕτη γὰρ ἠνοειδής, τ. δὲ κωνοειδής. τ. ²⁾
 c. 1723. l. 1. Θολεία, πέτασ- Θολία. πέτασος ε.
 σος ε.
 — l. 13. Θόλος, σ. — σι- Θ. σ. — σπησίας μ.
 πίας μ.
 Θόλος, κ. — κατασκευ- Θ. κ. — κατασκευασμέ-
 ασμένος — συνε- νος — συνεστιῶντο.
 στοήντο, ϑ. ϑ.
 c. 1724. l. 9. Θοὸν, ο. — Θ. ο. — τ.
 ταχεῖον.
 [Θορᾶ, κατεπήδησε.]
 Θοράνας, τ. Θ. τ. ³⁾

L 5

c. 1724.

20) Cyrilli Lex. ms. Θλαδίας. καὶ ἐκτεθλιμμένος καὶ ἐντο-
 μίας ὁ εὐνοουχιθεῖς καλεῖται.

1) Vulgatum ὀλιγορεῖ. π. nullum dat sensum; scriberem:
 ὀλιγορώως π. *Contemptimprehenditur.*

2) Verba: ὅταν δε εἶπη ad finem procul dubio e margine
 sunt, ubi confuse et intricatis scribendi compendiis no-
 tata fuisse videntur. Locum turbatum Heinsius optime
 restituit et ordinavit. Cf. VV. DD.

3) Glossa deleta retinenda est; quid enim impedit, quo-
 minus praeter Θορεῖν et Θοράν in usu fuerit?

- c. 1724. l. 9. Θοράτις, Α. Θοράτης Α.
 — l. 14. Θορνεύσασ, ὁ ξ. Θορνεύς. ὁ ξ.
 c. 1725. l. 1. Θόρναξ, υ. — Θ. υ. — ἀπὸ Θόρνακος.
 ἀπὸ τεθόρνακος.
 Θόρνακίς, Α. Θόρναξ. Α. 4)
 — l. 6. Θόρος, β. ἀφροδια- Θ. β. ἀφροδισιαστής. ο.
 στής, ο.
 Θούροιο, ο. Θόροιο. ο.
 — l. ult. Θούρ..., Βαυτ.. Θούρην. Βάτην. 5)
 c. 1726 l. 1. Θουρηταῖς, α. Θουρηταί. α.
 — l. 6. Θούριδος α. — Θῆρες Θ. α. — Θούρος Α.
 Α.
 Θουριομάν..., τ. — ἀ- Θουριομάνταις. τ. — ἀ-
 ποκίαν Α. ποκίαν λέγεται
 Α. 6)
 c. 1727, l. 16. Θρανίον, δ. — Θ. δ. — σανίδωμα. κ.
 σανιδόμενον, κ.
 — l. 20. Θᾶνον, δ. Θράνων. δ. 7)
 c. 1728. l. 8. Θρατύτην, τὸ Θ. τὸν α.
 α.
 — l. 13. Θρασύμνοια, θ. Θρασυμέμνοια. θ.
 — l. ult. Θραῦλον, κ. ἄπυ- Θ. κ. ὑπερον.
 ρον.
 e. 1729. l. 2. Θραύσει, θ. — Θ. θ. — ἀπολεῖ.
 ἀπώλλει.
 — l. 17, Θρέπτα, τ. — ἀ- Θ. τ. — ἀμοιβά. καὶ θρε-
 μοιβῶν. πτήρια. 8)

c. 1730.

- 4) Glossas jungendas esse VV. DD, acute viderunt; ex co-
 dicis scriptura quoque apparet, quod Θόρνακίς praecedentis
 τεθόρνακος emendatio fit, totamque glossam ita re-
 stituerem; Θόρναξ. υ. — ἀπὸ Θόρνακίς, Α. Glossam
 inprimis illustrat locus Herodoti a VV. DD. notatus.
- 5) Exitum vocum deleuit; in posteriori compendium litt.
 ην agnosco,
- 6) In fine glossae exitus compendium erasit.
- 7) Vera videtur If. Vossii conjectura: Θράνων. διφρον.
- 8) V. θρεπτήρια sequentibus male infarctam hic loco suo
 reposuit,

- c. 1730. l. 1. Θρεπτήρες, τρε- Θ. τ. τροφῆς. 9)
 Φόμενοι.
 [Θρεπτήρια,] τροφός.
 — l. 4. Θρεκτῶσιν. — τρο- Θ. ν. τράχεσι, Σ. 10)
 χάϊος, Σ.
 — l. 10. Θρέται, τ. Θρετόν. τ. 11)
 — l. 16. Θρηική υπόδημά- Θρηική ν. ε. 12)
 γων ε.
 c. 1731. l. 2. Θρήνυν ἑφαπτα- Θ. ἑφ' ἑπταπόδην. τ.
 πόδην, τ.
 c. 1732. l. 3. Θριάξεν, φ. Θ. φ. — Ε. Λικυμνίω, κ.
 — Ε. Λικυμνίω, κ.
 Θριαί, αἱ πρῶται μάν- Θ. αἱ π. μ. κ. 13)
 τεις, κ.
 Θριαμβάσαι, θ. Θριαμβεῦσαι. θ.
 — l. 12. Θριασιάσαι, π. Θριασία. π.
 Θρι..ος, ἡ σ. — ἀνά- Θριγγός. ἡ σ. — ἀνώτα-
 στατον — οἰκοδομῆς, τον — οἰκοδομή,
 ε. 14)

c. 1733.

9) V. τροφός in τροφῆς mutata male cum praeced. Θρεπτή-
 ρες conjunxit, pertinet enim ad seq. Θρεκτός, ubi ita
 forte inferenda esset: Θρεκτός. τροφός. τ. Sunt vero
 Θρεπτήρια et τροφός e margine descripta.

10) Codicis scripturam vitiauit; reponendum est: τρο-
 χάϊοις.

11) Scribendum est, ut apud Aristophanem: Θρέττε. Cf.
 VV. DD. qui locum notarunt.

12) Signum in Ald. omisum est, Nullus dubito, quin
 glossa antiquitus ita exarata fuerit: Θρηική. Cf. VV.
 DD.

13) In Ald. μάντις culpa typ. Cf. VV. DD.

14) Duas litteras expunxit; scriptum videtur: Θριγγός.
 Cyrilli Lex. ms. Θριγγός. στεφάνη, ἢ τὸ περίφραγμα, ἢ
 μικρὸν τεῖχλον. V. οἰκοδομῆς praecedentis τεῖχους va-
 rians lectio est, quam etiam delendam VV. DD. volue-
 runt.

- c. 1733. l. 9. Θριλιθεῖν, θ. Θριληθεῖν. θ.
 Θριήλοοι, ἱερεῖς, [ναύ- Θ. ἱερεῖς.
 βαιον, σανύνον, πε-
 λωριάδα, ἐν ἧ Φα-
 σὶ τὰς ἡλίου βουῖς εἶ-
 ναι.]
 Θρινακία, ἱερά ἡλίου, ἡ Θ. ἱερά ἡλίου, ἡ ν. — ἔ-
 ν. — ἔχουσα. χουσα, Διλύβαιον,
 Πάχυνον, Πελωριά-
 δα, ἐν ἧ Φασὶ τὰς
 ἡλίου βουῖς εἶναι.
- c. 1734. l. 8. Θριπτόβρωτος, Θριπτόβρωτος. ο. — Φι-
 ο. — Φιλостέφανοι λοστέφανος δὲ Φη-
 δὲ Φασὶ. π. σὶ, π. ¹⁵⁾
 Θρίσκον, τ. Θρίσκον. τ.
 Θρισκεία, λ. Θρησκεία. λ.
 Θρόα, α. Θρόνα. α.
 c. 1735. l. 3. Θρίτται, α. Θρίττον. α. ¹⁶⁾
 — l. 13. Θρόν, α. — ποικιλ- Θρόνα. α. — ποικίλμα-
 μάτων. τα. ¹⁷⁾
 Θρονίτις, πρῶτιστος. Θρονίτης. π.
 [Θρονεῖον, πόλις.]
 Θρόνον, τ. Θ. τ. ¹⁸⁾
- c. 1736. l. 4. Θρόον, σκλη- Θ. σκληραὶν Φωνήν, λα-
 ρὸς Φωνή, λαλιά. λιάν.

c. 1736.

15) Plures hic ab Hesychio Philostephani citantur. Cf. VV. DD.

16) V. Θρίτται est Aristophanis θρέττε alio modo pronunciata. Cf. quae ad V. Θετόν notavi.

17) Bene correxit; alpha in fine, altero mox sequenti, facile excidit. Cf. VV. DD.

18) Corregerat: Θρόνιον. Est urbs Locridis, cujus Homerus in Cat. v. 40. meminit. Glossam Musurus supervacuum esse existimavit, cum mox in V. Θρουόνιον me- moretur.

c. 1736. l. 12. Θριαλλίς, ε. στυπίον ε.	Θ. ε. — στυππίον ε. ¹⁹⁾
c. 1737. l. 1. Θρυαρίς, ψια- θής. Θρύδεσσα, α.	Θρυαρείς. ψιαθείς. ²⁰⁾ Θρύεσσα. α.
— l. 5. Θρυλλύχθη, σ.	Θρυλλίχθη. σ.
c. 1738. l. 3. Θρυψιχρῶς, τρυ- φερῶς.	Θρυψίχρως. τρυφερός.
— l. 16. Θρώσκω γ. — ὀρό- σαι κ.	Θ. γ. — ὀρῶσαι κ.
c. 1739. l. 1. Θρόσσον, .ξε- νον.	Θ. ἄξενον. ¹⁾
Θύα, α. — τήν θεήν. Θυαλόν, τ.	Θ. α. — ταῖν θεῶν. Θυαλοῦν. τ. ²⁾
— l. 15. Θυγατρι, τέκνα θ.	Θυγατριδοῖ, τ. θ.
— l. 17. Θύεται, ἐνδύνει, εὐφραίνεται, [θύη- ται.] Θύεις, τ.	Θύεται. εὐδύνει. ε. Θύοεις. τ. ³⁾
c. 1740. l. 2. Θύεσσι, θ.	Θυέσσι. θ.
— l. 7. Θύη, θαύματα, α.	Θ. θύματα. α. ⁴⁾
— l. 17. Θύ..ας, βακχί., ο.	Θυιάς. Βακχίς. ο. ⁵⁾
— l. ult. Θυωθεῖς, μ.	Θυῶθεῖς. μ.

c. 1741.

19) Correctionem typosetha neglexit. Cyrilli Lex. ms. Θριαλλίς. τὸ ἐνλύχνιον (Antiqua scriptura) φῶς. Absque dubitatione scriptura Θριαλλίς Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

20) Signum typosetha omisit. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; legebatur: ἄξενον.

2) In Ald. mendum typ. Sic et in V. seq.

3) Vox deleta θύηται vocis Θύεται varia lectio est.

4) Crederem cum Heinsio θαύματα provenire ex θυμιάματα, cujus priores syllabae in libris scriptis abbreviari solent. Cf. VV. DD.

5) In prima voce duas litteras, in sequenti exitum delevit.

- c. 1741. l. 6. Θυλακοφόροι, οἱ μεταλλοῖς θ. Θ. οἱ μεταλλῆς. θ.
- l. 11. Θυλίδες, αἱ θύλα. Θυλίδες. αἱ θύλακοι. 6)
- l. 14. Θύλλεις, θ. — ἔλιτρον. Θύλλης. θ. — ἔλυτρον. 7)
- Θύλον, ο. ὄριμον. Θ. ο. ὄριμον.
- l. ult. Θυμαλγέα, λ. — χαλεπόν. Θ. λ. — χαλεπά. 8)
- c. 1742. l. 3. Θυμάλωψ, ἡ λιγνιώδης τ. Θ. ἡ. λιγνυώδης τ.
- c. 1743. l. 9. Θυμηδία, η. — ἀρεσκία, π. Θ. η. — ἀρέσκεια. π.
- Θυμηέα, κ. Θυμηρέα, κ.
- c. 1744. l. 2. Θυμοδακκῆς, — [λεοντόψυχος,] α. Θ. α. 9)
- l. 13. Θυμόν ἄχει, τ. Θυμόν ἀχεύων. τ. 10)
- Θυμοραιστέων, τ. — φθαρτικόν, ἀνδρωποφάγον. Θ. τ. — φθαρτικῶν. ἀνδρωποφάγων.
- Θυμορέστης, θ. ῥῆσαι γ. Θυμοβρέαίστης. θ. ῥαῖσαι γ.

c. 1744.

6) In Ald. θύλαβοι errore typ. Cf. VV. DD.

7) Nil obstat, quo minus Θυλλῆς scribatur, VV. DD. suffragantibus.

8) Cyrilli Lex. Ms. Θυμαλγέα. λυπηρά, τὴν ψυχὴν ἀλγεῖν ποιοῦντα. Eodem modo, quo glossam Hesychii Voffius distingui volebat. Cf. VV. DD. Musurus parum docte χαλεπόν in χαλεπά correxit; haec enim interpretatio frequens irae Achilleae epitheton spectat, II. Δ. v. 513. I. v. 261. 561. et alibi.

9) Glossam in Θυμολέων mutaverat voce λεοντόψυχος, quae olim ad seq. Θυμολέοντα adjecta erat, seductus. Cf. VV. DD.

10) Compendium exitus a scriba neglectum est. Cyrilli Lex. Ms. Θυμόν ἀχεύων. τὴν ψυχὴν λυπούμενος. Glossam ab ordine aberrantem pro infortitia habeo.

- c. 1744. l. 19. Θυμός, ψ. — Θ. ψ. — λογισμός. ¹¹⁾
λογδομός.
- c. 1745. l. 7. Θυμοδίσας, θ. Θυμηδήσας. θ.
— l. 10. Θυμᾶται, ε. Θυμᾶται. ε. ¹²⁾
- c. 1746. l. 2. Θύινον, σπεῦ- Θύινον. ἔσπευδον. ε.
δον, ε.
Θυνοσπόλεμος, ο. Θύνος. πόλεμος. ο.
— l. 6. Θύσει, χ. Θύσει. χ.
- c. 1747. l. 1. Θύρα, ἐν θύρε- Θύραθεν. ἐκ θυρῶν. ε. ¹³⁾
σιν, ε.
Θύραζε τὰ ε. Θύραζε. εἰς τὰ ε.
Θύραζε Κάρες, παροι- Θύραζε Κάρες, οὐκ ἔτ'
μία οὐκ ἔτ' ἀνδραστή- Ἀνδραστήρια. παρ-
ρια, η. — οἰκετῶν ομιμία. η. — οἰκετῶν
Καρηϊκῶν — εὐωχου- τῶν Καρηϊκῶν — εὐω-
μένοι α. χουμένων α. ¹⁴⁾
- l. 13. Θυραῖος, ε. — καὶ Θυρεός. ε. — καὶ θυραῖ-
ὁ ξ. ος, ὁ ξ. ¹⁵⁾
- c. 1748. l. 1. Θύραυλοι, τῶν Θ. τῶν ποιμένων ο.
ποιουμένων ο.
Θυράξα, ε. — θύρας. Θ. ε. — θύρας διατρι-
ψαι. ¹⁶⁾

c. 1748.

11) Cyrilli Lex. Ms. Θυμός. τοῦτο τὸ ὄνομα παρὰ τῶ ποιητῆ σημαίνει — τὸν ἐπιλογισμὸν, τὴν ἐμόνοιαν.

12) Scripturam codicis Salmasius et Vossius olim divina- bant. Cf. VV. DD.

13) Eandem fere scripturam exhibet Cyrilli Lex. Ms. Θύ- ραθε θυρεσιν. ἔξωθεν, ἔξω.

14) Originem erroris mihi ita fingo: in codice archetypo v. παροιμία prima manu omissa, et in margine adscripta, hic demum ab imperito scriba alieno loco collocata fuit.

15) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt. Et hic Musuri interpolatio inutilis est et supervacua; ii enim, quibus Hesychius glossas conscripsit, quibusque lingua adhuc viva erat, diversam accentuationem Θυραῖος et Θυραῖος ope interpretationis animo facile distinguebant.

16) Suspicio glossam mendose scriptam esse, et a Musuro male intellectam.

- c. 1748. l. 1. Θυραυλαῖσι, π. Θυραυλοῦσι. π.
 — l. 10. Θύρεθρα, θύρα, Θ. θ.
 [θυρεός.]
 Θυραιός, α. Θ. α. ¹⁷⁾
 — l. 17. Θυρηβόλιον, τὴν Θ. τὴν ἐπάνω ο.
 ἐπαίρω ο.
 Θυρηθεία, ε. Θύρηθεν. ε. ¹⁸⁾
 c. 1749. l. 4. Θυρογόν, θυ- Θ. θυρωρόν.
 ρουρόν.
 — l. 13. Θυρσοπλήγες, ο. — Θ. ο. — Βακχείοις ἐνθεα-
 βακχιοῖς ἐθεαζόμε- ζόμενοι.
 νοι.
 — l. 17. Θυρσουκύνη, Α. ἐν Θύρσουκυνῆ. Α. ἐν Νήσοις,
 νησ., ο. ο. ¹⁹⁾
 c. 1750. l. 9. Θύθλα, δικρά- Θ. δικράδαια — Βακχι-
 δαια — κακχικὰ — κα — θύματα,
 θύμα, χ. χ. ²⁰⁾

c. 1750.

17) Vox ejecta sequentem glossam in margine olim emendabat. Cf. VV. DD. a quibus scriptura *Θυρεός* hic bene reposita est.

18) Locum Homericum ignorans glossam inepte vitiauit. Cf. VV. DD. qui locum primamque glossae scripturam indagaverunt. Jam igitur in textu ponendum est: *Θύρη θ' ἕα. ε.*

19) In fine lemmatis compendium scribendi deleuit.

20) Cf. VV. DD. qui vocem a Musuro signatam optime restituerunt. Antiquorum vero monumentorum studio. sus hoc minime concedam, ut v. *Βακχικὰ* loco moveatur; sub hac enim voce intelliguntur *vannus cum phallos, cista mystica cum serpente, uter, vasa*, et id genus alia. Quicumque in urnis veterum sepulchralibus pompas Bacchicas viderit, hac de re, ut spero, minime dubitabit. V. *Φερόμενα* idem est ac *προσφερόμενα*, Suidae *ἐπιφερόμενα* minus commodum videtur. Unde tandem (quae difficultas VV. DD. maxime torquere videtur) litterae *αι* fini v. *δικράδαια* adhaeserint, perspicuemus, si primam

scripturam ita fingamus: ΑΙΚΡΑΔΑΙΑΙΝΙΟΙ.

- c. 1750. l. 18. Θυσανόεσσα, κ. — Θύ-
 κ. — Θύσσανος γ. σσανος γ.
 c. 1751. l. 5. Θυσᾶν, θ. Θυσσᾶν. θ.
 — l. 9. Θυτηρίαις, θυματη- Θ. θυματηρίαις.
 ρίαις.
 — l. 12. Θῦσαι, τ. — τε- Θύψαι. τ. — τεθυμέ-
 θυμομένον. α. νον. α. ¹⁾
 c. 1752. l. 1. Θύψαντα, πύ- Θ. πῦρ ἄψαντα.
 ραῖψαντα.
 — l. 8. Θυώνη, ἡ σεμνή. Θ. ἡ Σεμέλη. ²⁾
 c. 1753. l. 1. Θυαρόν, τ. — Θ. τ. — μυρεψούς ο.
 μυρεπούς ο.
 — l. 5. Θάσας, τ. — γινω- Θ. τ. — γινομένους. ³⁾
 σκομένους.
 — l. 14. Θωμάινους, θωνο- Θωμένους. θωνωμένους. ε.
 μένους, ε.
 — l. ult. Θάμιγγες, δ. ὄρ- Θ. δ. ὄρμιαί, σ. — κανά-
 μί.., σ. — κανά- βίνα. ⁴⁾
 βίνα.
 c. 1754. l. 2: Θᾶμις, ὁ κα- Θ. ὁ κανωπ. ⁵⁾
 $\frac{\sigma}{\omicron}$
 νωπ.

c. 1754.

- 1) Glossa extra feriem est, mihi que suspecta. Sub Θῦσαι tacite explicatur Θύψαι, quod series litterarum hic proprie exigit. Voci Θῦσαι respondent τὸ ἐπικλύσαι. ἄφ' οὗ τὸ τεθυμομένον pro τεθυμένον. Ad. Θύψαι spectant τυφλώσαι, pro τυφῶσαι, κ.
- 2) Memorabilis est codicis lectio, quam Musurus doctè quidem mutavit; nescio tamen, an vere. Cf. VV. DD.
- 3) Forte: γεννωμένους. Quod auctoritate Cyrilli Lex. Ms. Θῶες. θηρία ἐξ υαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. firmatur.
- 4) Exitum v. ὄρμί.. erasit.

5) Olim ita scriptum fuisse suspicor: ὁ κανῶπ π. Ex duobus scribendi compendiis sibi mutuo similibus, sibi que vicinis, unum facile omitti aut elabi potuit; hinc primae scripturae vestigia et auctoritatem Strabonis (Lib.

- c. 1754. l. 7. Θῶνται, θοίνον-
ται — εὐθηνούνται. Θ. θοινῶνται — εὐθηνούν-
ται. ⁶⁾
- l. 12. Θῶπες, κ. ἤρωνες. Θ. κ. εἴρωνες. ⁷⁾
- l. 15. Θῶπται, σκόπται, Θ. σκῶπται. θ.
θ.
- Θωρακτάων, ο. Θωρηκτάων. ο.
- c. 1755. l. 3. Θώρικες, τ. Θώρηκες. τ.
Θώρικος γ. Θώρηκος γ.
Θωρικτῆσι, τ. ζητήσου- Θωρηκτῆσι. τ. ζητοῦσι —
σι — τὸ ῥ' ἐφ. Τὸν ῥ' ἐφ. ⁸⁾
- c. 1756. l. 3. Θωρητῆσι, τ. Θωρηκτῆσι. τ. ⁹⁾
Θώρηξις, οἰνοποσία, καὶ Θώρηξις. οἰνοποσία. καὶ
θόπλησις. Θώρηξις, κ. ¹⁰⁾
- Θωρήσεσθαι, κ. Θωρήσεσθαι. κ.
- c. 1757. l. 1. Θῶσθαι, δ. — Θ. δ. — Α. Δικτυουλκοῖς;
Δισχ. Δικτυούλκοις.
- c. 1758. l. 1. Θωχθεῖς, θ. — Θ. θ. — Σ. Δ. ¹¹⁾
Σοφ. Διονυσιακῶ.

c. 1758.

XVII. p. 800.) secutus lego: Θῶμις. ὁ Κένωπος. πόλις. Strabo quidem Θῶνις scribit; haec vero diversitas, praefertim in nominibus Aegyptiae originis, nullius momenti est, nec difficultatem parit. Cf. VV. DD.

- 6) V. εὐθηνούνται bene se habet, nec mutanda esset. Cf. VV. DD.
- 7) Cyrilli Lex. Ms. Θῶπες. οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες.
- 8) Verba: Ζητοῦσι δὲ, π. ad fin. ex Quaestionibus Homericis desumpta, in margine olim ad praeced. articulum adjuncta fuisse videntur.
- 9) Haec glossa, ni fallor, praecedentis emendatio fuit.
- 10) In hac glossa innovanda atque interpolanda Grammaticorum commentum, cujus Suidas meminit, secutus videtur; at parum subtiliter, Hesychii enim et aliorum auctoritas plus valet, quam ejusmodi Grammaticorum nugae, quae sola vitiosa scriptura ex pronuntiatione orta fundatae sunt. Unanimes igitur VV. DD. consensu codicis lectio reponenda est. Cf. VV. DD.
- 11) Locum adduxi, ne aliqua in posterum de lemmatis scriptura suboriretur suspicio. Cf. VV. DD.

c. 1758. l. 5. Θάψεις, θ. Αἰσχύλος. σε σὺ φω πετρακυλιαδεῖς. Θ. θ. Αἰσχύλος Σισύφω πέτρα κυλιαδεῖς.¹²⁾

I

I

T. II. c. 2. l. 2. Ἰάκωβος, π. — βοανεργῆς ε.
 — 1. 4. Ἰακάρ, ὁ κ. ἀστήρ. [Ἰάγχειτον, στεφάνωμα.]
 Ἰάδει, κ. I. π. — βοανεργῆς ε.
 I. ὁ κ. α.
 c. 5. l. 6. Ἰάκχα, σ. — Συκιῶνι. I. σ. — Σικυῶνι.
 c. 6. l. 13. Ἰάλλει, π. — διδαι. I. π. — διδωσι.
 — 1. ult. Ἰαλύσια, τ. — Ἰαλύσαι ν. I. τ. — Ἰαλύσαι ν.
 c. 7. l. 3. Ἰαμβουλεῖν, τ. — πα; αβιάζειν ἄν τ. I. τ. — παριαμβίζεν ἐν τ.
 — 1. 10. Ἰαμβοῖς, Αἰσχ. θεωροῖς ἢ ἰαμίας ταῖς τ. I. Α. θεωροῖς ἢ ἰαμιασταῖς. τ.
 c. 8. l. 10. Ἰαννα, ε. — αἰχμαλώτησι — ἐπὶ Ἰαννας — λέγουσι [μὲν καί] ἐν T. I. ε. — Αἰχμαλωτίσι — ἐπεὶ Ἰαννας — λέγουσιν. ἐν δὲ T.

A a 2

c. 8.

12) Ante lemma unam aut duas litteras, quarum spiritus lenis adhuc cernitur, expunxit; nil ergo probabilius est, quam quod Meursius et Stanleyus olim scribendum voluerunt: Αἰσχύλος ἐν Σισύφω Πετροκυλιστῇ. Quod etiam, favente codicis scriptura, in textu ponendum esse existimo. Cf. VV. DD.

13) Corregerat: Ἰάχητον σ. Scribendum est: Ἰάγχη. τὸ σ. scriptura paululum diversa ab Ἰάκχα, quae mox infra occurrit. Glossam absque ratione critica ejecit.

- c. 8. l. 18. Ἴανοκρίδεμος, ι. Ἴανοκρήδεμος. ι. ὅμοιος.
ὅμοιον, τ. τ.
- l. ult. Ἰαξάρτης, βοτάναις ποταμοῦ — I. βοτάναι π. — Μαιῶ-
Μαιώτην λ. τιν λ. ¹⁴⁾
- c. 11. l. 2. Ἰάρδανος, π. — I. π. — Ἠλείας, παραρῆ-
Ἠλείας, παραρῆες τ. ῆών τ.
- l. 8. Ἰαρόχρης, κ. Ἰαρόχρους, κ.
- l. 12. Ἰάδων, α. Ἰάσκων. α.
- Ἰάσημα, δυνατά. Ἰάσιμα. δυνατά λαβεῖν
ἰασιν. ἰασιν. ο.
- l. 19. Ἰάσπιδος, ε. λίθου ι. I. ε. λίθου ἡ ι.
- c. 12. l. 1. Ἰασῶ, π. — Ἀμ- I. π. — Ἀμφιαράου θ.
- Φιαρώου θ.
- l. 6. Ἰατρῶι, ν. — ἡαείαν I. ν. — ἰατρείαν θ.
- θ.
- l. 10. Ἰαυ, ἐγκοιμαῖται. Ἰαυεῖ κοιμαῖται.
- c. 13. l. 3. Ἰαχρὸν, εὐδινόν. I. εὐδινόν.
- l. 7. Ἰαχῆς, φ. — κραι- I. φ. — κραιυγῆς.
υγῆς, ἐπεμφεν, ε. Ἰαψεν. ἐπεμφεν. ε. ¹⁵⁾
- l. 15. Ἰβάνη, κ. ἀντιπλή- I. κ. ἀντλήριον. ¹⁶⁾
ριον.

e. 15.

14) Rescribendum est: Ἰαξάρτης, ὁ Τάναις, ποταμός. De hac VV. DD. emendatione nullum jam dudum exititisset dubium, si illaesa et incorrupta ad nos pervenisset codicis scriptura, quam codex archetypus procul dubio ita

repraesentabat: ὍΤΑΝΑΙΣΠ. Lit. β. in βοτάναις aut ex pronunciatione dictantis oritur; saepius enim veteres scribae ex ore dictantis describebant. Aut ipse scriba vocem sibi incognitam in βοτάναις mutavit, compendii descriptione voci accommodata. Cf. VV. DD.

15) Exciderat glossa, quam Musurus restituit; credo tamen, quod ἐπεμφεν cum reliquis ad praecedens Ἰαψε, quod insitio Ἰαχῆς interruptum fuit, referri debeat.

- c. 15. l. 6. Ἰγγι τ. Ἰγγι τ. 17)
 — l. 8. Ἰγδης, θυία. Ἰγδη. θυία.
- c. 16. l. 9. Ἰδα, τὸ εἶκην — Ἰδεν. τὸ εἶκεν — ἀστρα-
 — ἀστρωγαλίζεν. γαλίζεν.
- c. 17. l. 1. Ἰδαῖσι Δ. — Κρη- I. Δ. — Κρητικῆς α.
 της α.
 Ἰδαῖος, ε. — ἰδίστου — I. ε. — Ἰδης τοῦ — Τρωί-
 τερωγαικῆς, κ. κῆς. κ.
- l. 7. Ἰδάλιμον κ. τὸ ἰδρω- I. κ. τὸ ἰδρωτοποιόν. 18)
 τοποιός.
- l. 12. Ἰδανόν, ε. — Ἀχι- I. ε. — Ἀχιλλεῖον ρ.
 λιον ρ.
- c. 18. l. 4. Ἰδεν, [ιδεῖν,] ε. Ἰδεν. ε.
 †
- c. 19. l. 5. Ἰδῆφιν. ι. Ἰδῆφιν. ι.
 Ἰδεχθῆς, α. I. ἡ εἶδεχθῆς. α. 19)
- l. 10. Ἰδιάγεται, ν. Ἰδιάζεται. ν.
- l. ult. Ἰδικαίτατος, ι. ὑπερ- I. ι. ὑπερθετικῶς.
 θετικός.
- c. 20. l. 6. Ἰδιόκοιτον, ἰδιόρουθ- I. ἰδιόρῥυθμον.
 μον.
- l. ult. Ἰδιόρῥυθμον, ι. Ἰδιόρῥυθμον.
- c. 21. l. 15. Ἰδνωθεῖς, κ. τα- I. κ. τ.
 νωθεῖς.
 [Ἰδοι, ὀφθαλμοι.]
 Ἰδοῖατο, β. I. β. 20)

Λ α 3

c. 21.

- 16) Litterae in ἀντιπλήριον transpositae sunt, et VV. DD. ἀντλητήριον bene restituerunt.
- 17) Codicis scripturam male mutavit. Cf. VV. DD.
- 18) In Ald. Ἰνδάλιμον culpa typ. In ult. voce compendium male descriptum est.
- 19) In gratiam tironum ἡ εἶδεχθῆς inseruit.
- 20) Glossa deleta ita legenda videtur: Ἰδοι. βλεποι. Nam ὀφθαλμοῖς βλέποι ineptum esset.

- c. 21. l. 15. Ἰδοῖδοπεῖ, τ. I. ἢ κυδοῖδοπαῖ. τ. 1)
 Ἰδομαλιάδα, ο. — κο- I. ο. — κ.
 σμούμενοι.
 [Ἰδομαίαν, τόπον.]
 Ἰδόμεν, ε. I. ε. 2)
 c. 22. l. 4. Ἰδρη, σοφία, Ἰδρείη. σ.
 — l. 16. Ἰδρῶ, ι. — ἀπεψύ- I. ι. — α.
 χοντο [ἰδρῶνα.]
 Ἰδρῶν, ν. I. ν. 3)
 c. 23. l. 2. Ἰδύαισιν, ε. Ἰδύησιν. ε.
 Ἰδύβολα, π. Ἰδυβελᾶ. π. 4)
 — l. 13. Ἰεον, α. Ἰεν. α.
 Ἰείη, π. δαψιλῶς. I. π. διά ψιλῆς.
 c. 24. l. 3. Ἰεν, υ. Ἰεν ἢ ἔεν. υ. 5)
 — l. 8. Ἰένεδα, ε. Ἰαίνεδα. ε.
 — l. 11. Ἰερά θ. — ἔλευσιν I. θ. — Ἐλευσῖν ἀγούση
 ἀγούσιν ο. ο. 6)
 c. 25. l. 5. Ἰερεῖα, θ. — ἢ I. θ. — ἢ οὐ θέμις ἰέναι
 οὐ θέμις ἰέναι πρὸς πρὸς ἄνδρα
 ἄνδρα, παρθένοσ. παρθένον. 7)
 — l. 9. Ἰερεῖτην, κ. Ἰερεῖτιν. κ.
 — l. 15. Ἰερεὺς Δ. εὐπολισ- I. Δ. Εὐπολις Αἰξίν Ἰπ-
 αἰξίνιπτόνικονκό- πτόνικον σκάπτων, ω.
 πτων, ω.

c. 26.

- 1) Verbum κυδοῖδοπαῖν ab Aristophane mutuatus est. In Ald. mendum typ.
- 2) Glossam sacram, et hic et supra infititiam, bene exclusit.
- 3) Deletum ἰδρῶνα (Leg. ἰδρῶτα.) antecedentis ἰδρῶ scholion est.
- 4) Correctionem typosetha male reddidit.
- 5) Timuit, ne Ἰεν. ὑπάρχοιεν. obscurum esset.
- 6) Prima scriptura fuit: Ἐλευσιν ἀγούση ο. Conf. VV. DD.
- 7) Lectionem codicis corruptit. Scribendum est: Ἰερεῖα. ἀγία, ἢ et reliqua, ut in ms. leguntur. Codicis scripturam Abresch divinavit. Cf. VV. DD.

- c. 26. l. 7. Ἱερῆϊ, κ.
Ἱερῆϊς, Ἱερῆϊς.
[Ἱερῆϊ, ἄερι.
Ἱερῆϊα, θυσίαι.]
Ἱερῆϊς, θ.
Ἱερῆϊσας, τ.
— l. 14. Ἱερῆϊσας, Ἱερῆϊσας, Σ — γερούντος λ.
Σ — γερούντα λ.
- c. 27. l. 4. Ἱερῆϊον ἢ συμβου-
ληστῆν, π. ἐπὶ τῷ
ἴδει κ.
- c. 29. l. 1. Ἱερῆϊ λ. — ἀπο-
λο.
γ
- c. 30. l. 1. Ἱερῆϊσάνη, α.
c. 31. l. 5. Ἱερῆϊσάντα, κ.
— l. 7. Ἱερῆϊσος, κ.
Ἱερῆϊσομενίω κ.
— l. 13. Ἱερῆϊσόνες, εὐφροσύνη,
ε.
— l. 17. Ἱερῆϊσος, δ. — Ἱερῆϊσος
— Ἱερῆϊσος εὐρύτιδες —
αἰλίνων ἰάλεως.
- c. 32. l. 1. Ἱερῆϊσος, κ. — Ἱερῆϊσος
ποδι τ.
— l. 11. Ἱερῆϊσος, β.
— l. 18. Ἱερῆϊσος, ἢ θήλια τ.
c. 33. l. 5. Ἱερῆϊσος, τ. —
καθαράϊσι, κ.
— l. 19. Ἱερῆϊσος, π.
- Ἱερῆϊον. κ.
Ἱερῆϊσος. ι.
Ἱερῆϊσος. θ. 8)
Ἱερῆϊσος. τ.
Ἱερῆϊσος, Ἱερῆϊσος. Σ. —
γερούντα λ.
Ἱερῆϊσος ἢ συμβουλή. π. ἐπὶ
τοῦ ὅτι δει κ.
I. λ. — ἀπολοχία.
Ἱερῆϊσος. α.
Ἱερῆϊσος. κ.
Ἱερῆϊσος. κ.
Ἱερῆϊσος. Ἱερῆϊσος. κ.
I. εὐφροσύνη. ε.
I. δ. — τοξείας — Ἱερῆϊσος
εὐρύτιδας — αἰλι-
νον, ἰάλεμος. 9)
I. κ. — Οἰδίποδι τ.
Ἱερῆϊσος. β.
I. ἢ θήλια τ.
I. τ. — καθαράϊσι. κ.
Ἱερῆϊσος. π.

Aa 4

c. 34.

8) Correxerat: Ἱερῆϊσος. θυσίαι. Glossam forte rejecit, quia Ἱερῆϊσος supra exponitur; quemadmodum quoque praeced. Ἱερῆϊσος, mendose pro Homericis Ἱερῆϊσος, quia a loco exulat.

9) In Ald. error typhothetae, quem VV, DD. correxerunt.

- c. 34. 1. 1. Ἰθυμβος, γ. — I. γ. — ὑπόκενος. ¹⁰⁾
 ὑπόκυνος.
 — 1. 8. Ἰθυνομένων, κ. — κα- I. κ. — κ.
 ταστοχαζομένων.
 [Ἰθυνοῦμεν, ἰθυνοῦμεν.]
 Ἰθυνπετεῖν, ε. Ἰθυπετεῖν. ε. ¹¹⁾
 — 1. 21. Ἰθύς, ε. [μακάρει.] I. ε. α. ¹²⁾
 α.
 — 1. 23. Ἰθυεν, ε. — ὄρ- I. ε. — ω.
 μησεν.
 [Ἰθύς, νηῶν εὐθεῖαν ὡς
 ἐπὶ τὴν πόλιν.]
 Ἰθύς, τετραμμένος, ε. I. τετραμμένος. ε. ¹³⁾
 Ἰθυτανές, ε. — τετρα- Ἰθυτενές. ε. — τετραμ-
 μένον. μένον. ¹⁴⁾
 Ἰθύφαλλοι, ο. — τε- I. ο. — τὸ ἐντεταμμένον α.
 τραμμένον τὸ ἐν α.
 c. 35. 1. 2. Ἰθῶν, π. — ἀλλ' I. π. — ἀλλᾶντα.
 αὐτά.

c. 35.

- 10) Retinenda est vox antiqua ὑπόκυνος (*protervius, obscopus*) a κύνος, unde forma comparativi contracta κύντερος, apud Homerum frequens.
 11) Glossam deletam ita scriberem: Ἰθυνοῦμεν. ἰθύνομεν. Forma minus solita per solitam explicatur. Antiquam scripturam Ἰθυνπετεῖν, quam series alphab. tuetur, retinerem.
 12) Recentiore v. μακάρει, quae adhuc apud Venetos in usu est, ubique expunxit.
 13) Glossae ita scribendae et distinguendae sunt: Ἰθύς Ἰθυεν. ε. — ὄρμησεν. Ἰθύς νηῶν. εὐθεῖαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν. Ἰθύς τετραμμένος. ε. Ubique ad Homerum respicitur. V. Ἰθύς ante Ἰθυεν facile omitti potuit.
 14) Scriptura Ἰθυτανές bene se habet, et retinenda est; radix enim varie pronunciata fuit, τῶ, τᾶω (Unde τέτακω) τάνω (Unde ἔτανον) τανύω, τένω (Unde τενῶ) τένω. Pro τετραμμένον VV. DD. optime legunt τεταμμένον. Cyrilli Lex. Ms. Ἰθυτινές. εἰς εὐθεῖαν τεταγμένον. Pro Ἰθυτενές. εἰς εὐθεῖαν τεταμμένον.

- c. 35. l. 11. Ἰκάνεθρον, ᾗ- I. ἀφίκεθρον.
 Φεφθρον.
 Ἰκάνει, λ. Ἰκάνη. λ.
 Ἰκάνην, α. Ἰκανήν. α.
 Ἰκάνομαι, ἰκετεύειν, α. I. ἰκετεύω. α.
 — l. 18. Ἰκανοῶν, ε. Ἰκανόων, ἢ ἰσχανόων, ε. ¹⁵⁾
 — l. 20. Ἰκάντιν, ε. Ἰκατι, ἢ εἴκατι. ε.
 — l. ult. Ἰκαριεῖς, δ. — Δι- Ἰκάριος. δ. — Διγνήδος. ¹⁶⁾
 γήνιδος.
 c. 36. l. 1. Ἰχάριοι, ο. Ἰκάριον. ο.
 — l. 9. Ἰκαδοεῖς, ο. I. ἢ εἰκαδοεῖς. ο.
 — l. 12. Ἰκεν, ληλυκέναι. I. ἐλληλυθέναι.
 — l. 22. Ἰκέτην, π. Ἰκέτιν. π. ¹⁷⁾
 c. 38. l. 1. Ἰκμη, φ. — πα- I. φ. — π. τὸν Ο.
 ρά τὸ Ο.
 — l. 6. Ἰκνεῖαν, τροφείαν. I. τροφήν. διακονίαν.
 κονίαν.
 — l. 11. Ἰκνώμα, ἰκετεύσω. I. ἰκετεύω.
 — l. 18. Ἰκός, τ. ἴσος. I. ἢ εἰκός. τ. ἴσως.
 c. 39. l. 10. Ἰκταρ, ε. — I. ε. — π. οὐδ' ἰκταρ βάλ-
 παροιμία, δικταρ- λει. ¹⁸⁾
 βάλλει.
 — l. ult. Ἰκτῆρες, ι. θαλ- I. ι. θαλλοί. ¹⁹⁾
 λοιεται.

Aa 5

c. 40.

- 15) Musuri interpolationes Lectores ipsi notent, easque, ut frivolas et ratione critica destitutas, a textu ubique removeant.
- 16) Scribendum est: Ἰκαριεῖς. Cf. VV. DD. qui testimonia afferunt.
- 17) Series exigit Ἰκέτην, quod retinendum est. Cf. VV. DD.
- 18) Litteram delevit; legebatur: ἰδικταρβάλλει. Docte emendavit. Cf. VV. DD.
- 19) Scribendum est: Ἰκτῆρες θαλλοί. ἰκέται. Vox ἰκέται, quae hodie inter Ἰκτῆρες et θαλλοί sedem habet, olim emendatio erat vitiosi θαλλοιεται, in quo θαλλοί et ἰκέται scribarum vitio coaluerunt. Interpretatio ἰκέται ad solam v. Ἰκτῆρες pertinet. Cf. VV. DD.

- c. 40. l. 2. Ἰκτός, οἰκτῖνος, I. ἰκτῖνος. Π. 20)
 Π.
 — l. 6. Ἰκωμαι, ι. — ἴκομεν I. ι. — ἴκωμαι — ἴκετεύ-
 — ἴκετεύσομεν μνή- σω. Μή μιν ε.
 μην ε.
 — l. ult. Ἰλάεος, ἰδαρός. Ἰλαος. ἰλαρός.
 c. 41. l. 1. Ἰλάντες, ε. ἐξι- I. ε. ἐξιλευόμενοι λιταῖς. 2)
 λευόμενοι.
 [Ἰλαόμοιοι,] λιταῖς.
 — l. 16. Ἰλάων, η. — Α. ἐν I. η. — Α. ἐν Τριφάλιτι
 τριφάλη — τιτύος — Τιτύους — θεόν
 — θεον π. Π. 2)
 c. 42. l. 3. Ἰλαξ, ἦ π. Ἰλεξ. ἦ π.
 — l. 7. Ἰλεώς, θερίον Φωλε- Ἰλεός. θηρίου Φωλεός. τ.
 ος, τ.
 c. 43. l. 11. Ἰλίεια, ε. — ἰδίω I. ε. — Ἰλίω Α.
 Α.
 c. 44. l. 1. Ἰλιον ε. — ἐφήβεον I. ε. — ἐφήβαιον δ.
 δ.
 Ἰλιος, μύστης. I. μ.
 [Ἰλῖς.]
 Ἰλικρινῶς, ψιλῶς, [οὐ] I. ψιλῶς.
 καλυψάμενος.
 Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυ-
 ψάμενος.
 Ἰλίσσαι, κατοχῆσαι. Ἰλίσσαι. κατοχῆσαι. 3)

c. 44.

20) Articulum sine ratione omisit; legendum est: ὁ ἰκ-
 τῖνος.

1) Mendosum Ἰλαόμοιος pro Ἰλαόμενοι praecedentis ἐξιλευό-
 μενοι emendatio est; adeoque pro ἐξιλευόμενοι λ. legen-
 dum est: Ἰλαόμενοι λ. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τριφάλιτι culpa typ.

3) V. Ἰλῖς praecedentis Ἰλιος aut emendatio est, aut varia
 lectio. Sequens Ἰλικρινῶς, ψ. ad superius Ἰλικρινῶς
 olim

- c. 44. l. 9. Ἰλιμένοι, δ. Ἰλουμένοι. δ.
 — l. 11. Ἰλλάδας γ. ἀγγελαι- I. γ. ἀγελαίας. κ.
 ας, κ.
- c. 45. l. 2. Ἰλλυρίς γ. — γο- I. γ. — γενεά. γ.
 νέα, γ.
- c. 47. l. 3. Ἰλύατε, περιλη- Ἰλύατα. περιελημένοι
 μένε. εἰσίν. 4)
- l. 10. Ἰλύσμαι, ἐρρύ- Ἰλύωμα. ἐρρύπωμα.
 ποσμαι.
- l. 12. Ἰλύος, ὑλώδους ἢ I. ὑλώδους ὑποστάθμης
 σύσταθμης ποτα- ποταμοῦ.
 μός.
- c. 49. l. 1. Ἰλαίοδος, ὁ π. — Ἰμαοιδός. ὁ π. — μύλα κ.
 — μύα κ.
- Ἰμαον, π. Ἰμασον. π.
- Ἰμαίς, λ. — ὑποσείσε- I. λ. — ὑποσείουσιν —
 σιν — μυρμήκων, δο- †
 κεῖν, — εὐδημήτου β. μυρμήκων. Δοκεῖν
 — εὐτμήτους β. 5)
- c. 50. l. ult. Ἰμία, χύνιξ, [ἰμί- Ἰμῖνα, ἢ ἡμῖνα. χοῖνιξ,
 νη,] κ. ἢ κ. 6)
- c. 51. l. 3. Ἰμόνια, ἄ χ. — I. ἄ χ. — ἀνιμήσεις τ. 7)
 ἀνεμήσεις τ.
- l. 12. Ἰν, [αὐτή,] αὐτήν Ἰν, αὐτήν. α.
 α.

c. 51.

olim pertinebat, et ita scribendum videtur: Ἰλικρινής (ψιλῶς) οὐ καλυψάμενος. *Apertus, nihil occultans, sincerus.* Ab Hesychio igitur abjudicanda est ficta Mufuri glossa: Ἰλυσάμενος. ἐγκλυψάμενος. Male in Ald. Ἰλυσάμενος, quod reliquae editiones conservarunt.

- 4) Male in Ald. περιελυμένοι. In seq. quoque mendum typ.
- 5) Codex Homeri, quo Hesychius usus est, hodiernam repraesentabat scriptionem: εὐδημήτους. Cf. VV. DD.
- 6) Ejectum ἰμῖνη glossae emendatio est, aut varia lectio.
- 7) Cyrilli Lex. Ms. Ἰμῶνιον. σχοινίου.

- c. 56. l. 8. Ἴπνός, κ. — κο- I. κ. — Κωκάλω — τὸν
λάκω — τὸ κοπρόνα
ο. κοπρόνα ο. ¹⁴⁾
- c. 61. l. 11. Ἴππάριον, ο. — I. ο. — χηναλώπεκι.
χαναλώπηκι.
- c. 62. l. 16. Ἴππειος, Π. — I. Π. — π. τ. α. — Πο-
ποῦ τήντ' αἰθαλός σειδῶν,
— Ποσειδῶν. Ἀρίωνα Φασίν ἢ
Πήγασον. ¹⁵⁾
- [Ἴππεῖς, ἔφιπποι, ἵπ-
ποι] ἀρίωνασκυφί
πήγασον.
- c. 63. l. 6. Ἴππεύς, Φ. — I. Φ. — ἱππῆες δ' ὀλίγον
ἱππικάτο δ' ὀλίμετ' μετεκίαθον. ο. ¹⁶⁾
ἔσκιανθον, ο.
- l. 9. Ἴππέω α. Ἴππέως α.
- l. 11. Ἴππήλατος, ι. — I. ι. — ἱππικώτατος —
ἱππικώτατα — ὀδῶ, ὀδός, κ.
κ.
- Ἴππιμόλων, ι. Ἴππημολγῶν. ι. ¹⁷⁾

c. 63.

- 14) In lemmate, quod Musurus docte restituit, litterae transpositae sunt.
- 15) Subtilitas critica hic Musuro defuit. In Ald. ἢ a ty-
potheta omissum est. Priora ita legerem: ποῦ τήν Τη-
λεμάχου — αἰθ' α. Nominis Telemachi, in archety-
po difficili quodam scribendi compendio exarati, prima
tantum littera descripta fuit. Postrema vero ope ms.
ita restituenda sunt: Ποσειδῶν, Ἀρίωνα, Σίσυφον, Πή-
γασον. Quod σκυφι ex compendiosa nominis scriptura
natum sit, perspicuum est, nec dubium admittit. Cf.
VV. DD. Interpositum Ἴππεῖς, ἔφιπποι, ἵπποι inter-
pretatio marginalis est, secundum quam sub praecedenti
ἵππους equorum domitores intelligendi sunt.
- 16) Locus Homeri in antiquo codicis Marciani archetypo
aut corrosus fuit, aut intricatis scribendi compendiis
exaratus.
- 17) Vitiosa glossae divisio in Ald. typothetae adscri-
benda est.

- c. 63. l. 11. Ἴππὴν, ἵππευσιν, Ἴππῆς. ἵππεῖς. α. — ἵπ-
α. — εἰπεῖς — χει- πεῖς — χιλίων —
μῶν — Φιλόχωρος — Φιλίχορος δ. 18)
- c. 64. l. 4. Ἴππικὴ β. — νευ- I. β. — τριχῶν — θώ-
ρῶν — θεόμιγγα μιγγα νευρῶν ἵππι-
νευρῶν πικὴν κ. κήν κ.
Ἴππικὸν τ. ὁ καμπτήρ. I. τ. ὁ καμπτήρ.
Ἴππικὸν χ. — ἵππεῖσι I. χ. — ἵπποις — πλα-
— πλατύσι — αἶς τεσί — αἶς κ. ε. κ. 19)
- l. 14. Ἴππίσκος, ε. — I. ε. — γυναικεῖον κ.
γυναικεῖον κ.
Ἴππίτας, ἵπποφορ- I. ἵπποφορβός.
μός.
- l. 20. Ἴππίβοτον, ι. — I. ι. — ὄνομα ἀντί τ. 20)
- c. 65. l. 2. Ἴπποδαμία, ἡ β. Ἴπποδαμεία. ἡ β.
Ἴπποδάμοις, ε. Ἴπποδάμων. ε.
- l. 7. Ἴπποδάμου, ν. — δι- I. ν. — διεῖλεν Α.
ἦλας Α.
- l. 14. Ἴπποδρομεῖ, α. Ἴππόδρομος. α.
- l. 16. Ἴπποθῶος, ι. Ἴππέθους. ι.

c. 66.

18) Scribendum est: Ἴππῆς. Ἴππεῦσιν. Α. Excidit forte aut Ἀριστοφάνης εν, aut ὁ Καμμῖος εν. Potuisset Ἴππεῦσιν quoque ex margine esse. Quodcunque sit, omnibus jam patebit, quod Ἴππεῦσιν non interpretatio sit, sed lemma fabulae, unde exemplum petatum est; exemplum interpretatio subsequitur. Cf. VV. DD. qui ἵππῆς in exemplo bene reposuerunt. In Ald. mendum typ.

19) Probabili conjectura Salmafius pro πλατέσι substituit πλατυσῆμοις, quod scriptio codicis firmare videtur. Cf. VV. DD.

20) Legendum est: ὄνομαστί ἀντί τ.

- c. 66. 1. 6. Ἴπποκαμπὰς, υ. — Ἴπποκελεκεμμάϊ-
 νην, ο. †
 I. υ. — Ἴπποκελεκεμμάϊ-
 νην. ο. ¹⁾
- 1. 9. Ἴπποκένταυρος, ι. ἀν-
 θρώποις. I. ι. ἀνθρώπος.
 Ἴπποκλείδης, ο. κακο- I. ο. κακοσχόλως τ.
 σχόλη τ.
 Ἴπποκόμων, τρυφα- Ἴππόκομον. τρυφάλειαν
 λίων — ἐχούσης. — ἐχουσάν. ²⁾
- 1. 14. Ἴπποκρισταί, ι. Ἴπποκορυσταί. ι.
 Ἴπποκόριστοι, ε. — ἔ- Ἴπποκόρυστοι. ε. — ε.
 χοντες. ἰππόμαχοι. ἀπὸ
 τῆς κόρυθος, ἐπεὶ
 ἴππουρις. ³⁾
- c. 67. 1. 6. Ἴππομανῆς, τ. — I. τ. — φ.
 Φαρμακίδες.
 [Ἴππόμαχοι, ἀπὸ τῆς
 κόρυθος, ἐπεὶ ἴπ-
 πουρις.]
 Ἴππον, τ. I. τ.
- 1. 10. Ἴπποπόλων. τ. — I. τ. — πωλουμένων, ἢ
 πολουμένων, ἢ π. ⁴⁾

c. 67.

- 1) Perlegenti mihi ad hunc locum Palmerii et Pauwii ha-
 riolationes in mentem venit alia, forte probabilior, se-
 cundum quam locus ita legendus esset: Ἴππων χηλαῖς
 κειομένην. Sunt nempe ὕλη λίαν μεγάλη loca saltuosā
 et ad venationes apta, quorum campi callesque equorum
 ungulis saepius percutiuntur.
- 2) Restituendum est: Ἴπποκόμων τρυφαλειῶν. — ἐχουσῶν.
 Glossa ex Il. M. v. 339. desumpta est. Cf. VV. DD.
- 3) Appendicem ex sequentibus huc revocavit, ubi quoque
 in margine adjuncta fuisse videtur.
- 4) Cf. VV. DD. quorum emendatio ms. auctoritate fir-
 matur.

- c. 67. l. 10. Ἰππόπορ, τ. — Ἰππόπορις. τ. — ὄρνης[†]
 ὄρνης τ. τ. 5)
 Ἰππόπορι, κ. Ἰππόπορις. κ.
 — l. 18. Ἰππασίνησι, τ. Ἰππασύνησι. τ.
 c. 68. l. 3. Ἰππουδάμος, ι. Ἰππουδάμος. ι.
 Ἰππουκρήνης, τ. — πη- I. τ. — Πηγάσου ι.
 σάσαρ ι.
 — l. 12. Ἰππουρι, ι. Ἰππουρις. ι.
 — l. 20. Ἰπποχαίτην, ε. Ἰππιοχαίτην. ε.
 c. 69. l. 1. Ἰππᾶται, π. Ἰππᾶται. π.
 — l. 10. Ἰερον δουλείαν, ο. Ἰεροδουλείαν. ο. 6)
 c. 70. l. 1. Ἰρεται, εἰσιέρεται, I. ἢ εἶρεται. σ. 7)
 σ.
 — l. 5. Ἰρήτερα, ι. Ἰρήτερα. ι.
 — l. 15. Ἰρίσειν, ε. Ἰρίσειν. ε.
 c. 71. l. 4. Ἰρος, ἀλιτόβρος, I. ἀλείτης. Ἰρος π. 8)
 π.
 Ἰρῶ, ε. λέγω. I. ε. λ.
 [Ἰρωσινοῖς ἀδοῖς πεσίν.]
 Ἰρῶν, ε. I. ε. 9)

c. 72.

- 5) Glossas Laconicas quamplurimis in locis inepte ac futi-
liter corruptit; lectio codicis retinenda est.
- 6) Glossa ex Od. Θ. v. 529. ita scribenda est: Ἰερον. δου-
λείαν. ο. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt. Emenda-
tionem non modo series verum et ipsa codicis scriptura
confirmant.
- 7) Duce codicis scriptura legendum est: Ἰρεται. εἰσιέρε-
ται. σ.
- 8) Genuina Lexicographi scriptura, quam indocti scribae
vitiarunt, est haec: Ἰρος ἀλήτης. μολοβρός. π. VV. DD.
locum Homeri notarunt; quicumque scriptionem codicis
cum textu Homeri contulerit, de veritate emendationis
persuadebitur, eamque in textu reponet.
- 9) In verbis, quae Musurus deleuit, exemplum praeced.
glossae latere suspicor; locum vero sagacioribus relin-
quo

- ε. 72. I 7. Ἰ. .ον, γ. Ἰσγέον. γ. ¹⁰⁾
 Ἰση, μοῖρα ἢ τῆς αὐτῆς Ἰση μοῖρα. ἢ τῆ αὐτῆ ο. ¹¹⁾
 ο.
 — I. ult. Ἰθλή, αἰγία μ. I. αἰγία μ.
 c. 73. I. IO. Ἰθμιον, π. — I. π. — γῆς στενά μ. ¹²⁾
 γῆς γένη μ.
 Ἰσι, γνῶσιν. Ἰδι. γνῶθι.
 Ἰσιγέον, π. Ἰητέον. π.
 Ἰσικε, ε. Ἰσκε. ε.
 Ἰσινδίη, κ. † Ἰσινδίη. κ.
 c. 74. I. 2. Ἰσις, ε. — Ἰσην I. ε. — Ἰσιν — ὁ Φιλή-
 — ἀφελίμων τὸ συν- μων διὰ τὸ συνεχές
 εχὸς τ. τ.
 — I. 6. Ἰσκανδοτόν, σαλπιγ- I. σαλπιγγωτόν.
 γωτόν. †
 Ἰσκει, ἐφ' ᾧ εἰς τόπον Ἰσκεν. ἔφη εἰς τόπον ὁ.
 ο. ἔχοντι. ἔχοντα.
 — I. 13. Ἰσμαρος, π. — Μα- I. π. — Μαρώνας.
 ρωκείας.
 c. 75. I. 6. Ἰσοδίατος, ὁ αὐ- I. ὁ σίτου κ.
 τοῦ κ.
 — I. 7. Ἰσοζύγιον, ι. — ἀν- I. ι. — ἀντίσηκον.
 τίσικον.

c. 75.

quo, hariolationes enim et conjecturas nulla solida ratione fundatas detestor et odio. Lectio inter lineam prima manu notata est.

10) Correxerat: Ἰστέον. Scriptum erat procul dubio vitioso accentu: Ἰσεον. ut Mauffiacus olim divinavit; nam duas tantum litteras delevisse videtur. Cf. VV. DD.

11) Correctionem typosetha neglexit. Cf. VV. DD.

12) Quod in fine adjungitur: καὶ στενὸν χ. vitiosi γῆς γένη aut correctio est, aut varia lectio. Cyrilli Lex. ms. Ἰθμός. θάλασσα μεταξύ δύο γαιῶν· πόρθμος δὲ γῆ μεταξύ δύο θαλάσσων. Et mox: Ἰθμία. περιστόμια. περιτραχήλια. Cf. VV. DD.

- c. 75. l. 11. Ἴσομα, γ. I. ἡ εἴσομα. γ.
 — l. 26. Ἴσόπαλις, ε. Ἴσοπαλεῖς. ε.
 Ἴσοπάλη, Ἴσα ε. I. Ἴσος ε.
 c. 76. l. 11. Ἴσόστασις, μ. ἰ- I. μ. ἡ στακτῆ, ἡ σ.
 σακτῆς, σ. I. ἰ. μέτοικοι, ἰ. ¹³⁾
 — l. 14. Ἴστοτελεία, ἰ. μέτο-
 χοι, ἰ. I. ἀνεγείρου
 c. 77. l. 9. Ἴστασο, ἀνεγείρη. Ἴτην. ε.
 — l. 15. Ἴστην, ε. Ἴτην. ε.
 c. 78. l. 7. Ἴστοβοεὺς, δ. — I. δ. — ἐστὼς ω.
 ἐστὸς ω.
 c. 79. l. 5. Ἴστρίαναι, Δ. — I. Δ. — περὶ τῶ I. εἰκοῦν-
 π τῶ Ἴστρω Φικοῦν-
 τες — δὲ νοεῖσθαι ε. τες — δεῖ ν. ε. ¹⁴⁾
 — l. 17. Ἴστυλὸν, τὸ στυ- I. τὸ στοιχηδόν. ¹⁵⁾
 χηδόν.
 c. 80. l. 2. Ἴσχαλωμένα, δε- I. δεδερματωμένα.
 δερματωμένα.
 — l. 15. Ἴσχετα, ἐπίσχετα I. ἐπίσχετα. ¹⁶⁾
 [αἰδᾶς καὶ δέως ἀλ-
 λήλων.]
 Ἴσχι, ο. Ἴσχισ. ο. ¹⁷⁾
 c. 81. l. 10. Ἰταία, ε. Ἰτέα. ε.

c. 81.

13) Retinenda est lectio codicis μέτοχοι, quae in subsequenti glossa per μετέχων τῶν νόμων clarius exponitur. Cyrilli Lex. ms. Ἴστοτελεῖς. Ἴσα τοῖς ἀσταῖς (ὅ ἐστι, τοῖς πολίταις) τέλη διδόντες. Cf. VV. DD.

14) Cum Heinsio legendum est: παρὰ τῶ I. In ultimis δὲ νοεῖσθαι retinendum est.

15) Male in Ald. στοιχηδόν.

16) Verba a Musuro ejecta ita legenda sunt: αἰδᾶς καὶ δέως ἀλλήλων. Quonam vero pertineant, aut unde huc pervenerint, nescio.

17) Series, quae in Lexicographo restituendo quam maximi in posterum momenti esse debet, scripturam codicis requirit.

- e. 81. l. ult. Ἰταλιάζεν, ε. — I. ε. — διατρίβεν δ.
διατρίψεν δ.
- c. 82. l. 6. Ἰτας, ο. — αιδής. I. ο. — ἀναιδής. ¹⁸⁾
— l. 8. Ἰτεν, πορεύεσθαι. Ἰτε. πορεύεσθε.
- l. 11. Ἰταῖαι, α. — ὕλης I. α. — υ. κ. ¹⁹⁾
[χρήσασθαι] κ.
- c. 83. l. 15. Ἰτυς, ἡ ε. — ἡ I. ἡ ε. — ἡ περιφέρειαι
περὶ αὐτῆς α. τῆς α. ²⁰⁾
- c. 84. l. 2. Ἰτω, εἶπω, γ. I. ἔστω. γ.
— l. 6. Ἰυγγοδρομεῖν, ε. B. I. ε. B.
[Ἰύγγυι, ὁ Διόνυσος.]
Ἰυγι, φ. Iυγή. φ. ¹⁾
- l. 13. Ἰυγξ, φ. — κηνά- I. φ. — κ. φ. ²⁾
διον, φ.
- l. ult. Ἰύζει, κ. βοᾶ [ποισ- I. κ. β. φ. ³⁾
σῶ] φ.
- c. 85. l. 6. Ἰφι, ἰσχύτης. I. ἰσχυρᾶς.
- c. 86. l. 11. Ἰχανᾶ, ε. Ἰσχανᾶα. ε.
Ἰχανᾶν, ε. Ἰσχανᾶαν. ε.

Bb a

c. 86.

- 18) Bene correxit. Suspicor, quod ὁ ἀναιδής in margine olim ad praeced. glossam notatum fuerit; Cyrilli Lex. ms. Ἰταμός. ἀναιδής. ἀνάσχυντος. ἄμός.
- 19) V. χρήσασθαι fuit vitiosa lectio, cujus emendatio est sequens κατασκευασθῆναι.
- 20) Mendosum περὶ αὐτῆς ex compendio natum est; Cyrilli Lex. ms. Ἰτυς. ἡ περιφέρειαι τοῦ ὅπλου. Cf. VV. DD.
- 1) Quod hic delevit, superioris Ἰυγγίης varia lectio est. Cf. VV. DD.
- 2) In Aid. κηνάδιον errore typ. Certissima est VV. DD. emendatio κινάδιον. Cyrilli Lex. ms. Ἰυγξ. ὄρνειον παγό-Φίλτρον. Lego πυγόΦίλτρον, quod cum κινάδιον satis congruere videtur. Cf. VV. DD.
- 3) Mendosum ποισσῶ ex ἀποίξει corruptum videtur; prima littera, praevio βοᾶ, facile elabi potuit; in fine vero compendium male descriptum est. Vide Helyckium V, Ἀποίξεν, ibique interpp.

c. 86. l. 11. Ἰχαρῶων, ἀδμεί- νων, π.	Ἰχανῶων. ἀδμείνων. π. 4)
Ἰχθανῶων, ε.	Ἰσχανῶων. ε.
c. 87. l. 1. Ἰχανῶσσα, ε.	Ἰσχανῶσσα. ε.
Ἰχανῶ, ε.	Ἰσχανῶ. ε.
— l. 9. Ἰχθύονες, ι.	Ἰχθύονες. ι.
— l. 12. Ἰχθον, α. ἐγχειρί- διον, ξ.	Ι. α. ἐγχειρίδιον. ξ.
c. 88. l. 10. Ἰχθυίππος, ο.	Ἰχθυίππος. ο.
c. 89. l. 7. Ἰψόν, τ. — Θύ- ριον.	Ι. τ. — Θούριον.
— l. 11. Ἰῶ, ε. — ἰῶ κλωνί- ματι, κ.	Ι. ε. — ἰῶ ἐνὶ ἡματι. κ. 5)
— l. 17. Ἰωγή, σ. — εὐδιν βορέων ὑπ. γωγή, Α.	Ι. σ. — εὐδεν βορέων ὑπ. ἰωγή. Α. 6)
— l. 22. Ἰωῆ, β.	Ἰωῆ. β.
c. 90. l. 2. Ἰωήμαν, ε. — ἡ- μεῖς.	Ἰῶ ἡματι. ε. — ἡμέρα. 7)
— l. 4. Ἰώθην ξύνθην, ε. [Ἰωθῶς, συνήθως ἔ- θος.]	Ἰώθην. ὠξύνθην. ε.

c. 90.

- 4) Typotheta, ceteris omnibus mutatis, hic injustus ἰσχανῶων posuit. Scriptura Ἰχ, ordini alphabetico conformis, ubique reponenda est. Cf. VV. DD. qui rationem criticam dederunt.
- 5) Reponendum est: ἰῶ κλον ἡματι. Homeri locum, quem Mufurus praesentem non habuit, VV. DD. notarunt.
- 6) In ὑπ. γωγή litteram expunxit. In Ald. ἄδεν errore typ. Cf. VV. DD. qui εὐδον ex Homero restituunt.
- 7) Vitia haec, ut omnes vident, ex scribendi compendiis proveniunt. Hinc criticis quoque in fine vocum corrigendo major ubique concedi potest libertas, quam in principio, ubi summa, quantum fieri potest, circumspexione et fide primae scripturae lineas sequi debent. Plerique vero his contraria agunt; timidi sunt et anxii, ubi nulla adest anxietatis causa; audaces, ubi summa adhibenda esset cautela.

c. 90. l. 4. Ἰωκά, δ.	I. δ. ⁸⁾
Ἰωκάλλιθύεσσα, καλλιθύεσσα ε.	Ἰὼ καλλιθύεσσα. καλλιθύεσσα ε. ⁹⁾
— l. 12. Ἰωκάϊς, δ.	Ἰωκάϊ. δ.
Ἰολκά, α.	Ἰῶλκα. α.
Ἰολκός, π.	Ἰωλκός. π.
— l. 19. Ἰῶ, π.	Ἰῶν. π.
c. 91. l. 6. Ἰωνίδος, Ἑλληνικῶς.	I. Ἑλληνικῆς.
Ἰωνικόν, τ. — ἐκαμυδοῦντο οἱ ἴνες.	I. τ. — ἐκαμυδοῦντο οἱ ἴνες. ¹⁰⁾
c. 92. l. 4. Ἰωρος, τὸ ὄρεινόν χ.	I. τὸ ὄρεινόν χ.
Ἰῶτα, τ. — κερέα, κ.	I. τ. — κεραία. κ.
Ἰωχλός, μ.	Ἰωχμός. μ.

K

K

c. 94. l. 3. Καβαήλιον, κ. — τρικλίνου καὶ μὴ δ.	K. κ. — τρικλίνου τομή, δ.
— l. 8. Κάβαλεν, κ.	Κάββαλεν. κ.
c. 95. l. 4. Κάβηλος, ὁ ἀπεσκολημένος τ.	K. ὁ ἀπεσκολυμένος τ.
c. 97. l. 2. Κάγρακα, καταφυγὰς, σ.	Κάγρα. καταφυγὰς. σ.
— l. 8. Κάγχαλος, κίκρος, ὁ ε.	K. κίκρος, ὁ ε.
c. 98. l. 5. Κάδαμος, τ. Σαλαμινί.	K. τ. Σαλαμίνιοι.

Bb 3

c. 98.

8) Glossam interpositam, quia a loco aberrat, ejecit; scribendum nempe erat: Εἰωθῶς. συνήθως, κατ' ἔθος. Forma Εἰωθῶς contracta est pro solemniori εἰωθότως.

9) In Ald. Ἰὼ καλλ. errore typosetae, a quo etiam sequens καλλιθύεσσα omissum est. Cf. VV. DD.

10) Cf. VV. DD. qui optime locum restituerunt.

- c. 98. l. 7. Κάδδα, κατὰ δέ, Καδδέ. κ. δέ. ¹¹⁾
 [κατῆλθεν.]
- l. 9. Καδδέκεν, καὶ δὴ ἄν, Κ. κ. ¹²⁾
 [ἢ εὐχολίαν.]
- l. 14. Καδδ. . . αἱ, κατα- Καδδύσαι. καταδύσαι. ¹³⁾
 δυνάσθαι.
 Καδδραθέτην, ἐκοιμή- Κ. ἐκοιμηθήτην. ¹⁴⁾
 θην.
- c. 99. l. 4. Καδίσκοι, σ. — Κ. σ. — ψήφους ε.
 ψήφους ε.
 Κάδμοιοι, ο. — ἐμανικός, Κ. ο. — Ἑλλάνικος. ἢ ο.
 ἢ ο.
- l. 18. Κάδρι, κ. Κάδρισον. κ.
- c. 100. l. 2. Καέτην, ε. Καμέτην. ε.
 Καέκλετο, κ. Κέκλετο. κ.
 Καθαγίσω, σ. — τὴν Κ. σ. — τοῦ μιάινεν τ.
 μιάινουσαν τ.
 Καζέλη, κατέβαλε. Καθέλη. καταβάλη. ¹⁵⁾
 Κάγγανα, τ. Κάγγανα. τ. ¹⁶⁾

c. 100.

- 11) V. κατῆλθεν explicat Homericum καδ — ἦνε. Locum VV. DD. indicarunt.
- 12) Verba ἢ εὐχολίαν, aut plenius εὐχολῆν ἢ ε. ex loco Homerico in margine adscripta fuisse videntur. Cf. VV. DD.
- 13) Duas aut tres litteras delevit; scriptum videtur: Καδδύσαι.
- 14) Vitium in ἐκοιμήθην compendiosae scripturae tribuendum est.
- 15) Series docet, quod Καζέλη antiquum fit: in antiquorum glossariorum ordine alphabetico θ et ζ ob soni similitudinem saepius permutantur. Juxta seriem θ in praeced. glossa ut ζ considerari debet. Moneo haec, quia suo tempore suisque locis lucem afferunt.
- 16) Κάγγανα pro Κάγνανα lapsus calami videtur. Musuri regula, qua incognita saepius in trita et obvia transformatur, pessima est, et in Hesychio praesertim a criticis

- ε. 100. l. 12. Καθαίρομαι γ. K. γ. — Α. Δαναΐσι. ¹⁷⁾
 — Δισχ. δαίσι.
 — l. 15. Κατανύσαι, σ. Κατανύσαι. σ.
 ε. 101. l. 1. Καθαμβαλύεις, K. γ. — Α. Δαναΐσι. ¹⁷⁾
 ε. Καθαπτά λύεις. ε. ¹⁸⁾
 ε.
 Κάθαπτες, τ. — καθή- K. τ. — καθαιμένον, καθ
 μενον, καθ' ἐπεβράμέ- ἐπεβράμένον τὰς δο-
 νως τὰς δόρας καθ' ράς, καθ' τοὺς θυ-
 τοὺς θυροὺς ἐξεσφη- ρεοὺς ἐξεσφηκωμέ-
 κομένους φ. νους φ. ¹⁹⁾
 Καθάριβυλος, χ. — ἀ- K. χ. — ἀρβύλων.
 βύλων.
 — l. 9. Κάθαγμα, τ. — ὀ. K. τ. — ὦ τ.
 τ.
 ε. 102. l. 4. Καθεαυτὸ, α. Καθ' ἑαυτὸν. α.
 — l. 9. Καθέδρα, π. — τε. K. π. — τετελευτηκόσι.
 λευτηκόσι.
 Καθέζεσθαι, ιδρυθῆναι, K. ιδρυθῆναι. κ.
 κ.
 — l. 13. Καθεῖκρος, κ. Καθίκου, κ.
 Καθεῖκροντες, καθ. ψαν- K. καθάψαντες. ²⁰⁾
 τες.

Bb 4

ε. 103¹

eis fugienda. Series requirit Κάηνα, quod novum est; cujusque forma indoli et analogiae linguae minime repugnat.

17) Lemma bene restitutum est. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

18) Cf. VV. DD. quorum conjectura Κάθαμμα λύεις veriffima est. Glossa vero ex margine est, et alieno loco posita.

19) Mallem: ἐπεβράμμενας τ. — θυροὺς ε. *Nebride*
 indutus et thyrsos hedera redimitos gestans. Cf. VV.
 DD.

20) Litteram delevit; legebatur: καθάψαντες.

c. 103. l. 1. Καθείκται, [παρ- αγένηται,] παρεγέ- νετο.	Καθίικται. π. ¹⁾
Καθείλας, κ. — κατέ- βαλας.	Κ. κ. — κατέβαίλας.
Καθήμενον, κ.	Καθειμένον. κ. ²⁾
Καθημήσαντες, καυθέν- τες.	Καθιμήσαντες. καθέν- τες.
[Καθειμένον, κείδοον.]	
Καθεινάι, κ.	Κ. κ. ³⁾
Καθειζόμενον, κ.	Καθειζόμενον. κ. ⁴⁾
Κάθειπται, κ.	Καθῆπται. κ.
— l. 10. Καθείρκται, [κα- θήψατο,] η.	Κ. η. ⁵⁾
Καθείρκτω, πεφυλα- κείδω, π.	Κ. πεφυλακείδω. π.
c. 104. l. 12. Κάθετο, κ.	Κάτθετο. κ.
— l. 15. Καθηδ' ἡδ' υπάθειαν. τ.	Καθ' ἡδ' υπάθειαν. τ.
c. 105. l. 5. Καθήμισε, κ.	Καθίμισε. κ.
— l. 7. Καθηρῶν, κ.	Καθαιρῶν. κ.

c. 105.

- 1) Correctionem typhotheta neglexit. V. παρεγένετο praecedentis παραγένηται emendatio est.
- 2) Expositionem κατερχόμενον non ab Hesychio, sed ab alio, qui hic καθίμι cum κάτμι confundit, profectam esse suspicor.
- 3) Correxerat: Καθειμένον. καθ' ὁδόν. Haec a Musuro deleta in margine olim ellipticum expronebant modum, quo superiori Καθήμενον significatus κατερχόμενον tribui potuerit; supplendum nempe esset: Καθειμένον καθ' ὁδόν. Si hoc usu probetur (nam exempla non habeo) opinionem, qua κατερχόμενον spurium esse putabam, revocabo.
- 4) Vitio pronunciationis pro Καθειζόμενον. Cf. VV. DD.
- 5) V. καθήψατο a quodam esse videtur, qui hic de καθί-
κται cogitabat.

- c. 105. l. 16. Καθιέντες, κα- K. καταχαλῶντος.
ταχαλάσσοντος.
- l. 25. Κάθιμα, κ. Καθιμαῶ. κ.
- c. 106. l. 1. Καθιμονεύες, κα- K. καθίσι.
θήσις.
- l. 10. Καθίστα, σ. ποιῆ- K. σ. ποιήσον.
σαι.
- l. 14. Κάθωμα, κατὰ τὸ Kάθωμον. κ. ⁶⁾
αὐτά.
- l. 23. Καθωσιωμένος, α. Καθωσιωμένος. α. ⁷⁾
- c. 107. l. 10. Καδυφηκάμην, K. α. ἕασα.
α. ἕασα.
- l. 12. Καδυφεῖς, π. κα- Καδυφῆς. π. καταλίπης.
*
ταλι.
- c. 108. l. 5. Καὶ ἔτα, κ. Καίετα. κ.
- l. 8. Καϊκίνης, ὁ K. — K. ὁ K. — Καῦκου. ⁸⁾
Καικοῦ π.
K. κ.
- Καὶ κλάει, κ.
[Καικός, ποταμός]
Καὶ κύλην, τ. Καικύλην. τ. ⁹⁾
- l. 14. Καίλ., οὐρανός, P. Καίλους. οὐρανοῦς. P. ¹⁰⁾
- l. 17. Καὶ μάλα ἰνδίκη, δ. Καὶ μάλα ἐν δίκη. δ.
Καὶ μὲν μεῦ, καὶ δι' ἔ- Καὶ μὲν μευ. καὶ δὴ ε. ¹¹⁾
μου.

B b 5

c. 108.

6) Retinendum est Κάθωμα i. e. καθ' ὅμοια.

7) Conservanda est antiqua scriptura, secundum quam augmenta saepius negliguntur; Cyrilli Lex. ms. Καθωσιωμένος. ἐγγεγραμμένος. ἐγχείμενος.

8) Cf. VV. DD. qui jam Καῖκου restituerunt.

9) Interjectum Καικός, π. (praeviis ἀπὸ τοῦ Καικοῦ ποταμοῦ) Musurus supervacuum esse iudicavit.

10) Exitus compendium delevit; scriptum videtur: Καίλον.

11) In Ald. mendum typhotetae, quod VV. DD. correxerunt.

- c. 108. l. 17. Καὶ [καί] μέντοι, καὶ μέντοι. κ.
κ.
- c. 109. l. 5. Καινοτάφια, ν. Καινοτάφια. ν.
— l. 10. Καὶ νύ κεν, καὶ δὴ Καιὶ νύ κε. κ.
ἀν.
- c. 110. l. 6. Καὶ ξάμα, μ. Καίραμα. μ.
Καὶ ξά.. οι, οἱ Κνωσταις Καιρατιοι. οἱ Κνώσιοι α. ¹²⁾
οἱ α.
- l. 11. Καιροθεοῖσι, κ. Καιροθεοσι. κ.
- l. 14. Καιροσσέων, μεμ- Κ. μεμιτωμένων — δια-
πτομένων — διαχω- χωρισθηκαὶ τ.
ριστικά τ.
- c. 111. l. 1. Καιράτερον, ἐνω- Κ. ἐνωρότερον α.
ρότερον α.
- l. 7. Καισεκπρώπιον, δ. Καίσ' ἐκπρώπιον. δ.
- l. 9 Καὶ σφῶν, κ. Κ. κ.
[Καὶ τὰν στοᾶν, καὶ τοὶ
καὶ τι αἰρήσομαι, καὶ
τι βουληθῶ.]
- Καίταγε, κ. Κ. κ. ¹³⁾
- l. 11. Καίτρεαι, ο. — κυρ- Κ. ο. — κ.
τίας.
- [Καὶ τῶν, καὶ ἐκ τῶν,
κατὰ συναίρεσιν καὶ
κτῶν.
Καὶ τῶ πόδε, καὶ τοὺς
πόδας, δυνικῶς.]

C. III.

12) *Duas litteras delevit; legebatur aut: ῥάπιοι. aut: ῥά-
πειοι. Nexus litterarum ei a simplici jota aegre interdum
dignoscitur. Ultima bene emendavit; olim enim ita
exarata stabant: Κνώσαις α.*

13) *Glossam in Καὶ τὰν στοᾶν latentem, cujus interpretatio
est κ. — αἰρήσομαι, κ. — βουληθῶ, aliis indagandam
relinquo.*

- C. III. I. II. Καὶ χερσὶ, κ. K. κ. ¹⁴⁾
 Καὶ ὡς, κ. K. κ.
 [Καὶ ὡς φησι, καὶ ὡς
 λέγει.]
 Κακά κ. K. κ. ¹⁵⁾
 C. III. I. 2. Κακαμήσατο, κ. Κακά μήσατο. κ.
 — I. 6. Κακέοντες, κατα- Κακκεοντες. κ.
 ποιμήσομενοι.
 [Κακελέγχεα, κακά ἐ-
 λέγχεσ.]
 .ακέφατον, α. Κακέφατον. α. ¹⁶⁾
 — I. II. Κακή, π. — κακου- K. π. — κ.
 χίας.
 — I. 12. Κακήγορος, κ. K. κ.
 [Κακήν, κακίον.]
 Κακίζει, κ. K. κ. ¹⁷⁾
 — I. 15. Κακίζόμενος, τα- K. ταπεινούμενος.
 πεινόμενος.
 C. III. I. 3. Κακίμην, τ. Κακίμηνον. τ.
 — I. 5. Κακίω, ι. Κακίωσα. ι.
 Κακκόβα, π. — κρι- K. π. — κρίκος. ἢ χ.
 κον, ἢ χ.
 — I. 19. Κακοραφίησι, κ. Κακοῤραφίησι. κ. ¹⁸⁾
 — I. 22. Κακοδαίδων, ὁ θ. Κακοδαίμων. ὁ θ. ἐπα-
 ἐπαχθής. ¹⁹⁾

C. III. 4.

14) *Priora contra seriem ita correxerat: Καπτῶν. καὶ ἐν τ. Rationem, cur haec ejecerit, nullam video aliam, quam quod ipsi nimis obvia visa fuerint, nec docto Lexicographo fatis digna.*

15) *Glossam interpositam ex causa modo dicta delevit.*

16) *Male glossam Homericam, ex II. B. v. 235. descriptam, delevit; scribendum est: Κακ' ἐλέγχεα. κακὰ ἐλέγχη.*

17) *Mendosum Κακήν, κ. et quod infra sequitur Κακή κό- νις, κ. a praecedenti Κάκη, π. male divulsa esse suspi- cor.*

18) *In Ald. Κακκοῤραφίησι a typothesa.*

19) *Cyrelli Lex. Ms. Κακοδαίμων. ὁ θ. ἐπαχθής, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.*

- c. 114. l. 3. Κακοείμονας, βρακ- K. βρακκενδύτους. ²⁰⁾
 κοδύτους.
 — l. 18. Κακόρας, κ. Κακκόρας. κ. ¹⁾
 — l. 20. Κακοραφίας, κ. Κακορβραφίας. κ.
 Κακοραφίη, κ. Κακορβραφίη. κ.
 Κακοραφέας, κ. Κακορβραφέας. κ.
 c. 115. l. 13. Κάκτενε, φ. Κάκτανε. φ.
 c. 116. l. 8. Κακὸν δὲ φ. — K. — ἤγουν, τ.
 οὗ τ.
 — l. 12. Καλά, ο. — αὐτό K. ο. — ἀντὶ ε.
 ε.
 — l. 15. Καλαβίς, τ. — K. τ. καλαβοῦσαι — αἰ-
 καλαβοῦτοι — αἰ- δόμενοι υ. ²⁾
 δόμεναι υ.
 — l. 18. Καλαβρίαν, τ. Με- K. τ. Μεσαπίαν — ῥίν-
 σαντίαν — ῥίνθω. θων. ³⁾
 c. 117. l. 1. Καλαβριδείησαν, K. χλευαδείησαν.
 χολευαδείησαν. †
 — l. 7. Καλαίδη, πατατεῖς, Καλαίδη, πατατεῖς. κ. ⁴⁾
 κ.
 c. 118. l. 12. Καλάμη, τ. — K. τ. — ἀλοητῶν λ.
 ἀλιτῶν λ.
 c. 119. l. 3. Καλαμῖς, κ. — K. κ. — γραφείων θήκη,
 γραφίων θήκη δὲ τ. καὶ τ.

c. 119.

20) Retinendum est βρακκοδύτους, sine ratione a Musuro mutatum.

1) Correctionem typhotheta non advertit.

2) Cf. VV. DD. qui omnia, quae ad glossam illustrandam pertinent, congeslerunt. Videmus ex codicis scriptura, quod in Καλαβίς verbum quaerendum sit, cujus interpretatio esset τὸ π. et in καλαβοῦτοι nomen hymnorum. Exitus mendosi καλαβοῦτοι articulum οἱ, ad expositio- nem pertinentem, absorbuisset videtur.

3) Restituendum est: Μεσαπίαν. Cf. VV. DD.

4) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt.

- c. 119. l. 3. Καλαμίτης η. — K. η. — ἡλισίῳ π.
 λήνω π.
 Κάλαμος, ο. — ἡχίον, K. ο. — ἡχεῖον. κ.
 κ.
 Καλαμοτύπον, ι. Καλαμοτύπος. ι.
 Καλαμώμενον, κ. — ἀ- K. κ. — ἀπολείμματα τ.
 πολήμματα τ.
 c. 120. l. 2. Κάλαον, κ. K. κ.
 [Καλαός, τυφλός.]
 Κάλοι, σ. K. σ. 5)
 — l. 6. Καλάσιρις, χ. — K. χ. — ἡνιοχικός κ.
 ἡνοχικόν κ.
 Καλασίριτα, τ. — ὠά. K. τ. — ὠάς.
 c. 121. l. 1. Κάλαφος, α. Μα- K. α. Μαγνήτης. 6)
 γνη.
 [Κάλασα, τὸ γένειον τοῦ
 ἀλέκτορος.]
 Καλοίμην, κ. K. κ. 7)
 — l. 12. Κάληβος, ἀπεσκο- K. ἀπεσκολυμμένος τ.
 λιμμένος τ.
 — l. 16. Καλήταρ, ἡδέως κ. K. Ἰδαῖος κ.
 — l. ult. Καλήγυναῖκα, κ. Καλλιγύναικα. κ.
 c. 122. l. 20. Καλίωμα, κο- K. Καλίωμα. κυλύωμα.
 λούμα.
 c. 123. l. 1. Καλκαίνεται, φ. Καλχαίνεται. φ.
 — l. 6. Κάλλαιοι, ο. — μο- K. ο. — μύρου. κ.
 ρίου. κ.
 — l. 10. Κάλλειπε, κατέλ- K. κατέλιπεν.
 λειπεν.
 Κάλλες, τ. — τὸ τ. K. τ. — τῶ τ.

c. 124.

5) Ejectum Καλαός diversa vocis ἀλαός pronunciatio esse videtur.

6) VV. DD. Μαγνήτες bene reposuerunt.

7) Correxerat: Κάλασα. Scribitur hodie: Κάλλαια. At descriptionem codicis ob feriem conservandam esse iudico.

- c. 124. l. i. Καλλήϊδος, ἀν- K. ἀνθαύσμιον. π. ⁸⁾
 θους μίον, π.
- c. 125. l. 18. Καλλίπυργον, K. κ. — ἔχουσα. ⁹⁾
 κ. — ἔχου.
- Καλλιπόρε, ἵππιότα. K. ἵππιώτατε.
- c. 126. l. i. Καλλίστη, ἡ Θ. K. ἡ Θ. — Κεραμειῶ i.
 Κεραμειῶ i.
- Καλλιστρεῖν, κ. Καλλιστρεῖν. κ.
- l. 12. Καλλίχορον, ε. Καλλίχωρον. ε.
- l. ult. Καλλίνεοθα, κ. Καλλύνεοθα. κ.
- c. 127. l. i. Καλλιντήρια, κ. Καλλυντήρια. κ.
 Καλλυντίς, κ. Καλλυντής. κ.
- l. 11. Καλοκοπήσασ, ξ. — K. ξ. — σκηνοποιῆσασ. ¹⁰⁾
 σχοινοπήσασ.
- c. 128. l. 10. Καλύδα, α. Καλύδαι. α.
- c. 129. l. 22. Κάλυτρα, σ. — Κάλυντρα. σ. — σκόλο-
 σκόλωπες, χ. πες, χ.
- c. 130. l. 5. Κάλχη, ἀφθέρα, K. διφθέρα, π.
 π.
- l. 8. Κάλων, κ. — καλῆς K. κ. — κάλωσ λ.
 λ.
- l. 11. Καμάκασος, ω. — K. ω. — βαράθρω, ἡ τ.
 βάθρω, ἡ τ.
- l. 14. Κάμακες, δ. — ἀ- K. δ. — ἀναδενδράσι.
 ναδενδράσεσι.
- l. 22. Κάμαξι, τ. K. τ.

c. 130.

8) Legendum videtur: Καλλήϊδος ἀνθους. μίον π. Sic glossa finis hexametri esset, et ex poeta quodam descripta. Cf. VV. DD.

9) Scribi potest et ἔχουσα et ἔχουσαν. Cf. VV. DD.

10) Legendum est: σχοινοκοπήσασ. ut in Epist. crit. ad Heynium suspicabar; composita enim ex κάλον lignum et κάλος funis junctim explicantur. Cyrilli Lex. Ms. Καλῶδιον. σχοινίον.

- c. 130. l. 22. [Καμάρα, κριτῶν
καμάρας ἔχων.]
Καμάρα, ζ. K. ζ.¹¹⁾
- c. 131. l. 9. Καμαρίς, κ. K. κ.
[Καμάρ, κοιτῶν καμά-
ραν ἔχων.]
- Καμάσαι, σ. K. σ.
- l. 22. Κάμβαλεν, κ. Καββαλεν. κ.
- c. 132. l. 5. Κάμνιοι, καμνεύ-
τρια — κεκηκῦῖαι — Kαμνιοῖ. καμνευτρία —
τὰς ἴνας, ἀποβε- κεκηκῦῖα, τὰς ἴ-
βηκῦῖαι γρηκάμιοι. νας ἀποβεβληκῦῖα.
Γρηῖ καμνιοῖ.¹²⁾
- l. 8. Καμῆται, [κοποῖ] K. κ.
κ.
- l. 19. Κάμματα, φ. — K. φ. — ψαιστά. ο.
ψεστά, ο.
- l. 23. Καμμονίην, τ. — K. τ. κατὰ μόνας μάχης
καταμόνας ν. ν.¹³⁾
- c. 133. l. 8. Κάμπειος δ. — K. δ. — καμπὰς ε.
καμπέας ε.
- Καμπειόγουνος, ἡ ἔρινος K. ἡ Ἐριννός — κάμ-
— καμπῖ τ. πτειν τ.
- l. 14. Καμπισέγυα, ο. Καμπισίγυια. ο.

c. 134.

- 11) Legendum est: Καμάρα κοιτῶν κ. Hujus glossae correctionem seu variam lectionem in sequentibus habemus, ubi etiam, cum saepius repetita sit, a Musuro expungitur.
- 12) Egregie et docte emendavit. Cf. VV. DD. Verior tamen fuisset ipsius emendatio, si propius ad codicis scripturam et interpunctionem se ita tenuisset: κεκηκῦῖαι τὰς ἴνας, ἀποβεβληκῦῖα. Γ. *Vetulae viribus destitutae, languidae et annorum pondere deorsum vergenti.*
- 13) Musuri μάχης ejiciendum est, et rescribendum: κατὰ μονῆς ν. In καταμόνας enim compendium exitus male descriptum est. Cf. VV. DD.

- c. 134. l. 8. Καμψίον, κ. Καμψία. κ. — κανάβια
Κανάβια κ. κ.
- l. 17. Κανάδοισι, ἀγῶνες, Κάναδοι. σιαγόνες. γ.
γ.
- c. 135. l. 2. Καναφόρος, με- Κ. μεσοδμή.
σοδμή.
- l. 4. Καναχίδα, ἠχητι- Καναχιδά. ἠχητικῶς.
κὴν.
- l. 7. Κάνδη, γυνή ἢ καν. Κ. γυνή ἢ κανδ □ ¹⁴⁾
Κάνδαλοι, κ. — κωλο- Κ. κ. — κοιλόβαθρα. ¹⁵⁾
βάθρα.
- l. 13. Κάνδυλος, διαλα- Κ. διὰ ἐλαίου καὶ γ. κ. ¹⁶⁾
γαῶν καὶ γάλακτος
κ.
- l. 18. Κάνδυτάναι, ἡ κ. Κ. ἡ κ. — ἔβαλλον.
— ἔβαλον.
- c. 136. l. 3. Κανέοισι, κ. μα- Κ. κ. μαγίσι, κανισκίοις.
γείσι, κανοισχίοις.
Κανῆν, κ. Κανόν. κ. ¹⁷⁾
- l. 13. Κανθαρίς, χ. — Κ. χ. — λ. σ.
λυμαντικὴν [ἡ] σ.

c. 137.

14) Nulla hic lacuna est. Erat procul dubio in archetypo

utroque loco ita scriptum: Καν. γυνή ἢ Καν. Priori loco scriba compendium male reddidit, posteriori vero compendiosam archetypi scripturam conservavit. Cf. VV. DD. cum quibus ita scribo: Κανδάκη. γυνή ἢ Κανδάκη.

15) Salmasius olim κωλοβάθρα restituit. Cf. VV. DD.

16) Minus sagaciter et subtiliter correxit. De oleo hic minime cogitandum est, nec Photius in Lex. Ms. ejusdem meminit. Cf. VV. DD. Vitium ejusque correctio hic, ut alibi, ab imperito scriba junctim exarata sunt, et copula unita; nam λαγαῶν vitium est, et γάλακτος emendatio. Legendum itaque est: Κάνδυλος. διὰ γάλακτος κ.

17) Forte: Κανῆν. Forma contracta pro Κάνητα.

c. 137. l. 6. Κανθήλια, τ. — προσκληνοπήλια, κ.	K. τ. — πρὸς σκηνοποι- ίαν. κ. ¹⁸⁾
— l. 13. Κανθῖς, ὄνις καὶ ὄ- νο..	K. ὄνισκη. ὄνος. ¹⁹⁾
Κανθῖς, ὁ τ. — ὕπνοις — καὶ πῶποτε ω.	K. ὁ τ. — ἵπνοις — καὶ † πῶποτε ω.
— l. 20. Κανῖσα, π.	Κανῖσαι. π.
c. 138. l. 5. Καναμῖς, Σ. — ἐξικμάζει — Θρά- σαι ι.	K. Σ. — ἐξικμάζειν — Θράσσαι ι.
— l. 19. Καννόου, πανδό- κιον, κ.	K. πανδοκεῖον. K.
c. 139. l. 5. Κανῶν, κ. — ἐξ- ῆπτεν.	K. κ. — ἐξῆπτο.
— l. 11. Καπάοια, α. Καπανικώτερα, α. — μείζονος, κ.	Καπάνια. α. K. α. — μείζονα. κ.
— l. 16. Κάπας, μ. — Φά- τρας. Κάπατα, κ.	K. μ. — Φάτνας. Κάπατα. κ.
Κάπατας, κ. — εὐη- λῶν.	K. κ. — εὐηλῶν. ²⁰⁾
c. 139. l. 19. Κάπειτα, κ.	Κάπετα. κ. ¹⁾

c. 139.

18) Scribendum est, sola littera mutata: πρὸς σκηνοπήλια.
Pars navis, ubi nautae commorantur et dormiunt.

19) Ultimae vocis compendium delevit; legebatur: ὄνο
i. e. ὄνομα.

20) Reponendum est: Εὐήλω. ut Salmasius optime resti-
tuit. Litt. η cum κ permutatum est, et ν in fine est jota
dativi affixum. Lectio ed. Albertinae Εὐήλω vicium
typographi videtur.

1) Series requirit Κάπειτα, quod ab infra sequenti Καπη-
τόν scriptura tantum differre videtur; ambo enim a κά-

- c. 139. l. 21. Κάπεσε, κ. Κάππεσε. κ.
 c. 140. l. 5. Κάπησι, φ. — Κάπησι. φ. — τοῦ κά-
 τὸ σκάπτειν α. πτειν α. 2)
 — l. 15. Καπηλοδίτης, ὁ ε. Καπηλοδύτης. ὁ ε.
 — l. 22. Κάπηξ, ξ. — νεὸς Κ. ξ. — νεὸς υ.
 υ.
 c. 141. l. 9. Καπνίας, Ε. — Κ. Ε. — κεκαπνισμένος.
 κεκαπνισμένος, κ. κ.
 Καπνήσαν, π. Κάπνισαν. π.
 c. 142. l. 1. Καπνήσαντες, κ. Καπνίσαντες. κ.
 — l. 4. Καπνοὸν, τὰ π. Καπνοτά. π. 3)
 — l. 10. Κάπουπλ, ρ. Κ. ρ. 4)
 [Κάπουτις, κεφαλή.
 Ῥωμαῖοι.]
 Κάππα, τ. — κόμπα Κ. τ. — κ. τὸ ἀνεστραμ-
 τὸ ἀνεστραμμένον μένον ῥ ὡς ὁ μ. 5)
 ῥὼς ὀμυκτηρισμός. †
 c. 143. l. 6. Κάππει, κ. Κάππει. κ.
 — l. 10. Καπήτιοι, οἱ πριεν- Κ. οἱ πριενεῖς τῆς Κυρή-
 νεῖς τῆς .. ἡνης. νης. 6)

c. 143.

πτω derivanda sunt, nec de Latinorum *Capita* hic cogitandum est. Pertinet huc Cyrilli glossa in Lex. Ms. Κά-
 πετος. ἢ σωρός, ἢ θήκη. Cf. VV. DD.

2) Antiquam scripturam Κάπησι ordo exigit.

3) Restituendum est: Καπνύοντα. π. Antiqua scriptura pro Καπνοῦντα a καπνώ. Ordo nihil patitur, nam duplex oo litterae ω in praeced. glossa aequipollet.

4) Typotheta male legit; scribendum est: Κάπου πλόος. Quam scripturam ipsum scribendi compendium exprimit. Cf. VV. DD.

5) Retinendae sunt Latinorum glossae, quas Mufurus ubique fere expunxit. In Ald. Κάππα errore typ. Cf. VV. DD.

6) Duas litteras delevit; scriptum fuit: κρήνης. Voces πριενεῖς et κρήνης ex scribendi compendiis depravatae sunt; de priori voce acuta est Palmerii opinio. Cf. VV. DD.

- ‡
- c. 143. l. 10. Καπητός, κατα-
πεσιονημένος. K. καταπεσιονημένος.
- Κάπρα, α. Τυρηνοί. K. α. Τυρῆνοι.
- c. 144. l. 1. Κάπρανα, ἢ κα-
ταφερέσ, α. K. ἢ καταφερέης. α. 7)
- c. 145. l. 10. Κάρα, α. — K. α. — πολυβῆνιος.
πολυβῆνιοι, υ. υ. 8)
- l. 14. Καραβίδες, γ. μη-
θηναῖοι. K. γ. Μεθυμναῖοι.
- c. 146. l. 2. Καράμα πείθω, Kαράμα πίθω. κ. 9)
- κ.
- l. 4. Καράμβας, ρ. Kαράμβαν. ρ.
- l. 7. Κάραννος, κεκρύφαλ-
λος, κ. K. κεκρύφαλος. κ.
- l. 11. Κάραξι, σ. Kαράξω. σ.
- l. 19. Καρατομήσαι, ἀπο-
κεφαλήται. K. ἀποκεφαλίσαι.
- l. 23. Κάרבανοι, τ. — K. τ. — καρφία, ω.
καφία, ω.
- c. 147. l. 9. Κάρδακες, ο. — K. ο. — εἰς Ἀσίαν — στρα-
εἰς Ἀσίας — στρα-
τιώτας, [οὐκ] ἀπὸ
ἔθνους ἢ τόπου. 10)

C c 2

c. 147.

7) Litteram erasit.

8) Ex codice restituendum est: Πολυβῆνιοι. Sopingio ad-
fipulante. Cf. VV. DD.

9) Correctio a typheta neglecta est. Cf. VV. DD.

10) Scribendum est: ἐν Ἀσίᾳ. Praepp. εἰς et ἐν ante no-
mina locorum in vetustioribus mss. saepius commutan-
tur. Glossa in fine lacunam habet, hoc modo indican-
dam: στρατιώτας, οὐκ ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου τε-
quebatur ἀλλὰ, et cetera, quae ex Strabone et Eusta-
thio, quorum loca a VV. DD. proferuntur, facile sup-
pleri possunt. Cf. VV. DD.

c. 147. l. 9. Καρδαμ [~] , β.	Κάρδαμον, β. ¹¹⁾
— l. 13. Καρδαμίνη, τὸ ῥεῖον, ^ε ε.	Κ. τὸ ῥεῖον, ὄ ε.
Καρδαμύνη, π.	Καρδαμύλη. π.
c. 148. l. 2. Καρδία, ο. — π	Κ. ο. — παρὰ Σ. ¹²⁾
Σ.	
— l. 4. Καρδίας, θαλάσσα	Καρδίας θαλάσσης. τ. ¹³⁾
τ.	
— l. 14. Καρδόπιον, τ. πόμα.	Κ. τ. — πῶμα. κ.
κ.	
c. 149. l. 9. Καρηκομώντας,	Καρηκομώντας. τ. —
τ. — κομώντας.	κομώντας.
— l. 13. Καρθμοί, κ.	Κ. κ.
[Κάρθμοιο, μύρινες τρα- χῆς τύπου.]	
Καρῖται, ι. — κάραις.	Κ. ι. — Κάρες. ¹⁴⁾
Καρικαμί. λη, ε.	Καρικὰ μέλη. ε. ¹⁵⁾
Καρίκη, α.	Καρική. α.
c. 150. l. 12. Καρκέραι, ι.	Κάρκαιρε. ι. ἦχου.
^χ	
η.	

c. 150.

11) Exitus compendium delevit; scriptum erat: Καρδαμ[~]
i. e. Καρδαμῆιν. Hoc verbum sine dubio idem est ac καρ-
δαμίζειν. Cf. VV. DD.

12) In Ald. περι a tylotheta, qui Musuri manum non ad-
vertit.

13) Glossam procul dubio bene restituit. In glossis Psal-
morum, quas Romae ex Ms. Marino descripsi, eandem
invenio ita scriptam: Καρδίας θαλάσσης. τοῦ βυθοῦ. του.
τέστιν, τοῦ βίου τούτου. Cf. VV. DD.

14) Glossam deletam alii restituant; nullam ego medelam
video.

15) Litteram expunxit; glossa bene divisa est.

- ε. 150 l. 16. Κάρκαρα, ο. — ἐπι-
πιτυρά — Σιμωνίδει
— ἔινθόνται τῇ οὐ-
ρανίᾳ ἤρι
- ε. 151 l. 9. Κάρμορον, τὸν
κηρυγμεμορημένον.
Καρνεάται, ο. — ἐπι τοῦ
καρθείου λ.
- l. 17. Καρνεῖος, ε.
- ε. 152 l. 1. Κάρον, μ.
Κάροπερ, ε.
- l. 6. Καρσαΐση, καρσο-
μοίρα, ο.
- l. 9. Καρρύς, ὑδρακρήτε.
- l. 11. Καρούα, καρῶα, Λ.
- l. 15. Καρπαλίον, κάρπη-
μα.
Κάρ. . πάθος, ν.
- l. 19. Κάρπαθος, τ.
- ε. 153 l. 7. Καρπαστίνα, σ.
Καρπάτινον, ἀγροικὸν
υ.
Καρπέιν, πληώττειν.
- Κ. ο. — πίτυρα — Σι-
μωνίδη — Ἴνθων
ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἤ-
†
ρι. ¹⁶⁾
- Κ. τὸν κηρὶ μεμορημένον.
- Κ. ο. — ἐπὶ τὴν τοῦ Καρ-
νείου λ.
Καρνεῖος. ε.
Κ. μ. ¹⁷⁾
Καρόπαις. ε.
Καρὸς αἴση. καρὸς μοίρα,
ο.
Κ. ὕδρα. Κρήτες.
Κ. κάρνα. Λ.
Κ. κάρπωμα.
Κάρπαθος. ν. ¹⁸⁾
Κάρπαθος τ.
Καρπαδίηνα. σ.
Κ. ἀγροικικὸν υ.
Κ. πλήττειν. ¹⁹⁾

C c 3

ε. 153:

16) In ultimis lemma fabulae latet, ut VV. DD. optime viderunt; iisdem vero τὰ negotium facessere non debebat, hic enim, ut quamplurimis aliis in locis, vitium ejusque correctio junctim exarata sunt, in archetypo forte

^{τη}
ita notata: ται ουρ.

17) In Ald. ceterisque edd. Κάρ. μ. culpa typosetae, qui compendiosam exitus scripturam neglexit.

18) Unam aut duas litteras delevit. Glossa, ut ex duplici accentu apparet, in duas voces divisa erat.

19) Mendosae lectionis origo fuit: ^ηπλωττειν.

- c. 153. l. 18. Καρπνά', δ. K. δ. καρπὸν ε.
 κάρσιτον ε.
 Καρποβόλον, τ. — ἄρ- K. τ. — Ἄργεῖοι.
 γιοι.
 — l. ult. Καρπομανῆς, ε. — K. ε. — Σ. Περιλάω
 Σοφ. τυριλάω.
- c. 154. l. 16. Καράξουσα, κ. Καρρέξουσα. κ.
 Καρρέξαι, κ. Καρρέξαι. κ.
- c. 155. l. 1. Κάρταλλον, τ. — Κάρταλον. τ. — ὄψαρ-
 ὄψαρτητικοῖς, κ. τυτικοῖς. κ.
 — l. 10. Κάρτη, ε. — Ἰῶβ K. ε. Ἰῶβ ἐν πεντεκαίδε-
 ἐν. ié π. κάτω π. ²⁰⁾
- c. 156. l. 3. Κρατύνεδα, α. K. α. ¹⁾
 — l. 9. Καρυβοᾶν, τ. Καρηβοᾶν. τ. ²⁾
 — l. 14. Καρυκεύει, α. Καρυκκεύει. α.
 Καρυκευμάτων, α. Καρυκκευμάτων. α. ³⁾
- c. 157. l. 2. Καρύκη π. — κα- Καρύκκη. π. — καρυκκεύ-
 ρυκεύειν φ. εν φ.
 — l. 8. Καρυκείαις, μ. Καρυκκείαις. μ. ⁴⁾
 — l. 15. Κάριστος, πόλεως K. πόλις E.
 E.
 — l. 17. Καρυχεῖ, κ. Καρυχεῖς. κ. ⁵⁾
 — l. 19. Καρφαλέα, κ. — ὀ- K. κ. — ὀξεία. κ.
 ξεία, κ.

c. 158.

20) Ob nomen auctoris, quod VV. DD. aliter scribendum volunt, quorumque conjectura summam habet probabilitatem, locum enotavi.

1) Signum †, quod in margine appinxerat, iterum deleuit.

2) Emendatio glossae a prima manu est.

3) Codicis scriptionem exhibet etiam Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεύματα. πολυτελῆ ἀρτύματα.

4) Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεία. ἀρτυσία. ἡδύτης. Neminem jam de codicis scriptura in his ultimis glossis restituenda haesitaturum spero.

5) Compendium in fine deleuit; superest accentus.

- c. 158. l. 1. Κάεφην, Φορη-
τόν. K. Φορυτόν.
- l. 3. Κάεφος, α. — κερέα
ξ. K. α. — κεραία ξ.
Καεφόμενος, ξ. Καεφόμενος, ξ.
- l. 17. Καεχαρόδοντας, ο.
— ἀμφοδοντας ἀν-
τεμβαλόντας ε. K. ο. — ἀμφώδοντας, ἀν-
τεμβάλλοντας ε.
- l. 22. Κάεχηστον, ε.
Καεχησι., τ. Καεχήσιον. ε.
Καεχήσια. τ. ⁶⁾
- c. 159. l. 6. Καερωθείς, τ. —
βααθείς. K. τ. — Βιααθείς. ⁷⁾
- l. 10. Κασαλβάις, π. αἰ-
σχροποιεῖν, α. K. π. αἰσχροποίος. α.
- l. 19. Κασελάτια, κ. Κασελατίσα. κ.
- l. 22. Κάσης, η. Κάσις. η.
- c. 160. l. 6. Κάσιοι, ο. Κάσις. ο.
- l. 11. Κασκάνδιξ, ἡ γυ-
θυλλίς. K. ἡ γηθυλλίς.
- l. 14. Κάσος, ν. π. κόαν. K. ν. περὶ Κῶν.
- l. 18. Κάσας, ἀμφιτάπις,
κ. K. ἀμφιτάπης. κ.
- c. 161. l. 8. Καστόρνυσα, κα-
στρωννύουσα. Καστροννύσα. κατὰ
στρωννύουσα. ⁸⁾
- Καστήρηια, τήρηγγες K. στήρηγγες — περι-
— περιπι... πιστ... ⁹⁾

C c 4

c. 161.

- 6) Exitus compendium delevit, et accentum retraxit.
- 7) Cf. VV. DD. quorum conjecturam (βαρηθείς) scriptio codicis firmare videtur.
- 8) Reponendum est: Καστορνύσα. Cf. VV. DD. qui locum Homeri notant.
- 9) In ultima voce exitus compendium delevit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt.

- c. 161. l. 8. Κάστρωμα, π. K. π. κ. ¹⁰⁾
^σ
 κλυ.
- c. 162. l. 13. Καταβαλεῖ, ἀ- K. ἀποκτενεῖ — ἀφῆ.
 ποκτυνεῖ — ἀφεῖ.
 Κατάβαικα, Λ. ἐκοίμη- K. Λ. ἐκοίμισεν.
^{σεν.}
- c. 163. l. 6. Καταβλαβεύειν, Καταβλακεύειν. κατα-
 καταβλαβεῖν, ρ. βλακεῖν. ρ.
 — l. 14. Κατὰ βοῶς ε. K. β. ε. ¹¹⁾
 — l. ult. Καταβρώξοι, κ. Καταβρώξεε. κ.
- c. 164. l. 9. Καταγλή, νῆσαι, Καταγληνήσαι. κ.
 κ.
 — l. 21. Καταγρεῖ, καθαι- K. καθαίρει. κ. ¹²⁾
 ρεῖ, κ.
- c. 165. l. 5. Καταγωγίς, ι. K. ι. — περὶ πῆχυν* —
^ε — πῆχυν — πλω- ^ε παρανάλωμα. ¹³⁾
 μα.
 Καταγωνίζεται, ν. K. ν.
 [Κατάγωσις,] καταδά- Καταδάκρυα λείβεις. κα-
 κρυα λίβεις. ταστενάξεις. κατὰ
 Καταστενάξεις, κατα- δακρύων κ. ¹⁴⁾
 δακρύων κ.

c. 165.

- 10) Lineam, qua dubium exprimere solet, ultimae voci subjecit. A typhotheta habemus κλύσεις. Legerem: κλισία. Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.
- 11) In Ald. mendum typhothetae, quod a Salmasio correctum fuit. Cf. VV. DD.
- 12) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.
- 13) Scribendum procul dubio est: παράπηχυ. ut VV. DD. emendarunt.
- 14) Ordinem turbatum optime restituit. Insertum Κατάγωσις fuit procul dubio varia lectio praecedentis Καταγωγίς, in margine adscripta. Ultima glossa ex II. II. v. 11. male descripta videtur, nam epitheton τέρεν, quod ibi praecedit, impedit, quominus lectio Helychiana locum tueri possit. In fine legendum est: καταδακρύεις, κλαίεις. Cf. VV. DD.

- c. 165. l. 13. Καταδάεθθηκεν, Κατεδάεθθηκεν, κ.
κ.
— l. 17. Καταδέδρομεν, κ. Καταδέδρομε. κ.
— l. 22. Καταδήδωκε, κ. Κατεδήδωκε. κ.
— l. ult. Κατά δεσταγόν, ε. Κατά δ' ἔστυγεν. ε. ¹⁵⁾
c. 166. l. 1. Κατά δὲ Φρονεῖν Κατά δὲ Φρόνιν η. — κα-
η. — μετεφρόνησεν. τεφρόνησεν.
— l. 4. Καταδήνεον, κ. Κατά δ' ἦνεον. κ.
— l. 6. Καταδ' ὠσαντες. π. Καταδηάσαντες. π. ¹⁶⁾
— l. 14. Καταδιχμαῖσαι, κ. Κ. κ. ¹⁷⁾
— l. 18. Κατάδουπος, ο. κα- Κ. ο. καταρξάκτης.
ταρξάκτης.
— l. 21. Καταδρύλην, κ. Κατάδρυλεν. κ. ¹⁸⁾
— l. 24. Καταδύντος, β. Καταδύντος. β. ¹⁹⁾
Καταδυνάμεναι. λ. Καταδύμεναι. λ. ²⁰⁾
c. 167. l. 6. Καταείμεναι, κ. Κ. κ. — κατάστεγοι. ¹⁾
— κατάστ. γοι.
— l. 16. Καταήθ... α, κ. Κατά ἡθεα. κ. ²⁾
— l. 20. Κάταθε, κ. Κάταθε. κ.
c. 168. l. 3. Καταθαρσύνον- Καταθαρσύνοντα. κ.
τα, κ.
— l. 7. Καταθρηῆς ρ. Καταθρηῆσαι ρ.
Καταθύμα, α. Καταθύμια. α.
— l. 12. Καταιανόν, κ. Κατ' αἰανόν. κ.

C c 5

c. 168.

15) Correxerat: Κατά δ' ἔστυγον. quod prima Lexicographi scriptura fuit. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit, et accentum mutavit.

17) Ob vitium, quod editis inhaeret, scripturam codicis repraesentavi. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Κατάδρυλλεν vitio typ.

19) Lexicographus scripsit: Καταδυνέντος. β.

20) Optime emendavit, nam Καταδυνάμεναι ex compendio provenit.

1) In ultima voce litteram expunxit.

2) Duas litteras delevit; scriptum eras: Καταήθεια.

- c. 168. l. 12. Κατεβάτης, Δ. Καταιβάτης, Δ. ³⁾
 Κατεβολή, ἢ π. Καταβολή, ἢ π. ⁴⁾
 — l. 18. Καταίγας α. — Κατ' αἶγας α. — τρέπεν
 τροπεῖν μ. τὰς νόσους, μ. ⁵⁾
 — l. 23. Καταί..., κ. Καταῖγας. κ. ⁶⁾
 Καταιγίλειπος, κ. Κατ' αἰγίλιπος. κ.
 Καταιήδεσα, κ. Καταιήδεσσα. κ.
 Καταιθαλωμένα, κατε- Κ. κατεσπρονδημένα.
 σπονδόμενα.
 Καταιθύξομβρος, ὁ κα- Καταῖθυξ ὄμβρος. ὁ κα-
 ταιθυσῶν [γάρ,] φ. ταιθυσῶν. φ. ⁷⁾
 c. 169. l. 5. Κάταιξ, κ. Καταίξ. κ.
 Κάταιον..., κ. Καταιονεῖ. κ. ⁸⁾
 — l. 15. Κατακάθετον, ε. Κατὰ κάθετον. ε.
 — l. 20. Κατακαλοῖτο, κ. Κ. κ. ⁹⁾
 c. 170. l. 5. Κατακαχρίσω, Κατακαχρῦσω. ῥήξω. ε.
 ῥίξω, ε.
 — l. 20. Κατακείση, κατα- Κ. καταβληθήση. ¹⁰⁾
 κληθείση.
 — l. 23. Κατακίσσαν, π. Κατακκίσσαομαι. π.
 c. 171. l. 4. Κατακνιστίς, τυ- Κατακνηστis. τυροκνη-
 ροκνιστίς. στίς.

c. 171.

- 3) V. Καταιβάτης etiam fulmini Jovis, quo Typhon ictus fuit, ab Aeschylō (Prom. v. 359.) tribuitur: ἦλθεν αὐτῷ (Typhoni) καταιβάτης κεραυνός, ἐμπνέων φλόγα Cf. VV. DD.
 4) Prima scriptura fuit: Καταβολή. quod et series, nullibi in Hesychio negligenda, postulat.
 5) Lacunam Ms. ex Paroemiographis docte supplevit. Cf. VV. DD.
 6) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Καταίγγας.
 7) Varia glossae lectio in contextum intrusa videtur; nam καταιθυσῶν γάρ in margine mihi ita notatum fingo: γρ. καταιθυσῶν. Aut etiam: καταιθυσῶν γρ. Scriba compendium male intellexit, et articulum voci praeposuit.
 8) Plures litteras erasit. Cf. VV. DD.
 9) In Ald. mendum typ.
 10) Imo potius ad ductum scripturae: κατακλιθήση.

- c. 171. l. 4. Κατάκν. στις, κ. Κατ' ἀκνηστίν. κ. — κνή-
— κνίσασθαι ρ. σασθαι ρ. ¹¹⁾
- l. 9. Κατακίκκας, ἡ κ. Κατὰ κίκκας. ἡ κ.
- l. 14. Κατακόρρης, κ. Κατὰ κόρρης. κ.
Κατακόσμον, κ. Κατὰ κόσμον. κ.
Κατάκρας ε. Κατ' ἀκρας ε. ¹²⁾
- l. 21. Κατακράτως, κ. ⁰⁵ Κατακράτος. ι. ¹³⁾
- c. 172. l. 1. Κατακρέη, κ. Κατακρέης. κ.
Κατακριθὲν, κατακε- Κατὰ κρηθὲν. κατὰ κε-
Φαλῆς, [καταδικα- Φαλῆς. ¹⁴⁾
θεῖς.]
- Κατάκρης, κατακορυ- Κατ' ἀκρης. κατὰ κορυ-
Φῆς, κατακράτος. Φῆς. κατὰ κράτος.
- Κατακρημνίζων, κατα- Κατακρημνίζων. κατα-
κρημνῶν. κρημνῶν.
- Κατακρινεύσει, κ. — Κ. κ. — ἀκρίδες — ἀ-
ἀκρίδαυ — ἀκρίδαυα. κρίδες α.
- l. 10. Κατάκριτη, κατὰ- Κατάκριτος. κ.
δικος, α.
- l. 15. Κατεκτενοκόμη, κ. Κατὰ κράτος, α. ¹⁵⁾
- l. 17. Κατακυνῶν, ἡ κ. — Κατακτενοκόμη. κ. ¹⁶⁾
ἐλίγκας τ. Κ. ἡ κ. — ἐλίξας τ.
- c. 173. l. 10. Καταλαπάρην, Κατὰ λαπάρην. κ.
κ.

c. 173.

¹¹⁾ Litteram expunxit, et glossam divisit. Cf. VV. DD.

¹²⁾ Divisionem glossae typheta neglexit.

¹³⁾ Correctio prima manu notata est. Cf. VV. DD.

¹⁴⁾ V. καταδικασθεῖς aliam scripturam Κατακριθεῖς explicat.

¹⁵⁾ In locum glossae, quae hic elapsa est, novam substituit.

¹⁶⁾ Glossa barbara est, et ob compendium male descripta. Forte: Κατακτενομένη. At in ejusmodi glossis dividendo nihil efficitur; proferendus est locus, ad quem respicitur.

- c. 173. l. 10. Καταλαπριώ-
σει, ἀποκτονεῖ, κα-
ταδέξεται — κατα-
περ.σεις.
Καταλαχισμός, τ.
— l. 17. Κατελείβεται, κ.
— l. 22. Καταλέξας, κατα-
κοιμήσας.
Καταριθμήσας, α.
Καταλευγαλέα, κ.
κατ.λημμένη.
- c. 174. l. 8. Καταλίβη, κ.
— l. 13. Καταλλαγήν, δορο-
σανάπαυλαν, μ.
— l. 22. Καταλογισθίει, ἀτ-
τικότερον. α.
— l. 25. Καταλογισμῶ, [κα-
τά] ἀριθμῶ.
- e. 175. l. 1. Καταλοφαδία,
κ. — καταμαδία καὶ
κατώμαδον, κ.
Καταλογισμῶ, π.
Καταλλοθρούς, κ.
— l. 17. Καταμαξιτόν, τὴν
κατημαξευμένην σ.
- Κ. ἀποκτενεῖ. καταδέξε-
ται — καταπερή-
σει. ¹⁷⁾
Καταλοχισμός. τ. ¹⁸⁾
Καταλείβεται. κ. ¹⁹⁾
Κ. κατακοιμήσας.
Καταβρύθμήσας. α.
Κ. κ. κατελλημμένη. ²⁰⁾
Καταλείβη. κ.
Κ. δορὸς ἀνάπαυλαν. μ.
Καταλογισθίει. Ἄττι-
κώτερον. α. ¹⁾
Κ. α. ²⁾
Κατὰ λοφαδία. κ. —
κατωμάδια, καὶ
κατωμαδόν. κ.
Καταλοχισμῶ. π.
Κατ' ἄλλοθρούς. κ.
Κατ' ἀμαξιτόν. τὴν κα-
τημαξευμένην σ.

c. 176.

17) Litteram in ultima voce delevit.

18) In Ald. Καταλογισμός incuria typ. Cf. VV. DD.

19) In v. Κατελείβεται duae scriptiones latent, Κατείβεται
nempe et Καταλείβεται, quae in archetypo forte ita di-

^ε
stinguebantur: Καταλείβεται. Ex qua scriptura error
scribae natus videtur. Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; scriptum erat: κατηλλημμένη.

1) Scribendum est: Καταλογισθίειν. quod et accentus indi-
care videtur. Vitium ex compendio oritur. Cf. VV.
DD.

2) Male delevit; legendum est: καταριθμήσει.

- c. 176. l. 7. Καταμηλῶσαι, Κ. τ. — καθεῖναι.
τ. — καθεῖναι.
- l. 13. Καταμόθρον, κ. Κατὰ μόθρον. κ.
Καταμοίραν, κ. Κατὰ μοίραν. κ.
- c. 177. l. 7. Κατανδρίσεθαι, Κατανδρίσεθαι. κ.
κ.
- l. 11. Κατανέναι, κ. Κατανεῦσαι. κ.
- l. 12. Κατανένοχεν, σ. Κατενήνοχε. σ.
- l. 15. Κατανεύοντα, κα- Κατανεύοντα. κ. θ.
τανουῶντα, θεωροῦν-
τα, σ.
Κατανεῦσαι. σ. ³⁾
- l. 21. Κατανομεύς, κα- Κ. καταπηθής.
ταπηθής.
- c. 178. l. 1. Κάταντες, ε. — Κ. ε. — ἔμπροσθεν. ⁴⁾
ἔμπρος...
Κατάντης, ρ. εὐμολος, Κ. ρ. εὐκολος. ἢ κ.
ἢ κ.
- l. 6. Κατάντησιν, κατε- Κατ' ἀντησιν. κατ' ἐναν-
ναντίαν. τίου.
- Καταντιβολίαν, κα- Κατ' ἀντιβολίαν. κατ'
ταντίβλησιν. ἀντίβλησιν.
- Κατάντικρυ, ε. Κατ' ἀντικρύ. ε.
- l. 11. Κατανύγητε, η. λυ- Κ. η. λυπήθητε.
πηθήσατε.
- l. 16. Καταξίαν, κ. Κατ' ἀξίαν. κ.
- l. 20. Καταπάλμενος, κ. Κατεπάλμενος. κ.
Καταπάλτις, βέλει, Κ. βέλος. π.
π.
- Καταπάντα, υ. Κατὰ πάντα. υ.

c. 179.

3) Pro glossa, quae hic procul dubio excidit, novam effinxit. Praecedentis glossae correctionem typoscripta neglexit.

4) Ultimae vocis compendium deleuit.

- c. 179. l. 4. Καταπαστός, π. Κατάπαστος. π
 — l. 1. Καταπέλλας, Κατάπέλλας. κ.
 κ.
 — l. 9. Καταπεμπάμενα, κα- Κ. καθευμένα. ⁵⁾
 θεμένηα.
 — l. 11. Καταπεπολωμέ- Κ. καταπεπινακωμένα. ⁶⁾
 να, καταπεπινακό-
 μενα.
 — l. 16. Καταπέψαμ, κ. — Καταπέψαμ. κ. — πεσ-
 πεσομένων σ. σομένων σ. ⁷⁾
 Καταπιμίνιεν, κ. Καταπημήνεεν. κ.
 — l. 21. Καταπιμπραῖδα, Καταπιμπραῖδα. κ.
 κ.
 — l. 25. Καταπιρ. τῆ, ῥίη Καταπειρητῆρι. τ. —
 τ. — πειράζοντες, πειράζοντι. κ. ⁸⁾
 κ.
 c. 180. l. 8. Καταπλάσσει, Καταπλήσσει. κ.
 κ.
 Καταπλήττεται, φ. δε Κ. φ. δέδιε.
 διαῖ.

c. 180.

5) In archetypo scriptum erat: καθευμένη.

6) Cyrilli Lex. Ms. Καταπεπαλωμένα. καταπιναρομένα. Cf. VV. DD. qui glossam restitunt, et diversas ejusdem scripturas commemorant.

7) In vetustioribus mss. μ ante ψ saepius inseritur; sic in codice bibl. d. Marci, cujus aetas supra saeculum nonum ascendit, λήμψεται pro λήφεται frequentissimum est. Nonnulli hoc libris, qui Alexandriae scribebantur, peculiare existimant, quorum opinionibus quoque favere videntur fragmenta Coptica (Memphitica praefertim) in quibus ejusmodi scripturam haud raro offendimus.

8) Litteram delevit. Archetypi scripturam mihi ita fingo:

Καταπιρητῆρη. Seriem enim in Glossariis antiquis rarissime interruptam fuisse, persuasissimum mihi est.

ε. 180. 1. 8. Καταπληγκμή- σαι, τ. — κατακρα- ^σ τηθει.	Καταπληγκμήσαι. τ. — κ. ⁹⁾
Καταπόδα, π.	Κατὰ πόδα. π. ¹⁰⁾
Καταπροθεῖ, καταμα- λωθεῖ.	Καταπροθῆ. καταναλω- θῆ.
ε. 181. 1. 1. Καταπροίθην, κ.	Κατὰ προίθην. κ.
— 1. 4. Καταπροξάμενος, κ. — ποιήσεις.	Κ. κ. — ποιήσας ¹¹⁾
Καταπροίξεις, κ. ὕδαρ εἰάν γ.	Κ. κ. ἡδωρεάν γ.
Καταπρόκλησιν, κατα- χάρην, καταπροσ- κλησιν, κατετερο- βαρεῖαν.	Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάρην. κατὰ προσ- κλησιν.
Καταπροτμιστήν, κ.	Κατέντερον. Βαρεῖαν. ¹²⁾
Καταπρωτείρας, η. — πρωτεῖρες π.	Κατὰ προτμιστήν. κ. Κατὰ πρωτῆρας. η. — πρωτῆρες, π.
Καταπτήσει, δ.	Καταπτήσσει. δ.
— 1. 15. Καταπτόλιν, κ.	Κατὰ πτόλιν. κ.
— 1. ult. Καταπτώσει, φ.	Καταπτώσσει. φ.
ε. 182. 1. 3. Καταπυγῆς, ὁ μ.	Καταπυγῆς. ὁ μ. ¹³⁾

ε. 182.

9) Ms. duas scriptiones exhibet, in archetypo forte ita no-

tatas: Καταπληγκμήσαι. In fine scribendum est: κατα-
κρατηθήση.10) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ πόδα. παρὰ τὰ κατὰ τάξιν. Cf.
VV. DD.

11) In Ald. mendum typ.

12) Codicis lectio, pessime a Musuro tractata, bene se ha-
bet. In fine legendum est: κατ' ἑτεροβάρειαν. Cyrilli
Lex. Ms. Κατὰ πρόσκλησιν. κατὰ χάρην. κατὰ προσωπολη-
ψίαν κατ' ἑτεροβάρειαν: Hesychii καταπρόσκλησιν vari-
giossae lectio lat. Cf. VV. DD.13) Literam delevit; scriptum erat aut Καταπυγός, aut
Καταπυγείς.

- c. 182. l. 3. Καταπύσι, ε. κατ. Κ. ε. κατηόνει. ¹⁴⁾
 γνόει.
- l. 7. Καταράκτης, ο. — Καταβράκτης. ο. — Σ.
 Σοφ. Λακρόντι, καὶ Λαοκρόντι, καὶ τὰς
 ταρπύιας ἐν Φίνῃ. ἀρπύιας ἐν Φινεῖ.
- l. 10. Καταράξαι, κ. Καταβράξαι.
 Καταραπτίτης, Γ. Καταβραπτίτης. Γ.
 Καταράσσειν, κ. Καταβράσσειν. κ.
- l. 15. Καταρβύλοι χλαί- Καταρβύλοις. χλαίαις
 νας π. π.
- c. 183. l. 6. Καταρέθαι, κα- Κ. καταλύειν.
 ταλύει.
- l. 16. Καταρξέειν, α. Κ. α.
 Κατάρξησιν, κατηγο- Κ. κ. κ. κ. κ.
 ρίαν, καταβόησιν,
 καταλαλιαν, κακο-
 λογίαν.
- Καταρρύτα, ἀρδεύση- Κατάρρυτα. ἀρδεύσι-
 μα. μα. ¹⁵⁾
- Καταρτῆσαι, κ. Καταρτύσαι. κ.
- c. 184. l. 2. Καταρθημίζε- Καταρθημίζεσαι. κ.
 δαι, κ.
- l. 8. Καταρώγεα, γ. Καταρώγεα. γ.
 Κατασαυτόν, ε. Κατά σαυτόν. ε.
- l. 14. Κατασημίνασαι, Κατασημίνασαι. κ.
 κ.
- l. 16. Κατασείειν, κατα- Κ. καταταράξειεν.
 ταράσειεν.
- c. 185. l. 13. Κατασπαῖν, χ. Κ. χ. — παρὰ δείπνω δ.
 — π δείπνου δ.

c. 185.

14) Litteram denuo expunxit; legebatur: κατεγνόει.

15) Glossa intermedia jam primum in lucem producitur, nam in Aldina omissa est. Cyrilli Lex. Ms. Κατάρρῃσιν. κατηγορίαν. Et μοχ: Κατάρρῃτον. ἀρδεύσιμον. κατ' ὑδάτων.

- c. 185. l. 21. Κατασπίδα, ε. Κατ' ἀσπίδα. ε.
 — l. 24. Καταστάθμην, κ. — Κατὰ στάθμην. κ. —
 ἐπαύλην. ἐπαυλιν.
- c. 186. l. 5. Καταγέλλει, π. Καταστέλλει. π.
 — l. 7. Καταστεφάνης, ο. Κατὰ στεφάνης. ο. —
 — ἀκρωρείας, σ. ἀκρωρείας. σ.
 Κατάστημα, π. — ὄρ- Κ. π. — ὄρμη. ¹⁶⁾
 μῆ [νηός.]
 Καταστιζων, β. — ὀ- Κ. β. — ὀνόματα παρέ-
 νόματα. στιζον καὶ ἐζημί-
 ουν. ¹⁷⁾
- Κατάστικτον, ποικίλον, Κ. π. κ.
 [παρέστι δὲ καὶ ἐζη-
 μιῶν,] κ.
 Κατατίλβει, κατα- Κ. καταγάγη. καταλάμ-
 γάγει, καταλάμ- πη.
 πει.
- l. 20. Καταστόμα, κ. Κ. κ. ¹⁸⁾
- c. 187. l. 16. Κατασφᾶ, κ. Κατὰ σφᾶς. κ.
 Κατασφεῶν, κ. Κατὰ σφέων. κ.
 Κατασφίκωνται, κ. Κατασφίκωνται. κ.
 — l. ult. Κατατεθήπησαν, Κατατεθήπεσαν. κ.
 κ.
- c. 188. l. 3. Κατεκνέφαγ., κ. Κατεκνέφαγε. κ. ¹⁹⁾
 Κατατείνεται, ἐφηπλου- Κ. ἐφαπλούται.
 ται.
- l. 6. Καταταυτό, ο. Κατὰ τὸ αὐτό. ο.

c. 188.

16) Lectio codicis orta videtur ex ὄρμισις νηός. Aut forte distinguendum est: ὄρμη. νηός. Videant alii.

17) Quae in fine adduntur, ex sequentibus revocavit et correxit.

18) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ στόμα. κατὰ πρόσωπον. καταρχήν. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine delevit; legebatur: Κατεκνέφαγοι.

- c. 188. l. 11. Κατάτρόπον, Κατάτροπον. κάταντες.
 κάταντις, προς τρό- Πρῶσττροπον δ. ²⁰⁾
 πον δ.
 — l. 15. Καταταίοντα, κ. Καττίοντα. κ. ¹⁾
 — l. 22. Κατ' αὐτὸν, ὁμοιον Κ. ο. αὐτῶ.
 αὐτοῦ.
 Καταφάγει, κατεδίει. Καταφάγη. κατεδίη.
 Κατὰ φάλαρα, κατα- Κ. κατὰ μετωπίδια.
 μετωπίδα.
 c. 189. l. 8. Καταφορεῖν, Κ. ὑπνοῦν. ²⁾
 ὑπν. ν.
 Καταφορικῶς, γ. ποιῶν. Κ. γ. πλύων.
 Κατάφορον, ἐλληλεγμέ- Κατάφορον. ἐλληλεγμέ-
 νον, φ. νον. φ.
 — l. 13. Καταφράκτοις ψ. Κ. ψ. — ἐπισκοτισμέναις
 — ἐπισκοτισμέναις — Ἀλκμήνη — πο-
 — Ἀλ. μήνη — πο- λεμικῶν ω. ³⁾
 λεμικῶν, ω.
 Καταφρένα, κ. Κατὰ φρένα. κ.
 Καταφρέτας, καταφα- Καταφρήτρας. κατὰ
 τρίας. φρατρίας.
 c. 190. l. 2. Καταφρύσει, κ. Καταφρύσσει. κ.
 — l. 4. Καταφυλάδων, κ. Καταφυλάδων. κ.
 — l. 11. Καταφῶτα, κ. Κατὰ φῶτα. κ.
 — l. 14. Καταχεῖρα, ε. — Κατὰ χεῖρα. ε. — χεῖ-
 χρονήσιμος ο. σιμος ο.
 c. 191. l. 8. Καταχρηστικῶς, Κ. ο. καταχεῖται γ.
 ο. καταχεῖται γ.

c. 191.

20) Accentus et adjuncta scripturam Κατὰ τρόπον indicare videntur. Cf. VV. DD.

1) Ad seriem scribendum est: Κατατίοντα. Cf. DD. VV.

2) Litteram expunxit; scriptum erat: ὑπνον. quod Heinfilii conjecturam probabilem reddit. Cf. VV. DD.

3) In lemmate litteram delevit; scriptum videtur: Ἀλαμήνη.

- c. 191. l. 16. Καταχύσματα, Κ. τ. — περὶ τ. ⁴⁾
 τ. — π τ.
 Κατάχυτλον, τ. — ... Κ. τ. — σκαφίον. ⁵⁾
 ἰον.
- l. 21. Καταψέρουσι, κ. Καταψαίρουσι. κ.
 c. 192. l. 2. Καταψήχων, κολακέων, η. Καταψήχων. κολακεύων.
 η.
- l. 4. Κατεαγότα, κατενε- Κ. κατενηνεγμένα. κατα-
 νεγμένα, κατεθλα- τεθλασμένα.
 σμένα.
- l. 9. Κατεβανκάλησε, κατ- Κατεβανκάλησε. κατα-
 εκοίμηπεν. κοίμηπεν.
- l. 13. Κατεβρόχθησε, κ. Κατεβρόχθισε. κ.
 — l. 17. Κατέδαπτε, κατή- Κ. κατήδιε μετὰ σ. ⁶⁾
 διως μὴ σ.
- l. 20. Κατέδευσας, κατέ- Κ. κατέφαγες, ε.
 φαγας, ε.
- c. 193. l. 2. Κατέρθεν, υ. Κατέδαρθεν. υ.
 — l. 14. Κατέδουπον, τεθνή- Κ. έτεθνήκεισαν.
 κεισαν.
- l. 17. Κατέδυ, κατεπό- Κ. κατεπόθη. κ.
 θει, κ.
- l. 23. Κατεθύπει, ε. Κατετεθήπει. ε.
 — l. 27. Κατεβόμενον, δ. Κ. δ. καταβρέον.
 καταρέον.
- l. 29. Κατειλάδα, ημέρα Κατουλάδα. ημέραν χει-
 χειμερινή. μερινή. ⁷⁾

Dd 2

c. 193.

- 4) Scribi potest παρά, jubente ita Valkenaerio. Cf. VV. DD.
- 5) Priores ultimae vocis litteras delevit; scriptum erat: ^{κα} σφίον. sic prima manu correctum.
- 6) Reponendum est: κατήδιε ώς μετὰ σ.
- 7) Retinenda est codicis lectio, male a Musuro mutata. Cf. VV. DD. Interpretatio quoque in casu recto, ut aliis in locis, conservari potest.

- c. 193. l. 29. Κατέϊλε, κ. ἐ- ποίκιλεν. Κ. κ. ἐποίκιλλεν.
 Κατ. εἶλεον, σ. Καταεἶλεον. σ. ⁸⁾
- c. 194. l. 4. Κατείλια, τ. Κατείλεα. τ.
 — l. 9. Κατελυσπαμένην, ὁ Κ. ὁ μ. — τὴν λέξιν ε.
 μ. — τῇ λέξει ε.
 — l. 19. Κατέρες, κ. Κατῆρες. κ.
 — l. 24. Κατεκαμάρωσεν, Κ. κατενήβρυνεν.
 κατέβρυνεν.
 — l. 28. Κατεκῆδε, σ. Κατέκηλε. σ.
 Κατεκῆλισε, μ. Κατεκῆλησε. μ.
- c. 195. l. 1. Κατεκλάζετο, Κ. κατεκέκλειστο. κ. ⁹⁾
 κατεκέκλ. το, κ.
 Κατεκλάσθη, ἐνέδωκεν. Κατεκλάσθη. ἐνέδωκε.
^α
 Κάτεκν, α. Κατέκτα. α. ¹⁰⁾
- l. 12. Κατελελίβαντο, κ. Κατελελίβοντο. κ. ¹¹⁾
 Κατέλεκτον, κ. Κατέλεκτο. κ.
 Κατέλεξας, κατεκοίμη- Κ. κατεκοίμισας. κατέ-
 σας, κατέβαλας. Βαλας.
 Κατέλεσα, ε. Κατέλευσα, ε.
- l. 18. Κατεμαξευμένην, κ. Κατημαξευμένην. κ.
- l. 21. Κατ' ἐμαυτοῦ, κ. — Κ. κ. — δ.
 δύναμιν, [ἢ κατὰ
 τὴν αὐτοῦ.
 Κατ' ἐμαυτοῦ, κατὰ τῆς
 ἐμῆς δυνάμεως.]
- Κατεμεγαλαυχῆσατο, Κ. μ. ¹²⁾
 μ.

c. 195.

8) Litteram erasit.

9) Litteram delevit; legebatur: κατεκέκλειστο.

10) Scribendum est: Κατέκτα. verbi κατακινῶ, jubente ferie.

11) Signum Aldina omittit.

12) Interpositum Κατ' ἐμαυτοῦ κ. varia praeced. glossae lectio videtur.

- c. 195. l. ult. Κατένασσε, κ. Κατένασσε. κ.
 c. 196. l. 7. Κεντευχθέντα, Κατευχθέντα. κατευτυ-
 κατεντυχηθέντα. χηθέντα.¹³⁾
 — l. 13. Κατεξήνασσε, κ. Κατεξήνασσε. κ.
 — l. 16. Κατεξωλίαις, ε. — Κατέξω λείαις. ε. — ὄ-
 ὄρων. ρων.
 — l. 20. Κατεπέργει, κατε- Κ. κατασπεύδει.
 σπεύδει.
 c. 197. l. 5. Κατέπλατο, κ. Κ. κ. κατεπλατύνετο.
 Κατεπλατύνετο, κατέ- κατέπλησεν. καθύ-
 πλησαν. περηφανεύετο. ἀν-
 Καθύπερηφανεύετο, ἀν- επλησεν, ἀνεπλή-
 ἐπλησαν, ἀνεπλή- ρωσεν.¹⁴⁾
 ῥωσαν.
 — l. 8. Κατεπόθησαν, κ. κα- Κ. κ. κατέπεσον.
 τέπεσαν.
 Κατεπτεχένας, φ. Κατεπτηχένας. φ.
 — l. 11. Κατεπτηχότα, κατ- Κ. κατεπτήσσοντα.
 επτήσσοντα.
 — l. 14. Κατερικτά, τὰ ἐ- Κ. τὰ ἐρεικωμένα ο.¹⁵⁾
 ρεικωμένα ο.

D d 3

c. 197.

13) Lestionem codicis VV. DD. restituerunt. Scriptura κεντευχθέντα oritur ex compendio praepos. κατά, quod a scriba praetermissum fuit. Cf. VV. DD.

14) Scriptura Κατέπλατο per metathesin (in vetustioribus mss. satis obviam) pro Κατέπαλο conservanda est; summopere enim errant critici, qui ubique antiquas codicum mss. scriptiones ad recentiore orthographiam reformant. Turbatum harum glossarum ordinem Musurus confusorem reddidit; in Κατεπλατύνετο duce Ms. ordine, novus inchoandus est articulus, totusque locus ita scribendus et ordinandus est: Κατέπλατο- καθύπλατο καθύπερηφανεύετο. Κατεπλατύνοντο. κατέπλησαν, ἀνεπλησαν, ἀνεπλήρωσαν. Voces καθύπερηφανεύετο, ἀνεπλησαν, ἀνεπλήρωσαν pro marginalibus additamentis habes. Cf. VV. DD.

15) Codicis scripturam VV. DD. reposuerunt.

- c. 197. l. 23. Κατεβήγυγας, Κ. διεβήγυμένους.
 διαβήγυμένους.
 Κατεβήγυμένην, ε. Κατεβήγυμένοις. ε. ¹⁶⁾
 — l. ult. Κατεβήγυκεν, ε. Κατεβήγυκεν. ε. ¹⁷⁾
- c. 198. l. 15. Κατεστόρησε, Κατεστόρησε. κ. καὶ καθ-
 κ. ε. ιστόρησεν, ε. ¹⁸⁾
 — l. 23. Κατεσφήκοντα, κ. Κατεσφήκοντα. κ.
 — l. 25. Κατέσχεσ, κ. περι- Κ. κ. περιεκρατήσας.
 κρατήσας.
- c. 199. l. 1. Κατετήρυσεν, κ. Κατετήρυσεν. κ. ¹⁹⁾
 — l. 4. Κατέτυξ, γ. Καταίτυξ. γ.
 Κατευγμάτων, κ. Κατευγμάτων. ε. ²⁰⁾
 — l. 11. Κατευμεγεθῆν, κατ- Κατευμεγεθῶν. καταδυ-
 αδυναστεύσεν, υ. ναστεύων. υ.
- c. 200. l. 5. Κατεχθαίνοντα, Κατεχθραίνοντα. μ.
 μ.
 — l. 8. Κατεωνᾶσαι, κ. Καταιονεῖσαι. κ.
 Κατεμνεῖ, καταντλαῖ. Καταιονεῖ. καταντλεῖ. ¹⁾
 [Κατεωνᾶσι, καταμάσ-
 σουσιν.]
 Καταϊώρηται, κατέχ- Καταϊώνηται. κατέχουσεν
 ουσεν — ἐπέβαλλεν, — ε. ε. κ. ²⁾
 ἐπέθετο, κ.

c. 200.

16) Correxerat: Κατεβήγυμένοις. quod vera scriptura est.
 Cf. VV. DD.

17) Codicis scriptura ad feriem est. Cyrilli Lex. ms. Κα-
 τεβήγυκεν. ἐσάπη. ἠφάνισται, ἢ ἐκόλυσεν.

18) Scriptura codicis bene se habet, scribitur enim et κατ-
 εστόρησε et κατεστόρησε. Ejicienda sunt καὶ καθιστόρη-
 σεν, quae Musurus, ne interpretatio ἐθεάσατο obscura
 esset, inseruit. Cf. VV. DD.

19) Solita metathesis, cujus supra memini.

20) Litteram expunxit.

1) Legendum est: Κατεωνεῖ. Hic ω in μ transit. Cf. VV.
 DD.

2) Miseret me VV. DD. qui hic in tenebris divagati sunt.
 Nullam, cur glossam interpositam ejecerit, rationem
 video,

- c. 200. l. 8. Κατηβόλη, τ. — Καταβολή. τ. — Πελιά-
 πελάσιν, κ. σιν. κ. ³⁾
 — l. 22. Κατήδεσα α. Κατήδεσαν α. ⁴⁾
 Κατειθαλωμένη, τα Κατηθαλωμένη. || τεφρω-
 φρωθεΐσα. θεΐσα.
 c. 201. l. 1. Κατέκισον, υ. Κατήκισον. υ.
 — l. 5. Κατηλαζωνεύετο, κ. Κατηλαζονεύετο. κ.
 — l. 13. Κατηλεξευμένα, κ. Κατημαξευμένα. κ.
 c. 202. l. 7. Κατηπείθοντο, Κατηπιώντο. κ.
 κ.
 — l. 12. Κατηρέθετο, παρ- Κ. παρωζύνθη.
 οζύνθη.
 — l. 17. Κατήρειν, κ. Κατήρη. κ.
 c. 203. l. 1. Κατήρειξεν, ανή- Κατήρειξαν. ανήλωσαν.
 λασαν.
 Κατηρυτὸν, κεκαλυμμέ- Κατήρυτον. κεκαλυμμέ-
 νον. νον.
 — l. 5. Κατήρωσας, ε. Κατήρωσας. ε.
 — l. 7. Κατηρυτικῶς, τελεί- Κ. τελειώσας. κ.
 ως, κ.
 — l. 13. Κατῆσαμ, κατακη- Κ. κατακηλῆσαμ. καδο-
 λύσαμ, καδομιλῆσαμ. μιλῆσαμ.
 Κατησατήν, κ. καμηλη- Κ. κ. καδομιλησατήν.
 σάτην.

Dd 4

c. 203.

video, nisi forte, quod suis emendationibus contraria esset. Ultima glossa ita scribenda est: Κατεώρηται. Interpretatio δεξάζουσιν ad glossam deletam pertinere videtur. In Ald. υπέβαλλεν, υπεθετο negligentia typoth. Cf. VV. DD.

3) Reponendum est unanimi VV. DD. consensu: Κατηβολή. Ceterum in expositione ambae voces Κατηβολή et Καταβολή permiscuntur.

4) Cyrilli Lex. ms. Κατήδεσαν. αίσχυνθηῖναι ἐποίησαν. mox vero: Κατήδεσα. αίσχ. ἐποίησα. Sic dubia erit apud Hesychium glossae scriptura, nam ἐποίησαν ex compendio nasci potuit.

- c. 203. l. 20. Κατηφήσας, κ. κατανιαθείς.
 κατανιαθείς.
- c. 204. l. 1. Κατήφονες, κατ- Κατηφόνες. κατ-αίσχυν-
 ησχύοντο. τοι. κατηφείας α.
 Κατηφείας, α. πρ-άτ- πρ-άττοντες. 5)
- l. 10. Κατθιάξαι, πκο- Κατθιάξαι, παρακονήσαι
 νήσαι, μ. μ. 6)
- l. 14. Κατηλλάνθη, κ. Κατιλλάνθη. κ.
 Κατηλλωπτῶ, κ. Κατιλλωπτῶ. κ. 7)
 Κατηλύσαντες, π. Κατιλύσαντες, π.
 †
 Κατημενεύει, κ. Κατημενεύει. κ.
 Κατιβόμενον, κ. Κατειβόμενον. κ.
- l. ult. Κατισχαρασμένης, Κατεσχαρασμένης. π. 7)
- c. 205. l. 3. Κατικτηρία, ή ε. Κατικτηρία. ή ε. — θ.
 — θυσία.
 [Κατηφθείμενον, κατα-
 κείμενον.]
- Κατ' ἶχνος, κ. κ. κ. 8)
- l. 6. Κατιώτα, ἐρρύπωτα. Κατιώτα. ἐρρύπωτα.
 Κατοιβόμενον, κατερρυ- Κατοιβόμενον. κατερρυ-
 πώμενον. πώμενον.
- l. 9. Κατοικίαι, κατά- Κατοικίαι. κατάχαλκα,
 χαλκα σ. σ. 9)
- l. 20. Κατολίγον, κ. Κατ' ὀλίγον. κ.
- c. 206. l. 2. Κατοπάει, α. Κατοπάζει. α.

c. 206.

5) Bene univert et emendavit. Legerem: κατασχύοντες.

6) Male in Ald. Καθιάξαι. Cf. VV. DD.

7) Litteram in fine delevit. Cf. VV. DD.

8) Primum correxerat: Κατιφθείμενον. deinde: Καταφθί-
 μένον. Prius ad feriem efficit.

9) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Κατοικίαι.

c. 206. l. 7. Κατοπτεύω, ε. — καθορᾶν.	K. ε. — καθορᾶν.
— l. 14. Κατοργῶν, πεπα- λαιωμένων. Κατορῆρα, ἢ κ. Βάμενος ἐνύδατος.	K. πεπαλαιωμένος. K. ἢ κ. Βαμὲς ἐνέδιος.
Κατορῆροδῶ, Φ. Κατορουβάν, ἢ α.	Κατορῆροδῶ, Φ. ¹⁰⁾ ‡ Κατορουβάν. ἢ α.
— l. 19. Κατορϕινᾶται, σ.	K. σ. ¹¹⁾
— l. ult. Κατορῶρικται, κατ- ακατέχουσαι.	K. κατακέχουσαι.
c. 207. l. 1. Κατόσσων, κ. Κατουδαῖοι, ν. κατώγει- οι.	Κατ' ὄσσων. κ. K. ν. κατώγειοι.
Κατουλλάδα, τὴν κατι- λουσαν, κ.	Κατουλλάδα. τὴν κατι- λουσαν, κ.
Κατουραν, κατοπίσω.	Κατ' οὐραν. κατ' ὀπί- σω. ¹²⁾
— l. 9. Κατοφρυόμενος, μ.	Κατοφρυόμενος. μ.
— l. 17. Κατατραχαῖα, κ.	Κατατραχαῖαν. κ.
c. 208. l. 6. Καττύεται, σ. — τῶ Βυρσῶ — κασσι- μάτων.	K. σ. — τῶν Βυρσῶν — καττυμάτων. ¹³⁾
— l. 11. Καττῦν, α.	Καττῦν. α.
— l. 16. Κατωκάρ, κ. Κατωλιγωρήσαντες, α. Κατωλιδῶν, κ.	Κατωκάρ. κ. Κατωλιγωρήσαντες. α. Κατωλιδῶν. κ.

Dd 5

c. 209.

10) Correctio a typhotheta praetermissa est. Scripturam codicis series postulat. Cyrilli Lex. Ms. Κατορῆροδοῦσιν. καταφοβοῦσιν, ἢ φαυμάζουσιν.

11) In Ald. Κατορϕινᾶται vitio typ. Cf. VV. DD.

12) Cyrilli Lex. ms. Κατ' οὐραν. κατ' ὀπίθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

13) Lexicographus scripsisse videtur: Κασσιμάτων. Vid. v. Κάσσιμα.

- c. 209. l. 2. Κατωμαδών, κ. Κατωμαδόν. κ. — ω.
— ὤμων.
[Κατώμαλον, κατὰ
τῶν ὤμων.]
Κατωμιστής, ὁ ἀπορί- Κ. ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥί-
πτων ἀπὸ τ. πτων ἐπὶ τ. ¹⁴⁾
- l. 6. Κατανάκη, ι. — βρά- Κ. ι. — ρ. προσεββραμμέ-
κος προσεββραμένως νον — περι Πεισί-
— π Πεισιστράτου στρατον — κατίω-
— κατιῶσιν ε. σιν ε. ¹⁵⁾
- Κατωπιᾶσαι, κ. Κ. κ.
[Κάτωπόδε, καὶ τοὺς
πόδας, δυϊκῶς.]
Κατωραίζεταί, σ. Κ. σ. ¹⁶⁾
Κατωρής, κ. Κ. κ. ¹⁷⁾
- l. ult. Κατωχεύει, π. ἐπι- Κατοχεύει. π. ἐπικαίθη-
κάθεται. ται.
- c. 210. l. 3. Καυαλέον, ἡ κ. Κ. ἡ κ. — ἀνθος — κα-
— ἔθος — πυρὸν, πυρὸν, ξ.
ξ.
- l. 13. Καυκῆνον, κ. Καυκόν. κ. ¹⁸⁾
- l. 15. Καυλός, τ. — ἀ- Κ. τ. — ἀπεξυμμένον, ε.
ποξυμένον, ε.
- l. 22. Καύματος ὑδαλί- Κ. ἰδαλίμου. τ.
μου, τ.

C. 211.

- 14) Glossam intermediam ita correxerat: Κατωμαδόν. vi-
dit autem, eam praecedentis correctionem fuisse, eam-
que, ut supervacuum, ejecit. In ultima glossa τῶν ὤμων
inepte inferitur. Postrema ἀπὸ τὴν γ. in ἐπὶ τὴν γ. bene
mutavit.
- 15) Melius forte: παρὰ Πεισιστράτου. Tyranni a Pisistrato
ad hoc constituti. Cf. VV. DD.
- 16) Glossa intermedia a loco aberrat; scribenda esset: Κα-
τὰ πόδε.
- 17) Aldina lectio Κατωρής, quae in ceteras editiones mi-
gravit, tyrothetae debetur. Cf. VV. DD.
- 18) Litteram expunxit; scriptum erat: Καυκῆνον.

- c. 211. l. 1. Καυνάκια, σ. — Κ. σ. — ἑτερομαλλῆ.
 ἑτερομαλλῆ.
 Καυνίς, ὁ ἔρως ε. Καύνιος ἔρως. ε. ¹⁹⁾
 — l. 8. Καύσαλις, ὁ π. Κ. ὁ π.
 [Καυσμένης, ἔνυδρος.]
 Καῦσος, ἡ μ. Κ. ἡ μ. ²⁰⁾
 — l. 10. Καῦστερος, π. Καῦστριος. π. ¹⁾
 Καυστηρῆς, κ. — Κ. κ. — δριμείας. δ. ²⁾
 δριμείας, δ.
 — l. 21. Καυχαλις, Φυλα- Κ. Φλύκταινα.
 κταίνα.
 c. 212. l. 19. Καυχρυδίων, π. Κ. π. — λιβανωτίς. κ.
 — λιβανωτίς, κ.
 Καταχρύσω, σ. Καταχρίσω. σ.
 c. 213. l. 3. Καψιπήδαλος, ὁ Κ. ὁ μ. — α. μ.
 μ. — ἄλφιτα [καί]
 μ.
 — l. 10. Κέαρνα, σ. — σκυτι- Κ. σ. — σκυτινά. ἢ ἀξι-
 νά, ἡ ἀξίνην. νη. ³⁾
 — l. 14. Κεάσματα, κ. — Κ. κ. — διαρρήγματα.
 διαρρήματα.
 c. 214. l. 8. Κεγν, τ. Κέγνωται. τ.
 Κεγνώειν, τ. τετρεύδαμ. Κεγνώδαμ. τ. τετρεῖδαμ.
 — l. 11. Κεγχερδῶν, σ. ὅμοι- Κ. σ. ὁμοίων κέγχερω.
 εν κεγχερῶ.

c. 215.

19) Scribendum est: Καυνίς. ὁ ἔρως ε. *Eros sub nomine Καυνίς a Cauniis colebatur.* Loca, quae rem illustrent, VV. DD. citarunt.

20) Glossa intermedia ex earum numero est, quas Musurus, ut peregrinas sibi quae incognitas, deleuit.

1) Conservanda est codicis scriptura, quam series requirit. Cf. VV. DD.

2) Litteram deleuit; scriptum videtur: δριμείας.

3) Scribendum est: σκυτινά. A typothea habemus σκυτινά.

- c. 215. l. 8. Κέδματα, α. — Κ. α. — νότοι — οἱ δὲ,
 νότοις — οἱ μὲν περὶ περὶ τὰ γεννητικὰ
 τὰ γεννητικὰ μόρια, μόρια. Ἴπποκρά-
 [οἱ δὲ,] ἰππόκοτα. της. 4)
- l. 21. Κέδρος, ρ. — δένδρον^{*} Κ. ρ. — δένδρον α. 5)
 ἀκαρπον.
- c. 216. l. 3. Κεανθί, κ. Κεάντες. κ.
 — l. 6. Κένσο, τ. Κένσας. τ.
 — l. 8. Κεῖδα, κ. Κηδα. κ.
 Κεῖν, ε. Κεῖν. ε.
 Κεῖθι..., ε. Κεῖθι. ε. 6)
 Κεῖη, τ. Κεῖ. τ.
 — l. 18. Κενηῖσαι, μ. Κενηῖσι. μ.
 — l. 20. Κενοχέα, ο. Κεῖν ὄχρα. ο.
- c. 217. l. 1. Κεριαδά, δ. — Κ. δ. — Ἴπποθωντίδος.
 Ἴπποθώντιδος.
 — l. 8. Κέρυλος, τ. — ὁ σὲ Κ. τ. — ὁ δὲ Α.
 Α.
 — l. 12. Κεκιβδηλευμένοι, Κ. κωθροί. 7)
 νόθροι.
 — l. 19. Κεῖχεις, καταλά- Κίχους. καταλάβοις.
 βεις.
 — l. 21. Κεῖ, κ. Κεῖων. κ. 8)

c. 217.

- 4) Vitiosum νότοις bene correxisse videtur; in sequentibus lacuna ita notanda est: οἱ μὲν περὶ τὰ γ. μ. οἱ δὲ ... Ἴππ. Mendosum ἰππόκοτα ex compendio natum est. Cf. VV. DD.
- 5) Varia lectio a prima manu est, quam Musurus primum praetulerat; posteriorem ejusdem correctionem confirmat glossa, quam ex glossis XII. Prophet. Romae a me descriptis hic adponam: Κέδρους. τὰ ἀκαρπα δένδρα.
- 6) In fine compendium, cujus prima littera ε erat, delet. Cf. VV. DD.
- 7) Legendum suspicor: νόθαι. ut infra in v. Κεκιβδηλευμένοι.
- 8) Compendium, ut saepius fieri solet, a scriba neglectum est.

- c. 217 l. ult. Κεκαάδειν, χ. Κεκαάειν. χ.
 c. 218. l. 4. Κεκαάδων, χ. — Κ. χ. — Φροντίσας.
 Φροντήσας.
 — l. 12. Κεκααζμένον, περι- Κ. περιεκκομμένον. ἢ κ.
 κεκομμένον, ἢ κ.
 — l. 21. Κεκαυτηριασμένοι, Κ. βεβασσανισμένοι μ. 9)
 βεβασσανιασμένοι, μ.
 c. 219. l. 1. ΚεκαΦηότα, ε. Κ. ε. — καπίλατο — ὕ.
 — καπήλατος — ὕ. ψηλοτέρων οὖσαν
 ψηλοτέρων εἶναι — — περιπνεΐσαι. 10)
 πεπνεΐσαι.
 — l. 9. ΚεκεπΦόμενα, ε. ΚεκεπΦωμένα. ε.
 Κεκερτομῦται, κ. Κεκερτόμηται. κ.
 — l. 13. Κεκηλίδωσαι, με- Κ. μεμίανσαι. 11)
 μιάνασαι.
 — l. 28. Κεκλείατο, συγκε- Κεκλήατο. συγκεκλημέ-
 κλειμένοι η. νοι η.
 — l. ult. Κεκλίαται, συνελι- Κ. συνεληλασμένοι ε,
 λασμένοι ε.
 c. 220. l. 3. Κέκλεινται, κ. Κεκλίαται. κ.
 — l. 7. Κέκλυται, α. Κέκλυτε. α.
 — l. 9. Κεκλησμένου, δ. Κεκλωσμένου. δ.
 — l. 17. Κεκνιπόμενοι, κ. — Κεκνιπωμένοι, κ. — ἐρι-
 ἐρίσβης — κνιπνοὶ σύβης — κνιποὶ τ.
 τ.
 — l. 26. Κεκολλυρόμενον, λ. Κεκολλυρωμένον. λ.

c. 221.

9) In Ald. Κεκαυτηριασμένοι culpa typ. Cf. VV. DD. qui codicis lectionem divinarunt. Cyrilli Lex. Ms. Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑγιή τὴν συνείδησιν.

10) Scripturam καπήλατος, ex πάπυς, ut videtur, et ελαβω formatam, retinendam esse iudico. Cf. VV. DD. Ul-

tima bene emendata sunt; mendosum πεπνεΐσαι ex ππνεΐσαι ortum videtur.

11) Duae scriptiones unitae sunt, μεμίανσαι et μεμίασαι.

- c. 221. l. 3. Κεκορυθμένοι, Κ. καθωπλισμένοι — κό-
καθωπλισμένοι — ρυθος.
κορύθου.
- l. 7. Κεκοτηότι, ὄργισμέ- Κ. ὠργισμένω. κ.
νω, κ.
Κεκραάαντα, ἐπιτετέ- Κ. ἐπιτετέλεστα.
λεῖθα.
- l. 13. Κεκραπαλικός, ε. Κεκραπαλικός. ε. ¹²⁾
- l. 20. Κεκοπίδας, Α. — Κ. Α. — ἀπόκιδας.
ἀπόκιδας.
- l. 23. Κεκρυμμένην, ἐ- Κ. ἐπιμόνω. κ. ¹³⁾
πιμ. νῶς κ.
- l. ult. Κεκύφαλος, ε. — Κ. ε. — σ. δ. ¹⁴⁾
σαβακάθιον δ.
- c. 222. l. 3. Κέκτηκε, τ. Κέττικει τ.
- l. 5. Κεκύθῶσι, κ. Κεκύθωσι. κ.
- l. 13. Κεκωδωνισμένοι, π. Κ. π. — εἰ οἱ π. — ἐ-
— ἢ οἱ π. — ἐγρη- γρηγόρασι.
γορέναι.
Κεκωδώνιστα, π. ἐξί- Κ. π. ἐξήταστα. δ.
ταστα, δ.
Κεκώνηται, π. Κεκόνιστα. π.
- l. 23. Κελαδίνη, κ. Κελαδινή. κ.
Κελαδίνης, θ. Κελαδινή. θ.
- c. 223. l. 4. Καλενεφές, ὁ Κελανεφές. ὁ μ.
μ.
Καλενεφές, α. μέλαν Κελανεφές. α. μέλας —
— κέλαινα σ. ὁ κελαινά σ.
- l. 13. Κελαιούς, [ἤσύ- Κ. ἤχους. ¹⁵⁾
χους,] ἤχους.

c. 223.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κεκραπαλικός. εὐφραϊνόμενος. Cf. VV. DD.

13) Litteram delevit; legebatur: ἐπιμενῶς.

14) In Ald. σαβακάθιον incuria typ. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

15) Male ἤσύχους delevit, nam vitiosi ἤχους correctio videtur.

- c. 223. l. 13. Κελαρίζεις, η. Κελαρύζεις. η.
 Κελαρίζεται, μ. Κελαρύζεται. μ.
 — l. 19. Κέλαει, κ. Κέλαει. κ.
 Κελέαμεν, κελεύεν Κελέαί με. κελεύεις με.
 μεν.
 Κελείη, π. Κελέβη. π.
 c. 224. l. 4. Κελένδρον, δ. — Κ. δ. — μ. κ. ¹⁶⁾
 μυσκέλενδρον, κ.
 — l. 11. Κέλετο, δ. — πκε. Κ. δ. — παρεκελεύετο ή
 λεύεται ή ψ. ψ.
 — l. 13. Κελευθείας, τ. ἐνο- Κ. τ. ἐνοδίου δ.
 δείου δ.
 Κελευθίοντες, ο. Κελευθείοντες. ο.
 c. 225. l. 4. Κελιμοσύναις, κ. Κελημοσύναις. κ.
 — l. 9. Κελλεῖν, τ. Κέλλειν. τ.
 — l. 16. Κελμῖς, π. — λύ- Κέλμεις. π. — λήκυθος.
 κιθον, κ. κ.
 Κελοῖμι, κ. Κελοῖμην. κ.
 — l. 20. Κελομαι, κ. Κ. κ.
 [Κελόν, κελεύω ή ὁμοι-
 ον.]
 Κέλσαι, ἐκκίλαι — ε. Κ. ἐκκείλαι — ἐξωκέλαι.
 ζοκῆλαι, σ. σ. ¹⁷⁾
 c. 226. l. 6. Κελχωναῖς, ε. Κελλωναῖς. ε. — Κ.
 — Κελχοί.
 — l. 8. Κελωί. π. Κέλωι. π.
 Κελωρ, ε. Κέλωρ. ε. ¹⁸⁾
 Κελλώριον, π. Κ. π. ¹⁹⁾
 — l. 12. Κεμαῖς, νευρὸς ε. Κ. νεβρὸς ε.

c. 227.

16) A typosheta habemus μισπέλενδρον.

17) Quid Κελόν fuerit, aut unde ortum sit, difficile dictu erit. In ult. voce litteram delevit; scriptum videtur: ἐξοκῆλαι.

18) Cyrilli Lex. Ms. Κέλωρ. παῖς. Cf. VV. DD.

19) Typosheta vocem cum simplici λ posuit.

c. 227. l. 6. Κενά, ἀπόκηνα,	Κ. ἀπόκενα. α.
α.	
— l. 10. Κενεαυχες, μι	Κενεαυχέες. μ.
Κενέβρεια, τ.	Κενέβρεια. τ.
Κενῆς, μ. [κενώς.]	Κ. μ. ²⁰⁾
— l. 16. Κενεμματεῖ, μ.	Κενεμβατεῖ. μ. ¹⁾
— l. 18. Κενεών, ὁ [τῶν] περὶ	Κ. ὁ περὶ τὰς λαγόνας
τῶν λαγόνων τόπων,	τόπος. τ. ²⁾
τ.	
— l. 21. Κενίσαι, κ.	Κ. κ.
[Κενοῖο, αὐτοῦ.]	
Κενόν, τ.	Κ. τ.
— l. ult. Κενῶσι, κ. λαγῶσι.	Κ. κ. λαγῶσι.
c. 228. l. 4. Κένταυροι. λ. —	Κ. λ. — Αἰνιᾶνες — παι-
ἀνιάνες — παιδαργά-	δεραστά. α.
σταί, α.	
— l. 9. Κέντορες, κ. — ἔ-	Κ. κ. — ἐλαύνεν, ε.
λαυνεν, ε.	
— l. 13. Κεντρηνεκέας, ε. —	Κεντρηνεκέας. ε. — ἔκον-
ἤκοντας, κ.	τας, κ.
— l. 18. Κεντροτύπος, μ. —	Κ. μ. — κεντροποιός. π.
κεντροποιήσω, π.	
— l. 23. Κεραίσται, κ.	Κεραίσται. κ.
Κεραίστης, κ.	Κεραίστης. κ.
c. 229. l. 1. Κενόν, φ. τυφλῶν.	Κ. φ. τυφλόν.
— l. 3. Κέπφος, ε. — κου-	Κ. ε. — κουφοτάτου, περὶ
φωτάτου, π τ.	τ. ³⁾

c. 229.

20) Adjectum κενῶς aut varia lectio est, aut glossa ex margine.

1) Bene correxit. Cyrilli Lex. Ms. Κενεμβατεῖ. εἰς κενά ἐπιβαίνει. εἰς κενά ἐπιχειρεῖ. Cf. VV. DD.

2) Vitia Ms. compendiis tribuenda sunt. Emendatius hic Cyrilli Lex. Ms. Κενοῖο. τὸν περὶ τὸν λαγῶνα τόπον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν κενοῦντα τὰ σπλάγχνα.

3) Scriberem: παρὰ τ. Ἰσχυρία μαγε.

- c. 229. l. 16. Κεράϊζαν, δ. Κεράϊσαν. δ.
 — l. 18. Κεραϊλέα, τ. — καλλοπιζομένη. Κ. τ. — καλλοπιζομένη.
 — l. 20. Κερέεσιν ἄδουσι φθοραῖς. Κερέεσιν ἄδουσι φθοραῖς.
 Κέρανε, κεράννε, κ. Κ. κεράννε. κ.
 c. 230. l. 6. Κεράμβηλον, κ. Κ. κ. — κέραμβον. 4)
 — κ. ραμβον.
 — l. 17. Κεραμεική μ. — ὀστράκιον λ. Κ. μ. — ὀστράκιον λ. 5)
 στράκιον λ.
 Κεραμεικός, τ. — οἱ πρόνοι π. Κ. τ. — αἱ πρόνοι π.
 — l. ult. Κεραμίνας, δημοσίουσ. Κ. δημοσίουσ. 6)
 σίουσ.
 c. 231. l. 1. Κεραμείνω, ε. Κεραμίνω. ε. 7)
 — l. 12. Κέραξ, θ. — διδοῖον. Κ. θ. — αἰδοῖον.
 — l. ult. Κερασβόλα, α. τὰ ἐψητὰ — τῶν κεράτων β. Κ. α. τὰ ε. — τὰ κέρατα τῶν β. 8)
 των β.
 c. 232. l. 4. Κέρας, ο. — Εὐρ. Κέρας ο. — Ε. ἐν Αὐγῇ.
 δὲ αὐγῆν.
 — l. 10. Κερασχίλοι, ο. Κεράσχειλοι. ο.
 233. l. 2. Κερατος φ. ὁ π. Κ. φ. ὁ π.
 Κερατωνία, σ. — λαγωβόλον. Κ. σ. — λαγωβόλον.
 Κεραυνίας, ὁ κεραυνόμενος. Κ. ὁ κεκεραυνωμένος.
 νος.

c. 233.

- 4) Litteram delevit; scriptum erat aut κέραμβον, aut κέραμβον.
 5) Varia lectio prima manu notata est.
 6) Litteram expunxit; legebatur: δημοσίουσ.
 7) Correctionem typosetheta praetermissit.
 8) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

- c. 233. l. 15. Κερβέριοι, α. — Κ. α. — Κιμμερίην —
 Κιμμερίη — Κιμμη... Κίμμη — τρικάρη-
 — τρικάρηνος.
 — l. 20. Κερβολύσα, λ. Κερβολούσα. λ.
 — l. 23. Κερδαῖος τὸ ἐπικέρ- Κερδαῖος ὁ ἐπὶ κέρδει τ.
 δη τ.
 Κερδαλέης, π. Κερδαλέος. π.
 Κερδαλέον, δ. — περι- Κ. δ. — π. καὶ ω. — ποι-
 ποιῶντα ω. ποικί- κίλον. ¹⁰⁾
 λος.
 c. 234. l. 9. Κέρδοπα, ὄσπρεα. Κερδοπά. ὄσπρια.
 — l. 14. Κέρεζε, πορθεῖ. Κεραῖζε. πόρθει.
 — l. 25. Κέρκεται, ε. Κερκέται. ε.
 Κερκίας, δ. ἐπὶ τ. Κερκίδας. δ. ἐπεὶ τ.
 Κερκιθαλῖς, ε. Κερκιθαλλῖς. ε.
 Κερκίς, ἡ τ. — ἀγειρ, Κ. ἡ τ. ἀγείρου. κ.
 κ.
 c. 235. l. 6. Κέρκωψ, παιγνώ- Κ. παιγνιαώδης. ἡ ε. ¹¹⁾
 δης, ἡ ε.
 Κέρκυ, δ. Κέρκος. δ.
 — l. 16. Κερκυραῖα, μ. — ὑ- Κερκυραῖα μ. — υ. δὲ ε.
 περηφάνους δὲ [καί] — γίνεσθαι. ¹²⁾
 ε. — γενέσθαι.
 — l. 22. Κερκοπίζοντες, κ. Κερκωπίζοντες. κ.
 Κερκώπη, μ. — γέννα — Κ. μ. — γένναν — τέτ-
 τέττιγξ θ. τιξ θ.
 c. 236. l. 3. Κερκώπων, δ. — Κ. δ. — κατασπώντων.
 σπόντων, κ. κ.

c. 236.

9) In v. Κιμμη...., plures litteras erasit, et accentum in primam retraxit. Cf. VV. DD.

10) Ultimum ἢ ποικίλος e margine irrepsisse suspicor. Cyrilli Lex. Ms. Κερδαλέος. ποικίλος. πανούργος. κερδαλέη. ἢ ἀλώπηξ, παρὰ Ἀττικοῖς.

11) Cyrilli Lex. Ms. Κέρκωψ. παιγνιαώδης.

12) Copula retinenda est. Cf. VV. DD. qui eandem ex Zenobio editis inferendam voluerunt. Ultimum γενέσθαι male a Musuro sollicitatum fuit.

- c. 236. l. 11. Κέρνος, σ. κερά- K. σ. — κεράμεᾶ.
 μεα.
 — l. 17. Κεραμέναι, λυπ. με- Κεράμέναι. λυπούμεναί.
 ναί, κ. κ. ¹³⁾
 — l. 22. Κερουλκός, ό τ. — K. ό τ. — κάλωσ.
 κάλωσ.
 — l. ult. Κερουτίαι, γαυρίαί, K. γαυρίαί. μ. ¹⁴⁾
 μ.
 c. 237. l. 2. Κερεκόψαι, ἡ σ. Κεραμ. κόψαι. ἡ σ.
 c. 238. l. 1 Κερχνώμασι, τ. K. τ. — γ. — ποτήριον
 — γαργαλισμοῖς — ἐπίχειλον. λ. ¹⁵⁾
 ποτηρίων ἐπιχείλων,
 λ.
 Κερχνωτά, τ. ἐπί τ. — K. τ. ἀπό τ. — κερχνοε-
 χενχρωιδῆ, π. δῆ. π. ¹⁶⁾
 — l. 13. Κεσκι., σ. Κεσκίον. σ. ¹⁷⁾
 Κέσκος, π. — γέγοσ — K. π. — γέγοσε — ἐπί
 ἀπό τῶν νῦν μ. τῶν νοῦν μ.
 c. 239. l. 9. Κεστρεύειν, κ. K. κ. πεινῶντα.
 πινῶντα.
 c. 240. l. 1. Κεστρωτὸν ξ. — K. ξ. — πυρίκαυστον.
 πυρίκαυστοί.

E c 2

c. 240.

13) Litteram delevit; scriptum erat: λυπόμέναι.

14) Vocibus jota subscriptum ex antiquo archetypo adhaesit, quod VV. DD. jam viderunt.

15) In Ald. γαλισμοῖς culpa typ. Cf. VV. DD. Reponenda est Salmastii conjectura ἐπὶ χειλῶν, favente codicis scriptura.

16) Temere ἐπὶ in ἀπό mutavit; conservanda est, ut nemo non videt, codicis lectio, quae cum praeced. voce ita jungenda est: τετορευμένα ἐπὶ τ. Caelaturae labris poculorum insculptae. In ultimis legendum est: κερχωιδῆ. Exstantia. Intelligendi nempe sunt parvuli ornatus, qui in ejusmodi poculorum caelaturis existant, proeminent, et bibentium labris asperitatem objiciunt.

17) Compendium scribendi in fine vocis delevit.

- c. 240. l. 23. Κεφωθεΐς, κ. — Κεφωθεΐς, κ. — ἐπιτῶν
ἐπὶ τὸν — συνεπα- — συνεπαγομένων.
γόμενον.
- c. 241. l. 5. Κεχάραντο, ἐ- Κ. ἐχάρησαν. ἢ ε. ¹⁸⁾
χάρη ἢ ε.
— l. 7. Κεχαρηότι θ. Κεχαρηότα θ.
Κεχαρειότα, χαίρειεν, Κεχαροίατο. χαίροιεν. ἢ
ἦσειεν. ¹⁹⁾
- l. 12. Κεχαροίατο, χάρ- Κ. χαρῆεν.
ροιεν.
- l. 15. Κεχήλωμ., π. — Κεχήλωμα. π. — συνέβ-
συνεβρόάμενος — καὶ β-
ἠλινον — σπ'τιον — καὶ χήλι-
— σφυσάκτοις. — νον — σπαρτίον —
σ. ²⁰⁾
- c. 242. l. 1. Κέχηεν, ἐχά- Κέχηενεν. ἐχασκε. τ.
σκε, τ.
— l. 6. Κεχλάδαν, χ. Κεχλαδᾶν. χ. ¹⁾
— l. 11. Κεχλοιδιάματα, δ. Κεχλοιδιάσμενους. δ.
— l. 18. Κεχηματίδα, π. Κεχηματίδα. π.
c. 243. l. 10. Κεῶεν, ὄζει, Κ. ὄζον. εὐῶδες.
εὐῶδῆ.
— l. 18. Κήδαμεν, ἠ. ἐβλα- Κήδεεν. ἠ. ἐβλαπτειν.
ψεν.

c. 243.

18) In ἐχάρη compendium praetermissum est. Addita-
menta (ἐχώρησαν et in seq. glossa χωρῶ) e margine, ut
videtur, descripta sunt. Cf. VV. DD.

19) Κεχαρειότα pro Κεχαρηότα olim praecedentis glossae
emendatio erat; χαίρειεν vero et ἦσειεν ad infra sequens
Κεχαροίατο pertinebant. Sic ordini, ni fallor, consul-
tum est.

20) Exitum glossae deleuit, praeterea in ἠλινον litt. κ, et
in σπ'τιον litt. η.

1) Litteram cum accentu deleuit; legebatur: Κεχλάδαν.

2) Bene correxit, nam compendium a scriba male intelle-
ctum fuit.

- c. 243. l. 20. Κηδέαι, μ. — χα- Κήδεα. μ. — χ. ³⁾
 λεπαί. [καλά ἢ κα-
 κά.]
 244. l. 3. Κηδέιους, τοὺς Κ. τ. προγόνους, ἢ κ. ⁴⁾
 προγενεστέρους, ἢ
 κ.
 Κηδεμόνες, φ. οἰκέοι, ἢ Κ. φ. — ο. ἢ σ. ⁵⁾
 σ.
 Κήδεος, κ. — κηδεμο- Κ. κ. — κηδεμονίαν π.
 νίας π.
 — l. 10. Κηδεσταί, πενθε- Κ. πενθεροί, ο. ⁶⁾
 ρῆς, ο.
 c. 245. l. 2. Κη..., τ. Κῆθα. τ. ⁷⁾
 Κήθεια, κηθάρεια, τ. Κ. κηθάρεια. τ.
 — l. 11. Κήκεραν, ἐκεκράγ- Κήκερανον. ἐκεκράγει-
 σαν. σεν. ⁸⁾
 — l. 17. Κήκειεν, ἀναφέρετο, Κ. ἀνέφερεν, α. ⁹⁾
 α.
 246. l. 13. Κήλιτρα, φ. Κήλιτρα. φ. παραμύθια:
 πμύθια.

E c 3

c. 246.

- 3) Postrema male delevit; glossam enim et bono et malo sensu accipi Lexicographus his verbis docet.
- 4) V. προγενεστέρους difficili quodam compendio, quod Musurus non intellexit, quodque typis repraesentare nequeo, exarata est.
- 5) Male in Ald. οἰκέοις. Cf. VV. DD. qui vitium correxerunt.
- 6) Cyrilli Lex. Ms. Κηδεστής. πενθερός, ἢ πατήρ. Hesychii tamen scripturam a Musuro male mutatam esse suspicor.
- 7) Duae litteras delevit, et circumflexum in prima posuit; scripturam deletam non agnosco.
- 8) Litteras ον fini glossae adnexuit. In expositione litteram delevit; scriptum videtur: ἐκεκράγησαν.
- 9) Lexicographus scripsit: ἀνεφέρετο, quod praecedenti glossa firmatur.

- c. 246. l. 13. Κηλ. θμῶ, θ. Κηληθμῶ. θ. ¹⁰⁾
 c. 247. l. 2. Κηλαῦν, εὐ. εἰδαμ. Κ. εὐχεῖδαμ. ¹¹⁾
 — l. 16. Κημοστόμης, τ. — Κ. τ. — ἐμφερής. ¹²⁾
 ἐμφερ.ς.
 c. 248. l. 3. Κηνυσσόμ., ε. Κηνυσσόμην. ε. ¹³⁾
 — l. 10. Κήνω, ε. Κηνῶ. ε.
 Κηξ, ὁ λ. — κἀνηξ, τι Κ. ὁ λ. — καύηξ. τ. δὲ ε.
 νες δὲ ἐφύϊαν — κεπ- — κέπφον· οἱ δὲ,
 φ., οἱ δὲ διαφ. α. διαφέροντα α. ¹⁴⁾
 — l. 17. Κηπεύωνος, κηπεῦον, Κ. κήπων κηδόμενος.
 κηδομένως.
 c. 249. l. 10. Κῆρα, ψυχῆ, Κ. ψυχῆν. θάνατον.
 θάνατος.
 — l. 15. Κηραπινύσσων, π. Κῆρ' ἀπινύσσων. π.
 — l. 20. Κηρέσιον, ο. νοση- Κ. ο. νοσητήριον.
 ρίον.
 Κῆρσι φορητούς, τ. — Κηρσσιφορήτους. τ. —
 ἀπεωδησομένους ε. ἀπωδησομένους
 ε. ¹⁵⁾
 c. 250. l. 5. Κηρέαις, ε. ἐν- Κ. ε. ἐντετυλιγμένα. ¹⁶⁾
 τιληγμένα.

c. 250.

10) Litteram expunxit. Verba θέλω, τέρω e margine irrepserunt. Cf. VV. DD.

11) Litteram erasit. Non mihi placet Musuri correctio; at meliora ad manus non habeo.

12) Litteram in ultima voce expunxit.

13) Glossae compendium delevit.

14) In κεφ., compendium delevit, et accentum in prima posuit.

15) In Ald. Κηρσσιφορήτους culpa typ. Cf. VV. DD.

16) V. ἐντιληγμένα ob compendium male descripta est; egregia est Abreschii emendatio legis: ἐντυλίγματα. quae, juxta codicis scripturam posita, nullum fere dubium relinquit. Cf. VV. DD. Interpretatio in casu recto adjuncta nullam, ut saepius jam vidimus, in antiquis Glossariis difficultatem movet.

- c. 250. l. 20. Κηρίωμα, ο. — Κ. ο. — ᾠ π. — Φινερ-
ὄν π. — Φιν. δῶν. δῶν. ¹⁷⁾)
- c. 251. l. 1. Κήρωδι, ε. Κηρόδι. ε.
— l. 6. Κηρουχῆδαί, γ. Κηρουχίδαί. γ.
Κηρόφην, ε. Κηρόφιν. ε.
— l. 16. Κηρύκιον, σ. Κ. σ. ¹⁸⁾)
— l. 22. Κήρυλος, ἄρσεν — Κ. ἄρσην — ἀλκυόνα.
ἀλκυόνα.
- c. 252. l. 3. Κητέιν, θ. Κητῶν. θ.
Κήτειοι, γ. — παρα- Κ. γ. — παραρρέοντος π.
ρέοντος π.
— l. 7. Κήτιον, μ. καὶ ὀ τ. Κ. μ. καὶ ᾠ τ. — ἦδυσμα
— ἦδεσμα — ὄψαρ- — ὄψαρτητικᾶ
τ. τυκά σ. σ. ¹⁹⁾)
- l. 17. Κητώεσσα, υ. Κητώεσσα. υ.
— l. 20. Κηφῆ, μ. Κηφῆν. μ.
— l. 24. Κήφισι, εἰς γ. Κηφισιῆς. γ.
c. 253. l. 2. Κήχρα, δ. Κηχρᾶ. δ. ²⁰⁾)
— l. 7. Κηᾶδες, ε. — δυσᾶ- Κ. ε. — εὐᾶδες.
δες.
- l. 12. Κιανθεῖς, ε. κιαν- Κ. ε.
γάλη. Κιάν. γαλή.
Κιάντωρ, κιναιδῶς. Κ. κιναιδός.
- l. 21. Κιβδηλιῶντας, ω. — Κ. ω. — κιβδηλῖς — Παμ-
κηβδηλῖς — παμ- Φύλιοι κιβδηλον, μ. ¹⁾)
φύλλον κιβδηλλον
μ.

E c 4

c. 254.

- 17) Litteram in ult. voce expunxit; legebatur: Φινιδῶν.
18) Ex Suida correxerat: Κηρύκειον. quod postea damnavit. Cf. VV. DD.
19) In ult. voce duas litteras deleuit; scriptum videtur: ὄψαρτειτυκά. Veram lectionem in editis habemus.
20) A typheta habemus Κηχρᾶ. Cf. VV. DD.
1) Cyrilli Lex. Ms. Κίβδηλον. ῥυπαρόν. νόθον. ἀδόκιμον.

- ε. 254. l. 2. Κιβικία, κ. — Κ. κ. — νότου.
νότου.
- l. 8. Κίγκασας, κιβευτι- Κ. κυβευτικός τ.
κός τ.
- l. 13. Κίγκλος, ο. — δια- Κ. ο. — διασείεσθαι —
σείεσθαι — σισοπύ- σισοπυγίδα.
- l. 17. Κίγκρ. ται, κ. Κίγκρ. ται. κ. ²⁾
- ε. 255. l. 3. Κίδαρις, π. — Κ. π. — πολυτιμότερα
πολυτιμωτέρα — — πίλινον. ³⁾
πήλιον.
- l. 13. Κίδαφίον, π. — Κ. π. — Κίας — πεποι-
σσίας — πεποιείσθαι — — ήσθαι τήν λέξιν, κ.
τή λέξει, κ.
- l. 19. Κιδνωτέρος, α. Κιδνωτέρος, ή ακιδνωτέ-
ρους. α. ⁴⁾
- l. ult. Κίεν, πορεύσεσθαι. Κ. πορεύεσθαι.
- ε. 256. l. ult. Κικκάβιν, ε. Κικκάβινον. ε. ⁵⁾
- ε. 257. l. 6. Κικκίδα, μιν- Κικκιδάσθαι. σμινθάσθαι. ⁶⁾
δώνσ..
- l. 7. Κοκκιλάνδης, π. Κοκκιλονδής. π. ⁷⁾

ε. 257.

2) Litteram delevit; scriptum videtur: Κίγκριται. Cf. VV. DD.

3) Cyrilli Lex. Ms. Κίδαρις. κράνος. περίθεμα κεφαλής ευκόσμιον, καλόν. κίδαρις δέ είδος κικκαυκίου, ό και τιάρα νοείται. τινές δέ κικάριον λέγουσι περικράνιον πίλινον. Glossarium Stephani et Theodori, quod in eodem codice Marino Cyrillo adnexum est, eandem glossam ita explicat: Κίδαρις. Κορυβάντιον. περικράνιον. περίθεμα κεφαλής. πίλος έστι, πίλιον είδος κικκαυκίου, ό και τιάρα νοείται, τινές δέ κικάριον λέγουσι. Haec ad glossam Hesychii illustrandam pertinent. Cf. VV. DD.

4) Musura debentur ή ακιδνωτέρος.

5) In fine vocis scripturae compendium delevit.

6) Adjectae vocis compendium delevit. In Ald. μινθών-
σθαι a typotheτα, qui correctionem neglexit,

7) In Ald. Κικκιλονδής a typ. Cf. VV. DD.

c. 257. l. 7. Κικίσκει, κ.	Κικλίσκει. κ.
— l. 15. Κικοβαυλιτίδες, κογ- χιλίου τ.	Κ. κογχυλίου τ.
Κίκους, ὅ ν.	Κίκκος. ὅ ν.
ε. 258. l. 4. Κικυμάειν, δυσ- βλέπεν.	Κικυμώττεν. δ.
Κικίν. σ, δ.	Κικινεῖς. δ. ⁸⁾
Κικύς, δ.	Κίκυς. δ.
ε. 259. l. 6. Κιλιβοῦς, τ. — ἔχον α.	Κίλλιξ βοῦς, τ. — ⁹⁾ χων α.
ε. 260. l. 7. Κιλλικῶν, π. — — ὡς μιλητῶν π.	Κ. π. — ὅς Μίλητον π.
— l. 9. Κίλλιξ, σ. — ἔχον δ.	Κ. σ. — ἔχων δ.
— l. 14. Κίλλυρος, σισοπύ- γυς.	Κ. σεισοπυγίς.
Κίμαι, χυλλός π.	Κ. χυλός π.
ε. 261. l. 6. Κιμβία, σκιφία, μ.	Κ. σκυφία. μ.
— l. 12. Κίμφαντες, ἐρίσαν- τες, σ.	Κ. ἐρείσαντες, σ. ⁹⁾
Κιμήλια, σ.	Κειμήλια. σ.
— l. 15. Κιμώνια, ἐρίπια, ε.	Κ. ἐρείπια. ε.
ε. 262. l. 1. Κιναβεῦμα, π.	Κιναβεύματα. π.
Κινάβρα, δ. — τραχι- ῶν.	Κινάβραν. δ. — τραγῶν.
— l. ult. Κινάουρου ψύχος, τ.	Κινάουρα. ψύχος, τ. ¹⁾
ε. 264. l. 1. Κιν. δος, α.	Κίναυδος. α. ¹⁰⁾
Κινάβαρις, ε.	Κινάβαρι. ε.
— l. 12. Κίνσος, ε.	Κένσος. ε. ¹¹⁾

Ec 5

c. 265.

8) Litteram erasit. In Ald. Κικινεῖς culpa typ.

9) Litteram delevit; scriptum erat: ἐρίσαντες.

10) Litteram cum accentu delevit; scriptum videtur: Κινῆδος.

11) Cf. VV. DD. quorum suffragio lectio codicis reposta est.

- c. 265. l. 1. Κινύρας, Α. καὶ Φαρνα... π.¹²⁾
 — l. 4. Κινύρη, α. Κινυρή. α.
 — l. 14. Κίνωσις, χρυσό- Κ. χρύσοφρου.
 φρους.
 Κινώπετα, κινάδαλα, Κ. κνάδαλα, θ.
 θ.
- c. 266. l. 10. Κίρβα, π. ρά, Κ. πήρα. φ.¹³⁾
 φ.
- c. 267. l. 9. Κίρσος, π. — Κ. π. — κρωσσόν.
 κρῶσσον.
- l. 11. Κίρων, α. — ἀπε- Κ. α. — ἀπεσκολλυ-
 κολλυμένος, κ. μένος. κ.
- c. 268. l. 14. Κιστ. ρνα, λ. — Κιστέρνα. λ. — βυθός¹⁴⁾
 βοή.
 — l. 17. Κισετή, τ. Κισέτη. τ.
- c. 269. l. 9. Κίττεα, ἄκιτος, Κίττεορ. ὁ κιττός. Λ.
 Λ.
- l. 16. Κιχεῖν, κ. καταλα Κ. κ. καταλαμβάνειν. ε.
 εὔρειν, ε. ε.¹⁵⁾
- c. 270. l. 1. Κιχητός, ὃ ἐμ- Κ. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὃ λ.
 βάπτεται ὃ λ.
- l. 4. Κιχλήσκουσι, γ. μ.- Κ. γ. μειδῶσιν.¹⁶⁾
 δῶσιν.
- l. 9. Κιχυβεῖν, δ. νυκτι- Κ. δ. νυκτιλλωπεῖν.
 λωπεῖν.
- l. 22. Κλαδαρέματοι, ε. Κλαδαρέμματοι. ε.

c. 271.

12) In Φαρνα .. exitus compendium delevit; vulgatum Φαρνακῆς typoshetae tribuendum est. Cf. VV. DD.

13) Duas litteras delevit; scriptum videtur: πειρά.

14) Litteram delevit; legebatur: Κιστάρνα.

15) Bene correxit; neglectum fuit vocis compendium.

16) Litteram expunxit; scriptum erat aut, μειδῶσιν, aut μηδῶσιν.

- c. 271. l. 7. Κλαζομένοις, ο. K. ο. — προστιλλᾶν.¹⁷⁾
 — πρὸς τιλᾶν.
 — l. 11. Κλάζων, β. — κέ- K. β. — κελεύθων, α.
 λευθον, α.
 — l. 16. Κλά.αι, κ. Κλαῖζαι. κ.¹⁸⁾
 — l. ult. Κλαραγείων, ε. Κλαραγῆ ε.
 c. 272. l. 2. Κλάρες, α. — ἔ- K. α. — ἐδάφους ε.
 δάφου ε.
 — l. 8. Κλαρά, ψέλια. K. ψέλλια.¹⁹⁾
 — l. 10. Κλαίδρον, κ. εἶθρον. K. κλειθρον.²⁰⁾
 — l. 21. Κλέα, τ. — λόγος. K. τ. — λόγος. β.²¹⁾
 [Κλεάγης,] β.
 c. 273. l. 3. Κλειθῆ, π. Κλιθῆ. π.
 — l. 5. Κλέει, νεοσσεία. Καλιά. νεοσσεία.
 — l. 9. Κλους, κλεινάριον Kλά. κλινάριον μ.
 μ.
 Κλειμάζεν, π. σκλίζεν, Κλειμάζεν. π. σκελίζεν.
 α. α.²⁾
 Κλείμακα, χ. Κλείμακα. χ.
 — l. 18. Κλείομι, αἰδοῖμι. K. ἄδοιμι.
 — l. 23. Κλείπους, κ. — K. κ. — γείσου.
 γεισούς.
 c. 274. l. 10. Κλειτ., κ. — ὀ- Κλείτει. κ. — ο. κλειτή.³⁾
 νομαστή.

c. 274.

17) Scriptura προτιλλᾶν codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit; scriptum videtur: Κλάκαα.

19) Cyrilli Lex. Ms. Κλάρια. ψέλια βραχιόνων.

20) Litteram erasit.

1) Fuit procul dubio in archetypo lacuna, hodie ita indicanda: Κλεάγης..... β.

2) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

3) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum erat: Κλειτή. Diversae scripturae (Κλίτει et Κλειτή) sub uno articulo explicantur; quod et Musurus vidit, propterea, que Κλειτή in fine adnexuit.

- c. 274. l. 10. Κλείτορες, τ. — αἱ Κλειτορίς. τ. — ἡ ὑπο-
 ὑποδορεῖς — κλειτια- δορεῖς — κλειτοριά-
 ζεν, τ. ζεν, τ.
- c. 275. l. 13. Κλεύσομαι, κ- Κ. κελεύσομαι. ο.
 λεύθωμαι, ο.
- l. 15. Κλευτάν, τλευτόν. Κλευτόν. τλευτόλον. 4)
- c. 276. l. 4. Κλεψύδρα, κ. — Κ. κ. — Φαληρέα δ. 5)
- l. 9. Κλήδων, καλεῖν ε. Κ. καλῶν ε. 6)
- l. 16. Κληδόνας, πρεσβεί.. Κ. πρεσβείας. 7)
- l. 21. Κληΐδας, τ. Κληΐδας. τ.
- l. ult. Κληΐδες, τ. — καὶ Κ. τ. — καὶ ἡ κ. κ. — ἡ
 ἡ κλείς, κληΐς — π πὶ τοῦ α. 8)
- c. 277. l. 4. Κληΐδα, τὴν κα- Κ. τ. κατακλείδα. 9)
- l. 6. Κληΐσι, τ. κατακλή- Κ. τ. κατακλείσεις τ.
 σεσι τ.
- l. 11. Κληνίδιον, κ. Κληνίδιον. κ.
 Κλήνιος, ε. Κλείνιος. ε.
 Κλήομαι, κ. Κλείομαι. κ.
- l. 18. Κληῖρος, τ. — τι Κ. τ. — τι σμήνεσι γ. 10)
- l. 21. Κληροχία, δεσπο- Κ. δεσποτεία.
 τία.

c. 278.

4) In Ald. erratum typ.

5) Duas litteras delevit; posteriorem agnosco, scriptum nempe erat: Φαληρ.ων. Quod Meurfii conjecturam ab Alberti receptam confirmat. In Ald. Φαληρέαν errore typ. Cf. VV. DD.

6) Forte: Κληδεῖν. καλεῖν ε. Cf. VV. DD.

7) Interpretationis exitum delevit; scriptum videtur: πρεσβείας.

8) V. κλείς a typostheta omiffa est.

9) Haec glossa in Aldina male cum praecedenti unita est.

10) In Ald. τις σμήνεσι errore typ. Cf. VV. DD.

- ε. 278. l. 2. Κλησιαίων, σ. Κλησιαίων. σ.
 Κλίτεσι, τ. Κλίτεσι. τ.
 — l. 18. Κλητρών, κ. κλή.σιν. Κ. κ. κλήσιν. ¹¹⁾
 — l. 23. Κλιματοφόρος, ὁ Κλιματηφόρος. ὁ εἰ
 ε.
 ε. 279. l. 12. Κλινθήτην, ε- Κ. ἐκλίνθησαν.
 κλίθησαν.
 — l. 16. Κλινόστριχνον, τ. Κ. τ. ψαλλίδα.
 ψαλίδα.
 ε. 280. l. 6. Κλισίον, πρὸς Κ. παραστάς. προβά-
 τὰς πρὸς στοῶν καὶ των καὶ βοῶν στά-
 βοῶν στάσις, κ. σεις. κ. ¹²⁾
 Κλισμοί, θ. — ἀνάκλι- Κ. θ. — ἀνάκλινθρα.
 θρα.
 — l. 16. Κλιτύς, κ. — ὄρῶν Κ. κ. — ὄρῶν — ο. κ. ¹³⁾
 — ὀρελόφοι, κ.

ε. 281.

11) Litteram delevit; scriptum erat: κλήσιν.

12) Mufuri correctione nihil ineptius est, nihilque inful-
 sius. Uniantur primum litterae, prouti forte in arche-
 typo exstiterint; easque deinde sejungemus, et genui-
 nam Lexicographi scripturam habebimus. Locus sine

○
 dubio in archetypo ita scriptus fuit: ΠΡΟΣΤΑΣΠΡ-
 ΣΤΟΩΝ. Id est, προστάς προστόων. Porticum, qui-
 bus veterum aedes instruitae erant, vestibulum. Cf. VV.
 DD. qui ex Homeri interprete et Apollon. Lex. hunc

○
 vocis significatum illustant. Finxi scripturam ΠΡΣΤΟ-
 ΩΝ, ut lectiois πρὸς στοῶν origo clarius perspicere-
 tur; non modo enim in recentioribus, verum et in anti-
 quioribus libris scriptis idem est praep. πρὸ et πρὸς
 compendium. Accentus codicis Marciani exiguam ad-
 modum aut fere nullam auctoritatem criticam habent;
 hocque ipsum quamplurimis jam exemplis confirmatum
 vidimus. In sequentibus lectio στάσις retinenda est,
 glossaque ita interpungo: Κλισίον. προστάς προστόων.
 καὶ βοῶν στάσις. κ.

13) In Ald. ὀρελόφοι a typ. Cf. VV. DD.

- c. 281. I. I. Κλοισιμογωῆς, α. Κλυτοισιμογωῆς. α. ¹⁴⁾
 Κλοισῑ., ε. Κλοισῑ. ε. ¹⁵⁾
 — I. 8. Κλώνες, α. Κλώνες. α.
 Κλώνιον, ι. — τὰ [τὰ Κ. ι. — τὰ α.
 δὲ] α.
 — I. 25. Κλύειν, α. — δὲ Κ. α. — δὲ τ' ε. α. ¹⁶⁾
 ἔκλυον α.
 c. 282. I. 5. Κλύμενος, ι. Κ. ι. — α.
 — ἀμπελίνης.
 [Κλύσις, δεσμοῖς.]
 Κλυ..μευ, ε. Κλύε μευ. ε. ¹⁷⁾
 Κλυταῑ, ε — πολλοί, ἢ Κ. ε. — π. ἢ π. ¹⁸⁾
 π.
 — I. 10. Κλυτοπάλω, ἐνδὲ Κ. ἐνδοξοπάλω. ι.
 ξω πάλω, ι.
 — I. 18. Κλωγμός, ὁ δ. — Κ. ὁ δ. — λάχησιν τ.
 λάχησι τ.
 — I. 21. Κλώδωνας, τοὺς μι Κ. τὰς μιμαλλόνας, μ.
 μαλλῶνας, μ.
 — I. ult. Κλώθε., μ. Κλώθεσ. μ. ¹⁹⁾
 c. 283. I. 15. Κλώπεια, ο. — Κ. ο. — Ἰόβας — Θεα-
 Ἰοβᾶς — Θεατρι- τρικῶν. ²⁰⁾
 κῶ..

c. 283.

14) Salmasius scripturam codicis divinavit. Cf. VV. DD.

15) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum erat: Κλοισῑν.

16) Respicit ad Il. A. v. 218. ubi ex Hesychio melius ita legi potest: μάλα δ' ἔκλυον αὐτοῦ. Vitiosum μάλιστα ex compendio natum est.

17) Glossam intermediam (quae ita scribenda esset: Κλοισῑς δ.) ob feriem ejecisse videtur; at sibi non constat, quoties enim correctionibus suis ordinem jam deturbavit? In ultima glossa duas litteras delevit; scriptum erat procul dubio, quod If. Vossius olim divinabat: Κλύου μευ. Cf. VV. DD.

18) In Ald. πολλοί culpa typ. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine expunxit; legebatur: Κλώθεσ.

20) In ultima voce litteram in fine erasit.

- c. 283. l. 19. Κλωπωμένη, λ. K. λ. — κ. ο.
— κλέπτεσθαι [δὲ] ο.
- c. 284. l. 11. Κναστήριον, ἐ- K. ἐνήλατον. Λ.
νήλατο, Λ.
- l. 23. Κνέωρον, φ. — Θεσ- K. φ. — Θεσμοφορίοις ὑ-
μορίοις ὑ.
- c. 285. l. 9. Κνηκόν, τ. — ὑ- K. τ. — ἐπὶ τοῦ α. — ἐ-
πὸ τοῦ α. — ἀπὸ κ. πὶ κ. ¹⁾
- l. 15. Κνήμα, τ. — κνή- K. τ. — κνήμας — ὑπὸ
μα — ὑποδεκτημαί- δὲ κνήμησι τάρρα-
ρων ταράσσαι. ξε. ²⁾
- l. 21. Κνήμεσι, τ. Κνήμησι. τ.
- c. 286. l. 1. Κνημίας, τ. Κνήμας. τ.
- l. 14. Κνηστὶς, κοπίς σ. Κνητσίς. κοπίς σ. ³⁾
- l. 24. Κνίζων, ἢ κνιζίων, K. ἢ κνιζείων. λ. ⁴⁾
λ.
- c. 287. l. 6. Κνισα, α. — λει- K. α. — λίπος τ.
πος τ.
- l. 9. Κνισαλέω, περικνί- K. περικνίστω ⁵⁾
σω.

c. 287.

- 1) Glossam procul dubio male intellexit, quae ita interpungenda videtur: Κνηκόν. τὸ κροκίον χρωμα ὑπὸ τοῦ ἀνθους, ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ τὸ λευκόν. *Vox croceum colorem ex flore (κνήμος) praeparatum significat, interdum etiam candidum ex fructu.* In glossis iatricis et botanicis Cyrilli Glossario adnexis, atque ex codice Marino a me descriptis: Κνήμος. ὁ ἄγριος κρόκος.
- 2) Turpiter iterum textum Ms. depravavit. Lexicographus ad Il. Υ. v. 37. respicit, ejusque scriptura eadem fuit ac Homeri: ὑπὸ δὲ κνήμα βῶντο ἀραιά. Cf. VV. DD.
- 3) Rescribenda est codicis lectio, Salmasio suffragante. Cf. VV. DD.
- 4) In Glossis XII. Prophet. ex cod. Marino descriptis: Κνίζων συνάμινα. ἐσθίων ἀπτεσθαι. ἢ κεντῶν. ἢ συλλέγων. Cf. VV. DD.
- 5) Litteram delevit; scriptum erat: περικνήσω.

- c. 287. l. 9. Κνίσσητε, τ. Κνίσσης. τ.
 Κνισσέν, ε. Κνισσέν. ε.
 — l. 15. Κνιστά, λ. συγκε- Κ. λ. συγκεκομμένα.
 κομμένα.
 — l. 20. Κνούς, ό ε. — κνο- Κ. ό ε. — κνούν μὲν ἤχου
 μαιήχον — δὲ [περὶ — δὲ μέρος — ἢ
 ό] μέρος — ἢ χηνι- χονικίς.
 κής.
 c. 288. l. 2. Κνύθα, κ. — α. Κ. κ. — ἐπὶ τῶν κ. 6)
 πὸ τῶν κ.
 — l. 8. Κνυζούμενον, σ. — Κ. σ. — κνυζηθμός, γ. 7)
 κνυζηθμός γ.
 Κνυζώσω, συσπάσω, Κ. συσπάσω. κ. 8)
 κ.
 — l. 13. Κνυπάσω, θρυγκά- Κ. θρυγκάσω.
 σω.
 — l. 15. Κνώδακες, ο. — Κ. ο. — Φυσητήρσιν α.
 Φυσιτήρσιν α.
 c. 289. l. 3. Κνωσσέν, ύπνεΐν, Κνώσσειν. ύππουν. κ.
 κ.
 — l. 5. Κνωπεύς, α. Κνωπεύς. α.
 Κνωσός, π. Κνωσός. π.
 — l. 10. Κόα, α. Κοᾶ. α.

c. 290.

6) In hac glossa θ (ut saepius fit) cum ζ ob soni affinitatem permutatum est, nec de genuina ejusdem scriptura Κνύζα haesitandum est. Cf. VV. DD. a quibus postrema parum intellecta videntur; mens enim Lexicographi est, ut Κνύζα interdum per syncopen scribatur pro κόνυζα, et plantam significet. In glossis Mss. botanicis: Κένυζα. τὸ ψίλιθρον.

7) V. κνυζηθμός superioris Κνυζηθμός varia lectio videtur. Reliqua: ἢ Φωνή κνυῶν — γοερὸν φ. eodem pertinere suspicor. Cf. VV. DD.

8) Scriptura συσπάσω ex antiquo archetypo conservata est.

- c. 289. l. 13. Κοαλιῆν, β. Κοαλιῆς. β. ⁹⁾
 — l. 22. Κόβαλος, π. — το. Κ. π. — τωθαστής —
 θαστής — κακό... κακίσχολος ¹⁰⁾
 c. 290. l. 13. Κόγχειν, δ. Κόγχην δ.
 — l. 19. Κόγχος, κοχλίας. Κ. κ. ¹¹⁾
 c. 291. l. 6. Κοδράντης, τ. — Κ. τ. — Φάλεως — Φά-
 Φόλεως — Φάλεως. λεως. ¹²⁾
 Κοδομεύει, φ. — ἔργω.. Κ. φ. — ἔργω ο. ¹³⁾
 οἰκοδομεῖ.
 Κοδομεύειν, τ. — ἵπνω Κ. τ. — ἵπνω φ.
 φ.
 Κοδομεύς, ὁ ὑποτάσσω Κ. ὁ ἐπιτάσσω τῶ φρύ-
 τῶ φρυγῆ τ. γοντι τ.
 c. 292. l. 2. Κοδομία, ἵπνια, Κ. ἵπνια. φ.
 φ.
 Κοδράντης, τ. — τὸ Κ. τ. — τὸ δὲ λ. ¹⁴⁾
 λ.
 Κόδρ., ο — Ἀθηναῖο., Κόδρους. ο. — Ἀθηναῖος,
 λ. λ. ¹⁵⁾
 — l. 14. Κόθημα, ἀπὸ τ. Κ. ἐπὶ τ.

c. 293.

9) Correctionem typhotheta non advertit.

10) In ultima voce litteram cum compendio delevit; in Ald. κακίσχολος incuria typ. Cf. VV. DD.

11) In editis κοχλίας a typhotheta.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κοδράντης. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Cf. VV. DD.

13) Compendium delevit; legebatur: ἔργον.

14) Superius Κοδράντης cum tota sua appendice huc transferendum est, ubi procul dubio in margine adscriptum erat.

15) In prima voce compendium delevit, in Ἀθηναῖο., ultimam tantum litteram. Glossa procul dubio ita scripta erat: Κόδροι. οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντας. Ἀθηναῖοι λαμπροὶ τῶ γένει. Cf. VV. DD. qui hic in tenebris vagantur.

- c. 293. l. 16. Κοίξεν, τ. — Κ. τ. — μιμητικῶς λ.
μητικῶς λ.
- c. 294. l. 8. Κοιλίς, δ. Ἀττι- Κ. δ. Ἀττικῆς.
κός.
- l. 16. Κοιλῶπαν, π. Κ. π.
[Κοῖλον, κοῖλον.]
Κοῖλος, θ. Κ. θ.
- c. 295. l. 9. Κοινός, δ. — ὡς Κ. δ. — *Ω κ. — Ἰσμίνης
κ. — Ἰσμίνης — ὑ- — Ὑδροφόροις Πο-
δροφό..οις, πολύκω- λύκοινον Α. ¹⁶⁾
νον Α.
- l. ult. Κοιοφόρος, ε. ἐγκα- Κ. ε. ἐγγαστραμένη.
στρωμένη.
- c. 296. l. 1. Κοιπποιβαπᾶν, Κοιπποιβάπαν. σ. ¹⁷⁾
σ.
Κοιρανέων, κ. καθιότας, Κ. κ. καθιστάς. ἦ τ.
ἦ τ.
Κοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν, Κ. ὁ ε. κ. ¹⁸⁾
κ.
- l. 13. Κοίτις, ἦ μ. — ἐν Κ. ἦ μ. — ἐν ἦ ὁ γ.
ἦ γ.
- Κοῖτον ι. — κοῖτιν ε. Κ. ι. — κοίτην ε.
- c. 297. l. 6. Κοκκόνοι, οἱ πυ- Κ. οἱ πυρῆνες τ.
ρίνες τ.
- l. 10. Κοκκ., τ. Κόκκου. τ. ¹⁹⁾
- l. 18. Κοκκυγία., ἀνέμων Κοκκυγίαν. ἀνεμον. οἱ Κρο-
ἦ κροτονιαῖται. τωνιάται. ²⁰⁾

c. 298.

16) In lemmate ὑδροφό..οις duas litteras delevit; scriptum videtur: ὑδροφόδροις.

17) Divisionem glossae (Κοιπποιβα.πᾶν σ.) a Salmasio olim propositam scriptura codicis extra dubium ponit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. ἐπικρατῶν incuria typ.

19) Compendium aut litteram fini vocis impositam delevit. Cf. VV. DD.

20) Litteram in fine vocis delevit; scriptum videtur: Κοκκυγία.

- e. 298. l. 5. Κοκκία, ο. Κοκκία. ο. ¹⁾
 — l. 9. Κολαβρευομένη, κό- Κ. κάλοις α.
 λοις α.
 — l. 15. Κολακοφοροκλείδης, Κ. Ι. — Κλεάνυμον ε.
 Ι. — Κεάνυμον ε.
 Κολάττη, κ. Κολάττην. κ.
 c. 299. l. 2. Κόλαφος, κ. — Κ. κ. — ἐν Α. καὶ Π. ο. ²⁾
 ἐν ἀγροστίνῳ καὶ
 παιδοτρίβαις ο.
 — l. 13. Κολεκάνοι, τ. — Κ. τ. Στρατίσι — δ. τοὺς
 Στρατίσι — δραμα- τί — κ. λ.
 τῶν τοὺς τί — κο-
 λέκαν λ.
 — l. 22. Κολεμισ, ἀρτιμισ Κ. Ἄρτεμις, ἀπὸ Κολέ-
 ἀπὸ κωλένου τ. μου τ. ³⁾
 c. 300. l. 14. Κόλλ. πες, ο. — Κόλλοπες. ο. — νωτιαῖον
 νωτιαῖον τ. — κόλ- ἢ τ. — κόλλωψ —
 λοψ — παρ. ^{ηβη} κηκό- παρηθηκότας π. ⁴⁾
 τας π.
 c. 301. l. 2. Κολλικονόμον, Κολλικονόμον. τ.
 τ.
 — l. 8. Κόλλωψ, τ. Κόλλωψ. τ.
 — l. 15. Κολλύρα, Θ. — Κ. Θ. — ἐν ἔλκουσα. ⁵⁾
 ἐν ἔλκουσα.

Ff 2

c. 302.

- 1) Salmastii ceterorumque conjectura Κοκκία in textu ponenda est, scriptura codicis adstriplante. Cf. VV. DD.
- 2) Locum adduxi, ut a lemmatum scriptura securi essent eruditiores.
- 3) Agitur, ut aperte doceat codicis scriptura, de eodem Dianae cognomine, cujus Pausanias aliique meminere. Cf. VV. DD.
- 4) In prima voce litteram deleuit; scriptum videtur: Κόλλωλαπες. In Ald. κόλλωψ culpa typ. In παρ. κηκότας litteram expunxit, ejusque correctionem prima manu supercriptam restituit. Cf. VV. DD.
- 5) Stephani et Theodori Lex. Ms. Κόλλυρα. ἀρτίδια μικρά κίθαρᾶ. (Ἀπ κρήθινα?) Cf. VV. DD.

- c. 302. l. 7. Κολοῖός, ὁ ο. K. ὁς ο.
 — l. 11. Κολοίφρουξ, τανα- K. Ταναγραῖος α.
 γραίως α.
 — l. 16. Κολοῖστι., ξ. Κολοῖστιον. ξ. ⁶⁾
 — l. 20. Κολόν κολύς τόν μ. Κολόν. κολυστόν. μ. — ἔ-
 — ἔχων — κερασφο- χον — κέρας Φο-
 ρούν — στολόκρους ρούν — κολόκρους
 καὶ τὸ ἔντερον, κ. — καὶ τὸ ε. κ.
 c. 303. l. 17. Κολουᾶν, θο- K. Θορυβεῖν.
 ρειβᾶν^{ειν}
 Κολούει, κατασεῖ — κο- K. κατασεῖει — κωλύει.
 λύει, ε. ε. ⁷⁾
 c. 304. l. 2. Κολουρίτης, γ. Κολουρίτις. γ.
 — l. 9. Κολούων, μ. ὦν, ἔ- K. μειῶν, ἔλαττων. ⁸⁾
 λαττόνων.
 Κολοφών, ὁ κολιός, κ. K. ὁ κολιός. κ. ⁹⁾
 Κολοφώνια, υ. — μετα- K. υ. — μεταλλικόν τι.
 λικόν τι.
 c. 305. l. 13. Κολύφανον, K. Φλοιός. λ.
 Φλυός, λ.
 — l. 18. Κολωνάς, π. Κολωνός. π. ¹⁰⁾
 Κολωνία, τ. . λέϊοι. K. τ. Ἡλεῖοι. ¹¹⁾
 c. 306. l. 9. Κολωφών, π. Κολοφών. π.
 — l. 16. Κομάκτωρ, ἡ λ. — K. ἡ λ. — Μηδεία.
 μη.

c. 306.

6) Compendium delevit, et accentum retraxit.

7) In Ald. Κουλούει culpa typ. Cf. VV. DD.

8) Litteram in μ. ὦν exprunxit.

9) Cyrilli Lex. ms. Κολοφών. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτή-
 ριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων πακῶν.10) Vera esse videtur codicis lectio, quam et series requi-
 rit; sic vero in sequentibus legendum esset: κολωνᾶν ἴε-
 σο. Separatim quoque Κολωνός infra exponitur. Musu-
 rus glossam ad exemplum accommodavit.

11) Primam ultimae vocis litteram delevit.

306. l. 16. Κομανίαν, πορνί., Κ. πορνείδα. ψίλειαν. ἀ-
δαψίλην ἀνίαν. νοιαν. ¹²⁾
- l. ult. Κόμβρα, κ. πολυρί- Κ. κ. πολυρίνιοι. ¹³⁾
νιοι.
- ε. 307. l. 6. Κόμβρομα, σ. Κόμβρομα. σ. σκείρωμα.
σκήρωμα.
- l. 10. Κομβώματα, τ. — Κ. τ. — τόνον — πετα-
χρόνον — πεταλαί- λέων.
ων.
- ε. 308. l. 11. Κομιάτον, ε. — Κ. ε. — του α. ¹⁴⁾
τό α.
- l. 14. Κομιδῆ, α. — λῆμ- Κ. α. — λῆψις. ἢ ε. ¹⁵⁾
ψις, ἢ ε.
- ε. 309. l. 1. Κομίζεται, ν. — Κ. ν. — ὅπερ ἔστιν ἐν Τ. ¹⁶⁾
ὅπερ ἔστιν ἢ τυμπα-
νιστρίαις.
- l. 4. Κομίσα, φέραι, σ. Κ. φέρειν. σ.
- l. 11. Κόμητα, ε. — ζ'. Κόμητα. ε. — ἑπτά.

Ff 3

ε. 309.

- 12) In πορνί., compendium litterarum αν delevit. Fir-
matur itaque auctoritate codicis conjectura Heinsii, le-
gentis: πορνείαν. δαψίλειαν. ἀνοιαν. Cf. VV. DD.
- 13) Cf. VV. DD. qui ultimam vocem optime restituerunt.
- 14) Cyrilli Lex. Ms. Κομιάτον. ἐξάιτησις τοῦ ἀΦεδῆμα.
- 15) Videnda quae supra de μ infiticio ante ψ ad ν. Κατα-
πέμψαι monui. Cyrilli Lex. Ms. Κομιδῆ. ὡς μὲν ἐπίρρο-
μα, λίαν σημαίνει· ὡς δὲ ὄνομα, τὴν συλλογὴν, ἢ λῆψιν.
ἐπιμέλειαν.
- 16) Latet in ὅπερ ἔστιν aut lemmatis aut auctoris nomen,
quod Oedipus aliquis forte expiscabitur. Suspiciari qui-
dem aliquis potuisset, quod lemma absque auctoris no-
mine ita scriptum fuisset: Τυμπανιστῶις ἢ Τυμπανιστρίαις.
ita ut haec Sophoclis fabula duobus modis inscripta fue-
rit. At merae conjecturae testimoniis atque solidis ra-
tionibus destitutae litteris earumque studio parum pro-
funt.

- ‡
- c. 309. l. 11. Κόμμα, κένθω, ὁ. Κομμακενθω.ο. — ν. α. 17)
- νομιστάς, α.
- l. 19. Κόμμου, ω. Κομμούν. ω.
- Κομμῶ, π. Κομμύσεις. π.
- l. 22. Κομωρία, ἡ π. Κομώτρια. ἡ π.
- c. 310. l. 8. Κομπῆ, μεγαλορημονεῖ, ψ. Κ. μεγαλορῆμονεῖ. ψ.
- l. 13. Κομπῶδες, ἀλαζωνικόν. Κ. ἀλαζονικόν.
- l. 22. Κομφόν, ε. — ἐπίχαρι. Κ. ε. — ἐπίχαριν.
- c. 311. l. 1. Κομωδούντες, θ. Κομωδούντες. θ.
- l. 9. Κονάσσαν, κ. Κονάσσουσα. κ.
- l. 11. Κόνδυ, π. — κυμβίον. Κ. π. — κ.
- [Κονδούκτωρ, μιθωτός.]
- Κονδυλίζει, κ. Κ. κ. 18)
- ← l. 14. Κονδυλούμενα, ἀνοιδήσουσαι, κ. Κ. ἀνοιδεῦσαι, κ.
- l. 18. Κονείδη, γ. Κονεῖδες. γ.
- Κονείδης, Θ. παιδαγωγός [καὶ μαίστωρ.] Κ. Θ. παιδαγωγός.

c. 312.

- 17) Felix et prompta memoria Musurum destituisse videtur. Nullum (primo etiam codicis scripturae intuitu) dubium erit, quin ex Aristophanis Ranis Κόμμα κενθῶν reponendum sit. Cf. VV. DD. qui erudite et sagaciter veram lectionem indagaverunt. In νομιστάς solitum v. νομίσματος compendium male intellectum fuit. At quaerant hic forte critici, unde θω in fine lectionis κένθω. Nescio certe unde adhaeserit; si quis tamen ex compendio vocis τοῦτο illud deduceret, minime dissentirem, totumque locum ita scriberem: Κόμμα κενθῶν. τοῦτο οὐ μ. — νομίσματος, α. Nam κεν oritur ex κεν", neglecto a scriba compendio.
- 18) Glossa intermedia ob seriem inter Κόνδαι, et Κόνδυ collocanda est.

- c. 312. l. 1. Κονία, σμῆμα, σ. K. σμῆμα. σ.
 — l. 9. Κονίοντες, α. λευκέ- K. α. λευκαίνοντες.
 νοντες.
 — l. 17. Κονίσσαλος, κ. — K. κ. — αἰδοῖα.
^δ
 αἰ.
 — l. 19. Κονίσσαοθαι, κ. Κονίσουσι. κ.
 c. 313. l. 4. Κοννίς, ἀλέτης Kόννις. ἀλείτης π.
 π.
 Κόννος, ὁ π. ἤ υ. K. ὁ π. ἤ υ.
 — l. 8. Κοννοφόρων, σκολ- K. σκολλυφόρων.
 λυφόρων.
 Κόννου, ψῆφον π. Κόννου ψῆφον. π.
 Κοννοειδῆ, ε. Κωνοειδῆς. ε. ¹⁹⁾
 — l. 17. Κοντινούσα, τ. Κονοῦσα. τ. ²⁰⁾
 — l. ult. Κόντω π. πρὸς ὄντω K. π. πρὸς κόντω ζ. ¹⁾
 ζέν.
 c. 314. l. 10. Κόπανον, ξ. ἔ- K. ξ. ἔρεπλυτικόν. ²⁾
 ρεο. πλυτικόν.
 c. 315. l. 1. Κοπίς, μ. Κόπισ. μ.
 Κοπτά, μελίπικτα. K. μελίπηκτα.
 — l. 9. Κοπρεῦσα, Φοιτεῦ- K. Φυτεῦσα.
 σα.
 — l. 13. Κόπρος, η. — κυλιν- K. η. — κυλινδό.... κα-
 δου.... κατὰ κόπον. τὰ κόπρον. ³⁾

Ff 4

c. 316.

19) Salmasius et Vossius scripturam codicis divinarunt. Cf. VV. DD.

20) Reponenda est codicis lectio, male a Musuro mutata. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; scriptum videtur: πρὸς πόντω ζ. Cf. VV. DD.

2) In ἔρεο. litteram aut compendium fini vocis impositum delevit, et ex duabus vocibus novam procudit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt. In mendoso πλυτικόν latere videtur πληκτικόν.

3) In κυλινδου.... exitus compendium delevit, legebatur: κυλινδοσμένη. Cum vero ex II. X. v. 414. ubi de Priamo

agi-

- c. 316. l. 15. Κορακοφοροκλεί- Κορακοφοροκλείδης. ε.
δη, ε.
- c. 317. l. 11. Κορβαῖ, ἡ τ. Κόρμα. ἡ τ. 4)
Κ. ε. — κομάσης.
Κόρδαξ, ε. — κομῶ.
Κορδακίζεαι, α. ὄρχου- Κορδακίζουσα. α. ὄρχου-
μένως. μένη.
- l. 24. Κορέια, Θεραπεύε- Κ. Θεραπεία. καλλονή. ἡ
ται καλλύνη, ἡ θ. θ.
- c. 318. l. 11. Κόρην, π. — Κ. π. — π.
παῖδα.
[Κορθέλα, συστροφοι,
σωροί.]
Κόρημακ, ἄλυτρον, ὅ τ. Κόρημα. κάλυτρον, ὅ τ. 5)
Κορθίλας καὶ κόρθιν, τ. Κ. καὶ κ. τ. 6)
- l. 17. Κόρθις, σ. Κόρθις. σ.
- l. 19. Κορθύεται, δ. — Κ. δ. — μετεωρίζεται, φ.
μεταιωρίζεται, φ.
- Κορθύεαδαι, α. Κορθύεται. α. 7)
- l. 23. Κοριάλα, τρίγλ. α. Κ. τρίγλα, ι. 8)

c. 318.

agitur, *κυλινδόμενος restituere voluerit, festinando novum vocis exitum reponere oblitus est; quod typothetam, a quo vitiosam Aldinae lectionem habemus, errare fecit.* Cf. VV. DD.

- 4) Lectionem codicis rescribendam esse existimo, consentientibus Salmasio et Vossio, omnium, quotquot Hesychium illustrarunt, in antiquorum Glossariorum scriptura versatissimis; serie quoque, quae summi ubique valoris esse debet, ita iubente.
- 5) Glossa intermedia hic retinenda est, infra vero, ubi ordini repugnat, ejicienda; olim, ni fallor, glossa infra posita in margine huc revocata fuit, et postea textui inserta, unde repetitio orta videtur.
- 6) In Ald. Κοθίλας καὶ κόρτιν culpa typ. Reponenda est itaque codicis lectio, quam Vossius olim divinabat.
- 7) Haec glossa additamentum est ex margine.
- 8) In τρίγλ. α. litteram expunxit.

- c. 318. l. 23. Κορίαννον, τ. — Κ. τ. — κ. ⁹⁾
 κοσμάριον ✱.
- c. 319. l. 2. Κόριν, τ. Κόριον. τ.
 — l. 12. Κορίννουσι, κ. — Κ. κ. — Βελλεροφῶντι ἐ-
 Βελλεροφῶντι. π. πιχευούσης — ἐπὶ
 χευούσης — ἐπὶ τῶ τῶν — Βελλερο-
 — Βελλεροφάντης. ¹⁰⁾
- l. 23. Κοριῶντα, γαυροῦ- Κοριῶντα. γαυρούμενον.
 μιν.
- c. 320. l. 9. Κορμάζειν, τ. Κ. τ. περιδεῖν. ¹¹⁾
 περιζεῖν.
- c. 321. l. 3. Κορωνίδας κ. — Κ. κ. — ἀγαθὸν ὑπερο-
 ἀγαθῶν ὑπεροχάς. χαι.
 — l. 8. Κορούεται, υ. Κορδύεται. υ.
 — l. 18. Κόρσαι, α. — προ- Κ. α. — προμαχῶνας. σ.
 μαχόνας, σ.
- c. 322. l. 5. Κορσοῦν, κίρειν. Κ. κέρειν.
 — l. 12. Κόρτος, ὁ ε. — Κ. ὁ ε. — κρότων.
 κροτος.
- Κορτύνιοι, ο. — ^δ Ἄρκα. Κ. ο. — Ἄρκαδίας. ¹²⁾
 Κόρς, π. Κόρς. π.
- l. 17. Κορυβαντιούσης, μ. Κορυβαντιώσης. μ. ¹³⁾

Ff 5

c. 322.

9) In libris scriptis monogrammate Christi duae res pretiosae designantur, χρόνος nempe et χρυσός. Typotheta ed. Aldinae χρόνος elegit, ego χρυσός, et ita scribo: κοσμάριον χρυσοῦν. In typotheta error facile excusandus est, at Musurus ambiguum hoc monogramma ipsi solvere debuerat.

10) In .π. χευούσης duas litteras deleuit; scriptum videtur: ἀποχευούσης.

11) Fere Pergero adfentirem, legenti: πέρθειν. Adfinitas soni inter θ, ζ et σ nota est. Cf. VV. DD.

12) Compendium et accentus Ἄρκαδίων legere jubent. Subintelligitur γῆς vel χώρας.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κορυβαντιῶν. μαινόμενος. δαιμονιζόμενος. Ex longo veterum Glossariorum usu If. Vossio comper-

- c. 322. l. 17. Κορυβαντισμός, Κορυβαντισμῶν. καθαρ-
καθαρितिωνίας. ρισμῶν. ¹⁴⁾
- l. 23. Κορύδαλος, [ἡ] π. Κορυδαλλός. π. — κόρυ-
— κορύδος π. δος π. ¹⁵⁾
- c. 323. l. 8. Κορυθαίκη, τ. Κορυθαίκι. τ.
- l. 14. Κορυθαλία, δ. — Κ. δ. — ὑπερόριον θεόν.
ὑπερορίθειον.
- l. 23. Κόρυθος, Φάλον, Κόρυθος Φάον. περικε-
λ Φαλαίνας. ¹⁶⁾
περικεφα
- Κορύθους, π. Κόρυθας. π.
- l. 27. Κόρυκος, θ. Κώρυκος. θ.
- Κορυμβᾶ, τ. — ἔστι Κόρυμβα. τ. — ἔστι κα-
τὴν πρύμνην κ. τὰ τὴν πρύμναιαν κ.
- c. 324. l. 7. Κόρυμβον, τ. — Κ. τ. — μετέωρα, κ.
μεταίωρα, κ.

c. 325.

pertum erat, quod series ab antiquis Glossographis raro intermittatur, proptereaque Κορυβαντισμός, ut hodie in codice Marciano legitur, restituit; et ob hoc, ut saepius, in notis VV. DD. reprehenditur, quod factum nollem. Hesychio antiquiora procul dubio Glossaria aderant, quam notis, pluraque veterum scripta; quid impedit, quo minus et in his κορυβαντιῶν in usu fuerit? Pessima est criticis regula, praesertim in Hesychio, si omnia, quae praeter usum esse videantur, damnare velimus, adque exiguas veterum reliquias, quas hodie possidemus, reformare cogitemus. Hoc vitium non modo Musuro, sed et sequioribus criticis diu adhaesit, et a nostri aevi criticis longe fugiendum est.

14) Forte: καθαρισμός τῶν ὀργίων. At hariolationes detestor. Hoc tamen evidens est, quod scribae imperitia duae voces in unam coaluerint.

15) Reponendum videtur: Κορύδαλος. Cf. VV. DD.

16) Respicit ad Il. Γ. v. 362. totaque glossa ita scribenda est: Κόρυθος Φάλον. περικεφαλαίαν. Interpretatio Lexicographi bene se habet, in poeta enim pars pro toto ponitur, crista galeae pro ipsa galea. Cf. VV. DD.

c. 325. l. 3. Κορύσσεσθαι, ε.	Κορύσσεσθαι. ε.
— l. 10. Κορύτεις, τ.	Κορύτη. τ.
c. 326. l. 8. Κορώνια, π.	Κορώνεια. π.
— l. 13. Κορώνιος, μ. — κερ- ραταβοῦς.	Κ. μ. — κέρατα βοῦς.
Κορωνίς, καμπύλος π.	Κ. καμπύλη π.
Κορωνιστά, ο. — ἀγεί- ροντες, κ.	Κ. ο. — ἐγείροντες, κ. ¹⁷⁾
Κορωνίων, γλαυριών.	Κορωνιῶν. γλαυριῶν.
Κόρωνον, πονηρ.	Κόρωνος. πονηρός.
— l. 23. Κόσα, κ.	Κόστα. κ.
— l. ult. Κοσκινόριος, ε.	Κοσκινόριος. ε.
c. 327. l. 4. Κοσκυλματίους, κ. — παραλογί- μοῖς [λιμμιδέρις.]	Κοσκυλματίοις. κ. — π. ¹⁸⁾
— l. 10. Κοσμήτης, κουριεῖς, ε.	Κ. κουρεῦς. ε.
— l. 19. Κόσυμβεδεσμός, α. — ἀπιδίσκω, κ.	Κ. α. — ἀσπιδίσκω. κ. ¹⁹⁾
c. 328. l. 12. Κοτέεις, ο. — ὑποπιᾶ.	Κ. ο. — ὑποπιᾶ.
c. 329. l. 1. Κοτήλλουσα, τήλ- λουσα.	Κοτίλλουσα. τίλλουσα.
— l. 5. Κοτίλλιν, α.	Κοτίλλιον. α.
— l. 9. Κοτταμία, π. — ἀ- μείνω δ.	Κ. π. — ἀμενον δ. ²⁰⁾

c. 329.

¹⁷⁾ Correctionem typotheta neglexit.

¹⁸⁾ In vitioso λιμμιδέρις, quod procul dubio ex margine est, latere videtur λείμμασι δέρων, quod idem esset ac superius τὰ τῶν βυρσῶν περιπομμάτια. Cf. VV. DD.

¹⁹⁾ Cyrilli Lex. Ms. Κόσυμβος. ἀνάδεσμος. ἀνεπίληπτος. Stephani et Theod. Lex. Ms. Κοσσυμβωτούς χιτῶνας. κροσσωτὰ ἱμάτια. Cf. VV. DD.

²⁰⁾ Correxerat: Κοττάβια. quod postea deleuit. Cf. VV. DD.

- c. 329. l. 18. Κότταβος, λά-
δαξ — πληθενεῖ —
παιδεία π.
- l. 22. Κόττανα, ε. —
Κρησι κ.
- c. 330. l. 8. Κοτυλ. οἰ, κα-
τοικίδια. ι ο.
- l. 15. Κοτυληδών, π.
- l. 17. Κοτυληδών, ὄφισ ε.
Κοτύλη, ῥυτόν π.
- l. 22. Κοτυλίσκος, κ. —
μόνον π.
- c. 331. l. 4. Κοτυτῶ, ἄ μ.
- l. 12. Κουκᾶ, πάππων,
ἦ κ.
- l. 15. Κουλιβατίαν, κ. —
σιδηρίτην — ὄνιοι.
- l. 18. Κουμάσι, τ.
- l. 24. Κουράνια, ἐκ με-
λήνης α.
- c. 332. l. 3. Κουράτεροι, ν.
- l. 6. Κουρεάνην, τὸν ἀ-
κοντίτην, ἦ α.
Κουρεῦς, ο. — γναφι-
κῶ μαχαίρω.
- K. λάταξ — Πληθενεῖς
παιδεία π.
- K. ε. — Κρησι, κ.
Κοτυλοιοί. κατοικίδιοι
ο. ¹⁾)
- Κοτυληδών. π.
- Κοτυληδών. ὄφισ ε. ²⁾)
Κοτυλήρυτον. π. ³⁾)
- K. κ. — μόνωτα π.
- K. ὀ μ. ⁴⁾)
- Κούκα. πάππον. ἦ κ.
- K. κ. — σιδηρίτην — ἔ-
νιοι.
- Κουμάσιον. τ.
- K. ἐκ μελήνης α.
- Κουρότεροι. ν.
- Κουρέην. τὸν ἀκοντίτην,
ἦ α.
- K. ο. — γναφικοῦ μαχαί-
ρίου.

c. 332.

- 1) In ambabus vocibus litteram expunxit; scriptum videtur: Κοτυλοιοί, κατοικίδιοι ο. In posteriori duo exi-
tus ex correctione κατοικίδια uniti fuerunt.
- 2) Jensus et Vaikenauer ex C. d. E. v. 433. Κοτυληδονόφιν. ε. reponunt, quod jam caret, ipsaque codicis scriptura firmatur. Cf.
- 3) Feliciori hic usus est men. Cf. VV. DD. qui locum poetae notarunt. Musuri interpunctionem typheta neglexit.
- 4) In Aid. Κοτυτῶ, quod in ceteras manavit editiones.

- c. 332. l. 6. Κουρεῶτις, μ. — Κ. μ. — ἐν ἡ τ.
ἐμῆ τ.
- l. 14. Κουρήτες, τ. — Κ. τ. — Πλευρῶνα —
πλευράναν — κώ- κόμας. Κ.
μας. Κ.
Κουρήτεσι, Κ.
- l. 22. Κουρίαν, κομᾶν. Κουριᾶν. κομᾶν. κουραῖς
Κουραῖς, ε. ε. 5)
- l. ult. Κουριδίας, ε. Κουριδίας, ε. 6)
- c. 333. l. 3. Κουριδίων, π. — Κ. π. — τετράχειρον Α. 7)
- τετραχείρ.. Α.
Κούριξ, τ. Κουριξ. τ. 8)
- l. 6. Κουριζόμενος, ὑμεναι- Κουριζόμεναις. ὑμεναιου-
ούμενος γ. μέναις, γ.
- Κουριζαινομένους, τ. Κουριζαίνομένους. τ.
- l. 16. Κουρίον, Σ. — ἡ- Κ. Σ. — ἡμιουτονκούρεον
μιουτον κόριον η. η.
Κουριῶν, κ. δεομένων, Κ. κ. δεόμενος. κ.
κ.
- c. 334. l. 12. Κούταρον, τ. Κ. τ. ὀπιθίων τ. |
ὀσπητίων τ.
- l. 17. Κουφίζεις, μεταω- Κ. μετεωρίζεις,
ρίζεις.
- l. 21. Κουῖφον, κ. μεταίω- Κ. κ. μετέωρον.
ρον.
- c. 335. l. 1. Κοχλία, τ. — Κ. τ. — χόα. κ. 9)
χάα, κ.

c. 335.

5) Male separata conjunxit. Cf. VV. DD.

6) Rescribenda est codicis lectio, ex Il. A. v. 114. petita. Cf. VV. DD.

7) In τετραχείρ.. compendium delevit, et accentum retraxit.

8) Haec glossa infra sequentis emendatio fuit, ubi pro κό-
μης vitiose legitur κόρης. Cf. VV. DD.9) VV. DD. ζῶα restituerunt, quod codicis scriptura con-
firmat.

- c. 335. l. 1. Κόχλος, τ. — K. τ. — πρὸ τῆς τ.¹⁾
 πρώτης τ.
 — l. 6. Κοχυδέρες, ι. Κόχυ δ' ἔρρε. ι. ¹⁰⁾
- c. 336. l. 4. Κράγιον, σύν- K. σύντριμμα ε.
 στριμμα ε.
 — l. 19. Κράδη, σ. — ἀνί- K. σ. — ἐνίπτοντο ο ¹¹⁾
 πτοντο ο.
- c. 337. l. 8. Κραῖρα, κ. Κραῖρα. κ. ¹²⁾
 — l. 18. Κραιπνοῦσι, τ. Κραιπνοῖσι. τ. ¹³⁾
 — l. 23. Κρακαλίδα, τ. κρι.. K. τ. κρίσεων β. ¹⁴⁾
 έ..β.
- c. 338. l. 18. Κράνδην, π. — Κραναήν π. — Κρανα-
 οῦ. ¹⁵⁾
 Κραν.
 — l. 23. Κράνεια, λεπτο- K. λεπτοκάρεια. ¹⁶⁾
 κάρεια.
- c. 339. l. 2. Κράνιος, περικε- Κράνεος. περικεφαλαίας.
 α
 Φαλαι.
 — l. 6. Κράνιοι, τ. Κεφαλη- K. τ. Κ. α. ¹⁷⁾
 νίας α.

c. 339.

10) In Ald. Κόχυ incuria typ.

11) In vulgatis ἐνήπτοντο a typhotheta. Legendum videtur: ἀνίπτοντο. Instrumentum seu machina, vi cuius dii in fabulis sursum volantes repraesentabantur. Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κράδη. συκῆ.

12) Litteram expunxit; scriptum videtur: Κραῖρα. quod et series requirit.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κραιπνός. δυνατός.

14) In κρι.. έ.. duas litteras et exitus compendium delavit; scriptum videtur: κρισσέων. Reponendum est: Κρισσαίων. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt.

15) In fine legendum est Κράνδου. Scripturam Κράνδην series postulat; glossa tamen litteris quadratis scripta fuisse videtur, et hoc modo Δ cum Α utrobique permutatum. Cf. VV. DD. Interpunctionem codicis typhotheta servavit.

16) Correctio a typhotheta praetermissa est. Cf. VV. DD.

17) In editis Κεφαλληνίας a typhotheta.

- c. 339. l. 6. Κρα...ον, π. Κραίνιον. π. ¹⁸⁾
 — l. 10. Κραναῶν, β. Κραίντωρ. β.
 — l. 16. Κραῖος, ε. — σκάλλουσι — σκαλευομένη [ἀμπέλων ἢ] ἀμπελος. ¹⁹⁾
 — l. 23. Κραπάταλλον, π. Κραπάταλλος. π.
 c. 340. l. 1. Καράρα, π. Καραρά. π. ²⁰⁾
 — l. 4. Κράσβολα, κελλάβοι δ. Κ. κόλλαβοι δ.
 — l. 6. Κραῖσιν, κεφαλήν, Κραῖασιν. κεφαλαῖς. κ.
 — l. 8. Κραῖσπεδα, τ. — Κ. τ. — κεκλωσμένα ῥάματα, κ.
 Κραστῆναι, δ. Κρατῆναι. δ. ¹⁾
 Κραστηρία, τ. ἐνηλακτῶν α. Κρατηρία. τ. ἐνηλάτων α. ²⁾
 — l. 14. Κραστόδετον, σ. Κρατάδετον. σ.
 Κραῖτα, κεφαλή. Κ. κεφαλήν.
 — l. ult. Κράταις, π. — Κ. π. — Σκύλλης. τ.
 κύλλης, τ.
 c. 341. l. 3. Κραταίλεων, ε. Κραταίλεον. ε. ³⁾
 Κραταίλεων, ἢ Ν. Κραταίλεον. ἢ Ν. ⁴⁾

c. 341.

18) Duas aut tres erant litteras.

19) Reponendum est σκάλλουσι, nam vulgatum σνάλλουσι erratum typosethae est. Vitiosum ἀμπέλων cum correctione ἀμπελος consueto scribarum more per particulam ἢ copulatum fuit.

20) Typosetha ordinis, ut videtur, servandi causa Κραρά posuit.

1) Correctionem typosetha praetermisit.

2) Scripturam Κραστηρία, quam Hemsterhusius olim reponendam voluit, servandam esse iudico. Cf. VV. DD.

3) Reponenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

4) Idem, forte et Κραταίλεως. Cf. VV. DD.

- c. 341. l. 16. Κρατερόφρονος, Κ. Βουληφόρου.
 Βουληφόβου.
 — l. 18. Κρατερώματα, μ. Κ. μ. — κασιτέρου.
 — κασιτέρου.
 — l. 23. Κρατευτάων, τ. — Κ. τ. — τίθενται π.
 τίθεται π.
 — l. 26. Κρατηρίσκοι, ο. — Κ. ο. — οί και μ.
 και μ.
 c. 342. l. 1. Κράτιστος, ι. Κ. ι. δ.
 δυνατώτατος.
 [Κρατάδετον, τὰ ἄκρα
 τῆς σφενδόνης.]
 Κρατός, τ. Κ. τ. 5)
 — l. 10. Κρατυντήρια, κ. Κρατυντήρια. κ.
 Κρατυς, ἄρχαι, ἐξου- Κ. ἄρχων. ἐξουσιαζων.
 σιάζει.
 Κραυαίει, φ. Κ. φ. 6)
 — l. 15. Κραυγή, β. — γ. Κ. β. — κραυξ ε. ε. 7)
 αὐς εριφιακρίς ε.
 — l. 22. Καυρόρερον, ξ. Κραυρότερον. ξ.
 Καυρ. ὡς, ν. — ποιή- Κραυροῶν. ν. — ποιήση. 8)
 σε.

c. 343.

- 5) Ex glossa intermedia superius Κραστόδετον correxit.
 " Ad seriem scribendum est Κρατόδετον. Sunt ergo diver-
 sae unius ejusdemque vocis scriptiones.
 6) In Ald. erratum typ. quod in reliquis editiones propa-
 gatum est. Ruhnkenius Κηραίει intrudendum voluit;
 at pace summi viri dictum sit, quod de Κηραίει Lexi-
 cographus hic nunquam cogitaverit. Cf. VV. DD.
 7) In γ. αὐς litteram delevit; scriptum videtur: γλαῦς.
 Firmatur Salmasii conjectura, legentis: γραῦς Σεριφία
 ἀκρίς ε. Cf. VV. DD.
 8) Litteram expunxit; scriptum fuit aut Καυρωῶς aut Καυ-
 ρωῶς, prima enim scriptura ob Musuri lituras clare non
 dignoscitur. Vitiosa scriptura Καυ pro Κραυ cum in hac,
 tum in anteced. glossa librario imputanda est. Cf. VV.
 DD.

- c. 343. l. 12. Κρείττονας, τ. Κ. τ. — βλαβῶσι — Α.
 — βλαβοῦσι — Αἴτνα. ⁹⁾
 Αἴσχ. αἰτναίσι.
- c. 344. l. 1. Κρεμβαλιάζειν, Κ. κ. — ὅστ' ἄμα συγ-
 κ. — ὅστ' ἄμα συγ- κροτοῦντας ε. ¹⁰⁾
 κροτοῦντες ε.
 Κρέμβολα, ε. — ἐντυλ- Κ. ε. — ἐντυλλίσσουσιν
 λήσσουσιν α.
 Κρέμμον, κρέμμον. Κρέμμον. κρόμμον.
 Κρέξ, κ. — τοῦτο γ. Κ. κ. — τοῖς γ. οἰωνίζε-
 οἰωνίεται — ἐπίτρο- ται — ἐπὶ τρο-
 χος. χού. ¹¹⁾
 Κρήγιον, α. Κ. α. ¹²⁾
- l. 16. Κρήϊνον, τ. Κρήνηον. τ.
 — l. 17. Κρήϊνεν, α. Κρήνηεν. α.
 — l. ult. Κρήϊνον, κρεωθή- Κ. κρεωθήκη.
 κη.
- c. 345. l. 9. Κρήϊνον, ἔλδωρ Κρήνηον ἔλδωρ. τ.
 τ.
 — l. 15. Κρηπίς, υ. — περὶ Κ. υ. — περὶ θεμα τῶν
 θεμάτων — στυλο- — στυλοβάται.
 βῶται, α. α. ¹³⁾

c. 346.

9) Ad ductum codicis cum VV. DD. scriberem: Αἴτναί-
 αις. At Macrobiani auctoritate motus aliquis regereret
 forte, quod vitium et correctio juxta se posita sint, in

archetypo ita separata: Αἴτνας. In ejusmodi rebus me-
 lius tacere est, quam loqui. Cf. VV. DD.

10) In ὅστ' ἄμα litteram delevit; scriptum videtur: ὅστομα.
 Cf. VV. DD.

11) Nullus jam dubito, quin in fine legendum sit: ἐπὶ
 τριχός. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui omnes Κρήνηον reponunt. Sic et Cy-
 rilli Lex. Ms. Κρήνηον. ἀληθές. ὑγιές.

13) Male in editis ἐπίθεμα τ. Cf. VV. DD. Cyrilli Lex.
 Ms. Κρηπίς. ὑπόβαθρος θεμέλιος. (Forte: ὑποβάθρον,
 θεμέλιον.) καὶ εἶδος ὑποδήματος.

- ε. 346. l. 3. ΚρησΦύγετα, τ. Κ. τ. — σί δ. τ.
— διαλανθανόντες
τ.
Κρητὰ τόπον τὸ παιδικήν χ.
Κρη̄τα, τ. τὸ παιδικοῖς χ.
- l. 7. Κρητηρὰ, ὁ Φ. Κρητῆρα. ὁ Φ.
— l. 9. Κρατῆρας, σ. Κρατῆρα, σ.
— l. 15. Κρητίζεν, ε. — Κ. ε. — ἀπὸ τοῦ τούς Κ.
— l. 20. Κρητικὸν μ. — Κρη̄- Κ. μ. — Κρη̄τες ρ.
τα ρ.
- ε. 347. l. 1. Κριαδέμεν, γ. Κριαδέμεν. γ.
ε. 348. l. 8. Κρικαδιάν, τ. Κ. τ. — ὥσπερ κρυ-
— ὥσπερ ρυβούς. βούς. ¹⁴⁾
- l. 17. Κριμυεῖ, ριγε, π. Κριμυεῖ. ριγῶ. π.
ε. 349. l. 9. Κριναγ, δ. Κρινε. δ.
Κρινεν, α. — κρινόμε- Κ. α. — κρινώμεθα —
θα — μαχόμεθα, ἢ μαχώμεθα. ἢ δια-
διαλεγόμεθα. λεγόμεθα.
- l. 18. Κρινόμεθα, μ. δε- Κ. μ. διαλυόμεθα. ¹⁵⁾
λιόμεθα.
- l. 21. Κριόν, τ. — χω- Κ. τ. — χορικῆς ο.
ρικῆς ο.
- l. 26. Κριόντων, β. Κριόντων. β.
Κριός, ρ. πολιορκικόν — Κ. ρ. πολιορκητικόν —
ἄρσεν, ὄργανον ἀσπί- ἄρσην. ὄργανον. ἀ-
σίων, Α. σπῖς. Α. ¹⁶⁾
- ε. 350. l. 6. Κριός α. — τόν Κ. α. — τόν γε δ. ι.
τε δουριον ι.

ε. 350.

14) Litteram expunxit.

15) Superius κρινόμεθα hujus glossae varia lectio videtur. Cf. VV. DD.

16) Nulla, ut VV. DD. visum fuit, facta est verborum permutatio; ultima vero, a Musuro depravata, ita legi debent: ὄργανον ἀσπίδων. Romanorum testudo. Sic omnia plana sunt et peripicua.

- c. 350. l. 6. Κριὸς τρωφῆῶ
ἀπ'τίσε, π. — πλάττουσιν ο.
Κ. τ. ἀπέτισε. π. — πλῆττουσιν ο.¹⁷⁾
- Κριῦ δ. — κατέλειψε
τοῦ ἀστραγάλου σ.
Κ. δ. — κατέλειψε τοὺς
ἀστραγάλους σ.
— l. 25. Κρίσαμις, Κ. — ἐν
τῷ ἄναρ κ. Κ. Κ. — αὐτῷ ο. κ.
- c. 351. l. 5. Κρίσμιον, Φυλά-
κιον. Κ. Φυλακεῖον.
— l. 13. Κριῶθεν, α. — κριω-
θεῖς δ. Κριόθεν. α. — Κριωεύς
δ.¹⁸⁾
— l. 18. Κρόβαλος, ὁ ὀμαλ-
λὸς τ. Κ. ὁ ο. τ.¹⁹⁾
- c. 352. l. 2. Κρεῖσσειοι, σ. τι-
νά κ. Κρεῖσσειοι. σ. τινές. κ.
— l. 4. Κρόκακ, π. Κρόκακ. π.
— l. 6. Κροκαλεῖτο, π. Κροκαλον. τὸ π.
Κροκόδειλος, τ. — καὶ Κ. τ. — καὶ τὸ ἐν τ.
ἐν τ.
Κροκόπεπλος, κ. — ἔ- Κ. κ. — ἔχουσα.
χοντα.
- l. 13. Κροκίδες, γ. Κροκίδες. γ.²⁰⁾
- c. 353. l. 1. Κροκάδης τ. ἐκ Κ. τ. — ἐκ κροσσῶν σ.
κρῶσσων σ.
— l. 7. Κρόμμυον, τὸ πρῶϊ Κ. τὸ πρῶϊνόν — πότῳ
— τόπω προσφάϊον, ε. προσφάγιον, ε.

Gg 2

c. 353.

17) In ἀπ'τίσε litteram erasit. In fine correxerat: πρᾶτ-
τουσιν. Cf. VV. DD.

18) Cf. VV. DD. qui Κριῶθεν Hesychio reddiderunt. A
typotheta vulgatum fuit Κριωθεύς.

19) Glossam VV. DD. bene restituerunt; adstipulatur Cyr:
Lex. Ms. ex cod. Marino: Κρόβυλλος. ὁ μαλλὸς τῶν παι-
δίων.

20) Scripturam codicis Salmasius et Vossius restituerunt.

- c. 353. l. 15. Κρόνιον, ε. — K. ε. — παλαιάν. ¹⁾
παλαια..
Κρόν ἵππον, π. Κρόνιππον. π. ²⁾
— l. 24. Κρόντωνας, ο. Κρότωνας. ο. ³⁾
- c. 354. l. 8. Κρασσοῦς, τ. — K. τ. — ζαμματῶδη.
ζαμματῶδη.
— l. 14. Κρόταφος, σ. — ἀκ- K. σ. — ἀκμωνος, τ. ⁴⁾
μη τ.
— l. 16. Κροτεῖ, κρούς. K. κρούει.
— l. 20. Κροτήσατε χεῖρες, K. χείρας. ε.
ε.
— l. ult. Κρότονοι, κρότονες. K. κρότῶνες.
- c. 355. l. 2. Κρότων, ο. — K. ο. — κίκυ Αἰγύπτιον
κικαὶ αἰγύπιον — σι- — σισαμίδα α.
σαμίν α.
— l. 9. Κρουερί, τ. Κρουεριοῦ. τ. ⁵⁾
- c. 356. l. 9. Κρουσιδημῶν, κρου- K. κρουσιμετρῶν — ἀπαι-
σιμετρέων — ἀπαι- τῶντων. ⁶⁾
τώντων.
c. 357. l. 1. Κρούσιν, τ. καὶ K. τ. — καὶ τήν. — ὑπό-
τῶν — ὑπεκρούον- κρουσιν.
ταί.

c. 357.

- 1) Ultimae vocis compendium delevit. Cf. VV. DD. Apud Pindarum Κρόνιος Neptuno tribuitur Ol. VI. v. 49. et III. v. 41. Pelopi, quoniam ex Pluto Croni filia descendebat.
- 2) Musurus doctè scripsit; scriba codicis Marciani vocem imperite divisit.
- 3) Scripturam codicis Salmasius et Vossius reponendam voluerunt.
- 4) Scriptum erat Κρόταλος, quod prima manu in Κρόταφος mutatum est. Pretius scriptionem codicis sequeretur, itaque legerem: K. σιδηρᾶς σφύρας ἀκμή, τ. Cf. VV. DD. qui aliter corrigunt.
- 5) Exitus compendium delevit; superest accentus. Correxerat: Κρουεριοῦ.
- 6) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

- e. 357. I. 7. Κρύβδα, κρυ- K. κρυφιμαίως. 7)
 Φιμένως.
 — I. 13. Κρυερήν, ψ. κρυ- K. ψ. κρυσταλλάδη.
 σταλλάδη.
 Κρυερόν; Φρ. κτόν, μ. K. Φρικτόν. μ. 8)
 — I. 20. Κρυμυῖ, ρ. πέφρυ- K. ρ. πέφρικε.
 κε.
 — I. ult. Κρυέσσα, ἰωκὴ ἢ K. ἰωκὴ ἢ Φρικτὴ κ. 9)
 Φρίκη κ.
 e. 358. I. 2. Κρυπτάδην, λ. Κρυπτάδη. λ.
 — I. 5. Κρύσταλος, τ. Κρύσταλλος. τ. 10)
 — I. 7. Κρυφάνδων, κ. Κρυφανδόν. κ.
 — I. 9. Κρυφίνους, ὑπού- K. ὑπούλος. 11)
 λους.
 Κρυψίνος, δ. Κρυψίνους. δ. 12)
 — I. 13. Κροβαλός, ὁ ὀμα- Κρώβυλος. ὁ ὀμαλός —
 λος — ἐκπλοκῆς γάρ ἐκπλοκῆς ἢ — Κρώ-
 — Κρόβυλος, καὶ βυλος, καὶ ὁ μαλ-
 ὀμαλός τ. 13)

G g 3

e. 358.

- 7) Correctionem typhotheta male legit. Cf. VV. DD.
 8) Litteram delevit; in Ald. Φριγτόν errore typ.
 9) Cf. VV. DD. qui Homerum citant. Glossam ita lego:
 Κρυέσσα ἰωκὴ. ἢ Φρίκη. κ. *Horror et metus ob insequen-*
tium hostium impetum. In adjecta interpretatione καὶ
 Φοβερά βωῆ altera vox Homericā ἰωῆ cum ἰωκὴ permi-
 sceri videtur.
 10) Cyrilli Lex. Ms. Κρύσταλλος. τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
 11) V. Κρυφίνους est quartus cas. pl. a Κρούφινος, quod
 idem est ac Κρύφιος, qui mentem aliis occultat. Ejicia-
 tur proinde ex Lexicis nostris barbarum illud Κρυφίνους,
 quod etymologi contra analogiam ex κρύπτω et νόος
 compositum esse volunt.
 12) Minime ergo in Hesychio v. Κρυψίνους existit, sed adj.
 Κρύψινος, η, αν, cujus quartum cas. pl. exhibet Cyrilli
 Lex. Ms. Κρυψίνους. δολίους. πανούργους. Ex hoc adj.
 descendit adv. Κρυψίνως, quod Lexica agnoscunt.
 13) A typhotheta habemus ἐμπλοκῆς. Cf. VV. DD.

- c. 358. l. 13. Κρωβύλου ζ. Κρωβύλου ζ.
 — l. ult. Κρωδετής, ὁ δε- Κ. ὁ δαιτρός.
 τρός.
- c. 359. l. 2. Κρωμακ, εν, κρι- Κρωμακόεν, κρημνῶδες.¹⁴⁾
 μῶδες.
- l. 8. Κρωσσοί, υ. — λή- Κ. υ. — λήκυθοι κροτά-
 κυθοι κρωτάνεροι, νεροι. βάνασσοι.
 βάνα.οι, π. π.¹⁵⁾
 Κτᾶ, ε. Κτᾶ. ἢ ἕκτα. ε.¹⁶⁾
- l. 16. Κτᾶται, ὀνεῖται. Κ. ὀνεῖται.
 Κτάτεσι, κ. Κτάτεσιν, ἢ κτεάτεσιν.
 κ.¹⁷⁾
- l. 19. Κτεανήχης, πύνης. Κ. πύνης.¹⁸⁾
- c. 360. l. 12. Κτερίσαι, κ. — Κ. κ. — ε.¹⁹⁾
 ἔνταφιάσαι.
- Κτερίσαι, π. — κατε- Κτέρεα. π. — κατοιχο-
 χομένοις ἐπιφέρομεν. μένοις ἐπιφερόμε-
 να.
- Κτήδων, τριώδους. Κ. τριώδους.
- l. 24. Κτήτορες, οἰκι κτῆ- Κ. οἰκοδεσπόται, κτί-
 σται. σται.²⁰⁾
- l. ult. Κτίλις, τ. Κτίλος. τ.
- c. 361. l. 19. Κτύναί, ἢ κ. Κ. ἢ κ. χωρήσεις π.
 χωρήσης π.

c. 362.

14) Litteram delevit; scriptum videtur: Κρωμακωεν.

15) In recentioribus edd. bene separatur; at Κρωτάνεροι ob seriem conservandum est. Cf. VV. DD. In βάνα.οι litteram aut litterarum nexum delevit; scriptum videtur: βάνασσοι.

16) Ob adjectum ἕκτεις interposuit ἢ ἕκτα.

17) Interpositis ἢ κτεάτεσιν formam contractam solvit.

18) Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.

19) In Ald. ἔνταφιάσαι culpa typ.

20) Glossae expositio ita scribenda est: οἰκιδίων κτίσται.

Domuum conditores, possessores. Cf. VV. DD.

ε. 363. I. I. Κυάθους, σ. —	Κ. σ. — δέχεται δὲ υ. — οὐγγίας δύο. ¹⁾
δέχεται υ. — ου β'. Κυάϊων, ε.	Κ. ε.
[Κυαιστεωνάριοι, βα- σανιστάς.]	
Κύαμος, ο. [Φάβα με] ἡ ὀκ.	Κ. ο. ἡ ὀκ. ²⁾
ε— I. 9. Κυαμοτρῶξ, ε. — εἰ- νηχέναι ε.	Κ. ε. — εἰληχέναι ε.
— I. II. Κυάμω, ἐγκαστι- κῶ ψ.	Κ. δικαστικῶ ψ. ³⁾
— I. 15. Κυάμω π. — διεκλή- ρου — ἔταν λευκόν — Ἰνάχω κυαμοβό- λως δικιστήν.	Κ. π. — διεκλήρου — ὁ τὸν λ. — Ἰνάχω κυαμοβόλον, δικα- στήν. ⁴⁾
Κυανέη, μελαίνη, φ.	Κ. μέλαινα. φ.
Κυανέησι, φ. μελαναῖς.	Κ. φ. μελαίνας.
Κυάνεος, μ. — μέγας — ἀναφορεῖ.	Κ. μ. — μέλας — ἀνα- φορεῖν. ⁵⁾

Gg 4

ε. 363.

- 1) Cyr. Lex. Ms. Κυάθος. ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρὸν οὐγγι-
ῶν β'. Steph. et Theod. Lex. Ms. Κυάθους. σπαφιόλια.
ἀντλητήρια. Cf. VV. DD.
- 2) Interpretatio Φάβα μεγάλη a sequiori manu profecta vi-
detur: quod tamen de antecedenti glossa non pronuncia-
rem, nam ex Codice Theodosiano descripta esse potuit.
- 3) Conjungerem: Κυάμω ἐν δικαστικῶ. ψ. Series in his
glossis perturbata est, et multa ex margine infarsa vi-
dentur.
- 4) Potius scribendum esset: Κυαμοβόλω δικαστῆ. Sunt
autem verba Sophoclis, ex Inacho petita, et in recen-
tioribus edd. a lemmate fabulae male divulgata.
- 5) Lectio ἀναφορεῖ male sollicitata est, hic enim ἀναφο-
ρεῖς idem valet ac Homeri τελαμῶν, sicuti Agamemnonii
lorum, in quo serpens figurabatur. Cf. VV. DD. qui
Poetam citant.

- e. 363. l. 9. Κύβαβος, θ. K. θ. ⁶⁾
 Κυβαΐζοντες, λάσωνες, K. Λάκωνες. τὸν ἐνθουσι-
 [Κύβ,] τὸν ἐνθου...ντα, ᾶντα, ἢ τὸν Ἑρμῆν.
 ἢ τὸν ἔρμῆ.
 Κυβᾶσαι, κ. Κυβάσαι. κ. ⁷⁾
 — l. ult. Κυβείου τ. — συνῆ- K. τ. — συνίεσαν κυβεύ-
 σαν κυβεύοντες — σοντες — τόπος δε-
 τόπον δεξιόν. ξίς. ⁸⁾
- e. 364. l. 9. Κυβευτήν, σοφόν K. Σ. — στενόν — τῷ δ. ⁹⁾
 κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ
 στενήν τυχεῖν. — τῷ
 δ.
 Κυβέβις, γ. Κύβεβις, γ.
 Κυβῆκαμ, θ. κορβαν- K. θ. κορβαντιᾶ. ¹⁰⁾
 τιᾶ.
- e. 365. l. 5. Κύβηκος, ε κ. — K. ε κ. — θεῶν. κ. τ. ¹¹⁾
 θεῶν. κυβηλικόν, τ.

e. 365.

- 6) In Ald. Κύβαβος errore typ. Codicis lectionem Vof-
 sius divinavit. Cf. VV. DD.
- 7) Glossas omnino diversas male in unam constipavit. V.
 Κυβαΐζοντες nobis, ni fallor, peregrina est et incogni-
 ta; quod tamen pro λάσωνες olim scriptum fuerit λαθόν-
 τες ipsum codicis vitium me plane persuadet. Ejectum
 Κύβ extraneum videtur, et, prouti in codice repraesentatur,
 retinendum. In ἐνθου...ντα tres litteras dele-
 vit; at veram procul dubio lectionem reposuit.
- 8) Cur non τόπον δεξιόν? Subauditur καλοῦσι.
- 9) Ad scriptionem codicis fenarium ita restituo: Σοφόν
 κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ ὅτι νῦν τυχεῖν. Peritum aleatorem;
 at nemo hodie reperitur. Musuri στενόν VV. DD. impe-
 didit, quo minus verum viderent. Art. τῷ (i. e. διὰ τῷ)
 bene se habet. Cf. VV. DD.
- 10) Jota in Κυβῆκαμ ita subscribendum est: Κυβηκαῶ. Cf.
 VV. DD.
- 11) In Ald. Κύβηκος errore typ. Cf. VV. DD. Typo-
 theta quoque κυβηλικόν τ. sublata Ms. distinctione, ab
 articulo separavit; intercidit procul dubio Κυβηκῶς, cu-
 jus explicatio esset κυβηλικόν τ.

- c. 365. l. 13. Κυβηστῆρ, .πη- Κυβηστῆρας. πηδητάς.
δήτας τ. τ. ¹²⁾
— l. 16. Κύβιλις, τ. — τυ- Κυβηλῖς. τ. — τυροκνή-
ροκνιστήν — θεόν — στήν — θεοὶ — κύ-
κυβινδίν. μινδίν.
c. 366. l. 1. Κύβη, κ. Κύβην. κ.
Κυβήναις, γλαυζαῖς. Κ. γλαυζί.
— l. 15. Κῦβος, π. — με- Κ. π. — μεταλλικοῖς κ.
ταλικοῖς κ.
Κύβλα, κ. — ἠολέκρανα. Κ. κ. — ἠλέκρανα.
c. 367. l. 1. Κυδαθῆναις, ε. Κυδαθηναῖος. ε. ¹³⁾
Κυδαθηναῖος, δῆμος [τῆς Κ. δῆμος τῆς Πανδιονίδος
ἀφυλῆς,] τῆς Πανδιο- Φυλῆς ἐν α. ¹⁴⁾
νίδος ἐν ἄσται.
[Κυδαθόν, ὁμοίως.]
Κυδαγχαῖς, μ. Κ. μ.
— l. 14. Κυδαῖ, α. Κυδαῖ. α.
— l. 18. Κυδηγαίων, τ. Κυδαῖ γαίων. τ.
Κυδηγεν, ε. ἐμετεώρησε κ. Κ. ε. ἐμετεώρησε κ.
c. 368. l. 3. Κυδιανείρη, ἡ τ. Κυδιάνειρα. ἡ τ.
— l. 5. Κύδιμος, ε. — τί- Κ. ε. — τ.
μιος.
[Κυδίμων, τὰ αὐτά.] Κ. κ. ¹⁵⁾
Κύδιον, κ.
— l. 12. Κυδοιδοπεῖ, τ. Κυδοιδοπεῖ. τ. ¹⁶⁾

G 3 5

c. 368.

- 12) In .πηδητάς litteram expunxit; scriptum videtur: ἀπη-
δήτας.
13) Male correxit, nam procul dubio scribendum effret:
Κυδαθηναῖός. Cf. VV. DD. ad glossam seq.
14) Nihil hic delendum aut transponendum est; scriben-
dum: δῆμος τῆς ἀφυλῆς, τῆς Πανδιονίδος ἐν α. Disci-
mus ex hoc loco tribum Pandioniden numero primam
fuisse.
15) Nullam video rationem, cur hanc et superiorem glos-
sam deleverit; nisi forte, quod illam spuriam esse exi-
stimaverit, hanc vero supervacuam.
16) Retinenda est codicis forma Κυδοιδοπεῖ. Cf. VV. DD.

- ε. 368. l. 17. Κυβρός, ε. — Κ. ε. — πεποιθώς εὐρύ-
 πεποιθώς εὐρύτιδης τιδίς σ. Κ. π. ¹⁷⁾
 συγκοπὸν Καλλι-
 στρατος πεποιθώς.
- ε. 369. l. 8. Κυέουσαν, ε. — Κύουσαν. ε. — ἔχουσαν,
 ἔχουσαν. κύουσαν.
 [Κύεσσαν,] κύουσαν.
 Κυζιθμός, ἡ α. Κυζιθμός, ἡ α. ¹⁸⁾
 — l. 15. Κηΐπας, ε. Κηΐπεν. ε.
 — 18. Κυθέρεια, ἡ Α. — ἡ Κ. ἡ Α. — ἀλλ' ὅτι —
 ὅτι —. [τὸν] κεστὸν — κ. ι.
- ε. 370. l. 1. Κυθηρίω, τὸ ε. Κ. τῶ ε.
 Κυθηρο..., α. Κυθηροδίη. α. ¹⁹⁾
 — l. 5. Κυθμάλης, ε. — Κ. ε. — Κ. τ. ²⁰⁾
 Κύθμου τ.
 Κυθωνίου, α. Κυθωνίου. α. ¹⁾
 — l. 15. Κύντατα, ο. Κύντατα. ο.
 — l. 22. Κυκεῶ, π. — Φαρ- Κ. π. — Φ. π. ²⁾
 μακίας; π.
- ε. 371. l. 4. Κυκεῶ, κ. — κυ- Κ. κ. — κυκεῶ.
 κίω.

ε. 371.

17) In editis priorī loco πεποιθῶν a typ. Cf. VV. DD.

18) VV. DD. lectionem Κυέουσαν jam rescripserunt. In ceteris quoque Mufurus textum codicis mutilavit et corrupit.

19) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Κυθηροδίη. Cf. VV. DD.

20) In Aid. Κύθμου a typ.

1) Ex Zenobio correxisse videtur. Cf. VV. DD.

2) In editis Φαρμακία per se, et ab antecedentibus sejunctum; jungenda arbitror: πόμα ἐν πολλῶν βοτανῶν συγκειμένον Φαρμακίας. Sic et Cyr. Lex. Ms. Κοπεῶν. ποτὸν ἐν πολλῶν συγκειμένον Φαρμακίας, πόμα δηλητήριον.

- c. 371. l. 4. Κυκησ, κυκέων, Κυκήσεις. ταράξεις. Κυ-
 ταραχών. κεώνων. τ. ³⁾
 Κυκήσωμεν, ἐπανάζω- Κ. ἐπανάζομεν.
 μεν.
 Κύκαρος, τ. Κύκαρος. τ.
 — l. 12. Κυκλάμενος, π. Κυκλάμινος. π.
 Κύκλετε, α. Κ. ἢ κέκλυτε. α. ⁴⁾
 — l. 15. Κυκλείσομεν, α. Κυκλήσομεν. α.
 — l. 19. Κύκλειον, δ. κυκλεί- Κύκλιον. δ. κυκλίον, χ. ¹⁾
 ον, χ.
 c. 372. l. 6. Κυκλωτερές, π. Κυκλωτερές. π.
 Κύκλους, κ. — Σοφ. ἡ- Κ. κ. — Σ. Ἡρακλεῖ.
 ρακλέα κυκλώπιον Κυκλώπειον τ. ²⁾
 τ.

[c. 372.]

3) Textum codicis presse sequamur. V. Κυκησ fine du-
 bio ex margine est, ubi absque expositione ita notata

erat: Κυκή. i. e. κυκήσεις vel κυκήσει, a κυκῶ, cujus
 tert. perf. exhibet Cyr. Lex. Ms. Κυκῶ. ταράσσει. Ex
 margine tandem in locum alienum transit, nam vocem,
 quam praecedit, sequi debebat. Praeter formam κυκῶν
 existit quoque κυκῆιν, ut supra in Hesychio videmus,
 unde Κυκέων, ταράσσαν, quibus, semoto Κυκησ, lo-
 cus adsignandus est.

4) Interponuntur a Musuro ἢ κέκλυτε. Cf. VV. DD.

1) Lectio codicis, quam Musurus temere mutavit, ita in-
 terpungenda est. Κύκλειον διδάσκαλον. κύκλειον χορὸν δ.
 Cf. VV. DD. qui simili ratione distinguunt.

2) Lemma in archetypo ita scriptum videtur: Ἡρα ^{κλ} α̅ i. e.
 Ἡρακλεῖ α̅. Ad eundem Herculem primum refero se-
 narium; quem Toup Ep. crit. p. 123. correxit, quem-
 que Steph. Byz. v. Χώρα nobis servavit. Hercules se-
 cundus, qui fabula satyrica fuit, saepius in veterum
 scriptis laudatur. Apud Athen. lib. IX. p. 375. Σ. ἐπὶ
 Ταυαρίοις (Toup: Σ. ἐπὶ Ταυάρῳ Σ.) quod Cl. Brunck
 in Frr. Soph. sub Hercule satyrico optime posuit. Apud
 Polluc.

- c. 372. l. 12. Κυκλώπων θ. — K. ε. — ἐτείχισαν. τ.
ἐτείχισαν τ.
- c. 373. l. 2. Κυλικία, ἰδιότης ἐπὶ τόπον Ἰοβάς. Κυλικίας. ἰδιότης, ἀπὸ τόπου. Ἰόβας. ³⁾
- l. 7. Κυλικρανον, Π. — K. Π. — τοὺς Η. ἀνομάσαι ⁴⁾
τῆ Η. — ὀνομαῖσαι.
- l. 16. Κυλίχνη, φ. — K. φ. — πυξίς.
πῆξις.
- c. 374. l. 1. Κυλλάς τις, α. — Kυλλάστις, α. — ἐξ ὀλλύρας. ⁵⁾
— ἐξολλύρας.
- l. 5. Κυλλήβδην, κ. — K. κ. — Ἴππώνακτι.
Ἴππώνακτι.
- Κυλαίων, κάτω Σοφοκλῆς Φαίδρα τὰ ἄτα καταβαλῶν, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἔσται ἐπουρανῶτικυθλαίων. καὶ τὸ οἶον οὐρημεν, βρογέσθηε, καὶ οὐάτα καταλεν ἄμφω.
- Κυλαίων κάτω. Σοφοκλῆς Φαίδρα. τὰ ἄτα καταβαλῶν, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν. ἔσται ἐπ' οὐρανῶτι κυλαίων. καὶ τὸ οἶον οὐρῆ μὲν ἔ' οἱ ἔσθηε, καὶ οὐάτα κάββαλεν ἄμφω. ⁶⁾

c. 374.

Polluc, lib. VII. 109, X. 110. Denique in Phot. Lex. Ms. sub vitiosa scriptura Σ. ἐν ἐπιτεράρω σ. quam Toup in Σ. ἐν Ηρακλεῖ ἐπὶ Ταινάρω Σ. bene mutavit. Accedit auctoritas Hesychii v. Ἀργέμων et Ἀλαλίαν.

- 3) Locum foedis Harpyiarum manibus inquinatum ita legerem: Κυλικία. ἡ δίατα, ἐπὶ πότου. Ἰ. *Vitis ratio et institutum, quatenus de potu agitur.* Nam Κυλικία ex κυλίξ formatum videtur. Voces πότος et τόπος a libra-

riis π et τ abbreviantur, facileque permutantur,

- 4) Casauboni conjecturam codicis scriptura confirmat. Cf. VV. DD.
- 5) Correctionem typhotheta praetermisit. Cf. VV. DD.
- 6) Codicis et Musuri scriptura diligenter enotata est. Glosfam VV, DD. satis bene restituerunt; nonnulla tamen,

in

- c. 374. l. 18. Κύλλου π. — K. π. — διατι τὸ π.
διὰ τὸ π.
- c. 376. l. 5. Κύμβαλον, βα- K. βακύλιον. β. 7)
κύλιον, β.
- c. 377. l. 4. Κυνάγχι, τ. — K. τ. — τὸν — δεσμόν. α.
τῶν — δεσμῶν, ο.
- l. 10. Κυνάδες, αἱ ἀπο- K. αἱ ἀπὸ μαγδαλιάς. 8)
μαγδαλίας.
Κυνάδης Π. — ἐντιμᾶ- K. Π. — ἐτιμᾶτο.
ται.
- l. 13. Κυναίδης, λ. Κύναιδος. λ.
- l. 17. Κυνάλοπι, ἐντακυ- Κυνάλωψ. κυνοφθόρω. ο.
νοφθόρον, ο.
Κυναλώπηξ, Φ. — ἡ K. Φ. — ἡ τοὺς ἐξ ἀλώ-
ἐξαλήπεκος κ. πεκος κ.
- c. 378. l. 3. Κύναρος, Φ. — K. Φ. — ἡ κυνόςβατος —
ἡ κυνὸς βιάδος — ξυλίην τὴν κυνός-
ξυλίην τὴν κυνὸς βιά- βατον ὁ Θεόφρα-
τον ὁ θεῶν λ. στος λ. 9)

c. 378.

in quae ipsorum acumen non penetravit, breviter ad-
jungam. Lemma cum nomine auctoris ex margine loco
alieno positum est, totaque glossa ita restituenda vide-
tur: Κυλλαίων. κάτω τὰ ὄτα παταβαλῶν, ἅπερ οἱ σαί-
νοντες ποιῶσιν. Σοφοκλῆς Φαίδρα·

Ἔσαιεν οὐρανὸν ὄτα κυλλαίων —
Καὶ τὸ οἶον·

Οὐρῆ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσγηε, καὶ οὐατα κάββαλεν α.

In κυθλάνων ῥ ex λ et ν ex ι oriuntur. Versus Home-
ricus hodiernam exhibet lectionem. Cf. VV. DD.

7) Scripturam βακύλιον Heinsius olim restituit. Cyr. Lex.
Ms. Κύμβαλον. βακύλιον. βαβούλιον. Cf. VV. DD.

8) Restituendum est: αἱ ἀπομαγδαλιάς. Cf. VV. DD. qui
testimoniis scripturam comprobant.

9) In compendio θεῶν (i. e. θεός) describendo pessime er-
ravit; nec enim Theophrastus κυνόςβατον lignum canem
vocavit, verum Pythia sive Apollo Pythius, quem Le-
xicographus nomine θεός designat. Res manifesta est
ex

- c. 378. l. 9. Κυνάλη, π. — κυ- K. π. — σκυτάλας α.
τάλας α.
— l. 16. Κυνεάγας, κυδώ- K. κυνόδων.
δων.
- c. 379. l. 4. Κυνέπασαν, ἐξέ- Κυνέσπασαν. ἐξέδυσαν —
δεισαν — κυνέπασαν κυνέσπαταν — ἐπι-
δον τείναντες, οἶον ἐπέ-
— ἐπιτάσπον οἶον σπασαν.
ἐπέπασαν.
- l. 9. Κύνεσι, τ. Κύνεσσι. τ.
— l. 12. Κυζηθμός, ἡ α. Κυζηθμός. ἡ α.
Κυνῆ, π. πεττάσος, π. K. π. πέτασος. π.
Κυνῆ B. — διάφοι, α. K. B. — διάφοροι, α.
— l. 19. Κυθάνας, κ. Κυθάνας. κ.
Κύνθιον, προσώπιον ζ. K. προσωπίον ζ.
- c. 380. l. 2. Κυνίσφειλον, α. Κυνίσφηλον. α.
— l. 9. Κυνοβλῶπες, κύνιον K. κύνειον ο.
ο.
- l. 12. Κυεῖς, α. κυνώπεισ. Κυνεῖς. α. κυνώπας. ¹⁰⁾
— l. 21. Κυνοραῖσταί, κ. — K. κ. — π. ¹¹⁾
πιπίζοντες.
- c. 381. l. 1. Κυνοραῖστένων, τ. Κυνοραῖστέων. τ. — ῥαί-
— ῥέειν, ὅ ε. ειν, ὅ ε.

c. 381.

ex Didymo, quem Lexicographus exscripsisse videtur.
Cf. VV. DD. qui Didymi locum ex Athenaeo profes-
runt.

10) Vitium glossae ex compendio oritur, nec aliud quam
Κυνοειδέις hic stare potuit.

11) Ad v. πιπίζοντες tertia manu in margine adscriptum
est: ῥαίζοντες ἢ ῥαπίζοντες. quae mala emendatio est,
nam πιπίζοντες bene se habet. Cf. VV. DD. Cyrilli
Lex. Ms. Κυνοραῖσταί. κρότωνα, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα
ἐκπιζοντες. (Forte, ut apud Phot. et Suid. ἐκπι-
ζοντες.)

- c. 381. l. 7. Κυνόσαργες, τ. — Κ. τ. — Διόμου — θύον-
 Διάμου — θύοντες τος — μηρία ε. ¹²⁾
 — μ. ρία ε.
 Κυνός, μέλη τοῦ οὔρε- Κ. μ. τ. ο. ¹³⁾
 θαι.
 Κυνοστοῖσι, θ. Κυνοστοῖσι. θ.
 — l. 15. Κυνός οὔρα, φ. — Κυνόσουρα. φ. — Μακρα-
 Μακρανθῶνος — τε- θῶνος — τετραμ-
 τραμμένα, κ. μένη. κ.
 — l. 21. Κυνούπες, α. Κυνούπις. α.
 c. 382. l. 3. Κυνούχος, θ. βα- Κ. θ. Βαλλάντιον, ἡ μ. ¹⁴⁾
 λάντιον, ἡ μ.
 — l. 13. Κυνύπισμα, τὸ α. Κ. τὸ α. — Κ. ¹⁵⁾
 — Κύπριοι.
 [Κυνήρη, θρηνητική.]
 Κυνῶ, α. Κυνῶ. α. ¹⁶⁾
 — l. 19. Κυνῶπες, ἀνεδέ- Κ. ἀναιδέστατοι.
 στατοι.
 Κυνωπίδους, ἀναιδέεις ο. Κυνώπιδος. ἀναιδοῦς α.
 στῆ
 — l. ult. Κῦος, κ. — ἐγκα Κ. κ. — ἐν γαστρὶ.
 c. 383. l. 10. Κύπαρος, κ. — Κ. κ. — κατατρήσεις, κ.
 κατατρήσεις, κ.
 c. 384. l. 2. Κύπειρον, α. — Κ. α. — ἐδάδημον.
 ἐδάδημον.
 Κύπειρος, φ. — ἐρεί- Κ. φ. ἐρείσκηπτρον.
 σκήπτρον.

c. 384.

12) In μ. ρία litteram expunxit; scriptum videtur: μυρία.

13) Nullam codex medelam adfert; in gratiam eruditiorum glossam exscripsi.

14) Restituenda est codicis scriptio βαλλάντιον. Cf. VV. DD.

15) In editis: τὸν α. Servato τὸ α. in sequentibus scribendum: ποτόν.

16) Correxerat: Κυνυρή. Glossam, cum ob scripturam a serie aberret, extrulit.

- c. 384. l. 10. Κύπριον τὸ ἀργό-
γλωσσον. Κύπριον. τὸ ἀξινόγλωσσον.
- l. 15. Κυπρογένεος, πρέ-
πολον, πρέαγγον. Κυπρογενέος. προπόλου.
προαγωγού.
- c. 385. l. 7. Κυβασία, ἐπι-
πλέον κρούσιν. Κ. ἐπίπλεων κρούσιν.
- l. 15. Κυρεῦσαι, Φ. Κ. ἡ γυρεῦσαι. Φ. ¹⁷⁾
- c. 386. l. 17. Κύριθρα, προ-
σάπια ξ. Κ. προσωπέα ξ.
- Κυρίζει ἢ κυρίζη, κ. Κυρίζεν, ἢ κυρίττεν. κ.
- c. 387. l. 15. Κυριώτης, η. Κυριότης. η.
- l. 18. Κύρμα, κ. — ἐνκε-
κύρικος πρέαγμα. Κ. κ. — ἐνκεκυρηκός
πρέαγμασι.
- c. 388. l. 4. Κύρον. — οὐδὲ
πρὸς κύρον ᾧ γ. Κ. — οὐδὲν πρὸς σὲ κύρον,
ᾧ γ.
- l. 12. Κύβρασι, τ. — κρού-
σαντ.. Κυβράσσην. τ. — κρού-
σαντα. ¹⁸⁾
- l. ult. Κυρσερίδες, τ. —
κυψελίδες. κύριος, α. Κ. τ. — κ.
- Κύριος. α. ¹⁹⁾
- c. 389. l. 8. Κυρεῖν, τ. —
εὔρεν, [εὔρισκω.] Κύρσεν, ἢ κυρεῖν. τ. — ε. ²⁰⁾
- Κυρτίας, Κ. Κυρτίας. Κ.
- l. 17. Κυρώδα, ο. Κ. ο.
- [Κυρώκω, θυλάκω.]
- Κυρῶ, κ. Κ. κ. ¹⁾

c. 390.

17) Intrusa sunt a Musuro ἡ γυρεῦσαι, scriptura infolita per solitam explicata.

18) In fine ultimae vocis duas delevit litteras.

19) In Ald. Κύρος culpa typ. Glossa procul dubio ex margine est.

20) Interposuit ἡ κυρεῖν. Totam glossam e margine esse judico.

1) Glossam intermediam ut incognitam rejecit. Ultima ita scribenda est: Κυρώσω. κρατυνῶ, βεβαυῶσω. Vitium

- ε. 390. l. 5. Κυσολακῶν, Α. — Κυσολάκων. Α. — Κλει-
 Κλινίαν — ἔλεγον. νίαν — ἔλεγον.
 Κυσολαμπίς, ἡ π. — κα- Κ. ἡ π. — κανθαρίς,
 θαρίσειν.
 — l. 18. Κύστη, α. σπογγί- Κ. α. σπογγίτης.
 τισ.
 — l. 23. Κύταρον, ζώμη ῥύ- Κ. ζωμήρουσις.
 σισ.
 Κύτταροι, ο. — στρο- Κ. ο. — στροβίλια. κ.
 βήλια, κ.
 ε. 391. l. 4. Κύτωρον, πό^λ Κύτωρον. πόλιν Παιφλα-
 Παφλαγωνίας. γονίας.
 — l. 9. Κυφόν, κ. — ἐπικε- Κ. κ. — ἐπικεκυρτωμέ-
 κυρτωμένον ἢ ξ. νον. Κύφων δὲ ξ.
 Κυφῶν, ο. — κυφῶν. Κύφων. ο. — κύφων.
 ε. 392. l. 1. Κυχράνος, ε. Κυχράνος. ε.
 — l. 3. Κυφέλαγ, καὶ κυψε- Κ. καὶ κυψελίδες. ὁ
 λίδες, ὁ ε.
 ε. 393. l. 13. Κωαθεῖς, ἐνε- Κ. ἐνεχυριαθεῖς.
 χυριαθεῖς.
 — l. 19. Καβηλίγη, ἡπί- Κ. ἡπήτρια.
 τρια.
 — l. ult. Κωδάλου χ. — ἀγο- Κ. χ. — ἀγρανόμου. 2)
 ρανόμου.
 ε. 394. l. 1. Κωδία, κ. — σώ- Κ. κ. — σ.
 ματος.
 [Κωδίκιλλα, σύμβουλα
 ἀρχαί.]

ε. 394.

tium oritur ex compendiis Κυρω — βεβαιω. quae libra-
 riis saepius imposuerunt.

2) Lectio codicis in vulgatis reposita est, quemadmodum
 et supra v. Κυφέλαγ. Cf. VV. DD.

- c. 396. l. 2. Κωλαβοΐλας, τ. Κωλαβοΐλας. τ.
 — l. 12. Κωλεά, μ. — ἐγκα- Κ. μ. — ἀγκαλῖς. δ.
 λῖς, δ.
 —¹ l. 17. Κωλετήναις, α. Κωλετίναις. α.
 Κωλεῖν, κωλεός. Κωλήν. κωλεόν.⁹⁾
 Κωλήνες, ἀκρακώλια. Κ. ἀκρακώλια.
 c. 397. l. 4. Κωλιάς, α. — Κ. α. — διὰ τὸ κώλω ἐμ-
 διατῶ κώλω. Φερεῖς εἶναι.¹⁰⁾
 Κωλιάς, Α. ἐπικολία- Κ. Α. ἐπικωλιάδος — Κω-
 δος — κολιάς, ε. λιάς, ε.
 c. 398. l. 1. Κωλώτης, α. — Κ. α. — εὐστόχως α.¹¹⁾
 εὐστόχω α.
 — l. 6. Κωμάζει, κωμανεῖ Κ. κῶμον α.¹²⁾
 α.
 — l. 10. Κωμάστην, τ. Κωμαστής. τ.¹³⁾

Hh 2

c. 398.

ficuli ex Od. K. v. 514. petitum est; Musuro vero, qui Odyssæe minus familiaris esse videtur, quam Iliadi, summo hodierni textus detrimento locus Il. B. v. 755. ubi hexameter a Lexicographo citatus eodem modo finitur, mox in mentem veniebat, quem ergo, glossæ conveniretne nec ne parum sollicitus, solita audacia integrum hic supposuit: quod, ut in nota ad glossam videmus, VV. DD. multum turbavit. Antequam Iliadis locum memoria ipsi suggererit, inepte correxerat: Κωκυτός, ὁ δύστηνος υ. Monendum porro est, quod in codice Marciano librarii imperitia exemplum aliquoties a glossa sejungatur; hinc, salva codicis scriptura, exemplum articulo ita restituo:

Κωκυτός. θ. — καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ἄδου.

Κωκυτός — ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀποβῶξ.

- 9) Prima scriptura: Κωλήν. quam et accentus indicat. Cf. VV. DD.
 10) Ita lacunam explevit. Etymologia vocis ex margine adjuncta videtur.
 11) Cyrilli Lex. Ms. Κωλώτης. ἀσπιαλαβιώτης. γαλεώτης.
 12) Scribendum: κωμῶν α. Cyr. Lexi. Ms. Κωμάζει. κωμῶν λέγει, ἢ κωμῶν ἄδει.
 13) Retinenda est codicis scriptura, accentu tantum mutato: Κωμαστήν. Lexicographus ex glossario vel auctore quodam quartum cas. descripsit.

- c. 398. l. 19. Κῶμοι, ἀσέλ- K. ἀσελγῆ α.
 γεια α.
- c. 399. l. 1. Κῶμος, ε. ὀρχή- K. ε. ὀρχήσεως ποιμένος
 σεως ἢ μένους τινός. τινός. ¹⁴⁾
- Κῶμυθα, δ. — ἰστώσι K. δ. ἰστώσι πρὸ τ.
 τ.
- l. 9. Κωμωδούμενοι, πεζό- K. παιζόμενοι π.
 μενοι π.
- l. 12. Κῶν, ν. Kῶς. ν. ¹⁵⁾
- l. 15. Κωνᾶν, περιδινεῖν. K. περιδινεῖν. ¹⁶⁾
 [νεῖω, περιέρχεται.]
- Κωνεία, ν. Κωνείαν. ν.
- Κωνῆσαι, πισσοκοπήσαι Kωνῆσαι. π. — Κρήσσαις
 — κρήσαις — τί χ. — ἦ χ.
- c. 400. l. 14. Κῶνον, π. — K. π. — στρόβιλος,
 στρόβηλος.
- l. 17. Κωνοφόρον, στρο- K. στροβιλοφόρον.
 βηλοφόρον.
- Κωνοποθήρας, ο. Κωνοποθήρας. ο. ¹⁷⁾
- c. 401. l. 4. Κωπαίδες, ε. — K. ε. — Κωπαίδι. — κω-
 Κωπαῖδη — κωπαί- παῖδας λέγουσι.
 δες λέγονται.

c. 401.

- 14) Duplicem errorem typosetha commisit; compendium v. μένους male legit, et correctionem Mufuri cum vitiosa codicis lectione conjunxit, unde monstrosa Aldinae lectio. Auctoritate Etymol. v. Κωμάζειν legendum: ἢ μέλους τινός. Hoc sensu pluribus locis apud Pindarum occurrit, inter alia: Olymp. IV. v. 15. ubi idem est quod ὕμνος, carmen in laudem victoris publice cantatum. Pyth. VII. v. 20. Lucidum prioris significatus exemplum habemus in Eurip. Phoeniss. v. 801. Cf. VV. DD.
- 15) Retinenda est codicis scriptio; respicitur ad ll. B. v. 677. Καὶ Κῶν Εὐρυπόλοιο πόλιν cet. Cf. VV. DD.
- 16) Glossa, cujus forte vitiosum νεῖω, π. interpretatio fuit, intercidisse videtur.
- 17) Correctionem typosetha neglexit. Ordo exigit Κωνοποθήρας, ut Salmasius aliique divinarunt.

- c. 401. l. 8. Κῶπ., τὸ ἄνω κ. — πλάτην. Κῶπης τὸ ἄνω κ. — πλάτη. ¹⁸⁾
 — l. 19. Κωπήλα, κοπεῶδη, Κωπήλατα. κοπαιῶδη. μ.
 μ.
 c. 402. l. i. Κωράλιον, π. Κωράλλιον, π.
 Κοραλλῆς, ο. — π σι κελίας. Κ. ο. — παρὰ Σικελοῖς. ¹⁹⁾
 — l. 10. Κωρίς, ψαλῖς. Κ. ψαλλῖς.
 Κωρύκεος η — ἐπακροαμένου. Κ. η. ἐπακροωμένου.
 c. 403. l. 2. Κωτίλλουσα, κωλακεύουσα. Κ. κολακεύουσα.
 Κωτίλλω, κωλακεύω. Κ. κολακεύω.
 — l. 8. ΚωΦᾶ, πληροῖ. Κ. πληροῖ.
 — l. ult. ΚωΦόν, α. — ποιούσιν. Κ. α. — ποιούντα.
 c. 404. l. 3. ΚωΦεῦει, μετewρίζει, φ. Κ. μετewρίζει. φ. ²⁰⁾
 Κωχεύουσα, ο. μετewρίζουσι. πιστοί με σοφοκλήης καμίκην κ. Κ. ο. μετewρίζουσι. Σοφοκλήης πιστοί με
 †
 καμίκην κ. ²¹⁾

H h 3

c. 404.

18) Exitum glossae delevit; scriptum videtur: Κῶπις. Vossio adsentior, cui verba in hoc articulo transposita esse videbantur. Cf. VV. DD.

19) In editis Κωραλλῆς a typo. An περί Σικελίαν? Circum littora.

20) Suadente ordine reponendum: Κωχεύει. Cyr. Lex. Με. Κωχεύει. μετewρίζει, καὶ Φέρει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει. Cf. VV. DD. qui idem monent.

21) Verbis mire transpositis locum obscuriorem reddidit. Lemma cum auctoris nomine, ut saepius in ejusmodi locis, intrusum videtur ex margine, ubi forte ita adscriptum erat: Σοφοκλήους Καμικοὶ vel Καμίκιοι. Quod cum quis perspexerit, senarii verba facile sic junget et corriget:

Πιστοί

- Λ
- ε. 404. 1. 11. Λᾶαν, λ. — Λ. λ. — ῥηγμίν. πόλις.
κ. 2)
 ῥηγμείν π κ.
- ε. 405. 1. 4. Λαβαγούνων, λ. Λάβε γούνων. λ.
 — 1. 7. Λαβήρεις, ποτιστη- Λ. ποτιστηρίοις.
 τηρίοις.
- 1. 11. Λαβαγορεῖν, σ. Λαβραγορεῖν. σ.
 Λαβραγορεῖς, λάβρωσ Λαβραγορεῖς. λάβρωσ —
 — ἐν τῷ δ. οἱ δὲ δ. 3)
- ε. 406. 1. 3. Λαβρεῦσαι, μ. Λαβρεῦσαι. μ.
 Λαβρὸν ἀθροῖν, π. Λάβρον. ἀθροῖν. π.
 Λαβρόνιον, ε. — πλα- Λ. ε. — πλατέος.
 τέους.
 Λάβρος, πολὺ σ. Λ. πολὺς, σ.
 Λαβρσιάων, χορτασ- Λ. χορτασμῶν ἀκόσμων.
 μὸν ἀκόσμου.
- ε. 407. 1. 2. Λάγανα, ε. — Λ. ε. — ἀρτιβραχεῖ ε. 4)
 ἀρτιβραχὴν ε.
 Λαγαριζόμενοι, σκαλεύ- Λ. σκαλεύοντες. δ.
 ονται, δ.
- 1. 9. Λαγβατόν, α. — Λ. α. — λάγανον ἐμβάλλ-
 λάγαν ἐμβάλλον- λοντα.
 τες.
 Λάγγα, ἢ τῇ τροφῇ δ. Λ. ἢ τῇ τροφῷ δ.

ε. 408.

Πιστοί με κωχεύουσιν ἔμφρουρον δεσμοῖς.

Videtur mihi Daedalus loqui, modumque exponere, quo a vinculis suorum ope liberatus ad Cocalum Camici regem fugit. Cf. VV. DD.

2) Compendium π significat quoque ποταμός, ut alio loco monui. Cf. VV. DD.

3) In ultimis correctio tythothetam latuisse videtur.

4) Legendum puto: ἄρτος βραχεῖς ε. Panis oleo inunctus. Cyr. Marinus: Λάγανα. πλακουντάρια ὡς καπυρώδη, ἀπὸ σεμιδάλεως. Λάγανον, ελαίῳ βραχεῖς ἄρτος. Cf. VV. DD.

- c. 408. l. 10. Λαγής, ὁ ε. — Λ. ὁ ε. — καταΦερής.
καταΦρής.
- c. 409. l. 5. Λαγορεῖς, ε. Λ. ε.
[Λαγόσι, λαγόνας.]
Λαγρονίτης, ε. Λ. ε. ⁵⁾
- c. 410. l. 7. Λαδοίατο, λαμ- Λασδοίατο. λαμβάνον-
βάνοιτο. το.
- l. 9. Λαδωγενῆς, ἡ Α. — Λαδωγενής. ἡ Α. — ἐγεν-
ἐγέννησεν. νήθη. ⁶⁾
- l. 13. Λάε, ε. — νεβραῶν Λ. ε. — νεβρον α.
τά α.
Λάεσι, λ. Λάεσσι, λ.
Λάτεται, σκοπεῖται, Λ. σκοπεῖτε, βλέπετε.
βλέπεται.
- c. 411. l. 3. Λαζίνης, χ. καλ- Λ. χ. καλαρίας ι.
λαρίας ι.
- c. 412. l. 1. Λαθηκῆδες, λη- Λ. λυσίκακον, παυσίλω-
σικάκον, παυσίλω- πον. ⁷⁾
πον.
- l. 15. Λαιάν, ε. — Δω- Λ. ε. — Δωριεῖς λαῖαν
ριεῖς ἐπὶ τῆς λείαν. ἐπὶ τῆς λείας. ⁸⁾
- l. 18. Λαίας, ἀσπι, κ. Λαίβας. ἀσπίδας. Κ. ⁹⁾

H h 4

c. 413.

- 5) Interposita Λαγόσι, λ. in margine archetypi adjecta videntur sine interpretatione.
- 6) Litteram expunxit; scriptum videtur aut Λαδωγενεῖς aut Λαδωγενίς.
- 7) Correctio a prima manu venit.
- 8) Supervacuum est Musuri λαῖαν, quod ob sequens ἐπὶ τῆς λ. inferuisse videtur. Ultima d'Orville ita restituit: Δωριεῖς. ἀπὸ τῆς λείας. quod reponendum censeo. Interpretationem ἐκκλησίαν a quodam, qui glossae litteras confundebat, profectum esse suspicor, primum quidem in margine notatam. Cf. VV. DD.
- 9) Lectio codicis ob feriem retinenda est, quam Musurus ex seq. glossa inepte mutavit.

- c. 413. l. 13. Λαί, ται, κ. Λαίεται. κ. ¹⁰⁾
 — l. 18. Λαιθαρεύζεν, λ. Λ. λ. ¹¹⁾
 — l. 21. Λαιλάπετος, ο. — Λ. ο. — αἴηρ ἤ.
 αἴηρ ἔστιν.
 — l. 26. Λαίμαι, ε. ὄρηται. Λαίμεται. ε. — ὄρη-
 ται. ¹²⁾
 e. 414. l. 11. Λαῖπος, κίδναι. Λ. κιναιδος, λ. ¹³⁾
 δος, λ.
 — l. 16. Λαισήια, θυραιῶ γ. Λ. θυρεῶ γ.
 Λαιήια, ε. — τῶ βύρ- Λαισήια. ε. — τῶ βύρ-
 σαις αἰγαις περι- σαις αἰγαις περι-
 βλαβεῖσθαι, πτερό- βεβληῖσθαι. πτερό-
 εντα [εἶαι] ἤ π. — εντα, ἤ π. — αἰ-
 ἀργαῖς — ἔχουσαι. γαῖαις — ἔχουσαι.
 — l. 24. Λαίσκαπραν, λ. Λαισκάπραν. λ.
 — l. 26. Λεσποδίας, ο. — Λαισποδίας. ο. — Ἄλκ-
 Ἄλκμέωνα ω. μαίωνα ω.
 c. 418. l. 1. Λάκκος, πέδα τ. Λαικκοσπέδα. τ. — λα-
 — λακὸς πέδα — κοσπέδα — καθε-
 καθημένον — λακὸς μένον — λακκοσχέ-
 σχέας — καθημέ- ας — καθειμένου
 του λάκκουσ σχέας λακκοσχέας π.
 π.
 l. 12. Λαικκόπλουτος, ὁ Λ. ὁ κ. — χρυσῶ — βε-
 κ. — χρῶνον — βε- βλημένῳ. ¹⁴⁾
 βλημένον.

c. 418.

10) Litram erast.

11) In margine tertia manu adjuncta sunt: Λαιαστής, ὁ πόρνος. καὶ Λαιμάστρια, ἡ πόρνη. Quae a Musiro deleta videntur.

12) Scriptionem codicis depravavit; reponendum est: Λαιμᾶ. Mox infra Λαιμᾶν.

13) Vitium codicis in Aldinam transit.

14) Vitium prima manu correctum est; causa erroris fuit procul dubio monogramma Ж, cujus supra meminimus.

- c. 418. l. ult. Λακπατήσαι, Λ. λακτίσαι. κ.
λακτήσαι κ.
- c. 419. l. 4. Λακρῆς, κ. — Δ. κ. — τορύνη.
τωρύνη.
- l. 10. Λακωνικός χ. — Δ. χ. — ε.
ἑδῆς, [λίανλανί.]
- l. 18. Λακωνικός, στερεός, α. Δ. στερεός. α. ¹⁵⁾
- c. 420. l. 6. Λάλαβις, λ. Λαλαμίς. λ.
- l. 15. Λάλλα, λ. — πα- Δ. λ. — παραποταμί-
ρά ποταμούς ψ. ους ψ. ¹⁶⁾
- c. 421. l. 6. Λάμια, θ. — Δ. θ. — Λίβυσσα. ¹⁷⁾
Λιβ.σσα.
- l. 9. Λάμιαν, τ. — ἦν Δάμιον. τ. — ἦν τις —
τοῖς — ὄν ε. ὄν ε.
- c. 422. l. 6. Λαμετή, η. Λαμπετή. Η.
- l. ult. Λαμπήνη, ε. — ῥά- Δ. ε. — ῥαβδίον π. ¹⁸⁾
διον π.
- c. 423. l. 7. Λαμπρέμων, λ. Λαμπρέμων. λ.
- c. 424. l. 1. Λαμπυρόν, ε. — Δ. ε. — κ.
καταπληκτικόν.
[Λαψῆταν, δώσουσιν.]

Hh 5

c. 424.

15) Cyr. Lex. Ms. Λακωνικός. στερεός. ἀνδρείος.

16) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

17) In ult. voce litteram expunxit; scriptum videtur: Λί-
βισσα. Cyr. Lex. Ms. Λάμια. θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρ-
χία Λίβυσσα, οὕτω καλουμένη.

18) Scriptura ῥαδίον (Latinorum radius) conservanda vide-
tur; vox enim a sequioris aevi scriptoribus usurpatur,
et *nimbus capitis* significat, quo sensu quoque ab Hesy-
chio adhibetur; scriptura ῥήδιον vel ρεδίον, quae in aliis
Lexicis occurrit, procul dubio vitiosa est. Ultimum ἄρ-
μα σ. quod in editis cum praecedentibus male cohaeret,
majori distinctione sejungendum est, nam interpretatio-
nem per se constituit; probant hoc Cyr. Lex. Ms. Λαμ-
πήνη. ἄμαξα βασιλική, ἢ ἄρμα σιεπαστόν. Aliud Steph.
et Theod. Λαμπήνας, ἄμαξας, ἢ σιεπαστρα. Cf. VV.
DD.

- c. 424. I. I. Λαμμωδεῖ, δ. Λ. δ.
 — I. 7. Λανίζει, λαγγάνει, Β. Λ. λαγγάζει. Β.
 Β.
 — I. 12. Λάξαι, λακτῆσαι. Λ. λακτίσαι.
 c. 425. I. 13. Λαοί, ο: — με- Λ. ο. — μεμερισμένην ἔ-
 μερισμένην τ. χεν τ.
 — I. 19. Λαοσσῶος, τ. Λαοσσόος. τ.
 c. 426. I. 1. Λαοπίζειν, ἡ λ. Λ. ἡ λ. — ε. — ἀλαζω-
 — ἐπιστροφὴν — νίας. ¹⁹⁾
 ἀλαζονίας.
 — I. 4. Λαοφόρον, δ. — λεο- Λ. δ. — λεωφόρον.
 φόρον.
 Λεπάγματα ἡ λ. Λεπάγματα. ἡ γουν λ.
 — I. 10. Λαπαξάει, ἀφα- Λαπάξαι ἀφανίσαι. ἀπ-
 νησαίη, ἀπαλλα- αλλάξαι. ²⁰⁾
 ξάει.
 — I. 12. Λαπάραϊ, τ. — Λ. τ. — ἐκκεκενωμένην κ.
 ἐκκενωμένην κ.
 Λαπαράϊ, κ. Λαπάρας, κ.
 Λαπάρας, λ. — ἐκκε- Λ. λ. ἐκκεκενωμένας.
 νωμένας.
 — I. 20. Λαπάττων, μ. λά- Λ. μ. λαγαρόν π.
 γορον ποιούν,
 — I. ult. Λαπέρσαι, λ. — Λ. λ. — Λαπέρης π.
 Λαπέρση π.
 c. 427. I. I. Λαπετ. ὄντι, λ. Λαμπετόντι. λ. ¹⁾
 Λαπήθιον, ἡ λ. — Λα- Λαπάθιον. ἡ λ. — Λα-
 πήθου π. πίθου π.
 — I. 6. Λαοπίζει, αἱ γ. Λ. οἱ γ.

c. 427.

19) In Ald. ἐπιστροφῆ culpa typ. Cf. VV. DD.

20) Incuria typosethetae Λαπάξαι in Aldinam venit, unde in ceteras postea editiones migravit. In ἀπαλλαξάει litterae transpositae sunt, ut VV. DD. optime viderunt.

1) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λαπετεῶντι.

- c. 427. l. 12. Λαπιτήν, κ. — Λ. κ. — ἄλλα.
 ἄλλα. λαπιστής, Λαπιστής. ψεύστης —
 [στεφάνη,] πιστής τρυφερός, μ. ²⁾
 — τρυφελός, μ.
- c. 428. l. 2. Λαπτής. λ. — Λ. λ. — τὸν — π. ³⁾
 τήν — πηλόν.
 Λάπττας, τοὺς ὄροφου- Λ. τ. ὄροφουνας.
 τας.
- l. 19. Λαρνευτής, α. Λ. α. ⁴⁾
- c. 429. l. 24. Λάσανα, χ. — Λ. χ. — ἀφοδευτηρίου
 ἀφροδευτηρίου δ. δ.
- c. 430. l. 5. Λάθη, χ. Λάθη. χ.
 — l. 15. Λασίοισι, δ. — ἀν- Λ. δ. — ἀνδράδεσιν. α.
 δρώσεσιν, α.
- c. 431. l. 1. Λάσιος, δ. δασύ- Λ. δ. — δασύμαλλος. π.
 μαλλος, π.
 — l. 14. Λασκαρεῖ, δ. Λασκαρεῖ, δ.
 — l. ult. Λάστος, ὁ Α. — Λ. ὁ Α. — ἡ μῆλος. ⁵⁾
 ἡ μῆλος.
- c. 432. l. 1. Λα...ν, λ. Λάσων. λ. ⁶⁾
 Λατάγει, κ. — ἀπορι- Λαταγή. κ. — ἀπορρι-
 πτομένω α. πτομένω α.
 — l. 10. Λάταξ, τ. — λ. Λ. τ. — λουτήσιν ε. ⁷⁾
 τῆσιν ε.

c. 433.

2) Bene sejunxit; optime quoque πιστής in ψεύστης mu-
 taffe videtur. Cyr. Lex. Ms. Λαπιστής. ψεύστης, προπε-
 τής. Cf. VV. DD. Nescio autem, quomodo στεφάνη
 huc pervenerit, nec alium video locum, quo referri
 potuisset. In Ald. τρυφερός culpa typ.

3) In Ald. πηλόν a typ. Cf. VV. DD.

4) Itidem incuria typ. Λαρνευτής, quod VV. DD. corre-
 xerunt.

5) In . μῆλος primam litteram delevit, scriptum videtur:
 θμῆλος.

6) Duas delevit litteras; posteriorem agnosco: Λα, ᾠν.

7) Solam erasit litteram.

‡

- ε. 433. I. II. Λατταμυῖα, Λ. πολυρήνιοι.
 πολυρήνιοι.
 — I. 14. Λατύπη, λ. — ἀποπελέκημα.⁸⁾ Λ. λ. — ἀποπελέκημα.⁸⁾
 Λατύσσει, π. — τεινάσσει — λακτιζεί.⁹⁾ Λ. π. — τεινάσσει — λακτιζεί.⁹⁾
 * ζ
 νάσσει — λακτικές.
 — I. 22. Λαύξει, κ. δαίνυται, Λ. κ. δαίνυται. ε. ¹⁰⁾
 φ.
 Λαυξία, δαρή, κ. Λ. δαρήσει. κ.
 c. 434. I. 6. Λαύρεια, τ. — Λ. τ. — χρυσᾶ μέταλλα λ.
 χρυσετάλλα λ.
 — I. 16. Λαῦσαι, περιππεῦσαι τ. Λ. περιππεῦσαι τ.
 c. 435. I. 20. Λαχαίνεν, ο. Λ. ο. — χαῖνον.
 — χαῖναν.
 Λάχανα, ν. α, τ. Λάχανα. τ. ¹¹⁾
 Λυχεῖα, ε. Λάχεια. ε.
 c. 436. I. 2. Λαχμὸν, κούρης, β. λακτισμὸς. ¹²⁾ Λαχμὸν κούρης, β. λακτισμὸς. ¹²⁾
 β. λακτισμὸς. Λαχμῶ στενόμενος, τ. Λαχμῶ στενόμενος, τ.
 — μαλλοῖς π. — μαλλοῖς π.
 Λάχνη, δ. θριξί.. χ. — Λ. δ. θριξί. ἢ χ. — κροκίς, ἢ ε. ¹³⁾
 κροκίς, ἢ ε.

c. 436.

8) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

9) Mendam ipse scriba correxit.

10) Ex codice scribendum est: δαίνυται. quod Salmasius olim reponendum voluit.

11) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λάχαννα.

12) Bene se habet codicis distinctio, male a Musuro mutata; nollem tamen pro κούρης rescribere κουρᾶς, nam κούρη eodem adhiberi potest sensu. Cf. VV. DD.

13) In θριξί.. duas delevit litteras, totidem in κροκίς, ubi κροκίς scriptum videtur.

- c. 436. l. 2. Λαχνήεντα, τ. Λ. τ. — ᾧ ε. τι
 — ὄν ἐστέγαζον τ.
 Λαχνούται, τ. δασύνε- Λ. τ. δ.
 ται.
 [Λαχνοστηνομένον, τοῖς
 μαλλοῖς πεπυκνωμέ-
 νον.]
 Λαχόντα, τ. Λ. τ. ¹⁴⁾
 — l. 22. Λάψ., υ. — ἀνα- Λάψων. υ. — ἀναφέρων
 φέρει τ. τ. ¹⁵⁾
 Λάψοι, πῖσι τ. Λ. πῖσι τ.
 — l. 26. Λάψοιται γ. — πι- Λ. γ. — πῖονταί.
 νονταί.
 [Λαῶ, λαός, θυϊκῶς.]
 Λάωμεν, λ. Λ. λ.
 [Λαῶ, λαούς, ὄχ-
 λους.]
 Λάων, ο. Λ. ο. ¹⁶⁾
 c. 437. l. 4. Λε. δα, ἦ ε. Λεάδα. ἦ ε. ¹⁷⁾
 — l. 7. Λεαίνεταί, λιούται, ε. Λ. λειούται. ε.
 Λεαντικῶς, λιῶσαι δ. Λ. λειῶσαι δ.
 — l. 13. Λεβιάδεικ, π. Βοιω- Λ. π. Βοιωτίας, ε.
 τείας, ε.
 c. 438. l. 1. Λεβηδῶν, τ. — Λ. τ. — Λευιτῶν, ε. ¹⁸⁾
 Λεβητῶν, ε.

c. 438.

14) Glossa intermedia ita scribenda est: Λάχνη στεινόμε-
 νος. τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος. Varia lectio superioris
 Λαχμῶ σ. ubi videnda VV. DD. nota.

15) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum videtur:
 Λάψη. Prima scriptura fuit procul dubio Λάψει, quo-
 cum ἀναφέρει optime stare potest.

16) Λαῶ posteriori loco superioris correctio et supple-
 mentum fuit.

17) Litteram expunxit.

18) Cyr. Lex. Ms. Λεβηδῶν. τόπος, ἐν ᾧ ἐδυσίαζον οἱ κα-
 τὰ τὴν Λιβανησίαν Ἀραβίαν Μωαβήται. Cf. VV.
 DD.

- c. 438. l. 7. Λέβια, τ. — τα-
ρίχη, κ. Λ. τ. — τὰ ῥύγχη. κ. ¹⁹⁾
- c. 439. l. i. Λεβίδων, τ. — Λ. τ. — Μωαβίτιν.
Μωαβίτην.
- l. 12. Δεγνῶσαι, ποικί- Λ. ποικίλλαι.
λαι.
- l. 15. Δεγοίμεθα, ε. — Λ. ε. — περὶν. — δ. συλ-
π ν. — διαλέγοι. λέγοι. ²⁰⁾
- [Δέγοιτο,] συλλέγοιτο.
- c. 440. l. 15. Λείαν, ὦ λ. Λειανῶ. λ.
- l. 17. Λήβηθρον, ρ. — Λεΐβηθρον. ρ. — Μακε-
Μακεδωνία, κ. δονία, κ.
- c. 441. l. 4. Λείβειν, σ. — Λ. σ. — δάκρυα λείβων,
δάκρυα. καὶ σ. ¹⁾
- Λείβων, καὶ στάζων.
- l. 7. Λεΐη, ἦ τ. — ἦ π. Λ. ἦ τ. — ἦ π. ²⁾
Λειλατέιν, π. Λειλατέιν. π.
- l. 11. Λειναν δ. — λεῖ- Δεΐηναν δ. — λεῖον ε. ³⁾
αν ε.
- l. 18. Λειλαιομένην, π. Λιλαιομένην. π.
- c. 442. l. 9. Δεΐν., ε. Δεΐνα. ε. ⁴⁾

c. 442.

19) Casauboni conjectura *ταρίχη* codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

20) Musurum memoria fefellit; scribendum est *παρὰ*, ut hodie apud Homerum legitur. Cf. VV. DD. Glossa frequens, prouti in codice scripta est, retineri debet, nam a Musuro temere et infulse mutilata est.

1) Divulsa bene adnexuit. Legerem: *δάκρυα λείβειν καὶ στάζειν*. Hoc enim, ni fallor, emendatio fuit praecedentis *τοῖς δακρύοις ῥεῖν*, quod nec sensum habet, nec Graeca locutio est.

2) Firmatur itaque insignis Clerici emendatio. Cf. VV. DD.

3) Litteram erasit.

4) Litteram in fine delevit.

- c. 442. l. 20. Λείπαρῶ, π. Λιπαρῶ. π.
 Λείπετα, ἔθλα, α. Λείπετο. ε. α. ⁵⁾
 Λειπεφορεῖναι, ε. Λεῖπε Φορῆναι. ε.
- c. 443. l. 7. Λειποτακτίσας, Φ. Λειποτακτίσας. Φ.
 Φ.
- l. 11. Λειριόεντα, α. — ^{γρ.} Λ. α. — διαὶ τοῦτο διαὶ
 διαὶ τοῦ ἔ καὶ τοῦ ἰ τοῦ ἔ καὶ τοῦ ἰ γρα-
 πτέον — τίδες, ὅ- πτέον — τίδες, ὅ-
 ὅταν δὲ ἐπέθηκα — ταν δὲ ἐπέθηκα —
 π τὸ λίαν — ληριό- παρα τὸ λίαν —
 εντα, καὶ ὅπλα λη- λειριόεντα, καὶ ὅπως
 ριόεσσα — ἰδίαν. λειριόεσσα — ἠδὲ
 αν. ⁶⁾
- c. 444. l. 3. Δειρῶς, ὁ ι. — Δειρός. ὁ ι. — κατισχνω-
 κατισχνομένης κ. μένας κ.
 Λειταί, ι. Διταί. ι.
- c. 445. l. 8. Δειοκέρης, ὁ τε- Δ. ὁ τελείως ε.
 λείους ε.
- l. 15. Δέκαμος, ὁ ἀποτε- Δ. ὁ ἀποτεταγμένος.
 ταλμένος.
- c. 446. l. 4. Δέκρανα, τ. Δ. ἡ ὠλέκρανα. τ. ⁷⁾
 — l. 7. Δεκτοί, ἀριστεῖς. λακ- Δ. ἀριστεῖς.
 τή, χ. Δακτὴ χ. ⁸⁾
- l. 15. Δελάθη, λ. ποιήσει, Δ. λ. ποιήση. παύση.
 παύσει.

c. 446.

5) Cf. VV. DD. qui glossam male divisam ex Homero optime restituerunt.

6) Textum cum lectione superscripta commiscuit. In γραπτέον litteram ante γ expunxit. Callimachi fragmentum Bentley restituit. Cf. VV. DD.

7) Voci truncatae solitam adjunxit scripturam. Cf. VV. DD.

8) Glossas male cohaerentes divisit. V. Δακτὴ cum interpretatione ex margine videtur.

- c. 446. l. 1. Δελαχεῖν, ἀψαμ. Λ. Θάψαμ. 9)
- c. 447. l. 2. Δελέχωσι, θ. — νεκροῖς.
νεκρῶν. Δελάχωσι. θ. — νεκροῖς.
- l. 16. Δελεπασμένον, εἰς
πέμψιν η. Λ. εἰς πέψιν η. 10)
- c. 448. l. 13. Δέληται, ε. Δέληστομ. ε.
- l. 18. Δελικμημένη, κο- Δελικμημένη. κοσκινευ-
σκινευθεῖσα, π. θεῖτα, π.
- l. 21. Δελιμμένος, ληφ- Δελειμμένος. λειφθεῖς. ν.
θεῖς, ν.
- c. 449. l. 7. Δελύκωμεν, π. Δελυκωμένα π.
- c. 450. l. 5. Δέξαθε, ἐπιλέ- Δ. ἐπελέξαθε. ε.
ξαθε, ε.
- l. 7. Δεοβίδας, ἀπὸ Δέσ- Δ. ἀπὸ Δέσβου τ.
βης τ.
- l. 21. Δέπας, τ. — προ- Δ. τ. — προῖσχόμενον κ.
ασχόμενον κ.
- c. 451. l. 1. Δέπας, τις ο. Δεπαστίς. ο.
- l. 9. Δέπρεον, ἢ Δεπρεά- Δέπρεοι, ἢ Δεπρεάται.
ται, [τὴν τρυβλίαν, τῆς τ. α. 11)]
οἱ δὲ] τῆς τρυφαλί-
ας, α.
- l. 16. Δεπτὴν, αὐτὸν σ. Δεπτήναυτον. σ.
- l. 21. Δεπτῆδ' εἰσι μὴ σ. Δεπτῆ δ' εἰσίθμη. σ.
Δεπτῆδευτε, μήτις α. Δεπτῆ δέ τε μήτις. α. —
— καὶ [ἦ] ε. καὶ ε.
- c. 452. l. 2. Δεπτῆλα, κα- Δέπτ' ἠλάκατα στρω-
ταστροφῶσα λ. — Φῶσα. λ. — ἔτυ-
ἔτοιμον ε. μον ε.
- Δεπτόγεα, κ. Δεπτόγεων. κ.
- l. 10. Δεπτόμιτυς, ἦ δ. Δεπτόμητις. ἦ δ.

c. 452.

9) Primam interpretationis litteram erasit.

10) In πέμψιν pro πέψιν solitum μ infititium observandum est. In Ald. Δελαπασμένον a typ. Cf. VV. DD.

11) Legendum: τῆς Τρυβλίας. Sequens οἱ δὲ τῆς T. ejusdem varia lectio est. Cf. VV. DD.

- c. 452. l. 17. Λέρνηκακῶν, π. Λέρνη κακῶν. π.
- c. 453. l. 5. Δεσβιάζειν, π. Δ. π. — στόμα τύειν —
— στόμα τύειν —
λεκάστριας ε.
- l. 8. Δεσβίσοδος, ο. — Δέσβιος ὄδος. α. — Εὐε-
εὐενετίδα — ἀντίσης νετίδην — Ἀντί-
λέσβιον ὄδον, ο. σης — Δέσβιον ὄ-
δον. ο.
- Λέσβι. αι, α. Δεσβίσαι. α. ¹²⁾
- c. 454. l. ult. Λετμός, α. — Δ. α. — σῶμα. Ἀμερίας
σῶμα μερίας — πέ- — πᾶισαι κ.
- σai κ.
- c. 455. l. 3. Λευγαλήν, ο. Λευγαλήν. ο.
- l. 6. Λευγαλέω, εὐτελῆ, Δ. εὐτελεῖ. κ.
- κ.
- l. 11. Λευκαδεπέτρην, δ. Λευκάδα πέτρην. δ.
- l. 17. Λευκαῖνα, υ. — ἤ- Δεύκαινον υ. — ἤρεσ-
ρέσσειν. σον ¹³⁾
- Λευκαὶ Φρέναι, μ. Λευκαὶ Φρένες. μ.
- c. 456. l. 1. Δευκάδος, μ. ἐν Δευκάδος. Μ. ἐν Λευκά-
λευκάδεσι — π λ. σεσιν — περι Δ. ἀκ-
ἀκτίς. τῆς.
- Λευκάσπιδας, λ. ἀσπί- Δ. λ. ἀσπίδι χρώμεγον.
- δας χρώμενος.
- l. 15. Λευκὴ θ. — κατα- Δ. θ. — κατακλυζομέ-
κλ. ζομένη. νη. ¹⁴⁾
- Λευκὴν μάζαν Φυράσοι, Δευκὴν μάζαν Φυρᾶ-
π. σοι. π.

c. 457.

12) Litteram in medio vocis erasit.

13) Lectio in archetypo superscripta cum ipso textu coaluisse videtur; primam enim scripturam mihi ita fingo:

Λευκαῖνε^{ον} υ. — ἔρεσσει^ην^{ον}.

14) Litteram deleuit; scriptum videtur: κατακλυζομένη.

- c. 457. l. 18. Λευκοπύρα, π. Λ. τ. — δῆμος.
— λιμός.
- c. 458. l. 6. Λευκοπίας, λ. Λευκωπίας. λ.
— l. 8. Λεῦρα, εὐρίσκω. Λ. εὐρίσκειν.
— l. 15. Λευσιμαωδίκτης, τ. Λευσιμαωδίκτου. τ. ¹⁵⁾
Λεύσοντες, β. μαινόν- Λ. β. μιαινόντες.
τες.
- c. 459. l. 1. Λευχαῖον, ἐπινί- Λεύχαιον. ἐπίνειον. Κ.
κιον, κ.
Λευκοποίην, τ. εὐ. ξῆ, Δεχεποίην. τ. — εὐαυξῆ,
ε. ¹⁶⁾
- l. 9. Λέχ.ον, σ. Λέχος σ. ¹⁷⁾
Λέχοισι, κ. Λέχασι. κ.
Λεχηρή, π. Λέχρια. π.
— l. 15. Λεχόες, κ. Λεχοέσας. κ.
— l. ult. Λεχόοντο, συγκαί- Λ. συνεκάθητο.
θητο.
- c. 460. l. 1. Λεχμάδ., η. Λεχμάδα. η. ¹⁸⁾
— l. 2. Λέχνη, τρόπος. Λ. τόπος.
— l. 6. Λεψιρῶ, τ. Λαιψηρός. τ.
— l. 9. Λεωκόνιτος, λ. ἢ λεω- Λ. λ. ἢ λεωκόρητος. π.
κόριτος, π.
- l. 13. Λεώλεθρος, π. ἐξο- Λ. π. ἐξωλοθρευμένος.
λοθρευμένος.
Λεώλης, τ. ἐξόλης. Λ. τ. ἐξώλης.
Λέωμι, θ. Λεῶμι. θ.
- l. ult. Λεωπετρία, λ. Λεωπέτρα. λ.
- c. 461. l. 2. Δεῶς, Ἀττικῶς, Δεῶς, Ἀττικός, ο. ¹⁹⁾
ο.

c. 461,

15) Tuto jam et absque dubitatione reponi potest: Λευσιμου δίκης. Cf. VV. DD.

16) Litteram deleuit; scriptum videtur: εὐεξῆ.

17) Itidem; scriptum videtur: Λέχεον.

18) In fine vocis duas litteras deleuit; scriptum videtur: Λεχμάδες.

19) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

- c. 461. l. 6. Ληαρίσιν, η. Διαρεῖσιν. η.
 — l. 11. Ληγείει, ἡδυπάτη. Λίγεια ἡδυπάτη.
 — l. 20. Λήθαργος, ε. — Λ. ε. — πυρετῶ.
 πειρετῶ.
 — l. 23. Ληθηκέ, ε. — ἄ- Ληθηκές. ε. — ἄγον τὸ
 γων τὰ Φάρμακα. Φάρμακον.
 c. 462. l. 2. Ληϊάδας, ε. — Λ. ε. — συλληφθείσας.
 συλληφθείσας.
 — l. 17. Λήιον, σ. — λιαί- Λ. σ. — λειαίνειν — λι-
 νειν — λι..σσοντες, μώσσοντες. β. 20)
 β.
 c. 463. l. 1. Ληίσται, π. — Λ. π. — αἱ ἀπὸ λείας
 διαπωλείας π. π. 1)
 c. 464. l. 7. Ληκυθηστής, κ. Ληκυθιστής. κ.
 Λήκυθος, τ. — λαυκαί- Λ. τ. — λαυκαίου κ.
 ου κ.
 — l. 12. Ληλάντου, π. Ληλάντειον. π. 2)
 — l. 17. Λῆμαν, χύτραισι, Λημᾶν χύτραισι, κολο-
 κολοκένταις. π. — κύνταις. π. — κο-
 κολοκένταις, ε. λοκύνταις. ε.
 c. 465. l. 4. Λήματος, οἷσι Λήματος, οἷσι πάρος. τ.
 .Φάρος, τ. — ὑπο- — ὑπεροψίας. 3)
 ψίας.
 — l. 10. Λῆμμα, θ. Λῆμα. θ. 4)
 Λημνιχειρί, ω. Λημνία χειρί. ω.
 — l. 21. Λημνίσκος, τὰς Λ. τὰς στεναὶς Σ. 5)
 σθενάς Σ.

Ii 2

c. 466.

20) In λι..σσοντες duas aut tres litteras erasit.

1) Erroris origo fuit: ΑΙΑΠΟΛΕΙΑΣ. Cf. VV. DD.

2) Sublata tantum distinctione legerem: Ληλάντου π. Cf. VV. DD.

3) Ante .Φάρος litteram expunxit; scriptum videtur: οἷ-
 σις Φάρος.

4) Cyr. Lex. Ms. Λῆμμα. κέρδος. Φρόνημα. Cf. VV. DD.

5) Cf. VV. DD. inter quos Alberti et Hemsterhuys ve-
 rum viderunt.

- c. 466. l. i. Λημνῶν, νησῶν. Λήμνων. νήσων. ⁶⁾
 Λῆμνος, ν. — ἱερῶν. Η. Λ. ν. — ἱερῶν Η. ⁷⁾
 — l. 9. Αἰναιῶν, μ. Αἰναιῶν. μ. ⁸⁾
 — l. 18. Αἰνοί, σ. — κειλό- Λ. σ. — κοιλότητες
 τητες.
 c. 467. l. 12. Αἰνώδεις, σα- Λ. σανίδες, ε.
 νίδαί, ε.
 Αἰνώδαί, λ. Λ. λ.
 [Αἰνώεται, λανθάνειν.]
 Αἰνώδων, σ. Λ. σ. ⁹⁾
 — l. 17. Αἰνώμα, δ. Αἰνώμενη. δ.
 Αἰνώμαί, ε. Αἰνώμαί. ε. ¹⁰⁾
 c. 468. l. i. Αἰνώσος, ὄ ε. — Λ. ὄ ε. — ῥάχει — αἰ
 ῥάχη — ἀστήρ.
 [Αἰνώσω, λάθω.]
 [Αἰνώσομεν, λανθάνομεν.]
 Αἰνώσαρχος, α. Λ. α. ¹¹⁾
 — l. ult. Αἰνών ἔλαβον, ι. Λείαν ἔλαβον. ι. ¹²⁾
 c. 469. l. i. Αἰνών, λείαν κ. Λειανῶ. λείαν κ. ¹³⁾

c. 469a

- 6) Accentus codicis Abreschii conjecturam (Λημνίων. νη-
 σιωτῶν) verifimillimam reddunt.
 7) Compendium v. ἱερῶν. delevit.
 8) Accentus mutationem typoseta non advertit. Cf. VV.
 DD.
 9) Interpretatio glossae deletae fuit: λανθάνει.
 10) Cf. VV. DD. quorum conjectura ad sensu codicis pro-
 batur.
 11) Posterior ex glossis ejectis ita scribenda videtur: Αἰ-
 νόσωμεν. λανθάνομεν.
 12) Ob πρᾶϊδαν, quod in fine adhaeret. Αἰνώ in Λείαν
 mutavit; at minus acute, nam ἢ πρᾶϊδαν a Graeculo
 recentiori profectum videtur; aut, si genuinum sit,
 cognatas, ut saepius, sub una voce pronunciations ex-
 ponit. Cf. VV. DD.
 13) Prima scriptura fuit: Αἰνών. quam series requirit.
 Cf. VV. DD.

- c. 469. l. 4. Διαρὸν, χ. — εὐ- Λ. χ. — ε.
 κρατον.
 [Διαρῶ, τὰ αὐτά.]
 Διαῖσαι, χ. ἐκκλῆναι. Διάσαι, χ. ἐκκλῆναι.
 Διαθεῖς, χρηθεῖς, ε. Λ. χωρηθεῖς, ε. ¹⁴⁾
 c. 471. l. 5. Λίβει, σ. ἐκκινεῖ. Λ. σ. ἐκκινεῖ.
 c. 472. l. 1. Λιβυκοί, λ. χα- Λιβυκοὶ λ. Χαμαιλέων
 μελαίων φησὶ κίβυν- φησὶ Λίβυν τὸν εὐ-
 τὸν ὑρεῖ τ. ρεῖν τ. ¹⁵⁾
 — l. 7. Λιβυστεαῖδων, αἱ Λίβυσσαι ἀηδῶν. αἱ —
 γὰρ ἐν Καρχηδόνι τῆς Κ. ¹⁶⁾
 Λιβύης [δὲ] εἰσὶ γυ-
 ναῖκες, αἱ — ἐσφα-
 γίαζον Κ.
 c. 473. l. 1. Λιβυσάτιδες, τ. Λ. τ.

H 3.

c. 473.

- 14) Cyrilli Lex. Ms. Διαθεῖς. ἀποδοθεῖς. (Forte: ἀποδυ-
 θεῖς.) ἐκκλῆνας, ἐκφυγῶν. Cf. VV. DD.
 15) Latet in κίβυντὸν nomen auctoris fabularum Libyca-
 rum Κιβυσσὸν vel Κυβισσὸν, quod Fabricius, a VV. DD.
 laudatus, olim hic reponendum censuit. Vitiosum ὑρεῖ,
 signo + antea notatum, bene emendatum est.
 16) Scribendum: Λίβυς τε ἀηδῶν, quod poetae particula
 est. Totā glossā ex scholiaste quodam descripta est: se-
 ponuntur auctoris verba, et adiungitur explicatio mo-
 ris, ad quem adluditur. Videmus jam, quod vitium
 Aldinae ἐσφραγίαζον typhotetae debeatur. Priora: αἱ
 γὰρ ἐν Κ. τῆς Λ. δὲ εἰσὶ γ. dura sunt; quapropter et δὲ,
 quod otiosum erat, a Musuro elisum videtur. Docet
 vero codicis scriptura, quod varia lectio ex margine
 cum ipso textu confarcinata sit; nam propria scholiastis
 commentatio ita incipit: Τῆς Λιβύης δὲ εἰσὶ γ. Ad v.
 Λιβύης in margine adscriptum erat: γρ. ἐν Καρχηδόνι.
 A scriba deinde, qui omnia ex margine archetypi cum
 textu conferret et constipavit, compendium γρ. (ut sae-
 pius jam observavimus) in γὰρ transformatum fuit, prae-
 fixo quoque, ut videtur, ab eodem art. αἱ. Cum hoc
 lumine concilietur illud, quod VV. DD. densis circum-
 dati tenebris loco adspargunt.

- e. 473. l. i. Λιβυστέλωστος, Λίβυς τὲ λωτός. ὁ α. ¹⁷⁾
 ὁ α.
 Λιβυφοίτην, τὸ ἐπιγνώ- Δ. τὸν ἐπιγνώμενον Λίβυ-
 μενον λιβυσινόβας. σιν. Ἰόβας.
 Λίβων, σ. Λείβων. σ.
- l. 10. Λιγαίνεις, τ. αἰδοῖ Δ. τ. ἄδει. μαστιγοῖ —
 μαστιγεῖ — ἀφορ- ἐφορμά.
 μά.
- e. 474. l. 9. Λίγδην, ο. — βά- Δ. ο. — βάθος — ἐπι-
 θους — ἐπιλήγδην. λίγδην.
- c. 475. l. 2. Λίγδος, τ. — Δ. τ. — θυσία, κ.
 θύια, κ.
- l. 6. Λίγ., ο. Λίγα. ο. ¹⁸⁾
- l. 8. Λιγ. πενές, α. ἀγε- Λιγηπελές, ἢ ὀλιγηπε-
 νές. λές. α. ἀγεννές. ¹⁹⁾
- l. 15. Λίγξ., λάγιος, κ. Λίγξ, πλάγιος, κ. ²⁰⁾
- c. 476. l. i. Λιγρόν, πικρόν, Λυγρόν. π.
 λιγυρόν, η. Λιγυρόν. η. ²¹⁾

[Λιγυρῆσιν, ὄξεσι, καὶ
 τὰ ὅμοια.]

c. 476.

- 17) Glossam doctę distinxit. Ejusdem scriptura superiori Λιβυστεαῖδων lucem adfundit. Cf. VV. DD. Nec minus dextre glossam mox insequentem correxit.
- 18) Litteram in fine erasit.
- 19) In medio vocis litteram-expunxit; scriptum videtur: Λιγηπενές. Solito more vocem truncatam per ἢ ὀλιγηπελές exposuit. Cf. VV. DD.
- 20) Duas litteras deletit; scriptum videtur: Λίγξιτλάγιος. quod signo †, postea a se deleto, notaverat. Prima scriptura fuit: Λίγξι. πλάγιος. κ. Glossam in tertio casu aliunde exscriptam Lexicographus, ut vel sexcenties, in casu recto exponebat. Scripturam a me propositam feries quoque postulat. Cf. VV. DD.
- 21) Male correxit et divisit, nam Λιγρόν contractum videtur pro λιγυρόν. Sequens λιγυρόν ex margine est, ubi præcedentis Λιγρόν emendatio fuit. In expositione πι-υρόν scriptura Λυγρόν cum Λιγρόν confundi videtur; sic apud Soph. Aj, v. 509, λυγρόν γῆρας, senectus, quae vitam tristem et amarā reddit.

- c. 476. l. i. Διγυρίζεις, μ. Δ. μ.
 — l. 13. Διζόν, ε. Διζόν, ἢ ὀλίζον. ε.
 Διζώνες, ε. Διζόνες, ἢ ὀλίζονες. ε. ²⁾
- c. 477. l. 12. Διθονεψίς, π. Δ. π. — ἀδύνατον ε.
 — ἀδυνατών ε.
- c. 478. l. 8. Δίθων χ. — δία. Δ. χ. — δίαρυγας.
 ρυγας. Δία. κρήνα. α. ³⁾
 — l. 11. Δίκηρον, α. στράκι- Δ. α. ὀστράκινον.
 νον.
- c. 479. l. 5. Δικμίτης, ε. Δικνίτης. ε.
 — l. 12. Δίκυθον, β. Δήκυθον. β. ⁴⁾
 Δικυμνίσις, βολαῖς. τῶν Δικυμνίσις βολαῖς. τοῦ ἐν
 ἐν τῷ Εὐριπίδῃ Δικυμ- τῷ Εὐριπίδῃ Δικυ-
 νίῳ — Φόκιδος κατε- μνίου — Φωκίδος
 σκεμμένο.. κατεσκευμμένου. ⁵⁾
- c. 480. l. 5. Διλυτὸ, υ. Δίλυτον. υ. ⁶⁾
 — l. 10. Διμένα κλυστόν, τ. Διμένα κλυστόν. τ. —
 — Μεγακλείδῃ α. Μεγακλείδῃς α. ⁷⁾

Ii 4

c. 480.

- 2) Immiscuit: ἢ ὀλίζον. et mox: ἢ ὀλίζονες.
 3) Ultimam cum in priori tum posteriori voce litteram delevit; scriptum videtur: Δίη. Posterioris scripturam non agnosco.
 4) Cyr. Marinus: Δίκυθον. ἀγγεῖον ἐξ ἐλαίου. ἐληροῦν. Cf. VV. DD.
 5) Locum haud intellectum depravavit. In κατεσκευμμένο. ultimam litteram delevit; reponendum est cum VV. DD. κατεσκευμμένου. Vitiosum κατεσκευμμένοι a typ. est. Priora: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Δικυμνίῳ. prouti in codice leguntur, retinenda sunt. Art. τῶν ad praecedens Δικυμνίσις β. referendus est. Cf. VV. DD.
 6) Scribendum: Δίλυ. τὸ υ. glossae articulus male adhaesit.
 7) A typhotheta habemus priori loco: Διμένα κλυτόν. quod ob sequentia ferri nequit; posteriori autem loco scribendum videtur: ἐκβεβλημένου τοῦ σ, οἶον Διμένα κλυτόν. Sic omnia cohaerent.

- c. 480. l. 16. Λίμα, υῖ Λεῖμμα. υ. ⁹⁾
- c. 481. l. 1. Λιμναγενές; λ. — Δ. Λ. — Ἀθήναις τ. —
 Ἀθήναις [ἄσ] τ. —
 λαία η.
- l. 12. Λιμοδωριεῖς, ο. — Δ. οῖ — περὶ τὴν Οἴτην
 περὶ τὴν ὕτην κ. κ. ⁹⁾
- l. 19. Λιμομηλίω, π. Λιμῶ Μηλίω π.
- c. 482. l. 5. Λιναγερωμένη, Δ. ε. — κακοσέμων. λ.
 ε. — κακοσέμων, λ.
 Λίναμα, τ. Δ. τ.
 Λιναυτία, λίγνυς κ. Λιναυτία.
 Λιγνύς. κ. ¹⁰⁾
- l. 18. Λινοί, ὅτε λ. Λινοί τε λ.
- c. 483. l. 3. Λίνον, ω. — τύ- Δ. ω. — τύλην ε.
 χην ε.
 Λίνον λίνω συνάπτεις, Λίνον λίνω συνάπτειν. π.
 π.
- l. 8. Λινοπτάζει, λινόπτ., Δ. λινοπτᾶ, ἐπὶ λίνω π. ¹¹⁾
 ἐπιλινεύει π.
- Λινόπτης, ὅ ε. — ἐμπί- Δινόπτης. ὅ ε. — ἐμπίμ-
 πτόντα θ. πτόντα θ.
- l. 17. Λίξ., πν. Δύγξ. πν. ¹²⁾
- l. 22. Λιπαίνεις, Λιπαρὸς Δ. λιπαρὸν π.
 π.
 Λιπαλείψασθαι, ε. Διπ' ἀλείψασθαι. ε.

c. 484.

8) En glossam facram, quae certo certius ex margine intrusa est.

9) In ὕτην primam litteram delevit; scriptum erat: κύτην. Eadem forte urbs, quae apud Thucydidem Κυτίον vocatur. Cf. VV. DD.

10) Ordinem a Musuro institutum typotheta neglexit. Ordini codicis series favet.

11) In λινόπτ. ultimam litteram delevit.

12) Ultima vocis littera sub Musuri litura sepulta jacet.

- c. 484. l. 9. Λιπαροῖσι πόδεσι, τ. — ὑποδύσα-
 θαι.
 Λιπαρόν, κ. — εὐδή-
 μον.
 — l. 20. Λιπαυρεῖ, α. ἔπι-
 λέλειπεν.
 — l. 22. Λίπε αὐτοῦ, κατέ-
 λιψεν ε.
c. 485. l. 1. Λιπέρνις, ὁ ε. —
 ἀργυροῦ — λειπόπο-
 λισ.
 — l. 8. Λιπογνώμαν, ὁ τ. —
 διααποβληκῶς α.
 — l. 18. Λιρᾶ, α.
 Λιριόντα, ἠδύω.
c. 486. l. 5. Λίς, δ. — πέρι
 γὰρ λίσ ἐστὶν πέρι-
 ξεστηκυῖα ὀμαλή —
 αἰτίαν.
 Λισηγένειος, λ.
 — l. 12. Λίσπη, λ. — ἄπυ-
 λος λ.
c. 487. l. 1. Λίσσεαί, λ.
c. 488. l. 14. Λιτῆραι, θαλὸν
 τ.
 — l. 17. Λιτῆ, λιτ', λ.
c. 489. l. 8. Λιτρεις, π. σαμα-
 τοδόχος.
- Λιπαροῖσι πόδεσι. τ. —
 ὑποδήσασθαι.
 Λ. κ. — εὐδομον.
 Λ. α. ἐπιλέλοιπεν.
 Λίπεν αὐτοῦ, κατέλιπεν
 ε.
 Λιπερνῆς. ὁ ε. — ἀργροῦ
 — λειπόλις. ¹³⁾
 Λ. ὁ τ. — οἷα ἀποβεβλη-
 κῶς α.
 Λιρά. α.
 Λ. ἠδύσσμα.
 Λ. δ. — Πέρι γὰρ λίσ ἐ-
 στίη πέριξ ἐστηκυῖα
 ὀμαλή — αἰτιατι-
 κήν. ¹⁴⁾
 Λίς ἠηγένειος. λ.
 Λ. λ. — ἄπυγος λ.
 Λίσσεο. λ.
 Λ. θαλλόν τ. ¹⁵⁾
 Λίτι. λιτα. λ. ¹⁶⁾
 Λ. π. σαματοδόχος.

13) Cf. VV. DD. qui λειποπόλις Hesychio reddiderunt.
 Vitiosum ἀργυροῦ ex compendio provenit.

14) Cf. VV. DD. qui ex Homero locum restituerunt.

15) In Ald. θαλαδόν culpa typ.

16) In λιτ'. ultimam litteram deleuit; vera lectio, quam
 codicis scriptura confirmat, in editis reposita est. Cf.
 VV. DD.

- ε. 489. l. 12. Λιτός, αἰπλός, Λ. αἰπλοῦς. ε.
ε.
- l. 14. Λιτρὸν, κακὸν α. Λιτρὸν κακῶν. α.
- l. 18. Λιτυέρσας, ω — Λ. ω. — Μίδου — ᾠδικῶ-
Μήδου — ἀδικώτα- τας.
τος.
- ε. 490. l. 2. Λιφαιμῆ, λίπει Λ. λείπει τ.
τ.
- l. 8. Λίχανος, ὁ [μετὰ] Λ. ὁ τ. 17)
τ.
- Λιχάζαι, ε. βάλαι. Λ. ε. βάλλειν. 18)
- l. 11. Λιχμάζει, θ. περι- Λ. θ. περιλείχει τ.
λίχει τ.
- Λιχμάς, θ. — χαμε- Λ. θ. — χαμαιπετῆς —
πετῆς — ἐπιλι. ἐπιλείχουσι.
- Λιχμήσουσι, λίζουσι. Λ. λείξουσι.
- Λιχνάζων, περιλίχων Λιχμάζων. περιλείχων
τ. τ. 19)
- ε. 491. l. 4. ΛιχνοΦυλάργυ- Λ. ὁ λ. — Φειδῶλός δέ.
ρος, ὁ λ. — Φειδῶλός. Φιλύλαος Π. 20)
Φιλύλαος πόλεσιν.
- l. 8. Λιψοπροτόνοις, τ. Λιψοπροτόνοις, τ.
- l. 11. Λιωργός, κ. Λ. κ.
- [Λόβα αἰσχύνη.]
Λιψύδριον, χ. Λ. χ. 1)

ε. 492.

17) Locum ergo Heinfius bene supplevit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Λιχάζει a typ. Cf. VV. DD.

19) Scripturam codicis Λιχνάζων retinendam censeo, quam et series requirit.

20) Particulam δὲ bene adnexuit. Reponendum: Φιλύλαος. ex quo, litteris forte quadratis exarato, natum est Φιλύλαος. Cf. VV. DD. qui testimonia adferunt. Musurus indocte correxit.

1) Glossa intermedia vitiose scripta videtur pro Λόβα vel Λώβη. Videndus Hesychi, h. v.

- c. 492. l. 2. Λοβοί, τ. — ἦ- Λ. τ. — η.
 πατι.
 [Λοβοῖσι, τὰ αὐτά.]
 Λογάδας, τ. — ψήφας Λ. τ. — ψήφους λ.
 λ.
- c. 493. l. 1. Λόγειαι, ε. Λογίαι. ε. ²⁾
 — l. 4. Λογίζεται, φ. λογί- Λ. φ.
 ζομαι, τ. Λογίζομαι. τ. ³⁾
- c. 495. l. 15. Λοιμός, π. — Λ. π. — Φασίν α. ⁴⁾
 Φάσκων α.
 — l. 19. Λοιμύεται, φθο- Λ. φθοροποιῶ.
 ροποιεῖ.
- c. 496. l. 5. Λοιδωνας, τ. — Λ. τ. — τὰ ἀφροδίσια.
 τὰς ἀφροδίσιας.
 — l. 11. Λοκρῶν, ξύνθημα Λοκρῶν ξύνθημα. παροι-
 παροιμία. μία, ἐπὶ τῶν π. —
 [Λογῆ, αὐτὸς ἀνιστῶν] συνθήκας παρέβη-
 ἐπὶ τῶν π. — συνθή- σαν τ. ⁵⁾
 κας τ.
 Λόγχι., τ. Λόγχια. τ. ⁶⁾

c. 496.

- 2) Cyr. Lex. Ms. Λογίαι. ἐκλογίαι. κερποφορίαι. Cf. VV. DD.
- 3) Bene divisit; λογίζομαι tamen, quod hic adhaeret, in margine olim ex scholiaste Comici ad glossam sequentem adjectum fuisse suspicor. Cf. VV. DD.
- 4) Vitiosum Φάσκων pro Φασίν ex solito librariorum compendio oriri potuit; hic tamen Φάσκουσιu corrigere, quod parenthesi includendum esset.
- 5) Interpositis Λογῆ, αὐτὸς ἀνιστῶν articulus male interruptus est, quod Musurus optime vidit, scienterque disjuncta articuli membra composuit; in postremis quoque lacunam ex Paroemiographis bene supplevit. Quid vero Λογῆ fit, aut quo pertineat, alii disquirant.
- 6) Litteram in fine erasit. Cf. VV. DD.

- c. 496. l. 20. Λόνδης, β. ἔρων. Λ. β. ε. ⁷⁾
 Λοξοβάμ. .σι, π. Λοξοβάμοσι. π. ⁸⁾
- c. 497. l. 7. Λοπόντα, λ. Λοπῶντα. λ.
- c. 498. l. 5. Λουτρίδες, α. — Λ. α. — ἀντλαντρίδες
 πλαντρίδες λ. λ. ⁹⁾
- l. 9. Λουτροφόρα, α. — Λ. α. — ὑδρείας τ.
- l. 12. Λούζα, β. — ἐστίν Λ. β. — ε. ο. ρ. ¹⁰⁾
 οἶκος ρ.
- Λουτροφόρος, κ. — ἀ- Λ. κ. — ἀπνευμομένη. ε.
 πνευνημένη, ε.
- c. 499. l. 11. Λόφιον, τρίμα Λ. τριῆμα τ.
 τ.
- l. 17. Λοφνήδια, λ. Λοφνήδια. λ.
- c. 500. l. 2. Λοφοπαλεῖς, ο. Λ. ο. — εἰάθησαν. — λ.
 εἰάθησαν — λόφων π. ¹¹⁾
- Λοφυνόν, ο. Λ. ἢ ὄλοφυνόν. ο. ¹²⁾
- l. 14. Λοχαγενεῖς, η. Λοχαγοί. η.
- l. 18. Λοχαῖος, κλεινόμε- Λ. κλεινόμενος. ε.
 νος, ε.
- c. 501. l. 2. Λοχιά, κ. Λοχιά. κ. ¹³⁾

c. 501.

7) A typosheta habemus ἔρων, in cuius locum substituendum est ἔρων, VV. DD. cum codice consentientibus.

8) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Λοξοβάμοσι.

9) Male correxit, nec dubium est, quin, ut apud Photium, legendum sit Πλυντρίδες vel Πλυντηρίδες. Cf. VV. DD.

10) In editis cum articulo: ἐστίν ὁ οἶκος ρ.

11) Particulam ὡς, quae in editis περιτίθεσθαι praecedit, Ms. non agnoscit. Postrema: περιτίθεσθαι ad fin. ex margine adnexa videntur. Cf. VV. DD.

12) Consueto more voci truncatae pleniorē formam ad-
 iunxit.

13) Correxerat: Λόχια. In interpretatione vocis Lexicographus, ut alibi, litterarum tantum, nec accentuum rationem habet.

- c. 501. l. 7. Λοχίαν, τ. — ἀ-
δρουός — καρπὸν Φ.
— l. 12. Λόγχη, ε. — ἐν-
λοχίσαι.
Λοχ.αίς, γ.
— l. 17. Λόχοι, Λ. — τέτ-
ταρας, π.
- Λ. τ. — ἀδρουός — καρ-
πούς Φ.
Λ. ε. — ἔλλοχίσαι ¹⁴⁾
Λοχείαις. γ. ¹⁵⁾
Λ. Λ. — τέτταρες. π.¹
- c. 502. l. 13. Λύγαιος, λίθος
εἰς τὰ ζῶδια ἢ ὁ πά-
ρις.
Λυγδαίμις, α.
c. 503. l. 11. Λυγιοεργὸν τὸ,
ἤλεκτον
c. 504. l. 2. Λυγία, π.
Λύγοις, Φ. — ἱμαντῶ-
δες, ὁ η.
Λύγος, ρ. — ἱμαντῶδες
Φ.
— l. 10. Λυγῶς, ο.
c. 505. l. 2. Λυδίζων, χ. —
διασκευασμένοι δ.
Λυδική λ. — προσ. γά-
γου — διασπᾶσαι
— δοκεῖ α.
- Λύγαιος λίθος. εἰς τὰ ζῶ-
δια, ἢ ὁ Πάριος.
Λύγδαμις. ο.
Λ. τὸ ἤλεκτρον.
Λυγία. π. ¹⁶⁾
Λ. Φ. — ἱμαντῶδες, ὁ η.
Λ. ρ. — ἱμαντῶδες Φ.
Λυγός. ο.
Λ. χ. — διασκευασμένοι δ.
Λ. λ. — προσηγάγου —
διασπᾶται — δο-
κεῖν α. ¹⁷⁾

c. 505.

14) In editis Λόγχη a typ. Servata est ex antiquo arche-
typo scriptura ἐνλοχίσαι.

15) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λοχάις. qua
scriptura Vossii conjectura firmatur. Cf. VV. DD. qui-
bus adcedere videtur Cyr. Lex. Ms. Λογίαις. (Legen-
dum: Λοχίαις.) γεννήσεσι.

16) V. λυγρᾶ, quae interpretationi immixta est, glossae
emendatio videtur. Cf. VV. DD.

17) In προσ. γάγου litteram aut nexum litterarum delevit;
scriptum videtur aut προσειγάγου, aut προσαγάγου. Po-
sterius probabilius est, prima enim scriptura fuit procul
dubio προσαγάγουσα, compendio in fine neglecto. Cf.
VV. DD.

- ε. 505. l. 2. Λυδοί, ο. — λου- Λ. ο. — λούδους Φασί.
 Φασί.
 Λυδείω ν. — οί ἐπὶ τ. Λ. ν. — ἡ ἐπεὶ τ.
 Λυδὸς τὴν θύραν ἔγκλι- Λ. τ. θ. ἐκίγκλισε. π.
 σε, π.
 Λυδὸς ε. — ἀπο.οι α. Λ. ε. — ἀποροι α. ¹⁸⁾
- ε. 506. l. 3. Λυεῖ, σ. Λύε.σ.
 — l. 6. Λύθρον, μαστιγο- Λ. μαστιγοφόρον. ἰχώρ
 φόρον χῶρος αἵμα- αἵματος τ. — ἡ τὸ
 τος [ἰχώρ] τ. — ἡ ἔκ τ. ¹⁹⁾
 ὁ ἐκ τ.
- l. 14. Λυκάβας, ὁ ε. — Λ. ὁ ε. — π. τ. λ. ²⁰⁾
 π τὸ λ.
- ε. 507. l. 4. Λυκαιχλίας, ὁ Λ. ὁ λυκόβροτος.
 λυκόβροτος.
 — l. 9. Λυκαμβίς, α. — Λ. α. — τὰς τοῦ α. ¹⁾
 τὰς τοῦ α.
 — l. 13. Λυκεῖον, φ. Λυκεῖον, Λ. φ.
 π.
 Λυκεῖον, π.
 Λυκηγενεῆ, τ. Λυκηγενεῆ. τ.
 Λυκιάδες, κ. — λ' — Λ. κ. — τριάκοντα —
 λύκειον Λακεδαιμό- λύκειον Λακεδαιμό-
 νων. νιοι. ²⁾

ε. 507.

- 18) In ἀπο.οι litteram expunxit; sub litura dignoscere mihi videor: ἀπολοι. qua scriptura VV. DD. emendatio firmatur.
- 19) Summa hic sagacitate correxit, nam χῶρος vitium est, et ἰχώρ emendatio ex margine.
- 20) Compendium typhotheta per περι reddidit; legendum παρά, quod jam in editis repositum est. Cf. VV. DD.
- 1) In editis: τὰς α. articulo omisso.
- 2) Inepta est Musuri mutatio; nec mentem perspicio, nisi forte Λακεδαιμόνιοι ad praecedens νόραμ referendum voluerit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis minime suspirabantur.

- c. 507. l. 13. Λυκηλάτους, Λ. τὰς ἐγχελεῖς.
τὰς ἐνχελείας.
- c. 508. l. 6. Λυκίσκος, ἡ μ. Δ. ἡ μ. — τρῆμα — δώ-
— τρῆμα — δώμα-
τος.
- l. 10. Λυκοθρασίης, θ. Λυκοθρασίης. θ.
- l. 12. Λυκοιμάνδρα λοιθυ- Λύκοι μάνδαλοι θυρών.
ρών.
- l. 14. Λυκόκτου θ. — νό- Λυκοκτόνου θ. — νόμιον
μον — τοὺς οὐκάλλ- — τοὺς λύκους. ε.
- l. 21. Λυκόποδες, ο. — Δ. ο. — ποδῶν — ἦσαν
πολλῶν — σα. γ. γ. 3)
- e. 509. l. 2. Λυκοστ. τοῦ ι. Δύκος. τὸ τεῦ ι. — σιδή-
— σιδήρον — καὶ [ὁ] ριον — καὶ εἰς τ. 4)
εἰς τ.
- l. 9. Λύκος ε. — ἐλπίδος. Λ. ε. — ἐλπίδος διαψευ-
δομένων. 5)
- e. 510. l. 1. Λυκόφανον, τὸν Δ. τὸν ἐχινόποδα. Μ.
ἐχίνον ποδα, Μ.
Λυκέφρων. δ. ὑψηφρων. Λ. δ. ὑψηλόφρων.
- l. 6. Λύλιος, η. — ἐκω- Δ. η. — ἐκωμαδεῖτο.
μάδει τῶ λῦμα, κ.
Λῦμα. κ. 6)
- l. 11. Λυμαιῶν, ο. Λυμεῶν. ο. 7)
- e. 511. l. 14. Λυπρῶς, ε. λυ- Δ. ε. λιπαρῶς.
παρῶς.

c. 511.

3) In σα. primam et ultimam litteram delevit; scriptum suspicor: ἴσαν. Cf. VV. DD.

4) Duas in fine vocis delevit litteras.

5) Ex Paroemiographis Hesychio ultimam vocem restituit.

6) Glossas unitas bene divisit.

7) Cyr. Lex. Ms. Λυμαιῶν. ὀλέθριος.

- c. 511. l. 16. Λυρί, ζ. Λυρίτης: ζ.
 Λύρκινον, ο. Λ. ο. ⁸⁾
- c. 512. l. 2. Λυσανδρεία, π. Λυσάνδρεια. π.
 — l. 6. Λυσίαν, ο. — ουσία μ. Λ. ο. — συνουσία μ.
- l. 15. Λυσιμελής, ε. — Λ. ε. — μελεδῶνας, τούτ-
 μελ. δόνας τὰς με- έστι, τὰς μερίμνας
 ρίμνας λύων. λύων. μελεδήματα
 θ. ⁹⁾
- Λελεδήματα θυμού.
- c. 513. l. ult. Λυχνίον, ἡ λυχ- Λ. ἡ λυχνεία. ¹⁰⁾
 νία.
- c. 514. l. 3. Λύχνος, ἡ λ. — Λ. ἡ λ. — δαίς π. ¹¹⁾
 λαίς π.
- l. 21. Λωβόμενος, χ. Λωβώμενος. χ.
 Λωγάλιον, τ. — τῶν Λ. τ. — τὸν τρέαχηλον χ.
 τραχήλων χ.
- l. 26. Λ. γασος, ταυρεία Λώγασος. ταυρεία μ. ¹²⁾
 μ.
- c. 515. l. 3. Λωισμόν, χ. ἡ Λ. χ. ἡ κ. ¹³⁾
 κλωσμόν.
- l. 5. Λωιτήνη, σι Λωιτήνη. σι.

c. 515.

8) In Ald. Λύρκιν culpa typ.

9) Separata melius hic conjuncta sunt, quam in editis, nam λύων ad praecedentia pertinet, et μελεδήματα θ. sejunctim in margine adjecta erant, ab aliquo forte, qui inter legendum versus Homericum meminerat. Cf. VV. DD. In μελ. δόνας litteram expunxit. Nollem hic τούτ-έστι a Musuro interponi, nam τὰς μερίμνας apertum vocis praecedentis scholion est, et quidem ex margine.

10) Reponatur itaque ἡ λυχνία, probantibus VV. DD.

11) Retinenda est codicis scriptura δαίς pro λαίς, quod ex quadratis oritur. Cf. VV. DD.

12) Glossae litteram erasit.

13) In editis Κλωσμένον a typ. Cf. VV. DD.

- c. 515. l. 9. Λῶλον, β. — Δ. β. — πεφωσμένον.
 πεφλωσμένον.
 — l. 11. Λῶμα, ἔραμφή, κ. Δ. ἔραφή. κ. ¹⁴⁾
 — l. 16. Λάπιστος, ὁ Π. — Λάπιστος. ὁ Π. — ἐπιρ-
 ἐπιρίψεως. ἔραψεως.
 c. 516. l. 3. Λῶπος, ἱμάτιον, Δ. ι.
 λωρόν, π.
 Λωρόν. π.
 — l. 7. Λῶστοι, ἔραμμένοι Δ. ἔρραμμένοι φ. ¹⁵⁾
 φίλοι.
 — l. 12. Λωτεῦσι δὲ, πάχ- Δωτεῦσι δὲ, πάχνης ἄν-
 νη, ἀνθῆ π. ἦ π.
 c. 517. l. 1. Λωτίβοσκον, φύλ- Δωτίβοσκον φῦλον. ο.
 λον, ο.
 Λωτός, τ. — καρπός Δ. τ. — καρπός παρὰ
 ἔ τ. ¹⁶⁾
 [ταῖς] π. τ.
 Λάτο. τερεῶτας, χ. Δωτόν τενερογλῶττες.
 χ. ¹⁷⁾
 Λωτρόν, δ. ἀλιμμα. Δ. Δ. δ. ἀλειμμα. Δ.
 Λωφᾶ, λήγειν, π. Δ. λήγει, π.

c. 518.

- 14) Cyrilli Lex. Ms. Λῶμα. τὸ εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ εἰς τὸ περιδέβρουν ἐπίβλημα ῥάκου ἐν βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου. Unde Hesychius ita superflendus videtur: ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου μέρος λῶμα. Cf. VV. DD.
 15) Minime hic de futura agitur, sed de amore et amicitia; scribatur: ἐράμενοι, φίλοι. *Amasii, amici*. Etymologus in primis emendationem tuetur; facillima quoque est litterarum α et ω permutatio ob similem in libris scriptis ductum, cuius jam supra memini. Cf. VV. DD.
 16) Cyr. Lex. Ms. Λωτός. βοτάνη εὐόδμος, ἣν ἔνιοι μυρόλυτρον κηλήσκουσιν.
 17) Ultimam in prima voce erasit litteram, glossamque turpiter depravavit.

- c. 518. l. 6. Λωϊόνων, ὠφελι- Λ. ὠφελιμωτέρων.
 μόνων.
 — l. 10. Λῶων, βελτίων. ἤ- Λῶων. βελτίων. □ ἦδος
 dos — Λῶται — ἀ- — Λῶτ — ἀσπά-
 πάλαξ. λαξ. ¹⁸⁾

M

M

- c. 519. l. 6. Μά, τ. — συ- Μ. τ. — συζεύγνυσι —
 ζεύγνυσι — κατομώ- κατομόσει — τῶ —
 σει — τὸ — τὸ ο. τῶ ο. ¹⁹⁾
 — l. 10. Μαγάδεις, α. — Μ. α. — μαγάδης —
 μ. γάδης — μαγά- μαγάδι. ²⁰⁾
 δη.
 Μαγάδεν, ω. Μαγάδιον. ω.
 c. 520. l. 7. Μάγγανα, Φ. Μ. Φ. — γοητεύματα. ¹⁾
 — γοήματα.
 — l. 12. Μαγεταναυλόν, Μαγέταν αυλόν. τὸν μ.
 [τὸν,] τὸν μ.
 — l. 19. Μαγίδες, ο. — μα- Μ. ο. — μάζας κ. ²⁾
 ξαίας κ.

c. 521.

18) Signo lacunae nihil aliud sine dubio voluit, quam ut frequentia ab articulo seponerentur, nam verbis: Λῶων, βελτίων. Hesychii in hac littera glossarium finitur; subiecta est variarum rerum congeries, quam librarius ex margine, aut aliunde, fini litterae adtexuit. Cf. VV. DD. qui hic varie disputant et corrigunt, quorumque solus Bentley verum vidit.

19) Cyr. Lex. Ms. Μά. ὄρκου δηλωτικὸν ἐπίρρημα. Μά καὶ ἡ μήτηρ, ὑποκοριστικῶς.

20) In μ. γάδης litteram erasit. Cyr. Lex. Ms. Μαγάς. σα- νίς τετράγωνος, ὑπόκουφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς νευ- ράς, καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον.

1) Cyr. Lex. Ms. Μάγγανόν τι. παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία Μαγγανεία.

2) Reponendum: μάζαι, ἄς κ. vocibus ex indistincta archetypi scriptura conglutinatis, et ξ cum ζ commutato. Cf. VV. DD.

- ε. 521. l. 7. Μάγνης, κ. βό- M. κ. βώλου π. ³⁾
λου π.
- ε. 523. l. 1. Μάζαν, α. — M. α. — μεραυγμένης κ. ⁴⁾
νεραυγμένης κόπρου.
- l. 4. Μαζενός, β. Μαζινός, β.
- l. 14. Μαζόντα, τ. Μαζώντα. τ.
- l. 18. Μαθῶμαι, ζ. Μαθῶμα. ζ.
- ε. 524. l. 6. Μαῖα, π. — M. π. — πρεσβύτιν τ. ⁵⁾
πρεσβύτην τ.
- l. 11. Μαίεσσαι, ζ. — μαι- M. ζ. — μαιώσσαν τ. ⁶⁾
άσσαν. τ.
- l. 14. Μαίευσis, μαιθαῦ, Μαίευσis.
ο. Μαιθαῦ. ο.
- l. 18. Μαιμ., ε. Μαιμᾶ. ε. ⁷⁾
- ε. 525. l. 2. Μαιμαέντι, ε. Μαιμαῶτι. ε. ⁸⁾
- l. 7. Μαιμάσσει, σφύζει, M. σ. π. ⁸⁾
π.
- l. 9. Μαιμόνων, ε. Μαινοῶν. ε. ⁹⁾

Kk 2

c. 526.

- 3) Lectionem codicis, temere a Musuro mutatam, impressa exhibent.
- 4) Retinendum procul dubio νεραυγμένης (a νόσσω vel νόπτω) ut sit, *finis in cunilum adgestus et compressus*, μεραυγμένης enim ab hoc loco alienum est et ineptum. Cf. VV. DD. Formam νάπτειν habemus in fragm. Epicteti apud Stob. Serm. CXX. p. 610. l. 6.
- 5) Cyr. Lex. Ms. Μαῖα. ἰατρὴν ταῖς ἐν τῷ τρίτειν κινδυνεύουσας γυναῖξιν βοηθοῦσα.
- 6) In editis: μαιώσσαι.
- 7) Exitum vocis erasit; scriptum suspicor: Μαιμαῖ. Cf. VV. DD.
- 8) Cf. VV. DD. qui σφύζει Hesychio reddiderunt. Cyrilli Lex. Ms. Μαιμάσσει. σφύζει. προθυμείται. πηδᾶ. κοχλάζει.
- 9) Prima scriptura fuit: Μαιμόων. Jam supra monui, quod formae contractae in antiquis glossariis saepius solvantur; nec series hac solutione truncatur, nam Μαιμόων consideratur, ut si scriptum esset Μαιμῶν. Cf. VV. DD.

- c. 526. l. 7. Μαιωνία, ἡ Λ. Μαιωνία. ἡ Λ.
 — l. 10. Μαίρα, κ. — μαί- Μ. κ. — μαίρη — Προί-
 ρήν — πρὸ τοῦ θυ- του θυγατέρα Αἰ-
 γα αἰθρας ἀδελφοῦ θρας ἀδελφὴν ε.
 ε.
 Μαίσωλος, ζ. — γενό- Μ. ζ. — γενόμενον ε.
 μενος ε.
 Μαίσων, μαγειρίον, α. Μ. μαγειρεῖον. α.
 c. 527. l. 1. Μαίωτα, λ. Μαίωτιν λ.
 c. 528. l. 2. Μακέλλη, δίκη- Μ. δίκηλλα, πλατεῖα σ.
 λα, πλατ. σκαφίον δ. 10)
 δ.
 — l. 9. Μακεσίκρανος, ε. — Μ. ε. — ἀλεκτρυόνα —
 ἀλεκτρυῶνα — γέ- λέγουσι.
 λους.
 — l. 17. Μάκος, ε. — δί- Μ. ε. — δίκηλλα.
 κελα.
 c. 529. l. 6. Μακρά, μ. — Μ. μ. — γραμματεῖα μ.
 γραμματίω μ.
 — l. 19. Μακτήριον, ἰλα- Μ. ἰλαστήριον. κάλυμ-
 στήρια, κάλυμα ι. μα ι.
 c. 531. l. 2. Μακοστρα., κ. Μακοστρακα. κ. καὶ κα-
 καὶ καρι. ρίδας. 11)
 Μαλακῶ, α. — ἦδει. Μ. α. — εἶδει.
 — l. 11. Μάλα, τί τῶν α. Μάλα τί τῶν α. 12)
 c. 532. l. 1. Μαλερόν α. στέ- Μ. α. στέαρ.
 ας.

c. 532.

10) In πλατ. ultimam litteram deleuit; scriptum videtur: πλατὺ. et legebatur olim: πλατὺ σκαφεῖον. Cf. VV. DD.

11) In prima voce exitus compendium deleuit. Cf. VV DD.

12) Solam distinctionem sustulit. Legerem: Μαλατιθῶν Cf. VV. DD. qui Μαλάττων praeferunt.

- c. 532. l. 3. Μαληκῶ παιδίω, Μαλικῶ πέδα. χ. — μα-
 χ. — μαλικῶ κ. λικά κ.
 — l. 8. Μαλακόν, η. — ἀ- M. η. — ἀθενές.
 θενή.
 — l. 15. Μάλιαν, ε. Μάλειαν. ε.
 c. 533. l. 13. Μαλκίετον, μ. M. μ. — μαλκιῆν λ.
 — μαλκιῆν λ.
 c. 534. l. 3. Μαλλός, τ. — M. τ. — καθεμένη —
 καθεμένη — μποί- πηνία, ο. ¹³⁾
 νια, ο.
 c. 535. l. 3. Μαματίδες, α. M. α. Δόλοπες.
 Δάλωπες.
 c. 536. l. 11. Μανδύας, ε. — M. ε. — πολεμικόν,
 πολεμικὸν, ἢ μαντεί- μ. ¹⁴⁾
 ας.
 e. 537. l. 1. Μανδύει, δ. Μανδύη. δ.
 — l. 4. Μανασσῆς, ε. M. ε.
 [Μανείην, μανῶ.]
 Μανήσεις, τ. M. τ.
 Μάνης, κ. — καταλε- M. κ. — καταλέγων ὀνό-
 γομένων βόλ.. ματα βόλων. ¹⁵⁾
 Μανερῶς, τ. — π μά- Μανέρως. τ. — παρὰ μ.
 γων δ. δ.
 c. 538. l. 1. Μανόν, α. — M. α. — χαῦνον. ¹⁶⁾
 χαυνόν.

Kk 3

c. 538.

13) Legendum: ποιμνια. uti et Salmasius divinavit. Lit-

tera ex correctione superscripta (ποινία) voci prae-
 fixa est.

14) Cyr. Lex. Ms. Μανδύας. εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται
 λουρίκην. Cf. VV. DD.

15) Ultimae vocis exitum delevit.

16) In Ald. compendium ultimae vocis neglectum fuit, ut
 VV. DD. suspicabantur. Cyr. Lex. Ms. Μανόν. ἀραιόν.

- ε. 538. l. 6. Μαντινέη, π. Μ. π.
 [Μαντίον, ἀντὶ τοῦ
 μαν]
 [Μάντιος, μάντεως.]
 Μαντις, ο. Μ. ο. ¹⁷⁾
 Μαντοσύνη, μαντεϊάνα. Μ. μαντεία.
 [Μαντείας, μαντείας]
 Μανυπικρὸν, ἄθαμα- Μάνυ. πικρὸν. Ἄθαμα-
 νές. νές. ¹⁸⁾
- l. 13. Μάνυσον, τὰ μίκι- Μ. τὰ μήκιστα δ.
 στα δ.
- ε. 539. l. 13. Μαργαῖ, μ. — Μ. μ. — ὕβρεις γ. ¹⁹⁾
 ὕβρεις γ.
- ε. 540. l. 2. Μαργέτης, μ. Μαργίτης. μ.
 — l. 5. Μαργήτης, μ. Μαργήτης. μ.
 Μαργ. τάτην, ε. Μαργοτάτην. ε. ²⁰⁾
- l. 9. Μαργόντες, μ. Μαργῶντες. μ.
 — l. 11. Μαργῶσαν χεῖρα, Μαργῶσαν χεῖρα. μ.
 μ.
- l. 14. Μαρηγηλλαί, α. Μαρηγηλλαῖ. α. ²¹⁾
 Μαριανδυνὸς θεῖνος, Μαριανδυνὸς θεῖνος. δαι-
 δαιμονίουσ — μαρι- μονίας — Μαριαν-
 ανδὺν, ὡς λιπερ- δηνὸν, ὡς λιτυέρ-
 σαν. σαν. ²²⁾
- ε. 541. l. 17. Μαριστόν, ε. Μ. ε. — πέπερι.
 — πεπεριῶ.

ε. 541.

17) Priorem ex deletis ita correxerat: Μαντεῖον.

18) In Ald. Μάνυυ culpa typ. Cf. VV. DD.

19) Scriptura Μαργαῖ ex archetypo translata est. VV. DD. Μαργεῖ substituerunt.

20) Litteram erasit; ex ferie procul dubio legebatur: Μαργιτάτην.

21) In editis antiquior scriptura in recentiorem transmutata est. Cf. VV. DD.

22) Ex codice reponendum: Μαριανδυνὸς θ. — Μαριανδυνὸν, ω. Cf. VV. DD.

- c. 541. l. 17. Μαρίταιον, τ. Μαριταῖον. τ.
 c. 542. l. 11. Μαρμαρυγαί, Μ. α. — λαμπηδόνες.
 α. — λαμπηδόναι.
 — l. 17. Μαρμάρω κρείεντι, Μαρμάρω ὀκρούεντι. λ.
 λ.
 — l. 19. Μάρμοιρον, λ. Μαρμαῖρον. λ.
 c. 543. l. 9. Μαρσίπιον, β. Μαρσίππιον. β. ³⁾
 — l. 16. Μαρυκάσθαι, α. — Μ. α. — ἀναμασσᾶ-
 ἀναμάσσασθαι. θαι. ⁴⁾
 — l. 18. Μάρψαι, συλλα^{εν}βήν, κ. Μ. συλλαβεῖν, κ.
 Μάρψειδ, κ. Μάρψεια, κ. ⁵⁾
 c. 544. l. 5. Μάδλη, τ. — Μ. τ. — μ. Σ. — Συν-
 μάδλη Σοφοκλῆς — δειπνοίς.
 συνδειπνοίς μάση μ. Μάση. μ. ⁶⁾
 Μασίγδουπος, β. Μασίγδουπον, β.
 c. 545. l. 3. Μαστάζεται, Μ. διαμασσᾶται.
 διαμάσσαται.
 — l. 13. Μαστήρ, ἔρεμνη- Μ. ἔρευνητής.
 τής.
 Μαστήρες, ζ. ἔρεμνῶν. Μ. ζ. ἔρευνῶντες.
 τες.
 Μάστι, μ. Μάστις. μ. ⁷⁾
 c. 546. l. 4. Μαστίζων, μα- Μ. μασσῶμενος. π. ⁸⁾
 σίμενος, π.

Kk 4

c. 546.

3) Cyr. Lex. Ms. Μάρσιππος. σάικκος, θυλάκιον, βαλάντιον.

4) Ex codice scribendum: ἀναμασσᾶσαι.

5) Memoria Musurum fefellit, nam particula δὲ ex versu Homérico (Il. O. 137.) adhaesit:

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἰτίας, ὅς τε καὶ οὐκί.

Reponendum itaque: Μάρψει δ'. κ. Cf. VV. DD.

6) Unita secrevit. Cf. VV. DD.

7) Servanda est codicis scriptura, serie iubente.

8) Scribereni: μασσῶμενος, auctoritate codicis.

- c. 546. l. 6. Μάστιξ, Φραγέ- M, Φραγέλλιον.
λιον.
— l. 17. Μασύντες, π. Μασύντης, π.
c. 547. l. 3. Μασχάλην, α. M, α. — ἐμπεπωκότες
— ἐμπεπτωκότες — εἰώθησαν καὶ
— εἰώθησαν γὰρ λ. 9)
λ.
— l. 12. Μασχάλην, τ. — Μασχαλᾶν. τ. — σχά-
σχ.σαντας π. σαντας π. 10)
— l. 15. Μασχαμνόν, Φ. M, Φ. 11)
— l. 19. Μασχαλίσματα, M, Φ. — ἀκρωτηριάσαι-
Φ. — ἀκρωτηριάσαν τες — καὶ τὰ τῶν
— καὶ τὰ τῶν ε. ε. 12)
c. 548. l. 3. Μασχαλιστής, Mασχαλιστής, ὁ δ. 13)
δ.
— l. 10. Μάται, δ. Ματαιᾶ. δ. 14)

c. 548.

9) Emendationem ἐμπεπωκότες typhotheta non advertit; mendam codicis VV. DD. postea correxerunt. Ultima ex mala interpretatione correxit, textus enim, prouti in codice legitur, nullius mutationis indiget; a sequentibus distinguenda sunt: ἐν τῷ μεθεῖν ἀρεῖν ἀνω τὴν μασχάλην. quae praecedentem senariam spectant, eiusque explicandi causa adjecta sunt. Sequitur: εἰώθησαν γὰρ λέγειν· Μασχάλην α. Cf. VV. DD.

10) In σχ.σαντας litteram expunxit. Glossam male correxit; scriptura codicis conducit ad Μασχαλᾶν, cui et series repugnat. Veriora forte tempus detegit.

11) VV. DD. Μασχαμνόν. Φ. optime restituerunt. Permutatio litt. μ et ν cum λι, in hoc codice satis obvia, ex quadratarum forma, ut alibi monui, deducenda est.

12) In verbis: καὶ τὰ τῶν. mendam ejusque correctionem (τῶν) juxta se collocatas habemus; tollatur vitium, et retineatur cum Salmasio emendatio superscripta. Cf. VV. DD.

13) Articulum interpretationi praemisit.

14) Musurum antiqua archetypi scriptura confudit; rependum: Ματαῖ. plaudentibus VV. DD.

- c. 548. l. 16. Ματαίσσει, μα- M. μαράινει.
 ραίνει.
 — l. 23. Ματρίους, τ. ἀβελ- M. τ. ἀβελτέρους.
 τήρους.
- ‡
- c. 549. l. 3. Ματήγετον, ε. Ματήγετον. ε. ¹⁵⁾
 — l. 11. Ματρώξενος, τ. Ματροξένους. τ.
 Ματρεύλιον, τ. Ματρεύλλιον. τ.
 — l. ult. Ματθαῖος, δ. — M. δ. — δ. θ. ¹⁶⁾
 δῶμα θ.
- c. 550. l. 6. Ματτυῆς, ἡ μ. M. ἡ μ. ¹⁷⁾
 Ματωθῶν, ο. Ματ τῶ θῶν. ο.
 — l. 12. Μαῦδι, λ. Μαῦδιν. λ.
 — l. 14. Μαυρίς, μ. — μι- M. μ. — μιθῶ τι π. ¹⁸⁾
 δητὸν ποιούσα.
- c. 551. l. 3. Μάχαιρα, ξ. — M. ξ. — παραζώνη. κ.
 π ζώνη, κ.
 — l. 10. Μαχᾶν, τ. M. ἀντὶ τ. ¹⁹⁾
 — l. 16. Μαχησαμένω, μ. Μαχεσσαμένω. μ. ²⁰⁾

Kk 5

c. 552.

15) Cf. VV. DD. qui mendam erudite correxerunt.

16) Lektionem codicis exhibent Glossae Mss. N. T. ex codice Marino: Ματθαῖος. δεδωρημένος. Ματθίας. δῶμα θεοῦ. Cf. VV. DD. qui δῶμα in δόμα mutarunt. An igitur a Lexicographorum doctissimo ejusmodi nugulae interferuntur? Credant alii.

17) Lincam voci subduxit, signo ‡ in margine adposito.

18) Lego: μιθωτὸν π. Mercenarii partes sustinens, mulier mercenaria. Mendosam glossae scripturam VV. DD. correxerunt.

19) Praepositionem omissam innexit.

20) Reponendum: Μαχησαμένω. Unde versus (II. A. 304.) ad quem respicitur, ita scribendus esset:

Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν.
 Hodie legitur: μαχεσσαμένω. Cf. VV. DD.

- c. 552. l. i. Μαχλωσύνη, ἡ Μαχλωσύνη. ἡ περὶ τὰ
περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀφροδίσια κ. ¹⁾
[ωσή] κ.
- l. 8. Μαψαῦρα, αἱ μά- M. αἱ μ. αἶμμοι ἢ κ. ²⁾
ταιαί αἶμμοι ἢ κ.
- l. ii. Μαψίδως, ματταί- Μαψιδίως. μ.
ως, [μαψίφωνον.]
Μαψ. φωνον, μ. Μαψίφωνον. μ. ³⁾
- l. 19. Μεγαβύζιοι λ. — M. λ. — Μεγάβυζοι.
Μεγάβυζοι. μέγα Μέγα δ. ⁴⁾
δ.

- c. 553. l. 6. Μαγαίρω, φ. Μεγαίρω. φ.
— l. 10. Μεγάλη θ. — βέν- M. θ. — Βένδην. Θρακία
δην. θρακία γ. γ.
- c. 554. l. 2. Μεγαλόνοια, υ. Μεγαλόνοια. υ. ⁵⁾
- l. 4. Μεγαλουργίας, μ. ἐρ- M. μ. ε.
γασίας.
[Μεγαλορρήμοσύνη, με-
γάλα, λαλόνων.]
Μεγαλορρήμων, ὑπερή- Μεγαλορρήμων. ὑπερή-
φανος. φανος, μεγάλα λα-
λῶν.

1) Forte: ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ὄρμη, κ. Correctionem glossae tybotheta neglexit.

2) Si Musurus scripturam codicis intactam reliquisset, nemo forte ἀνεμοί conjecisset, at omnes ἀελλαί, quod geminam Lexicographi scripturam esse censeo. Cf. VV. DD.

3) In priori glossa posterioris correctionem ex margine delevit. In Μαψ. φωνον litteram erasit; scriptum suspiror: Μαψήφωνον.

4) Adnexa optime separavit.

5) Cyrilli Lex. Ms. Μεγαλόνοια. ὑπερηφάνεια. μεγαλοφύτα.

- λῶν. καὶ Μεγαλοβ-
 ῆμοσύνη. 6)
- ε. 554. l. 8. ΜεγαλοΦυείας, Μεγαλοφυείας. μ.
 — l. 17. Μεγαρέων δ. — Μ. δ. — σκόροδα, κ.
 σκόρξίδα, κ.
 — l. 21. Μεγαρικαῖς, σ. — Μεγαρικαὶ σ. — Καλ.
 καλίας π. λίας π.
- ε. 555. l. 1. Μεγασχηδῆ, μ. Μεγασχιδῆ. μ.
 — l. 4. Μεγάσυρνος, ε. — Μ. ε. — Κνίδα.
 κνήδα.
 — l. 7. Μέγ' ἔξοχον, μ. ὑ- Μ. μ. ὑπερέχον.
 περέχων.
 Μεγῆραι, Φ. Μεγῆραι. Φ.
 Μεγείρας, Φ. Μεγῆρας. Φ.
 Μέγειρεν, ε. Μέγηρεν. ε.
- l. ult. Μεδέων, βασιλέων, Μ. βασιλεὺς, ἢ, Φροντί-
 ἢ Φροντιζόντων. ζων.
- ε. 556. l. 1. Μεδεύων, β. παρὰ Μ. β. παρὰ τὸ μέδεν —
 μηδεῖν — προνοεῖ, προνοεῖσθαι. καὶ πό-
 και π λισ. 7)

c. 556.

6) Locum turbatum egregie et sagaciter ordinavit; nam

μεγάλα λαλόνων ex correctione (λαλόνων) pro μ. λαλῶν ad Μεγαλοβῆμων pertinet, et Μεγαλοβῆμοσύνη ex alio glossario in margine adpositum erat, tanquam vox ab Hesychio praetermissa, quod et alibi factum vidimus. V. Μεγαλοουργίας sequentibus ob seriem postponenda esset.

7) Μεδεύων, βασιλεύων, est glossa in margine adjuncta, et male intrusa. Sequentia: παρὰ μ. ad fin. male a librario exscripta, cum praeced. Μεδέων arte connectenda sunt. Pro βασιλέων in priori glossa legerem βασιλεύων. Scripturam Φροντιζόντων pro Φροντίζων compendio attribuo. Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.

- c. 556. l. 4. Μέδιμον, μέτρον ὅμοιον, ἢ σχενίκων μῆ. M. μ. ο. ἢ χονίκων τες-
σαράκοντα ὀκτώ.⁸⁾
- l. 11. Μεδώμεθα, φρον-
τίζομεν, ε. M. μεδώμεθα. φροντίζομεν,
ε.
- l. 16. Μέδαις, τοῖς σκεύ-
σει τ. M. τοῖς σκεύεσι τ.
- c. 557. l. 2. Μέθεν, ε. M. ἢ ἐμέθεν. ε.⁹⁾
- l. 8. Μεθέπεις, παραγι-
νει, κ. M. παραγίνη. κ.
- l. 19. Μέθη, κ. — σκό-
τασις ο. M. κ. — σκότασις ο.
- l. 27. Μεθίω, α. M. μεθείω. α.
- c. 558. l. 6. Μεθ' ὄδον, ε —
τό κ. M. ε. — τῷ κ.
- Μεθομίλεων, ο. M. μεθομίλεον. ο.
- l. 11. Μεθόπωρον, μ. —
θήρους. M. ἢ μ. — θέρους.
- l. 13. Μεθήριον, τ. —
διαχωρίζον τοῦ τ. M. τ. — διαχωρίζον τῶν
δύο τ.¹⁰⁾
- l. 21. Μεθύουσα, ἀλοι-
φή διάβροχον — πε-
πληρωμένην ε. M. ἀλοιφή διάβροχος —
πεπληρωμένη ε.¹¹⁾

c. 559.

- 8) Nullus dubito, quin in ὅμοιον numerus et μόδιος lateant, ut apud VV. DD. egregie observatur. Lumen forte adsparget locus ex codice Ms. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Romae a me exscripto, ubi haec de *Medimna* leguntur: Μέδιμος — παρὰ Κυπρίοις διαφόρως μετρεῖται. Σαλαμίνοι, ἤγουν Κωνσταντιεῖς, ἑ μόδιον μετροῦσι τὸν μέδιμον. Πάφοι δὲ καὶ Σικελοὶ δ' μόδιον αὐτοὶ μετροῦσι. Atticorum medimnus sex modios continebat; ita ut medimnus pro locorum ac gentium varietate varii quoque valoris et ponderis fuerit.
- 9) Glossam solito perspicuitatis studio interpolavit.
- 10) Optime scripsit; nam τοῦ oritur ex articuli compendio et β', cuius cum υ permutatio frequentissima est.
- 11) Interpretatio in quarto casu adjuncta evidenter monstrat, quod glossa olim ita scripta fuerit: Μεθύουσαν ἀλοιφή. Cf. VV. DD. qui poetae locum indagaverunt.

- c. 559. l. 2. Μεθώη, π. Μεθώνη. π.
 — l. 4. Μεταγωγός, ο. — ἔ- M. ο. — ἱερεῖον τὸ ἐκλε-
 ριον τὸ λεγόμενον υ. γόμενον υ.
 — l. 8. Μειδιᾶ, γελᾶ, μει- M. γελᾶ.
 διάσμα, γ. Μειδιάσμα. γ. ¹²⁾
 Μειδιθῶν, [γρ] γελῶν. M. γελῶν.
 — l. 11. Μειζόντες, μ. Μειζόντες. μ. ¹³⁾
 — l. 15. Μείλια, μ. χαρίσ- M. μ. χαρίσματα. σπα-
 ματα. ράγματα. δ. ¹⁴⁾
 [Μειλίγματα,] ἀσπάργ-
 ματα, δ.
 — l. 20. Μελίσσεο, φιλο- M. φιλοφρονού. π.
 φρόνου, π. Μελισσέμ. ναμ, π. Μελισσέμεναμ. π. ¹⁵⁾
 c. 560. l. 1. Μειλιχίω, γ. M. γ. ἠδεῖ.
 ἠδεῖα.
 — l. 6. Μειλιχομετίδης, π. Μειλιχόμητις. ἠδύς. π.
 ἠδυγέλως, η. ἠδυγελως. η.
 Μειζοβάρβαρος, ο. — Μιζοβάρβαρος. ο. —
 οὗτ' Ἕλλην — ἔχων. οὗθ' Ἕλλην — με-
 τέχων.
 — l. 14. Μειόφρων, ἐλάφρων. M. ἐλαφρός, κ.
 κ.
 — l. 20. Μείραξ, παῖς. [μῦς M. π. ¹⁶⁾
 μὴν.]

c. 560.

- 12) Unita divisit. In sequenti glossa compendium γρ. (i. e. γράφεται) ex margine intruim delevit.
 13) Retinenda procul dubio scriptura Μείζοντες pro Μύζον-
 τες, scriptione ob pronounciationem paululum immutata.
 Cf. VV. DD.
 14) Violenta Musuri ratione reprobata, textum codicis
 servemus integrum; in ἀσπάργματα sola litt. σ. ejicien-
 da videtur, ut ἀπάργματα legatur, quod et Heinso olim
 placuit. Cf. VV. DD.
 15) Litteram erasit.
 16) Nova procul dubio in μῦς μὴν glossa latet, quam alii
 detegant.

- c. 560. l. 24. Μελαγκόρυφοι, Μ. ο. — ἄμενον δ.
ο. — ἀμείνω δ.
- e. 562. l. 8. Μελάμπελος, π. Μελάμπεπλος. π. ¹⁷⁾
— l. 12. Μελάμφυλος, ἢ Μελάμφυλλος. ἢ Σ.
Σ.
- c. 563. l. 5. Μελάνθη, ἢ θ. — Μ. ἡρυθρία τ. ¹⁸⁾
θρια τ.
- l. 14. Μελάντιος, χ. — Μ. χ. — χοιράδες, η.
χοιράδα, η.
- e. 564. l. 1. Μελαιδῆνος, κ. Μ. κ. — μελεδῶνες, α.
— μελεδῶναι, α.
- l. 18. Μελείην, τ. — με Μελίν. τ. — μελίαις —
λείαις — δένδρα. δένδρον.
- Μελείησι, δ. Μελίησι. δ.
- l. 12. Μελερόν, μ. Μαλερόν. μ. ¹⁹⁾
- l. 25. Μέλημα, ο. — Μ. ο. — φροντίζεις, α.
φροντίζεις, α.
- l. ult. Μελιρῦτοισιν, ε. — Μελιρῦτοισιν. ε. — με-
μελιρυτον, η. λιρῦτον, η.
- c. 565. l. 6. Μέλιγγας, ολοι Μέλιγγας. ολοί. τόπους.
τόπαις θ. — ἐκ τοῦ θ. — ἐκ τούτου
τ. τ. ²⁰⁾

c. 565.

17) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD̄.

18) Litteram delevit, et spiritum mutavit.

19) Cf. VV. DD̄. qui lectionem codicis rescribendam vo-
luerunt. Duae nempe pronunciationes sunt, μαλερόν
et μελερόν, posteriorem series hoc loco requirit.

20) Quid hac correctione cogitaverit, certe non perspicio.
Mutata codicis scriptura, dubium ipsi aliquod residuum
fuisse videtur, nam textui codicis lineam subjecit, et in
margine signum † adpinxit. Correctionem typotheta
male posuit, ipsi enim editum ολοιτόπους debetur. V.
ολοιτόπαις, ut in impressis, sic et in codice spiritu de-
stituta est.

- c. 565. l. 16. Μέλι ἔοικε, με ^λ Μελιέοικε. μέλιτι ο. ¹⁾
 — l. 20. Μελιηδέσ', μ. — Μ. μ. — μέλι ἡδύ. δ. ²⁾
 μελιηδέως, δ.
 Μελιηδέος, ἡδυτάτος, Μ. ἡδυτάτου, γλυκυτά-
 γλυκύτατος. του.
 Μελιηδῆς, μ. Μελιηδοῦς. μ.
 — l. ult. Μελιῶας, ὡςπερ μ. Μελίη. ὡςπερ μ. ³⁾
 c. 566. l. 1. Μελίκακι, σκεύ- Μ. σκευάσματι βρωτῶ,
 ασμά τι βρωτὸν δ. δ. ⁴⁾
 — l. 12. Μελίσσα, ο. — ἔ- Μ. ο. — ἔστι μέρος δραχ-
 στιν μέρος δραγμῆς. μῆς.
 — l. 16. Μελίσσιον, οἱ σμῆ- Μ. τὸ σμῆνος.
 νες.
 Μελισσέμεν, π. πείπειν, Μ. π. παρπέειν, π. ⁵⁾
 π.

c. 566.

- 1) Retinenda est codicis scriptura, postremis tantum emendatius ita scriptis: Μέλι ἔοικε. μέλιτι ὅμοιον ἐστί. Vitiosum ὅμοις compendiis attribuendum est. Cf. VV. DD.
- 2) Duplex erat Grammaticorum scribendi ratio: Μελιηδές a simplici μέλι deductum scribebatur Μελιηδές, compositum vero ex μέλι et ἡδύς Μελιηδέος. Posterioris scripturae exemplum μελιηδέως pro μελιηδέος male a Musuro sollicitatum est.
- 3) Glossa ad Poetam (Il. N. 178.) spectat:
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἐγχῶς· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ὡς.
 Scribendum itaque: Μελίη ὡς. ὡςπερ μελίη. ε. Cf. VV. DD.
- 4) Emendatio Casauboni auctoritate codicis probatur. Cf. VV. DD.
- 5) Ita Musurus errore calami pro παρπειῖν, quod et imeditis repositum est. Aliquis forte ex compendio (πειπειν) vitium codicis deduceret, cui quidem non refragabor; suspicor tamen, quod πείθειν prima scriptura fuerit.

- c. 566. l. 24. Μελιτένα, π. Μελίταινα. π.
 c. 567. l. i. Μελίτεον, κ. Μελιγαῖον. κ.
 Μελιτεὺς, κ. τῶν γὰρ δῆμων — σὺν αὐτῷ α.
 α. Μ. κ. τὸν γὰρ δῆμον — σὺν αὐτὸν α.
 c. 568. l. 6. Μελλέβιος, η. Μ. η. — μὴ δεδιδασκευμένος.
 — ἐκδιδασκευμένος.
 — l. 9. Μελλέποσις, ὁ μελλῶν ἀνὴρ. ιεροδοτῆς. 6)
 — l. 14. Μέλλησις, βραδύτης, μελλησμοῦ, υ. Μ. βραδύτης.
 Μελλησμοῦ. υ. 7)
 c. 569. l. 4. Μελεδῶναι, φ. Μελεδωνοί. φ. 8)
 — l. 14. Μελπῶδιοι, παίγνιοι μ. Μελπῶδιοι. παίγνια μ.
 — l. 16. Μέλαδε, ἐννοεῖ. Μ. ἐννοεῖ. 9)
 Μελῶν, ε. Μέλω. ἐν ε.
 — l. 22. Μεμαῖασι, προθυμεῖται. Μ. προθυμοῦνται.
 — l. 24. Μεμαῖνα, ἀλληλιμμένα. † Μεμαῖνα ἢ μεμαλισμένα. ἀλληλιμμένα. 10)
 c. 570. l. 10. Μεμαῖντες, π. Μ. π. — σ. προθυμοῦμενοι. π. 11)
 — σπείροντες, προθυμοῦντες, π.

c. 570.

6) Vitium μελλῶν ex quadratis oritur. In ultima voce primam litteram expunxit.

7) Unita bene divisit.

8) Cyr. Lex. Ms. Μελέσδοι. Φροντισταί, προεστηκότες, ἐπίτροποι.

9) In editis ἐνοεῖ a typ. Legendum procul dubio: ἐννοεῖ.

10) Musuri ἢ μεμαλισμένα typoseta male legit, unde Aldinae ἢ μεμαλισμένα, quod nemini jam negotium faceffet. Cf. VV. DD. quibus Musurus imposuit.

11) Miror, quod VV. DD. scripturam προθυμοῦντες non suspicati fuerint; in ed. Albertina vox male proscripta est.

- c. 570. l. 24. Μεμέρα, μ. Μέμερα. μ.¹²⁾
 c. 571. l. 18. Μεμοναμένος, Μ. ἐγκαταλελειμένος.
 ἐγκαταλελειμένος.
 — l. 22. Μεμορυχμένα, με- Μ. μ. — μ. — ἡσβολη-
 μολυμένα — μεμο- μένα, μ.¹³⁾
 λυσμένα — ἡσβολου-
 μένα. μ.
 c. 572. l. 1. Μεμυαλωμένα. Μεμυαλωμένα.¹⁴⁾
 — l. 4. Μεμυθῆσαι, ε. Μεμυθῆσαι. ε.
 — l. 20. Μεμωμημένον, κατα- Μ. καταπεφρονημένον.¹⁵⁾
 φρονημένον.
 c. 573. l. 3. Μενέκτυπος, ὁ Μ. ὁ μὴ ψοφοδεής.
 μηψοδεής.
 — l. 7. Μενεπτόλεμος, κ. — Μ. κ. — καὶ Μενεχάρης.
 καὶ χάρης.

c. 573.

12) If. Vossius, feriem ubique secutus, scripturam codicis divinavit; μέμερα, quod in fine additur, correctio est ex margine. Cyr: Lex. Ms. Μέμερα. μερίμνης ἄξια. χαλεπά. Cf. VV. DD.

13) A typosheta habemus μεμολυμένα, quod VV. DD. in devia deduxit. Sequens μεμολυσμένα praecedentis μεμολυμένα emendatio est, ejusque loco substitui debet.

14) Cf. VV. DD. qui ex Cyrillo correctionem Musuri probant, nam editum Μεμυλωμένα mendum typoshetae est. Fuit aliquis, ut ex variis locis apparet, sequioris aevi grammaticus, qui glossarium Hesychii locupletavit, illudque vocabulis, quae a Lexicographo praetermissa credidit, adauxit: haec vocabula, ut plurimum, sine interpretatione adscripta fuisse videntur. Glossam, quam hic habemus, inter ejusmodi Paralipomena referendam esse censeo.

15) Cyr. Marinus: Μεμωκημένον. κατεφεγμένον, διαβεβλημένον, κατεγνωσμένον. Mox: Μεμωκημένοι. καταπεφρονημένοι. Nihilominus tamen Hesychii lectionem servandam esse existimo. Cf. VV. DD.

- c. 573. l. 9. Μενέων, δ. προθυμι- Μ. δ. προθυμιῶν.
 ῶν μενθῆρει φροντίς. Μενθηρίσαι. φροντίσαι.¹⁶⁾
 — l. 14. Μενσοικέα, πολ- Μενσοικέα. πῆλλήν. π.
 λῆ π.
 Μενόει, καὶ ἄφατον τ. Μενσοικέα ἄκρατον. τ.¹⁷⁾
 Μενοίν., φ. Μενοινᾶ. φ.¹⁸⁾
 — l. 20. Μενοίνει, προθυμῆι, Μενοινᾶ. προθυμῆται, φ.
 φ. βούλει. βούλεται.¹⁹⁾
 — l. 25. Μένος, ι. — νοῦν ψιλῆ. Μ. ι. — νοῦς, ψυχῆ.
 c. 574. l. 5. Μενωνίδαί, τ. — Μ. τ. — ἐκ Μένωνος ἰδι-
 ἐκ μένων ἰδίων — ἐξ- ων — ἐξωστρακι-
 ωστρακιάδη. θῆναι.²⁰⁾
 — l. 8. Μεραι, ποταμῶν. Μ. ποταμός.
 — l. 11. Μέρεια, φ. μέρη Μ. φ. μέρος ε. σ.²¹⁾
 ἐνδεκατριᾶδων σ.
 c. 575. l. 4. Μέρορες, α. — Μ. α. πρὸ Φαέδοντος
 προφαέδοντος κωῦλ. Κῶν. λ.
 — l. 17. Μεσαίχμιος γ. — Μ. γ. — πόλεμον α.
 — πολέμων α.

c. 576.

- 16) Unita bene sejunxit, at male correxit; legendum suspicor: Μενθῆρ. ἢ φροντίς. Unde Suidae Μενθῆρες. αἱ φροντίδες.
 17) Lexicographus respicit locum Poetae (Od. E. 166.) ubi haec Calypso ad Ulyssē:
 Αὐτὰρ ἐγὼ σῆτον καὶ ὕδωρ καὶ δῖνον ἐρυθρὸν
 ἐνθήσω μεσοικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
 Musurus ἄφατον in ἄκρατον bene inutasse videtur. Emendari quoque potuisset: Μενσοικέα. φατόν. τ. *vinum celebre*. Videant eruditi.
 18) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Μενοίνει.
 19) Scripturae προθυμῆι — βούλει neminem moveant, nam ex compendiis natae sunt.
 20) Vera lectio ob oculos jacet, quam Musurus saltavit; legendum aut ἐκ Μενωνιδίων, aut ἐν Μενωνίδων. In ultima voce compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.
 21) Glossam integram exscripsi, quoniam edd. recentt. turpis macula inerat, quam Alberti bene diluit. Cf. VV. DD.

- c. 576. l. 6. Μεσαύχενες, Α. — πεζῆ παρεβάλλοντο — ἐν τῷ Φιλοξένω σύρω. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ' γρ Δεσαύχενες, κ. — M. Α. — διὰ τοῦ σ' γραπτέον Μεσαύχενες, ο. — π. π. — ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρω. ἔνιοι δὲ δ. — κ. ²⁾
- l. 18. Μεσημβρία, τ. — M. τ. — νότου μ. νότου μ.
- l. 20. Μεσηγεύειν, τὸ μὴ δ' ἑταίροις σ. — M. τὸ μηδετέροις σ.
- c. 577. l. 5. Μεσογάστορα ναῦται. τ. — M. Μεσογάστορα ναύταν. τ. Μεσόγας, γ. ³⁾
- l. 11. Μεσόδμα, κ. — M. κ. — δ. διαστήματα. M. γ.
- l. 17. Μεσοκουράδες, ο. — M. ο. — κουράς. — κουράν. M. ξ. ⁴⁾
- c. 578. l. 3. Μεσομφάλους, Φιάλα, ἰών ο. — M. Φιάλα. Ἰών Ο. Μεσοναίολοι, ε. — M. Μέσον αἰόλοι. ε.
- l. 7. Μεσοπαγές, ε. — M. ε. — πεπηγός τ. πεπηγός τ.

Ll a

c. 578.

2) Disjuncta bene copulavit, male vero διὰ τὸ μ̄ in διὰ τοῦ σ' mutavit; scriptiones enim, quarum Lexicographus meminit, primam tantum litteram adtinent. Reponendum ergo: διὰ τοῦ μ̄. Locum πεζῆ π. codex incutratum relinquit. In ultimis typhetha compendium γρ male per γράφεται reddidit; scribendum: γράφουσι. Cf. VV. DD.

3) Litteram delevit; scriptum videtur: Μεσόγης.

4) Interposita: Μεσόδμα, γυμνή. cum proxime praecesserint, sponte a typhetha omiffa videntur.

- c. 578. l. 7. Μεσοπαλές, κρα- M. κραδαινόμενον ε.
 δένόμενον ε.
 Μεσόπερα ἦν, μ. — τὸ M. μ. — τῶ π̄ α.
 π̄ α.
- c. 579. l. 1. Μέσπηλα, Φ. Μέσπιλα. Φ. ⁵⁾
 — l. 9. Μεσαύχενες, οἱ μέ- M. οἱ ἀπὸ μέσου τ. ⁶⁾
 σον τ.
- l. 11. Μεσσηγὺς, μ. — M. μ. — χήμαιρα. τ.
 χήμαιρα, τ.
 Μεσσηγὺς, κ. Μεσσηγίς. κ.
- l. 15. Μεσσήνη, ἡ ἀρνή. M. ἡ Ἀρήνη.
- c. 580. l. 5. Μεσοῦ, ε. Μέσου. ε.
 — l. 11. Μέστακα, τ. M. ἡ μᾶστακα. τ. ⁷⁾
- c. 581. l. 4. Μεταγνώδη, με- M. μετανεπεΐδη. ⁸⁾
 τανεπ. ᾶη.
 Μεταδαΐσομαι, μ. εὐχη- M. μ. εὐωχηθήσομαι.
 θήσομαι.
- l. ult. Μεταίχμ., μ. Μεταίχμῆ. μ. ⁹⁾
- c. 582. l. 5. Μετὰ κλέος ἦ- M. Μετὰ κλέος ἴκετ' Α. —
 κετ' α. — κλίδωνα κλήδωνα — παρού-
 — παρούσας η. σης η. ¹⁰⁾
- l. 12. Μετακόκκω, ἡμέ- M. Μετακοκκῶ. ἡμέρας με-
 ραι μεθ' ἑορτῶν ε. θεορτῶν ἢ ε.
- l. 18. Μεταλαβεῖν, τα- M. μεταλαχεῖν, μετα-
 λαχεῖν, μετασχῶν. σχεῖν.
- c. 583. l. 1. Μεταλέσβιον ὀ- M. Μετὰ Λέσβιον ὠδόν. τ.
 δόν, τ.

c. 583.

5) Glossae botanicae Mss. ex cod. Marino: Μέσπηλα. καρ-
 πὸς δένδρου ὅμοιον νηχθίου. Forte: ὅμοιος κνιδίῳ. *Fru-*
tus grano Cnidio similis.

6) Praestat codicis lectio; subintelligitur κατὰ τό.

7) Scripturam insolitam per sclemniozem explicavit.

8) In posteriori voce litteram expunxit.

9) Exitum vocis deleuit.

10) Editum παρούσην mendum typ. est; reponendum
 παρούσας. Cf. VV. DD.

- I. 9. Μετάλλεις τις, γῆ *Μεταλλῆτις. γῆ τις.*
τίς.
- I. 12. Μετάλλοιον, μῦρον *Μετάλλειον μύρον. Α.*
Α. — Φεροκράτης ἐν *Φεροκράτης ἐν τῇ Π.*
τῇ πετάλῃ.
- c. 584. I. 6. Μεταμορφοῖον, *Μεταμορφοῖ. τ.*
τ.
- I. 8. Μετάμιμον, π. *Μετ' ἀμύμονας. π. ¹¹⁾*
- I. 19. Μετανίπτρον, ἢ με- *Μ. ἢ μετανιπτρίς. ἢ μ.*
τανιπτρόν, ἢ μ. — *— ἐπὰν νίψοντα*
ἐπαννίψοντα δ. *δ. ¹²⁾*
- c. 585. I. 14. Μεταπρίκτους, *Μετ' ἀπρήκτους. α.*
α.
- I. 17. Μεταφέρων, μ. *Μεταφαίρων. μ.*
- e. 586. I. 5. Μετεξέτεροι, ὁ *Μ. ὁ η. — ἔνιοι.*
η. — ἔνιοι μεταωρι- *Μετewρίζει. υ. ¹³⁾*
ζει, υ.
- I. 9. Μετέπρεπεν, ἐκτρέ- *Μ. εὐτρέπισεν. ¹⁴⁾*
πισεν.
- Μετewρυθμάμενα, μ.* *Μετewρύθμωμένα. μ.*
- I. 20. Μετewριθήσονται, *Μετewρηθήσονται. υ.*
υ.
- Μετέχμιον, ὁ μ.* *Μεταίχμιον. ὁ μ. ¹⁵⁾*
- c. 587. I. 3. Μετ' ἦχους, με- *Μετ' ἦχου. μ. κ. ¹⁶⁾*
τά κραυγῆς.

LI 3

c. 587.

- 11) Optime correxit; compendium in fine neglectum fuit.
 Cf. VV. DD.
- 12) Scribendum: Μετανίπτραν ἢ Μετανιπτρόν. Varietas
 in solo accentu consistit.
- 13) Conjuncta divisit.
- 14) Legendum suspicor: ἐκπρεπῆς ἦν. Videndi VV. DD.
 qui simili fere modo cogitarunt.
- 15) Cyr. Lex. Ms. Μεταίχμιον. ὁ μεταξὺ δύο Φαλάγγων τῶν
 πολεμούντων τάπος. Scriptura codicis ob feriem con-
 servanda est.
- 16) Interpretationi alia vox superscripta erat, quam Mu-
 lirus delevit.

- c. 587. l. 14. Μετοίκιον, τ. M. τ. — δ. δέκα τ.
— δραγμαῖς ἰ. τ.
Μέτοικοι, ο. — δραγ- M. ο. — δ. δώδεκα τ.
μαῖς ἰβ' τ.
- c. 588. l. 22. Μέτρια, εὐθη- M. εὐθύνα α. γ.
νά ἄρχοντες γ.
- c. 589. l. 4. Μὴ ἄν, α. — οὐ. M. — οὐ.
μὴ ἀπώση.
- l. 8. Μὴ δαξέειθουρον ἄρη- M. δ' ἄξειο θούρον Ἄρηα.
μα, μὴ δὲ ἐντρέπου- μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν
των πηλίκον αἴερα. πηδητικόν Ἄρη. ¹⁷⁾
- l. 14. Μὴ δαπανῶμεν, μὴδ' M. δ' ἀπανῶμεν. μὴδ' εἰς
εἰς δαπίνων ε. ἀπίνων ε. ¹⁸⁾
- Μήδεα, β. ἐμπυρίδι βου- M. β. Ἐν πυρί δὴ βουλαί
λεύεται γένοιτο. τε γενοίατο μήδεά
τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ
Μήδεά τ' ἀνδρῶν, καὶ τὰ αἰδοῖα μῆδεα τεξερύ-
θλα ἢ κυσὶν ἄμα
δάσους. ξερύσας δάη κυσὶν
ἰμα δάσαοθαι. ¹⁹⁾
- c. 590. l. 3. Μὴ δὲ τ' αἰρῶνῃ, μὴ M. μ.
δὲ βοηθήση.

c. 590.

17) Bene sejunxit. Cum posteriori glossa conferantur, quae supra ad v. Μεμυαλωμένα monui.

18) Docte et egregie emendavit; illaesa tamen codicis scriptura, reponi posse arbitror: Μὴδ' ἄξειο — μὴδ' ἐντρέπου τ. Saepius enim, ut alibi monui, particulae compositae in libris scriptis disjunguntur. Cf. VV. DD.

19) Kusteri emendatione nil certius videtur: Μὴ δαπανῶμεν. μὴδ' εἰς δαπίνων ε. Cf. VV. DD.

20) Insigne hic librorum inscitiae exemplum videmus; necesse autem est, ut glossae Homericæ ob frequentiora vitia, quibus eas ubique obrutas offendimus, ex pervertuto et corroso codice enotatae fuerint. In iis corrigendis Musurus summa dexteritate usus est, a nobis ob doctrinam et ingenium merito suspiciendus.

- c. 590. l. 3. Μὴ δὲ ταραῶντες, Μὴ δὲ ταραωνοῦντες. μ. ¹⁾
 — l. 12. Μηδιᾶ, γελᾶ καὶ ^{μ.} Μειδιᾶ. γελᾶ. καὶ ἄνομα
 ἄνομα ἠρώιδος. ἠρώιδος, Μήδεια. ²⁾
 — l. 21. Μηδινεύς, μηδεὺς Μ. Μηδεὺς παρὰ μὲν Δω-
 πα, αμηδοτιοῦν. ρειεῦσι μηδοτιοῦν. μη-
 Μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λ. δαπλῶς. παρὰ δὲ
 Λ. ³⁾
 — l. 23. Μὴ ἐφικνούμενοι, μὴ Μ. μὴ καταλαμβάνον-
 καταλαμβάνουσι. τες.
 c. 591. l. 2. Μήνη, β. Μηνοῖ. β.
 Μηκίδες, [ἡ] αἴ μ. — Μ. αἴ μ. — αἴγες, ἡ κ.
 αἴγαι, ἡ κ.
 — l. 8. Μηκεδανόν, μικρόν. Μ. μακρόν.
 — l. 14. Μῆκος, δέπορ ἄρτε- Μῆκος δ' ἔπορ Ἄρτεμισα.
 λισ α.
 — l. 19. Μήκωνες, π. — Μ. π. — πίνης π.
 πίνης π.
 c. 592. l. 2. Μῆλα, κ. — ἐ- Μ. κ. — ἐπικράτειων δ.
 πικρατίαν δ.
 — l. 11. Μηλοβότερες, π. Μηλοβοτῆρες. π.
 — l. 19. Μήλοπα, μήλοει- Μ. μήλοειδῆ τ. ⁴⁾
 δ. σ τ.

LI 4

c. 593.

- 1) Ambae glossae eruditorum open exspectant, nam emendatione Hemsterhusii a VV. DD. prolata minime acquiescendum puto.
- 2) Musuri additamento hic minime opus est, nam, servata codicis scriptura, unicuique perspicuum erit, quod interpretatio diversas attingat scripturas. In ultimis: καὶ ἄνομα ἠρώιδος. nugatorem et marginem subodoror; mira est quoque nominis scriptura cum duplici accentu.
- 3) Disjuncta composuit, et lacunam ex ingenio supplevit. Glossam, servatis ed. Albertinae uncinulis, ita exarandam esse arbitror: Μηδινεύς. Μηδεὺς, παρὰ [Μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς.] παρὰ δὲ Λ. Cf. VV. DD.
- 4) Litteram erasit; scriptum suspicor: μήλοειδῆς. Casus obliquus casu recto exponitur.

- c. 593. l. 3. Μηλοσόη, σ. — M. σ. — ἦς τα π.
 ἦς π.
 — l. 6. Μηλώταμ, π. Μηλώταμ. π.
 — l. 11. Μήλ. θρα, β. Μήλωθρα. β. ⁵⁾
 — l. 19. Μηλώσαι, τ. — M. τ. — καθῆϊναμ —
 καθῆϊναμ — χάλκι- χαλκεῖον.
 ον.
 c. 594. l. 3. Μῆ μὲν δὴ κ. — M. — ἐναγίζουσι τοῖς ἀ-
 ἐναγιάζουσι τοῖς ἀ- πηγξαμένοις.
 πεγεραμμένοις.
 — l. 11. Μῆη, σ. — μῆνης M. σ. — μῆνις, ε. — ὄρ-
 ἔμμος καὶ περιτε- γή. ⁶⁾
 ταμένη ὄργη.
 — l. 16. Μῆνιγξ, ὑμὴν τ. M. ὑμὴν τ. ⁷⁾
 c. 595. l. 5. Μηνίσκοι, τ. — M. τ. — πέταλα περι-
 πέταλα τετραχί- τραχήλια — περι-
 λια — περιδέραια, δέραια. ⁸⁾
 [περιτραχήλια.]
 — l. 12. Μηνυθῆϊναμ βούλε- M. βούλεθαι.
 θαι. μηνύεται, μ. Μηνύεται. μ. ⁹⁾

c. 595.

5) Litteram delevit; scriptum videtur: Μήλωθρα. Aldinae Μήλωθρα a typ. est. Cf. VV. DD.

6) In Ald. ἔμμος culpa typ. Pro περιτεταμένη scribendum est παρατεταμένη. *Ira in longum protensa diuque nutrita.* Mendaa πτετ. originem ducit. Cyrilli Lex. Ms. Μῆνις. χίλος. σιότος. ὄργη ἐπίμμος, παρά τὸ μένειν. Cf. VV. DD.

7) Vitiose quoque Cyr. Lex. Ms. Μῆνιγξ. οὐ μὴν τ.

8) Correctionem περιτραχήλια ex margine adnexa bene exclusit. Corruptum τετραχήλια oritur ex πτρο. Cyr. Lex. Ms. Μηνίσκουσ. περιδέραια, περιτραχήλια. Steph. et Th. Μηνίσκουσ. περιτραχήλια, μανίκια. Cf. VV. DD.

9) Unita secrevit; glossas transpositas esse suspicor.

- c. 595. l. 19. Μηνὸνις, Λ. μην.α — Λυ-
 — λυδη. δία.¹⁰⁾
- l. 21. Μὴ ὅτι, μὴ τι γε — οὔσα δίκη, ο. — οὐκ οὔσαι δίκαι μὴ οὔ-
 — σαί. M. — οὔσαι.¹¹⁾
- c. 596. l. 3. Μὴ πά.χυ, μ. Μὴ πάγχυ. μ.¹²⁾
 Μὴ παραζήλου, μὴ ὁ- M. μὴ ὁμοιοπαθῆς.
 — μοιοπαθεῖς. Μὴ παραρῆς. μ.¹³⁾
- l. 9. Μὴ πίσει ἐμοί, μὴ ἐ- Μὴ πίσειέ μοι. μὴ ἐπίσειέ
 — πίσει ἐμοί. μοι.
- l. 13. Μήρυνθος, δ. — M. δ. — σπάρτος, β.¹⁴⁾
 — σπάρτης β.
- l. 20. Μ. ρικίζε, μ. Μηρικίζε. μ.¹⁵⁾
- c. 597. l. 8. Μῆστωρ, β. — Μῆστωρ. β. — Φρόνιμος.
 — Φρόνιμος μῆστωρ μὲν. μῆστωρ μὲν.¹⁶⁾

Ll 5

c. 597.

10) In μην.α. litteram delevit.

11) Haec in editis bene distributa sunt. Vitium Aldinae κ δίκαι oritur ex litura, quam typhotheta male capiebat; librarius enim κίκαι exaraverat, cui postea correctionem negligentius illeivit, ut κ voci praefixum videretur. Male ergo ab Alberti καὶ inferitur; cum Heinsio potius ita distinguendum esset: οὐκ οὔσαι δίκαι, μὴ οὔσαι. Cf. VV. DD.

12) Foeda interpolandi inpetigine titillatus litteram expunxit; scriptum erat: πάνχυ. antiqua archetypi scriptione, quam et series requirit. Typhotheta deinde γ pro ρ habuit, unde Ald. πάρχυ.

13) Cyr. Lex. Ms. Μὴ παραρῆς. μὴ παραπέσης, μὴ ἐπιπέσης, μὴ ἐκπέσης. Cf. VV. DD.

14) Idem: Μηρύνθος. σπάρτος. Infra: Μίρυνθος. σχοινίον.

15) Litteram delevit; scripturam Μηρικίζε, series postulat.

16) Adjectum μῆστωρ μὲν glossae emendatio est ex margine. Particula μὲν correctionibus vulgo adnectitur. Cf. VV. DD.

- c. 597. l. 8. Μήστορα Φ. Μήστωρα Φ.
 Μήστορες α. Μήστωρες α.
 — l. 15. Μὴ τέκτανε, μὴ M. μὴ ἐργάζου, μὴ κα-
 ἐργάζου. τασκευάζε.
 Μὴ κατασκευάζει, [μὴ Mητέρα θ. ¹⁷⁾
 κατὰ] μητέρα θ.
 c. 598. l. 1. Μητιέτα, ὁ εἶς M. ὁ εἶς ταχνητής σ. ¹⁸⁾
 ης
 τέχνηταις σ.
 — l. 5. Μήτη, βουλή. Μήτη. βουλή.
 — l. 7. Μητιόωσα, φ. βου- M. φ. βουλευομένη.
 λομένη.
 — l. 12. Μητιχουτεμένος, ε. Μητίχου τέμενος. ε.
 — l. 15. Μητέρα, ε. — σο- M. ε. — Σολέων, ω. ¹⁹⁾
 λίων, ω.
 — l. 21. Μητροπάτωρ, τ. Μητροπάτωρ. τ. ²⁰⁾
 c. 599. l. 1. Μητρός, ἐρινύες Μητρός Ἐρινύες. α. —
 α. — εὐξαμένη ε. εὐξαμένην ε.
 — l. 3. Μητράται, μ. M. καὶ μήτρως, μ. ¹⁾
 — l. 10. Μηχανά, τ. — ὄ- M. τ. — ὄργανά τινα μ.
 γὰ ἅ τι μ.
 — l. 14. Μηχανοράφος, κ. Μηχανοράφος. κ.
 — l. 18. Μήχας, μ. Μήχος, μ.

c. 599.

17) Locum bene ordinavit. Cyr. Lex. Ms. Μὴ τέκτανε.
 μὴ ἀποσιέπταζε. Forte: ἀποσκευάζε.

18) Ex Homero scribendum: Μητιέτα Ζεύς. τ.

19) Litteram delevit; scriptum videtur: σολίων. Vitiosum
 Μητέρα, oritur ex compendio Μῖρα, quod et Μητέρα et
 Μήτρα describi potest. A librariis ubique fere Μήτρα
 pro Μίτρα scribitur, sic Steph. et Th. Lex. Ms. Μήτρα.
 ἀνάδημα. ζώνη. Alterius scripturae rarum exemplum
 exhibet Cyrill. Marinus: Μίτρα. διάδημα. ζώνη.

20) Articulum ex II. Δ. 224. fini vocis adhaesisse suspicor:
 Μητροπάτωρ, ὃς τίτε Θεανῶ καλλιπάρηον.

1) Formam solenniore adjecit. Cf. VV. DD.

- c. 599. l. 23. Μιαίμαχαιραί, τ. — κ. πονκουράν
μιαίμαχαιραί ε.
Μιάνδρος, π. Μιαιάνδρος. π.
Μιαλόχη, οὐ τρέφει Μία λόχη, ο. — α. ³⁾
ἀγριθάκουσ.
c. 600. l. 3. Μιαραή η. — κα- Μ. η. — κατοικομένων α.
τοιχομένων α.
— l. 8. Μιάστωρ, μ. λυμαί- Μ. μ. λυμεών.
ων.
Μιαῖ, χελιδών π. — Μία χελιδών. π. — ἐμ-
ἐμβάλλειν ε. βάλλειν, ἢ ε.
— l. 22. Μιγέωσι, μ. Μιγέωσι. μ. ⁴⁾
— l. 23. Μιδάθεος, οἱ ὑπόμι- Μ. οἱ ὑπὸ Μίδα β. — ἐκ-
δα β. — ἐκτετιμῆ- τετιμῆσθαι λ.
σθαι λ.
c. 601. l. 6. Μιηνῆ, βάψει, Μιήνη. βάψη. μολύνει, ἔσ-
μολύνει, ἔσπῶσει. πῶση.
Μισχθόνος, τ. Μιῆς χθονός. τ.
— l. 10. Μίθρος, ἡ μ. συν- Μ. ἡ μ. συζευγνυμένους.
ζευγνυμένους.
— l. 14. Μικράττα, μικρα- Μικρ' ἄττα, μικρά τινα.
τινά.
Μικρολόγος, α. — εἰ- Μ. α. — Φειδωλῶ φ. ⁵⁾
δάλω φ.

c. 601.

2) In κ. πονκουράν litteram expunxit. Cf. VV. DD.

3) Ultimum δύο, quod in editis additur, in codice abest. Cf. VV. DD.

4) Glossa ad Il. B. 475. spectat:

Ῥεῖα διακρινέωσι, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσι.

Videmus, quanta cum subtilitate et diligentia critica antiqua Glossaria tractari debeant, cum loca sint, in quibus absque veritatis detrimento ne litterula quidem, quam ὡ παραγωγικὸν vocamus, abjici queat.

5) Cyr. Lex. Ms. Μικρολόγος. φνιφός, Φειδωλός.

c. 601. l. 14. Μικρόραξ, μ.	Μικρόραξ. μ.
c. 602. l. 5. Μίλητος, δ. —	M. δ. — Α.
Ἀσίας [αὐταί.]	
Μίλια, τὰ ἐξέθετα χ.	Μείλια. τὰ ἀπόθετα χ.
Μιλίγμασι, κ.	Μελίγμασι. κ.
Μίλιον, δ. — σταδίων	M. δ. — σταδίων ἑπτὰ.
ζ', οἱ δὲ ζ' ὑποδῶν	ο. — δ'. ⁶⁾
δ'.	
Μιλίσσεο, κ. — λέγειν.	Μελίσσεο. κ. — λέγειν.
Μιλισσόμενος, π.	Μελισσόμενος. π.
Μίλιχα, π.	Μείλιχα. π.
Μιλιχῆ, π.	Μελιχίη. π.
Μιλιχίη, ι.	Μελιχίη. ι.
Μιλιχίοις, γλυκίοις,	Μελιχίοις. γλυκέσι.
πραϋτικοῖς.	πραϋντικοῖς.
Μιλίχιος, π.	Μελίχιος. π.
— l. 19. Μιλτοπάριοι, μ.	Μιλτοπάριοι. μ.
c. 603. l. 8. Μιμαλλίνες, β.	M. B. Βοηδρόμοι.
Βοαιδρόμοι.	
— l. 14. Μιμάρκυς, κ. —	M. κ. — ἐπὶ ὑός. ὁ δ.
ἐπὶ ὑίος, ὁ δ.	
c. 604. l. 2. Μιμνάξεν, μ. —	M. μ. — μίμνεσιν.
μιμνῆς.	
— l. 10. Μίνα, μ. — σύκα.	M. μ. — σ.
[Μίνα, προφείσεις.]	
Μίναρ, χ.	M. χ. ⁷⁾
Μινδαλοέσσας, ἀριθμὰ,	M. ἀριθμοὶ, καὶ ἡ περὶ
καὶ τὰ περὶ ο.	τὰ ο.
— l. 17. Μινίσκη, υ.	Μηνίσκην. υ.

c. 604.

6) Vocis scripturam in Μίλιον mutaverat. Cyrilli Lex. Ms. Μίλιον. ἑπτὰ ἡμισυ στάδια. ex quibus postrema: ζ' ὑποδῶν δ' quae ob compendia male descripta sunt, corrigi debent. Ruhkenius apud VV. DD. mecum confentit.

7) Glossa interposita Latinorum *Minae* videtur.

- c. 604. l. 19. Μινυανθές, πία M. π. κ. κ. ⁸⁾
 ἄσφαλτος, κ.
- c. 605. l. 3. Μινύθουσι, φθεί- M. φθείρουσι, ε.
 ρουσι, ε.
- l. 6. Μίνυνθα, ε. — μί- M. ε. — μίνυνθα δ' ε. —
 νυθα δ' ε. — ἀπεί- ἀπείχετο μ. ⁹⁾
 χετο μ.
- l. 9. Μινυνθιδία, ή σ. — M. ή σ. — μινύθειν.
 μινυνθειν.
- Μινυνθούσι δέ, φ. Μινύθουσι δέ. φ.
 Μινυνθούσι, φ. Μινύθουσι. φ. ¹⁰⁾
- l. 15. Μινυρίζει, ο. — οί- M. ο. — ο. ή ε. ¹¹⁾
 καταχρηῆται, ή εὐφά-
 νως λέγει.
- l. 21. Μινυάριος; βραχύ M. βραχύπνος. α. ¹²⁾
 ὕπνος, α.
- l. ult. Μινώταυρος, Π. Μινώταυρος. Π.

c. 606.

8) In Ald. ἄσφόμελος culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Litteram delevit; scriptum videtur: ἀπέχετο.

10) Sunt haec variae unius ejusdemque vocis scripturae, quas Lexicographus aut ex antiquis glossariis, aut ex ipsis veterum libris, docte et diligenter enotavit, quasque adeo ad usitatiorē scripturam mutare juxta bonas critices regulas nemini licitum erit.

11) In οἰακαταχρηῆται (unitim sic exarato) mendae origo, quam Heinfus egregie detexit, facile perspicitur. Cf. VV. DD. Postrema: εὐφάνως λέγει. in margine ad praecedens Μινύρεται adjuncta fuisse videntur; suspicionem movet Cyr. Lex. Ms. Μινύρεται. κλαίει, θρήνεί. εὐφάνως λέγει. Interpretationes ex margine scribae interdum per particulam ή glossis adnectere solent.

12) Vocem male divisam scite et eleganter composuit.

c. 606. l. 4. Μίξις, κ. συνου- M. κ. σ.
σία.

[Μιξοβάμβακος, ζη εἰς
τὸ με.]

Μιξοδίη, τ. M. τ. ¹³⁾

— l. 8. Μιονεκτούμενον, ε. Μιονεκτούμενον. ε.

— l. 10. Μιρακύλιον, π. Μιρακύλλιον. π.

Μιργάβωρ, τὸ λυκό- M. τὸ λ.
Φως.

Μιργῶσαι, π. M. π. ¹⁴⁾

— l. 15. Μίρμα, ε. — κα- M. ε. — κακοπιννοῦς κ. ¹⁵⁾
κοπιννοῦς κ.

— l. 19. Μιονεξία, ε. Μιονεξία. ε.

— l. 23. Μισαγγία, κ. — M. κ. — ὕδατα μ.
ὕδατων μ.

— l. 27. Μισατίς, μίσης τῶν M. μία τ. — c. ¹⁶⁾
περὶ τὴν μητέρα τίς,
ἦν καὶ ὀμνύουσι.

c. 607. l. 1. Μισγάγκιον, τ. Μισγάγκειον. τ.

Μίσγεαι, συνέρχει. M. συνέρχει.

— l. 7. Μισγονόμος, εὐ — M. ὄπου — νέμουσι γ.
νέμουσιν γ.

c. 607.

13) Compendium ζη valet ζητητέον. Vox pertinet ad Paralipomena Hesychii ex margine, de quibus supra ad v. Μεμυαλωμένα.

14) Λακωνες, quod in ed. Albertina priori glossae adfigitur, in codice abest.

15) Scriptura κακοπιννοῦς in editis reposita est. Cf. VV. DD.

16) Glossa ita scribenda est: Μισατίς. Μίσης τ. Musurus indocte Μίσης in μία mutavit, unde postea a typosetha μίσα redditum fuit. Μίσης est dea Orphica hymno Orphico celebris. Cf. VV. DD.

c. 607. l. 10. Μισήτην, μιση- ται δ.	Μισητήν. μ. δ.
— l. 16. Μισθαρής, ὁ λ. — ἀφερῶν καὶ ἀντικα- ταλάττων.	M. ὁ λ. — ἀφαιρῶν καὶ ἀντικαταλλάττων.
c. 608. l. 7. Μίσκελος, ε.	Μίσκελλος. ε.
— l. 14. Μίστυλλον, εἰς βρα- χεῖα κ.	M. εἰς βραχέα κ.
Μισσυνή, ἡ ο.	Μισσύνη. ἡ ο.
— l. 20. Μισσοῖ, ο. — μισ- β ^α γουσι ἔνιοι.	M. ο. — μίσγους ε. ¹⁷⁾
— l. 21. Μίσγον, ο.	M. ο. ¹⁸⁾
c. 609. l. 4. Μιτράγχουσα, ω. — χρυσάων, ἡ τ.	M. ω. — χρυσῆ, ἡ τ.
Μιτρεῖ, θ.	Μίτρη. θ.
— l. 8. Μιτρεόν, π.	Μίτρεον. π.
— l. 11. Μιχθαλόεσσα, α.	M. ἡ ἀμιχθαλόεσσα. α. ¹⁹⁾
— l. 20. Μυάμων, ι. — κνή- μονες, ἡ τ.	M. ι. — μνήμονες, ἡ τ.
c. 612. l. 4. Μογξοῦντες, π.	Μοξοῦντες. π.
— l. 7. Μόγος, τόκος ε.	Μογσοστόκος E. ²⁰⁾
— l. 14. Μοεύων, ψέγων. μάλωψ, τ. — ὑδά- των.	M. ψέγων. Μάλωψ. τ. — ὕδατα. ¹⁾

c. 612.

17) Litterae superscriptae, quas Musurus delevit, voces transponendas esse indicant.

18) Ut a librariis, sic et a typhotheta nexus litterarum σχ cum αχ permutatus fuit, unde Aldinae Μίαχον, quod VV. DD. correxerunt.

19) Pleniorem vocis formam solito more interferuit.

20) In Ald. voces male divisae sunt. Cf. VV. DD.

1) Sejunxit. Glossas cum Vossio pro spuris habeo.

- c. 612. l. ult. Μόθωνας, τούς M. τούς παρατρεφομέ-
περιτρεφομένους τ. νους τ.
- c. 613. l. 4. Μοικηθμοί, τ. Μυκηθμοί. τ.
- l. 10. Μοιρηγεννές, ε. — Μοιρηγενές. ε. — γεγε-
γεγεννημέναν. νημένε.
- c. 614. l. 3. Μοιτοί, ἄντι- Μοιτοί, ἔντιμοι. π. — ο. 2)
- μοι, παροιμία Σικε-
λοῖς, ἢ γὰρ χάρις
μαί τὸν οἰνόχαριν.
- l. 9. Μοκκάνωσις, πφρο- M. — π. 3)
- νές παραβλαίσω.
- l. 11. Μολβίς, στάθμιόν M. σταθμίον τὶ ἑπτα-
τι ἑπταμηνῶιον. μναῖον.
- Μολγῶ, ν. πβλέσω, ἢ M. — ἢ α. 4)
- α.
- c. 615. l. 2. Μολγός, Α. — M. Α. — τούς ἀμέλγον-
τοῖς ἀμέλγουσι — τας — κ. κ.
- κλέπτας [εἶναι] κ.
- l. 7. Μολείνες, μ. Μολίνες. μ.

c. 615.

2) Jam nullum fere dubium erit, quin, duce codicis scri-
ptura, glossa ita legenda sit: Μοῖτον ἀντὶ μοῖτου. π. — ἢ
γὰρ χάρις, Μοῖτος. Μοῖτον. χάριν. Ultimium: Μοῖτον. χ.
scholion ex margine videtur, fini glossae adfutum. Cf.
VV. DD., Compendia, quae errori ansam dederunt, erant

procul dubio haec: Μοιτῶ ἀντὶ μοι. In ultima voce com-
pendium neglectum fuit, in prima accentus acutus con-
servabatur.

3) Loci vexati scripturam repraesentavi; cum Heinsio le-
gerem: M. παραφρόνησις. παρὰ Βλαίσω. Compendium
πφρ. lectioni favet. Cf. VV. DD.

4) Ex codice scribendum: παραβλέσω, i. e. παρὰ Βλαίσω.
ut VV. DD. emendarunt. Male in Ald. περιβλέσω.

- c. 615. l. 21. Μολούρις, α. Μολουρίς. α.
 c. 616. l. 2. Μολπαστής, σ. Μ. σ. μολπάστρη δ.
 μολπάστρες δ.
 — l. 13. Μολυβδαίνη, μολυ- Μ. μολυβίδι.
 βίδη.
 Μολυβδῖς, σ. τι [ζ'] ε. Μ. σ. τι ε.
 — l. 25. Μομοκύκια, τ. Μομοκύκια. τ. ?)
 c. 617. l. 1. Μομμῶ. ὁ η. Μομμῶ. ὁ η.
 — l. 4. Μόμφεις, δ. Μόμφεις. δ.
 — l. 7. Μονάς, ἀριθμός, ἡ Μ. α. ἡ ἕξ μοῖραι τῶν ἑ-
 ἕξ μοῖραι τῶν ζ' δε- πτάδων. ?)
 ὠν.

c. 618.

- 5) Salmasii conjecturam (Μομολύκια) codicis scriptura confirmat.
 6) Mendosum δέων natum est sine dubio ex αἰώνων, com-
 pendio in sine neglecto, ita ut Salmasii emendatio sum-
 mam prae se ferat veritatis speciem. Cf. VV. DD. Haec
 Christiana sunt; antiquiores, Orphicas nempe et Pytha-
 goricas, de Μόναδὸς opinioniones Jo. Lydus Περὶ μηνῶν
 (apud me ineditus) exscripsit, quarum particulam, ubi
 de Monadis vi et valore agitur, in gratiam eruditorum
 hic adnectam: Ὁ Πυθαγόρας τὴν Μονάδα ὑπεριόνδα κα-
 λεῖ, διὰ τὸ πάντων ὑπερεῖναι τῇ οὐσίᾳ· ὡς περ καὶ ὁ νοη-
 τὸς ἥλιος, ὑπὲρ τὰ ὄντα ἔχων τὸ εἶναι, ὑπεριόνδης κέκλη-
 ται. ἀναφέρεται δὲ ἥλιος εἰς Μονάδα, ὡς εἰκὼν ἐκείνης, οὐκ
 αὐτὸς ὢν ἡ Μονάς, ἀλλὰ μὴν (Forte: μὴν. ἰ. e. κατ' αὐ-
 τὸν, per se.) καὶ ἀνάμας, κάματος γὰρ ἐν τοῖς συνδέτοις.
 Ἡ δὲ Μονάς ἀπλήρῃ καὶ ἀρρήν, ὅτι δὴ γονιμωτάτη, καὶ τῶν
 μετ' αὐτὴν αἰτία· καὶ ὅπως συνιδεῖν εὐκόλον, εἰ γὰρ τις τὰ
 τέσσαρα καὶ εἰκοσι στοιχεῖα (τὰ γράμματα λέγω) εἰς ἀριθ-
 μούς συλλογίσεται, εὐρήσει τρισχιλίους ἑννακισίους ἑννε-
 νήκοντα ἑννέα τοὺς πάντας, οἷς προστιθεμένης τῆς ἑξακι-
 σχιλίας διμοιάδος, εἰ πάντες συλλογισθήσονται, ἑννακι-
 σχιλιοὶ ἑννακισιοὶ ἑννενήκοντα ἑννέα ἀριθμοί, μεθ' οὓς
 οὐδὲν παρὰ τὴν Μονάδα λελείφεται· ὅθεν τὴν αὐτὴν ἐπέ-
 χει γραμμὴν ἢ Μυριάς τῇ Μονάδι, ὡς ἀρχῆς αὐτῆς ἄμα
 καὶ πέρατος οὐσῆς τῶν ἀσωμάτων οὐσιῶν, ὧν εἰσι παραδείγ-

Mm

μκτα

- c. 618. l. 9. Μονολόγιστον, μονοκλόνως. M. μονόκλονος.
 Μονόλοπα, μ. Μονόλωπα. μ.
 — l. 17. Μονονομοσιτων, ειλώντων ἄρχοντας. M. ε. α. 7)
 — l. 19. Μογοπείρας, τ. — M. τ. — ἄθρους, α.
 ἄθρους, α.
 Μονόρηξ, ἀπορρηγμένος, ἀποσπασμένος. M. ἀπερρηγμένος, ἀποσπασμένος.
 c. 619. l. 16. Μανοψα, μ. Μονοψάδης. μ.
 c. 620. l. ult. Μόρμοι, Φόβοι κοινοί. M. Φόβοι κοινοί. 8)
 c. 621. l. 8. Μορμύρεσκεν, ἀνεκύκα. M. α. 9)
 Μορμύρη, π. M. π. 10)
 — l. 16. Μορμύρος, ι. Μορμύρος. ι.
 — l. 21. Μόροιο, θανάτοιο. M. θανάτοιο.
 μόρος, φ. Μόρος. φ.

c. 622.

ματα οἱ ἀριθμοί. Ὁρφεὺς δὲ τὸν ἕνα ἀριθμὸν Ἄγυιέα καλεῖ, τούτῃστιν ἀμερῇ, οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ περὶ αὐτὸν οὐχ ἡμιόλιον, οὐκ ἐπίτριτον, τέλειος ἐπεὶ ὄλος· διαφέρει δὲ Μονὰς Ἐνός, ἣ διαφέρει ἀρχέτυπον εἰκόνας, παράδειγμα μὲν γὰρ ἡ Μονὰς, μίμημα δὲ Μονάδος Ἐν.

7) Locum exscripti, cum a Criticis male tractatus sit et corruptus. Nimia Criticorum sedulitas veterum scriptis saepius nocuit. Si quis liberiori mente glossam consideret, mox videbit articulum ex interpretatione vocis adhaesisse, eumque cum sequentibus ita jungendum esse: Μονομόμοι. τῶν ε. Pro ἄρχοντας, quod ob compendium male descriptum fuit, reponendum est ἄρχοντες. Series quoque lectionem codicis exigit. Cf. VV. DD.

8) Pessime distinxit. Cf. VV. DD. qui optime Φόβοι κοινοί restituerunt.

9) In Ald. ἀνεπίκεν. Fini vocis linea subiecta est.

10) In editis Μορμύρει.

- ε. 622. l. 2. Μόροττον, ε. — Μ. ε. — ἀλλήλους τ.
ἀλλήλοις τ.
— l. 9. Μορτοβάτην, ἀν- Μ. ἀνδρωποβοάτην ν.
δρωποβάτην ν.
— l. 22. Μοσσύνεν, μισᾶ- Μ. μασᾶσαι β.
σαι β.
c. 623. l. 2. Μοσυνοίκια, μ. Μ. μ. — οἱ γὰρ μ.
— οἱ [δὲ] γὰρ μ.
— l. 8. Μοσχανοσίτες, ὁ α. Μ. ὁ α. — χέρτος ὁ η.
— χέρτος ὁς η.
— l. 21. Μόσχος, ν. — ἰ- Μ. ν. — ἱμαντῶδη φ.
μαντῶδεια φ.
c. 624. l. 7. Μοτρογένεον, Μ. σπανοπάγωνα.
σπανίω πάγωνι.
— l. 17. Μουκίζει, σιγ̃. μ. Μουκίζει. σιγα̃. μ. ¹¹⁾
c. 625. l. 1. Μουνομήτορι, τ. Μ. ῶ τ. ¹²⁾
— l. 7. Μοραίνει πκόπτει, Μωραίνει. παρακόπτει.
μ. μ.
— l. 11. Μούσαξ, ὁ υ. — Μ. ὁ υ. — βοᾶν τ. ¹³⁾
βοάγου τ.
— l. 14. Μουσιαδδέι, λ. Μ. λ. ¹⁴⁾
— l. 21. Μουσοκερατίδας, τ. Μ. τ. — ἀδοντας, η.
— ἀιδοντας, η.
— l. ult. Μούσχανον, τὸ β. Μ. τὸν β.
c. 626. l. 1. Μουσόπωλος, π. Μουσοπόλος, π.
— l. 3. Μούρταρ, πῖλος. Μ. πῖλος.

Mm 2

c. 626.

11) In σιγ̃ ultimam litteram deleuit; a typosheta habemus σιγεῖ. Cf. VV. DD.

12) Litteram expunxit; legebatur: ἦ τ.

13) Scripserat: βοαγοῦ.

14) Retinenda est codicis scriptura, quae in ed. Albertina male mutata est; solus mutetur accentus: Μουσιᾶδδεις. Cf. VV. DD.

- c. 626. l. 3. [Μούρτιβοι,] μου- Μουστὴν ἑπτὰ μορίαν.¹⁵⁾
^{ύων}
 στὴν ζ' μ
 — 1. 6. Μούσανες, ο. — τεχ- Μ. ο. — τεχνῖται.
 νῆται.
 — 1. 14. Μοχλῶ, κ. Μοχλοί. κ.¹⁶⁾
 c. 627. l. 3. .ύδης, γ. Μύδης. γ.¹⁷⁾
 — 1. 8. Μυδροκτύπος, χαλ- Μ. χαλκεύς.
 κέως.
 — 1. 13. Μυδῶσι, σεσηπη- Μ. σηπομένους. σεσημέ-
 μένο.ς [ῆ] σεσημέ- νοις.¹⁸⁾
 νοις.
 — 1. 16. Μυελαύζει, τ. Μυελαύζει. τ.
 — 1. 20. Μύζει, θ. λήχει, Μ. θ. λείχει. π.
 π.
 c. 628. l. 1. Μύζουσι, θηλύ- Μ. θηλάζουσιν.
 ζουσιν.
 — 1. 9. Μυθύσομαι, ἔπο- Μ. ἔπωμαι, ἦ ε.
 μαί, ἦ ε.
 Μυθυτῆρες, σ. Μυθητῆρες. σ.
 Μύηται, μ. Μυῖται. μ.
 — 1. 18. Μυθίαμμαί, ρ. Μυθίαμμαί. ρ.¹⁹⁾

c. 628.

15) Separationis nota (=), quam v. μουστὴν prae fixerat, typosetam latuit. Multa hic e margine sunt, ubi obscure et compendiose exarata fuisse videntur. In ultimis compendiosam codicis scriptionem, quatenus id typi permitterent, exprimendam curavi. Cf. jVV. DD.

16) Exitum vocis deleuit.

17) Omisam a librario litteram prae fixit.

18) V. σεσημένοις praecedentis correctio est ex margine.

19) Minime hic cum Ruhnkenio Μαμμάκουθοι legendum. Quicumque Hesychium contra seriem corrigunt, irrita moliantur; ipsorum enim emendationes, quantumvis doctae et ingeniosae, usu et utilitate carent.

- c. 628. l. 20. Μύθων, ῥύτε-
ρα, α̃ δ.
Μύσαι, α.
Μύσαι, κἀδδουσαι.
Μύσαι, κ.
- ε. 629. l. 1. Μύια, κοινὰ, α.
Μύια χαλκῆ δέ, π. —
ἀχρι ἄν τινος ἐλλά-
βονται, κ.
- l. 10. Μύνδα, π. — εἰάν
α.
- l. 16. Μυκάλη, ο. Καλί-
ας.
- c. 630. l. 3. Μύκης, ἀμανί-
τας.
- Μύκης, μ. — μυ δ.
Μύκης τοῦ ξίφους, κ.
— ἐκγενόμενος η.
- l. 13. Μυκός, α. — μυ-
σαττόμενος.
- [Μύκλα, ^{γλ}μέ.] καὶ οἱ
μ.
- l. 19. Μύκλοι, α. — καὶ
τοῖς ποσὶ, καὶ ν.
- c. 631. l. 13. Μυλαβρίδες,
μ. — τριξαλίδας —
ἢ α.
- Μύθων ῥητῆρα. α̃ δ.
Μύες. α.
Μύσαι κἀδδουσαι. μύσαι
κ. ²⁰)
Μυιάκονα. α.
Μύια χαλκῆ δέ. π. —
ἀχρις ἄν τινος λά-
βονται. κ. ¹)
Μ. π. — εἰάν δέ α.
Μ. ο. Καρίας.
Μ. ἀμανίτης.
Μ. μ. — μύκου δ.
Μ. τοῦ ξ. ὁ κ. — ἐκγεν-
νώμενος η.
Μ. α. — μυσαττόμενος.
καὶ οἱ μ. ²)

Mm 3

c. 631.

20) Divisa conjunxit, et doctè emendavit. Cf. VV. DD.

1) Mendosum ἐλλάβονται natum est ex ἐπιλάβονται, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

2) Glossa deleta ex margine intrusa est. Compendium ^{γλ}με per μεγάλα explicaverat.

- c. 631. l. 16. Μυλάντειοι, Θεοί, ἐπιμύλιον. M. Θ. ἐπιμύλιοι.
Μυλάς, ε. — καμείρω M. ε. — Καμείρω i. ³⁾
- c. 632. l. 3. Μύλη, ε. — τῷ ἐπὶ τῷ κ. — τάλαν- M. ε. — τὸ ἐπὶ τῷ γό-
τοι, [καί] ο. — τάλαν- νατι. κ. — τάλαν-
τον. ο. ⁴⁾
- l. 11. Μυληφάτου, μ. — M. μ. ποιῶντα.
ποιῶντα. μυλήταν, Mυλήταν. τ. ⁵⁾
τ.
- c. 633. l. 14. Μῦν δ' α. — M. δ' α. — συλήσας.
συλλήσας.
- c. 634. l. 9. Μύξα, ἡ ε. — M. ἡ ε. — ῥίνες — ῥά-
ῥήνες — ῥα. θωνες.
- l. 18. Μυραδέϊ, θ. Mυραδέϊ. θ. ⁶⁾
- c. 635. l. 6. Μυρεῖν, ρ. — M. ρ. — ἀλιμυρῆεν τῶν
ἀλιμυρῆεν τῶν — ἐ- — ῥεόντων. ⁷⁾
χόντων.
- l. 18. Μυρίκη, ε. — με- M. ε. — μεταβαλοῦσαν
ταβάλλουσαν — μύ- — μύθους K.
θους [τήν] K.
- l. 21. Μυρικίνω, α. — M. α. — ἀγρίου δένδρου. ⁸⁾
ἀγρίον δένδρον.

c. 635.

- 3) Litteram delevit; scriptum videtur: καμείρω.
4) Voce γόνατι lacunam codicis explevit.
5) Unita distribuit. Cf. VV. DD.
6) Servata est antiqua archetypi scriptura, pro qua, serie permittente, reponendum: Μυραδέϊ. uti et Vossius divinavit.
7) In editis: ἀλιμυρῆέντων. una voce.
8) Glossae botanicae Mss. Μυρίκη. ἡ βρίκη. Quid autem βρίκη sit, nescio; forte idem quod Hesychii Βρικίννη. ἔιδος βοτάνης. Additamentum: ἀγρίον δένδρον. ex margine videtur.

- c. 635. l. 21. Μυρίνα, ἠρωεῖς M. ἠρωεῖς, παρὰ α̅.
παρὰ ἀλιεῦσι. μυρί- Μυρρίνη. μ. — μύρτα. 9)
- νη, μ. — μύρτ. .
- +
- c. 636. l. 1. Μυρμεαῖ, νύσ- Μυρμέα. ν. 10)
- σειν.
- Μύρμηκας, ε. -- π. M. ε. — πυκτικοὶ ι. 11)
- κυτικοὶ ι.
- l. 18. Μυρμηκίον, ὁ η. — Μυρμηκίων. ὁ η. — αἰδή-
αἰδήματα τ. ματα, τ.
- l. 25. Μορμύρων, τ. M. ἢ μορμύρων. τ. 12)
- c. 637. l. 4. Μυρρίνης κ. — M. κ. — κατακειμένοις ε.
κατακειμένης ε.
- l. 9. Μυρρίνην, ε. — ἐπέ- M. ε. — ἐπεχεῖτο μ.
χει τὸ μ.
- Μύρρινος, ε. — ἔλεγεν. M. ε. — ἔλεγον. 13)
- Μυρρινῶν, ὁ δ. — πα- M. ὁ δ. — παρασκευαζο-
ρασκευαζόμενον — μένων — ἐσχημα-
ἐσχηματίσθη, δ. τίσθαι, δ. 14)

Mm 4

c. 637.

- 9) V. μυρίνη bene sejunxit; male vero scripturam mutavit. Eaedem glossae bott. Μυρίνη. τὸ ξύλον τοῦ μύρτου, ἢ μυρσίνη. ut apud VV. DD. Ultimae vocis exitum delevit; scriptum suspicor: μύρτον.
- 10) Mutatione accentus primae scriptionis vestigia obtenebrata sunt. Scribendum: Μυρμεᾶ. νύσσει. Aut: Μυρμεᾶν. νύσσειν. Cf. VV. DD.
- 11) Bene emendavit. Cf. VV. DD. In π. κυτικοὶ literam erasit; Aldina πυκτικοὶ culpa typ.
- 12) Solenniore scriptionem interposuit. Cyr. Lex. Ms. eodem fere modo, quo Hefychius supra: Μορμύρων. ταρασσων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ βρέματα ἔχοντος.
- 13) Ald. ἔλαγον operarum vitio.
- 14) Male παρασκευαζόμενον in παρασκευαζομένων mutavit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis Hefychio reddiderunt.

- c. 637. l. 19. Μυρταλῖς, ἡ ὀ-
ξυμυρξήνη, ω.
Μυρτήνη, ε. Μυρτίνη. ε. ¹⁵⁾
Μυρτία, μυρσίνη, κ. Μ. μυρσίνη. κ.
— l. 23. Μυρτός, ἡ μυρῖνη. Μ. ἡ μυρξήνη. κ.
κ.
c. 638. l. 8. Μυσάσει, μι-
αίνει. Μ. μιανεῖ. ¹⁶⁾
— l. 10. Μυσαστόμενος, σια-
νόμενος, β. Μ. σικχαίνόμενος. β.
— l. 18. Μύσειαν, α. — πνευ-
στεῖαν, ο. Μυσιᾶν. α. — πνευστιᾶν.
ο.
— l. 25. Μυσίκαρφι, Κ. — Μ. Κ. — οὔτω, τοῦ μη-
οὔτω καὶ μηδὲν — ἐ- δὲν — ἐπιγελῶντος
πιγελῶντός [τε] η. η.
c. 639. l. 5. Μυσίων, Ο. — Μ. Ο. — Ὀλυμποί Μ.
Ὀλύμπιοι Μ.
— l. ult. Μῦς πίπτης γεύει, Μῦς πίπτης γεύεται. π.
π.
c. 640. l. 5. Μύσεις, κ. Μύσει. κ.
— l. 8. Μύστα, μ. Μύστης. μ. ¹⁷⁾
— l. 13. Μύσταγ, μυστήσια Μ. μ. εἰδότες. ¹⁸⁾
εἰδότες.
— l. 16. Μυστίλαθαγ, τ. Μυστίλαθαγ. τ.
— l. 19. Μυστίλη, ὁ κ. Μυστίλη. ὁ κ.
c. 641. l. 2. Μυστίλει, τ. Μυστίλλει. τ.
— l. 6. Μύσχαγ, αἰ μυχάγ Μ. αἰ ἀμυχάγ.
— l. 11. Μυσσοτόν, π. Μυσσωτόν. π.

c. 641.

15) Scripturam codicis series postulat. Ed. Albertina: Μωρτήνη. errore typographico.

16) Mufuri μιανεῖ calami error est, pro μιανεῖ. Jubente serie reponendum: Μυσάσει.

17) Lectio codicis Hefychio reddenda est; in Ald. erratum typ.

18) Legebatur procul dubio in archetypo: Μύσταγ. μ. εἰδότες. quod ob seriem hic reponendum est.

- c. 641. l. 18. Μυττάλυτα, M. μεγάλα.
μεγάλου.
- c. 642. l. 13. Μυχλός, σ. — M. σ. — λάγνος — ὄνους,
λάγνης — ὄνοῦς τοῦ — πεμπομέ-
πεμπομένου. νους. ¹⁹⁾
- l. 16. Μύστις, ὁ εἰσηγη- Μύστης. ὁ σ. ²⁰⁾
τής.
- c. 643. l. 4. Μυωξία, υ. — M. υ. — βιβρωσκόμενα
βεβρωσκόμενα μ. μ. ¹⁾
- c. 644. l. 3. Μωάβ, λ. — M. λ. — διὰ τῆς — προ-
διὰ τὸ — προσηγο- σηγορίας α.
ρία α.
- l. 7. Μώδιξ, φ. φλοκτίς. M. φ. φλυκτίς.
- l. 12. ωκᾶται, χ. Μωκᾶται. χ.
- l. ult. Μωκομένης, χ. Μωκωμένης. χ.
- c. 645. l. 4. M. λει, μ. — Μωλεῖ. μ. — ἀντιμῶλια
ἀντιμῶδια δ. δ. ²⁾
- l. 7. Μωλύχιον, ε. — κο- M. ε. — τὸν Κορυνήτην
ρυνήτην ἀνείλε τό- ἀνείλε τόπος.
πως.
- l. ult. Μωτάπει, ἰάσεται. † Μωτάπει. ι. ³⁾

Mm 5

c. 646.

- 19) Ultima egregie correxit.
- 20) Glossa cum praecedenti ex margine irrepsit. In Ald. εἰσηγητήν culpa typ.
- 1) Male in Ald. Μυοξία. Cf. VV. DD.
- 2) In M. λει litteram erasit.
- 3) Arbitraria Biellii emendatio Μωτώσει male ab Alberti in textum recepta fuit; primum enim a serie aberrat; deinde, multae aliae scripturae praeter Μωτώσει sub mendofo Μωτάπει fingi et cogitari possunt; scriptura Μωτώσει denique vitiosa est pro Μωτώσει cujus radix est *μοτός*, *linamentum carptum*, quod *vulneribus curandis immittitur*. Hoc sensu occurrit apud Q. Smyrnaeum lib. IV. 212. ubi haec de medicis Teucris vulnera curantibus:

.... Σε.

- c. 646. l. 1. Μάλυγες, τὰ ἀ-
νωζα ξ. M. τὰ ἀνωζα ξ.
— l. 6. Μωλυρον, νοθρον, β. M. νοθρον. β.
— l. 14. Μωμαῖτε, ψ. Μωμαῖται. ψ. 4)
c. 647. l. 3. Μωμήσεται, ψ. M. ψ. μέμψεται.
μέμψεται.
— l. 5. Μωμητὰ, ψεγκτὰ, M. ψεκτὰ. κ.
κ.
— l. 14. Μῶρα, σ. Μόρα. σ. 5)

N

N

- c. 649. l. 2. Ναβλαῖς, κ. — N. κ. — νάβλον τ.
ναῦλον τ.
— l. 10. Ναζιρέους, ὁ θ. Ναζιρέος. ὁ θ. 6)

c. 650.

..... ἴσαν δ' ἐφ' ὑπερθε μοτάων
ἔρια, συνδευσάντες ἀλείφασιν.....

Glossae itaque, quam VV. DD. ex Cyrillio proferunt, correctiorem scripturam exhibent Glossae Mss. codicis Marini ex propheta Zacharia: Μοτώσει. ἰάσεται ὀθωνοῖς ἢ τιμότοις. Legendum: ἰάσεται ὀθωνοῖς, ἤτοι μοτοῖς. Regula, quam hic proponam, mentibus criticorum nunquam satis inculcari potest: *Omnia emendatio, in quocunque fuerit scriptore, contra quam vel minima dubitatio aut suspicio in mente suboriri potuerit, minime in textu ponenda est, sed in notas ableganda, servata meliorum codicum vel editionum lectione.* Vi hujus regulae vitiosum Μωτάπει, donec veriora proferantur, retinendum esse judico, rejecto ed. Albertinae Μωτώσει. Cf. VV. DD.

- 4) Scribendum procul dubio voluit: Μωμαῖται. ut VV. DD. correxerunt.
5) Scriptura codicis reponenda est, monentibus VV. DD.
6) Easdem nugas, sed aliter scriptas, et cum alia interpretatione invenio in Glossis Mss. N. T. apud me: Ναζαρέτ. ἀκρέμονος αὐτοῦ. ἢ καθαρῶ. Ναζαρεῖος. καθαρός. In ἀκρέμονος ad ραπ adluditur. In Meleagri carmine: μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου. Anall. Brunck. Tom. I. p. 2. Cf. VV. DD.

- c. 650. l. 3. Ναϊάδες, ἢ Ναΐ-
δες, νύμφαι ὕδατι-
αίπηγαί.
— l. 8. Ναΐησαντο, ᾤκησαν,
[ναίειν τῶν β'.]
— l. ult. Ναβᾶν, ε.
c. 651. l. 2. Ναίμας, ὁμολό-
γησις, δηλοῖ δὲ [ἄρ-
νησιν] νή.
— l. 4. Ναίμοιτο, κ.
Ναϊνεύρη, ν.
— l. 12. Ναίουσιν, οἰκοῦσιν.
ναί πρὸς θῦ', ν.
— l. 17. Ναῖτ' ἄν, ο.
c. 652. l. 6. Ναμέρεια, α.
— l. 17. Νάιον, ἄμιον, σ.
c. 653. l. 14. Ναπ. σίναπιῖ-
σίνιπι.
- N. ἢ Ναΐδες. ν. ὕδατιαῖαι.
πηγαί. 7)
N. ω. 8)
Ναβᾶν. ε. 9)
N. — νή. 10)
Νέμοιτο. κ.
Ναῖν εὔρη. ν. 11)
N. οἰκοῦσιν.
Ναί πρὸς θεῶν. ν. 12)
Ναί τῶν. ο.
Ναμέρεια. α.
N. ἄμιον. σ.
Νάπυι. σινάπι, σινίπι. 13)

c. 654.

- 7) Nexum litterarum delevit; legebatur: Ναΐδες. In ul-
timis voces male divisit; distinguendum est: ὕδατι αἰ
πηγαί. Cum in ὕδατι porro compendium neglectum vi-
deatur, totam interpretationem ita exarandam esse ar-
bitror: νύμφαι ὕδατιναι. αἰ πηγαί. Cf. VV. DD.
- 8) Adnexa: ναίειν τῶν β'. ad superius Ναίειν olim adscri-
pta videntur, ita quidem, ut τῶν β' duplicem forte re-
spiciat significatum, qui voci ibidem tribuitur.
- 9) Glossa infititia est. Scribendum: Ναβαῦ. monente co-
dicis accentu. Cf. VV. DD.
- 10) Pessime vocem ἄρνησιν delevit; docet Lexicographus
particulam Ναίμας negando non minus quam adfirman-
do adhiberi. Distinguendum est: Ναίμας. ὁμολόγησις.
δηλοῖ δὲ ἄρνησιν. νή.
- 11) In ed. Albertina vox aliter divisa est. Cf. VV. DD.
- 12) Bene disjunxit, compendium vero male descripsit;
legendum: θεόν.
- 13) Litteram expunxit; indivise exaratum suspicor: Ναπη.
σίναπιισίνιπι. In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

- c. 654. l. 9. *Ναρθηκοπλήρω-* N. δ. — *Θύναις* — *ἴσον ε.*
τον δ. — *Θύναις* —
ἴσιν ε.
- c. 655. l. 8. *Ναρκώος, ε.* *Ναρκώσης. ε.*
 — l. 12. *Νάσαμ, π.* — *ἐπιε-* N. π. — *ἐπηετανόν γ.*
τανόν γ.
- l. 16. *Νάαθη, ω. πατήρ* N. ω. *πατήρ ἐμός Δ.*¹⁴⁾
ἄεμος Δ.
- Νασμούς, τ.* — *ρήσεις.* N. τ. — *ρεύσεις.*
- c. 656. l. 7. *Ναστόν, μ. πυ-* N. μ. *πυκνόν. π.*
κλιόν, π.
- l. 15. *Ναυαγός, ό ε.* — N. ό ε. — *ἀπολλύμενος.*
- l. 17. *Ναυαλεῖ, ό ε.* *Ναυαλεῖν. ό ε.*¹⁵⁾
- c. 657. l. 2. *Ναύκλαροι, δ.* N. δ. *ὑπηρέται. ν.*
ἐπηρέται. ν.
- l. 13. *Ναυκληράσιμοι σ.* N. σ. — *πανδοκεία* —
— πανδοκία — *ἐμ-* *ἐμπορεῖα λ.*
πόρια λ.
- Ναυκρατίτης σ.* — *βί-* N. σ. — *βύβλιнос, ἠ ό ε.*
βλιнос, ἠ ό ε.
- c. 658. l. 2. *Ναύλοχον, εὐδι-* N. *εὐδιηνόν, ἐν ᾧ αἶ ν.*¹⁶⁾
νον, ἐν ᾧ καὶ ν.
- c. 659. l. 9. *Ναυστοφαγεῖν,* *Ναυστοφαγεῖν. π.*¹⁷⁾
π.

c. 659.

14) Bene VV. DD. ex Poeta (Il. E. 119.) *πατήρ δ' ἐμός* rescripserunt, A ex Δ nato.

15) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: *Ναυαλεῖς.*

16) Scribendum: *εὐδιον.* ex Homeri interprete ad locum a VV. DD. citatum. Origo copulae fuit: ΩΙΑΙ. Jota tertii casus in η, et η in κ transiit.

17) Nescio unde in impressis *Ναυστοφαγοῦσαι*, forte a typ. Sequi debet: *πλακουντοφαγεῖν.* et scriptura ob seriem retinenda est. Cf. VV. DD.

- c. 659. l. 9. Ναύσων, κ. ὄνομα
ποιήσεται ναύσων. [α']
ε
π τὴν ναῦν, καὶ τὸ
ναυκρατεῖν, π.
- l. 17. Ναυτιλλόμενοι, ο.
c. 660. l. 2. Ναφρον, λ. ξά-
μα.
Ναχαδόν, σαθρόν, [ὅπου
δοκεῖ Φιλοκτῆτης
δειχθῆναι,] ὁμοίως
καὶ ναχειλές τ.
- l. 7. Νέα, ν. — Δήμνου.
νεάζωμεν, α. ἢ νεω-
στί ἦκων.
- l. 11. Ναια, α.
Νεαρά, ω.
- l. 13. Ναιαί, ρήϊσιν ἵπποις
τὸν α.
Νεακίς, ν.
- N. κ. ὄνομα ἐποίησε τὸ
Ναύσων παρὰ τὴν
ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν.
π. ¹⁸⁾
- Ναυτιλλόμενοι. ο.
N. λ. ξάμμα.
N. σαθρόν. ὁμοίως καὶ να-
χειλές τ. ¹⁹⁾
- Νέα. ν. — Δήμνου, ὅπου
δοκεῖ Φιλοκτῆτης
δειχθῆναι.
Νεάζωμεν. α. ἢ νεωστί ἦ-
κομεν. ²⁰⁾
- Νεαί. α. ¹⁾
Νεάρα. Ω.
- Νεαιρηῖσιν ἵπποις. τοῖς α.
- Νεακίς. ν.

c. 660.

18) Loco mutilo nullam codex opem adfert. Cf. VV. DD. qui docte suppleant. In ναύσων litteram expunxit; scriptum videtur: ναύσων.

19) Quae hic delevit, infra loco suo subtextuit.

20) In N. α litteram erasit. Verba modo deleta, et hic subjuncta, olim in margine stabant, unde in superiorem glossam male intrusa fuerunt. Vocem νεάζωμεν a praecedentibus bene secrevit, male vero cum eadem conjunxit ἢ νεωστί ἦκων, quod in margine ad sequens Νεάζων olim notatum videtur. Cf. VV. DD.

1) Vox accentu caret. Hic et in sequentibus scripturam ordini contrariam prima manus correxit.

- ε. 660. l. 21. Ναίαν, νεάσαι Νεού. νεάσαι γῆν. ²⁾
γῆ.
- ε. 661. l. 17. Νέβεστα, πε- Ν. π. τ. ³⁾
ριτάλματα τ.
- l. 22. Νεβρός, ν. — ἔλη- Ν. ν. — ἔληλυθώς. ν.
λυθός, ν.
- ε. 662. l. 2. Ναιεταώσας, ο. Ναιεταώσας. ο. ⁴⁾
— l. 4. Νέηαι, πορευθείς. Νεῖαι. πορευθήση. ⁵⁾
— l. 7. Νήλαι, νεότης π. Νηλαίη. νεότης π.
- ε. 664. l. 25. Νευδάλαος, τ. Ν. τ. — Βόμβυκος ζ. ⁶⁾
— Βόμβυκ. ζ.
- ε. 665. l. 1. Νέκυες, ν. — Ν. ν. — κέαρ, η.
κέαρ, η.
- l. 6. Νεκυάτατον, ν. προσ- Ν. ν. προσφατώτατον.
Φανώτατον.
- l. 8. Νεμεάδες πύλαι, ἔ- Ν. π. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ Κο-
νιοι τὰς ἐν τῇ ῥυνθίου ρυνθία, κακῶς, τ.
κακῶς, τοῦ γὰρ Ἄρ- — τετράφθα. ⁷⁾
γους εἰσί, τ. — τε-
τράφθα.

ε. 665.

2) Bene in ed. Albertina: Νεῶν. quod codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

3) In Ald. πετάλματα a typ.

4) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

5) Reponendum: Νέηαι. πορευθής. Locum Poetae VV. DD. citarunt.

6) In βόμβυκ. exitum delevit.

7) Textum codicis corruptit; scribatur meo periculo, sola littera mutata: ἔνιοι, τὰς ἐν Τίρυνθι, οὐ κακῶς, τ. Tyrins est antiquissima Argivorum urbs, quam Acrisius post longa dissidia Proeto cedere coactus fuit, teste Apollodoro, qui (Bibl. lib. II.) hanc Argivae regionis partitionem ita tradit: Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἄπασαν κατώκουν· καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος.

- c. 665. l. 18. Νέμεσαι, Φ. Νεμεσᾶ. Φ. ⁸⁾
 — l. 20. Νεμεσίζει, μέμφει, Νεμεσίζη. μέμφη. Βόσ-
 Βόσκει. κη. ⁹⁾
 c. 666. l. 1. Νέμεσις Θέας, Α. Νεμέσεις Θέας. Α. — γ.
 — νεμεμημένας π. π. ¹⁰⁾
 — l. 6. Νέμεσις υ. — ᾧ ὁ υ. Ν. υ. — ᾧν ὁ υ.
 — l. 9. Νεμέσω, μ. Νεμεσήσω. μ.
 — l. 19. Νεναυμαχικῶς, ε. Νεναυμαχηκῶς. ε.
 Νενευκότι, βλέψαντι. Ν. βλέψαντι.
 νενευκένας, τ. Νενευκένας. τ. ¹¹⁾
 — l. 25. Νενήηλος, τ. Νενήηλος. τ.
 — l. ult. Νενόφαμ, νενόφωταμ, Νένοπταμ. ν. σ. ¹²⁾
 σ.
 c. 667. l. 9. Νεογγυλόν, ν. Νεογιλόν. ν.
 Νεογγιλῆς, ν. Νεογιλῆς. ν.
 — l. 14. Νεοδάρτης, ε. — Ν. ε. — ἀβυρτακῶδες.
 ἀβυρτακῶδης.
 Νεωδμήτην, ν. Νεοδμήτην. ν.
 Νεοεργές, ν. ἐργασμέ- Ν. ν. ἐργασμένον. π.
 νον, π.
 — l. 19. Νεοθάλαμος, καπν. Ν. καπνός.
 νεοθαλής, [νεοθη- Νεοθαλής. νεωστὶ θ. ¹³⁾
 λέα] νεωστὶ θ.

c. 668.

8) Antiquam scripturam in recentiore mutavit.

9) Correctio a typosetha praetermissa est. Cf. VV. DD.

10) In Ald. νεμημένας a typ.

11) Unita divisit. Glossam Νενευκένας ex margine adjectam suspicor.

12) Scribendum: Νένοφε. νενόφωταμ. σ. Cf. VV. DD. Male in Ald. νενόφωταμ.

13) Bene sejunxit. V. νεοθηλέα ex margine est, eo quidem consilio adjuncta, ut ante sequens Νεοθηλές collocaretur. Νεοθηλής, recens genitus. Aesch. Eum. 453.

- c. 668. l. 7. Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ σαρεῖν. N. ὁ τ. — κοσμῶν, κορεῖν γὰρ τὸ σαρεῖν.¹⁴⁾
- l. 20. Νεολόφητοι, ν. λοφη...αι τ. Νεολώφητοι. ν. λοφη...αι τ.¹⁵⁾
- l. 24. Νέον ἠβόοντα, α. Νέον ἠβῶοντα. α.
- c. 669. l. 1. Νεοπαγῆ, ν. Νεοπαγῆ. ν.¹⁶⁾
- l. 2. Νεοπηθῆς, α. Νεοπηθῆς. α.
- l. 5. Νεοπτραῖ ὕινω, ἡ θ. Νεόπτραῖ ὕισι, ἡ θ. Νεοργῆς, ν. εἰργασμένος. έον, νεωστὶ γενόμενον, θ. Νέα. νεωστὶ γενόμενον. θ.¹⁷⁾
- Νέος, ν. — προπετῶς. Ν. ν. — προπετής.
- l. 11. Νεόςκυαν, οἱ πρώροιο τ. Νεὸς κυανοπρώροιο. τ.¹⁸⁾
- c. 670. l. 6. Νεόφατος, ν. Νεόφατος. ν.
- l. 12. Νεοχμῆ, κ. Νεοχμῆ. κ.
- Νεοχνούμενοι, μ. Νεοχμούμενοι. μ.
- Νεοχνυζομένου, κ. Νεοχμιζομένου. κ.
- l. 18. Νεπόδες, ν. — αι Ν. ν. — αι Φῶκαι νέποδες. Φωκίταιπόδες.
- c. 671. l. 4. Νέρωπα, λ. Νάρωπα. λ.¹⁹⁾

c. 671.

14) Legendum suspicor: κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ κορεῖν. Cf. VV. DD. qui emendationem probant.

15) Tres litteras delevit; scriptum videtur: λοφη...αι τ. Cf. VV. DD.

16) In Ald. erratum typ.

17) Unita divisit, glossaeque sejunctae primam litteram praefixit; glossam pro additamento ex margine habeo.

18) Locus Poetae (Il. O. 693.) hic est:

Ἔκτωρ ἔθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
ἀντίος ἀΐξας

Reponendum itaque: Νεὸς κυανοπρώροιο. Cf. VV. DD.

19) Retinenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

- c. 671. l. 14. Νευρο. ἐνδυνά- Νευρῶ. ἐνδυνάμενον, ἐνι-
μενο. ἐν ἰσχύϊ. σχύον. ²⁰⁾
- c. 672. l. 17. Νεώβορτον, ἢ Ν. ἢ νεόβρωτον. ν.
- c. 673. l. 5. Νεῶν ι. — σανει- Ν. ι. — σανιδώματα τ.
- l. 12. Νεοπ.ς, ἀντὶ τοῦ Νεωπούς. α. — νεοβλέ-
νεοβλέπουσινέας. πους, ἢ νέας. ¹⁾
- l. 18. Νεῶς, οἴκοι, τ. Νεάσοικοι. τ. ²⁾
- c. 674. l. 6. Νεωτερίζει, κενὰ Ν. καινὰ π. ν. ³⁾
πράττει, νεαρά.
Νεωτέρεις, α.
- l. 13. Νη, κατὰ τοῦ [μῆ] Ν. κ. — καὶ ἦν εἰάν. ⁴⁾
ὑπάρχοντος, καὶ ε-
άν.
- l. 15. Νῆας; ε. — πλοία. Ν. ε. — πλοία.
- l. 17. Νηγάτεον, ν. — κα- Ν. ν. — κατεσκευασμέ-
τεσκευασμένον [δὲ] ἢ νον, ἢ εὔ νενησμένον.
εὔ νενισμένον.
- l. 20. Νηδύος, ἐντέροις, γα- Νηδύοις. ἐντέροις. καὶ νη-
στρος — νηδύση. δύος, γ. — ν. ⁵⁾

c. 675.

20) Duobus locis litteram expunxit; indistinctis vocibus exaratum videtur: Νευροὶ ἐνδυνάμενοι ἐν ἰ. Correxerat: ἐν δυνάμει. Cf. VV. DD.

1) Litteram delevit; scriptum videtur: Νεοπάς.

2) Vocem male divisam optime restituit. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

3) Codicis lectionem minime sollicitandam judico; suspi- cor quoque, quod νεαρά scholion fit praecedentis κενὰ, et quidem ex margine.

4) Particulam ἦν male inferuit, nam Νη¹⁾ in formulis ju- randi saepius vim particulae εἰάν in se includit, quod ad- ditamento καὶ εἰάν innui videtur.

5) Diversam critices rationem secuti interpretationem glossae adcommodemus, et genuinam Lexicographi scripturam habebimus: Νηδύος. ἐντέρων, γαστρὰς, κ. In

Nη

ἐντέ

- c. 675. l. 11. Νήεσι, τ. Νήεσσι. τ.
 — l. 21. Νήϊι, ταῖς πύ- Νήϊσι. τ. — κ. 6)
 λαις ταῖς πρώταις
 κ.
 Νήϊον, ν. — χρεῖαν [καί] Ν. ν. — χρεῖαν ε.
 ε.
 — l. ult. Νήιστα, ἔσχατα, Ν. ε. κ. ἔσχατα. 7)
 κατώτατα, ἔσκατία.
 c. 676. l. 5. Νήεστον, ἀνά- Ν. ἀνήεστον, α.
 κεστον, α.
 — l. 21. Νηλιτεῖς, α. — Νηλιτεῖς. α. — ἀλιτεῖν.
 ἀλιτεῖν. καὶ νηλήτι- καὶ νηλίτινες τ.
 νες τ.
 — l. 24. Νηλήπεζοι, ἢ νήλη- Νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι. α.
 ποι, α.
 Νηλιτέες, α. ἀνήκτοι, Ν. α. ἀνοικτοι. α.
 α.
 c. 677. l. 2. Νημερπές, α. Νημερτές. α.
 — l. 6. Νηνεμίης, π. — Ν. π. — εὐδῖον νήνεμον.
 ευ... νηνεμόν, α. α. 8)
 — l. 13. Νηνός, ναοῦ, π. Νηός. ν. π.

c. 677.

ἐντέροις compendium male descriptum fuit. Cf. VV. DD. Male in Ald. νηδύησις. Vitiosa codicis scriptura, quam VV, DD. bene correxerunt, oritur ex emendatione superscripta; νηδύησι.

- 6) Duplex joſa in Νήϊι ob ſeriem neceſſarium eſt, prius ergo litterae praecedenti ſubſcribendum videtur; tota autem gloſſa, foedis librariorum manibus dilaniata, ex Eurip. Phoeniſſ. v. 1115. hunc in modum reſtituenda eſt: Νηῖταις πύλαις. ταῖς π. Cf. VV. DD.
- 7) Prius ἔσχατα emendatio eſt mendoſi ἔσκατία ex margine; poſterius ἔσχατα, quod Muſurus ſubſtituit, in ed. Albertina omittitur.
- 8) In ευ... duas litteras cum compendio deleuit. Cf. VV. DD.

- c. 677. l. 22. Νήπισχοι, νήπ. - N. νήπιοι. α. 9)
 οι, α.
 Νηπίεν, ή τ. Νηπιέν. ή τ.
- c. 678. l. 2. Νηπίη, α. νεο- N. α. νεογνή.
 γνήs.
 Νήπιλαs ο. Νηπιάαs ο.
 Νήπιον, νεωγνόν, ν. Ν. νεογνόν, ν.
- l. 8. Νηπιόη, α. Νηπιονί. α.
 Νηπήιον, α. — ανέκτι- Ν. α. — ανέκτιτον,
 στον.
- l. 11. Νήπους, ή νήποδες, N. ή νήποδαs. α.
 α.
- l. 14. Νηπύια, β. Νηπύτια. β.
- l. 17. Νηρεύs, θ. — "Αλκ- Ν. θ. "Αλκμαάν κ.
 μοs κ.
- c. 679. l. 6. Νηριτόμουθoς, υ. Ν. υ. — ὧ οὐκ ἂν τις ἐ-
 — ή οὐκ ἂν τις ἐρή- ρίσειε πρὸs μύ-
 σειε πρὸs μύθον. θουs.
- c. 680. l. 17. Νή τῷ θεῷ, ο. Νή τῷ θεῷ. ο.
- c. 681. l. 8. Νήφε, γ. — βί- Ν. γ. — βίῳ, καὶ νίφε,
 ου, ή βρέχε. χίων γάρ ὁ λεπτός καὶ βρέχε. χίων γάρ ή
 ὄμβρος ή κατὰ μι- κατὰ μικρόν φερο-
 κρόν φερομένη λε- μένη λεπτῶs, καὶ ὁ
 πτῶs νίφετός, ν. φετός. ν. 10)

Nn a

c. 681.

9) Litteram deletit; scriptum videtur: νήπιοι. Cf. VV. DD. qui glossae mendam sustulerunt.

10) Principium articuli minime mutandum esse credo; nam βίου (i. e. κατὰ τοῦ βίου) bene se habet; in ή βρέχε scriptura Νίφε solito pronunciationis vitio cum Νήφε confunditur, et tacite explicatur. Sequentia: χίων γ. ex margine, ubi confusius forte notata erant, male descripta sunt, et a Musuro bene digesta. Mendam Ald. χίων γάρ ή κ. VV. DD. correxerunt.

- c. 681. l. 8. Νήφονες, νήφον- Νήφοντες. v. ¹¹⁾
τες.
— l. 15. Νηχιτόν, π. Νήχυτον. π.
— l. ult. Νηαιρίη, ε. — νη- Νηαίρη. ε. — νεάτη.
άτη.
c. 682. l. 15. Νίκεα, φ. Νείκεα. φ.
— l. ult. Νίκεσσην, υ. Νείκεσσην. υ.
c. 683. l. 11. Νινήατος, ν. Ν. ν. παιδαριώδης. καὶ
παιδαριώδης, καὶ Φρύγιον μ.
Φρύγειον μ.
Νίννον, τὸν καταβάλλη- Ν. τὸν καβάλλην ι.
λην ι.
— l. 15. Νίρον, μέγα. Ν. μ.
[Νίτρον, σαπῶν.]
Νίσεδαγ, π. Νίσεδαγ. π. ¹²⁾
Νισᾶν, ὁ Α. — Ἰλιου- Ν. ὁ Α. — Ἰλίου πόλις. ¹³⁾
πόλις.
Νισόμενον, πορευόμενον. Νισσόμενον. π.
[Νισυνόχος, φύλαξ νε-
ῶς.]
[Νίτρον, σαπῶν, καὶ
εἶδος ἰατρικόν.]
Νιφάδες, ε. — ψεκά- Ν. ε. — ψ.
δες.
[Νιφάλιος, εὐγρήγορος
τὸν νοῦν.]
Νιφᾶς, ἡ τ. — ἐπίπιον Ν. ἡ τ. — ἐπιπτον ἔραζε
ἔραζε — ψιάδες — ψιάδας. Φησὶ
γὰρ Φησὶν αἱματοέσ- γὰρ. Αἱματοέσσας
δε

11) Posterioris prioris correctio fuit, quod in impressis omissum video.

12) Glossa, quam hic delevit, mox infra occurrit cum additamento.

13) Scribendum: Ἠλιούπολις. Cf. VV. DD. qui testimonia citant.

	δέ σας διὰ ψιάδας μετέχευεν ἔραζεν.	ψιάδας κατέχευεν ἔραζεν. ¹⁴⁾
c. 684. l. 5.	Νίφαργον, νι- Φάδον λ.	N. νιφάδι λ. ¹⁵⁾
— l. 9.	Νιφετός, ἦ τ. — ἦ χάλαζα.	N. ἦ τ. — ἦε χάλαζαν, ἦ νιφετόν. ¹⁶⁾
— l. 14.	Νιφῶεν, χ.	Νιφῶεν. χ.
— l. 19.	Νήψεως, ν. Νίων, ἠρωτριωμένη γῆ.	Νήψεως. ν. Νειόν. η. γῆ. ¹⁷⁾
c. 685. l. 22.	Νοίοι, α. Νωμελέως, α.	Νυοί. α. Νωλεμέως. α. ¹⁸⁾
c. 686. l. 10.	Νομαλέως, α.	Νωμαλέως. α. ¹⁹⁾
c. 687. l. 4.	Νόμος, ο. π. — νεμήσεως ὁ ἄνος, υ.	N. ὁ π. — υ. ²⁰⁾
— l. 8.	Νόον, νοῦν. νόων, πο- λυκέρδεα. Νομον τ.	N. νοῦν. Νόον πολυκέρδεα νομῶν. τ. ¹⁾

Nn 3

c. 687.

14) Primam ex deletis ita correxerat: Νησυνόχος. Deinde Νιφάλιος pro Νηφάλιος. Vocem εὐγρήγορος Lexica ignorant. Ultima ex Poeta bene emendata sunt; in priori tamen hemistichio reponendum est πίπτου ἔραζε, ut apud Poetam. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Verba: ἦ νιφετόν. bene ex Poeta adjunxit, absque his enim exemplum vi careret. In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.

17) Mendosum Νίων oritur ex correctione: Νί^οων. Nescio unde ἠρωτριωμένην γῆν, quod libri impressi exhibent.

18) Compendium typhotheta neglexit, unde vitium Aldinae. Cf. VV. DD.

19) Νομαλέως est correctio prioris Νωμελέως, quod contra feriem erat.

20) In Ald. ἄνθρωπος errore typ. Cf. VV. DD. qui locum Poetae restituerunt.

1) Docte et sagaciter emendavit. Cf. VV. DD.

c. 687. l. 20. Νορεύειν, γῆν ὀ- ρεύειν, ε. Νόροπα, λ.	N. γῆν ὀρύττειν. ε. Νώροπα. λ.
c. 688. l. 3. Νοσηλεύεται, ν. Νοσσεύουσι, γ.	Νοσηλεύεται. ν. Νοσσεύουσα. γ.
— l. 10. Νοσηλεύεσθαι, ν. Νόστημον η.	Νοσηλεύεσθαι. ν. Νόστημον η.
Νόστημος, σωριος, κ.	Νόστημος. ὄριμος. κ. ²⁾
— l. 17. Νόστου π. — προ- μαχόντες.	N. π. — προμαχῶνες. ³⁾
c. 689. l. 5. Νοσφινέων, χ. Νουμήνιος, ο. — ἀττα- γῆον, ὀ κ.	Νόσφιν ἐών. χ. N. ο. — ἀτταγαῶ. ὀ κ. ⁴⁾
Νουνεχέσιν, ο. νειπτη- κωτέροις, σ.	N. ο. νηπτικωτέροις. σ.
— l. 14. Νοῦς, οὐ π κ.	Νοῦς οὐ παρά Κ.
— l. 24. Νύκτα, σ. — χει- μέριος δὲ δασεῖα.	N. σ. — χειμέριος. οἱ δὲ δασεῖαν.
Νυκταίετος, ο. — ἐρω- δίας.	N. ο. — ἐρωθίος.
c. 690. l. 3. Νυκτέοικος, φ.	Νυκτὶ ἐοικῶς. φ.
— l. 13. Νυκτεοικῶς, κατα- πληκτικῶς κ.	Νυκτὶ ἐοικῶς. καταπλη- κτικὸς κ.

c. 690.

2) Correxerat: ὄριμος. Mirum sane est, quomodo Musurus scripturae codicum tam imperitus esse potuerit; nec enim σωριος in ὄριμος aut ὄριμος mutaverat, si scriptio- nis σωριος originem perspexisset. Librarius solam omi- sit lineolam, quae in archetypo voci hoc modo imposita erat: σωριος. Id est, σωτήριος, quod hic reponendum est. Compendium frequens est, et ex Montfauconii Palaeographia omnibus notum.

3) Cf. VV. DD. quorum conjecturam scriptio codicis pro- babilem reddit.

4) Scripturam codicis minus adcurate expressit; adden- dum: ἀτταγαῶ ὀ κ.

- c. 690. l. 20. Νυκτιλόγους, Νυκτιλόχους. τ.
 τ.
 Νυκτὶ πετώμενος, ὁ ν. Ν. πετόμενος. ὁ ν.
 Νυκτιμαν, μ. Νυκτίμαντις. μ.
 Νυκτιμαχία, νυκτὸς Νυκτιμαχία, ἐν ἣ νυκ-
 μάχοντα πόλεμοι κ. τὸς μάχοντα οἱ πο-
 λέμιοι, κ.
- c. 691. l. 8. Νυμφαγωγὸς, ὁ Ν. ἁ μ. ἐτέρῳ ν. ⁵⁾
 μ. ἐτέρων ν.
 — l. 17. Νύμφαι, οἱ πτε- Ν. οἱ πτερωτοὶ — κυτ-
 ρωτὰ — κυφάραις, τάραις. ο.
 ο.
- c. 692. l. 1. Νυμφαῖον ο. — Ν. ο. — Ἀρκαδίαν π.
 Ἀρκάδαν π.
 — l. 7. Νυμφεύων, ν. Νυμφέων. ν.
 — l. 11. Νύμφη, ἡ ν. — ἡ Ν. ἡ ν. — ἡ καὶ Μ. —
 καὶ Μοῦσα — μελισ- μελισσαίοις σ.
 σίοις σ.
 — l. 20. Νυμφίου κ. — νυμ- Ν. κ. — Ἰνυμφίου, ὅς ῥα
 φίουος ὡς ῥα θάναωδη θανῶν ὀσείλους ἀκά-
 λουσακαχῆσαι τ. χησε τ. ⁶⁾
- c. 693. l. 2. Νυμφόβας, Ἄ- Ν. Λ. — ἐν μύροις. β. ⁷⁾
 χαιὸς — ἐν μν β.
 — l. 6. Νυμφόληπτοι, ο. — Νυμφόληπτοι. ο. ἐπιθε-
 ἐπιδιαστικοί. αστικοί.

N n 4

c. 693.

5) Bene correxit, nam ἐτέρων natum est ex ἐτέρωι.

6) Locum Poetae optime emendavit. Cf. VV. DD. Men-
 dofum νυμφίουος ὡς ρ. ex correctione: νυμφίου ὡς ρ.
 Apud Homerum hodie: ὅς τε ϑ. Ad unum redit; con-
 cinnius tamen: ὅς ῥα ϑ.

7) Lemma VV. DD. ita scribunt: ἐν Μοίραις. quod ab Al-
 berti receptum est. Compendiosa codicis scriptura
 emendationi favere videtur.

- c. 693. l. 15. Νῦν δὲ θ. — ε. Ν. — ἐξώδιον ε.
 ξόδιον ε.
- ← l. 21. Νύγγιον, ε. — κα- Ν. ε. — καταβαυκαλου-
 ταβάν καλούμενον μένοις φ.
 φ.
- Νῦν τ' ἦνθες δεχωρὸν, ν. Νῦν τ' ἦνθες ἐς χορὸν, ν.
- c. 694. l. 6. Νύξεν, ἐκχειρέ- Ν. ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. ν.
 τρωσεν. ν.
- l. 19. Νύσει, π. Νύσσει. π.
- l. 21. Νύσσα, ὁ κ. — νεύ- Ν. ὁ κ. — νύσσειν τ.
 ειν τ.
- c. 695. l. 3. Νυττόμενος, κ. Ν. κ. προθούμενος. 8)
 προθ. μενος.
- l. 8. Νύχμα, ο. — ψο- Ν. ο. — ψωλός.
 λός.
- l. 17. Νώδυνον, ἀνώδυνον. Ν. ἀνώδυνον.
- c. 696. l. ult. Νωμησέβων, κ. Νωμησα βῶν. κ.
- c. 697. l. 9. Νωνυμία, α. ἀ- Ν. α. ἀσάφεια.
 φάσεια.
- c. 698. l. 7. Νωτίσαι, τ. — Ν. τ. — φ.
 Φυγόντα.
- Νωτίσαιθαι, ἀναθέσαι Ν. α. — κ.
 ἐπὶ τῶν ὤμων· ἀπο-
 νωτίσαιθαι δὲ, τὸ
 καταθέσαι.
- Νωτοφόρος, ὁ μὴ ὑπὸ Ν. ὁ μὴ ὑπὸ ζ. 9)
 ζ.
- l. 15. Νωχέλαια, α. — Ν. α. — μιλάτις. ο. 10)
 μιλάτις, ο.

8) In ultima voce litteram expunxit; correxerat; προ-
 θεούμενος. Cf. VV. DD.

9) Verba: ἀναθέσαι — Νωτοφόρος. in impressis defunt, et
 quidem culpa typosethae, qui versum in codice saltavit.

10) Signum typosetha omisit.

Ξ	Ξ
c. 699. l. 1. Ξένει, δ.	Ξαίνει. δ.
c. 700. l. 1. Ξάνιον, κ. ἀ ἀί γ.	Ξάνια. κ. ἀ ἀί γ
c. 701. l. 3. Ξεναλόγος, Ξένα σ.	Ξ. Ξένους σ.
— l. 5. Ξενίζεν, τὸ χ.	Ξ. τὸ Ξένη χ. ¹¹⁾
— l. 8. Ξεστός, ὀμαλισμέ- νος, ἔξεσμένος. Ξε- στοῖο, ὀμαλισμένου, ε.	Ξ. ὀμαλισμένος, ε. Ξεστοῖο. ὀμαλισμένου, ε. ¹²⁾
— l. 11. Ξῆον, Φίλος.	Ξῆνος. Φ. ¹³⁾
— l. 17. Ξεινοσύνης προσκη- δέος στίς τήν ο.	Ξεινοσύνης προσκηδέος. τήν ο. ¹⁴⁾
c. 702. l. 4. Ξενηλαττοῦνται, τ.	Ξενηλατοῦνται. τ.
— l. 19. Ξενῶν, κ. ἡ μεγά- λων λέγων.	Ξ. κ. ἡ μεγάλων λέγων. ¹⁵⁾
c. 703. l. 8. Ξεστήν, ε. — ἐτάνυσε τ.	Ξ. ε. — ἐτάνυσε τ.
c. 704. l. 1. Ξιφηρούς, Ξίφος ἔχουσι, Ξιφηφόρους.	Ξιφήρους. Ξίφος ἔχοντας, Ξιφηφόρους.
— l. 8. Ξιφίρου λ. — ὠρείων.	Ξ. λ. — ὠρείων.
— l. 11. Ξιφιστής, Φ.	Ξιφιστής. Φ. ¹⁶⁾

N n 5

c. 705.

11) Lacunam codicis explevit. Male in Ald. Ξενίζει.

12) Unita sejunxit. Ambae glossae ex margine sunt.

13) Glossa praecedens hujus emendatio fuit.

14) Scribendum: προσκηδέος. τῆς τήν ο. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Nescio ubi oculi d'Orvillii, ex cujus schedis in notis VV. DD. haec notantur: *Pessime Ms. Venet. Ξιφιστόν.* At alia procul dubio agebat, summamque ejus negligentiam homine critico indignam Cl. Villosion in *Anecdotis* merito perstringit.

- c. 705. l. 5. Ζουθιδαιοί, ἴω- Ζουθίδαί. οἱ Ἴωνες, I.
 νες, ι.
 Ζουθ... λ. — ἀργυ- Ζουθόν. λ. — α. ξ. ¹⁷⁾
 ὄν
 ρος, ξ.
 — l. 19. Ζυλιβόρος, ξ. Ζυληβόρος. ξ.
 Ζυλλεκτόν, σ. παρ- Ζ. σ. παρεστώς. ¹⁸⁾
 εστ. σ.
 Ζύλον, π. — τῶ ε. Ζ. π. — τὸ ε.
 c. 706. l. 11. Ζυμβόλους, δ. Ζ. δ. — Σοφοκλῆς Ἀχαι-
 — Σοφοκλῆ Ἀχαιῶν ῶν συλλόγῳ.
 σύλλογον.
 — l. 19. Ζυναλαχθέντες, κ. Ζυναλλαχθέντες. κ.
 — l. 21. Ζυναθρόντων, σ. Ζυναθρόν. τὴν σ.
 c. 707. l. 1. Ζυνάωρ, εὐέα, Ζ. εὐνάια, δ.
 δ.
 Ζυναωρῶν, α. Ζυναόρων. α.
 — l. 12. Ζύνεσι, συνάφεσι, Ζύνεσιν. συνάφεσιν. συμ-
 συμβουλήν. βολήν. ¹⁹⁾
 — l. 25. Ζυνδήματα, σημεί- Ζ. σημεία.
 ου.
 c. 708. l. 4. Ζύνιον, η. συνῆ- Ζ. η. συνῆκαν.
 σαν.
 — l. 20. Ζυστένομα, συν- Ζυστένομα. συσπῶμα.
 σπῶμα, ξ. ξ.
 — l. 25. Ζυντάσσεται, συν- Ζ. συσκευάζεται.
 σκευάζεται.
 c. 709. l. 6. Ζυόεσσαν, εὐε- Ζ. εὐ̄ ἐξεσμένην.
 ζεσμένην.
 — l. 20. Ζυστάδες, α. — Ζ. α. — εἰκῆ καὶ μ. ²⁰⁾
 εἰκῆ καὶ μ.

c. 710.

17) Exitum vocis delevit. A typhotheta habemus ἀρ-
 γυρόν.

18) In ultima voce litteram expunxit.

19) In Ald. συνέφεσιν a typ.

20) In impressis copula omittitur.

- e. 710. I. I. Ξυστίς, τ. — Ξ. τ. — χιτῶνα ποδήρη
 χιτῶνα ἀποδήρη γ. γ. ¹⁾
 — I. 8. Ξυστός, ο. — ἀθλη- Ξ. ο. — ἀθληταῖς τ.
 τῆς τ.

O

O

- e. 711. I. 9. Ὅα, δ. — ἰμα- O. δ. — ι. ᾠα.
 τίοις ὄα.
 Ὅ ἀγελέος, ὁ ε. Ὅ ἀγελαῖος. ὁ ε.
 e. 712. I. I. Ὅαριστής, ὀμι- O. ὀμιλητής. σ.
 ληστής, σ.
 Ὅαρίστην, μ. Ὅαριστύν. μ. ²⁾
 — I. 17. Ὁβολοστάτης, ο. O. ο. — διὸ ὀβολοστά-
 — διὸβολοστάται τει π.
 π.
 e. 713. I. 8. Ὅγγα, Α. ἐν Ἀ- O. Α. ἐν Θήβαις ε.
 θήναις ε.
 — I. 12. Ὅγδόδιον, θ. — O. θ. — Θησεῖ.
 Θησεῖ.
 — I. 14. Ὅγκας, Α. — ὄγυ- O. Α. — Ὀγγυγίας πύ-
 γίας ὄγκᾶται, βοᾶ. λας λέγει.
 πύλας λέγει. Ὅγκᾶται. βοᾶ. ³⁾
 e. 714. I. 5. Ὅγκοι, α. — πό- O. α. — πώγωνες τ.
 γωνες τ.
 — I. 16. Ὅγμος, ἦ ε. Φυγία, O. ἦ ε. Φυτεία. μ.
 μ.
 e. 715. I. 2. Ὅγχιστός, π. Ὅγχιστός. π.
 — I. 7. Ὅδαφορτία, ἰώνια, Ὅδα. Φορτία. ι. ο.
 ο.

c. 715.

1) Correctionem typhotheta neglexit. Cf. VV. DD.

2) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

3) Bene distribuit et ordinavit. Videtur πύλας λέγει sup-
 plementum ex margine, alieno loco positum. Cf. VV.
 DD.

- c. 715. l. 12. Ὀδακτᾶσσα, δ. Ὀδακταΐσα. δ.
 c. 716. l. 3. Ὀδὲ ἐγώ, α. Ὀδ' ἐγώ. α.
 — l. 15. Ὀδιμάλεος, ε. Ὀ δειμάλεος. ε. 4)
 — l. 19. Ὀδμαῖος, ὀλίγος, Ὀδαῖος. ο. α. 5)
 α.
 c. 718. l. 11. Ὀδοδυσταί, ὀρ- Ὀδάδυσται. ἄργισται.
 γισταί.
 — l. 14. Ὀδῶν, ὀδούς. Ο. ο.
 [Ἐὰ, μηλωτή.]
 Ὀδομάετησε, σ. Ο. σ. 6)
 — l. 18. Ὀέσχα, μ. — δερ- Ο. μ. — δερματίνα.
 ματῖνι.
 — l. 22. Ὀζος, κ. — στε- Ο. κ. — στελέχους σχ.
 λέχου σχ.
 c. 719. l. 1. Ὀζος ἄρειος, ὀ Ὀζος Ἄρηος. ὀ κ.
 κ.
 c. 720. l. 5. Ὀθόνη, σινδόν, ζ. Ο. σινδῶν. ζ.
 c. 721. l. 6. Οἶακες, π. — δι- Ο. π. — διήρηνται. 7)
 εῖρηνται.
 — l. 14. Οἶδημα, φ. — ἀ- Ο. φ. — ἀπόστημα, ω. 8)
 ποστ. μα, ω.
 — l. 18. Οἶατα, δυναί, Αἰο- Οἶα, τὰ δυνά. Αἰολεῖς.
 λεῖς. οἶατάν, κομή- Οἶατάν, κομήτην. Οἶα
 των, οἱ γὰρ αἱ κόμα, γὰρ αἱ κόμα.
 οἶα τε κ.

c. 721.

- 4) Vocis divisionem typhotheta neglexit. Cf. VV. DD.
 5) Quomodo congruit ὀλίγος cum Ὀδμαῖος sive Ὀδαῖος, ut Musurus correxit? Taylorus apud VV. DD. acute et eleganter quaestionem solvit, ejusque opinio magnum ex codice lumen accipit, in archetypo enim scriptum erat:
 Ὀδαῖος. littera β pro μ accepta vocique inferfa.
 6) Glossae hic deletae sequens Ὀσα emendatio fuit.
 7) Forte: διείρηνται. ut apud Eustathium. Cf. VV. DD.
 8) Litteram delevit; legebatur: ἀπόστημα.

- c. 721. l. 21. Οἰάτιδος, ε. — οἰ-
δίποδ' ἐπικολῶνα, τ.
- c. 722. l. 13. Οἰέαις, ν.
— l. 17. Οἰεῖς, τ. — σύνθε-
μα στρωτικῶ ε.
- l. 20. Οἰετέας, ἰσοετίας,
ὀμηλικίως.
- l. 24. Οἰζυός, κ.
- l. 29. Οἰημονυμία, ν.
- c. 723. l. 14. Οἱ καθ' ἡ. —
ἡμᾶς. οἰκάριον, τ. —
γυναϊκότηδος.
- c. 724. l. 3. Οἰκέειτο, οἰκεῖτο.
— l. 13. Οἰκῆας, ο. — κτί-
σατο δ.
- c. 725. l. 2. Οἰκιμβάζειν, στρα-
τηγεύσεσθαι, δ.
- l. 9. Οἴκοι, οἴκοθι, ἐν οἴ-
κῳ, ἐξ οἴκου.
- l. ult. Οἴκος, ο. — καὶ τοῦ
ἐν — νῦν αῶ κ.
- Οἰά τε. κ. 9)
- Ο. ε. — Οἰδίποδι ἐπὶ κο-
λωνῶ. τ. 10)
- Οἰεαί. ν.
- Ο. τ. — συνθήματος
στρωτικῶ ε.
- Ο. ἰσοετέας. ο. 11)
- Οἰζύς. κ. 12)
- †
- Οἴη μονυμία. ν. 13)
- Ο. — ἡμᾶς.
- Οἰκάριον. τ. — γυναικω-
νότηδος. 14)
- Ο. οἰκοῖτο.
- Ο. ο. — κτήσατο δ.
- Ο. στραγγεύσεσθαι, δ.
- Ο. ο. ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν, ἐξ
οἴκου. 15)
- Ο. ο. — καὶ τὰ ἐν — Νῦν
αὐ κ. 16)

c. 726.

- 9) Glossas bene digessit; retinendus vero genitivus Dori-
cus: Οἰατῶν. κομητῶν. Cf. VV. DD.
- 10) En summam scribarum barbariem in re tam obvia.
- 11) In Ald. ὀμηλικία. Mendam VV. DD. sustulerunt.
- 12) Glossam interpretationi adcommodavit; casus obli-
quus ob seriem retinendus est.
- 13) Musurus in solo μονυμία haerebat; correctio a typo-
theta male expressa est. Cf. VV. DD. qui glossam re-
stituerunt.
- 14) Bene sejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.
- 15) Vocem οἴκοθεν male inseruit, nam ἐξ οἴκου ad praece-
dens οἴκοθι referendum est. In Albertina ex οἴκοθεν
nova glossa constituitur, serie repugnante.
- 16) Vitiosum αῶ ortum videtur ex δ' αῦ, quod nexus ora-
tionis apud Poetam requirit. Cf. VV. DD.

- c. 726. l. 12. Οἰκούρια; κ. — Φυλακή. Ο. κ. — Φυλακή, οἰκούρια.¹⁷⁾
 — l. 16. Οἰκουρὸν ο. — μέλιττ. πτίθεσθαι. Ο. ο. — μελιττούσαν παρατίθεσθαι.¹⁸⁾
- c. 727. l. 1. Οἰκοφθόρας, μ. Οἰκοφθόρους. μ.
 — l. 17. Οἰκων, μωστορνύνα, τ. Οἰκων μέσσ' ἔρνύνα. τ.
- c. 728. l. 6. [Οἰμῆσαι,] οἴμησεν, ὤρησεν [ῆσαν.] Οἴμησεν. ὤρησεν.¹⁹⁾
 — l. 9. Οἴμοι, ε. θρήνου. οἴμον οἶμος, ο. Ο. ε. θρήνου.
 — l. 17. Οἰνάδας, α. — οἰνομαίτιδας. Οἴμον. οἶμος, ο.²⁰⁾
 — l. 23. Οἰναῖοι τ. — Φ. σὶ δὲ δῆμον, ο. Ο. α. — οἰνομαίτιδας. Ο. τ. — Φησὶ δὲ Δήμων, ο.¹⁾
- c. 729. l. 10. Οἰναρίς, κληματίς. ἵας, ε. Ο. κληματίς.
 Οἰνάς. ε.²⁾

c. 729.

17) V. οἰκούρια perspicuitatis causa adjecta est. Glossographi, dum interpretantur, accentus saepius confundunt; potuit etiam ἢ ἢ κατ' οἶκον Φυλακή feriori manu adjunctum esse.

18) In μέλιττ. ultimam litteram delevit; scriptum erat μέλιττα, aut μέλιττει.

19) Vocem articuli bene exclusit, nam sequens οἴμησεν ejusdem emendatio videtur; nisi forte Οἰμῆσαι et ῆσαν glossam per se constituant, itaque jungenda sint: Οἴμησαν. ῆσαν. Videant critici.

20) Unita divisit. Posterius οἶμος (pro οἶμος) prioris correctio est, aut varia lectio. Art. Οἴμον, qui v. Οἰκτίζει sequitur, hujus loci particula est, ab eodem forte in margine longius semota. Οἶμος ap. Pind. Ol. VIII. 92. solennis victoris ingressus in urbem patriam.

1) Docte emendavit. In Φ. σὶ litteram expunxit; legebatur: Φασί. Cf. VV. DD.

2) Sagaciter emendavit et sejunxit. Cf. VV. DD.

- c. 729. l. 10. Οἰνατίς, Ἀρτέμι-
δος, τὴν ἔνοιον τῆς
ἀργείας. Οἰνωάτιν. Ἀρτεμιν τὴν
ἐν Οἴνῃ τῆς Α. 3)
- l. 13. Οἴνη, ἡ α. καὶ κυ-
βευτικὸς [λόγος.] βό-
λος, ὁ κ. Ο. ἡ α. καὶ κυβευτικὸς
βόλος, ὁ κ. 4)
- Οἰνήρυσσι, α. — μεθ' ὧ τ. Ο. α. — μεθ' οὗ τ.
- c. 730. l. 7. Οἰνοβαρῆς, ο. — Ο. ο. — μέθυσος.
μέθυσος. οἰνοπά, μ. Οἰνοπα. μ. οἰνώδη τ. 5)
- οἰνώδη τ.
- l. 11. Οἰνοποντάζει, ε. Οἰνοποτάζει. ε.
- c. 731. l. 1. Οἰνοῦσαι, καὶ Οἰ-
νοῦται, τ. Ο. καὶ Οἰνοῦτται. τ.
- l. 3. Οἰνόφρυξ, α. Οἰνόφυξ. α. 6)
- l. 7. Οἰνοχοεῖ, οἰχοεύει, τ. Ο. οἰνοχοεύει. τ.
- l. 12. Οἰνοπα, οἰνοπόν, π. Ο. οἰνωπόν. π.
Οἰνωροί, οἰεραγωγοὶ Δ. Ο. οἰεραγωγοὶ Δ. 7)
- Οἰνοτρον, χ. Οἰνωτρον. χ.
- l. 17. Οἰξασα, ἀνοιξασα. Ο. α.
[Οἶο, οἶω σοῦ μόνω, αὐ-
τῶ.]
- Οἰοβίοισι, μ. Ο. μ. 8)
- l. 24. Οἶοιτο, ν. — ἔχει, Ο. ν. — ἔχοι. ἢ ὑπολάβοι.
ἢ ὑπολάβει.

c. 731.

3) Corruptum ἔνοιον oriri videtur potius ex ἐν Οἰνώῃ, quam ἐν Οἴνῃ. Legendum procul dubio cum Salmasio: Οἰνωάτιν. Ἀρτεμιν τ. Cf. VV. DD.

4) V. βόλος praecedentis λόγος emendatio fuit.

5) Unita separavit.

6) Bene in impressis Οἰνόφλυξ. Vitiosi Οἰνόφρυξ sequens Οἰνόφλυξ correctio fuit.

7) Legendum cum Salmasio: οἰεραγωγοὶ Δ. Causa erroris ex codice perspicua est.

8) Articulus a Musiro ejectus duas glossas exhibet, alteram: Οἶω. μόνω αὐτῶ. alteram: Οἶο pro Σοῖο. σοῦ. Neutra congrua est, nam Οἶω series respuit.

- ε. 731. l. 24. Οἴομαι, γ. ὑπο- O. γ. υ.
λαμβάνω.
[Οἴομεν, οἶος μόνος πρὸς
μόνον.]
Οἴομενον, ο. O. ο. 9)
- ε. 732. l. 3. Οἶον ε. — ἐγένε- O. ε. — ἐγένετο.
το. οἶονεῖ, ω.
Οἶονεῖ. ω. 10)
- l. 5. Οἰονίζε, μαντεύει. Οἰονίζη. μαντεύη.
Οἰονιχιαστάι, ω. Οἶονεῖ χιαστάί. ω.
- l. 8. Οἴσαῶταί, π. — Οἶος αῶταί. π. — ἐρίω —
ἐρέω — κεκαλυμμένος κεκαλυμμένος οἶος
οἶος αῶταῶ — οἴσαῶ- αῶταῶ — ο. λ. 11)
- l. 16. Οἴσπόλω, ε. Οἴσπόλω ε. 12)
- l. ult. Οἱ προσκείμενοι, οἱ Οἱ π. οἱ κ.
κολλούμενοι. ἴρα, οὔ- Οἱ ῥα. οὔτοι δή. 13)
- [Οἶραῖοι βλέπεν, οἴτι-
νες.]
- ε. 733. l. 1. Οἱ ῥά μιν ω. Οἱ ῥά μιν ω.
Οἱ ῥῶν, οἱ ἐκ τ. Οἶράνη. ἐκ τ.
- l. 9. Οἶδας, ο. Οἶδα. ο.
- l. 18. Οἶς τὰ β. Οἶστά. β.

ε. 733.

9) Glossa interposita vitiosa est, pro Οἶοθεν οἶος. μ. quod supra suo loco occurrit. Hic forte vitium habemus, ibi correctionem.

10) Conjuncta divisit.

11) Bene emendavit, nisi quod pro ἐρέω scribatur ἐρεῶ ab ἐρεοῖς, laneus. In fine Aldina habet εἰσαῶτων culpa typ. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui Hefychio scripturam codicis redderunt.

13) In ἴρα primam litteram a librario omisissam praeposuit, glossamque sejunxit.

- c. 733. l. 22. Οἰσποτιτῆς, Οἰσπάτη. ὁ ῥύπος. ὁ δ. ¹⁴⁾
 υἱὸς ὁ ῥύπος, ὁ δ.
- c. 734. l. 3. Οἰστρεῖ, ε. οἰστρε- O. ε. οἰστρηλατεῖ. μ.
 λατεῖ, μ.
- l. 6. Οἰστρεπληγος; τ. — O. τ. — πληγείσης.
 πληγῆ.
- l. 11. Οἰστρες, ε. — ᾧ̄ O. ε. — ὁ μύωψ κ. ¹⁵⁾
 μύωψ κ.
- l. 13. Οἰσύνοισιν, ὁ . . οἰ O. οἶσοι γ. ¹⁶⁾
 γ.
 Οἰσύνησι, π. — οἶας O. π. — οἶσων γεγενημέ-
 γεγενημένοις ἢ λυγῆς, νοις, ἢ λύγου. ε.
 ε.
- l. 18. Οἶσυπος, ὁ τῆς αἰὸς O. ὁ τῆς αἰγὸς ρ. ¹⁷⁾
 ῥύπος.
- c. 735. l. 6. Οἶφαλοῖ, τ. Oἶφαλλοί. τ.
- l. 11. Οἶφολις, γ. — πα- O. γ. — πασχητιῶσα.
 σχητιῶς.
- l. 13. Οἶχαλίαιθεν, α. Oἶχαλίηθεν. α.
- l. 15. Οἶχετηγός, υ. Oἶχετηγός. υ. ¹⁸⁾
- Oἶχῆσονται, π. καὶ ἶχ. O. π. — καὶ οἶχη, ἢ ἡ-
 νη ἢ ἀφανίδη φανίδη. ¹⁹⁾

c. 735.

14) Ex Suida correxiffe videtur, at minus adcurate; le-
 étio, quam codex exhibet, haec est: Οἰσπότη. τῆς οἰὸς
 ὁ ῥύπος. Variat in hac voce scriptura, ut apud VV.
 DD. videre est. Ceterum glossam pro infittia habeo,
 et quidem pro emendatione superioris Οἶσπα.

15) In Ald. ὁ μύωψ culpa typ.

16) Duas aut tres litteras erasit. Cf. VV. DD.

17) Textum codicis depravavit; reponendum: ὁ τῆς οἰὸς ρ.
 Vox eundem omnino significatum habet, quem supe-
 rius Οἰσπότη.

18) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

19) Vera procul dubio est Biellii conjectura, legentis:
 καὶ οἶχῆσεται, ἢ ἀφανιδήσεται. Particulam ἢ omitte-
 rem; locus ob compendia scripturae corruptus fuit. Cf.
 VV. DD.

- c. 735. l. 20. Οἰχομένη, π. — Ο. π. — ο.
^{ομοια.}
 [Οἰχομένοιο., ἢ παρ'
 ἐνίοις σόλα.]
 Οἰχωρός, οἰκουρός. οἶω, Ο. οἰκουρός.
^{μένω.}
 Οἶω φ. — μόνοιο δ. Οἶω. μόνω. Οἶω φ.
^{μόνοι, δ. 20)}
- c. 736. l. 1. Οἰάθη, ἐμονώθη. Ο. ἐμονώθη.
^{οἶω, υ.}
- l. 4. Οἰωνισάμην, παρα-
 τησάμην, ἢ ε. Οἶω. υ. 1)
- l. 7. Οἰωνοβρότους, υ. Ο. παρατησάμην. ἢ ε. 2)
- Οἰάνιχον, μ. — εἶνα Ο. Οἰωνοβρότους. υ.
 [τὸ συζ αἶη] Ο. μ. — εἶνα. 3)
- c. 737. l. 2. Ὀκέλλει, προσορεῖ, Ο. προσορεῖ. κ. 4)
^{κ.}

c. 737.

20) In fine v. Οἰχομένοιο., litteram delevit. Quid ἢ παρ' ἐνίοις σόλα fit, aut quo pertineat, videant alii. In frequentibus turbatum restituit ordinem.

1) Bene separavit. V. Οἶω cum interpretatione ex margine irrepfit.

2) Nullus fere dubito, quin legi debeat: παρατηρησάμην. omisso pro more codicis nostri augmento. Videnda testimonia a VV. DD. citata, quibus auctoritatem Lex. Ms. Steph. et Th. adjungam, in quibus eadem interpretatio aliis verbis ita exprimitur: Οἰωνίζόμενοι. ὄρνέοις προσέχοντες κατὰ σημείωσίν τινα. Male in Ald. παρατηρησάμην.

3) Typis, ut potui, scripturam codicis expressi; explicent sagaciores.

4) Bene in impressis: προσορεῖ. In archetypo forte: ^οπροορεῖ.

- ε. 737. l. 12. Ὀκλαδίας, θ. — Ὀ. θ. — ἐξιῶσι — τὸ ὀ-
ἀξιῶσι — τὸ κλά-
δαί.
κλαῶσαι.
- ε. 738. l. 2. Ὀκριβαντάτας, Ὀκριβαντας. ἐνβατάτας.
ἐνβατάτας.
- l. 11. Ὀκριόν, τ. Ὀκριόνεν. τ.
Ὀκριόνεντι, τραχύ. Ὀκριόνεντι. τραχεῖ.
Ὀκριόνεντο, ε. — λίθος. Ὀ. ε. — λίθος. ὁ Κρης τὴν
Ὀκριστὴν, θ. — εἶδεν, θ. — ἤδεν, εφη, ἐ-
ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀ-
ληθευούση [ἐπόν-
τος.] πίστευσα ἂν ὡς ἀ-
ληθευούση. 5)
- Ὀκριθην, φ. Ὀκριόνεν. φ.
- ε. 739. l. ult. Ὀλέθρου π. — Ὀ. π. — δέδεωθε τ.
- δέδεωθα τ.
- ε. 740. l. 4. Ὀλύκειν, ἀπολύ- Ὀ. ἀπολλύναμ. πολιορ-
ναμ, πολυορκεῖν, φ. κεῖν. φ.
Ὀλέκοντο, ἀπόλλυντο Ὀ. ἀπώλλυντο — ἐξωλο-
— ἐξολοθρεύοντο. θρεύοντο.
- l. 11. Ὀλέσαι, ἀπωλέ- Ὀ. ἀπολέσαι.
- σαι.
- l. 14. Ὀλήας, [ὀλοί.,] Ὀληαμ. α. 6)
- α.
- l. ult. Ὀλίγη ε. — στενο- Ὀ. ε. — στενωπῶ.
- πῶ.
- ε. 741. l. 2. Ὀλίγη δὲ ἀνα- Ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις
πνεύσης π. π.
- l. 10. Ὀλιγοστοῦ, π. Ὀλιγοστοῦ. π. 7)
- l. 22. Ὀλιγοροῦντος, α. Ὀλιγοροῦντος. α.
- ε. 742. l. 1. Ὀλιζῶνες, η. Ὀλιζόνες. η.

5) Docte emendavit, male vero diversas glossas in unam conflavit. Cf. VV. DD. In editis bene separantur.

6) In ὀλοί. . . compendium delevit.

7) Ex serie: Ὀλιγοστοῦ. In codice Marciano ω interdum ex jota oritur. Cf. VV. DD.

- c. 742. l. 10. Ὀλινύ., ἀρ- Ὀλινύα. ο. Ἀργεῖοι. 8)
 γεῖ...
 — l. 20. Ὀλκάζει, ε. χαλι- Ο. ε. χαλιναγωγεῖ.
 νάγγει.
 — l. 22. Ὀλκάς, πλοῖα, ν. Ο. πλοῖον. ν.
 — l. 27. Ὀλκή, δ. — ἐυρή- Ο. δ. — ἐυτήσταθμος.
 σταθμος.
- c. 743. l. 1. Ὀλκῆμιον, τ. Ὀλκῆμιον. τ. 9)
 — l. 4. Ὀλκοῖ, λ. — νεολ- Ο. λ. — νεωλκοῦνται.
 κοῦνται.
 — l. 9. Ὀλκοῦς, ν. — ἔξεις Ο. ν. — ἔλξεις — ὀλ-
 — ὀλκῶν ε. κὸν ε.
 Ὀλλύει, ἀπολύει, φ. Ο. ἀπολλύει. φ.
 — l. 13. Ὀλμιος, π. Ὀλμειος. π.
 Ὀλμος, π. — ὑπογλού- Ο. π. — ὑπογλουτίσιν ε.
 τισιν ε.
- c. 744. l. 1. Ὀλοίης, ἀποθά- Ο. ἀποθάνεις.
 νης.
 Ὀλοῖσιν, ὀλεθρίας, ἀ- Ο. ὀλεθρίας. ἀπωλείαις.
 πωλείαις.
 — l. 8. Ὀλοκεῦς, α. Ὀλοες . α.
- c. 745. l. 3. Ὀλοοίτροχος, ο. Ο. ο. — ἢ ὀλότροχος,
 — ἢ λότροχος, ε.
 — l. 7. Ὀλοόσων, π. Ὀλοοσσόν. π. 10)
 — l. 12. Ὀλος, τ. — σηπιύ- Ο. τ. — σηπίαις.
 ας.
 — l. 17. Ὀλοσφερής, δ. Ὀλοσχερής. δ.
- c. 746. l. 6. Ὀλοφυδόνον, ο. — Ο. ο. — ὀδυρητικόν.
 ὀδυρητικόν.

c. 746.

8) In prima et ultima voce exitum delevit.

9) Compendium exitus nihil aliud exprimit, quam litt. ν et circumflexum, ut in impressis indicavi.

10) Apud Homerum Ὀλοοσσών, quod in Albertina repositum est. Cf. VV. DD.

- c. 746. l. 6. Ὀλοφυκτίς, τ. — O. τ. — εὖ, ἐπὶ γὰρ, —
 εὖ, .. γὰρ — δοθῆναι. δοθῆναι. ¹¹⁾
- c. 747. l. 1. Ὀλπα, ἡ ε. — O. ἡ ε. — λήκυθος. ε.
 λίκυθος, ε.
 — l. 4. Ὀλύες, φ. Ὀλλύες. φ.
 — l. 11. Ὀλύμπιον, τ. — O. τ. — λαβὸν τ.
 λαβὼν τ.
 — l. 13. Ὀλυμπιονύκης, σ. Ὀλυμπιονίκης. σ. ¹²⁾
- c. 748. l. 1. Ὀλώλαμεν, α. O. α. ἀπεθάνομεν.
 ἀπεθάνομεν.
 — l. 3. Ὀλλονταί, ἀπόλλαν- Ὀλωνταί. ἀπόλωνταί.
 ταί.
 — l. 13. Ὀμαλεῖς, ο. Ὀμαλή. ο.
 — l. 26. Ὀμελάδον, μετα- Ὀμιλαδόν. κατὰ τάγμα
 τάγμα κ. κ.
- c. 749. l. 1. Ὀμελος, σ. — Ὀμιλος. σ. — ὁμοῦ εἶλας
 ὁμοεἶλας ε. ε.
 — l. 9. Ὀμᾶ, [ὄπερ,] ὠμοῦ. O. ὁμοῦ.
 — l. 14. Ὀμηγόροι, ἰσῆγοροι, O. ἰσῆγοροι,
 ε.
 — l. 16. Ὀμηγύρεως, σ. συν- O. σ. συναθροισμοῦ.
 αθροισμένου. ῖ
 — l. 23. Ὀμιλική, τ. Ὀμηλική. τ.
- c. 750. l. 2. Ὀμη. νῶι α. Ὀμη νῶι. ἡ α.
 — l. 21. Ὀμιλεῖ, σ. μάχε- O. σ. — α.
 ται, ἐπακολουθῆσαι
 [νεκρῶ,] α.
- c. 751. l. 14. Ὀμίχλη, ἡ ο. O. ἡ ο. — ἀχλὺς υ.
 — ἀχλὺς [σκοτει-
 νός,] υ.

O c 3

c. 751.

11) Ante γὰρ vocem delevit.

12) In Ald. erratum typ.

- c. 751. l. 22. Ὀμοβόρος, ὁμο- Ο. ὁμοφάγος. ¹³⁾
 Φάγος.
- c. 752. l. 5. Ὀμόγνοια, ἢ ἡ- Ο. ἢ ἄγνοια.
 γνοια.
 Ὀμοδάλιοι, ἰσοτέτες. Ο. ἰσοτεῖς.
- l. ult. Ὀμοίης, ο. — ἴσης. Ο. ο. — ἴσης.
 [Ὀμοίου πτολεμοῖο ἐν
 ᾧ ὁ]
- Ὀμοίου, τ. — καὶ τε- Ο. τ. — καὶ τε κτανέον-
 κτανέοντα. ὁμοίως — τα. ὁμοίως — καὶ
 καὶ ἄλλας ἀγείρας, ἄλλα σε γῆρας τε-
 τηρεῖ ο. ρει ο. ¹⁴⁾
- c. 753. l. 11. Ὀμοιωθῆμενα, Ο. ἐξισωθῆμενα. σ.
 ἐξισωθῆμα, σ.
- Ὀμοκλεῖ, ἀπειλεῖ, βοᾷ. Ὀμοκλή, ἀπειλή. βοῆ.
 — l. 14. Ὀμοκλής, ο. Ὀμοκλήσας. ο.
- l. 21. Ὀμολογῶ, ζοφῶ. Ο. συμφωνῶ.
 Ὀμολιῶν, ι. καταλιαι- Ο. ι. καταλειάνων.
- c. 754. l. 4. Ὀμολοειδῆς, π. Ὀμολοίδες. π.
 — l. 13. Ὀμόπαιδα κάσι κ. Ο. κάσιν Κ. — παιδευ-
 — παιδευθέντες, ἢ θέντα, ἢ ο.
 ο.
- c. 755. l. 1. Ὀμόρξη, ἀπε- Ο. ἀπεψήση. ¹⁵⁾
 ψήσ..
- l. 6. Ὀμόρρησα, α. Ὀμόρρησια. α.
- l. 8. Ὀμόροφος, ο. συνάαι- Ο. ο. σύνοικος.
 κος.
- l. 12. Ὀμόσαι, ὁμοσον, ο. Ὀμοσον. ο. ο.
 Ὀμόσε, ε. — ἔτραπτε. Ο. ε. — ἔτραπε.

c. 755.

13) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.

14) Glossa deleta sequentis correctio fuit; in fine lacuna est. Emendatio: καὶ τε κτανέοντα. typosugam fugit. Cf. VV. DD.

15) Litteram in fine delevit.

- c. 755. l. 12. Ὀμοσίπται, ο. — ὀπλισμένω χ.
 — ὀπλισμένω χ.
- c. 756. l. 10. Ὀμόσφυρος, α. — δ. τὸν ὀμόχωρον.
 λ. σ. ¹⁶⁾
 δὴ τὸν ὀμόχωρον, σ.
- c. 757. l. 2. Ὀμοῦρα, σ. — σισάμην.
 — 1. 5. Ὀμοῦστιν, σ. Ὀμοῦ'στι. σ.
 — 1. 8. Ὀμπαι, θ. — πυρὶ μ. Ο. θ. — πυρὶ καὶ μ. ¹⁷⁾
 — 1. 17. Ὀμπνεος λ. — πυρ. νων καὶ δημ. τρι- Ο. λ. — πυρηνων καὶ δη-
 ων κ. μητρίων κ. ¹⁸⁾
- c. 758. l. 4. Ὀμφαλίτομος, Ὀμφαλίτομος. μ.
 μ.
 — 1. 8. Ὀμφαλόεσσα, ἦ α. Ο. ἦ α. — βόρειον π.
 — βόρειον π.
 — 1. 15. Ὀμφαλός ζ. — με- Ο. ζ. — μεσαίτατοι.
 σέτατοι.
- c. 759. l. 11. Ὀν, α. — ἔη Ο. Ο. α. — ἔη Ο. ¹⁹⁾
 — 1. 16. Ὀναίμην, τ. ἀπο- Ο. τ. ἀπολαύσαιμι, ω.
 λαύσω, ω.
 Ὀναίνεν, α. Ὀναίμην. α.
 c. 760. l. 2. Ὀνάται, α. Ὀνοῦται. α.

Ο ο 4.

c. 760.

- 16) Compendium ^χ δη typosheta male legit; scribendum: δηλοῖ. ut VV. DD. correxerunt.
- 17) Textum corruptit. Egregia Kuhnii emendatio, ab Alberti recepta: πυροί μ. codicis auctoritate stabilitur. Cf. VV. DD.
- 18) In πυρ. νων et δημ. τριών litteram expunxit; in posteriori voce typosheta nexum litt. τρ pro simplici τ accepit.
- 19) Contra metrum correxit. Vitiosum ἔη Ο. natum est ex ἦ' Ὀ, quod apud Poetam legitur, et Hesychio reddendum est. Cf. VV. DD.

- c. 760. l. 12. Ὀνειδος, α. — Ο. α. — π.
 πύματος.
 [Ὀνεινυεν, ὠφέλησεν.]
 Ὀνέλεον, θ. Ο. θ. ²⁰⁾
 — l. 15. Ὀνειρήσι, π. Ὀνειρήσι π.
 — l. 21. Ὀνειροπολεῖ, ω. Ὀνειροπολεῖν. ω.
 c. 761. l. 1. Ὀνετο, ω. Ὀναιτο. ω.
 Ὀνήμενος, ἄξιος ὠνή- Ὀνήμονος. ἄξιος ὠνήσεως,
 σεως, ο. ο. ¹⁾
 Ὀνέμένας, ω. Ὀνήμενας. ω.
 Ὀνεσεας, ο. Ὀνήσεας. ο.
 — l. 14. Ὀνια, ω. Ὀνεα. ω.
 Ὀνιας, ω. Ὀνειας. ω.
 — l. 18. Ὀνίγλι, ε. Ὀνίγλη. ε.
 c. 762. l. 14. Ὀνοκένταυροι, π. Ο. π. — τριχιῶντες —
 — τριχιῶντες — Σείην ὠνόμασαν οἱ
 σείειν ὠνόμασαι αὐ- τὴν — λοιποί. ²⁾
 τὴν τὴν — λ. ποί.
 c. 763. l. 13. Ὀνος, ὀ α. — Ο. ὀ α. ← καὶ ἐφ' οὗ τὴν
 καὶ ἐφ' οὗ [καὶ] τὴν — — ὀ καὶ ὠνίσκος λ.
 ὠνίσκος λ.
 — l. 17. Ὀνος ἄγει μ. — ἐξ Ο. — ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευ-
 ἄστεος λευσίνα κ. σίνα κ.
 — l. ult. Ὀνόσεται, ὠφελή- Ὀνήσεται. ὠφελήσει. ³⁾
 σει.

c. 764.

20) Glossae hic deletae emendatio fuit: Ὀνίνοιεν. ὠφελή-
 σοιεν. quod infra sequitur. Vitiosa lectio ob seriem huc
 translata fuit.

1) Loci Homerici immemor fuit. Cf. VV. DD. qui co-
 dicis lectionem rescripserunt.

2) Scribendum τριχιῶντες, et σείειν vel σίειν, ut in Basi-
 lio et Procopio. Cf. VV. DD. In Ald. τριχιῶνες errore
 typ. In ultima voce litteram deleuit; legebatur: λοιποί.
 Glossam pro insititia habeo.

3) Ex II. I. 55. scribendum: Ὀνόσεται. ἐκφανλίσει. Cf.
 VV. DD.

- c. 764. l. 17. ὄνου πῶκα, χ. — παίξεις — ὄνον
κερῆς — ἐπλασας.
— l. 23. ὄνου σκιά, Α. — μάχει — σκιάν.
c. 765. l. 6. ὄνου χιῆ, ε. ἐξε-
τάζει.
— l. 8. Ὄξαλις, ἡ ο. — ὀ-
ξίνης ^{οἶνος} εἶδος.
— l. 19. Ὄξυ, ὀξέως, τα-
χέως, ταχύ, [ὀξέως,]
ταχύδρομ., μέγα, ἰ-
σχυρόν.
Ὄξυάκανθον, ο. — Φρυ-
γία [τὰ ἐμά.]
c. 766. l. 7. Ὄξυθύμια, τ. — ἀποτρόπιμα ξ.
— l. 20. Ὄξυρεγμα, πεψία.
c. 767. l. 2. Ὄοιγα, φαρῆ-
τρα.
[Ὄοιτο, ὑπελάμβαν-
εν.]
Ὄου κ.
Ὄπα, θ. — κεράμου,
καὶ φωνή.
- O. χ. — πέξεις — ὄνον
κερῆς — ἐπλασεν.
O. Α. — μάχη — σκιάς.
O. ε. ἐξετάσει.
O. ἡ ο. — ὀξίνης οἶνος. 4)
Ὄξυ. ταχύ. μέγα. ἰσχυ-
ρόν. ὀξέως. ταχέως.
ταχύδρόμως. 5)
O. ο. — Φρυγία. 6)
O. τ. — ἀποτρόπιμα ξ.
Ὄξυρεγμία. ἀπεψία.
O. φ.
O. κ. 7)
Ὄπαία θ. — κεράμου.
καὶ φ. 8)

O o 5

c. 767.

- 4) Pro εἶδος substituit οἶνος, male, ut opinor; exarandum potius: ὀξίνης εἶδος. οἶνος. Cf. VV, DD.
5) Ordinem interpretationis invertit. In ταχύδρομ.. exitum delevit; scriptum suspicor: ταχύδρομον. Musuri ταχύδρόμως barbarum est.
6) Quid vult τὰ ἐμά hoc loco? Respondeant ingeniosiores.
7) V. Ὄοιτο corrupta videtur ex Ὄετο.
8) Verba: καὶ φωνή. in editis omissa invenio; Ὄπα et Ὄψ unitim explicantur.

- c. 767. l. 13. Ὀπάονα, ἀκόλουθος — ἔπειθα. O. ἀκόλουθον — ε. 9)
 [Ὀπας, ὀφθαλμούς.]
 Ὀπάσαι, δ. O. δ. 10)
- c. 768. l. 2. Ὀπάτω, τὸ ἐπήτειον. O. τὸ ἐπέτειον. 11)
 .πατρον, τ. — πατρός. Ὀπατρον. τ. — πατρὸς ἀδελφόν.
 [Ὀπατρος, ὃ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς τινὶ γεγονώς ἀδελφός.]
 Ὀπάων, ἀκολούθων. O. ἀκόλουθος. 12)
 — l. 12. Ὀπη κεν, οὐπω ἄν. O. ἔπη ἄν.
 — l. ult. Ὀπιν, π. Ὀπισ. π.
 c. 769. l. 1. Ὀπιπᾶ, [ἐξαπατᾶ,] ἀπαταίων ἢ α. Ὀπίπας. ἀπαταίων, ἢ α. 13)
 Ὀπιπεύει, π. πσκο. Ὀπιπτεύει. π. π. 14)

c. 769.

- 9) Interpretationem glossae adcommodavit; male, ut faepius memoratum est.
- 10) Glossa intermedia bene se habet; nec, cur ejecta sit, rationem video.
- 11) Scriptura ἐπήτειον Kusteri emendationi (ὀπήτειον) quam Alberti in textu posuit, haud incongrua est. Cf. VV. DD.
- 12) In .πατρον primam litteram a scriba omissam praeposuit; hanc glossam in fine mutilam altera, quam Musurus delevit, in margine olim supplebat. In ultima glossa primae scripturae tenacissimus lego: ἀκολούθων. Cf. VV. DD.
- 13) Textum mutilavit. Duae glossae incuria scribae in unam coierunt, altera: Ὀπιπᾶ. ἐξαπατᾶ. altera, cujus sola superest interpretatio: ἀπαταίων, ἢ α.
- 14) In Ὀπιπεύει, quemadmodum et in sequentibus, scriptura codicis, jubente serie, conservanda est; dicitur ὀπίπαι, et ὀπίπτω, ex hoc ὀπιπτεύω, ex illo ὀπιπεύω. Cf.

Cf.

- c. 769. I. I. Ὀπιπεύεις, π. Ὀπιπτεύεις. π.
 Ὀπιπεύεις δὲ γ. — παρ- Ὀπιπτεύεις δὲ γ. — παρ-
 π. θενοπίπας. ¹⁵⁾
 θενοπι.
 Ὀπιπευέτω, π. Ὀπιπτευέτω, π.
 — I. 9. Ὀπιπίθια, α. — οὐ- O. α. — οὐραῖα. ¹⁶⁾
 ραί.
 — I. 12. Ὀπιδοδόμος, ε. — O. ε. — πρὸς τῷ ο.
 πρὸς τὰ ο.
 — I. 18. Ὀπιδοτόνος, ε. Ὀπιδοτόνος. ε. ¹⁷⁾
 c. 770. I. I. Ὀπίσεται, ο. Ὀπίσσεται. ο.
 — I. 12. Ὀπλα, π. — χαλ- O. π. — χαλκευτικά.
 κευτικά. ὀπλάς οἱ
 π.
 Ὀπλάς. οἱ π. ¹⁸⁾

c. 771.

Cf. VV. DD. Vis compendii *πομο*, quod solum litt. π. cum circumflexo exhibet, a contextu dependet; unde error typositae, qui *περισκοπῆς* posuit. Legendum: *περισκοπέι*, ut VV. DD. correxerunt.

- 15) In Albertina verba Poetae: Ὀπιπεύεις δὲ γ. cum praeced. articulo bene junguntur, ejusdem enim exemplum constituunt; versum igitur Homericum (Od. T. 67.) olim ita lectum fuisse arbitror:

Δινεῶν κατὰ οἶκον; ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας;
 Syllaba π in ὀπιπεύεις producitur ob vocalem longam in ὀπή, unde ὀπιπεύω formatum est.

- 16) In οὐραί. ultimam litteram delevit.
 17) Glossae Mss. in Odas sacras ex cod. Marino: Ὀπιδοτόνος. εἶδος νόσου, λέγουσιν εἶναι ἐναντίον κύρτωμα. Cf. VV. DD.
 18) Bene divisit. Heinsius emendabat: Ὀπλαί. αἱ π. quod ab Alberti minus solerter receptum fuit. Reponendum: Ὀπλάς. αἱ π. Lexicographus quartum casum aliunde descripsit. Pessimus est in Hesychio criticorum mos, quo Glossarum formas, modos et casus interpretationibus adaptant, ejusmodi enim interpolationibus saepius impeditur, quo minus Glossarum fontes et auctoritates indagemus.

- e. 771. l. 7. Ὀποιῶμένη, μ. Ὀπυῶμένη. μ.
 Ὀποι, ὅπου. ὀρέγει, παρ-
 ἔχει. O. ὅπου.
 [Ὀποίποτε, ὅπου ποτέ,
 πῆ.] ὅπως, π. Ὀρέγει. π.
 Ὀπός. π. ¹⁹⁾
 — l. 15. Ὀπόταν, ο. — ἠνί-
 κα. O. ο. — η.
 [Ὀποτέρας, ὀποιάς.]
 Ὀππη, ὅπου. O. ὅπου.
 [Ὀπότευ, ὅτι μὲν, ὅτι
 δέ.]
 Ὀπόθι, ὅπου. O. ὅπου.
 [Ὀππότεροι, ὀποῖοι.]
 [Ὀππότερος, ὅστις.]
 Ὀ προστρόπαιος, ὁ α. O. π. ὁ α. ²⁰⁾
 — l. 20. Ὀπτ.. εἶον, μ. Ὀπτανεῖον. μ. ¹⁾
 c. 772. l. 6. Ὀπτ., ο. Ὀπτῆ. ο. ²⁾
 — l. 14. Ὀπυόλαμ, γ. Ὀπυιόλαμ. γ.
 Ὀπωτα, ε. Ὀπωπα. ε.
 — l. 21. Ὀπώρης, τῷ φθι- Ὀπώρη. τῷ φ.
 νοπάρω, [ὀπωρινόν
 θερινόν.]
 Ὀπωρινόν δ. O. δ. ³⁾

c. 773.

19) Unita bene fejuncti. Interposita: Ὀποι, ὅπου. ὀρέγει, π. ex margine sunt. Sequens Ὀποίποτε absque ratione ejectum est.

20) Nulla hic in Musuro ratio adest; glossae ex serie ita collocandae sunt: Ὀποτέρας ο. Ὀπότευ. ο. Ὀππη. ο. Ὀππόθι. ο. Ὀππότεροι.

1) Duas litteras delevit.

2) Exitum vocis erasit. Cf. VV. DD.

3) Ὀπώρης natum est ex Ὀπώρη. Verba a Musuro ejecta praecedentibus male adhaeserunt, a quibus ita separanda sunt: Ὀπωρινόν. θερινόν.

- c. 773. l. 2. Ὀπωρινῶ, τὸ κ. O. τῶ κ. 4)
 — l. 5. Ὀπωροφυλάκιον δ. — O. δ. — φ. 5)
 — φυλάσσοντος.
 Ὀπως, ἵνα ὅπως [παῖς Ὀπως. i. ο.
 ὀφθαλμός.]
 [Ὀπως, τὴν πρόσσιν ψιν.]
 Ὀπωφάστα, π. O. π. 6)
 — l. 10. Ὀρια, τ. — Ὀρεα O. τ. — Ὀρέεα κ.
 κ.
 Οριάδα, οἶμος τ. — τὸν O. οἱ μὲν τ. — τὸν ὀρέον.
 ὀρον.
 c. 774. l. 1. Ὀρᾶ, βλέπω, O. βλέπων ο.
 ο.
 — l. 10. Ὀργάδα, ο. — ὀ- O. ο. — ὀρέον.
 ρον.
 — l. ult. Ὀργᾶς, λ. — ὄρει O. λ. — ὄρεινόν χ. — ἀκ-
 χ. — ἀκμάζων. μάζων.
 c. 775. l. 7. Ὀργέων, ἱερῶν, Ὀργίων. i. ἡ i.
 ἡ ἱερέ. ὀργεῶνας, i.
 Ὀργεῶνας. i.
 Ὀργέοντες, μ. Ὀργιῶντες. μ. 7)

c. 775.

- 4) Articulus in casu recto retinendus est, si ad II. Π. 385. respiciatur, ubi ἡματ' ὀπωρινῶ jungitur; sin minus, correctio Musuri praeferenda est.
- 5) Glossae Mss. in Psalmos: Ὀπωροφυλάκιον. λιθολόγιος τόπος, ἐφ' ᾧ τὴν σκητὴν ἔχει ὁ φυλάσσων ὀπώραν παντοῖαν. Cf. VV. DD.
- 6) Suspicio, quod ὅπως παῖς ο. (pro ὅπως πᾶς ο.) et sequens Ὀπως, τὴν π. unius glossae reliquiae sint, scribarum incuria corruptae atque divisae.
- 7) Vocem ὀργεῶνας bene sejunxit, reliquas misere corrupit. Scriptura Ὀργέων procul dubio retinenda est; etsi quidem in priori interpretatione ἱερῶν cum Ὀργέων confundi videatur, in posteriori tamen ad codicis lectionem recurrendum est; nam compendium ἱερέ, quod typo-
- the.

- c. 775. l. 13. Ὀργιάζειν, τ. O. τ. Διονύσω.
 Διονύσω. ὀργιάζουσι,
 τ. Ὀργιάζουσι. τ. 8)
 Ὀργιάθης, ε. ἐχώρευ- O. ε. ἐχώρευσας θ.
 σας θείως.
 c. 776. l. 7. Ὀρδ.μα, ἦ τ. Ὀρδημα. ἦ τ. 9)
 — l. 12. Ὀρέεσιν, ο. γυναι- O. ο. γ.
 ξίν.
 [Ὀρει, φυλάσσει.]
 Ὀρείσις π. O. π. 10)
 Ὀρειοκάμος; ὁ τὰς ἡ- O. ὁ τὰς ἡμιόνους θ.
 μίονας θ.
 c. 777. l. 7. Ὀρεκτῆσι, μ. O. μ. αῖς ὀρέγδην κ.
 ἔσωρέγδην κ.
 c. 778. l. 12. Ὀρέσχας, τ. Ὀρέσχα. τ. 11)
 — l. 18. Ὀρεταί, ο. λαβεῖς, O. ο. λαβαί. ε.
 ε.

c. 778.

thetae incognitum fuit, describendum est *ιερευς*, quae quidem interpretatio foli Ὀργεῶν (accentu in ultimam protracto) convenit, unde Ὀργεῶνες celebri apud Athenienses sacrorum ministri. Vitiosum Ὀργέοντες origi-

nem ducit ab Ὀργεῶν, quod et Ὀργεῶνες et Ὀργεῶντες describi potest, ex qua ambiguitate quam plurima in libris nostris vitia corrigi possunt et illustrari; eo tamen cum discrimine compendium a tachygraphis adhibetur, ut in participiis *τες*, in nominibus *ες* significet, quae usus diversitas a stupido illo librariorum genere raro observatur. Reponendum itaque: Ὀργεῶνες. suadentibus et probantibus VV. DD.

8) Unita divisit.

9) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὀρδομα.

10) Exclusum Ὀρει vitiose scriptum est pro Ὠρεῖ.

11) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.

- c. 778. l. 19. Ὀρέχθεον, ε. O. ε. ἔμυκῶντο. ε.
^{το}
 ἔμυκον, ε.
- c. 779. l. 3. Ὀρθεῦ, κ. Ὀρθεῦν. α.
 — l. 9. Ὀρθία, Α. — ἰδρύ- O. Α. — ἰδρυται.
 δαμ.
- c. 780. l. 6. Ὀρθοκεραίων, ε. Ὀρθοκεραίων. ε. ¹²⁾
 Ὀρθοκέρυς, α. π. ἴλον O. ο. πῖλον ε.
 ε.
- l. 11. Ὀρθοπηγιάων. ο. O. ο.
 Ὀρθόπτερος, μεγαλώ- O. μεγάλους ὄμους ε. —
 οὺς ἔχουσα — πστα- περιστόους ο. ¹³⁾
 οὺς ο.
- Ὀρθόδιοι χ. — συρτάι. Ορθοστάδιοι χ. — συρ-
 τοί.
- Ὀρθοσταδὸν, τ. — ἀ- O. τ. — Ἀφροδισιῶς.
 φρο.

c. 780.

12) Ex II. Σ. 3. et Θ. 231. correxit. Cf. VV. DD.

13) In μεγαλώ. οὺς litteram expunxit; scriptum videtur:

μεγαλώωνους. At unde monstrum lectionis? Ex με κο-
^{γλ'}

λωνούς vel με κ. quod male descriptum fuit pro μεγά-
 λους κολωνούς. Sub Ὀρθόπτερος nempe intelligendum
 est χώρα, γῆ, aut simile quid, et est epitheton regio-
 nis in edito sitae et collibus obsitae, quod adeo per με-
 γάλους κολωνούς ἔχουσα optime exponitur; opinionem
 confirmat summus Hesychii interpres, Photium puto in
 Lex. Ms. Ὀρθόπτερον. Σοφοκλῆς Αἰθιοψιν. ὀρθούς ἔχοντα
 κολωνούς. Legendum κολωνούς, nec ὄμους, quod Al-
 berti ex insipida Musuri correctione hic resingendum fu-

spicabatur. Cf. VV. DD. Sub πσταούς aliud, quam πε-
 ριστούς, latere videtur; nec, dum haec scribo, veriora
 subeunt.

- c. 780. l. 11. Ὁρθοστα, ε. Ὁρθοστατάδη. ε. ¹⁴⁾
 c. 781. l. 20. Ὁρίνδην, α. — Ο. α. — σησάμη, ὅπερ
 σισάμη, ὅπερ ἔψων- ἔψωντες — ἄρ-
 τες — ὄρυσαν. ζαν. ¹⁵⁾
 — l. ult. Ὁρινε, δ. — τοῖσι Ο. δ. — τοῖσι δὲ θ. ¹⁶⁾
 καὶ θ.
 c. 782. l. 2. Ὁρίνετον, ω. — Ο. ω. — ὀρίνετον ι.
 ὄργιζετον ι.
 — l. 9. Ὁριγμα, σ. Ὁριγμα. σ. ¹⁷⁾
 — l. 11. Ὁρίχαλκος, χ. Ὁρείχαλκος. χ.
 — l. 14. Ὁριφα, ἐρίνος. Ο. Ἐριννῦς.
 — l. 17. Ὁρμάνη, ε. κρε- Ο. ε. — κρεμάθραν. α. ¹⁸⁾
 μάστραν, α.
 Ὁρκία, κ. — ὀρκομο- Ο. κ. — ὀρκωμόσια.
 σία.
 Ὁρκια π. — πίσται- Ο. π. — πίστεσι.
 σι.
 Ὁρκίλλ., ο. Ὁρκίλλει. ο. ¹⁹⁾
 — l. ult. Ὁρκοι, δ. σφραγῖ- Ο. δ. σφραγῖδες.
 dos.

c. 783.

- 14) Scriptum suspicor: Ὁρθοστα. i. e. Ὁρθοστατάτης. Cf. VV. DD. qui opinionem ex Polluce stabiliunt.
 15) Ultimam vocem pessime a Musuro corruptam VV. DD. Hesychio reddiderunt.
 16) Copulam metro contrariam optime in δὲ mutavit.
 17) Prima scriptura fuit Ὁρισμα, sigma ante μ in γ fac-
 pius transit. Cf. VV. DD.
 18) Typothetae debemus Ὁρμάνη, quod a VV. DD. post-
 ea in Ὁρμάνη mutatum fuit. Cf. VV. DD. Utrumque
 dicitur et κρεμάστρα et κρεμάθρα, quare mutaverit,
 nescio.
 19) Exitum vocis deleuit; scriptum suspicor: Ὁριλλεται.
 Sic apud Photium Ὁριλλεθαι. Cf. VV. DD. Hem-
 sterhusii et Valkenaerii emendationem (Ὁριλλοει) Alberti
 male in textu posuit; ad ulteriorem enim disquisitionem
 ejusmodi emendationes in notis bene et utiliter com-
 memorantur, in textu vero antiqua lectio retinenda esset.

- c. 783. l. 2. Ὀρκύπτειν, τὸ Ὀ. τὸ ὑπερκύπτοντας ι.
 ὑπερκύπτειν ι.
 Ὀρκωμόσια, θ. — ὦν Ὀ. θ — ὦν οἱ ὄρκοι γ.
 ὄρκοι γ.
 ..καπ.ς, ὁ ὄρκίζων. Ὀρκώπης. ὁ ο. 20)
 Ὀρμαθός, χ. — Φολε- Ὀ. χ. — Φωλεός.
 ἄς.
 — l. 16. Ὀρμεί., ο. Ὀρμειά. ο. 1)
 — l. 18. Ὀρμεῖσθαι, ὄρμεῖν, Ὀρμαῖσθαι. ὄρμαῖν. τ.
 τ.
 c. 784. l. 11. Ὀρμίσκοι, π. Ὀ. π. — περιδέραια. ἢ
 — περιδέραα, ἢ κλοι- κλοιοί. ἢ δ. 2)
 α, ἢ δ.
 — l. ult. Ὀρνεῖα, π. Ὀρνεαί. π.
 c. 786. l. 2. Ὀροδοῦντες, φ. Ὀρῶδοῦντες. φ.
 — l. 5. Ὀρυβάδες, αἱ αἶγαι. Ὀ. αἱ αἶγες.
 — l. 14. Ὀρός, γ. — ἀφύ- Ὀρῶς γ. — ἀφύλισμα.
 λιστα.
 c. 787. l. 16. Ὀροφοτόντα, Ὀροφοιτῶντα. ε.
 — l. 18. Ὀρπα, ἔρινός. Ὀ. Ἐριννός.
 c. 788. l. 2. Ὀρπας, τῆς ἀ- Ὀ. τ. — ἐνθεν γὰρ ὀπυ-
 κρίδος ὁ γόνος, ἐνθεν ίουσι. 3)
 γὰρ ὀποιούσιν.

c. 788.

20) Priores litteras a scriba omiffas praepofuit, in fine lit-
 teram deleuit. Cf. VV. DD.

1) Compendium exitus deleuit.

2) Dicitur et κλοιὸν et κλοιός. Nulla ergo mutationis
 ratio.

3) Nauseam et fastidium excitat Mufuri temeritas; prima
 Hefychii fcriptura fuit haec: ἐνθεν γάρου ποιοῦσιν. *Lo-
 cufuae proles, ex qua garum faciunt.* Lectio ob oculos
 pofita eft, ejusque veritatem luculenter probant Geopo-
 nica a VV. DD. citata.

- c. 788. l. 9. Ὀρια, ὡς ἀρα. Ὀρα. ὅς α. 4)
 Ὀρρέξας, θραύσας, α. Ὀρέξας. θ. α. 5)
 — l. 10. Ὀρρός, ἦ τ. — τι- Ο. ἦ τ. — τ. σ. ἕτεροι —
 νες στοιχεῖον, ἕτε- Ὀρρώδειν — ι. τὸν
 ρον — Ὀρρώδειν — ἰ- ἴρρον, ὅ ε.
 δοῦσι τὸν ὄρον, ὅ ε.
 c. 789. l. 2. Ὀρρυνε, π. Ὀρριε. π.
 Ὀρρώδει, φ. Ὀρρώδει. φ.
 Ὀρρώδια, φ. Ὀρρώδια. φ.
 Ὀρρώδιας, τῶ φ. Ὀρρώδια. τῶ φ. 6)
 — l. 10. Ὀρσιπέτης, υ. πε- Θ. υ. πετόμενος.
 τώμενος.
 c. 790. l. 7. Ὀρτάλιχοι, ο. Ο. ο. — πετόμενοι — ἀ-
 — πετόμενοι — λεκτρύωνες. κ.
 ἀλεκτρύωνες, κ.
 — l. 12. Ὀρτυγίη, ἐλίσιο τοῦ- Ο. — ὀπαιδύσεις α. 7)
 το δὲ ἐστὶν ὀπαιδύ-
 σεις α.
 c. 791. l. 1. Ὀρυκτὴν, σκά- Ο. σκαπτὴν.
 πτεν.
 — l. 5. Ὀρυνθεῖ, γρυλίζε. Ο. γρυλλίζε.
 Ὀρυγξ, λ. — εὐσκαφί- Ο. λ. — ἡ καφίου — δορ-
 ου — δορκόνι κ. κάδι κ. 8)
 — l. 11. Ὀρφαναία, ν. Ὀρφναία. ν. 9)
 c. 792. l. 6. Ὀρχαμε, λαῶν Ὀρχαμε λαῶν. βασιλεῦ
 βασιλεὺς, α. α. 10)

c. 792.

4) Vossii conjecturae (Ὀρρα) scriptura codicis favere videtur. Cf. VV. DD.

5) Male in Ald. θραύσας.

6) Nota Ὀρρώδιας ex Ὀρρώδια.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituunt, ejusque lacunam ex Homero suppleunt.

8) Cf. VV. DD. quorum conjecturam scriptio codicis confirmat. Lectio δορκόνι (a δόρκων) bene se habet, nec mutanda est.

9) Correctionem typhotheta neglexit. Cf. VV. DD.

10) Musuri βασιλεῦ typhotheta fugit.

- c. 792. l. 9. Ὄρχαστοι, ἀπὲς ἐπὶ Ὄρχατοι, ἀπὲς ἐπιστοίχαιοι
 σοιχείοις φυτεία, ἢ φυτεία, ἢ α. ¹¹⁾
 α.
 Ὄρχεα, ἢ τ. — ὄρχεα. Ο. ἢ τ. — ὄσρχεα.
 — l. 13. Ὄρχηστῆς, π. — Ο. π. — χορικός, π.
 χωρικός, π.
 Ὄρχίστρια, α. Ὄρχήστρια. α.
 — l. ult. Ὄρχιδόν, ἢ βινδόν. Ὄρχιδόν. ἢ βινδόν.
 c. 793. l. 2. Ὄρχίλον, ο. — Ο. ο. — σαλπικκτής.
 σαλπικκτής.
 — l. 5. Ὄρχηθμοῖς, ο. Ὄρχηθμοῖς. ο. ¹²⁾
 Ὄρχιστής, σ. Ὄρχηστῆς. σ.
 — l. 11. Ὄρχομενός, π. — Ο. π. — Μινύειον κ.
 μινυῖον κ.
 — l. 14. Ὄρωδεῖ, μ. Ὄρρωδεῖ. μ.
 Ὄρωδία, φ. Ὄρρωδία. φ.
 Ὄρωδεῶς, ε. Ὄρρωδεῶς. ε.
 Ὄρωδοῦν, ε. Ὄρρωδοῦν. ε.
 — l. 20. Ὄρωρι, ω. Ὄρρωρι. ω. ¹³⁾
 — l. 23. Ὄρωρέχαντο, ω. Ὄρρωρέχατο. ω.
 c. 794. l. 1. Ὄς, α. — οὔτος. Ο. α. — ο.
 [.σσαι, σύμμ. ἢ βασι-
 λεύει.]
 Ὄσάκισ, π. Ο. π. ¹⁴⁾

Pp 2

c. 794.

11) Emendationem Ὄρχατοι typhotheta praetermifit. Scribendum: Ὄρχατοι, ἀπὲς ἐπὶ στίχοις φυτεία. *Plantae serie ordinatae*. Vitiosum στοιχείοις oritur ex στίχαις. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

12) Natum est Ὄρχηθμοῖς ex Ὄρχηθμοῖς.

13) Exitum vocis delevit.

14) Glossam vetustate evanidam ita restituerat: Ὄσσαι, σημαίνει. βασιλεύει. At, mutato consilio, omnia confodit.

- c. 794. l. i. Ὅσατιον, ὄσον. O. ὄσον.
 [Ὅς ἀπὸ χθόνος ὑψόος
 ἔργον.]
 Ὅς δέ κ. Ὅς δέ κ. ¹⁵⁾
 Ὅς ἤδη, ὄστις ἤδη. O. ὄστις ἤδει.
 — l. 21. Ὅσιρις, α. — ὑπη- O. α. — ὑπηγέμια τ.
 νεμίους τ.
 c. 795. l. 18. Ὅσα, ο. — τό- O. ο. — τόσα.
 σα. κληδών, κ.
 Ὅσσα δισκούουρα, ὄσα O. δ. — ὄσα δίσκου οὔρια.
 δισκούούρια.
 — l. 24. Ὅσσαι καθαιρέσου- Ὅσσε καθαιρέσουσι.
 σι, καμύτουσι τ. καμμύσουσι ο.
 Ὅσσε δέ οἱ ὀφθαλμοὶ Ὅσσε δέ οἱ. οἱ ὀφθαλ-
 δ. μοὶ δ. ¹⁷⁾
 Ὅσσαι, β. Ὅσσοι. β.
 c. 796. l. 4. Ὅσσητῆρα, βοη- O. βοηθόν. ¹⁸⁾
 θῶν.
 — l. 7. Ὅσσομαι, περιβλέ- O. περιβλέπομαι.
 ψομαι.
 — l. 12. Ὅσσον τὲ γέγωνε β. Ὅσσον τὲ γέγωνε β. ¹⁹⁾
 — l. 16. Ὅσσοντο δ' οἱ. — O. δ' οἱ. — προσεδόκων, κ.
 προσεδόκουν, κ.
 — l. 20. Ὅσσῶδα, κ. Ὅσσᾶδα. κ.

c. 796.

15) Interposita: Ὅς ἀπὸ χθόνος ὑψόος ἔργον. scriptoris cujusdam verba sunt; fontem aiii indagent.

16) Sejunxit, et vocem, quae intercederat, Hefychio reddidit. Cf. VV. DD.

17) Articulus, quem Musurus inseruit, superfluous est; distinguendum: Ὅσσε δέ οἱ. ὀφθαλμοὶ δ.

18) Interpretationem βοηθῶν retinendam arbitror. Male in Ald. βοεδόν.

19) Correctionem typhotheta neglexit. Cf. VV. DD.

- c. 796. l. 22. Ὁ ταθείς, ε. Ὅσταθείς ε. 20)
 — l. 24. Ὅσταλαίξ, π. ἔλι- O. π. ἔλιξ. β.
 ξαι, β.
 — l. 29. Ὅστεον εἶσο, ε. Ὅστεον εἶσω. ε.
 c. 798. l. 3. Ὅσφύος, ψιῶας, O. ψιῶς. ρ.
 — l. 8. Ὅσχεα, βαλλάντια, O. βαλλάντια, μαρσύπ-
 μαρσίππια, ἢ τ. πια. ἢ τ.
 — l. 13. Ὅσεχέτερον, ο. — Ὅς χ' ἕτερον. ο. — α.
 ἄλλο. O. ο. 1)
 Ὅταν παίω, ο. O. ο. — Διδανέες — θ.
 Ὅγε, ο. — δυοθανέες — ἀνδρωποι.
 θνήσκουσ' ἀνδρωπος. ἀνδρωποι.
 c. 799. l. 7. Ὅτι ἄριστον, ο. Ὅτ' ἄριστον. ο.
 — l. 15. Ὅτι ποῦ, ο. Οὔτι ποῦ. ο.
 Ὅτι ῥά, ο. Ὅ, τι ῥά. ο.
 Ὅτις, ο. Ὅ, τις. ο.
 Ὅτι τόσον, δ. Ὅ, τι τόσον. δ.
 c. 800. l. 8. Ὅτραλαίως, τ. Ὅτραλέως. τ.
 — l. 11. Ὅτρ.ρη, ἐνεργός, Ὅτρηση. ε. σ. 2)
 σ.
 — l. 22. Ὅτρυντήρ, κήρυξ — O. κ. — σαλπικτήρ. 3)
 σαλπικτήρ. Ὅτρυντής. π.
 Ὅτρυντής, π. O. κληδωνίζεσθαι.
 — l. ult. Ὅττεσθαι, κλυδω-
 νίζεσθαι.
 c. 801. l. 3. Ὅττι κεν ἄρχη, Ὅ, ττι κεν ἄρχη. σ, τι
 ὅτι α. — δοκεῖ. α. — δοκῆ. 4)

20) Litteram erasit.

1) Verba articuli: Ὅταν παίω. typoseta omisit; Alberti omiffa repofuit, emendante Bielio. Cf. VV. DD.

2) Litteram expunxit.

3) Male in Ald. κήρυξ.

4) Mala Aldinae divifio typosetae imputanda est.

- c. 802. l. 3. Οὐατα βάλλει, τ. — ἀγχει.
 — 1. 7. Οὐβρῶστις, λ. ἢ .. βρώττης.
 Οὐ γὰρ ἀκάνθαι, π. ἤκεν ταύρω, χ.
- c. 803. l. 7. Οὐδ' ἀλλά, ο. — ἀφ.ονον ε.
 — 1. ult. Οὐδ' ἔλεερεῖ, ο.
- c. 804. l. 3. Οὐδὲ μὴν, ο.
 — 1. 5. Οὐδ' ἀπὸ παληφάτου δ.
 — 1. 18. Οὐδὲν ἱερὸν, π. — οὐδ' ἱερὸν ι.
 Οὐδενὸς ὠρεῖ, ο. — ὀρεῖν — πολυορεῖν, Λ.
- c. 805. l. 4. Οὐδ' ἐν ἰσελίνοισ, π. — δεικνυκῶτων — πκηπίοις — παρομιμία, αὐτῶ οὐδὲ
- O. β. τ. — ἀγχει.
 O. λ. ἢ οὐβρῶττης. 5)
 O. π. Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις — ἤκε ταύρω. χ. 6)
 Οὐδ' ἄλλα. ο. — ἀφθονον ε. 7)
 Οὐδ' ἔλεαίρει. ο.
 Οὐδὲ μεν. ο.
 Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δ.
 O. ι. π. — οὐδὲν ἱερὸν. ι.
 Οὐδενὸς ὠρεῖ, ο. — ὀρεῖν — πολυορεῖν. Λ.
 O. π. — δεικνυκῶτων — παρομιμία οὐτῶ οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις — οὐδὲ

5) In .. βρώττης priores litteras delevit; a typhotheta habemus οὐβρῶττης. Cf. VV. DD.

6) Textum inepte mutavit. Casauboni emendationem: Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις. quae et in editis reposita est, codex confirmat. In ἤκεν ταύρω ridicula est Musuri correctio; ἤκεν nempe pro verbo habuit, et, cum nullibi ὕ paragologicum ante consonantem suserat, ἤκεν in ἤκε mutavit, qua mutilatione verae scripturae indicia obscurabantur. Genuinam lemmatis scripturam: ἢ Κενταύρω. codex clare repraesentat. Cf. VV. DD.

7) In Ald. erratum typ. In ἀφθ.ονον litteram expunxit.

ἄρχεν ἔχ.ς — οὐδὲ
ἢ εἰς τ.

οὐδὲ οἱ εἰς τ. 8)

c. 805. l. 14. Οὐδέπειε.

Οὐδέπηε.

— l. 18. Οὐδ' ἐρέοντο, οὐδ'
ἀνεπυθάνετο.

O. οὐδ' ἀνεπυθάνοντο.

— l. 21. Οὐδ' ἐτρύπησε κρο-
κῆ, ο.

Οὐδ' ἐτρύπησε κρόκην. ο.

— l. 23. Οὐδ' ἤβαϊ, π.

Οὐδ' ἤβαιόν. π. 9)

— l. 26. Οὐδνητυναοῦν, ο.

Οὐδ' ἠντιναοῦν. ο.

Οὐδῆσαι, π. ἀποδόσαι.

O. π. ἀποδόσαι.

— l. 32. Οὐδιτανοῦν, ε. —
ἄξιος.

Οὐδιτανοῦ, ἢ οὔτιδανοῦ.
ε. — ἀξίου. 10)

c. 806. l. 1. Οὐ διωσόμεθα,
οὐκ ἀποβαλλόμεθα,

O. οὐκ ἀποβαλούμεθα,
ο.

— l. 5. Οὐ δοκέουσιν οὐ προσ-
δοκοῦσιν, ο.

O. οὐ προσδοκῶσιν. ο.

— l. 18. Οὐ ἔθεν, ο. αὐτῆς.
[Οὐεριδάριος, βεριδάρι-

O. — αὐτῆς.

ος.

Οὐθα, σ.

O. σ. 11)

Pp 4

c. 806.

8) Scriberem: περικηπλοῖς vel περικήποις. Cf. VV. DD. In ultimis interpunctio codicis retinenda est. In ἔχ.ς litteram delevit.

9) Vitium codicis oritur ex compendio ἤβαϊ, a scriba prae-termisso.

10) Musurus ἢ οὔτιδανοῦ addidit, scripturam codicis illustrans.

11) Οὐεριδάριος est Latinorum *Rhadarius*; nugas, quas Jo. Lydus Περὶ μηνῶν de hac voce ex Glossario quodam Latino-Graeco descripsisse videtur, cum indoli ejusmodi Glossariorum cognoscendae aliquo modo inservire possint, hic loco suo referam: Βηλώξ· ὀξὺς, ἔς καὶ βεραιδαριῶς ἔτι καὶ νῦν λέγεται. Βεραϊδούς δὲ Ἰταλοῖς εἶναι δοκεῖ τοὺς ὑποζυγίους ἵππους (Absque ullo in Ms. lacunae indicio sequuntur) ὅπερ ἔστιν ἔλκειν τὸ ἔχημα. ὅθεν καὶ δασύ-

c. 806. l. 30. Οὐθενίας, α.	Ουθενίας. α.
c. 807. l. 4. Οὐκ ἀθεΐ, ο.	Οὐκ ἀθεεί. ο.
— l. 20. Οὐκ ἀνῆει, οὐκ ἀφῆει, οὐ πρέπει.	Οὐκ ἀνίει. οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιτρέπει.
— l. 23. Οὐκ ἀξιοχρέους, οὐκ ἰκανῶς.	Οὐκ ἀξιοχρέως. οὐκ ἰκανῶς.
c. 808. l. 10. Οὐκαταστενεῖς, ο.	Οὐ καταθενεῖς. ο.
— l. 15. Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀστερεῖται.	Ο. οὐκ ἀποστερεῖται.
— l. 18. Οὐκ ἀποβρῦθήσεται, οὐ κατατακῆσεται.	Ο. οὐ κ. ¹²⁾
— l. 20. Οὐκ ἀποχρεῖ, ο.	Οὐκ ἀπόχρη. ο. ‡
— l. 23. Οὐκαρὸς, ο.	Οὐκαρῆς. ο.
— l. 25. Οὐκ ἀσιμοι, ε.	Οὐκ ἀσημοι. ε.
c. 809. l. 1. Οὐκ ἀσκίω, ο. — εἶτα δ' ἐστ' ἀληθῆ, π.	Ο. ο. — εἰ τὰδ' ἐστ' ἀληθῆ. π. ¹³⁾
— l. 14. Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσῆκ. το. Οὐκευείασχεν, ο.	Ο. οὐ προσῆκατο. ¹⁴⁾ Οὐκ εἰασκεν. ο. ¹⁵⁾
— l. 18. Οὐκ εἰσείσεια, ο. Οὐκ εἰσμένησαν, ο.	Οὐκ εἰσήεις. ο. Οὐκ εἰσμένισαν. ο.
— l. 21. Οὐκ ἐκῶν, ο.	Οὐκ ἐκῶν. ο.
c. 810. l. 8. Οὐκ ἐνῆν, οὐκ ἠδύναντο.	Ο. οὐκ ἠδύνατο.

c. 810.

δασύνασι γράφοντες τὸ 'Ραΐδας ὄνομα, ἐν τοῦ 'Ραδίως ἐπιβρόχηματος παρηγημένου· οἱ γὰρ Βεραΐδους τοὺς ραΐδας ἐκτός λέγοντες σφόδρα πλκωνῶνται.

12) In Ald. ceterisque edd. κατακῆσεται culpa typ. Cf. VV. DD.

13) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

14) In ultima voce litteram expunxit.

15) Menda ex correctione: Οὐκ εἰασκεν.

- c. 810. l. 16. Οὐκ ἐπέφετο, ο. Οὐκ ἐφέπετο. ο. ¹⁶⁾
 — l. 20. Οὐκ ἐπιτεύζεται, Ο. οὐκ ἐπιτυχῆς ἔστα. ¹⁷⁾
 οὐκ ἐπιτύχ. . .
 Οὐκ ἐρηρισμένος, ο. Οὐκ ἐρηρισμένος. ο.
 c. 811. l. 3. Οὐκέτας, ο. Οὐκ ἐτός. ο.
 — l. 11. Οὐκ ἐφίενται, οὐκ Ο. οὐκ ἐπιθυμοῦσι.
 ἐπιθυμοῦνται.
 Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθά- Ο. οὐ φθάνας.
 ζα.
 Οὐκ ἔχαδῆ, ο. Οὐκ ἔχαδεν. ο.
 — l. 16. Οὐκ ἠσμένησαν, ο. Οὐκ ἠσμένισαν. ο.
 — l. 21. Οὐκοῖόν τε ε. Οὐχ οῖόν τε ε.
 c. 812. l. 7. Οὐκ ὦν, οὐχ ὕ- Ο. οὐχ υ. ¹⁸⁾
 πάρχων, [οὐκ ἐγένε-
 νετο.]
 Οὐκ ὦπται, οὐκ ἐφά- Οὐκ ὦπται. οὐκ ἐφάνη.
 νη. οὐκ ἐγένετο.
 — l. 18. Οὐλαί, υ. — λέγω. Οὐλε. υ. — λέγουσι.
 c. 813. l. 1. Οὐλείοιεν, ε. Οὐλείοιεν. ε.
 Οὐλή, ἐπιπόλοισεν. Ο. ἐπιπόλοισιεν. ε.
 — l. 7. Οὐλιᾶθε, ο. — ἔχ... Οὐλιᾶθε. ο. — ἔχετε. ¹⁹⁾
 — l. 10. Οὐλιμα, μάχη ὅ- Ουλαμός. μάχη.
 ταν μ. ²⁰⁾
 c. 814. l. 1. Οὐλομελή, κ. Ο. κ. — ἀθρόας τῶν ο.
 — ἀθρόας [τῆς] τῶν

Pp 5

c. 814.

16) Ex glossario, ubi litterae sic transpositae erant, glossa descripta fuit.

17) Ultimae vocis exitum delevit.

18) Interpretatio: οὐκ ἐγένετο. quam Musurus sequenti glossae adjecit, ex margine huc illata fuit.

19) In ἔχ... exitum erasit; scriptum suspicor: ἔχειν.

20) Glossam divisit et depravavit. Ignorantiam signo con-

†
 fessus erat: μάχη ὅταν μ. quod typheta, Musuro invito, correctioni praeposuit.

- c. 814. l. 8. Οὐλοχόϊον, α. — Ο. α. αἰ̄ οὐλαῖ ε. ¹⁾
 αἰ̄. λαῖ ε.
 — l. 14. Οὐ̄ μᾱ, μᾱ τόν. οὐ̄ — Ο. — τόν.
 μᾱ, υ. Οὐ̄μαί. υ. ²⁾
 — l. 16. Οὐ̄μαλαικικαῖς, π. Ο. π. — κικκαῖς — πε-
 — κοκκαῖς — περι- ρικαιομένω, τ. ³⁾
 καιομένω., τ.
 — l. 21. Οὐ̄μᾱς, ο. Οὐ̄ μ̄̄ εἶας. ο. ⁴⁾
 c. 815. l. 2. Οὐ̄ με γάμος δ̄ε Ο. — οὐ̄δαμῶς δ.
 οὐ̄δαμῶς δ.
 — l. 4. Οὐ̄ μέμπως ν. Οὐ̄ μ̄̄ εν̄ πως ν.
 — l. 20. Οὐ̄μιᾶς, οὐ̄ συγχω- Οὐ̄ μ̄̄ εἶας. οὐ̄ συγχωρεῖς.
 ρῆ. ⁵⁾
 c. 816. l. 1. Οὐ̄νεκα, οὐ̄χά- Οὐ̄νεκα. χάριν. ⁵⁾
 ριν. Οὐ̄ νέμησις, ο. Οὐ̄ νέμεσις, ο.
 Οὐ̄νεδαί, ο. — ἔχετεα. Οὐ̄νεδαε. ο. — ἔχετε. ⁶⁾
 — l. 16. Οὐ̄ παντός ἀνδρός Ο. — ἐταιρῶν γ.
 ε. — ἐτέρων γ.
 c. 817. l. 3. Οὐ̄πιθη, ο. Οὐ̄ποθι. ο.
 — l. 7. Οὐ̄ προσείλοντο, οὐκ Οὐ̄ προσείλετο. ο. ⁷⁾
 ἠθέλησεν.

c. 818.

- 1) In αἰ̄ .λαῖ litteram delevit; scriptum videtur; αἰ̄ οὐλαῖ.
 2) Conjuncta separavit.
 3) In περικαιομένω., ultimam litteram expunxit. Loco vexato nullum ex codice lumen adfulget.
 4) Musurus ex II. E. 819. correxit; jubent autem et ordo et scriptura codicis, ut cum Vossio scribamus: Οὐ̄ μ̄̄ εἶας. Id est: Οὐ̄ μ̄̄ εἶας. elisione vocalium paulo rariori.
 5) Male; legendum: Οὐ̄νεκα. οὐ̄ χάριν.
 6) Cf. VV. DD. qui Homericum Οὐ̄νεδαε Hesychio reddiderunt.
 7) Glossam ad interpretationem reflexit; male, nam ἠθέλησεν ob compendium vitiose descriptum fuit. Cf. VV. DD.

- c. 818. l. 6. Οὐρανίαν, α. — Ο. ο. — σφαιραν — παι-
σαίραν — παιδείαν διάν ο.
ο.
Οὐράϊ, ἡ κ. Οὐρά. ἡ κ. ⁸⁾
Οὐρανίδην, ἀπὸ τοῦ Ο. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ⁹⁾
[οὔνοῦ ἢ] οὐρανοῦ.
Οὐρανίδαίξ, ω. — ἐπ. — Οὐρανίη δ' αἴξ. ω. — ἐ-
κοος — ἐπὶ τὸ ἐνδύ- πήκοος — ἐπὶ τῶ
μιον τ. Ἐνδυμίω τ. ¹⁰⁾
— l. 23. Οὐρανίωνα, τοὺς Ο. τοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ
ὑπὸ τῶν οὐρανοῶν ἀρ- ἀρχὴν τ. ¹¹⁾
χὴν τεταγμένους.
c. 819. l. 1. Οὐρανό. ι, πρὸ Οὐρανόθι πρὸ. πρὸ τ. ¹²⁾
τ.
— l. 5. Οὐρανός, ὁ κ. — κα- Ο. ὁ κ. — καλύμματα κ.
λύματα κ.
— l. 9. Οὐρδικος, ε. Οὐρδικος. ε.
Οὐρεα, οὐρέα. Ο. ὄρη. ¹³⁾

c. 819.

8) Correctio typhotetam latuit. Cf. VV. DD.

9) En stipitem librarium, qui compendii explicationem ex margine adjunxit.

10) In ἐπ.κοος litteram expunxit; scriptum videtur: ἐπόκοος. Legendum procul dubio: ἐποχος. quod ex sequentibus patet: ὅτι κατ' ἐπίου ἢ Σελήνη τῇ αἰγί ἐποχεῖται. vulgatum ἐπήκοος nullum omnino sensum praebet. Glosfam una voce exarandam existimarem: Οὐρανίδαίξ. ut in codice, jubente ferie, ni duplex accentus me aliter edoceret; in Οὐρανίδαίξ latet obvium illud Οὐρανία αἴξ, vitiumque, quod ipsi forte archetypo inhaesit, ex quadratis oritur: ΟΥΡΑΝΙΑΑΙΞ. Cf. VV. DD.

11) Imo: τοὺς ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τ. *Urani imperio subiecti, vel ab Urani stirpe procreati.* Haec enim vis vocabuli est apud Homerum ceterosque poetas, diversa quidem ab ea, quam latini interpretes in libris nostris per *caelicolae* expresserunt.

12) Litteram delevit; scriptum videtur: Οὐρανόσι litt. θ ob adfinem prononciationem cum σ commutata.

13) Male in Ald. ὄρηα. Cf. VV. DD.

- c. 819. l. 13. Οὐρεος, ἐμβήση- Οὐρεος ἐν βήσησιν. ε. —
σις ε. — ὄρους ἐπι- ὄρους.
τήδειος α. Οὐρος. ἐπιτήδειος α. ¹⁴⁾
c. 820. l. 1. Οὐρείας, η. περι Οὐρήας. η. παρὰ τ.
τ.
Οὐριανενιμένα, ἡ ο. — Οὐριον ἄνεμον, ἡ ο. — ἄ-
ἀγρια. γριον. ¹⁵⁾
Οὐρίαχον, τὸν σαυρο- Ο. τὸν σαυρωτῆρα. ε.
τῆρα, ε.
Οὐρίζει, ὑπεριφέρει, ἡ Ο. ὑπεριφέρει. ἡ ο.
ο.
c. 821. l. 9. Οὐρους, φ. — Ο. φ. — νεώρια. τ.
νώρια, τ.
— l. 13. Οὐς, α. — αἰτια- Ο. α. — αἰτιατικῆς, οὐ-
τικῆς οὐς ἐτέρους στινας. καὶ ἀντωνυ-
στέλλοντα οὐστινας, μία τρίτου προσώ-
καὶ ἀντωνυμία τρίτου που. Οὐς ἐτέρους
προσώπου. στέλλοντα. ¹⁶⁾
— l. 20. Οὐσσε, οὐ δῆ σε. Οὐ σε. ο. ¹⁷⁾
Οὐ ἀενῶς, οὐκ ἰσχυ- Ο. οὐκ ἰσχυρῶς.
ράν.
Οὐσία, ε. — εἶδος ὑφε- Ο. ε. — εἶδος ὑφεστῶς,
στῶς, β. β.
c. 822. l. 2. Οὐσυγγινωσκόμε- Οὐ συγγινωσκόμενοι. ο.
νοι, ο.
— l. 4. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμ- Ο. ο.
Φωνεῖ.
[Οὐσυνέστορα, οὐκ οἶ-
δα.]

c. 822.

- 14) Unita secrevit, et pro elapsa articuli voce substituit Οὐρος, dissuadente ordine.
15) Prelius codicem secutus lego: Οὐρια. νήνεμα. ἡ ο. — ἀγρια.
16) Articuli exemplum male collocatum transposuit. Vitiolum ἐτέρους VV. DD. in ἐτάρους mutarunt, duce Poeta.
17) In Ald. erratum typ.

- c. 822. I. 4. Οὐ συνέσχευ ὄρ- O. ο. ¹⁸⁾
 γην, ο.
 — I. 16. Οὐτιθεῖς, τ. Οὐτηθεῖς. τ.
 — I. 23. Οὐτι μέλλεις, οὐ μέλ- O. μέλει. οὐ μέλει.
 λεις.
 c. 823. I. 2. Οὐται ἀπίβλη- Οὐται α. — α.
 τον, ο. — ἄξιον.
 [Οὐτόν, κακόν μόρον,
 θάνατον.]
 [Οὔτος, τοῦτος. Οὔτοσι
 δια τῷ ἰ καὶ ὀδί.]
 [Οὔταρ, οὔτε δή.]
 Οὔτηρῶ, δ. O. δ. ¹⁹⁾
 — I. 14. Οὐ φοιβήσεται, φοί- O. φοιβᾶν ε.
 βα ε.
 — I. 18. Οὐ φροντίς ἵππο- Οὐ φροντίς Ἴπποκλείδη.
 δ κλη, π. π.
 — I. 24. Οὐχάξεις, οὐ π. Οὐχάξεις, ἢ οὐκ ἄγχεις.
 οὐ π. ²⁰⁾
 Οὐχ ἔδος, ο. — καθέ- O. ο. — καθέξεσθαι. οὐ
 ζεσθαι. καθέδρας φρον-
 τίς. ¹⁾
 Οὐ καθέδρα, οὐ φρον-
 τίς.

c. 824.

18) Interpositum: Οὐσυνέστορα. depravatam videtur ex Οὐ συνιστορῶ.

19) Primum Οὐτόν corruptum est ex Οἶτον voce Homeri- ca; sensu, quo hic exponitur, variis in locis occurrit, ut Il. Θ. 34. I. 559. Od. A. 350. Γ. 134. Vide Hesych. v. Οἶτος. In sequentibus ita legerem: Οὔτος. τοιοῦτος. Οὔτοσι. δια τῷ ἰ καὶ ὀδί. Οὔτ' ἄρ. οὔτε δή. Omnia haec infictitia sunt, nec temere a Musuro rejecta.

20) Interferuntur a Musuro: ἢ οὐκ ἄγχεις.

1) Separata conjunxit, et egregie emendavit. Cf. VV. DD.

c. 824. l. 4. Οὐχία, φ.	Οὐχία. φ.
Οὐχ ἔπται, ο.	Οὐχ ἔπεται. ο.
— l. 13. Οὐχ ὑπελείπω, ο.	Ο. ο. — κατέλιπες.
— κατέλειπας.	
Οὐχ ὑποίσω, ο. — βα-	Ο. ο. — βαστάσω.
στάζω.	
— l. 22. Ὅφεις, τ. — Μέ-	Ο. τ. — Μ. Πάρακατα-
νανδρος ^ε πκαταθή-	θήκην τ. ²⁾
κην τ.	
Ὅφέλλει, ὄφελῆ, α.	Ο. ὠφελῆ. α.
— l. ult. Ὅφελος, ω. — ὄ-	Ὅφελος. α. — ο. καὶ ο.
φελον καὶ ὄφελον —	— τῶ ἔλεγον, ε. ³⁾
τὸ ἔλεγον, ε.	
c. 825. l. 4. Ὅφελουσα, θ.	Ὅφελουσα. θ. ⁴⁾
— l. 7. Ὅφελμωσι, σ.	Ὅφελμασι. σ.
Ὅφελλον, ὄφειλον, εἰ-	Ο. ω. ε. ⁵⁾
θε, [μακάρη.]	
— l. 17. Ὅφιδεύειν, σ. —	Ο. σ. — ο.
οἰκεῖν.	
[Ὅφικιάλιος.]	

c. 825.

- 2) Lemma VV. DD. bene scripserunt: Παρακαταθήκη. jota dativi pro more codicis in ν̄ transformato.
- 3) In editis litterarum ordo restituitur, in quibus etiam ὄφελον καὶ ὄφελος, quod procul dubio in ὄφελον καὶ ὄφελος mutandum esset, ut cum sequentibus ἔλεγον, ἔλεγες congrueret. Cf. VV. DD. ubi utraque scriptura Ὅφελος et Ὅφελος ex Photio aliisque probatur. In ultimis articulus in casu recto retineri potest, modo ita interpungatur: τὸ ἔλεγον, ε.
- 4) Et hic seriem sine ratione interruptit.
- 5) In Ald. Ὅφελλον, ὄφειλον. culpa typ. Pro Ὅφελλον scribendum Ὅφελον. Ultimum μακάρη pro μακάρη ubique a Musuro confoditur. Cf. VV. DD.

- c. 825 l. 17. Ὀφειλόντως, π. O. π. 6)
- l. 22. Ὀφίους, Ἡρόδοτος Ὀφίους. Ἡρόδοτος, δ. 7)
- c. 826. l. 4. Ὀφλημα, χρεώ- O. χρεώστημα.
στημα.
- l. 6. Ὀφλησιν, χρεώστη- O. χρεώστησιν.
σιν.
- Ὀφλήσουσι, χρεωστή- O. χρεωστήσουσιν.
σουσιν.
- Ὀφλισκάνοντες, χρεο- O. χρεωστοῦντες. υ.
στοῦντες, υ.
- l. 11. Ὀφρα, ι. — εἰάν, O. ι. — εἰάν.
[τέφρα.]
- l. 16. Ὀφρυα, τ. — ὑπο- O. τ. — ὑπερκείμενα —
κείμενα — — αἵμα- αἱμασιᾶς.
σιᾶς.
- l. 21. Ὀφρυγή, χ. — O. χ. — αἱμασιᾶς.
αἱμασιᾶς.
- l. ult. Ὀφρύει, μ. Ὀφρύειν. μ.
- c. 827. l. 4. Ὀχαεύντα, η. Ὀχεύντα. η.
- l. 10. Ὀχαῶθαι, α. — O. α. — βαρυσκελεῖς
βαρυσκέλης π. π.
- l. 15. Ὀχέεσβον, ε. Ὀχέεσκον. ε.
- c. 828. l. 3. Ὀχεσφιν, τ. Ὀχεσφι. τ.
- l. 9. Ὀχετός, σωλήν — O. σ. — ὑδραγωγεῖον. c. 8)
- l. 13. Ὀχή, ..ωγλη, τ. Ὀχή. τρώγλη. τ. 9)

c. 829.

6) V. Οφικιάλιος idem forte significat, quod Latinorum *Officialis*, quo nomine certi apud Romanos magistratuum ministri insigniebantur.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt. Vitium ῥόδοτος ex compendio natum est.

8) Male in Ald. σολήν. Cf. VV. DD.

9) In ..ωγλη priores litteras erasit.

- c. 829. l. 4. Ὀχθήσας, σ. — O. σ. — τοῦ ὀχθου, ὅ ε.
τῶν ὀχθων, ἄ ε.
- l. 9. Ὀχθόβοι, παραά- Ὀχθοίβοι. περιάπτειν
πτειν τ. τ. ¹⁰⁾
- l. 14. Ὀχθος, κ. — πο- O. κ. — ποταμῶν ἀκρα
ταμῶν καὶ κροχρη-
 μένων. †
χρημένων. ¹¹⁾
- l. 20. Ὀχλεύοντα, ὁμοιῶν^{ωσ}- O. ὁμοίως. ¹²⁾
ταμ.
- c. 830. l. 3. Ὀχλήσειαν, κ. Ὀχλίσειαν. κ.
 — l. 13. Ὀχμὸν ἐλαύνουσι, Ὀγμον ε. τ. ¹³⁾
τ.
- l. 18. Ὀχος ἀκέσταις, Ὀχος ἀκέστας. ε. ¹⁴⁾
ε.
- c. 831. l. 2. Οχύρωμα, τ. — O. τ. — Φρούριον. ἦ α. ¹⁵⁾
— Φρούρειον, ἦ α.
- l. 7. Ὀψα, προφαγία, O. προσφάγια. μ. ¹⁶⁾
μ.
- c. 832. l. 18. Ὀψιόντες, ο. Ὀψείοντες. ο. ¹⁷⁾

c. 833.

10) Scribitur vox et cum jota et fine. Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui varie emendarunt; Albertina emendatio: ποταμῶν ἀκρα καὶ δηγμῶν. ceteris propius ad verum accedit.

12) Recte pro vitioso ὁμοιῶντα lectionem superscriptam reposuit.

13) Lectionem ordini congruam VV. DD. revocarunt.

14) Mutationem a Musuro factam typotheta praetermisit. Cf. VV. DD. quorum emendatio ab Alberti bene recepta est; ἀκέσταις vitiosum est ob solitam codicum scri-

pturam ἀκεστάϊ, qua ὁ facile amitti potuit.

15) Male in Ald. Φρούρον. Cf. VV. DD.

16) Menda ex compendio: προφάγια.

17) Superius Ὀψείοντες hujus olim emendatio fuit.

- ε. 833. 1. 7. Ὀψοὶ δὲ βλέψον, Ὀψὴν δὲ βλέψιν, α. ¹⁸⁾
 — 1. 9. Ὀψους, παντὸς πρὸς Ὀψου. παντὸς προσεψή-
 ἔψημάτων. ^{ο.} _{ματος.}
 Ὀψῶνα, τ. — ὀψώνη Ο. τ. — ὀψωνεῖν σ.
 — 1. 12. Ὀψοφαγία, ε. Ὀψωφαγία. ε.
 Ὀ ὠγύγιος, ὁ α. Ὀγύγιος. ὁ α. ¹⁹⁾
 ε. 834. 1. 2. Ὀ ὠνύμος, ὁ α. Ὀ ὠνύμενος. ὁ α.
 Ὀ ὠρών, γ. — ὠρίζων. Ο. γ. — ὠρίζεν.

Π

Π

- 1. 5. Πασαμύλης, Α. — Π. Α. — Σόχαρις, Π. ²⁰⁾
 σόχαρ., Π.
 — 1. 10. Πασάπης, ο. — με- Π. ο. — Μεγακλέους ὑ-
 γάκλεες ὑδάτου — σταίου — κατεδή-
 κατεδήδακε. δοκε.
 ε. 835. 1. 3. Παγασίτης, Α. Π. Α. — Παγασαῖς, κ.
 — Παγασσαῖς, κ.
 ε. 836. 1. 4. Παγλαδία, ε. πα- Π. ε. παρὰ Ῥοδίοις, ο.
 ρὰ δοδίοις, ο.
 — 1. 16. Παδησχέαι, σχύ- Π. σχίζαι.
 ζαι.
 Παλλία, α. οἱ δὲ τὸ πα- Παλίλια. α. οἱ μὲν τῷ
 λεῖν — τὸ πᾶν. Πάλητι — τῷ Πα-
 νί. ¹⁾
 — 1. 21. Παθιώταρ, σ. Παθιώταο. σ.
 .άζιον, λ. Πάζιον ἢ τοπάζιον. λ. ²⁾

ε. 837.

18) Glossam corruptit. Mutila est, mihi que suspecta.

19) Typotheta ordinem servavit.

20) In σόχαρ.. compendium delevit.

1) Glossa h. l. insititia est, infra forte genuina; inter utrum-
 que locum nulla est in codice diversitas. Cf. VV. DD.2) Primam litteram voci praeposuit, et ἢ τοπάζιον ad-
 jecit.

- c. 837. l. 6. Παιανιέναι, α. Παιανιέα. α.
 — l. 8. Παιδαγωγία, π. δι- Π. π. διδασκαλία.
 δασκαλία. παιδαγω-
 γός, π. Παιδαγωγός. π. ³⁾
 — l. 18. Παιδέρωσ, ο. — Π. ο. — αλείμματα, ο.
 αλλήματα, ο.
 — l. 21. Παῖδες, τ. — θυ- Π. τ. — θηλυκά. μ.
 ληκά, μ.
 — l. 27. Παιδικά, τὰ ἱερω- Π. τὰ ἱερωτικά καὶ οἱ ἱερώ-
 τικά καὶ οἱ ἱερωμένοι, μ. ε.
 ε.
 c. 838. l. 1. Παιδισκάριον, τ. Π. τ. — ᾧ πρὸς τ.
 — ἐν πρὸς τ.
 — l. 7. Παῖδιος, ν. — ἢ πα- Π. ν. — ὁ παρὰ τ.
 ρὰ τ.
 — l. 14. Παιδοκόμενος, ο. Παιδοκίμος. ο.
 Παιδοκόρης, Ε. Παιδοκόρος. Ε.
 — l. 17. Παιδολέτερον, π. Παιδολέτορα. π.
 — l. 19. Παιδοπίπας, ἀρ- Π. ἀρσενόματος, ἀν-
 σενόματος, ἀνδρο- δροβάτης. ⁴⁾
 βάντας.
 — l. 21. Παιδοτρίβα, ἀλή- Π. ἀλεῖπται. γ.
 πται, γ.
 c. 839. l. 6. Παίμμα, π. Παίμματα. π.
 — l. 16. Παιπαλόεσσαν, υ. Π. υ. ἔστη δ. ⁵⁾
 ἔστι δ.
 Παιπαλόεντος, τρα- Π. τραχέος.
 χύν.

c. 839.

3) Conjuncta divisit.

4) Lectionem codicis depravit; litt. μ in ἀρσενόματος ex β oritur, legendum: ἀρσενοβάτης. Ut in ἀνδροβάντας, ita et in ἀρσενόματος exitus ob compendium vitiosus est. Cf. VV. DD.

5) Bene in editis: Ἔστην δ. ex Poeta. Cf. VV. DD.

- c. 839. l. 16. Παιπάσσουσα, Παιφάσσουσα. π.
 π.
 Πᾶις, π. — ἀντὶ τοῦ Π. π. — ἀντὶ παρθένου.
 τ.
 παρ, τ.
 Πάισα, ὁ η. Πᾶισα. ὁ η. 6)
 — l. 26. Πάισαται, ε. — παι. Πάισατε. ε. — παίζατε
 ζᾶται — ἔνδοτε. — ε.
 [Πᾶις θάμα, παίει ἄ-
 μα.]
- c. 840. l. 1. Πᾶις δὴ, π. Πάισδη. π.-
 — l. 3. Παιτάσας, α. Πετάσας. α.
 Πάιταυρα, σίγνα. Πέταυρα. τίγνα.
 — l. 18. Πακοτή, ἀποσκοτό. Π. ἀποσκοπή. 7)
 Πακτὰ, η. πεπηρημέ- Π. η. πεπορημένα.
 να.
 — l. 25. Παλαία, α. — πο. Π. α. — πῶσιν σίτου.
 σισίτου.
- c. 841. l. 11. Πάλαη πόλις, Παλαπόλις. τ. 8)
 τ.
 — l. 17. Παλαίτερον, π. Παλαιτέρων. π.
 — l. 23. Παλαιῶς, ρ. Παλαιός. ρ.
 c. 842. l. 7. Παλανὸν ἀφρὸν, Πέλανον ἀφρὸν. π.
 π.
- c. 843. l. 13. Παλίξεοθα, σφε- Π. σφαιρίζεν.
 ρίζεν.
 — l. 19. Παλίμβιος, ὡς ἐξ. Π. ὡς ἐξαναβιάσεως. 9)
 να .. ἄσεως.

Q 9 2

c. 844.

6) In Ald. erratum typ.

7) In ἀποσκοτό . . exitum delevit.

8) A typostheta habemus Παλαιπόλις.

9) In ἐξ. να .. ἄσεως plures litteras erasit; scriptum videtur: ἐξ ἀναβιάσεως. vitiose pro ἐξ ἀναβιάσεως, quod in Albertina bene repositum est. Cf. VV. DD.

- c. 844. l. 19. Πάλιν ἄγγελος, Παλινάγγελος. ὁ ε. — ἐ-
 ὁ ε. — ἐτέραν φε- τέρω, ἃ φησιν, ἐπι-
 σὶν ἐπιφέρειν. φέρει.
 Παλινάγρετα, ε. — με- Π. ε. — μεταμελείας π.
 ταμελῶς π.
- c. 845. l. 1. Παλιναίρετον, ε. Π. ε. — κεκαινοποιημέ-
 — καινόποιημένον, π. νον. π.
- l. 3. Παλινοδενία, [πάλιν- Παλινοδενία. ἡ ε. ¹⁰⁾
 γεννήσαι,] ἡ ε.
- l. 9. Παλινδοξία, τ. → Π. τ. — Π. Σύρφακι καὶ
 Πλάτων συρφακί- Μωμοθήρα. παλιν-
 σαι, μνωμοχθήρα δοξίαν π. ¹¹⁾
 παλινδοξία π.
- l. 15. Παλινδία, ἡ ε. Παλινδίκη. ἡ ε.
 Παλιμπλάκτοισιν. ο. Παλιμπλάγκτοισιν. ο.
- l. 20. Παλίνσκιος, σύν- Παλίσκιος. σύσκιος, σ. ¹²⁾
 σκιος, σ.
 Παλίντιτα, ὀπιδέκτι- Π. ὀπιδέκτιτα, ὁ ε.
 στα, ὁ ε.
- l. 25. Παλίντονα, ὀπισο- Π. ὀπιστοτόνα, ἡ τ.
 τόνα, ἡ τ.
- l. 28. Παλιντροπάσασαθα, Παλιντροπάσασαθα. ε.
 ε.
- l. ult. Παλινωδίαν, ω. — Π. ω. — τὸ πρῶην ἐναν-
 τὸ πρῶην ἐναντίω. τίων.

c. 846.

10) Infinitivum πάλινγεννήσαι Paralipomenis ex margine accensendum videtur; male huc investum fuit, nam ἐξ serie vocem Παλινοδεις praecedere debbat.

11) Lemma ita scribendum est: Σύρφακι ἢ Μ. citatur una fabula quobus nominibus insignita. Cf. VV. DD. Musuri Μωμοθήρα non mihi satisfacit; duce scriptura codicis legerem: Μονομοχθήρα. Tempus forte veriora substituet.

12) Scriptura Παλίνσκιος ob seriem reponenda est. Cf. VV. DD.

- c. 846. l. 15. Πάλλα, σ. — Π. σ. — νημάτων π.
καμώτων π.
- l. 21. Παλλακός, ἐξέω- Π. ἐξωμένος.
μένος.
- c. 847. l. 1. Παλληνίας, ἢ Α. Παλληνία. ἢ Α. — Χαλ-
— χαλκίτη. κί. ¹³⁾
- l. 20. Πάλλος, κ. — Χαλκίτη. Π. κ. — Χαλκήρει πάλλ-
κησεπάλλον ε. λον ε.
- Παλλουμένων, κληρου- Π. κ.
μένων.
- ^{ais}
 [Πάλοις, τοῦ πάλλε-
 θαι, καὶ τὰ ὅμοια.]
- Πάλλα, α. Παλλά. α. ¹⁴⁾
848. l. 7. Παλύνας, τ. — Π. τ. — λευκά — πάλ-
λευκάνειν — πάλ-
 σει. σειν.
- l. 13. Παμμελέσιν, ἐνμε- Π. ἐμμελέσι. γλυκεροῖς.
λέσι, γλυκερέσιν.
- c. 849. l. 23. Παναίθησιν, σ. Π. σ. — παναίθησι κορύ-
— παναίθησι κορύ-
 θεσι. θεσι. ¹⁵⁾
- l. 32. Πανές, β. Πάναικες. β.
- c. 850. l. 12. Παναφίληκα, Παναφίλικα. π. ὀμηλί-
π. ὀμηλίκων α. κων α.
- l. 17. Πανδαισία, ἢ π. — Π. ἢ π. — αἰθήσεων ἡ-
ἐδήσεων ἡδοναῖς π. δοναῖς π.
- l. 24. Πανδέα, ε. Πάνδια. ε. ¹⁶⁾

Q 9 3

c. 850.

13) In Ald. Χαλκίτη, ut in codice; scripturam Χαλκίτη
 natam suspicor ex Χαλλι ^{τ'} vel Χαλλι ^{τδ'}, id est, Χαλκίτιδι.
 Cf. VV. DD. Retinendum est Παλληνίας in casu obliquo.

14) Intermedia: Πάλοις, τ. rel. ex margine sunt.

15) Bene in impressis: παναίθησιν κ. jubente metro.

16) Recte Vossius ex ordine Πανδέα reposuit. Cf. VV.
 DD.

- ε. 850. l. 31. Πανδοκίον, πανδοχίον. Π. πανδοχεῖον.
 Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοχίῳ ο. Π. ὁ ἐν πανδοχείῳ ο.
 Πανδαῦρα, ἡ π. Π. ἡ π.
 ε. 851. l. 15. Πανημέριος, ο. Π. ο. — οὐ τις ἀν α.
 — οὐ τι ἀν α.
 — l. 23. Πανθρύλιον, τ. — Πανθρύλιον. τ. — θρυλλοῦν.
 ε. 852. l. 5. Πανία, ἡ Πελοπόννησος. Π. ἡ Πελοπόννησος.
 Πανίας β. — ἐπὶ τοῦ Π. Π. β. — ἀπὸ τοῦ Π.
 Πάνικτον, ὁ Ἐρμιππος Π. Ὁ Ἐρμιππος Σ. — κωπλητῆρα — ἢ ἐς τὴν ν. — ῥοδιάξις, α.
 — l. 14. Πανιωδαίμονι, μα- Πανίῳ δαίμονι. μα- νιωδαίμονι. ν. δαίμονι.
 ε. 853. l. 2. Πάνομ.. Φαίω. Πανομοφαίω. ¹⁷⁾
 — l. 10. Πανορμῆ, ε, ἀπο Π. ε. Ἀπόλλωνος.
 Πανοςκῶλον, ο. — σκῶ- Π. ο. — σκῶλου ἢ πε- λου ἢ πεπληγῶς πληγῶς ἀντρον τ. ¹⁸⁾
 ὄντρον τ.
 Πανόςσκοτος, ο. Πανός σκοτός. ο.
 Πανόςπρια, σύνοδος. Π. σύνοδος, συμμιγῆς πληθῦς.
 [Πανοστρία,] συμμιγῆς πληθῦς [σύνοδος.]

ε. 853.

17) In medio glossae duas litteras delevit; scriptum videtur: Πάνομαλφαίω. Glossam a sequentibus diversam esse suspicor. Cf. VV. DD.

18) In ὄντρον litteram expunxit; scriptum videtur: ὄντρον.

- c. 853. l. 13. Πανοτηροῦν, ο. Πᾶν ὅτιοῦν. ο. ¹⁹⁾
 c. 854 l. 4. Πανθερεστάτω, Π. ἰσχυρωτάτω.
 ἰσχυροτάτω.
 — l. 6. Παντάκαλον σ. Πάντα κάλων σ.
 — l. 13. Πάντα δ' ἀπόλευρον χ. Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χ.
 ρον χ.
 — l. 18. Πανταρκῆς, ὁ π. Π. ὁ π. αὐταρκῶν.
 αὐταρκῶν, ὁ παντά- Παντάσκιος. ὁ π. ²⁰⁾
 σκιος, ὁ π.
 c. 855. l. 13. Παντοδᾶ . . . π. Παντοδαπῶν, π. ¹⁾
 — l. 20. Παντόσε, εἰσίν. Πάντοσ' εἴσης. πανταχό-
 σε στρογγύλης. ²⁾
 Παντόθησι, στρογγύ-
 λοις.
 — l. 24. Πάντων ἐκπλαγῶ- Π. ἐκπαυγλότατε. υ.
 τατε, υ.
 c. 856. l. 12. Πανώλεθρον, ε. Πανώλεθρον. ε.
 — l. 14. Πᾶξ, ὑπὸ δῆμα ε. Π. ὑπόδημα ε.
 — l. 17. Παππάζοιεν, πα- Π. παραικαλοῖεν. ³⁾
 ρακαλεῖν.
 — l. 20. Πάππα, π. παῖς Π. π. παιδὸς π.
 π.

Q 9 4

c. 856.

19) Glossam male divisam conjunxit. V. Πανοστρία praecedentis Πανόσπρια varia lectio videtur, vel, quod potius credam, Πανοστρία vitium est, et Πανόσπρια emendatio.

20) Unita divisit.

1) In fine vocis duas litteras delevit; scriptum videtur: Παντοδᾶτι.

2) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.

3) Minime hic ad ordinem Παππάζοιεν legendum, nam ex margine est, et emendatio inferioris Παππάζοιεν, quod in codice mendosum videbimus. Interpretationem vocis VV. DD. correxerunt.

- c. 856. l. 22. Παππ. ζοιεν, π. Παππάζοιεν. π. καιλοῖ-
καλεῖν. εν. ⁴⁾)
- c. 857. l. 6. Παππαίνεν, π. Παπταίνεν. π. πάντη.
παντί. παπταίνοντα. ο. ⁵⁾)
- l. 15. Παραβαλλόμενα, Π. ε. παρακατατιθέμε-
ε. παρακατιθέμενα. να. ⁶⁾)
- c. 858. l. 1. Παραβαλῶ, συγ- Π. σ.
κρινῶ.
Παράθῶ, ὅμοιον. Π. ο. ⁷⁾)
- l. 17. Παραβύουσαν, πα- Π. παρακαμμύουσαν.
ρακαμμύουσαν.
- l. 20. Παράβυστον, λ. — Π. λ. — τῶ μεγάλῳ. ε.
γλ
τῆ με, ε.
- c. 859. l. 1. Παραγάγγας, ε. Παρασάγγας. ε. ⁸⁾)

c. 859.

- 4) In Παππ. ζοιεν litteram expunxit; scriptum videtur: Παππόζοιεν. Videnda nota praeced.
- 5) Diversa male conflavit. Cf. VV, DD. qui juncta separarunt.
- 6) Voci παρακατιθέμενα duae insunt lectiones, quae olim forte ita distinguebantur: παρακατιθέμενα. Cf. VV. DD.
- 7) Locum vitiosum Musurus intactum reliquit. Typotheta compendium bene expressit: Παρά θεῶ. Error autem ab imperito scriba proficiscitur, qui vocem obscurius forte exaratam male descripsit et a praecedentibus separavit; erant nempe παραθῶ ὅμοιον, tanquam interpretatio v. Παραβαλῶ, in margine ad hanc glossam adscripta, unde huc ingesta fuerunt. Cf. VV. DD. quorum studio et sagacitate vox correcta est, et cum praecedentibus unita.
- 8) En Vossii Παραγάγγας. Aliquis fere crederet, Vossium codicem vidisse. Musuri scripturam exhibet Cyr. Lex. Ms. Παρασάγγας. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ στάδια λ'. ὃ δὲ σταθμὸς μίλια ἔχει κή. κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Infra suo loco Παρασάγγης.

- c. 859. l. 13. Παραγράψαι, ὁ Π. ὁ η. — τραπεζίτου π.
 η. — τραπεζήτου π.
- l. 16. Παραγωγή, ἀπά- Π. ἀπάται. χ.
 του χ.
- l. 19. Παραδέδρωμαι, π. Παραδ' ἔδραμε. π.
- c. 860. l. 5. Παράδεισος, τ. — Π. τ. — οἷός ἐστιν ἐν πε-
 οῖόν ἐστιν ἐμπεριπα- ριπάταις. ἢ τ. 9)
- l. 18. Παραζηλαῶν, π. παρ- Π. π. παρεξισῶν. 10)
 εξισω. ῶν.
- c. 861. l. 5. Παραθήγεν, α. Παραθήγεν. α. 11)
- l. 7. Παραθήται, ἐκβάλλ- Π. ἐκβάλλη.
- l. 11. Παραδραξίας, πδρα- Π. παραδραμείας. 12)
 μείας.
 Παραθῶτε, ἐκβάλλει.
- l. 15. Παραγιέρον θεά, Ε. Παρ' αἰγέρον θεά. Ε. —
 — βαθμοῦς, ὑφ' βαθμοῦς, ἐφ' αἷς
 αἷς — πρὸς τὸ κ. — πρὸ τοῦ κ. 14)

Q 9 5

c. 861.

- 9) Reponendum forte ex Photio: οἷόν ἐστιν ἐν περιπατεῖ-
 θαι. Cf. VV. DD.
- 10) In ultima voce litteram confodit; scriptum videtur:
 παρεξισωθῶν. Cf. VV. DD.
- 11) Lectio codicis, male a Musuro mutata, in editis re-
 posita est.
- 12) In impressis Παραδραξίας. Cf. VV. DD.
- 13) Scribendum, ut in Παραθήται et Παραθέντες, ad or-
 dinem: Παραθῶται. usque donec scripturis harum glos-
 farum aliunde lumen adfulserit; suspicor tamen, quod
 Παραθ. pro Παρωθ. ab antiquis librariorum erroribus
 deducendum sit, et in ipso forte codicis Marciani arche-
 typo exstiterit.
- 14) In ultimis mendae origo ex compendio: πρ τ. Infi-
 nita errorum multitudo ex hoc fonte derivari potest.

- c. 861. l. 24. Παραίλεως, ὄ- Π. ὄρος ἐγγύς Μαραθῶ-
 ρος ἐγγύς μ ρ θ ν vos. ¹⁵⁾
- c. 862. l. 6. Παραίπαιμα, Π. παρακωπή.
 πκωπή
- l. 8. Παραινῆται, c. Παραίνονται. ο. ¹⁶⁾
 Παραιρήματα, παρ- Παραιρήματα. παρα-
 αίματα ι. αίματα ι.
- l. 11. Παραί ποσί κάμπε- Παραί ποσί κάμπεσε θυ-
 σαι θυμός ἠγωνίας, μός. ἠγωνία, καὶ κα-
 καὶ κατέπεσαν τ. τέπεσε τ. ¹⁷⁾
- Παραίσαβάζειε, παρ- Παραίσαβάζειν. παρα-
 αμεμημέναι, α. νενομημέναι. α. ¹⁸⁾
- l. 16. Παρίσομαι, παρ- Παρπαρισῶντα. παρα-
 ί..ντα, παρατρέ- τρέχοντα. ¹⁹⁾
 χοντα.

c. 862.

15) Mira est nominis μ ρ θ ν fine vocalibus scriptio, quae procul dubio ex ipso archetypo petita est.

16) Prima scriptura fuit Παραιρῆται, quae hic reponenda est, favente ordine. Mox Παραιροῦνται. ἀΦαιροῦνται.

17) Verba Poetae ordini repugnant, nec locum suum occupant; mihi quidem divulsa videntur a praeced. Παραί ποσί, ad quod olim in margine forte exempli loco notata erant. Ipsa Homeri verba Musurus bene restituit, interpretationem vero male correxit; apud Homerum enim non de uno, sed de pluribus sermo est, de Achivis nempe vel Danaï; legendum itaque duce codice: ἠγωνίασαν, καὶ κατέπεσαν τ. Ultimum: ἠ ποσί. merum otiosi hominis additamentum est ex margine. Cf. VV. DD.

18) Foede textum corruptit; scribendum: παραμεμημέναι. a παραμαίνω, παραμέμνω. furorē Bacchicū injicere. Photius: Παραίσαβάζειν. παραμαίνεσθαι. Cf. VV. DD. Cyr. Lex. Ms. Σαβάνδιας. ἐπώνυμος Διονύσου.

19) Taedet me delirii hominis, nec enim rationem et modum video. In παρί..ντα duas litteras expunxit. Submen-

- c. 862. l. 22. Παραίφη..εύ- Παραίφηλεύμεθα. π.²⁰⁾
 μεθα, π.
 Παρακάρια, παράκρα. Π. παράκαιρα.
 c. 863. l. 3. Παρακεκόαται, Παρακέκοπται. π.
 π.
 — l. 5. Παρακέκρονται, τ. — Παρακεκρόαται. τ. —
 ήλλάττοντο. ήλλαττῶντο.
 — l. 14. Παρακεκλημένος, Π. παρατετραμμένος.
 παρατετραμμένος.
 Παρακληδόν, οὐδ' α. Π. 'ο. ¹⁾
 — l. 20. Παρακίτης, ὁ ἀνήρ Π. ὁ ἀνὴρ καὶ παράκοιτις,
 γ. — παλλακίς, πα- γ. — παλλακίς. ²⁾
 ράκοιτις.
 — l. 25. Παρακόρρησον. π. Παρακόρησον. π.
 c. 864. l. 12. Παράκωφον ἀ- Παρὰ κωφὸν ἀποπαρ-
 ποπάρδει, ή π. δειν. ή π. ³⁾

c. 864.

mendosa codicis scriptura latent, aut duae glossae, aut vitium ejusque emendatio; ex priori opinione Παρίσομαι, vitiose pro Παράισσομαι, esset glossa per se, interpretatione quidem destituta, et ad Paralipomena ex margine referenda; ex altera vero Παράισσομαι menda esset, et παρί..ντα pro παραίссонτα correctio. Quod ergo magis placuerit, eligatur; ego certe priorem anteponerem rationem, qua glossa in duas ita divideretur: Παράισσομαι. Παραίссонτα. π. Ex serie et auctoritate Cyrilli Alberti quoque Παραίссонτα emendaverat. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; legebatur: Παραίφηλεύμεθα.

1) Bene in editis Παρχηλιδόν. Haec glossa, quemadmodum superius Παρὰ ποσὶ κάππεσε ε., ab articulo, cui olim tanquam exemplum subjecta erat, disjuncta est; nec aliam video separationis causam, quam glossam intermediam: Παρακεκλημένος, π. quae male huc ex margine ingesta fuit. Cf. VV. DD.

2) Vocem παράκοιτις interpretationi praeposuit, cum antea sequeretur.

3) Proverbii formam, quam codex exhibet, retinendam judico: Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεί. ή π.

- c. 864. l. 12. Παρά λαπάρη, Παρά λαπάρην. π.
π.
— l. 18. Παραλία, ἡ Α. — Π. ἡ Α. — πάραλος. 4)
ε' ο'
πλ.
- c. 865. l. 3. Παράλληλον, α. Π. α. — τῶ μ.
— τὸ μ.
— l. 16. Παραλώματα, τ. Π. τ. — μ. σκεπάσμα-
— μρών κεπασμά- τα. 5)
των.
- l. 21. Παραμήνη, ἡ τ. — Π. ἡ τ. — μῶρα. Λ.
— μήρα, Λ.
- c. 866. l. 1. Παραμύσαθα, Παραμυθήσαθα. σ.
σ.
— l. 12. Παραράρος, σ. Παράρος. σ.
— l. 22. Παραπέμποντες, ἀ- Π. ἀπαθούμενοι. 6)
παθούμενοι.
Παραπεπέθοιμι, πα- Παραπεπίθοιμι. παρα-
ραθείθοιμι. πέθοιμι.
- l. 25. Παραπετάσματα, Π. παρακαλύμματα.
παρακαλύματα.
Παραπήχυν, ι. — ἐκά- Π. ι. — ἐκάτερον μέρος
τερον [μέρον] μέρος ε.
ε.
- c. 867. l. 6. Παραπλέξα, ἐν- Π. ἐμπλέξα.
πλέξα.
— l. 9. Παραπλήγος, μανι- Π. μανιώδους. 7)
ώδ. ε.

c. 867.

4) Vis compendii esset παράλογος vel παραλόγως, quod Musurus in πάραλος docte mutavit. Cf. VV. DD.

5) Compendium μρών, prouti in codice est, exhibui; ty-
potheta illud per μητέρων reddidit, quae vox hic incon-
grua est, et a tachygraphis μήρων exaratur. VV. DD.
varie conjecerunt, sed frustra; facem accendant alii.

6) Correctionem typosypheta neglexit.

7) In μανιώδ. ε litteram expunxit; scriptum videtur: μα-
νιώδης. quod hic retinendum est.

- ε. 867. l. 14. Παραπλήξ, π. Π. π. — βεβλαμμένος,
 — βεβλαμένος, μ. μ.
 — l. 23. Παραπλόνησι, π. Παρά πλειόνεσι. π.
 c. 868. l. 6. Παραρητοί, π. Παραρρήτοί. π. — πα-
 — παραμυθητικοί. ραμυθητοί.
 Παραρρητοῖσι, παραμυ- Παραρρητοῖσι. παραμυ-
 θήταις. θητοῖς.
 — l. 11. Παραρρηῖς, μετεω- Παραρρηῖς. μετεωριδῆς,
 ριδῆς, π. π.
 Παραρρημα, Σ. Παραρρημα. Σ.
 — l. 18. Παραρρηώμεν, ε. Παραρρηώμεν. ε.
 — l. 26. Παραρρηώσα, ε. Π. ε. — κάλλυντρον τὸ
 — κάλλυντρος τὸ σάρον κ. ⁸⁾
 σρον κ.
 c. 869. l. 3. Παραρρημον, α. Π. α. — ἀπὸ τούτου καὶ
 — ἀπὸ τὸ καὶ ν. τῶν ν.
 — l. 12. Παραρρηπάσηδα, ἀ- Παραρρηπάσηδα. ἀφε-
 φελῆδα. λῆδα.
 Παραρρηπίζουσα, σύνους Π. σύνους σ. ⁹⁾
 συνοκουσα.
 — l. 18. Παραρρητάδες, ο. Π. ο. — τετραμμένοι κ.
 — τετραμμένοι κ.
 c. 870. l. 2. Παραρρητάσις, φ. Π. φ. — παραρρητήσαδα.
 — παραρρητήσαδα.
 — l. 18. Παραρρητόρηυτα, κ. Π. κ. — παραρρηστρωτον.
 — παραρρηστρωτον.
 — l. ult. Παραρρηύω, παρα- Π. παραρρητρέπω, κ.
 ρεψω, κ.
 c. 871. l. 10. Παραρρητεκτένε- Παραρρητεκτένηται. π.
 το, π.

c. 871.

8) Sic in codice σρον compendiose scribitur. Cf. VV. DD.

9) Reponendum: συνοῦσα. σ. emendante Heinio. Cf. VV. DD. Vitium ex compendio oritur.

- c. 871. l. 13. Παρατέτακται, Π. ἠτοίμαστα.
ἠτοίμασθαι.
- l. 21. Παρατρέπεται, παρα- Π. παρηγορεῖ.
γορεῖ.
- c. 872. l. 3. Παρατροπέων, Π. παρατροπῶν. π.
παρατροπῶν, π.
- l. 7. Παρατροπῶν, π. Παρατροπῶσι. π.
Παρατροχῶν, π. Παρατροχῶν. π.
- l. 21. Παραφθαίσει, πα- Π. παραδράμοι. ¹⁰⁾
ραδραμεῖ.
- c. 873. l. 1. Παράφορος, π. Π. π. — ἐξεστηκώς.
- ἐξεστηκός.
- l. 9. Παραψίδες, τ. Παραψίδες ἢ παροψίδες.
τ. ¹¹⁾
- l. 19. Παρεβλήθην, ἐρε- Π. παραβλήθην. ε. ¹²⁾
θιστικῶς.
- l. 22. Παρεγγέγραπτος, Παρεγγραπτος. ν.
ν.
- l. ult. Παρεγγυᾷ, παραγ- Π. παραγγέλλει. δ.
γελυει, δ.
- c. 874. l. 6. Παρ' αἰδοίησι, π. Π. π. — ἀξίαις. ¹³⁾
— ἀξίαις.
- Πάρεδρον, παρακαθι- Π. παρακαθήμενον. π.
μενον, π.
- l. 23. Παρεῖθη, π. — ε. Π. π. — ε.
ἀθη.
- [Παρείεμαι, παραλέλυ-
μαι.]
- Παρεῖεται, π. Παρεῖται. π. ¹⁴⁾

c. 875.

10) In Ald. erratum typ.

11) Adduntur a Musuro: ἢ παροψίδες.

12) Male in Ald. ἐρεθιστικῶς. Cf. VV. DD.

13) Musuro articulus τοῖς imposuit; retinendum ἀξίαις, praevisio ταῖς. Cf. VV. DD. qui locum Poetae notant.

14) Glossam intermediam ita primum correxerat: Παρεῖε-
μαι. deinde: Παρεῖμαι.

- c. 875. l. 2. Παρέικει, παρέρ- Π. π.
χεται.
[Παρέικουλον, ἀπόφα-
σις ἄρχοντα.]
Παρεῖμαι, π. Π. π.
— l. 19. Παρεῖσανον, κ. ἀ- Π. κ. α.
κρωτήριον.
[Παρεῖση, παραστί-
κης.]
Παρεῖδωσαν, π. Π. π.¹⁵⁾
- c. 876. l. 13. Παρκελεύσει, π. Π. π. καὶ παραλογίση.
καὶ παραλογίσεις.
— l. 18. Παρέλκον, περισ- Π. περισσόν. β. παρα-
σόν [περιττὸν] β. τῆνον.
παρατίνων.
c. 877. l. 2. Παρεμφάρακτος, Π. ἀσελγῆς.
ἀσελγῆς [πέρπε-
ρος.]
— l. 9. Παρενήνεον, [παρανι- Π. π.¹⁶⁾
έων] π.
— l. 13. Παρενθῆκα, μ. — Π. μ. — πλωίζομένων. π.
πλωίζομένων, π.
— l. 24. Παρεξηλημένος, υ. Π. υ. — κατατετρημένα
κατατετρημένα ε. ε.¹⁷⁾
— l. 28. Παρεοικός, π. Παρεοικός. π.
c. 878. l. 4. Παρεπτάμενα, Παρεπτάμενα. π.
π.

c. 878.

- 15) Male in Ald. ἀκρωτηρίων. Pro παραστίσης correxerat παραστήσης. Superius Παρέικουλον, ἀπόφασις ἄρχοντα. intentatum reliquit.
16) Ejectum παρανιέων est vitiosa lectio, cujus emendatio fuit Παρενήνεον.
17) Duce codice legendum: κατατετριμμένα. Cf. VV. DD. qui testimoniis probant.

- c. 878. l. 7. Παρεργότατα, Π. κατεργάωγότατα.
κατεργεργότατα.
- l. 9. Παρενέται, ο. Παραίνυται. ο. ¹⁸⁾
- l. 13. Παρερπυωμένα β. Παρερρπυωμένα β.
- l. 21. Πάρεσιν, αφέωσιν, Π. αφεσιν. σ.
- l. 26. Παρεσόμεθοι, π. μέλ- Π. π. μέλλομεν.
λων.
- Παρέσσυα, παρόρημσα, Παρέσσυα. παρώρημσα.
παραγνομένη. καὶ παρεσσυμένη,
π.
- [Παρέσσειται, παρέ-
σχεται.]
- Παρεσπονώημένοι, ε. πα- Π. ε. παρηνομημένοι. ¹⁹⁾
ρηνομένοι.
- c. 879. l. 14. Παρευημεριθεΐς, Παρευημερηθεΐς. π.
- l. 18. Παρεφάσεις, π. Παραφάσεις. π.
Παρεφασήσι, π. Παραφασήσι. π.
- l. 22. Παρεχάσεται, π. Παρεχάζεται. π.
Παρέχει, δίδει, χ. Π. δίδωσι, χ.
- l. 25. Παρεῖβον, π κτησί, Π. παρὰ Κτησί, ξ. ²⁰⁾
ξ.
- l. 27. Παρηγοναῖς, παρα- Π. παραγωγαῖς. α.
γάγας, α.

c. 880.

- 18) Prima scriptura fuit Παρερέται, mendose pro Παρα-
ρέται. Supra quoque pro Παραινέται substituerat Πα-
ραίνυται. Videnda nota ad v.
- 19) Locum glossae, quae hic intercidit, verbis καὶ παρε-
συμένη explevit. Sequens Παρέσσειται, παρέσχεται de-
pravatum videtur ex Παρέσσυται παρέρχεται. Ambae
glossae Παρέσσυα et Παρέσσειται ex margina sunt, unde
post v. Παρεσπονώημένοι primum inferendae essent.
- 20) Indocte correxit; legendum: παρὰ Κτησία, ξ. Cf.
VV. DD.

c. 880. l. 4. Παρέϊον, ὁ π.	Παρήϊον. ὁ π.
— l. 13. Παρήλθικεν, ε.	Παρήλθοκεν. ε.
Παρήμενος, παρακαθή- μενος, ἔκλυτος.	Π. παρακαθήμενος. καὶ παρειμένος, ε. ¹⁾
— l. 21. Παρήγορος, ὁ π. — παρᾶσυρεις, ὁ ἐκτὸς τοῦ α.	Π. ὁ π. — παρᾶσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ α. ²⁾
— l. 26. Παρήσει μοι, δοκῶ.	Παρήσειν μοι δοκῶ.
c. 881. l. 5. Παρθέμενοι, π. — παραθέμενοι κ.	Π. π. — παρθέμενοι κ.
— l. 9. Παρθένοι, ο. — θε- ῶν, κ.	Π. ο. — θεραπεινῶν, κ. ³⁾
— l. 18. Παρθένου Παλλη- νίδος, ι. — Παλαινί- δι.	Παρθένος Παλληνίδος. ι. — Παλληνίδι. ⁴⁾
Παριαμβίδες, Α. — πε- ποιῖσθαι, α.	Π. Α. — πεποιῖσθαι, α. ⁵⁾
c. 882. l. 5. Παρήσιν, α. συγ- χωροῦσιν.	Π. α. συχωροῦ.
— l. 12. Παριππέυει, ἀφεῖ α.	Π. ἀφίησιν α.
— l. 15. Παρίθμια, τ. — Φάραγγα.	Π. τ. — Φάραγγα.

c. 882.

1) Scriptura Παρειμένος sub Παρήμενος ob soni similitudinem tacite explicatur; ne quem igitur haec ambiguitas retardaret, Musurus καὶ παρειμένος interposuit.

2) Male in Ald. ὁ ἐν τοῦ α. Cf. VV. DD.

3) Mendosum θεῶν a compendio vocis παρθένων deducendum est. Cf. VV. DD.

4) Retinenda est codicis lectio Παρθένου Π. indocte a Musuro sollicitata; nec dubium est, quin ad Euripidem (Heracl. v. 1031.) respiciatur. Cf. VV. DD. In ultimo Παλαινίδι litterae αη ex λη natae sunt, et scribendum Παλληνίδι; ut in editis.

5) In Ald. Παριαμίδες culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 882. l. 17. Παρισώματα, ο. Παρισώματα. ο.
 — l. 21. Παρκατέλεκτο, π. Παρκατέλεκτο. π.
 Παρκέμβλακε, π. — Παρμέμβλακε. π. — π.
 παρμεμέληκεν.
 [Παρμηθαΐκιον, ὄπὸν
 σκεπαστήριον, κον-
 δότερον θυρεῶ.
 Παρνάσιος, Φ. Π. Φ.
 c. 883. l. 4. Παρνόπη, Κ. ἀ- Π. Κ. Ἀθηναῖος. 6)
 σα'
 θη
 Παρξίφεῶς, π [τὴν] τοῦ Πάρξιφεος. παρὰ τοῦ ξ.
 ξ.
 — l. 8. Παρωδούμενον, π. Παροδούμενον. π. 7)
 — l. 15. Παροιμία, βιοφε- Π. βιωφελῆς λ.
 λῆς λ.
 Πάρσιμον, π. — ὄδον Παρ' οἶμον. π. — ὄδον. κ.
 [λεγόμενος,] κ.
 c. 884. l. 4. Παρσίσομεν, παρ- Π. παρσιέγκωμεν, π.
 ενέγκωμεν, π.
 — l. 12. Παρομαρτέϊ, παρ- Π. π.
 κολουθεῖ.
 [Παρομαρτοῦν, παρσι-
 σόμενον.]
 Παρόν, υ. Π. υ. 8)

c. 885.

6) Compendium codicis aliud quid indigitat. Cf. VV, DD. Glossam in fine mutilam esse credo.

7) Recte ordinem restituit; ad ἄδόμενον vero cogitandum est Παρωδούμενον, tacente Lexicographo. Potuisset tamen interpretatio ἄδόμενον scripturae Παροδούμενον directe tribui, quatenus nempe de proverbii ageretur, quae usu trita sunt, et ab omnibus decantata. Cf. VV, DD.

8) Glossa intermedia forte ita legenda esset: Παρομαρτοῦν. παρσιούμενον. Videant alii.

- c. 885. l. 2. Παρουσία, ο. — Π. ο. — M. Ὑδρεία. 9)
Μένανδρος ὑδρείας.
Παράφα, ἡ ε. Παρυφά. ἡ ε.
- l. 23. Παρσουλάκης, τ. Παρσουλάκης. τ.
- c. 886. l. 3. Παρτετύμβει, π. Παρτετύμβει. π.
— l. 15. Παρῶας, π. — πυρσί. Π. π. — πυρρόι.
- c. 887. l. 1. Πάρῶος, ε. — Π. ε. — πυρροῦ χ.
πυρροῦ χ.
— l. 17. Παρῶχετεύων, ο. — Παρῶχετεύων. ο. — ὑδρα-
ὑδραγόν. γαγόν.
- c. 888. l. 1. Πάσσανος, α. ἢ Π. α. ἢ ἀρτόπτης.
ἀρτόπτης.
— l. 4. Πασάτω, ρ. Πασάτω. ρ. 10)
- c. 889. l. 1. Πάσσε, σ. — ἀλ- Π. σ. — α. θ. κρατευ-
λος θεῖοι κρατευτῶν, τάων. κ. 11)
κ.
— l. 6. Πάσσιρος, ὁ τ. — Π. ὁ τ. — ὑπερβόρειος.
ὑπερβόρειος.
— l. 17. Πάσσύρως, ἀρδην, Π. ἀρδην.
πανοικί πάσσων, ρ.
Πανοικί πάσσων. ρ. 12)
- c. 890. l. 11. Παστήρια, σ. Π. σ. — ἐντοαδίδια. κ.
— ἐντοαδίδια, κ.
— l. 16. Πασχητιᾶ. π. — Π. π. — αἰσχεῖς ἡδονῆς
αἰσχεῖς ἡδονῆς.
η.
- c. 891. l. 1. Πατάλους, π. Παττάλους. π.

R r 2

c. 891.

9) Lemmatis scripturam optime emendavit.

10) Scriptura codicis reponenda est, ordine et Glossariis sacris jubentibus: Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui Poetae locum restituerunt.

12) Male separavit; distinguendum, ut in editis: Π. ἀρδην. πανοικί. Πάσσων. ρ. Cf. VV. DD.

c. 891. l. 15. Πάτειθε, εὐθίε- ται.	Πάτειθε. ε. ¹³⁾
c. 892. l. 2. Πατερῆται, ε.	Πατερῆται. ε.
— l. 7. Πατήρια, ἐγκοίκλια, κ.	Π. ἐγκοίκλια. κ.
c. 893. l. 2. Πατραλοίας, ὁ τ. — μητρολοίας σ.	Π. ὁ τ. — μητραλοίας οὐ- τω σ. ¹⁴⁾
— l. 14. Πατρεις, Φυλις, π. Πατριότης, π.	Π. Φυλῆς. π. Πατριότης. π.
Πατρόθεν, π. — πρῶν ε.	Π. π. — π. ε. ¹⁵⁾
c. 894. l. 2. Πατρέζουσαι, τ. Πατρίον, τ.	Πατρέζουσαι. τ. Πατρίον. τ.
— l. 5. Πατραλοίας, ὁ τ. — κτένων.	Πατραλοίας. ὁ τ. — κτεί- νων.
— l. 15. Πατώμας, δ.	Πατώσας. δ.
— l. ult. Παυνί, μ.	Παῦνον. μ.
c. 895. l. 3. Παῦρα, ο. εὐαρίθ- μητα.	Π. ο. εὐαρίθμητα.
— l. 6. Παῦροι, ο. ἐλάττοι, ο.	Π. ε. ἐλάττους. ο.
— l. 10. Πausικάπη, μ. — ἥρωνος μ.	Π. μ. — εἶρον ὡς μ.
Πausτίρεια, ο.	Πausτήρεια. ο.
Πausωλή, α. — κατέ- ληξις.	Π. α. — κατάληξις.
c. 896. l. 3. Πάχνη, ἡ ψ. — πεσσεῖν, ἡ λ.	Π. ἡ ψ. — πῆσσειν. ἡ λ.
— l. 11. Παχυννοί, π.	Παχύννοι. π. ¹⁶⁾

c. 897.

13) Male in Ald. εὐθίεται. Cf. VV. DD. qui glossam re-
stituerunt.

14) Musurus οὕτω interferuit. Cf. VV. DD.

15) Typotheta compendium recte per πατέρων expressit.

16) In archetypo ita scriptum suspicor: Παχύννοι. Cf. VV.
DD.

- c. 897. l. 7. Πεδάρσειον, με- Πεδάρσειον. μετέωρον. υ.
ταίωρον, υ.
- l. 13. Πέδηλα, υ. Πέδιλα. υ. ¹⁷⁾
- c. 898. l. 2. Πεδιακαὶ π. — Π. π. — ἀποπεδιάδος κ.
ἀποδεδία κ.
- Πεδιά τ. — ἡλίω φ. Π. — Ἰλίω φ.
- Πέδηλα, υ. — ποδόειδα. Πέδιλα. υ. — ποδοίλλα. ¹⁸⁾
- l. 11. Πεδόικου, χ. — αἰ- Π. χ. — Αἰσχύλος Τρο-
σχυλοτρόφοις. Φοῖς.
- c. 899. l. 8. Πεζοφόροις ζ. Αἰ- Π. ζ. Α. Τοξότησιν. ω. ¹⁹⁾
σχύλος τοξότησιν, ω.
- c. 900. l. 5. Πεῖλος, π. — πε- Π. π. — πεπιλωμένον.
πηλωμένον.
- c. 901. l. 3. Πειρήθηξαί, π. Πειρήθητε. π. λαμβάνε-
λαμβάνη. τε. ²⁰⁾
- l. 6. Πειρήσονται, δ. λη- Π. δ. λήψονται.
ψόμενον.
- l. 12. Πείρινθος, π. — Π. π. — πλινθίων, τ.
πλινθίων, τ.
- l. 18. Πείσσεας, π. — Πείσσεα π. — β.
βοτανάδεις.
- [Πείσεν, πείσει, ἔπει-
σεν.]
- Πείσεσθαι, π. Π. π.
- c. 902 l. 2. Πείση, π. — κρα- Π. π. — κραδίη μένε.
δίημεναί.
- l. 7. Πείχισον, δοκίμασον. Π. δ.
[Πεκούλιον, βαλαίντι-
ον.]

Rr 3

c. 902.

17) Potius: Πέδειλα. probante Eustathio. Cf. VV. DD.

18) Prima scriptura fuit ποδοίλλα, vel ποδοίλα.

19) Vera lemmatis scriptura, quam VV. DD. reposuerunt, auctoritate codicis stabilitur. Cf. VV. DD.

20) Male correxit; legerem: Πειρήσηται. π. λαμβάνη. Monente ordine; certo affirmare possum, quod π in Πειρήθηξαι ex σ natum sit.

- c. 902. l. 7. Πέκτει, κ. Π. κ.
 — l. 12. Πελάγια, τ. — ἢ Π. τ. — οἱ δὲ ῥίγη π.
 δὲ ῥίγος π.
 — l. ult. Πελάνα, ἢ Σ. ἐν τοῖς Π. ἢ Σ. ἐν τοῖς χρησιμοῖς.
 [εὔκε] χρησιμοῖς, ἢ ἢ τ.
 τ.
 c. 903. l. 8. Πέλανος, π. — Π. π. — περιπεπηγότα
 περιπεπηκότα τ.
 Πέλανος, τὸ τ. Π. τὸ τ. 1)
 Πελαργικοί ν. — ἀντι- Π. ν. — ἀντιτρέφειν τ.
 στρέφειν τ.
 c. 904. l. 6. Πελαστικὸν τ. Πελασγικὸν τ.
 — l. 11. Πελάχην, τ. Πελάχην. τ.
 — l. 13. Πελεθόβαψ, Θεό- Π. Θεόδωρος ὁ κ.
 δρος ὁ κ.
 Πελέθρησμα, τὰ δρό- Πελέθρησμα. τὸ δρόμη-
 μηκα. μα.
 c. 905. l. 1. Πελεθρόνιος, ὁ Χ. Π. ὁ Χ. — Πελεθρόνου, ε.
 — πελεθροίνου, ε.
 — l. 6. Πέλειον θρέμματα ν. Πελειοθρέμματα ν.
 c. 906. l. 7. Πελεσσύδρα, συν- Π. συστρέμματα ν.
 στρέμματα ν.
 — l. 14. Πέλαια, μ. — Φρά- Πέλαια. μ. — Φάσσαμ. 2)
 δαι.
 c. 907. l. 6. Πέλλα, α. — Π. α. — τὸ γάλα — πυ-
 τὸ μέγα — πυελλοί ελοῖ τ.
 τ.
 — l. ult. Πελλήνη, π. — Ἄρ- Π. π. — Ἄργει π. χ. 3)
 γει πελλικαί χ.

c. 908.

1) In Ald. articulus omittitur.

2) In Ald. Φράσσαμ culpa typ. Cf. VV. DD.

3) Ultima: πελλικαί χ. in editis bene ab articulo sejuncta sunt et emendata. Cf. VV. DD. Male in Ald. πηλλι- καί χ.

- c. 908. l. 14. Πελλυτάι, ο. Π. ο. — τὰ σφυρά κ.
— τὰς σφυρά κ.
— l. ult. Πελοπίδαι, Ἄγα- Π. Ἄγαμέμνωνος γένος.
μέμωνων γε
- c. 909. l. 2. Πέλος, μ. φερα- Πέλωρ. μ. τεράστιον.
στικόν.
- l. 17. Πέμματα, π. — Π. π. — πληθυντικῶς.
πληθυντικά.
Πεμπαύδος, π. Πεμπαύδος. π.
- l. 23. Πεπάσσεται, κ. Πεπάσσεται. κ.
- c. 910. l. 1. Πάμπελον, σ. Πέμπελον. σ. — γηρα-
— γηραλέος. λέον.
- l. 9. Πεμφίδες, πεμφόλι- Π. πεμφόλυγες. κ. 4)
γες κ.
Πεμφιδώδεις πύθεται, Π. πυρετοί. φ.
φ.
- Πεμφίξ, π. — ακτῖναι. Π. π. — ακτῖνες.
- l. 24. Πενθέριον, τ. — Π. τ. — Θάσιοι.
Θάσιοι.
- c. 911. l. 3. Πένοντο, ἐνείρ- Π. ἐνήργουν.
γουν.
- l. 6. Πεντάχα, ἡ χεῖρ. ἢ Π. ἡ χεῖρ. ἢ εἰς πέντε μέ-
ἐ μέρη. ρη, πένταχα. 5)
- l. 11. Πέντε κοιταί, τ. Πέντε κοιταί. τ. 6)
- c. 912. l. 3. Πεντήκοντομέσολ- Π. π. — μεσόδμα σ. 7)
μον, π. — μαιοδμαί
σ.
- l. 19. Πεπεληκέναι, ἐκ- Π. ἐκπεσεῖν.
μεσεῖν.

R r 4

c. 912.

4) Correctio typothetam latuit.

5) Additur a Musuro in fine πένταχα.

6) Dormitando correxit. Ipse accentus docet, quod κοι-
ταί ortum sit ex κριταί, saepius quoque in hoc codice ρ
et σ inter se permutantur; supra habuimus κριτῶν pro
κοιτῶν. Cf. VV. DD. qui maculam eluerunt.

7) Cf. VV. DD. qui glossam correxerunt.

- c. 912. l. 19. Πεπαλημένα, Π. βεβλαμμένα.
 βεβλαμμένα.
- c. 913. l. 1. Πεπαλμένος, βε- Π. βεβλαμμένος, ε.
 βλαμμένος, ε.
 Πεπαλόεντος, τ. Παιπαλόεντος. τ.
 Πεπαλόεσσα, τ. Παιπαλόεσσα. τ.
- l. 13. Πέπαρμα, δ. — Π. δ. — καθήλωμα.
 καθήλωμα.
 Πεπαρμένον, α. — κα- Π. α. — καθηλμένον. 8)
- l. 22. Πέπαυστοι, ε. Πέπαστο. ε.
- c. 914. l. 1. Πεπίδοιμεν, π. Πεπίδοιμεν. π.
 Πεπίδοσσα, π. Πεπίδοσσα. π.
- l. 11. Πεπερμένην, ζ. — Π. ζ. — γενομένην.
 γενομένην.
 Πεπένεται, μ. Πεπαίνεται. μ.
- l. 15. Πεπερημένος, ό πε- Π. ό πεπερεωμένος.
 περεωμένος.
- c. 915. l. 10. Πεπνιμένος, φ. Πεπνυμένος. φ.
 — l. 18. Πεποθήεις, θ. Πεποιθήσεις. θ.
- c. 916. l. 1. Πεπόλιστο, ε. Πεπόλιστο. ε.
 — l. 9. Πεπορπημένη, τ. Πεπορπημένη. τ.
 Πεπορωμένοι, τ. Πεπωρωμένοι, τ.
- l. 12. Πέποσμα, ακήκοα, Πέπυσμα. α. 9)
 [ήπταμα.]
- Πεποτ. αυται, ήπταν- Πεποτήαται. ήπταν-
 ται. 10)
- c. 917. l. 1. Πέπταδα, ά- Π. άνεωχθήνα. π.
 νεάχθη, π.

c. 917.

8) Lektionem καθηλόμενον, quam VV. DD. Hesychio red-
 diderunt, codex confirmat.

9) Vox deleta ήπταμα, pro ήπταμα, glossae hic elapsae
 interpretatio est.

10) In Πεποτ. αυται litteram erasit.

- c. 917. l. 4. Πεπτέον, Φ. εὐ- Π. Φ. εὐρυντέον.
 ρυτέον.
 — l. 7. Πεπ. γμένοι, μ. Πεπυγμένοι. μ. ¹¹⁾
 — l. 16. Πέπωκα, ἔπια. Π. ἔπιον.
 — l. 20. Περῶαν, διαπερῶν. Π. διεκπερῶν.
 Περαιβοί, ε. Θεσσαλι- Π. ε. Θ.
 κόν.
 [Περάγειν, διεβρωγέρεν
 θῶ.]
 Περῶναι, ε. — πληρεῖ, Π. ε. — πληροῖ. α.
 α.
 c. 918. l. 2. Πέραινον, ο. — Π. ο. — τὰ περὶ τ.
 τοὺς περὶ τ.
 — l. 19. Πέργαμας, ἡ α. Πέργαμος. ἡ α.
 Περγέα, θ. ἡ Ἀρτεμις. Π. θ. ἡ Α.
 Περγούλον, ὀρνιθάριον Π. ο. ἄργει λευκόν. ¹²⁾
 ἀργειλέγω.
 — l. ult. Πέργουν, π. Πέργεις. π.
 c. 919. l. 3. Περιδόμεθα, σ. Περιδώμεθα. σ.
 Περσεύμενοι, τ. Περαιούμενοι. τ.
 Περσεῦσαι, θ. Περαιουῖσαι. θ.
 Περῆτισαν, ε. Περιῆτισαν. ε.
 — l. 17. Περιᾶγνοιται, π. Περιᾶγνυται. π.
 Περιᾶγνοιτο, π. Περιᾶγνυτο. π.
 Περιαγορίος, π. Περιαγοραῖος. π.
 — l. 24. Περίαλλος, τ. Περίαλος. τ.
 Περιαιμηχάμενος, θ. Περιᾶμησάμενος. θ.

R r 5

c. 920.

11) Litteram expunxit; male in Ald. Πεπιγμένοι. Cf. VV. DD.

12) Mira est Musuri correctio, et docto homine indigna; si VV. DD. codicis scripturam ob oculos habuissent, locus jam emaculatus fuisset. In archetypo compendiose

Γ Γ
 scriptum suspicor: AP ΛΕ. quod scriba in ἄργει λέγω corruptit, cum describendum esset: Ἀργεῖοι λέγουσι. Cf. VV. DD. quibus Musurus tenebras obfudit.

- c. 920. I. I. Περιαιμμάτων, Π. περιόπτων.
 περιπατών.
 Περιόσιδος, ἢ ε. ὠδίσ. Π. ἢ ε. ὠδή.
 Περιπτᾶώ, περιαιμ- Π. περιόπτων. περιαιμμά-
 ματάω. τών.
 — I. 6. Περιαιυτίζεσθαι, τὸ ἐν Π. περιαιυτίζεσθαι. τὸ ἐν
 αὐτῷ — ἀποδίδοναι ἐαυτῷ — ἀποδιδό-
 ε. ναι ε. ¹³⁾
 — I. 23. Περιβόητος, ἐπὶ κ. Π. ὁ ἐπὶ κ.
 c. 921. I. 7. Περιγλαγγέας, Π. γεγαλακτωμένας.
 μεμαλακτωμένας.
 Περιγλαγγές, περίπλεω Π. περίπλεων γ.
 γ.
 Περιγράφει, περιγίνε- Π. περιγίνεται. ἢ χωρεῖ.
 ται [περιείρεσιν τοῦ ἢ συλλαμβάνεται.
 πράγματος,] ἢ χω- ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστί.
 ρεῖ, ἢ συλλαμβά-
 νεται.
 Περιγραφήν, περιείρε- Π. περιείρεσιν τοῦ πράγ-
 σιν τοῦ πράγματος, ματος. ¹⁴⁾
 ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστί.
 Περιγραφοῦ, ο. — ἕως Π. ο. — ἕως λύτου. ¹⁵⁾
 λύτου.
 — I. 18. Περιδεδρύθη, πε- Π. περὶ δ' ἐδρύθη. περιεξε-
 ριέξεται. δη. ¹⁶⁾

e. 921.

13) Lectio codicis in Albertina reposita est, flagitante ordine. Pro ἀποδίδοναι in impressis ἐπιδιδόναι. Cf. VV. DD.

14) Ex verborum ordine, quem codex exhibet, discimus, quod ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστί in locum alienum ex margine intrusum sit.

15) Cf. VV. DD. qui locum varie tentarunt.

16) Dextre emendavit. Glossa ad II. Ψ. 395. spectat, ubi hodie ita legitur:

Ἄγνῳ.

- c. 921. l. 20. Περιδείδηθι, φ. Περιδείδιθι. φ.
 Περιδέινεθαι, π. Περιδίνεθαι. π.
 Περιδεινηθήτην, π. Περιδινηθήτην. π.
 Περιδεινήσεως, π. Περιδινήσεως. π.¹⁷⁾
 Περιδεινηται, π. Περιδινηται. π.
 c. 922. l. 3. Περιδεινοῦντα, Π. Περιδινουῦντα, π.¹⁸⁾
 π. Π. τ. — τραχήλου.
 Περιδείρον, τ. — τραχίλου.
 Περισσῶς δ. Περιδείσασα. περισσῶς
 δ.¹⁹⁾
 Περιδείθαι, συντέινεθαι περὶ κλήσιον θεῶ πάντη. Π. συντέινεθαι.
 Περιτετείχιστο δὲ κλήσιον, κύκλω περιβέβλητο — κλήσιον, δ. Περι δὲ κλήσιον θεῶ πάντη. περιτετείχιστο δὲ κλήσιον, κύκλω περιβέβλητο — κλήσιον, δ.²⁰⁾
 — l. 13. Περιδέξιον, φ. — Περιδέξιον. φ. — δεξιὸν π.
 — l. 18. Περιδέρεα, π. Περιδέρεα. π.

c. 922.

Ἀγκῶνας τε περιδρύφθη στόμα τε ρινᾶς τε.

In codice vero, unde glossa descripta fuit, legebatur:

Ἀγκῶνας περὶ δ' ἐδρύφθη στόμα τε ρινᾶς τε.

Quod hodierna lectione multo concinnius est; proinde Ienius minime audiendus est, qui contra ordinem et lectionis praestantiam Περιδρύφθη hic reponendum voluit. Cf. VV. DD.

17) In Ald. erratum typ.

18) Vide, quam parum constans Περιδεινοῦντα in Περιδινουῦντα mutaverit, dum praecedens Περιδεινοῦσι, quod idem verbum est, intactum relinquitur; nec desunt hodie, qui eadem animi levitate in veterum libros grassantur.

19) Glossam, quae hic intercidit, optime divinavit.

20) Locum turbatum egregie digessit et emendavit. Cf. VV. DD.

- c. 922. l. 18. Περὶ δ' ἔστέ, υ. Π. υ. — ὑπάρχετε. ἢ
 — ὑπάρχεται ἢ κρατῆτε.
 κρατῆται.
 — l. 23. Περίδηλον, π. κα- Π. π. κ.
 λόν.
 [Περίδησας, περιδύνα-
 σαι.]
 Περίδοσιν, σ. Π. σ.
 Περιδοῦ, σ. — θέστες. Π. σ. — θέσιν.
 c. 923. l. 1. Περίδρομοι, τοῦ Π. τοῦ δικτύου τὸ διειρό-
 δεκτύου τὸ διειρόμε-
 νον — περιεχόμενοι μενον — περιέχε-
 τόποις π. σαι. τόποι π.
 Περιδρόμους τείχους, π. Περιδρόμους τοίχους. π.¹⁾
 — l. 9. Περιδύσο, ἀπόδυσο Π. ἀπόδυσο. περιδύω. ο.²⁾
 πδύω, ο.
 — l. 12. Περιβάλλον, ἐκύ- Περιβάλλον. ἐκύκλω-
 κλωσαν. σαν.³⁾
 — l. 15. Περιέδινε, π. Περιέδινε. π.
 Περιεδρύθη, περιεξέ- Περιεδρύθη. περιεξέθη.
 στη.
 — l. 23. Περιεῖπεν, ἔτι με. Περιεῖπαι. ἔτι μέλλεν.⁴⁾
 Περιεῖργασμα, π. ἐ- Π. π. ἐποίησα.
 ποίησαν.
 Περιεκόκυτο, π. Περιεκόκυτο. π.
 — l. 28. Περιεκτικώταται, Π. ὁμοίως.
 ὁμοίαι.

c. 924.

- 1) Correctionem typosetha omisit. Cf. VV. DD.
 2) In editis glossa in duas dividitur; περιδύω ex margine
 adnexum est.
 3) Glossa in alienum locum invecata est, ut VV. DD. ob-
 servarunt.
 4) Supine correxit. An Περιεῖπεν. ἐπεμελεῖτο? Exami-
 nent critici.

- c. 924. l. 3. Περιελιχμήσατο, τῇ γλώττῃ σπόγγει καὶ καθήρην. Π. τῇ γλώττῃ ὡς σπογγεῖω περιεκάθηρην. 5)
- l. 9. Περιεπτησμένη, π. Περιεπτισμένη. π.
- l. 16. Περίεσομαι, π. — Π. π. — μέλλω π.
μέλλοντες π.
Περισπάθη, ε. περιδέεται. Π. ε. π.
[Περισκεμμένος.]
[Περίσων, κωπηλατῶν.]
[Περίσται, περιγένηται, νικήσει.]
Περιστήξει, π. Π. π. 6)
- c. 925. l. 7. Περιήθελον, ἀγάπη περιήθλου ἀγα. Π. ἡγάπα.
Περιήθελον. ἡγάπων. 7)
- l. 10. Περιήκασε, περιώρυξεν, περιέγραψεν. Π. περιώρυξε. περιέγραψε.
- l. 15. Περιηρημένον, κεκομμένον. Π. κ.
[Περίηρον, περιήσαν.]

c. 925.

5) Bene in impressis σπόγγω.

6) Quod hae glossae suppositae sint, Musurus optime vidit, at propterea non delendae essent. Περισπάθη ante Περίεσομαι collocandum est, et ante Περισπάθη, Περισκεμμένος, quod paralipomenon est, et interpretatione caret. Περίσων, mendose pro Περιερίσων, nihil aliud est quam varia lectio praecedentis Περιερέτων. Sequens Περίσται bene se habet, at interpretatio περιγένηται vitiosa est pro περιγενήσεται.

7) Bene distribuit et emendavit; docet tamen ordo, quod περιήθλου α. ex margine adjectum sit.

- c. 925. l. 15. Περιήσω, π. Π. π.
 — l. 18. Περιθείης, μα πει- Περιθείης. μάθοις π.
 ραθείς.
 [Περιθείς, κυκλωθείς,
 περισσότερον λα-
 βεῖς.]
 [Περί Θεόν, πρὸς Θεόν.]
 Περιθειῶσαι, π. Π. π. ⁸⁾
 c. 927. l. 13. Περικηλα, π. Ξη- Π. π. Ξηρά, τὰ π.
 ραῖται π.
 — l. 8. Περικλυμος, ὁ π. — Π. ὁ π. — ἡ κυκλάμιμος.
 ἢ [καί] κυκλάμενος.
 — l. 12. Περικνημῆς, σ. Περικνημῆς. σ.
 Περικοῖται, κλωπαί, λ. Π. κλωπαί. λ.
 — l. 17. Περικτιόνεσι, π. Περικτιόνεσσι. π.
 Περικυκλον, ἵνα υ. Π. ἵνα υ.
 — l. ult. Περιλαβεῖν π. Περιλαβεῖν π. ⁹⁾
 c. 928. l. 11. Περιμέφαδα, Περὶ μὲν φᾶδα. δ.
 δ.
 — l. 17. Περιμήκετος, υ. — Π. υ. — ὑψηλὴν ε. —
 ὑψηλὴν [εἰς] ε. — περιμήκετον. ¹⁰⁾
 περιμεμήκετον.

c. 929.

8) Pro λαβεῖς correxerat: λάβοις. quid hac mutatione cogitaverit, sane non perspicio. Vires experiantur Glosfariorum scrutatores; at seriem minime negligant, quae verae in Hesychio critices basis est, quam si viri docti fideliter secuti essent, majores hodie in his litteris progressus nostri fuissent, et pauciores Hesychii maculae.

9) In impressis: Περιλαβεῖν, ἢ π. Particulam ἢ codex omittit.

10) Glossa ad Il. E. 287. pertinet, ubi haec de Somno:

Εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον —

Praepositionem ergo Musurus perperam eiecit. Cf. VV.

DD. In Ald. erratum typ.

c. 929. l. 1. Περινάμενα, π.	Περινάμενα. π.
— l. 10. Περινος, τ.	Περιναίος. τ.
c. 930. l. 12. Περιοριζόμενοι, π. — έξωλιθθένον- τες.	Π. π. — έξωλιθθάνοντες.
c. 931. l. 14. Περιπεπλιγ- μένα, π.	Περιπεπλεγμένα. π. ¹¹⁾
c. 932. l. 1. Περιπεμπτον, τ.	Περιπεπτον. τ.
— l. 12. Περιπῆγισ, π. Περιπηγείς, π. ένπα- γείς.	Περιπυγίς. π. Π. π. έμπαγείς.
Περιπλη., περιπλέγ- δην, π.	Περιπλήξ. π. π. ¹²⁾
c. 933. l. 7. Περιπόδος, α. — αερόζων, κ.	Π. α. — αερόζοντος. κ.
c. 934. l. 3. Περιίππεύει, α. Φῆ — όδύει.	Π. όταν αῖφῆ — όδύει.
— l. 11. Περιπτυχαί, π.	Περιπτυχαί. π.
— l. 14. Περιβράινεσθαι, π.	Περιβράίνεσθαι. π.
— l. 19. Περιβρύδης, περι- κυκλασμένος, π.	Π. περικεκλασμένος. π.
c. 935. l. 2. Περισάνοντες, κ. — τήν κ.	Π. κ. — τήν ούραν κ. ¹³⁾
— l. 5. Περι σῆο, π. — πε- ριέσσιον, π.	Π. π. — περι σῆο. π.
— l. 22. Περισπέ. του β.	Περισπέρχου β. ¹⁴⁾

c. 936.

11) Retinenda est codicis scriptura, perperam a Musuro sollicitata. Cf. VV. DD.

12) In Περιπλη. exitum delevit.

13) Lacunam explevit. Vitiose in Ald. Περισάνοντες.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Περισπέκτου.

	λλ'	
c. 936. l. 1. Περισκε, βακ- κία, Φιμινάλια. Περίσπονδον, π.		Περισκέλια. Βρακκία, Φεμινάλια. ¹⁵⁾ Περί σπονδών. π.
— l. 15. Περιστελεῖ, κ.		Περιστέλλει. κ.
c. 937. l. 19. Περισχαδόν, τ. — ψίαθρον, ε.		Π. τ. — ψ. ε. ¹⁶⁾
— l. ult. Περισχιλεῖς, ε.		Περισχιδεῖς. ε.
c. 938. l. 8. Περιρίτημι, υ.		Περί τ' εἰμί. υ.
— l. 16. Περιτευόντες, συλ- λώντες.		Περιττευόντες. συλῶν- τες.
c. 939. l. 8. Περι. Φαλλία, π.		Περιφαλλία. π. ¹⁷⁾
— l. 18. Περιφθείρεται, τὰς φ.		Π. τοὺς φ.
c. 940. l. 11. Περιχεύας χρυ- σῶ, περιποθῶ χ.		Π. χ. περιπάσας χ.
c. 941. l. 12. Περιώσιον, πε- ριωσσίως, π.		Περιώσιον. περιωσίως. π.
c. 942. l. 11. Περνεῖν, ε.		Περνεῖν. ε.
— l. 13. Περομνύαι, ε.		Περομνύαι. ε.

c. 943.

15) Duo λλ in fine vocis superscripta pluralem indicant, et bene explicata sunt. Steph. et Th. Lex. Ms. quemadmodum et Cyrillus Marinus: Περισκελῆ. Φημινάλια. Glossa ex margine supposita est. Cf. VV. DD.

16) In Ald. ψίαθρον culpa typ. Cf. VV. DD.

17) Litteram delevit; scriptum videtur: Περιφαλλία. Festi originem et significatum Jo. Lydus (Περί μηνῶν) his verbis enarrat: Ἐν ἀπορρήτῳ δὲ τῷ Διονύσω τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο, διὰ τὸ πᾶσιν ἀπόκρυφον εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ποιωνίαν, καὶ φαλλοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ παρελάμβανον, οἷονεὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα; καὶ ἔσοπτρον οἷονεὶ τὸν διαυγῆ οὐρανὸν, σφαῖραν δὲ οἷονεὶ τὴν γῆν. ὁ γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ Φησὶν· Γῆ μὲν τὸ σφαιρικὸν εἶδος. διὸ δὴ καὶ ὁ Πυθαγόρας ἐν ταῖς δέκα σφαιραῖς οὕτως καὶ αὐτῆς ψυχᾶς ἐνεσπάρθη Φησί.

- c. 943. l. 3. Πέρπερος, μετὰ βλακείας ε.
βλακίως ε.
- c. 945. l. 14. Πεσσαὶ πέντε Πεσσαὶ πεντέγραμμοι κ.
γραμματα κ.
- c. 946. l. 6. Πέσον, ο. — Αιω- Π. ο. — Αιωλεῖς. τ.
λεῖς, τ.
- l. 18. Πέτα, π. στάχυα. Π. π. στάχυες.
- l. ult. Πετάλα, ^{μτ}ονο θ. Π. ὀνόματα θ. ¹⁸⁾
- c. 947. l. 3. Πεταλισμός, ὕ Πεταλισμός. ὁ διὰ φύλ-
διὰ φίλων ο. λων ο.
- l. 8. Πεταλίδων υἱῶν με- Πεταλίδων υἱῶν. μετήχ-
ταίη α. δη α.
- l. 14. Πετᾶσαι, γ. Πετᾶσαι. γ.
- l. 18. Πέταυρα, σίγνα. Π. τήγνα.
- c. 948. l. 9. Πετευῶν, π. Πετευῶν. π.
- l. 18. Πέτρεφραμίη, θε- Π. θρασεῖα. θ.
- ρασεῖα, θ.
- c. 949. l. 3. Πεττεία, δ. Π. ἡ δ.
- c. 950. l. 13. Πευκεδανόν, πευ- Π. ἔχεπευκές. π.
κῆς, π.
- l. 15. Πευκινόδακρυον, π. Πευκινόδακρυον. π. ¹⁹⁾
- c. 951. l. 5. Πεφάσαι, πεφο- Π. φονεύεσαι, κ. ²⁰⁾
νεύεσαι, κ.
- l. 9. Πεφάσσουσα, ε. Παιφάσσουσα. ε.
- l. 17. Πεφίμωσο, π. Πεφίμωσο. π.
- l. 21. Πεφήσεαι, τ. — Π. τ. — τεθνήξῃ.
τεθνήξῃς.

c. 952.

18) Compendium Mufurus bene descripsit. Cf. VV. DD. qui varie locum tentarunt.

19) Cf. VV. DD. quibuscum forte vox ita distinguenda est: Πεύκινον δάκρυον. suadente codicis accentu.

20) Duce codice scribendum: πεφονεύεσαι. Cf. VV. DD.

- c. 952. l. 3. Πεφλοιδένας, φλε- Π. φλυκτενοῦδα.
κτενεῖδα.
— l. 7. Πεφοβεῖδα, κ. Πεφοβῆδα. κ.
c. 953. l. 12. Πεφορωμένα, Πεφωρημένα. ε.
ε.
Πέχαρι, ε. Πέχαρις. ε.
— l. 26. Πηγαῖον ὕδωρ, πε- Πηγαῖον ὕδωρ. τὸ περικαι-
ρικαιθαῖρον τὸ π. θαῖρον τὰ π.
Πηγεσημάλλω, ε. Πηγεσιμάλλω. ε.
c. 954. l. 2. Πηγόν, ρ. — μέγα. Π. ο. — μέγαν.
— l. 17. Πῆδος, τ. — ἔβρε- Π. τ. — ἔβραχε π.
χε π.
— l. 23. Πήθων, π. Πίθων. π.
— l. 27. Πήκται, θ. — εὐ- Πηκται θ. — εὐθυροι.
θυραι.
c. 955. l. 8. Πηλάγονες, γ. — Π. γ. — γηγειῖς.
γαργενεῖς.
c. 956. l. 21. Πήγειον, τὸ ἀ- Π. τὸ ἀνάπτειν. λ.
νάπτειν, λ.
c. 957. l. 1. Πηνίκη, θ. ἐμ- Π. θ. ἐμπλοκή.
πλοκεῖ.
Πηνίον, π. — ἀδρακτος, Π. π. — ἀτρακτος, ε.
ε.
Πηγιός, π. Πηγιός. π.
— l. 14. Πηρία, Α. — Πη- Π. Α. — Πηρία, π.
ρίη, π.
c. 958. l. 2. Πηρόν, ε. — τὸν Π. ε. — τὸν ἐνεόν κ.
νεόν κ.
— l. 7. Πήτεια, πήτυρα. Π. πῖτυρα.
c. 959. l. 4. Πιάτοις, τὸ ἀ- Π. Πιάτοις. τὸ ἀσσημον α.
σσημον α.
Πίγγαλος, σ. Πίγγαλος. σ.

- c. 959. l. 7. Πίδακες, σταγό- Π. σταγόνες.
 nes, [πήγξ.]
 — l. 12. Πιδειέσσης, κ. Πιδηέσσης. κ.
 — l. 13. Πιδναται, π. Πίλναται. π. ¹⁾
 Πιδῶ, δῆμος ἐν τῇ Θάκῃ. Π. δ. ἐν Ἰθάκῃ.
 — l. 18. Πιερα, λ. — πιέ- Πιεραι. λ. — πιήρη. ²⁾
 ρη.
 — l. ult. Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι Π. αἱ Μοῦσαι ε. ³⁾
 ε.
 c. 960. l. 1. Πίρι., ἡ α. Πιερή. ἡ α. ⁴⁾
 — l. 6. Πιδάκνα, κ. — ση Π. κ. — σηπία.
 πύια.
 — l. 8. Πιδανολογία, δ. α. Π. δ. ἀληθής.
 ρ
 λη
 — l. 11. Πιδήσας, πιστεύ- Π. πιστεύσας.
 σας, πιδεῖς, π. Πιδεῖς. π. ⁵⁾
 Πιδάρχει, πιδητι. Πιδάρχει. κείδητι. ⁶⁾
 Πιδοῖ, πισμονή, π. Πιδοῖ, πεισμονή, π.
 — l. 17. Πιδῶν, πίσσας. Π. πείσας.
 Πικᾶσι, πικροῖς Πικράσι. π.
 [Πικέλα, πίσσα. Ῥω-
 μαῖοι.] Π. ξ. ⁷⁾
 Πικεν, ξ.
 c. 961. l. 3. Πιλμα, ζ. μή- Πίλημα. ζ. μίτρα.
 τρα.

Ss 2

c. 961.

- 1) Scriptura Πιδναται ex vitioso codice prodiisse videtur. Perperam in Ald. ceterisque edd. Πίλναται.
- 2) Correctio typhotetam fugit. Cf. VV. DD.
- 3) In impressis: αἱ Μοῦσαι, αἱ ε.
- 4) Vocis exitum delevit.
- 5) Male separavit. Cf. VV. DD.
- 6) Glossa transposita est, ut optime observat If. Vossius, Cf. VV. DD.
- 7) In impressis: Πικράσι. πικραῖς.

- c. 961. l. 5. Πίλνα, π. Π. π. ⁸⁾
 — l. 8. Πιλνάμενον, ε. πιγνύ- Π. ε. πηγνύμενον.
 μενον. .ίλναδα, ε. Πίλναδα, ε. ⁹⁾
 — l. 15. Πιλὸ χαλκοῦς, ε. Πίλος χαλκοῦς. ε. ¹⁰⁾
 — l. 17. Πιμελής, ε. λιπα- Π. ε. λ.
 ρός.
 [Πιμέντα, Φάρμακα.]
 [Πιμεντάριος, Φαρμα-
 κός καὶ μυρεψός.]
 Πίμπλαμα, π. Π. π.
 — l. 22. Πίμπραδοι, π. Π. π. πεμφθοὶ ο. τ. ¹¹⁾
 πεμφθοὶ ὀφθαλμῶν
 τ.
 c. 962. l. 17. Πινοτήρης, πι- Πινοτήρης. πιννοφύλαξ
 νοφύλαξ — πινό δ. — πίννα δ. ¹²⁾
 c. 963. l. 1. Πίονα ὄργανα, τὰ Π. τὰ γεωργικὰ, κ. ¹³⁾
 γεωμετρικὰ κ.
 — l. 15. Πιπλία, α. — Ὀ- Πιμπλία. α. — Ὀλύμ-
 λυμπίω — πιπλίας. πω — Πιμπλεί-
 ας. ¹⁴⁾

c. 963.

8) In Ald. Πίνα culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Bene divisit, sejunctaeque voci primam litteram prae-
 posuit.

10) Bene descripsit; in archetypo exaratum erat: Πιλ.

11) Perperam in impressis: πεμφθοὶ ὀφθοὶ, ὀφθαλμῶν
 τ. Glossam separandam esse H. Vossius optime vidit.
 Cf. VV. DD.

12) In ultimis archetypi scriptura fuit: πινος δ. mendoso

πινό ex πιν nato. Scripturam codicis ordo exigit. Cf.
 VV. DD.

13) Mendam γεωμετρικὰ ex compendio derivo.

14) Cf. VV. DD. qui hic et in sequentibus ordinem resti-
 tuunt. In Ὀλυμπίω litterae transpositae sunt, olim enim
 ita scribebatur: Ὀλύμπωι.

c. 963. l. 15. Πιπλῶν, π.	Πιμπλῶν. π.
— l. ult. Πίπτωσι, Φονεύον- ται.	Π. Φονεύωνται.
c. 964. l. 1. Πιπῶ, ο. — ἐ- ραδίας.	Π. ο. — ἐρωδιάς.
— l. 4. Πιπνύοντα, σ. Πίρινθα, β.	Ποιπνύοντα. σ. ¹⁵⁾ Πέρινθα. β.
— l. 13. Πισέα, κ. Πίσεια, πίνεντα, δ. Πίσση, πίσματα.	Πείσεια. κ. Πείσεια ποιήεντα. δ. Πείση. κείσματι.
Πίσυα, πίτηρα, Α. Πισῆσα, πυτηρηνοί α.	Π. πίτυρα. Α. Π. πιτυρηνοί α.
— l. 18. Πίσια, α. Πίσματα, τ. Πισμός, π. — λῆνος.	Πίσυρα. α. Πείσματα. τ. Π. π. — ληνός.
c. 965. l. 1. Πισόμενον, γ.	Πεισίμενον. γ.
— l. 4. Πισσοκονίας, αἰόδο- τες π.	Πισσοκωνίας. Ἡρόδοτος π. ¹⁶⁾
Πισσοκωνήτω πυρὶ πίσ- ση χρίουσιν, ι.	Πισσοκωνήτω περὶ πίσση χρίουσιν, ι. ¹⁷⁾
— l. 9. Πίστα, πιστήρα π.	Πίσταν. πιστήρα π. ¹⁸⁾
— l. 11. Πιστής, λῆνος.	Π. ληνός.

Ss 3

c. 966.

15) Cf. VV. DD. qui varie emendant. Glossa ex margine injecta est.

16) Cf. VV. DD. quibus Mufuri Ἡρόδοτος fraudi fuit; la³ tet sub αἰόδοτος grammatici cujusdam nomen, quod quisque, prouti libuerit, resiat.

17) Typotheta perperam distinxit. Ex Phot. Lex. Ms. patet, quod glossa ex Aeschyli Cressis petita sit, et ita interpungenda: Πισσοκωνήτω πυρὶ. πίσση χρίουσιν, ι. Inter glossam ejusque interpretationem nonnulla excidisse videntur, ex Photio facile supplenda. Mufuri mutatio temeraria est et inconsulta. Cf. VV. DD.

18) Textum imperite mutavit; respicitur ad Aeschyli Persas, unde lectio codicis firmatur. Cf. VV. DD.

- c. 966. l. 3. Πισύγγιον, 'σκυ- Π. σκυτίον.
τίον. πισύγγων, σ.
Πισύγγων. σ. ¹⁹⁾
- l. 7. Πίτυρας, τέσσαρας. Π. τ.
[Πισύρω, τῶ αὐτῶ πίσω
πράξω.]
Πιστώσαντες, [στῶ] Πιστώσαντες. πίστεισ
πίστεις α. α. ²⁰⁾
- Πιτανάτης, σ. — ἐ- Π. σ. — ἐστράτευσαν. ε.
στράτευσεν, ε.
Πιτανάτης, ὁ Π. — Πι- Π. ὁ Π. — Πιτανάτηδι
τανάτηδι ἀγῶνι, γυ- ἀγῶνι γυμνικῶ, ε. ¹⁾
μνικῶ, ε.
- c. 967. l. 1. Πίτνας ε, Πιτνάς, ε.
— l. 6. Πιτυλίη, τ. Πιτυλίαις. τ.
Πιτυλεῖν, ψόφοις υ. Πιτύλοις. ψ. υ. ²⁾
- l. ult. Πιτύνη, κ. — πο- Π. κ. — πηγνύων.
γρίων.
- c. 968. l. 1. Πίτυρα, τ. — ἡ Π. τ. — ἡ κριθῶν φ.
κρι φ.
- l. 4. Πεφαύσκειτο, φαῖνε^{ων} Πιφαύσκειτο. φαῖνε λέ-
λέγεων. γων. ³⁾

c. 968.

19) Conjuncta separavit.

20) Glossa intermedia in duas dividenda est: Πισύρων, τὸ αὐτό. Πίσω. πράξω. In glossa sequenti στῶ residuum videtur ex varia lectione sive emendatione πιστώσαντο. Cf. VV. DD.

1) In Πιτανάτηδι ἀγῶνι .. compendium erasit; perperam in Ald. Πιτανάτη διαγῶνι, quod viris doctis nebulam obfudit. Glossa a praecedenti sejungenda est, et ita scribenda: Πιτανάτηδι ἀγῶνι. γυμνικῶ, ε. Cf. VV, DD.

2) Temere a codice recessit; reponendum: Πιτύλοις.

3) Veram glossae lectionem Alberti in textu posuit. In-

terpretatio olim ita exarata erat: φαῖνε λέγε. Legere potes: φαῖνε λέγων. et ratione inveria: φαίνων λέγε. Cf. VV. DD.

- c. 968. l. 13. Πίφιγξ, κορυ- Π. κορυθαλλός.
δαλος.
— l. ult. Πίχυρον, α. Πίχυρον. α. 4)
c. 969. l. 2. Πίον, λ. Πίονα. λ.
— l. 4. Πλάγας, τ. — πέ- Π. τ. — πέτρας.
τρους.
c. 971. l. 3. Πλακία, χ. — Π. χ. — Ἀθηναῖοι.
Ἀθηναίους.
— l. 11. Πλακτήρ, τ. — ἀ- Π. τ. — ἀλεκτρυόνος π.
λεκτρυῶνος π.
c. 972. l. 1. Πλανήται, α. — Π. α. — ἐπίσημοι — με-
ἐπίσημοι — μετα- τανάσται.
νάσται.
— l. 7. Πλάξ, ε. μεμαζό- Π. ε. — μεμαζωμένα. κ.
μενα, κ.
c. 973. l. 11. Πλαταῖς, τὸ Π. τὸ ὁμοθετῆσαι.
ὁμοθετῆσαι.
c. 974. l. 4. Πλατεάζειν, ἀλα- Π. ἀλαζονεύεσθαι. φ.
ζωνεύεσθαι, φ.
— l. 6. Πλατεία, δάοντες, Πλατειαδάοντες. ο. 5)
ο.
c. 975. l. 4. Πλατυγίζειν, κ. Π. κ. — κώπαις τ.
— κώπαις [κα] τ.
— l. 12. Πλάτων, χ. — ὁ- Π. χ. — ὀβρόν — συμ-
ρόν — συμπήσωσιν. πήσωσιν.
Πλάχθη, ἐπλανήθη Πλάγχθη. ἐπλανήθη.
πλέα, π.
Πλέα. π. 6)
— l. 17. Πλάτυς, ἡ τῶν λο- Π. ἡ τῶν λοχῶντων α.
χόντων α.

Ss 4

c. 976.

4) Apostrophum primae litterae praenotatum typotheta non observavit. Cf. VV. DD.

5) Optime in Albertina Πλατειαδάοντες. Cf. VV. DD.

6) Unita divisit. Glossae sequentes Πλατύρ et Πλάτυς ex margine injectae sunt, supra loco suo reponendae.

c. 976. l. 5. Πλείου, π. — Π: π. — Ἀθήνη πλείου.
 ἀθήνησι πλείους [ἐγ- καὶ ἀνδρῶν — δό-
 γουσσαμένη,] καὶ ἀν- μος. 7)

— l. 20. Πλείω, ὁ ε. — συμ- Πλειῶν ἰ ε. — σ. 8)
 πληρουῶσα.

[Πλέθρον, πο ρ.]

[Πῆχυς ξῶ καὶ πόδα ἔ-
 να.]

Πλέκει, μ.

Π. μ. 9)

c. 977. l. 12. Πλέω, π.

Πλέων. π.

Πλεῶνυξ, τῶν δύνυρα
 πλειώμερος, κ.

Πλέω νυξ, τῶν δύο μοι-
 ρῶν πλέον μέρος,
 κ. 10)

c. 977.

7) Scribendum ex ultimo II. K. versu: Ἀθήνη Πλείου ἀ-
 Φουσσάμενοι. nec enim aliud sub ἐγγουσσαμένη latere cre-
 derem. Cf. VV. DD.

8) Interpretationem cum glossa male connexuit. Cf. VV.
 DD.

9) Glossa a Musuro eiecta librariorum oscitantia male di-
 visa fuit, nam una sola est. Vacuum spatium, quod
 hic in codice relictum est, punctis notavi. Glossam ex
 Ms. Marino Περι μέτρων καὶ σταθμῶν, quod Romae com-
 pilavi, hunc in modum restituerem: Πλέθρον ἔχει ἀκεί-
 νας ἰ ὀργυίας 15 καὶ πόδας δ' βήματα δ'. Quid ἀκείνα sit
 in antecedentibus ita definitur: Ἄρουρα ἔστι μέτρον γῆς
 — ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Αἰγύπτιον, ἐν ἀρουρά γὰρ με-
 τροῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν· ἔχει δὲ ἡ ἄ-
 ρουρα τῶ μέτρῳ τοῦ καλάμου τῶ ἔχοντι πήχεις 5 καὶ δί-
 μοιρον, ὃ καλεῖται παρὰ γεωμέτραις ἀκείνα, κ' ἐπὶ κέ πλέ-
 θρα — τὸ δὲ πλέθρον κ' ἐπὶ κ' ἀκείνας (Forte: ἐπὶ κ' ἀ-
 κείνας) ἔχει τῶ μέτρῳ τοῦ καλάμου, ὅπερ παρὰ Παλαι-
 στίνοις καὶ Ἀραψιν σαταῖον καλεῖται.

10) Locus hic cum quamplurimis aliis in his Supplementis
 aperte docet, quam cauti, et in quam minutissimas res
 attentī esse debeant veterum librorum emendatores. Mu-
 surus

- c. 977. 1. 23. Πλήθει πρόσδεβ. Πλήθει πρόσδεβ. — συν-
— συνεργηθέντες, ο. εγερθέντες, ο.
c. 978. 1. 6. Πληιάδες, πλιά- Π. πλειάδες. ε.
δες, ε.
- 1. 11. Πληγείτε, α. Πληγείτε. α.
— 1. 24. Πλημμελείς, ἐκμε- Πλημμελής. ἐκμελής. οὐ
λείς, οὐ συνωδὰ λέ- συνωδὰ λέγων. ἀ-
γει, ἀμαρτάνει. μαρτάνων.
[Πλημμελής, ἀμελής ἢ
πο
Πλεῖον πλάσσον καὶ τὰ
ὅμοια.]
Πλημμύρα, ρ. Π. ρ. ¹¹⁾
c. 979. 1. 9. Πλημμυρίς, τ. Π. τ. — πλήμνη. π.
— πλύμνη π.
Πλημμυρόν, μ. Πλημμυρόν. μ.
c. 980. 1. 7. Πληξάριον, π. Π. περιγλάδιον.
γλάδιον.

Ss 5

c. 980.

furus glossam ex II. K. 252. docte emendavit; at μοιρών non est prima loci scriptura. Sed quomodo hoc? Omis- sum est a librario compendium litterarum *ων* cum accen- tu, quod ultimae syllabae *ρα* in *δύμωρα* superscriptum erat; quodque hic adpingere typi non permittunt. Be- ne ergo in editis repositum est: Πλέω νῦν τῶν δύο μοι- ρῶν. π. ut in Homero. Cf. VV. DD. Fallam Ms. inter- punctionem Musurus corrigere oblitus est.

- 11) Musurus parum acute correxit; sunt hic duae glossae inter se commixtae, forte ita distinguendae: Πλημμελεί. οὐ συνωδὰ λέγει. ἀμαρτάνει. Πλημμελής. ἐκμελής. ἀμελής. ἢ π. In ἢ πο versus finitur, sequens incipit in λείον, cui stupidus litterarum initialium pictor Π magnum praefi- xit; nam λείον πλάσσον procul dubio cum praecedenti- bus connectenda sunt, nec minimum in codice adest la- cunae aut defectus indicium. Pro πλάσσον legi potest πλάστων, quid autem πολείον sit, divinent alii; ineptiis immorari nolo. Correctionem λέγων typoseta non ad- vertit.

c. 980. l. 7. Πλήξας, τ.	Π. τ. ¹²⁾
c. 981. l. 16. Πληάδα, π.	Πλειάδα. π. ¹³⁾
Πλήγμα, β.	Πλίγμα, β. ¹⁴⁾
c. 982. l. 3. Πλίνθος, μ. — ὀπτηθεΐς.	Π. μ. — ο.
Πλήξαντα, δ.	Πλίξαντα. δ. ¹⁵⁾
Πλήσσοντο, δ.	Πλίσσοντο. δ.
— l. 16. Πλόκιον, ε. περιδε- ρέου.	Π. ε. περιδεραΐου.
— l. 18. Πλόμενον, φ. γεν- νώμενον. δολίαν.	Π. φ. γεννώμενον. δῆλον.
[Πλουᾶται, πλουθήσε- ται.]	
Πλουῦγε, καὶ δεῖ, ο.	Πολλουῦγε καὶ δεῖ. ο.
c. 983. l. 20. Πλυσμός, πλυ- τήρ.	Π. πλυντήρ.

c. 984.

- 12) Nescio, quomodo Πλήξας in Ald. cum praeced. glossa cohaeserit, nisi forte culpa typ.
- 13) Prima scriptura fuit Πλιάδα, nam η ex jota provenit. Glossae Mss. in Jobum ex codice Marino: Πλοιάδα. τὸ ἐξάστερον. ubi etiam Πλοιάδα a Πλιάδα descendere videtur. Cf. VV. DD.
- 14) Utraque scriptura cum Πλήγμα tum Πλίγμα in usu fuit; posteriorem, quam Musurus praetulit, ordo requirit. Cf. VV. DD.
- 15) Ad hunc articulum a secunda manu sequentia in margine adiuncta sunt: Πλίξ. τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχάρον δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Haec omnia Musurus confodit, excepto priori Πλίξ, quod, cum extra lineam marginis contextum codicis versus exaratum esset, a typhotheta, qui vocem ad marginem pertinere non videbat, fini articuli Πλίνθος adiectum fuit. Cf. VV. DD. qui vocem aliorum spectare jam viderunt, eamque ab articulo semoverunt.

- c. 984. l. 5. Πλωτῆ, κ. — αἰο- Π. γ. — Διάλου νήσου
νήσου τ. τ. ¹⁶⁾
— l. 9. Πνεῦμα, οὔριον, ἄγ- Πνεῦμα οὔριον. ἄγγελος
γελος ἄσαρκος οὐ- ἄσαρκος οὐράνιος.
νιος α. ¹⁷⁾
— l. 16. Πηγεύς, ὁ φ. — Πηγεύς. ὁ φ. — ὑδραυ-
ὑδραυλικῶ ὄργάνου λικῶ ὄργάνου μ. ¹⁸⁾
μ.
c. 986. l. 8. Ποδέια, ε. Πόδια, ε. ¹⁹⁾
Πόδες, ἰδεῖς τ. Πόδες Ἰδης. τ.
— l. 13. Ποδηνεκέαν, τ. Ποδηνεκέα. τ.
c. 987. l. 9. Ποδίνεμος, τ. — Ποδῆνεμος. τ. — ἀελλό-
ἀελλοπίς. πος. ²⁰⁾

c. 987.

- 16) Menda ex compendio: αἰο ^{λ'} νήσου. neglecta a librario littera superscripta. Cf. VV. DD.
- 17) Mirum sane est, quod viris doctis οὐράνιος non suspectum fuerit, cum praecedentis οὔριον manifesta correctio fit ex margine; quidam enim οὔριον ad Πνεῦμα retulerunt, alii ad ἄγγελος, unde duplex codicis scriptura οὐράνιον et οὐράνιος. Prima igitur glossae scriptura fuit procul dubio haec: Πνεῦμα ουνίου. id est, οὐράνιον. Compendium ουνίου in οὔριον facile transformari potuit. Confarcinatae sunt in hoc articulo variae glossae. Primum Πνεῦμα, cujus interpretatio est ἄνεμος et ψύχος vel ψυχή. Deinde Πνεῦμα οὐράνιον, quod ἄγγελος ἄσαρκος et δαίμων exponitur. Postrema λέγονται πνευμόνες ad fin. ex sequenti articulo adhaeserunt. Sic omnia, semotis οὔριον et οὐράνιος, facillime ordinantur. Cf. VV. DD.
- 18) In Ald. ὄργάνου deest typosetae incuria.
- 19) Reponenda est codicis scriptura, ordine et usu probantibus. Cf. VV. DD.
- 20) Sub mendoso ἀελλοπίς latet ἀελλόπους, quod Salmafius et If. Vossius Lexicographo reddiderunt. Cf. VV. DD.

c. 987. l. 14. Ποδοκέας, τ. Ποδοκείη, τ.	Ποδακέας. τ. Ποδακείη. τ.
— l. 17. Ποδοστρα... παγί- δες, σ. Ποδοστράβη; τ.	Ποδοστράβη. παγίδες, σ. ¹⁾ Π. τ. ²⁾
c. 988. l. 15. Πόθημα, α. ἡ- τησις.	Π. α. αἴτησις.
c. 989. l. 13. Ποίηεντα, εὐ- βοτάνω, ἐλώδει. ποί- αν ἔχοντα, σ.	Ποίηεντι. ε. ε. ποίαν ἔχον- τα, σ. ³⁾
— l. 15. Ποίηεσαν, β.	Ποίηεσαν. β.
— l. 19. Ποικίλα, π. καλλ- λωπισμένα.	Π. π. κεκαλλωπισμένα.
Ποικιλεύς, ποικιλτίς.	Π. ποικιλτής.
c. 990. l. 1. Ποικιλομή, π.	Ποικιλομήτης. π. ⁴⁾
— l. 11. Ποιμένα λαῶν, βα- σιλεύς τ.	Π. λ. βασιλέα τ. ⁵⁾
— l. 14. Ποινᾶς, ε. Ἐρινύσι τ.	Π. ε. Ἐρινύσι τ.
— l. 18. Ποινή, ἀνέκτισις ἡ υ.	Π. ἀντέκτισις ἡ υ.
c. 991. l. 27. Πολιάκρι, α. Πολλεῖς, π.	Πόλει ἄκρη. α. Πολεῖς. π.

c. 992.

- 1) In fine vocis compendium delevit; scriptum suspicor: Ποδοστράβα.
- 2) In Ald. Ποδοστράβα culpa typ. Cf. VV. DD.
- 3) Commiscentur in hoc articulo duae glossae, ex ordine ita distinguendae: Ποίηεντα. ποίαν ἔχοντα, σ. Ποίηεντι. εὐβοτάνω, ἐλώδει. Hoc et Alberti vidit, sed ordinem invertit.
- 4) Accentus codicis Ποικιλομήτης arguit, alias quoque Ποικιλόμητις legeretur. Cf. VV. DD.
- 5) Retinenda est interpretatio in casu recto ex canone noto et adprobato.

- c. 992. l. 1. Πολυπαίξεν, π. Πόλει παίξεν. π. — τό-
— τότε δὲ π. τε δὲ π. 6)
- l. 13. Πολεμογεφύρας, Πολέμοιο γεφύρας. ταῖς
ταῖς συμβουλαῖς κ. συμβολαῖς κ.
- c. 993. l. 3. Πολιήτας, π. ἀ- Π. π. ἀστυκούς,
στικούς.
- l. 5. Πολυμόρητος, Λ. Πόλιν Μύνητος. Λ.
- l. 11. Πολιορκία, Φ. πε- Π. Φ. περικαθημένων 7)
ρικαθήμενοι σ.
- c. 994. l. 6. Πολίχνια, πολύ- Π. πολύδρια. π.
δρια, π.
- l. 9. Πολλά π. — πορ- Π. π. — πορφύρε κίοντι.
φύρεα.
- l. 12. Πολλά χαίρει Φ. Πολλά χαίρειν Φ.
- l. 14. Πολλέων, πολλῶν. Πολέων. π.
- l. 16. Πολλιός, οἶνος λ. Πολιός, οἶνος λ. 7)
- c. 995. l. 1. Πολλόμαλον, Πολλῶ μάλλον. πολλῶ
πολλὸν πλέον. π.
- l. 8. Πόλος, ο. — κυκλω- Π. ο. — κυκλοειδής, ἡ α.
ειδής, ἡ α.
- l. 12. Πολυάικος, π. — Π. π. — ἔχοντας τ.
— ἔχων τὰς τ.
- l. 18. Πολυάρετος, πο- Π. πολύευκτος.
λυεύητος.
- l. 20. Πολυάρεσι, π. Πολύαρεσι. π.
- c. 996. l. 14. Πολυβοτρα- Π. τ. — Πόλυβον νάμα-
φει, τ. — πολύβοο- τι.
νάμα.
- l. 17. Πολυγεθές, πολυ- Πολυγηθές. π.
χαρές.

c. 996.

6) In impressis ποτέ δὲ π. Cf. VV. DD.

7) Cf. VV. DD. qui scripturam codicis defendunt.

- c. 996. l. 20. Πολυγηθέος, π. Π. π. χαίροντος. ⁸⁾
 χαίρων.
 — l. ult. Πολυγνώτου, τ. — Π. τ. — ὁ νοῦς — μυρ-
 ὁ νοῦς — μυρσίναν σίνην λ. ⁹⁾
 λ.
 c. 997. l. 6. Πολύδακρυ, τὸν Π. Π. Π. πολὺδακρυ. τὸν π.
 π.
 Πολυδάμων, πολλοῦ Π. πολλοὺς δαμαζόντων.
 δαμάζων, ἢ π. ἢ π.
 c. 998. l. 5. Πολυφρύλλητα, Π. πεφεισμένα, ἢ θ.
 πεφησμένα, ἢ θ.
 Πολυθυσανε Α. — αἰ- Π. Α. — αἰσσεταί ὡς κυ-
 σεταί ὡς κυνηγέτης, νηγέτης. ἢ π. ¹⁰⁾
 ἢ π.
 — l. 13. Πολυκαύγχεος, π. Πολυκαυγγέος. π.
 — l. 23. Πολυκλήϊσι, π. πο- Π. π. πολυζύγοις τ.
 λυζύγοις [λεπίδες]
 τ.
 c. 999. l. 1. Πολύκμητον, μ. Π. μ. — παρέχοντα. λ.
 — παρέχων, λ.
 Πολύκνημον, δ. — τρα- Π. δ. — τραχὺν τόπον.
 χὺς τόπος.
 — l. 11. Πολυλαίστον, π. Πολύλιστον. π.
 — l. 17. Πολύλιστον, π. Π. π. ¹¹⁾
 — l. 23. Πολυμήνηα, π. Πολύμητι. π.

c. 999.

8) Iterum interpretatio in casu recto reponenda est, ut in omnibus locis, ubi eadem a Musuro facta est textus mutatio.

9) Cf. VV. DD. qui glossam correxerunt.

10) Correctionem typhotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

11) Superius Πολυλαίστον, corruptum ex Πολύλλιστον, hujus glossae emendatio fuit in margine; bene etiam VV. DD. pro Πολύλιστον Homericum Πολύλλιστον reperuerunt.

- c. 999. l. ult. Πολυμνήστιον α. Π. α. — μελοποιίας —
 — μέλος ποιίας —
 εὐήμερης π. ¹²⁾
- c. 1000. l. 13. Πολυπαίδης, Π. παρῳδιταί ε.
 παρῳδιταί ε.
 — l. 17. Πολυπείμμονος, π. Π. π. — ἔχοντας.
 — ἔχων.
 — l. 22. Πολυπιδάκα, π. Πολυπιδάκα. π. — ἔχου-
 — ἐχούση, η. σαν, η.
 Πολυπιδάκου Ι. — πῆ Πολυπιδάκου Ι. — πῆ-
 δάκας ε. δάκας ε.
- c. 1001. l. 1. Πολύπιστος, ὁ Π. ὁ π. — ἔμπιστος. ¹³⁾
 π. — ἔμπιστος, [ἢ
 γλ'
 με.]
- l. 4. Πολυπλέγκτου, π. Πολυπλάγκτου. π.
 — l. 10. Πολυπτύχου, π. Πολυπτύχου. π.
 — l. 14. Πολυρρήνη, πολλαῖ- Πολύρρηνη. πολλαῖ ρήνη
 ρήνη ἔχων, τ. ἔχοντι, τ. ¹⁴⁾
1002. l. 8. Πολυτλήμων, ὑπο- Π. υ. ¹⁵⁾
 μονητικός.
- l. 17. Πολύφημον, π. — Π. π. — κληδόνες ε.
 κλυδόνες ε.
- c. 1003. l. 9. Πολυωρία, π. Πολυωρεῖ. π.
 — l. 18. Πομμοῦσαν, ὀμι- Π. ὀμιλοῦσαν.
 λείν.
- c. 1004. l. 7. Πομποβόλω, Π. π. ὀβελίσκοις.
 π. ὀβελίσκους.

c. 1004.

12) In Ald. εὐμερῆς a typ. Cf. VV. DD.

13) Additamentum ἢ μεγάλην ineptum scholion est prae-
cedentis πολλήν ex margine.

14) Antea scripserat: Πολυρρήνης. π.

15) In Ald. erratum typ.

- ε. 1004. I. 11. Πομφόλυγες, Π. τ. — ἔξοδοι. αἱ ε. —
 τ. — ἔξοδοι καὶ ε. — ἢ Φυσήματα ὕδα-
 τος. ε. ¹⁶⁾
 ἢ Φύσημά τι ὕδατος,
 ε.
- ε. 1005. I. 17. Ποντοκάρσιοι, Πόντου Ἰκαρίσιοι. τ. —
 τ. — ἀπὸ Ἰκαρίου ἀπὸ Ἰκάρου τ.
 τ.
- Ποντοκεκλημένοι, π. Πόντω κεκλημένοι. π.
 †
- ε. 1006. I. 1. Πονοπονηρός, κ. Πονοπονηρός. κ. — π.
 — πρὸς ἔπεισεν, ω. ω. ¹⁷⁾
- I. 8. Ποπύσματα, κ. Ποππύσματα. κ.
- I. 10. Πόρδαλις, ὁ α. — Πόρδαλις. ὁ α. — πρσα-
 προσελέσθαι — παρ- λέσθαι — παράλε-
 αλέσθαι. ¹⁸⁾
- ε. 1007. I. 8. Πόρθμηες, πορθ- Πορθμήες. πορθμῆες.
 μῆες, [καὶ πόρθμηες, πορθμῆες.] κ. κ. ¹⁹⁾
- Πόρθμιον, σ. Πορθμῆιον. σ.
- I. 13. Πορθμῶ, δ. Π. δ.
- [Πορθόμιν, γένος ἐπι-
 Φανές.]
- Πόρθος, π. Π. π.
- I. 24. Πόρκας, ε. — τα. Π. ε. — ταχῆς.
 χύ.

c. 1008.

16) Ex codice reponendum: καὶ αἱ ε. copula articulum ab-
 forbuit. Cyr. Lex. Ms. Πομφόλυγγες. αἱ εἰ τῶν ὄμβρων
 ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδατιν εὐδιάλυτοι κυρ-
 τώσεις, ἤθου Φυσήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς Φυ-
 σισιμένων ἢ ἄλλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἢ λέξις. Cf.
 VV. DD.

17) Cf. VV. DD. qui mendam codicis sustulerunt.

18) Scribendum: πρσαλέσθαι — παράλεσθαι. Cf. VV. DD.

19) Musurus hic parum criticus fuit; legendum: Πόρθ-
 μῆες, πορθμῆες. καὶ πορθμῆες. πορθμῆες. Posterior πορθ-
 μῆες, π. prioris Πόρθμῆες correctio fuit in margine, un-
 de contextui postea per copulam innexum est. Cf. VV.
 DD.

- c. 1008. l. 1. Πόρναμεν, π. Περνάμεν. π.²⁰⁾
 — l. 16. Πόρρω, π. μακρόθεν. Π. π. μακρόθεν. ἀπορ-
 ρωξ. α.¹⁾
 Πόρρωξ, α.
 — l. 24. Πορσάνθουσα, ε. Πορσανέουσα. ε. στραν-
 στράννουσα, π. νύουσα. π.²⁾
- ε. 1009. l. 5. Πορσύτατα. τ. Πορσάτατα. τ.
 Πόρσω, ε. — ἐγγύσαι. Π. ε. — ε.
 [Πόρτα, πόρτα, θυρα
 πόλεως ἢ αὐλῆς οἴ-
 κου.]
 Πορτάξω, δ. Π. δ.
 — l. 9. Πόρτακι, μ. — δά. Π. μ. — δ.
 μαλι.
 [Πόρτακος, ὄμος.]
 Πόρταξ, α. — μόσχον. Π. α. — μ.
 [Πορτικὸς, στοά.]
 Πόρτις, δ. Π. δ.
 — l. 17. Πορύναν, καγίδα. Π. παγίδα.
 — l. 21. Πορφύρεον, πόρ- Π. πορφυροῦν. μ.
 φυρον, μ.
 — l. 26. Πορφυρεῖον, ε. Πορφυρεῖον. ε.
 — l. ult. Πόρρωσι, χαρίσον- Π. χαρίσωνται. δ.
 ται, δ.
- c. 1010. l. 2. Ποσαχῶς; κ. Π. κ. — π.
 — πολλαχῶς.
 [Ποσαῶς, μερικῶς.]
 Πόδε, π. Πῶ δέ. π.

c. 1010.

20) Mira est Musuri inconstantia, dum sequens Πορνάμεναι intactum relinquit; retinenda est codicis scriptura Πορνάμεν, mutato accentu. Cf. VV. DD.

1) Divisa male conjunxit. Cf. VV. DD. qui textum codicis divinarunt.

2) Πορσάνθουσα depravatam suspicor ex Πορσανόουσα, quadratis O et Θ inter se permutatis.

ε. 1010. l. 5. Πόδιον, αἰτρὸν α.	Πόδιον. αἰδεῖον α.
Πόδιον, π. — αἰτρὸν — περὶ τοῦτο τ.	Π. π. — αἰδεῖον — πα- ρὰ τοῦτου τ. 3)
— l. 12. Ποσιδάτευιον, ι. — περιπατῶν.	Ποσιδάτευιον. ι. — πε- ριπατῶν. 4)
— l. 18. Πόσιος, πότος. Ποσιεος, α.	Π. πότου. Πόσιος. α.
— l. 29. Ποταίνιον, ν.	Ποταίνιον. ν.
ε. 1011. l. 3. Ποταμόχωστος, γ.	Ποταμόχωστος. γ.
— l. 15. Ποτήρ, μ. ποιόν. [Ποτήτυν, τὸ πίνειν.] Ποτὶ, πρὸς [τί.] Ποτὶ γαίῃ, πρὸς τῇ γῆ. [Ποτὶ δὲ, πότε δέ.] Ποτιδέα, ο.	Π. μ. π. Π. πρὸς. Π. — γῆ. Ποτιδαία. ο.
ε. 1012. l. 4. Ποτίκρανον, πό- κρανον — ὑπηρεσί- ον, ε.	Π. πρέσκρανον — ὑπη- ρέσιον, ε.
— l. 8. Ποτὶ πλάδεσσιν, ε. Ποτιρόμενος, ε. λ	Ποτὶ πλάδεσσιν. ε. Ποτειρόμενος. ε.
Ποτὶ Φυ, π.	Ποτὶ Φύλα. π. 5)
ε. 1013. l. 2. Ποτνιαζέιν, τ. — δάκτυλον λ.	Π. τ. — δακτύλιον λ.
— l. 8. Πότος, ε. ἄριστος, δῆπνος, ἡ α.	Π. ε. ἄριστον, δῆπνον. ἡ α. 6)

ε. 1013.

3) Natum est περὶ τοῦτο ex π τ. i. e. παρὰ τοῦτο, quod hic repōnendum est.

4) Correctio typoshetam fugit. Cf. VV. DD.

5) Perperam in Ald. Ποτίφυλα una voce.

6) Correctio superscripta a prima manu est.

c. 1013. l. 11. Ποτῶνται, πέ- τωνται.	Π. πέτονται.
Ποῦ, ἐν ἴσῳ τὸ ο.	Π. ἐν ἴσῳ τῶ ο.
— l. 16. Ποῦ κῆχος, π. — ἄγχι.	Π. π. — ἄγχι.
— l. 23. Πολύποδες δ.	Πολύποδος δ.
c. 1014. l. 3. Ποῦ νήτσι, π.	Ποῦ νύτσι. π.
Πούρδαιον, μαγειρίον, Δ.	Πούρδαιον. μαγειρεῖον. Δ.
Ποῦ ξάκος, κρίκι, σ.	Πουρέακος. κρίκος σ.
— l. 13. Πουφορούζεται, σ.	Πουφορίζεται. σ.
— l. 16. Πραγματεία, σ. — λόγων.	Π. σ. — λόγος.
[Πραγματίον, πράγμα- τα. δυϊκῶς.]	
Πραγορίτης, ο.	Π. ο.
— l. 21. Πραϊέναι, ἐλθεῖν.	Προϊέναι. ε.
[Πραϊκῶν, κήρυξ.]	
[Πραῖνοι.] πρηνίσειν, κ.	Πρηνίσειν. κ.
c. 1016. l. 11. Πράστιλλος, π. Θρακίας.	Π. π. Θράκης.
— l. 13. Πρατασία, κ.	Πραταροσία. κ.
c. 1017. l. 17. Πρεσβεῖα. κ. ἀρχικῆ, κ.	Π. κ. — ἀρχεῖα. κ.
— l. 20. Πρέσβειρα, π. ἀρ- χηγῆ.	Π. π. ἀρχηγέτις.
c. 1018. l. 10. Πρέσβυς, αἰο- ράνομος.	Π. ἀγορανόμος.
— l. 13. Πρευμενοῦς, πρᾶον.	Πρευμενές. π. 7)
— l. 15. Πρηγορέων, τ. — πράλοχος, ο.	Πρηγορέων. τ. — πρόλο- χος, ο. 8)
— l. 20. Πρηκτῆρα, δ.	Πρηκτῆρα. δ.

T t 2

c. 1018.

7) Retinendum Πρευμενοῦς in secundo casu.

8) Reponendum πρόλογος. Cf. VV. DD. qui rationem adferunt.

- c. 1018. l. 20. Πρημάδες, κ. Π. κ. — Δυνάδους ι.
— Δυνάδους ι.
- c. 1020. l. 6. Πρήαμος, α. Πριάμενος. α. — ὄνομα.⁹⁾
— ὄνομα [κύριον.]
- Πρημωθήσομαι, ξ. Πρημωθήσομαι. ξ.
- Πρίατο, α. Πρίατο. α.
- Πρηπίδος τ. — Ἑλλη- Π. τ. — Ἑλλησποντια-
σποντιακῆς, τὸν — κῆς, ἢν τὸν — Πε-
Περικότης Φασὶν οἰ- ρικότης φ. ο. ¹⁰⁾
κῆσαμ.
- [Πρημικήριος, ὁ πρῶτος
τῆς τυχοῦσης τάξε-
ως.]
- [Πρημιλιγίων, τιμίων.]
- Πρὶν, π. Π. π.
- l. 18. Πρὶν μιν, π. — αὐτήν. Π. π. — α.
- [Πρηγῆς, ἐπὶ πρόσωπον
πεσών.]
- Πρηνοκόπος, κοπῶν πρὶ- Π. κόπτων π. χ. ¹¹⁾
νας, χ.
- c. 1021. l. 10. Πραάγεδαι, Π. ε. π.
ἐπεξεργάζεσθαι, προ-
αγαγών.
- Προαγεύων, προξενῶν. Προαγωγεύων. π. ¹²⁾

c. 1022.

9) Ultima: καὶ ὄνομα κύριον. a quodam, qui compendium in Πρήαμος prave intellexit, adjecta videntur. Cf. VV. DD.

10) Perperam in Ald. περιπέτως. Cf. VV. DD. Articulum ἢν Musarus commode inseruit.

11) Vitiosum Πρηγῆς pro Πρηγῆς, cum supra suo loco adpareat, jure proscriptit. In Ald. πρίωνας a typ.

12) Vox προαγαγών ex margine in locum alienum intrusa est, nam vocem Προαγεύων interpretatur; hinc locum ita ordinarem: Προαγεύων. προαγαγών. προξενῶν. Mendosum

- c. 1022. l. 15. Προαναθρώ- Π. προσηδᾶν.
σκαι, προπαί.⁸
- c. 1023. l. 1. .ραύρια, τὰ Προαύρια. τὰ προαυλή-
πρὸ αὐτῶν λήμμα- ματα. ω.¹³⁾
τα, ω.
- l. 8. Προβάλους, ἀσπίς. Πρόβαλος. α.¹⁴⁾
- c. 1024. l. 14. Προβόλιον, σι- Π. σιβύνη ε.
βύνη ε.
- c. 1025. l. 6. Προβοσκές, τ. Προβοσκίς. τ.
- l. 19. Προγωνίαν, τ. Π. τ.¹⁵⁾
Πρόγονοι, ο. — μέτα- Π. ο. — μέτασσαμ. ἔρσαμ
σαι, ἔρσαμ ἀπαλοὶ δ' ἀπαλοὶ — ἔρ-
— ἔρχατο χωρὶς δὲ χατο χωρὶς μὲν
μέτασσαμ. πρόσγονοι, χωρὶς δὲ
μέτασσαμ.¹⁶⁾
- c. 1026. l. 10. Πρόδηλος, προ- Π. π. προδιαλαβῶν.¹⁷⁾
φανής, προδιαλα-
βεῖν.

Tt 3

c. 1026.

dofum Προαγεύων pro Προαγωγεύων consulto retineo; in Lexicographo enim meo saltem iudicio ordo litterarum tanto rigore observandus est, ut, quotiescunque emendatiorem vocis scripturam ordo respuat, vitiosa ejusdem scriptura, quae ordini quidem congrua est et auctoritate codicis adprobata, in textu ponenda sit, emendatiori scriptura in notis indicata; incommodis, quae deinde ex hoc instituto nascerentur, separatus ejusmodi vocum index remediatur, necesse est. Cf. VV. DD.

13) Primam litteram a librario omissam voci praefixit; mendam scripturae VV. DD. correxerunt.

14) Vocem perperam mutavit, quartum enim casum Lexicographus aliunde exscripsit.

15) In impressis Προγωνίαν, quod ordo requirit.

16) Exempli defectum ex Poeta supplevit. Cf. VV. DD.

17) Alberti acute vidit, προδιαλαβεῖν a praecedentibus separandum esse, et glossam per se constituere, quod et ordo et forma infinitivi, quam codex exhibet, unitim

con-

c. 1026. l. 15. Προδικῆσι, π. Π. π. προόδοις. ¹⁸⁾
πρὸς ὁδοῖς.

Πρόδομος, πρὸς τὰς, Π. πρостаίς, π.
π.

c. 1027. l. 5. Προειάψαι, π. Προϊάψαι. π. ¹⁹⁾

— l. 10. Προειλόμην, προέ- Π. π.
κρινα.

[Προείλου, οὐ προεί-
λου.]

[Πρόεϊμε, πλησίον γέ-
των.]

[Προείου, καταντίου.]

Πρῆσιπταϊκότες, π. Π. π. ²⁰⁾

— l. 18. Προέμβολος, μ. — Π. μ. — ν. ¹⁾
νεώς.

[Πρόεμε, προέπεμψα.]

Πρόεμεν, προέπεμψεν. Πρῆμεν. προπέμψαι. ²⁾

c. 1028. l. 8. Προέδα, προ- Π. π.
δοῦναι.

[Προέδα, παραγίνε-
ται.]

Πρῆσθηκός, π. Π. π.

— l. 15. Προεχόμεθα, προ- Π. προβαλλόμεθα. ³⁾
βαλλόμεθα, [πλέον
κρατοῦνται.]

c. 1028.

confirmant; pertinet nempe vox ad paralipomena ex
margine, saepius jam a me commemorata. Cf. VV. DD.

18) Legendum, ut in codice; προόδοις. nulla enim adest
mutandi ratio.

19) Ex regula, quam supra proposui, retinendum est Προ-
ειάψαι, notato in infima pagina Προϊάψαι.

20) Posteriores glossas ita signaverat: Πρόεϊμε. π. Προείου.
π. † †

1) Perperam in Ald. νεός.

2) Glossam deletam ita correxerat: Πρόεμαι.

3) Scribendum: πλέον κρατοῦμεν. Non video cur dele-
verit. Cf. VV. DD.

- c. 1028. l. 15. Προεψιά, προσ-
αγορεύει. Π. προαγορεύει. 4)
- c. 1029. l. 11. Προηρόσια, τ.
— προαρκτούρια κ.
Προήρηται, κρέμεται. Π. κρέματα.
— l. 19. Προδέλιμον, αὐτό-
ριζον. Προδέλυμον. αὐτόβριζον.
Προδελύμνος, προρί-
ζους, α. Π. προβρίζους, α.
- c. 1030. l. 9. Προθήβα, ἄρ-
τιο ἀκμάζοντες. Π. ἀρτίως α. 5)
- Προθήμα, δόμα, ἢ ἄτι
π. Π. δόμα, οἶά τι π.
- c. 1031. l. 1. Προϊμένου, π. Προϊεμένου. π.
— l. 4. Προίεσται, π. Προίεται. π.
— l. 14. Προίμε, π. Προίμε. π.
— l. 16. Προίωμα, π. Προίωμα. π.
— l. 19. Προϊσμένη, π. Προϊεμένη. π.
c. 1032. l. 20. Προκελήδης,
π. Προκελήσαμ. π.
- c. 1033. l. 7. Προκομίδην, προ-
κομίζει. Π. προκομιζόντως.
Προκομίων, προλειμά-
των. Π. προλειμμάτων.
- l. 12. Προκόνησος, π. — Προκόνησος. π. — Κύζι-
Κύζηκον. κον.
- l. 17. Προκόττα, ε. — Π. ε. — κόττη γάρ ἢ κ.
κοττὶ γάρ ἢ κ.

T t 4

c. 1033.

- 4) Retinendum προαγορεύει, perperam a Musuro follicita-
tum. Cf. VV. DD.
- 5) In Ald. προαρκτούρια culpa typ. Vera est codicis lectio.
Cf. VV. DD.
- 6) Male correxit; scribendum: ἄρτιοι, ἀκμάζοντες. Vi-
dendus Homeri interpres ad Il. Θ. 518. et Od. A. 431.

- c. 1033. l. ult. Προκρόσσα, ε. Π. ε. — νενεωλκήμεναι, ο.
— νενεωλκήμεναι, ο.
- c. 1034. l. 2. Προκρόσσα, α. Π. α. — κλιμακιδόν.
— κλημακιδόν.
- l. 4. Προκυκλις, ἡ πμνή- Π. ἡ προμνήστρια.
στρια.
- Προκυλινδόμενος, π. Προκυλινδόμενος. π.
- l. 20. Προμάλας, μ. προ- Π. μ. προμεματτωμένας.
μεματτωμένας.
- c. 1035. l. 7. Προμηθεύς, ἐ- Π. ἐπικίνδυνος, ε.
πικινδύνους, ε.
- Προμη, σ. Προμηθεύς. σ.
- l. 12. Προμνηστίνα, ε. — Π. προμνηστίνα. ε. — ἀλ-
ἀλλήλαις. λήλαις.
- Προμνηστέϊνα, ἐπιμνέ- Π. προμνηστέϊνα. ἐπιμνέ-
αν, α. α. 7)
- c. 1036. l. 6. Πρόμου., π. Πρόμουλος, π. 8)
- c. 1038. l. 7. Προπαίω, π. Πρόπαις. ο. π.
- c. 1039. l. ult. Προπτέρθια, Π. ἐν τοῖς ἄξωσιν ἢ λ.
ἐν τοῖς ἄξωσιν ἢ λ.
- c. 1040. l. 1. Πρόπυλα, ἡ Ε. Πρόπυλα. ἡ Ε.
- l. 16. Προσαγόμενον, α. Π. α. προσκτησάμενον.
προκτησάμενον.
- c. 1041. l. 11. Προσανεύου- Π. προσανεύουσαν. ε. 9)
σαν, ε.
- l. 13. Πρόσαντις, σ. Προσάντης. σ.
- c. 1042. l. 3. Προσαυρίζουσα Π. Προσαυρίζουσα χ.
χ.
- c. 1043. l. 16. Προσειζήσαν- Π. Προσειζήσαντες. π.
τες, π.

c. 1043.

7) In Ald. ἐπιμνίαν a typ. Mendam VV. DD. fustulerunt.

8) Compendium erasit.

9) Primae syllabae litterae transpositae videntur. Cf. VV. DD.

- c. 1043. l. 25. Προσεικάμενοι, Προσηκάμενοι. π.
π.
- c. 1044. l. 2. ΠροσελιΦερές, Πρὸς ἐλιΦερές. π.
π.
- l. 4. Προσεμάζατο, κα- Π. κ.
τεμάζατο.
[Πρὸς ἑμαυτὸν, ἐν ἑμοί,
εἰς ἑαυτόν.]
- Προσεπλ.κη, ἐπλησία- Προσεπλάκη. ε. ¹⁰⁾
σεν.
[Πρὸς ἑμοῦ, πρὸς ἑμέ
π.]
- Προσεμπεδοῦντες, ε. Π. ε. ¹¹⁾
- l. 9. Προσενούσι με, π. Προσαίνουσί με. π.
Προσενώπια, ε. Πρὸς ἐνώπια. ε.
- l. 14. Προσεπεμβάινει, ε. Π. ε. ἐπιτωθάζει, ε.
ἐπιτοθάζει, ε.
- l. 21. Προσεράχατοι, τ. Προσεράχαται. τ.
- l. 27. Προσερύη, προῆλ- Π. προῆλθεν.
θεν.
- l. ult. Προσεχές, ε. νήφω, Π. ε. νῆφον, ν.
ν.
- c. 1045. l. 16. Προσηκόντως, Π. ο. — ὀφειλομένως. δ.
ο. — ὀφειλόμενον,
δ.
- c. 1046. l. 21. Προδιαίξεν, α. Π. α. — ὀσφύος τ.
— ὀσφύας τ.
Προδίσταμα, π. Πρὸθ' ἴσταμα. π.
- c. 1048. l. 6. Προσκληδ'ς, π. Προσκληδής. π. ¹²⁾

10) In Προσεπλ.κη litteram expunxit. Multum probabile est, primam hic vocem intercidisse. Cf. VV. DD.

11) Mirum est illud π in fine glossae; explicent faciores.

12) Litteram delevit; scriptum videtur: προσκληδής.

- c. 1048. l. 16. Προειρόσσας, Προσκρόσσας. α. ¹³⁾
α.
Προσκριούσαι, παροργή- Π. παροργίται. π.
σαι, π.
- c. 1049. l. 13. Προσοκίλαι, π. Προσοκείλαι. π.
— l. 16. Πρόσον, ᾠθησον. Πρόσον. ω.
Προσορμήσαντες, προ- Π. προσοκείλαντες.
σοκίλλαντες.
- c. 1050. l. 2. Προσπαλαίει, π. Π. π. π.
προσεγγίζει.
[Προσπέζω, προσπελά-
ζεται.]
Προσπεριβάλλεται, π. Π. π.
- c. 1051. l. 6. Προσήναντες, Προσίναντες. β.
β.
- l. 18. Προστα, οἱ μέτοι- Προστάται. οἱ μετοίκων.
κοι, κ. κ.
- c. 1053. l. 20. Προσφερη- Προσφερεῖς κοβράας. ο.
σκορράς, ο.
- c. 1054. l. 5. Προσφύσαι, ε. Προσφύσαι. ε.
- c. 1055. l. 7. Προσωκείλαι, Π. προσωρμίσαι ε.
προσωρμίσαι ε.
- l. 10. Προσωπαυδοῦντες, Προσωπεδοῦντες, ἢ προσ-
ε. εμπεδοῦντες. ε. ¹⁴⁾
- c. 1056. l. 2. Προσώπουττα, Π. πολέμου α. ¹⁵⁾
μ.
πολε α.

c. 1056.

13) Perperam In Ald. Προσειρόσσας, quod If. Vossius cor-
rexit cum Mufuro, consentiens.

14) Interjiciuntur a Mufuro: ἢ προσεμπεδοῦντες. Cf. VV.
DD.

15) Compendium prave intellexit; scribendum: Πολέμων.
nomen grammatici, quem Lexicographus compilasse
videtur. Cf. VV. DD. qui idem monent.

- c. 1056. l. 7. Προσῶσιν, προ- Πρὸς ᾧσιν. πρὸς ᾧθησιν.
 σῶθησιν, ἢ π. ἢ π.
 Προσώχθησα, ε. Προσώχθησα. ε.
 — l. 18. Προτείνεται, δίδει, Π. δίδωσιν. υ.
 υ.
 c. 1057. l. 12. Προτέρω, ε. Π. ε. — προτέρω νῆες
 — πρότερον ἔσκιον. κίων.
 Προτετύχθαι, προγε- Π. π.
 γονέσθαι.
 [Προτεύοντα, προγεγε-
 νημένα.]
 Προτιάπτω, π. Π. π.
 — l. 16. Προτιβάλλεαι, προ- Π. προβάλλεις. μισῆς
 βάλλει, μισῆς — — ἐπὶ Ὀμήρου —
 ἀπὸ Ὀμήρου — οὐτ' οὐτ' ἐπεὶ προτι-
 ἐπὶ προτιβάλλεαι βάλλεαι. ¹⁶⁾
 [οὐτέ τι ἐμῶ.]

c. 1058.

16) Pessime προβάλλει in προβάλλεις mutavit; scribendum: προσβάλλη. forma vulgaris, qua poetica Προτιβάλλεαι explicatur, neque enim sensu, quo hic vox accipitur, dici potest προσβάλλειν τινά, sed προσβάλλεσθαι, ut notum est. Vitiosum προ in προβάλλει, προβάλλομαι et

προβολῆς a compendio προ repetendum est, et in sequentibus legendum προσβάλλομαι et προσβολῆς, ut jam a VV, DD. observatum fuit. In fine articuli pro ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον ἀπὸ Ὀμήρου Heinſius emendabat: ἔστι δὲ εὐαπόδεικτον. quod minime necessarium fuit, nam locus bene se habet, modo ita scribatur: ἔστι δὲ ἂν ἀπέδεικτον ἀπὸ Ο. Pro prava Musuri correctione ἐπὶ Ο. reponendum ἀπὸ Ο. ut in codice, nec vitium a VV, DD. animadversum esse miror. Locus II. E. 879. unde exemplum petitum fuit, hic est:

Ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, οὐτέ τι ἔργω.
 Optimam Musuri emendationem οὐτ' ἐπεὶ pro vitioso οὐτ' ἐπὶ typoseta non observavit. Ultima οὐτέ τι ἐμῶ pro Homericο οὐτέ τι ἔργω, cum mendosa sint nihilque ad rem faciant, Musurus confodit.

- c. 1058. l. 9. Προτίσσεται, Π. προσδοκᾷ.
 προσεδόκα.
- c. 1059. l. 2. Πρότονοι, ο. — Π. ο. — εἰς τὴν πρῶσαν
 εἰς τὰ πρῶσα καὶ καὶ πρῦμναν ε.
 πρῦμνα ε.
- l. 7. Πρωτορύμω, ε. Πρωτορύμω. ε. ¹⁷⁾
- l. 10. Προτραπέδα, α. Π. α. — δ' ἄχει, π.
 — δ' ἄχει, π.
- l. 15. Πρῶτροπες, θάριαι Πρωτροπεθάριαι. ε.
 ε.
- c. 1060. l. 12. Προυγιετέρω, Προυγυιατέρω. προτι-
 προτιματέρω. προτι-
 Προυεσμένη, α. προιεμένη. α. ¹⁸⁾
- l. 15. Προύκας, δ. Προύκας. δ.
- c. 1061. l. 14. Προύτυφαν, Προύτυφαν. π. π.
- l. 22. Προύχος, ξ. Προύχους. ξ.
- c. 1062. l. 5. Πρόφερε, ο. — Π. ο. — προκόμιζε, πρό-
 προκόμιζε, προφε φερε ο. ¹⁹⁾
 φμοισιν.
- l. 12. Προφερέστεροι, κ. Π. κ. — Βελτίους.
 — Βελτίονες.
- Προφρα, ε. ἔτυμολο- Π. ε. ε. ²⁰⁾
 γία.

c. 1062.

17) Musuri emendandi ratio vaga est, nec lege aut confilio adstricta; innumeris enim in locis, uti jam vidimus, ordinem litterarum emendationibus suis turbavit, hic vero Πρωτορύμω, quod ad grammaticam verius esset, in Προτορύμω folius ordinis ergo mutasse videtur. Cf. VV. DD. qui glossam illustrent.

18) Ex serie cum Vossio scribendum: Προυγυιατέρω.

19) Accentus in προφε indicat προφέρει, quod, ut in Albertina, ab antecedentibus sejungendum est. Cf. VV. DD.

20) Vitiosa Aldinae lectio Προσφρα typhetae impu-
 tanda est.

c. 1062. l. 12. [Προφωῶ, προεξή-
γαγεν αὐτόν.]

Προφωῶς, π. — γεννη-
θέντος.

— l. 22. Προχάζοις, π.

c. 1063. l. 7. Προχέοντο, ε.
— προσήρχοντο.

[Πρόχθης, το ἐμβαλ-
λούμενον εἰς τὴν θά-
λασσαν.]

Προχθήσει, τ.

Πρόχθι, ε. — προγόνου
— ἐπὶ πολλῶν α.

— l. 18. Προχοῆς, τ. —
προχοῆ.

— l. 21. Πρόχοι, π. — ἀμ-
φικύβωται προχοὶ
— ἀμφικύβωται, ἢ
α.

c. 1065. l. 6. Πρυλέες, α.

c. 1066. l. 9. Πρωθήβας, ἀκ-
μαίους.

Πρὸ Φόαισδε. π. — γεν-
νηθέντα. ¹⁾

Προχάζοις. π. ²⁾

Π. ε — π.

Π. τ. ³⁾

Π. ε. — πρὸ γόνατος —
ἐπεὶ πολλῶν α.

Προχόη. τ. — π. ⁴⁾

Π. π. — ἀμφικύβωτοι
πρόχοι — ἀμφικύ-
βωτοι, ἢ α.

Πρυλέεσσ' α.

Πρωθήβους. α.

c. 1067.

1) Posteriorius Προφωῶς prioris Προφωῶ correctio videtur.
Ex codice scribendum: Προφωῶς. π. abjecto Μυφουρί δέ.
Cf. VV. DD.

2) Retinendum Προχάζοις, quod Photii auctoritate proba-
tur. Cf. VV. DD.

3) Pro Πρόχθης substituerat Πρόχθησις. Ruhnkenio, qui
pro Προχθήσει legit Προχόησι, ordo adversatur; et-
iam si probabile sit, vitium in antiquissimis libris existisse,
litterasque Θ et Ο hic secum commutatas esse. In vo-
cibus tam dubiae auctoritatis scriptura codicis nunquam
relinquenda est.

4) Ultimum προχοῆ praecedentis Προχοῆς emendatio fuit.
Reponendum Προχοῆς, cujus casus secundus aliunde
exscriptus esse potest. Cyr. Lex. Ms. Προχοῆ. ἀφ' τῶν
ποταμῶν ἐξοδευτικῆ ἀφέσει εἰς θάλασσαν· καταχρηστι-
κῶς δὲ καὶ ἢ ἀπὸ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

- c. 1067. I. I. Πρωκτος, λου- Πρωκτος λουτροῦ περιγι-
^{ε ἢ}
 τρου ππν π. νη. π. 5)
- I. 15. Πρωράχθη, ἡ μ. — Πρωράχθη. ἡ μ. — ἐ-
 ἐπεωρούμενα ε. παιωρούμενα ε.
 Πρωρεῖ, κ. ἐκρεῖ. Π. κ. ἐκρεῖ. προραῖ. Φ.
 [Πρωσις,] προραῖ, Φο-
 βῆται.
 Πρώσωσι, προσώθησιν. Πρώσωσιν. π. 6)
- c. 1068. I. I. Πρώτησι θηρι- Πρώτησι θύρησιν. ε.
 οισιν, ε.
 Πρωτερικῆ, ε. — πεδι- Π. ε. — παιδίον τ.
 ον τ.
- I. 10. Πρωτογυναικες, οἱ Π. οἱ μὴ ἀνηγμένοι γυναῖ-
 μιαν ἡγμένοι γυναῖ-
 κες. κας. 7)
- I. 17. Πρωτον ὑπήνην, τ. Πρωτον ὑπηνήτην. τ. —
 — γενειός. — γενειάδος.

c. 1069.

5) Cf. VV. DD. qui Musuri emendationem confirmant et
 illustrent. In compendio ππν, id est περιπνῆ, nihil novi
^{ε ἢ}
 quaerendum esse arbitror, nam posterius π natum vide-
 tur ex quadratis Π, quae in archetypo forte tam arcte
 ligatae erant, ut formam Π referrent.

6) Musuro acumen deficit. Glossa, ad quam referri debent κη-
 δεῖαι, προραῖ et Φοβῆται, est procul dubio Πρωραῖ, quod hic
 intercidit. Πρωσις, corruptum ex Πρώσιν, sequentis Πρώσ-
 ωσι emendatio videtur. Locum igitur ita restituerem:
 Πρωραῖ. προραῖ. κηδεῖαι. Φοβῆται. Πωρεῖ. ἐκρεῖ. Πρώσιν.
 προσώθησιν. Perperam in Ald. Πρόσωσιν pro Musuri
 Πρώσωσιν. Cf. VV. DD.

7) Musurus procul dubio a vero aberravit; nec mihi satis-
 facit If. Vossii emendatio: οἱ νέον ἡγμένοι γυναῖκας. At
 vera nunc non succurrunt; hoc solum dicam, quod hic
 non de viris sed de feminis sermo fit, et quod οἱ — ἡγ-
 μένοι vitiosa sint pro αἱ — ἡγμένα. Tentent alii.

- c. 1069. l. 4. Πρατοτύπας, Π. ὁ α. πρωτουργός. ⁸⁾
ὁ ἀκολουθῶς. προ-
τουργός.
— l. 7. Πτάτο, ε. Πτάτο, ε.
Πτακὲς, ἢ π. — ἐπτη- Π. ἢ π. — ἐπτηχότες.
κότες, καὶ πτακισ- καὶ π. ⁹⁾
μός.
— l. 14. Πτῶτο, ε. Πτάτο. ε. ¹⁰⁾
Πταώτην, κατεπτηκό- Π. κατεπτηχότα.
τα.
c. 1070. l. 4. Πτέρθοις, τ. Πτόρθοις. τ.
— l. 17. Πτεργίς, τ. — ἰα- Π. τ. — ἰατρείοις. κ.
τρίοις, κ.
c. 1071. l. 7. Πτερονόμος, τ. Π. τ. — νεμομένη. ο.
— νεμομένη, ο.
— l. 16. Πτέρυγες, σκέπαις. Π. σκέπαι.
Πτερύγια, μ. Πτερύγια. μ.
c. 1073. l. 1. Πτίσατε, α. Πτίσσατε. α.
— l. 3. Πτοία, ποιημός, φ. Π. πταημός, φ. ¹¹⁾
— l. 8. Πτολιεθρον, πόλιν Π. πόλιν.
[καὶ πόλις.]
— l. 10. Πτολεμίζωμεν, π. Πτολεμίζωμεν. π. ¹²⁾
— l. 24. Πτύξ, ἢ π. — πλέξ. Π. ἢ π. — πλέξις.
c. 1074. l. 21. Πτώσει, ε. Πτώσσει. ε.
Πτωσκαζόμενα, κ. Πτωκαζόμενα. κ. ¹³⁾

c. 1075.

- 8) Vocem πρωτουργός Alberti bene a praecedentibus fecerit; παλαιπόμενον est ex margine. Cf. VV. DD.
9) Ultimam πτακισμός pertinet quoque ad vocabula in margine adjuncta, et interpretatione destituta; articulo postea per copulam adnexum fuit.
10) Perperam in Ald. Πτάτω.
11) Inepta est Musuri correctio; ποιημός depravatum est ex πτυμός, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.
12) Lexicographus ex Poeta scripsit: Πτολεμίζωμεν. commutatio ξ cum ζ librariis imputanda est. Cf. VV. DD.
13) Scriptura codicis duas lectiones includit, Πτωσόμενα et Πτωκαζόμενα. Cf. VV. DD.

- c. 1075. l. 3. Πύαλος, ἡ ἄσα.- Πύελος. ἡ ἄσαίμινθος. ἡ
 μινθος, ἡ λ. λ. ¹⁴⁾
 — l. 7. Πυανόψια, ε. — ἐμπί- Πυανέψια. ε. — ἐμπί-
 πλαται — πιανεψι- πλαται — πυανε-
 ῶνος — διὰ τὸ καὶ ψιῶνος — διὰ τὸ ἀ-
 θάραν ε. θάραν ε. ¹⁵⁾
- c. 1076. l. 4. Πύγματος, ε. Πύματος. ε. ¹⁶⁾
 — l. 8. Πυγόνος, τ. — ὀλε- Π. τ. — ὀλεκράνου α.
 κράνου α.
 — l. 13. Πυγών, μ. — ὀλε- Π. μ. — ὀλεκράνου, ο.
 κράνου, ο.
- c. 1077. l. 8. Πυθία, π. Πύθια. π. ¹⁷⁾
 — l. 13. Πυθίων, α. — χρ.. Π. α. — χρύση ἱεροῦ, η. ¹⁸⁾
 ἱεροῦ, η.
- c. 1078. l. 5. Πυθομένων, σ. Π. σ. — πύος α.
 — ποίος α.
 — l. 8. Πυθοῦν, τὸ η. Πύθοντο. η.
- c. 1079. l. 12. Πυκμήδεος, Π. συνετοῦ, ἡ ἐπιμελοῦς
 συνετῶς ἢ ἐπιμελῶς κ. ¹⁹⁾
 κ.
 — l. 16. Πυκινὸν δὲ ἄχος, Πυκινὸν δὲ ἄχος. π.
 π.
 — l. 23. Πυκναὶ π. — πυ- Πυκνά. π. — πνύκα.
 κναίων. ἰων. ²⁰⁾

c. 1079.

14) In ἄσα. μινθος litteram erasit. Ordinem a Musuro interruptum VV. DD. restituerunt.

15) Ex codice reponendum: Πυανόψια. jubente ordine. Utraque scriptura, tam Πυανόψια quam Πυανέψια, in usu fuisse videtur. Cf. VV. DD.

16) Correctio typosetam latuit.

17) Ex ordine reponendum: Πύθια. Cf. VV. DD.

18) In χρ.. litteram cum compendio deleuit.

19) Pro συνετῶς scribendum συνετῆς, agitur enim de Euryclaea Telemachi nutrice. Cf. VV. DD. qui locum Poetae indagaverunt.

20) In Ald. πνύκα ἰων culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 1079. l. ult. Πυκναρωγαλέην, π. Πυκνά ῥωγαλέην. π.
- c. 1080. l. 5. Πυλαγόροι, ο. Πυλαγόροι. ο.
Πύλαμ. Ἀριστοφάνης Π. Α. Τελμησεῦσιν — ὁ
Τελμησεῦσιν — ποιητῆς γ. 1)
- l. 16. Πυλαΐας, τὰς τ. Πυλαιαστάς. τ.
Πυλαΐδες, α. Πυλαιεῖδες. α.
- l. 23. Πυλάρταο, τ. — Π. τ. — πρῶσθητιμένου.
πρῶσθητιμένου.
- c. 1082. l. 8. Πύργος, ὁ τρώκτος. Π. ὁ τρώκτης.
- l. 13. Πύξ, ἱμαντομένη κ. Π. ἱμαντωμένη κ.
- c. 1083. l. 14. Πυραμῶς, ε. Πυραμοῦς. ε. — μέλιτι
— μέλατι α. α. 2)
- l. 19. Πύραυνον, ε. — βόλβητον — θερμάνστριν. Π. ε. — βόλβιτον — θερμάνστριν 3)
- l. 24. Πυργήρας, μ. — Π. μ. — κόπην.
κόπην.
- c. 1084. l. 8. Πύργος, π. — Π. π. — τάξις — ἔστα-
τάξεις — ἔστεψαν σαν, ο.
ο.
- l. 14. Πύργον εὔρου, ε. Πύργον ἀνείρου. ε.
- l. 16. Πύρδαλον, ὄψοποιόν — μαγειρίον, ἢ λ. Π. ὄψοποιεῖον — μαγειρεῖον. ἢ λ.

c. 1085.

1) Vera lemmatis scriptura codicis auctoritate adstruitur. Cf. VV. DD.

2) Exitus compendium delevit.

3) In θερμάνστριν litteram expunxit; scriptum erat: θερμάνστριν. quod Pollucis auctoritate retinendum esse arbitror. Cf. VV. DD.

- c. 1085. l. 14. Πυρὶ ἔφθα, τ. Πυρίεφθα. τ.
 Πυρὶ ἠκέα, π. — ἔχον Πυριηκέα. π. — ἔχοντα
 ἔχουσα. ἢ ἔχουσαν. ⁴⁾
 Πυρίκαυστος, πεπυρω- Π. πεπυρωμένος.
 μένος, πυρὶ κηλέω διαυγῆ. τι- Πυρὶ κηλέω. διαυγῆ. τι-
 διαυγῆ τινός κ. νές, κ. ⁵⁾
 — l. 20. Πυρικρόταφος, ὁ μ. Π. ὁ μ. — κεκροτημένος
 — κεκροπημένος σ. σ.
 Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ α. Π. ὁ ἐν τῇ μάχη α. ⁶⁾
 c. 1086. l. 12. Πύρνοι, ξειαί Π. ξειαί σ. — ἐπυρναίω-
 [καί] σ. — ἀπυρναίω- σαν — κνηστήρια
 ωσαν — κνηστήρια αἰγγεῖα.
 — l. 16. Πυροδάνσιον, μαγει- Πυροδαίσιον. μαγειρεῖον.
 ρίον.
 c. 1087. l. 1. Πυρὸς μειλίς, Πυρὸς μειλισσέμεν. κ.
 σεμένων κ.
 — l. 18. Πυρπερέγχει, Κ. — Π. Κ. — ἠτήρει. ⁷⁾
^ε
 π τοῦ ἀρχοντος ἔ-
 στιν οὐ ἠτήρει.
 — l. 20. Πυρράια, λόφος ἐν Π. λ. ἐν Δ. — Πύρρας τῆς
 Δωτίω — Πυρράς, Δευκαλίανος — Σ.
 τῆς δὲ καλλίανος — δ. ⁸⁾
 Σουίλας. δ.
 c. 1088. l. 5. Πύρρακος, ἦρωσ Π. ἦρωσ κατ' Ἐρυσίχθω-
 κατερυσίχθων γ. να γ.
 — l. 15. Πυρριχίζεν, τ. — Π. τ. — Εὐρητύλου Φ.
 Εὐρητύλου Φ.

c. 1089.

4) Ultimum ἔχουσα praecedentis ἔχον correctio fuit.

5) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.

6) Voce μάχη lacunam explevit.

7) Loco vexato nulla ex codice medela. Pro περι τοῦ ἀρ-
 χοντος, quod typhothetae debetur, scribendum παρὰ τοῦ
 α. favente compendio. Cf. VV. DD.

8) In Ald. Δωτίω culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 1089. l. 6. Πυρσολεῖφοι, ἢ π. — πεφλογοισμένοι. ⁹⁾
 π. — πεφλ..σμένοι.
- c. 1090. l. 1. Πύσσαχος, ζ. π. ζ. — ὁ κωλύει θ.
 — κωλύει θ.
- l. 5. Πιτία, οἶον πιπτι:οῦσα, π. π. οἶον πίπτια οῦσα, π.
- l. 10. Πυτίνη πλεκτή, λάγυρες οἶνον ε. π. π. λάγυρος. οἶνον ε.
- c. 1091. l. 3. Πωλίσσεα, φ. Πωλήσσεα. φ. παραγενήσεις, α.
 παραγενήσεις, α.
- c. 1092. l. 2. Πωλοῖδα, ἐπιμελῶς ὁ π. Πωλεῖδα. ἐπιμελῶς τὸ π. ¹⁰⁾
- l. 13. Πῶρον, λίθον, ὁ δὲ πῶς οὐ πᾶς λίθος. π. λ. ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος. ¹¹⁾
- c. 1093. l. 1. Πῶρωσις, ε. — λέγει τὸδε ἐπὶ σαρκῶν, πῶρος καὶ ἀναιθισία. π. ε. — λέγοιτο δὲ ἐπὶ σαρκῶν, πῶρος καὶ α. ¹²⁾
- l. 4. Πωσαχῶς, π. Ποσαχῶς. π.

U u 2

P

9) In πεφλ..σμένοι duas litteras delevit.

10) Perperam in Ald. Πολεῖδα.

11) Non video, quomodo locum, cui nullus inest sensus, VV. DD. tacite praeterire potuerint, quid enim verbis ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος cogitandum est? Scriptura codicis ita interpungenda est: ὁ δὲ πῶς (οὐ πᾶς) λίθος. Memorantur duae unius ejusdemque vocis scripturae, quarum posterior ut falsa rejicitur; in his tamen marginem subodoror, nec ejusmodi nugae a Lexicographo profectas esse crederem. Musurus quidem πῶς in πῶρος optime mutavit, sed haec mutatio causa fuit, cur sequens οὐ πᾶς nondum intellectum fuerit; scripturam codicis conservandam esse duco. Cf. VV. DD.

12) Musurus minus subtiliter correxit, siquae emendatione locum obscuriorem reddidit. Supposita hic a genuinis

P	P
c. 1095. l. 1. Ραδαμαάνθυος ο. — ἐπιχίνιον, κ.	P. ο. — ἐπὶ χηνί, κ.
c. 1096. l. ult. Ῥάθυμος, ὁ μὴ πονητικός.	P. ὁ μὴ π. ¹³⁾
c. 1100. l. 5. Ῥακτηρίοις κ. — μέλι βοῶν ἀναν- δα κ.	P. κ. — μέλι βοῶν ἀναν- δα κ.
— l. 7. Ῥακτήρια, ψ.	Ῥακτήρια. ψ.
— l. 14. Ῥάματα, β.	Ῥάματα. β.
c. 1101. l. 1. Ῥαμνουσίαν, Νέ- μεσις, ε. — μιλέας κ.	Ῥαμνουσίαν, Νέμεσιν. ε. — μηλέας κ.
— l. 18. Ῥάνα, α. — Βάτρα- χοί.	P. α. — Βάτραχον.
c. 1102. l. 11. Ῥαπίδοποιόν, τ. — κρηπίδας π.	P. τ. — ραπίδας π. ¹⁴⁾

c. 1103.

nīs probe distinguenda esse arbitror, genuina sunt: Πά-
ρωσις, ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. supposita: λέ-
γει τόδε ἐπὶ σαρκῶν, πάρωσις καὶ ἀνααιθησία. Haec iterum
in duo diversa additamenta divido; prius est λέγει τόδε

ἐπὶ σαρκῶν (pro λε τ. i. e. λέγεται τ.) quod merum scho-
lion est, et praecedentem Hesychii interpretationem spe-
ctat, admonemur nempe, quod Πάρωσις non de ossium
modo sed et de carniū induratione adhibeatur, ut ex
aliorum Lexicographorum auctoritate et usu linguae sa-
tis constat; in posteriori additamento πάρωσις καὶ ἀνααιθη-
σία scriptura πάρωσις vitiosa est pro πάρωσις, nam exitus
compendium a scriba neglectum fuit.

13) Post πονητικός in margine secunda manu continuatur:
ἀλλὰ ἐκλυτος. ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηται τῇ
λέξει. Quod a typoseta textui subjunctum fuit.

14) Retinendum κρηπίδας, temere a Musuro mutatum.
Cf. VV. DD.

- c. 1103. l. 11. Ῥοτάναν, τὸ P. τορύναν.
 ξέναν.
 — l. 17. Ῥαφανιδωθῆναι, τοὺς P. τοὺς μοιχοὺς τ.
 μυχούς τ.
 Ῥαφανίς, Ῥαφανος δ. Ῥαφανίς καὶ Ῥάφανος δ.
 — παρ' ἡμῖν Ῥάφαν — παρ' ἡμῖν Ῥάφα-
 τρυφὴν δ. νος. Τρύφων δ. ¹⁵⁾
- c. 1104. l. 16. Ῥαχίζεν, τοῦ P. τὸ εἰκαίως κ.
 εἰκέως κ.
- c. 1105. l. 13. Ῥαψῶδος, Σ. P. Σ. — ποιηταὶ ρ.
 — ποιοὶ ρ.
- c. 1107. l. 5. Ῥεῖα, ρ. εὐχε- P. ρ. εὐχερῶς ι. ¹⁶⁾
 ρῶς [μωλωπωνι] ι.
 — l. 8. Ῥεῖα κεν, ε. Ῥεῖά κεν. ε.
 Ῥεργεδάνοις, Φ. Ῥεργεδάνοις. Φ.
 Ῥεργηλαί, Φ. Ῥεργηλαί. Φ.
 Ῥεῖγησε βοήν, ἐφοβή- Ῥεῖγησε β. ἐφοβήθη.
 θης.
 [Ῥεῖγησεν, ἐφοβήθη.]
 Ῥεῖγησεν, α. P. α. ¹⁷⁾
- l. 19. Ῥεῖτοι, ε. — Ἐλεύσει P. ε. — Ἐλευσῖνι — Ῥωγ-
 — Ῥωγμός, κ. μοί. κ. ¹⁸⁾
- c. 1108. l. 16. Ῥεῖτο, Φθεί- P. Φθείροτο. Ῥεῖσι.
 ροίτο.
 [Ῥεόντα,] Ῥυτά ἐκπώ- Ῥυτά. ε.
 ματα.

Uu 3

c. 1108:

- 15) Inter Ῥαφανίς et Ῥάφανος Musurus copulam inseruit.
 16) Novum et inauditum illud μωλωπωνι curiosiores expe-
 diant.
 17) Glossa a Musuro deleta praecedentis emendatio fuit.
 Cf. VV. DD.
 18) Mendosum Ῥωγμός pro Ῥωγοί est varia lectio poste-
 rioris Ῥεῖτοι ex margine.

c. 1108. l. 16. [ῥέοντι, ῥέει.]

ῥεόντων, π.

P. π. ¹⁹⁾

c. 1109. l. 1. ῥέπεις, ρ.

ῥέπεις. ρ.

ῥερπιδάω, τ.

ῥερπιδάω. τ.

— l. 16. ῥηγίνος, τ. — ἔλεγον.

P. τ. — ε.

[ῥήγησεν, ἐφοβήθη, ἐδειλίασεν.]

ῥήγλαι, σ.

P. σ. ²⁰⁾

c. 1110. l. 6. ῥηγμῖνος, τὰ ἀπορπύματα τ.

P. τὰ α. τ. ¹⁾

ῥηγμός, α. διὰ ρ.

P. α. διὰ τὸ ρ.

c. 1111. l. 5. ῥηνέκες, α.

ῥηνίκες. α. ²⁾

— l. 15. ῥηξίφλοια, ρ.

ῥηξίφλοια. ρ.

— l. 27. ῥήσσοντας, τ.

ῥήσσοντας. τ.

ῥησόσαρχος, ὃς ῥέει —

ῥησίαρχος. ὃς ἔρειε —

Ἀσκληπιάδης ἐν καὶ τραγωδουμένων α.

A. ἐν ἔκτῳ τ. α. ³⁾

c. 1112. l. 13. ῥήτωρ, ὁ τ.

P. ὁ τ. — γνώμην. ἢ κρι-

— γνώμην κριτήν.

τήσ. ⁴⁾

c. 1113. l. 7. ῥεῖα φέροι, ρ.

ῥεῖα φέροι. ρ.

— l. 12. ῥίγιστα, φ.

ῥίγιστα. φ.

c. 1113.

19) Textum inscienter mutilavit; bene se habent ῥέοντα, ῥυτά. ἐμπώματα. probante Athenaeo, quem VV. DD. citant. Ex ῥέοντα praecedenti glossae ῥέει adjecit, frequentem glossam in ῥυτά inchoans.

20) Pro ῥήγησεν scripserat ῥήγησεν.

1) In impressis ἀπορπύματα. Cf. VV. DD.

2) Correctionem typosetha neglexit. Cf. VV. DD.

3) Scripturam ῥησόσαρχος Photii auctoritas confirmat. Cf. VV. DD. Musurus ἐν καὶ in ἐν ἔκτῳ perperam mutavit, copula enim nata est ex numero κ'. Scribendum itaque: A. ἐν κ' Τραγωδουμένων.

4) Prima Hesychii scriptura fuit: γνώμην κριτής. Cf. VV. DD.

- c. 1113. l. 14. Ῥιγηδανῆς, φ. Ῥιγεδανῆς. φ.
— l. 20. Ῥῆγμα, σ. Ῥῆγμα. σ.
- c. 1114. l. 1. Ῥίξεν, τ. — P. τ. — μυστιλλᾶσαι. θ.
μυστιλλᾶσαι, θ.
— l. 4. Ῥιζῶν, ν. Ῐρετριεῖς. P. ν. Ῐρετριεῖς.
— l. 15. Ῥικνώσεια, ῤυσωθή- P. ῤισσωθήση. 7)
σει.
— l. 22. Ῥίμφια, ῤαδίως ἔβ- Ῐρίμφα. ρ. ε. 7)
ρίψαν.
- Ῥινᾶν ἐπὶ τοὺς ε. †
Ῥινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.
c. 1115. l. 14. Ῥινοτόρος, ῤι- P. ῤινούς διατορισκᾶν —
νοὺς διὰ τὸ ῤίσκον — βυρσοτόμος. 7)
βυρσοτόμους.
- c. 1116. l. 6. Ῥιον Οἰνήναιον, Ῐριον Οἰνηᾶιον. Οἰνήης τῆς
οἰνοῆτης ἀρτείας ὄ- Ῐργείας ὄρος χ. 7)
ρος χ.
— l. 11. Ῐίπαγ, ο. Ῐίπαια. ο.
— l. 15. Ῐιπῆς, ο. Βουλῆς, P. ο. Βολῆς. ρ.

U u 4

c. 1117

5) Reponendum: ῤυσσωθήση. Cf. VV. DD.

6) Correctionem typhotheta praetermisit.

7) In Ald. διατορικῶν a typ. Cf. VV. DD.

8) VV. DD. Hesychium ubique errorum geographicorum incusant, incusent potius scribam imperitum, temerarium correctorem et negligentem typhothetam, qui primi errorum Hesychii auctores sunt. Minime hic sermo est de Οἰνῆ, sed de Οἰνη urbe Argiva, de qua Steph. Byz. in voce. Vitiosum Οἰνήναιον natum est ex corre-

ctione Οἰνη^{ναι}, in sequenti οἰνοῆτης pro Οἰνης τῆς, quod Musuro fraudi fuit, litterae transpositae sunt, et o cum σ, ut saepius, commutatum. Optime igitur Alberti emendavit: Ῐριον Οἰνηᾶιον. Οἰνης τῆς Ῐργείας ὄρος χ. quod jam in textu reponi potest. In Ald. Οἰνηᾶιον culpa typ. Cf. VV. DD.

- e. 1117. l. 7. Ῥιπίς, τ. — ἀ- P. τ. — ἀκροκόλιον.
κροκόλιον.
- c. 1118. l. 3. Ῥιψοκίνδυνος, π. P. π. — ε.
— ἐπικίνδυνος.
[Ῥόα, ρεύματα.]
Ῥοαί, ρ.
- l. 9. Ῥοβδεῖ, α. — ἤχους. P. α. — ἤχου,
c. 1119. l. 19. Ῥοδωνιά, ὁ τ. P. ὁ τ. — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ
— δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀ- ἀνδρὸς αἰδοῖον.
δ
ναι.
- Ῥοδὸπς, αὕτη γένει μὲν Ῥοδοπίς. αὕτη γένει μὲν
ἦν. ἦν.
- Ῥοήν, ρ. P. ρ. 9)
- e. 1120 l. 7. Ῥόθειον, ρ. Ῥόθειον. ρ.
— l. 19. ..ιδαιμός, ὁ α. Ῥιδαιμός. ὁ α. 10)
- c. 1121. l. 6. Ῥοικόν, σ. — P. σ. — ῥικνόν.
ῥικνόν. †
- l. 12. Ῥοιλιαῖς, δάκναις. P. δάκναις.
Ῥοισμός, ὁ τ. — ῥισμός. P. ὁ τ. — ῥυμός.
†
- l. 17. Ῥομελίαις, μ. — P. μ. — ἐναρσίση, τ.
ἐναρσίση, τ.
- c. 1122, l. 17. Ῥόπτρον, ρ. P. ρ. — ἀποκαταπίπτον
— ἐπικαταπίπτον τ. 11)
- τ.
- e. 1123. l. 1. Ῥοταρίας, τὸ P. τορύνιον.
ῥύνιον.

c. 1123.

9) A typhotheta habemus: δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον αὐ-
τη. omiffis Ῥοδὸπς — γένει μὲν ἦν. Post γένει μὲν ἦν la-
cuna manifesta est.

10) Deerant duae litterae, quas ita restituere debebat:
Ῥοιδαιμός, jubente ordine.

11) Retinendum ἐπικαταπίπτον, quod sensui magis con-
gruum est.

ε. 1123. l. 9. Ῥόφιον, κύκα.	P. κύμα.
ε. 1124. l. 6. Ῥυδέιν, ε.	Ῥύδην. ε.
— l. 11. Ῥύενα, α.	Ῥυῖνα. α.
ε. 1126. l. 4. Ῥύμη, τ. ἔρη-	P. τ. ε. ¹²⁾
μος.	
— l. 6. Ῥύμμα, σ. — ομα-	P. σ. — σμηματοθήκη.
τοθήκη.	
	δλ'
ε. 1127. l. 7. Ῥυποκαν, α.	Ῥυποκαυδάλους. α.
— l. 12. Ῥυπτικόν, σμικτι-	P. σμηκτικόν. κ.
κόν, κ.	
Ῥύσαι, φυλάξαι, ἢ ῥυ-	Ῥύσαι. φυλάξαι. καὶ ῥυσ-
τίδας ἔχουσαι.	σαι, ῥυτίδας ε. ¹³⁾
Ῥύσατο, η. ἐλυτρώσα-	P. η. ε.
το.	
[Ῥύσε, λυτρωσαμένα.]	
Ῥύσια, ε.	P. ε.
ε. 1128. l. 11. Ρυσοῖσι, ρ. γε-	P. ρ. γεραιοῖς.
ρεοῖς.	
— l. 13. Ῥυσοῦται, γ.	Ῥυσοῦται. γ.
ε. 1130. l. 3. Ῥύτρας, χ.	P. χ. ¹⁴⁾
— l. 5. Ῥύψαι, σ. σμῆξαι, π.	P. σ. σμῆξαι. π.
— l. 12. Ῥωγαλέον, κατεῤ-	P. κατεῤῥηγμένον, δ.
ῤῥηγέα, δ.	
Ῥώγας, ο. — κλιμά-	P. ο. — κ.
κων.	
Ῥωγάδας, ἀναρῶγας μ.	P. ἀναῖ ῥῶγας μ. ¹⁵⁾

U u 5

ε. 1131.

12) In Ald. ἔριμος a typ. Cf. VV. DD.

13) Confunduntur duae scripturae ῥύσαι et ῥυσαι, postriorem Musurus pro more inferuit; potuit etiam ῥυτίδας ἔχουσαι additamentum esse ex margine, a librario per particulam ἢ adfuturum. Cf. VV. DD.

14) In impressis Ῥύτρας.

15) Cf. VV. DD. qui haec cum praecedentibus junxerunt; suspicor, quod Ῥωγάδας una cum exemplo e margine sit.

- c. 1131. l. 16. Ῥῶξ, κ. — P. κ. — Φαλαγγίου.
σφαλαγγίου.
c. 1133. l. 9. Ῥωστής, σ. Ῥωστής, ἢ ῤαιστής. σ.¹⁶⁾
— l. 12. Ῥωστικόν, ὄρη- P. ὄρητικόν.
στικόν.

Σ

Σ

- c. 1134. l. ult. Σάβυττος, εἶ- Σ. εἶδος ξυρήσεως ε.
δος ξυρῆς ε.
c. 1137. l. 14. Σαθάρυγα, τα- Σ. ταραχήν.
ραχή.
c. 1138. l. 6. Σαίκτας, θ. — Σ. θ. — α.
αὐλοθήκας.
[Σαίκουλουμ, χρόνος,
σάκκος. Ῥωμαῖοι.]
Σαικωνῆσαι, διασαικώ- Σ. διασαικωνῆσαι.¹⁷⁾
νη.
c. 1140. l. 1. Σάκας, η. — Σ. η. — Σάκα. οὕτω δ.
Σά, οὕτω δ.
— l. 5. Σακέλα, β. Σακέλλα. ο.
Σακέλιον, ὅμοιον. Σακέλλιον. ὅμοιος.
c. 1141. l. 2. Σακκιόσυκοι, Σ. δασύπρωκτοι.
δασύπρωκτοι.
Σακκοδερμιστής, ο. — Σ. ο. — τὸν χαλκοῦν ε.
τὸ χαλκοῦν ε.
— l. 6. Σάκοιτοι, ο. Σάκοιτο. ο.
Σάκος, α. — σάνην τ. Σ. α. — σάγην τ.
c. 1144. l. 11. Σαλμύδης, α. Σαλμυδησός. α.
c. 1145. l. 1. Σαλπιτής, ο. Σαλπιγκτής. ο.
— l. 6. Σάλω, α. Σαλιά, α.

c. 1146.

16) A Mufuro inferuntur: ἢ ῤαιστήρ.

17) In glossa deleta mire confunduntur Σαίκουλουμ et Σάικουλουμ.

- c. 1146. l. 2. Σαμβάκη, σ. — πολιορκητόν, οὐ
Βήτων.
— l. 11. Σάμη, π, Κεφαλη-
νίας.
— l. 16. Σαμιακὸς τ. — λε-
γόμενα σαμέναι —
Δίδυμος δὲ τασσόμε-
νος ἰ. — σεσήμονται
ὡς δοκῶ ρ.
c. 1148. l. 7. Σάμου υ. —
Σάλαμον καλεῖ κ.
— l. 16. Σάμψουχας, π.
c. 1149. l. 14. Σανίδα, θ,
ανίκετις, θ,
Σαμβύκη, σ. — πολιορ-
κητικόν, οὐ Βίτων.¹⁸⁾
Σ. π. Κεφαλληνίας.
Σ. τ. — λεγόμεναί Σά-
μιαί ναῦς — Δίδυ-
μος δὲ τὰς Σαμίας
ναῦς ἰ — σεσήμαν-
ται, ὡς δοκεῖ ρ.¹⁹⁾
Σ. — Σάμον καλεῖ κ.
Σαμψούχος, π,
Σανίδες. θ.
Σανίκετις. θ.²⁰⁾

c. 1150.

18) In Herone Graece inedito, qui mihi ad manus est, haec de Bitonis scriptis commemorantur: Τὰ Βίτωνος πρὸς Ἀτταλον περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν ὀργάνων ἐν διαφόρων συλλεγόμενα προγενεστέρων μηχανικῶν. Βελοποιικὰ, καὶ τὰ πρὸς πολιορκίαν ἀντιμηχανήματα Φυλακτικὰ τε καὶ διαιτητικὰ, ἐπὶ τε συστάσει καὶ ἀλώσει πύλων διάφορα παραγγέλματα. Deinde de Sambuca: Τὰς ἐκ τῶν πλοίων ἀγομένας μηχανάς, Φησὶν ὁ Ἀθηναῖος, ὡς τινὰς Σαμβύκας καλοῦσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ἐσχηματισμένας ὀργάνων, — μὴ ἔχειν τί ἄξιον γραφῆς διὰ τὸ πᾶσιν εὐγνώστους εἶναι καὶ Φανεράς. αἰρετώτερον δ' ἔστι, μὴ δὲ γενέσθαι πολλάκις αὐτὰς ἢ πρὸς ἀλόγως καὶ ἀσυμμέτρως κατασκευασθῆναι· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ περὶ Χίων πολιορκίᾳ εἰκαστικῶς τοῦ σιοποῦ ἀστοχῆσαντες, καὶ ὑψηλότερας τῶν πύργων τὰς Σαμβύκας προσενέγκοντες, τοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀναβάντας ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπολέσθαι ἐποίησαν, μὴ δυναθέντας ἐκ τοῦ ὕψους τοῖς πύργοις ἐπιβῆναι. — Οὕτως οὖν καὶ Δάμις ὁ Κολωφώνιος ἐπὶ στυρέων τὰς Σαμβύκας ἐτίθει, ὡς ὁ μηχανικὸς Βίτων ἐν τοῖς αὐτοῦ πολιορκη ὑπεμνημα . . . In ultimis scriptura evanuit; legendum: ἐν τοῖς αὐτοῦ Πολιορκητικαῖς Ὑπομνήμασι. Cf. VV. DD.

19) Obesae Musuro nates; reponendum: λεγόμεναί σαμαίνας
— Δίδυμος δὲ τὰς σαμαίνας ἰ. Vide Hesych. v. Σαμαίνας
ibique interpp.

20) Primam litteram vocis praefixit. Cf. VV. DD.

- c. 1150. l. 5. Σαννίον, τ. — Σ. τ. — τῆ κέρκω σ.
τὴν κέρκω σ.
— l. 12. Σάξαι καὶ θ. — Σ. καὶ θ. — νώσσειν.
νσσειν.
- c. 1153. l. 19. Σάρδιον, β. — Σ. β. — Σαρδόνιον γ. ¹⁾
σαρδόνιον γ.
- c. 1154. l. 3. Σαρδόνιον γ. — Σαρδόνιος γ. — οἱ τὴν
οἱ τὴν Σάρδον κατοικ- Σαρδῶ κατοικούν-
κοῦντες τῶ Κρόνω ἔ- τεσ τῶ Κρόνω ἐθύ-
θνον γελώντα, κ. οντο, γελώντες κ. ²⁾
— l. 16. Σαρδῶ, ἐν Πασιφά.. Σαρδῶ. ἐν Πασιφάῃ τὸ
τὸ Σ. Σ. ³⁾
- c. 1155. l. 13. Σαρκήρης, στά- Σαρκήρη. στάχυν τὸν ε.
χυν τῶν ε.
- c. 1157. l. 4. Σαρσίτες, χο- Σαρσίτεος χορός. π.
ρός π.
— l. 9. Σαρωνία, Α. — Τρυ- Σ. Α. — Τριζῆνι Σ. ⁴⁾
ζῆνι Σ.
— l. 12. Σαρωνίδες, π. — Σ. π. — κσχηνυῖαι δρύες.
κσχηνηδρύες.
- c. 1158. l. 2. Σατνι Σ.
Σόεις, π. Σ. π. ⁵⁾

c. 1160.

- 1) In impressis: Σαρδόνιος γ. Legendum puto: Σάρδιον γ. opinionem confirmat Cyr. Lex. Ms. Σάρδιον. βοτάνη δηλητήριος, ἣτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ Φαρόντος αὐτὴν σπασμῶ ὑποβάλλει, ὡς καὶ, τῶν χειλέων συσταλέντων, γυμναῖσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος Φαντασίαν παρέχειν ταῖς ὀρώσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐφ' ὑβρεως ὀνομάζουσι τὸν Σάρδιον γέλωτα. Ἔστιν δὲ καὶ λίθος οὕτω λεγόμενος.
- 2) Cyr. Lex. Ms. Σαρδόνιον. γέλως ὁ κατ' ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας.
- 3) In Πασιφά.. duas aut tres litteras erasit.
- 4) Optime VV. DD. Τριζῆνι reposuerunt.
- 5) Versus finitur: Σατνι. sequens incipit: ὀεις, cui stupidus litterarum initt. pictor Σ praeposuit. Musuri oculos vitium effugit, typhotheta autem errorem suspicatus vocem truncatam composuit, unde Aldina lectio Σατνισόεις, Optime igitur in Albertina Homericum Σατνισόεις repositum est. Cf. VV. DD.

- c. 1160. l. 5. Σαυρωτῆρες, Σ. τοῖς στύραξιν τ. ⁶⁾
 τοῖς τύραξιν τ.
- c. 1161. l. 2. Σαψὶς ὀ α. — Σ. ὀ α. — Ἄραψι.
 Ἄράβσις.
- l. 12. Σαώτερος, υ. — Σ. υ. — σάος Α.
 σωσηῶ Α.
- l. 16. Σβέσαι, π. κατα- Σ. π. κ.
 σβέσαι.
 [Σεαυτὸν, τοῦ σοί.]
 Σέβαμα, ε. Σ. ε.
- c. 1162. l. 3. Σεβέννιον, τ. — Σ. τ. — γ.
 γενόμενον.
 [Σέβερος, εὔσεβῆς, δι-
 καιος.]
 Σέβεδα, α. Σ. α.
- l. ult. ἐδὲκ πομααβιτῶν, Σεδὲκ πῶα Μωαβιτῶν.
 ε. ε. ⁷⁾
- c. 1163. l. 2. Σέθεν, σ. — Σ. σ. — Ὀμηρον τ.
 Ὀμηροῦν τ.
- l. 4. Σεῖα, ε. Σεῖα. ε.
- l. 12. Σεῖο Φονήσας, τοῦ Σεῖο Φονῆος. τοῦ σοῦ Φο-
 σοΦόνεος. νέος.
- c. 1164. l. 1. Σεραχθῆσαι, χ. Σεισάχθσαι. χ. ⁸⁾
- c. 1166. l. 4. Σέκρετον, σ. Σεήρετον. σ. ⁹⁾

c. 1166.

6) Cyr. Lex. Ms. Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξιν τῶν ὀπιθεν τῶν δοράτων. Cf. VV. DD. quibus accedo.

7) Sic ἐδὲκ sine spiritu, cui Musurus Σ praeposuit. Musuri πῶα M. rifum movet, nec comprehendo, quomodo homo, qui a pueris libros scriptos legerat, tam imperite corrigere potuerit; manifesta est erroris origo, si mo-

do in archetypo ita scriptum fingamus: πῶαβιτῶν. Id est πῶλις Μωαβιτῶν, ut VV. DD. jam viderunt, qui et eruditionem inutiliter hic profuderunt.

8) In Ald. Σεισάχθσαι incuria typ.

9) Codicis lectio in Albertina reposita est, emendantibus VV. DD.

- c. 1166. l. ult. Σέλας, φ. — Σ. φ. — ἡλίου. Σέλας ἡλίου εἰάτου πυρός αἰθομένοιο.¹⁰⁾
- c. 1167. l. 5. Σελάχιον, κ. — λέγεσθαι τὸ ἐκ τ. — ψαρίου. Σ. κ. — λέγεται γὰρ ἐκ τ. — ὄψαριου.
- l. 12. Σεληνάς, πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, ἀπέμματα. Σεληνάς. πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, πέματα τι.¹¹⁾
- Σεληνίς, φ. — ἐκκρεμάται τ. Σ. φ. — ἐγκρεμάται τ.
- Σελασπιάδαο, Σ. Σελησπιάδαο. Σ.
- l. ult. Σέλινον, τὸ γύναιξ. Σ. τὸ γυναικεῖον.
- c. 1168. l. 2. Σελίνου στέφανος πένθει προσήκεν, δ. Σελίνου στέφανος πένθει προσήκων. δ.
- l. 8. Σελλήης, π. — ἀμφίοις σελλοί, ο. Σελλήης. π. — ἀμφὶ δὲ σελλοί, ο.¹²⁾
- Σελληιδέω, Σ. Σελληιάθεω. Σ.
- Σελλίζεσθαι, ψιλλίζεσθαι, τ. Σ. ψελλίζεσθαι. τ.
- c. 1169. l. 2. Σελοί, ε. Σελλοί. ε.¹³⁾
- l. 9. Σεμελοισιδαί, ο. — κελύφους, ο. κελίφους, ο.

c. 1170.

10) Unde monstrum εἰάτου π? Versum II. Θ. 559. adscribam, et originem videbimus:

Εἶατο πεντήκοντα σέλας πυρός αἰθομένοιο.

En εἶατο ὕ πυρός α. omisso σέλας. Adsentior iis, qui hic σέλῃ in Homero reponunt, nam jota dativi in signa degeneravit.

11) Pressius codicem ita sequamur: Σεληνάς. πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοια πέμματα. Mendosum ὅμοιον ἀπέμματα natum est ex ὅμοιον πέμματα. Cf. VV. DD.

12) Bene in Albertina repositum est Homericum Σελλήεις, unde Σελλήης corruptum fuit. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis ob ordinem conservanda est.

- c. 1170. l. 3. Σεμνολόγημα, Σ. υ. — ἔξιν ἔχον.
σ. — ἔξιν ἔχοντα.
- l. 8. Σέμπαδα, ὑποδήμα- Σ. υ.
τα.
[Σέξεστος, ὄνομα κύρι-
ον.]
- Σεπτά, θ. Σ. θ.
- l. 10. Σεπτεύειν, σεύειν. Σ. σέβειν.
- l. 17. Σερί, ζ. Σερίς. ζ.
- c. 1171. l. 19. Σεσημασμένον, Σ. ε. σεσημειωμένον. δ.
ε. σεσηνομένον, δ.
Σεσηπιῖα, διαβρήγυϊα. Σ. διεβρώγυϊα.
- l. ult. Σεσηρέναι, γελᾶν Σ. γ. προσποιητῶς.
προσποιητῶς [γελῶ-
σα.]
- c. 1172. l. 3. Σεσηρός, κεχη- Σεσηρός. κεχηνῶς. δ.
^{ως}
νός, δ.
- l. 8. Σεσύανται, ω. Σεσεύανται. ω.
- c. 1173. l. 16. Σηκανατά καὶ Σηκανατά καὶ χλωρά ρ.
χλωρά ρ.
- c. 1174. l. 19. Σημαία, σημεϊ- Σ. σημεϊον.
ον, [σίγνον.]
- c. 1175. l. 2. Σήματα, τ. Σ. τ. — μ.
— μήματα.
- [Σηματίζονται πέδον, ὅ-
σοι σημειῦνται, ὅ-
σοι Τρῶες λέγονται
εἶναι.]
- Σημαχίδα, δ. Σ. δ.
- Σημεϊον, τ. — ἢ σφρα- Σ. τ. — ἢ σ.
γίς.
- [Σήμερον, ἀντίμια, τα-
χύ.]

- [Σημηναῖον, σημαίνει.]
 Σημήνασθαι, σ. Σ. σ.
 c. 1175. l. 19. Σηπόων, τὸ ο. Σηπόωντο. ο.
 Σηποιαλῖς, ε. Σηποιαλλῖς. ε.
 c. 1176. l. 2. Σήραγγες, κ. Σ. κ. — κισωρίδες. ἡ π.
 — κισωρίδες, ἡ π.
 — l. ult. Σησαμοειδῆς, ε. — Σ. ε. — ἡριγέροντι. ¹⁴⁾
 .ριγέροντα.
 c. 1177. l. 16. Σθεναραῖ, ἰσχυ- Σ. ἰσχυρά.
 ρά [ζῶα.]
 — l. ult. Σθενία, α. — προσ- Σ. α. — π.
 ηγέρευτο.
 [Σθενῆς, ἰσχυρὸς, καρ-
 τερός.]
 Σθένος, δ. Σ. δ.
 c. 1178. l. 6. Σιαλίδων, δ. Σ. δ. ¹⁵⁾
 Σιαλίζεν, ο. — διαλε- Σ. ο. — διαλεγόμενους κ.
 γομένου κ.
 — l. ult. Σιάλωμα, μ. — Σ. μ. — θυραίου.
 θυραίου.
 c. 1180. l. ult. Σίγλον, ν. — Σ. ν. — ὀβολοὺς Ἀττι-
 ὀβολοὺς Ἀττικῶς κούς — Ἀττικῆς. ¹⁶⁾
 — Ἀττικῶν.
 c. 1181. l. 1. Σιγλοφόρων, σ. Σ. σ. — ὀκτῶ ὀβολοὺς
 — ὀκτοβολῶν Ἀττι- Ἀττικῶν.
 κῶν.
 Σίγραμ, τ. — σημοί. Σ. τ. — σιμοί.

c. 1181.

14) In .ριγέροντα primam litteram delevit.

15) In Ald. Σιαλλίδων a typ.

16) Steph. et Theod. Lex. Ms. Σίγλον. πέρων ὀβολοὶ δ'. Lego: Σίγλον Περσῶν. ὀβολοὶ δ'. Eriphanus (Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ex codice Marino) distinguit inter Σίγλον ἱερατικὸν et βασιλικὸν, posterior definitur per ὀβολοὶ κ'. Cf. VV. DD.

- c. 1181. l. 10. Σιγῶρ, πόλις Σ. πόλις μ. ¹⁷⁾
 μ.
 — l. 14. Σιδάρεοι, π. — ἔτι Σ. π. — ἔτι εἰσὶ ἐν τ. —
 εἰσὶ [Βυζάντιοι] ἐν τ. ἐχρῶντο Βυζάντι-
 — ἐχρῶντο. οί. ¹⁸⁾
- c. 1182. l. 6. Σιδηριτὴν, τ. Σιδηριτίν. τ.
- c. 1185. l. 3. Σίκιννις, ο. — Σ. ο. — ἐμμέλεια τ. ¹⁹⁾
 ἐν μελεία τ.
- l. 7. Σίκυ, ε. Σικύα. ε. ²⁰⁾
- l. 12. Σικυῶνια, υ. — ψέ- Σ. υ. — ψέλλια.
 λια.
- l. ult. Σιλαίνες, σ. Σιλλαίνες. σ.
- c. 1186. l. 4. Σιλβη, εἶδος Σ. εἶδος πέμματος ἐκ κρι-
 πέμματος κριθῆς. θῆς.
- c. 1187. l. 11. Σίλλυβον, ἀ- Σ. ἀκάνθιον — τὸ δέγμα.
 κάνθαιον — τῶ δέγ- σ.
- ματα, σ.
- c. 1189. l. 1. Σίμωρ, π. — Σ. π. — ταῖς δοραῖς χ.
 τὰς δοραῖς χ.
 Σίν, τὴν σεμνήν. Ββῶν. Σίντην. σεμνήν. Βαβυλώ-
 νιοι. ¹⁾
- c. 1191. l. 1. Σινοπίσαι, τ. — Σινοπίσαι. τ. — ἐπὶ τῶ
 ἐπὶ τὸ α. α.

c. 1191.

17) Nomen Σιγῶρ incuria typothecae in Aldina omissum fuit, unde et in ceteris editionibus lacuna, quam VV. DD. sagaciter expleverunt.

18) Perperam vocem Βυζάντιοι ad finem rejecit. Cf. VV. DD. qui locum mutilum illustrant et suppleunt.

19) Correctio typosetam fugit. Cf. VV. DD.

20) Vocis exitum deleuit.

1) Male-articulum interpretationis voci adnexuit; conferenda est lectio codicis, suadente ordine. Dubito an Βαβυλώνιοι bene descriptum sit, nam compendium codicis aliud indicare videtur; in ejusmodi locis hariolari inutile est.

- c. 1191. l. 1. Σίααν, ο. — Πά-
νημον μήνω. Σ. ο. — Πάνημον μήνω.²⁾
— l. 12. Σιπαλή, ἐσπάρεγα- Σ. ἐπάρεγεμος. β.
μος, β.
- c. 1192. l. γ. Σιπύη, σ. — Σ. σ. — Φησὶ δὲ πεύδρια.[‡]
Φησὶ δὲ πεύδρια.
— l. ult. Σιρέων, τὴν τῶν εἶ- Σ τῶν τὸν εἶρην — νῦν
ρην — νῦν Η. Η.³⁾
- c. 1194. l. 4. Σισίνδεις, γέρων. Σ. γ.
[Σίσιον, κάεμα γουθι-
κόν.]
Σισοκοῦρα, ρ. Φασηλεῖ- Σ. ρ. Φασηλίται.⁴⁾
ται.
— l. 8. Σισύμβια, α. Σισύμβρια. α.
Σισύμβριον, Δ. — ἀπο- Σ. Δ. — ἀπὸ ἡδύσμου π.
δύσμου π.
- c. 1195. l. 1. Σισυρνάδης σ. Σ. σ. — σισύρα δὲ διφθέ-
— σισύρα δὲ διφθέ- ρα. — καὶ αἰ μ.⁵⁾
ρας — καὶ αἰ μηλω-
τάι.
- c. 1199. l. 7. Σκαιόνριον, χ. Σκαιούριον, χ.⁶⁾

c. 1199.

2) Cf. VV. DD. qui locum corrigunt.

3) Optime igitur in Albertina editur: τῶν τὴν Σίριον ο. articulis transpositis, et Εἰ in εἶρην ex Σι uato. Cf. VV. DD. qui emendationem probant. In Ald. ναῦν Η. culpa typ.

4) Cf. VV. DD. qui ultimam glossam emendant; intermediam eruditorum sagacitati commendo.

5) Cyr. Lex. Ms. Σισύρα. πρᾶχὺ καὶ παχὺ ἱμάτιον δουλικόν. In ultimis articulus a typoseta omittitur. Cf. VV. DD.

6) Pessime correxit; ex Homero scribendum: Σκαιὸν ῥίον. ut in Albertina. Lectionem codicis detexit Valckenaer. Cf. VV. DD.

1199. l. 19. Σκαθύματα, Σ. σ. σκαλεύματα.
σ. σκαλαύματα.
- l. 23. Σκαλαθύρει, σκα- Σ. σκαλεύει. ἢ λ.
λάνει, ἢ λ.
Σκαλαθύρων, α. ὁ σκα- Σ. α. ὁ σκαλεύων.
λαύων.
- c. 1200. l. 5. Σκαληνόν, σ. Σκαληνόν. σ. — σκαλη-
— σκαληνόν. νόν.
- l. 15. Σκαλαπάζειν, ξεμ- Σ. ξεμβωδῶς β.
βαδῶς β.
- c. 1201. l. 1. Σκαμβάλλει, Σ. ἀκηδιᾶ. 7)
ἀκηδί..
- l. 4. Σκαμβίς, ^{πό}θρομότις Σ. θερμοπότις Λακῶ-
_{ω ἢ}λακ ρ. ves. 8)
- l. 9. Σκαμονία, ε. Σκαμωνία. ε.
+
- l. 11. Σκανα...ντα, ἐπι- Σκαναῖς ἰέντα. ἐπίχαλ-
_εχαλκ...π Σώφρονια κα παρὰ Σωφρονίω
σκαναῖς π. σκαναῖς π. 9)
- l. 17. Σκάν...α, χ. Σκάνδεια. χ. 10)

X x 2

c. 1202.

7) In ἀκηδί.. exitum deleuit.

8) Bene correxisse videtur; in fine describendum esset:
Λακίωνων ῥῆσις.9) In Σκανα...ντα plures litteras, et in ἐπιχαλκ... ex-
itum erasit. Omnia hic tam corrupta sunt et mutilata,
ut ἐπέχειν prudentius sit; in ultimis tamen primam
forte scripturam restituiam, nam Σώφρονιωσκαναῖς cor-
ruptum videtur ex Σώφρονι εἰς σκαναῖς. Legendum
igitur aut: παρὰ Σώφρονι. Eius σ. aut: παρὰ Σώφρονι
Ως σ. Est nempe Eius vel Ως principium exempli ex
Sophrone citati. Cf. VV. DD. In impressis ἐπίχαλκα
operatum errore.

10) Duas litteras deleuit; scriptum videtur: Σκάνδικ.

- c. 1202. l. 2. Σκανεύεωμαι, ἐπαριτερεύεωμαι. Σ. ἐπαριστερεύεωμαι.
 — l. 4. Σκάνιξ, ἐπαρίστερα. Σ. ἐπαρίστερος.
 — l. 7. Σκαπάνη, σ. — δικέλη. Σ. σ. — δικέλλη.
 Σκαπάνιον, ἡ β. — σκήπωνα. Σ. ἡ β. — σκίπωνα.
 — l. 11. Σκάπερδα, ε. — τετρημένης δίρηται. Σ. ε. — τετρημένης, δίρηται δ.
 c. 1203. l. 8. Σκαριφᾶωμαι. ξ. Σ. ξ. — σκάριφος.
 — κάριφος.
 c. 1204. l. 6. Σκαφηφόροι, ο. Σ. ο. — εὔνοι — μετέχοντες τ.
 — εὔνοι — μετέχοντες τ.
 Σκαφίον, π. — ἑταιρευούσας, ε. Σ. π. — ἑταιρευούσας, ε.
 c. 1205. l. 3. Σκειράφιον, τ. Σ. τ. — Σκίρω τ.
 — σκείρω τ.
 — l. 4. Σκειράς, Α. Σκειρ.. Σ. Α. Σκίρον φασι τ. ¹¹⁾
 Φασι τ.
 — l. 8. Σκειράξαι, κρεαφαγήσαι. Σ. κρεωφαγήσαι.
 — l. 13. Σκείρον, λ. Σκείρον. λ.
 — l. 16. Σκειρών, ἄργη τίς λ. Σ. ἄργη τίς λ. ¹²⁾
 λ.
 c. 1006. l. 4. Σκελερδεία, Ἄνθια ἡ ν. Σ. Ἄνθια ἡ ν.
 — l. 6. Σκέλεται, ξ. Σκέλλεται. ξ.
 c. 1207. l. 15. Σκερβολεῖ, α. Σκερβολλεῖ. α.
 Σκέρβολος, λοῖδος, κ. Σ. λοῖδος. κ. ¹³⁾

c. 1207.

11) In Σκειρ.. compendium delevit.

12) Cf. VV. DD. qui mendam correxerunt.

13) Mendosum λοῖδος ex compendio provenit.

- c. 1207. l. 18. Σκερός, αἰ- Σ. α. ¹⁴⁾
δοιολείκτης.
Σκερολίγγες, λ. ἢ ὠπι- Σ. λ. ἢ ὀπιστάϊ.
στάϊ.
— l. 21. Σκεύη, ὄπλησις, σ. Σ. ὄπλισις, σ.
— l. 25. Σκευώριμα, π. Σκευώρημα. π.
c. 1208. l. 6. Σκήληεν, σ. Σκήληεν. σ. ¹⁵⁾
— l. 15. Σκηνόντες, σ. λέγε- Σκηνώντες. σ. λέγονται
ται δὲ καὶ σκηνωταίς. δὲ καὶ σ. ¹⁶⁾
Σκηνωταί, συσκηνοῦν- Σ. συσκηνοῦντες.
τες.
Σκηπάνιον, β. ἢ σκῆ- Σ. β. ἢ σ.
πτρον.
[Σκηπανίω, τὰ αὐτά.]
Σκηπήιον, π. Σ. π.
c. 1209. l. 16. Σκιαγραφίαν, Σ. τ. — πῖλον ε.
τ. — πηλόν ε.
— l. ult. Σκιαδία σ. — ἑκα- Σ. σ. — ε.
θέζετο.
[Σκιάδιον, σκηνίκωμα,
λαύκιον.]
Σκιάζει, σ. Σ. σ.
c. 1210. l. 17. Σκιερὸν, κ. ἀ- Σ. κ. ἀκριβές. ε. ¹⁷⁾
κρι.., ε.
c. 1211. l. 8. Σκιμβός, χο- Σ. χωλός.
λός.
c. 1213. l. 6. Σκιρεῖται, σκι- Σ. σκίρρος ἐστὶν ἢ λ.
ρός ἐστὶν ἢ λ.

X x 3

c. 1213.

14) Perperam in Ald. αἰδοιολείκτης.

15) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam divinarunt.

16) Scribendum: λέγεται δὲ καὶ σκηνωτής. Cf. VV. DD.

17) In ἀκρι.. compendium delevit. Cyr. Lex. Ms. Σκιερὸν. κατάσκιον.

- c. 1213. l. 6. Σκιροφορέα, ο. Σκιροφόρια. ο. ¹⁸⁾
 — l. 14. Σκίταλοι, α. — Σ. α. — Θεῶν δὲ Φησι πε-
 θεῶν δὲ Φησι πεπλά- πλάσθαι τὸν νό-
 θαι τοῦ νόμου. μον. ¹⁹⁾
- c. 1214. l. 12. ΣκνιΦ., α. — Σκνίφος. α. — ἐσπέρας.
 ἐσπέρας λέοι. Ἠλεῖοι. ²⁰⁾
 — l. 17. Σκογχούλας, γ. Σ. γ. τονθροισμούς. ¹⁾
 τονθροισμούς.
- c. 1215. l. 6. Σκοιόν, ι. — Σ. ι. — σύσκιον.
 σύσκεον.
- l. 10. Σκόλεφρα, κατα- Σκόλεφρε. κατακεκαυμέ-
 κεκαυμένα γ. νε τ.
 Σκολεία, τ. Σκόλια. τ. ²⁾
 Σκολιά, σ. — δύσκολα. Σ. σ. — δ.
 [Σκολλέ, σκυμμόν.]
 Σκολλύς, κ. Σ. κ. ³⁾
- l. ult. Σκολοπάνυμον, τὸν Σ. τὸν σταυρώσιμον. α.
 στρώσιμον, α.

c. 1216.

18) Cyr. Lex. Ms. Σκιροφορία. ὄνομα ἑορτῆς Ἑλληνικῆς.

19) In ultimis egregia Fabri conjectura ex codice firmatur. Musurus τοῦ νόμου in τὸν νόμον nullo plane sensu mutavit. Vulgatum θεῶν typhetae imputandum est. Reponendum itaque duce codice: Θεῶν δὲ Φησι πεπλάσθαι τοῦ νόμου. Vitiosa loci scriptura ex compendiis provenit. Cf. VV. DD.

20) In ΣκνιΦ., exitum delevit; remansit accentus.

1) Perperam in Ald. τονθροισμούς. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Σκολιά. τ. culpa typ.

3) An pro σκυμμόν legendum σκυμμόν? Cyr. Lex. Ms. Σκύμνος. ἵ τοῦ λέοντος σκύλαξ, παροξυτόνως τῶν δὲ ἄλλων ζώων, ὄξυτόνως. Quid Σκολλέ fit, doceant alii. Perperam in Ald. Σκολλύς, reponenda est codicis scriptura Σκολλύς, emendante Salmasio. Cf. VV. DD.

- c. 1216. l. 1. Σκόλοπες, ο. Σ. ο. — σταυροί, χ. ⁴⁾
 — στροί, χ.
 — l. 7. Σκόλοψιν, ὡς ὄπτω- Σ. ὡς ὄπτησιν. τ.
 σιν, τ.
- c. 1217. l. 11. Σκόπες, ο. Σκῶπες. ο.
 — l. 20. Σκοπιωροῦνται, κα- Σ. κατάσκοποι εἰσὶ. Σοὶ
 τάσκοπος σοὶ δ' ἐγὼ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλλιος
 οὐχ ἄλλοῖοσκοπος σκοπὸς ἔσσομαι. ⁵⁾
 ἔσομαι.
- c. 1218. l. 8. Σκορδιᾶδα, τὸ Σ. τὸ παρὰ φύσιν τὰ μ.
²
 π. φυτὰ μ.
 — l. 14. Σκόρδυλ., θ. Σκόρδυλα, θ. ⁶⁾
 Σκορδύλη, ζ. — ἐμφε- Σ. ζ. — ἐμφερέσ ἀσκα-
 ρές καλαβώτη. λαβώτη.
 — l. 20. Σκόροδα, τ. Σκοροδών. τ.
- c. 1219. l. 1. Σκοπίος ὀκτώ- Σκορπίος ὀκτάπους. π.
 πους, π. — ὀκτώ- — ὀκτάπουν ε.
 πουν ε.
 — l. 4. Σκορπίως, ὡς θηρίον Σκορπιῶ. ὡς τὸ θηρίον
 τ. τ.
 Σκοτέον, ο. Σκότεον. ο. ⁷⁾

X x 4

c. 1221:

4) Hic et in praecedenti glossa bene correxit, nam prima scriptura fuit *στρώσιμον* et *στροί*, compendio a scriba neglecto. Cyr. Lex. Ms. Σκόλοψ. ξύλον ὀξύμμενον. καὶ οἱ τῶν Φοινίκων. Subaudito Σκόλοπες.

5) Docte emendavit, sed parum ingeniosè; exemplum ab articulo alienum ipsum non offendit. VV. DD. opinionem, qua hic inter *Σκοπιωροῦνται* et *κατάσκοπος* glossam Homericam excidisse putant, scriptura codicis luculenter confirmat; adjungam tantum, quod *Σκοπιωροῦνται* interpretatione destitutum inter glossas ab Hesychio praetermissas referri debeat, et quod locus ita ordinandus sit: *Σκοπιωροῦνται. Σκοπός. κατάσκοπος. Σοὶ δ' ἐγὼ ο. rel.* Adeundi interpretes, qui Poetam citant.

6) Vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

7) Quod prima scriptura *Σκοταῖον* fuerit, accentus et ordo docent. Cf. VV DD.

- ε. 1219. I. 11. Σκοτία, μέρος τι — Σ. μ. — τρίγλυφον —
 παρὰ τοῖς ἀρχιτέ- Ἀφροδίτης Σκοτί-
 κτοσι προσαγορευό- ας ι. 8)
- μενον τρίγλύφου, καὶ
 Ἀφροδίτης σκοτίας
 ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον.
 Σκότιος, ν. — παρθένους. — Σ. ν. — παρθένους —
 Μαρσύας ἐν τῇ Ἰά- Μαρσύας ἐν τῇ Ἰά-
 τῇ Ἰάς. κοτοδινιά, σ. δι.
 Σκοτοδινιά. σ. 9)
- c. 1220. I. ult. Σκυδικαί, Π. Σ. Π. — μαδλήτινας.
 — μαδλήτινας.
- c. 1221. I. 6. Σκύζης, παρὰ Σ. παρὰ Φιληταῖ — κά-
 Φίλιτα — κάπρας. πρας.
- c. 1222. I. 8. Σκυθῆς τίχ. — Σκυθιστί χ. — πολλοῖς,
 πόλων ὧν τ. ὧν τ.
- c. 1223. I. 3. Σκυθῶν ε. — Σ. ε. — γνώμην ἀπῆλ-
 γνώμην τ. θον. τ. 10)
- Σκύλα, αἰχμαλωσία, Σ. α. 11)
 [πραΐδα.]

c. 1223.

8) Legendum cum Salmasio: μέρος τι — προσαγορευόμε-
 νου τρίγλύφου. et retinendum: Ἀφροδίτης Σκοτίας.
 Cf. VV. DD.

9) Unita bene divisit. Lemma ἐν τῇ Ἰάς aperte vitiosum
 est, nec de Musuri ἐν τῇ Ἰάδι multum persuasus sum;
 cogitavi equidem, quod σ in Ἰάς librorum incertitia
 a sequenti κοτοδινιά divulsus esset; remaneret ergo
 litterae Ἰά, quarum priorem ad articulum dativi retra-
 herem, et residuum ἀ pro numero libri ex noto Marfyae
 opere Μακεδονικὰ inscripto haberem; hinc locus ita le-
 geretur: Μαρσύας ἐν τῷ ἀ. elapso librorum culpa
 operis titulo Μακεδονικῶν. Sed haec forte somnia sunt,
 nec mihi satisfaciunt. Marfyae Ἰάς mihi aliunde igno-
 tum est; nec Μαρσύας, cum clare exaratum sit, muta-
 rem. Cf. VV. DD.

10) Additur a Musuro ἀπῆλθον.

11) Cyr, Lex. Ms. Σκύλα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἀνηρη-
 μένων λαμβανόμενα· λάφυρα δὲ ἀπὸ τῶν ζώντων.

- c. 1226. l. 10. Σκυφοκώνας, Ε. ἐν τοῖς μη-
κτος, Ε. ἐν τοῖς μη-
σὶ — ^ε πφορητήν.
Σ. Ε. ἐν τοῖς Μησὶ — πε-
ριφορητήν.
- c. 1227. l. 1. Σκῶ, πεδίσκη. Σκῶ. παιδίσκη.
Σκῶλα, ξύλα ὄξυμένα. Σ. ξύλα ὄξυμένα.
— l. 13. Σκῶλος, ρ. — πα- Σ. ρ. — παρὰ τὸ σκέλ-
ρα τὸ σκελῶ, ε. λα. ε. ¹⁶⁾
Σκῶλοψ, ξ. ὄξυμένον, Σ. ξ. ὄξυμένον. ἦ α.
ἦ α.
Σκάματα, λ. Σκάματα. λ.
Σκωρνούφιαν, τ. — ἐν Σ. τ. — ἐν Μησὶν, ἐν δὲ
μησὶν, ἐν δὲ τριακά- Τριακάσι τ. ¹⁷⁾
σιν τ.
- c. 1229. l. 12. Σμηνίον, ἡ πρό- Σ. ἡ πρόπολος. ¹⁸⁾
πολις.
- c. 1230. l. 11. Σμιλεύματα, Σ. διαγλύματα.
διαγλύματα.
Σμίλος, δ. — ἄλλοι μί- Σ. δ. — ἄλλοι σμίλακα,
λακα, ἦ σ. ἦ σ. ¹⁹⁾
— l. 18. Σμίνθος, μ. — Ἀπόλ- Σ. μ. — Α. δὲ Σμινθεὺς,
λων δὲ Σμίνθειος, δ. δ. ²⁰⁾
— l. ult. Σμινύη, σκαφείδιον Σ. σκαφείδιον δ.
δ.

c. 1231.

16) Cyr. Lex. Ms. Σκῶλον. σκάνδαλον. κληραγωγία. ἄση-
σις. στενοτάτη θλιψίς. Cf. VV. DD.

17) De vulgata igitur lectione securi fumus. Cf. VV. DD.
In posteriori lemmate solum ν ephelcisticum ante conso-
nam pro more abjecit: alio jam loco moaui, quod co-
dex Hesychii Marcianus hunc scribendi usum cum pluri-
bus antiquioribus codicibus communem habeat, et quod
archetypi antiquitas exinde eluceat.

18) Reponendum πρόπολις, teste Dioscoride. Cf. VV. DD.

19) In Ald. ἄλλοις μίλακα errore typ.

20) Scribendum: Ἀπόλλων δὲ Σμίνθειος. probantibus
VV. DD.

- c. 1231. l. 2. Σμῆρεὺς, μ. — Σ. μ. — Λιβύης. ¹⁾
 Λιβύης [καὶ σμη-
 ρεὺς.]
- l. 7. Σμοῖς, χ. Σμοῖος. χ.
 Σμοῖος προσώπων, φ. Σμοῖω προσώπων. φ.
- l. 14. Σμορδονεὺς, υ. — Σ. υ. — ποθωνεὺς. ²⁾
 ποθωνες.
- l. 24. Σμυνδαρίδια, υ. — Σ. υ. — Σμινδυρίδου —
 σμυνδυρίδου — σμυν-
 δυρίδου. σμινδυρίδου.
- c. 1232. l. 10. Σμυστία, ἡ πρ^ο τ^ι Σ. ἡ πρόπολις λυσικρα-
 π λυσικρα. τη. ³⁾
- l. 13. Σμύχει, φ. τρύ- Σ. φ. τ.
 χει.
 [Σμυχόμενον, σμύχων,
 τὰ αὐτά.]
- Σμώγη, ρ. — βούλωσ- Σ. ρ. — βούλωσσον. ⁴⁾
 σον.

C. 1232.

- 1) Additamentum καὶ σμηρεὺς est varia lectio vocis Σμη-
 ρεὺς ex margine, praefixa a librario copula.
- 2) Scriptura ποθωνες Salmalii conjecturae favet. Cf.
 VV. DD.
- 3) Compendia codicis male interpretatus est; legendum :
 ἡ πρόπολις. Λυσικράτης. Glossa desumpta videtur ex
 eodem Lylicrate, qui supra v. Βαγάια citatur. Vox
 ipsa synonymum est superioris Σμηνίον, quod etiam in
 codice ἡ πρόπολις exponitur. Cf. VV. DD.
- 4) Glossa deleta consistit ex duobus supplementis ex mar-
 gine, quae ita distinguenda sunt: Σμυχόμενον. Σμύ-
 χων. τὰ αὐτά. Musurus vocem σμύχων pro interpreta-
 tione praecedentis Σμυχόμενον accepit, et, ut glossa
 cum interpretatione congrueret, pravo iudicio Σμυχο-
 μένον in Σμυχόμενος mutavit; at retinendum Σμυχομέ-
 νον, quod forte aliunde sic enotatum est.

- c. 1232. l. 21. .μωσῆ, ἀνέμου π. Σμῶς. ἡ ἀνέμου π. 5)
 Σμωνθίοντα, τ. — πομ- Σ. τ. — πομφόλυγας
 Φόλυγας π. π. 6)
- c. 1233. l. 11. Σοβῶν, τῶν Σ. τῶν σοφῶν. α.
 σοβῶν, α.
- c. 1236. l. 3. Σορδισμός, τ. Σ. τ. — Ἑλληνίζεν.
 — ἑλληνίζεν. [σέρ-
 διδον, ἔυπαρόν.]
 Σορέλλη, σ. — σωροῦ. Σ. σ. — σοροῦ.
- l. 8. Σορηδόν, ὁμοῦ, παρὰ Σωρηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν
 τὸ σωρέν. σ. 7)
- c. 1237. l. 2. Σορωνίς, ε. Σορωνίς. ε.
 — l. 4. Σοῦ, ἴσι, τ. Σ. ἴε, τ.
- l. 9. Σούλαδ, π. †
 Σούνσων, ὑγιές. Σούλαδ. π.
 Σούμωρος, κ. Σόον. ὑγιές. 8)
 Σ. κ. 9)
- c. 1238. l. 2. Σοῦ.ον, α. Σούνιον. α. 10)
 Σοῦς, ἡ π. Σοῦσις. ἡ π. 11)

c. 1238.

- 5) In .μωσῆ primam litteram a librario omiffam praepo-
 fuit; nullus fere dubito, quin, teste Etymologo, pri-
 ma glossae scriptura haec fuerit: Σμῶνη. ἡ ἀνέμου π.
 fuadentibus quoque ordine et ipsa codicis scriptura. Cf.
 VV. DD.
- 6) In Ald. Σμωνθίοντα culpa typhotetae, qui et correctio-
 nem πομφόλυγας neglexit.
- 7) Cyr. Lex. Ms. Σορηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν σορόν. Ordo
 in utroque glossario docet, quod Σορηδόν pro Σωρηδόν
 ex antiquis libris descriptum sit.
- 8) In Σούνσων interpretatio cum glossa cohaesit, et ita se-
 paranda est: Σοῦν. σῶν, Musurus σῶν ejecit, typo-
 theta retinuit. Cf. VV. DD.
- 9) In Ald. Σούμωρος a typ.
- 10) In Σοῦ.ον litteram erasit.
- 11) Temeritas hominis bilem et fastidium excitat; repro-
 nendum: Σοῦς. ἡ π. testibus antiquioris aevi scriptori-
 bus. Cf. VV. DD.

- ε. 1238. 1. 2. Σοῦς, εἰς τὸ αὐτὸ Συῶθε. εἰς τὸ αὐτὸ συμ-
 συμφέρεσθαι. Φέρεσθε. ¹²⁾
 — 1. 7. Σοῦσοι, θίωμα. Σοῦτο. ἴθι, ἔρμα.
 ε. 1239. 1. 10. Σοῶμην, ὄρμῳ- Σ. ὄρμῳμην.
 μην, [πρεάγουσα.]
 — 1. 14. Σπαδαχης, σπα- Σπαδαχίης. σ. ¹³⁾
 ράττει.
 — 1. 16. Σπάδονα, τ. Σπάδονα. τ.
 ε. 1240. 1. 1. Σπάζει, σκύ- Σ. σκύζει. Α.
 ζαι, Α.
 — 1. 5. Σπαδατόν, τ. — ὕ- Σ. τ. — ὕφροσπάθη κ.
 φροσπάθη κ.
 — 1. 14. Σπαθίσματα, τὰ Σ. τὰ σπαδονίσματα. ¹⁴⁾
 σπαδονίσματα.
 ε. 1241. 1. 3. Σπάλαξ, ε. Σπάλαξ, ἢ ἀσπάλαξ.
 ε. ¹⁵⁾
 — 1. 9. Σπαύλαθρον, σ. Σπάλαθρον. σ. ¹⁶⁾
 — 1. 17. Σπαραβάρα, γε- Σ. γερροφόροι.
 ροφόροι.
 ε. 1242. 1. 8. Σπαργῶν, ὁ Σ. ὀπλήρης — ἐκκρίσεως.
 πλήρες — ἐκρίσεως.
 — 1. 13. Σπάρξαι, σπαργα- Σ. σπαργανῶσαι. σ.
 νῆσαι, σ.
 Σπάρτα, σ. ξάματα. Σ. σ. ξάματα.
 Σπαρτίου, ξάματος. Σ. ξάματος.

ε. 1243.

12) *Mirror praeposterum Musuri ingenium; hic infinitivus retinendus est ex ordine, sequitur in sequenti glossa imperativus. In Σοῦς compendium neglectum fuit; scribendum itaque: Σοῦσθαι. εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.*

13) *Quid hac accentus mutatione effecerit, non video; latent hic, si bene odoror, auctoris cujusdam verba: Σπαδαῖ χεῖρ. In σπαράττει solum Σπαδαῖ exponitur. Cf. VV. DD.*

14) *Firmatur Salmafii conjectura σπαδονίσματα, quae et in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.*

15) *Supponitur a Musuro: ἢ ἀσπάλαξ.*

16) *Litterae αυ transpositae sunt; olim vox ita exarata erat: Σπάλαυθρον. Cf. VV. DD.*

- c. 1243. l. 1. Σπατάμενος, ε. Σπατάμενος. ε.
 — l. 10. Σπατίζει, τῶν πα- Σ. τῶν σπατέων ε.
 τέων ε.
 — l. ult. Σπέλας, πέτρας. Σπιλὰς. πέτρα.
 c. 1244. l. 5. Σπέϊόν, σπή- Σ. σπήλαιον, σπύλωνες,
 λαιον, σπύλων, οἱ οἱ πρὸς τ. — ἱ-
 πρὸς τ. — ἱμα εὐμέ- ματίου εὐμεγέθους
 γεθεσ γ. γ. 17)
 — l. 15. Σπέϊρεσιν, αἱ ε. Σπέϊραιτιν. ταῖς ε. 18)
 c. 1245. l. 15. Σπέρηδον, ε. Σπερηδῶν. ε.
 c. 1247. l. 4. Σπήσονται, σ. Σπέσσονται. σ.
 — l. 8. Σπιλάδες, μεμιαμέ- Σ. μεμιασμένοι.
 ναι.
 c. 1248. l. ult. Σπίλον Παρ- Σπίλον Παρνασίαν. l.
 νασειαν, l.
 c. 1249. l. 3. Σπίδος, π. — πω- Σ. π. — πορώδης. χοιράς.
 ρώδης, χοιρασγή κ. γῆ κ. 19)
 Σπίλη, συμπεφυκός λ. Σπίλον. σ. λ.

c. 1249.

17) *Musuri* critique hic minime profunda est; ob sequens *οἱ* — *λίθοι* scripturam *σπύλων* in *σπύλωνες* mutavit; falsane esset an vera, conveniretne cum sequentibus necne, de his parum cogitavit. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, quod interpretatio *οἱ πρὸς τ.* rel. a praecedenti *σπύλωνες*, cum quo nihil commune habet, separari debeat; tum vero existimandum est, excidisse articuli vocem, quam Alberti supplet, eamque *Σπέϊρα* fuisse, luculento testimonio probat. Sola ergo difficultas restat in *σπύλων*, quod ex mea opinione nihil aliud est, quam vitiosa lectio, cujus emendatio *σπήλαιον* praecedit, junctim exaratis, ut saepius in hoc Hesychii codice factum videmus, menda ejusque correctione.

18) In archetypo forte glossa ita exarata erat: *Σπέϊρεσιν*. ε. correctio superscripta voci adposita fuit, et in articulum mutata; nisi forte dicas, pro hodierno *αἱ ἐλυγαῖς* τ. olim scriptum fuisse *αἱ ἐλυγαῖ τ.* in casu recto. Cf. VV. DD.

19) Lectio *πωρώδης* in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

- c. 1249. l. 9. Σπινδέρα, α. Σπινδήρα. α.
 Σπίνθεος, ἄρστρον ἄ- Σ. ἄρστρον. Ἀπόλλων.
 πόλλων.
 — l. 13. Σπίσοντα, σ. Σπείσοντα. σ.
 c. 1250. l. 4. Σποδεῖν, παί- Σ. π. σ. ²⁰⁾
 εἰν, σ.
 — l. 8. Σποδι. λαῦρα, ἡ τ. Σποδιὰ λαύρα. ἡ τ. ¹⁾
 c. 1251. l. 6. Σπονδύλλη, ἡ Σ. ἡ γαλή, παρ' Α.
 γάλλη π Α.
 Σπόπια, π. — στατί- Σ. π. — σ.
 ας.
 [..οράδες, κυκλάδες νῆ-
 σοι ἐν τῷ Ἐγαίῳ.]
 Σποράδην, ε. — ἐνδια- Σ. ε. — ἐν διαφόροις. ²⁾
 φόρους.
 — l. 10. Σποργαί, ε. — το- Σ. ε. — τεκεῖν.
 κεῖν.
 Σπόρθυγγες, α. — με- Σ. α. — μετὰ ῥύπου τ.
 ταρυ. τ.
 c. 1252. l. 9. Σπυρίχινον, π. Σ. π. — οἰσύνων.
 — οἰσύνων.
 — l. 12. Στάβαλος, κομάν, Σταβαλοκόμαν. σ.
 ο.
 c. 1254. l. 7. Σταθμα, θή- Σταθμά. θύετρα. τ.
 ρατρα, τ.
 Σταθμία, Φλοιά. Σ. Φλιά.
 [Σερπενδιβίλουμ, βέλ-
 πλουμβίνουμ. Ῥω-
 μαϊκῶς.]

c. 1254.

20) Perperam in Ald. σπαίειν pro παίειν. Cf. VV. DD. qui maculam sustulerunt.

1) Litteram exprunxit; scriptum erat una vocè: Σποδια-
 λαῦρα. Cf. VV. DD.

2) In ..οράδες duae litterae defunt; legendum: Σπορά-
 δες. κ. — Αἰγαίῳ.

- c. 1254. l. 7. Σταθήμη, σ. \ Σ. σ. 3)
- c. 1255. l. 12. Στενάζειν, λ. Σ. λ. — παίειν α.
— ἐπάειν α.
- c. 1256. l. 4. Στατίας, α. Σ. α. ε.
ἔδος.
[Σταυτική, ἔστηκας.]
Στακτὴν, τ. Σ. τ.
— l. ult. .τάλη, τ. κτηνῶν Στάλη. τ. κτηνῶν. 4)
[ὄσταλός.]
- c. 1257. l. 3. Σταλίζομαι, ε. Σ. ε. — ἔστηκας.
— ἔστηκας.
- l. 6. Σταμαγορίς, ο. — Σ. ο. — ὑφῆ π.
ὑφῆ π.
Σταμήνες, π. Σταμίνας. π.
— l. 15. Στάνες, τένεται, Σ. στένεται. σ.
σ.
- c. 1258. l. 13. Στατίδιον, τὸ Σ. τὸ πενταμνῶν — τυ-
πενταμνῶν — τ. ρους τ. 5)
ρους τ.
- l. ult. .τάτοι, α. Στάτοι. α.
- c. 1259. l. 1. .τάτος, σ. Στάτος. σ. 6)
- l. 15. Σταφύλη, ὁ δ. — Σ. ὁ δ. — ἐπὶ δὲ κανόνος
ἐπὶ δὲ κανόνα — λα- — λαξοικός, ε. 7)
ξοικός, ε.
- c. 1260. l. 13. Στεγανόμενον, Στεγανόμιον. τ.
τ.
- c. 1261. l. 12. Στειβομένη, Σ. π. — ὁ πολίτης σ. 8)
π. — ὀπλίτης σ.

c. 1261.

3) Mire hic, ex margine inferitur *Serpendibilem vel plum-
bium.*

4) In .τάλη primam litteram praefixit. Ejectum ὄσταλός
varia lectio videtur. Cf. VV. DD.

5) In τ. ρους litteram erasit.

6) Hic et in praecedenti glossa primam litteram praeposuit.

7) In λα. ξοικός litteram expunxit.

8) Vera videtur If. Vossii emendatio, legentis: ὀπλίτης.
Cf. VV. DD.

c. 1261. l. 18. Στελέαν τ. — άντ. Φάνης ἐν κιθα- ρωδῶ.	Σ. τ. — ἌριστοΦάνης ἐν Κιθαρωδῶ. ⁹⁾)
c. 1263. l. 3. Στελής, π. — εἰζέαν υ.	Σ. π. — ἰζίαν υ.
— l. 11. Στελύπη, α. Στεμβάζειν, λ. χλευά- ζειν. [Στεμβάζεις, λοιδορεῖ- αι.]	Στελύπην. α. Σ. λ. χ.
Στέμμα, σ. Στεματιαῖον, δ. Στέμφυλα, τ. — ἀπυ- ρίνους ἔλας, κ.	Σ. σ. ¹⁰⁾) Στεμματιαῖον. δ. Σ. τ. — ἀπυρήνους ἔλαί- ας. κ.
— l. ult. Στενάσαι, τ.	Στενάξαι. τ.
c. 1264. l. 6. Στενέσσα, σ.	Στενόεσσα. σ.
— l. 21. Στεργάνος, κόπρων.	Σ. κόπρος. ¹¹⁾)
c. 1265 l. 4. Στερέμνιον, σ. ἰσχυρότατον.	Σ. σ. ἰσχυρόν.
Στερεόν, κ. ποικίλον. στερηναῖα, ἑδος, ἢ ἰπποκόον τί, ἢ π. — ἢ ἀπειθής α.	Σ. κ. ποικίλον. Στερηναῖα. ἑδος. ἢ ἰππο- κροντίς. ἢ π. — ἢ α. α. ¹²⁾)

c. 1266.

9) In άντ. Φάνης litteram eum varia lectione vel correctio-
ne, quae nomini superscripta erat, erasit. Merito hic
Mufuro succenseas, qui nulla ratione ductus, cum le-
ctio codicis clara sit, άντ. Φάνης in ἌριστοΦάνης muta-
vit; nam ut Aristophanis Κιθαρωδός nullibi occurrit,
sic et Antiphanis Κιθαρωδός primum ex hoc loco in lu-
cem prodire videtur. Cf. VV. DD. quibus Mufuri te-
meritas imposita.

10) Manifestum est glossae deletae vitium; scribendum:
Στεμβάζεις. λ. quod Lexicis addi potest.

11) Legendum suspicor: Σ. κοπρών. *serquulinium*.

12) Conjuncta divisit; tempore forte locus sanabitur. Do-
cent tamen et ordo et sequens στερητική τῶν πάντων;

- ε. 1266. l. 17. Στέφανον ε. — Σ. ε. — ταλασίαν.
ταλάσειαν.
- l. 23. Στεφανοφορέοντα, Στέφανον φορέοντα. α.¹³⁾
α.
- Στεφάνωμα, τῶν λῶ.ον^τ Στεφανωμάτων. λωτῶν.
δ. δ.¹⁴⁾
- ε. 1267. l. ult. Στήλας δ. — Σ. δ. — οἱ δὲ τρεῖς, α.
οἱ δὲ τρεῖς, ο.
- ε. 1268. l. 16. Στήνια, ἑορτὴ Σ. ε. Ἀθήνησιν, ἐν ἧ δ.
Ἀθήνησι, καὶ διασκώ- κ.¹⁵⁾
πτουσι κ.
- ε. 1270. l. 4. Στίβη, ψ. — Σ. ψ. — δαμάσση στίβη
δαμάσσης. στίβη ὑ- ὑπηοίη. δ.¹⁶⁾
πίσι. δ.
- l. 9. Στιβεῖαν, ρ. Στιβεῖαν. ρ.
- ε. 1271. l. 1. Στιλάμενος, π. Στελάμενος. π.
- l. 7. Στίλος, ὁ π. Στίλος, ἢ κτίλος. ὁ π.¹⁷⁾

ε. 1271.

quod lectio codicis Στερηναῖα ὀδός, sublata interpunctione, hic praesferenda sit; mox in οἶον στεροτύπη καὶ στερναῖα scriptura; Στερηναῖα cum Στερναῖα confundi videtur, quod procul dubio Musurum ad textum codicis mutandum movebat. Interea nihil certi adfirmari potest, donec locus, quo respicitur, detectus fuerit. In Ald. ἢ ἀπαθήσ a tyrotheta, qui nexum litterarum ei pro α accepit.

13) Reponenda est codicis scriptura, suadente ordine.

14) In λῶ.ον litteram delevit; scriptum videtur: λῶσον.

15) Lacuna, etsi nullum in codice adpareat indicium, hic facile animadvertitur. Musurus solito more durioribus usus est remediis; nos leniora adhibeamus, et lacunam ita notemus: Ἀθήνησι..... καὶ δ. Hesychius ex Photio, quem Alberti exscripsit, suppleri potest. Cf. VV. DD.

16) Optime correxit. Perperam in Ald. δαμάσση. Cf. VV. DD.

17) A Musuro ἢ κτίλος adjungitur.

- c. 1271. l. 10. Στῆνος, σ. Στῆνος. σ.
 Στινωπός, σ. Στεινωπός. σ.
 — l. 14. Στίοντες, ι. Στείοντες. ι.
 Στιπτῆς ε. — ὄδοῦ. Σ. ε. — ο.
 Στιτθόν, ε. Σ. ε. ¹⁸⁾
- c. 1272. l. 12. Στίχωμεν, π. Στείχωμεν. π.
 c. 1273. l. 4. Στοιχεῖα, π. Σ. π. — γραμματα.
 — γραμματα. στοι-
 χειούμενοι, δ. Στοιχειούμεθα. δ. ¹⁹⁾
 .τοιχιούμενοι, δ. Στοιχειούμενοι. δ.
 Στοιχειωδόν, κατὰ τά-
 ξιν, [ἐνορδίνως.] Σ. κατὰ τάξιν.
 Στοιχίωσις, δ. Στοιχείωσις. δ.
 c. 1274. l. 4. Στομάχοιο θ. — Σ. θ. — ἦτοι — στό-
 εὔτοι τὸ τῆς κοιλίας μα. ²⁰⁾
 στόμα. [δηλοῖ δὲ καὶ
 Φίλμον κηλόν.]
- l. 7. Στομίς, ὁ α. Στομίας. ὁ α. ¹⁾
 Στομοδόκον, στομύλον. Στομοδόκον. στωμύλον.
 Στομύλος, π. Στωμύλος. π.
 — l. 16. Στομωχάτων, χ. Στομωμάτων. χ.
 c. 1275. l. 10. Στορνούμενος, ε. Στορνούμενος. ε.
 Στον. . τέα, κ. Στορνυτέα. κ. ²⁾

Υ y 2

c. 1275.

13) Secunda manu in margine adscripta sunt: Στιπτός. πυκνός, ἢ στερεός καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν, τὸ πκτεῖν. quae typhotheta inter Στιπτῆς et Στιτθόν inseruit.

19) Unita divisit; in sequenti glossa primam litteram prae-notavit.

20) Quid δηλοῖ δὲ καὶ Φίλμον κηλόν fit, nescio; doceant alii. Ultimum κηλόν corruptum videtur ex κοιλόν.

1) Ex Suida correxit; lectio codicis conservanda est, docente Eustathio. Cf. VV, DD.

2) Locus corrusus, in quo duae litterae evanuisse videntur.

- ε. 1275. l. 13. Στορχάζειν, Σ. εἰς σηκούς κ. ³⁾
 εἰς ..κούς κ.
- l. 17. Στοῦπος, ἡ τ. — Σ. ἡ τ. — Φορείων σ.
 Φορίων σ.
- l. ult. Στοχίζη, σ. μακρο- Στοιχίζη. σ. μακρηγορεῖς.
 γορεῖς. †
- ε. 1276. l. 7. Στράβωνες, ἐ- Σ. ἐπιποιοῦ κ.
 πιποιοῦ κ.
- l. 13. Στραγεύει, δ. Στραγγεύει. δ.
 Στραγεύεται, δ. Στραγγεύεται. δ.
- l. ult. Στρατηγιάων, τ. — Σ. τ. — σ.
 στρατιῶς.
- Στρατηλάτης, ἡγεμῶν, Σ. η. — στρατοῦ.
 ἀρχῶν στρατοῦ.
- Στρατή. π. Σ. π. ⁴⁾
- Στρατί, π. Στρατίον. π. ⁵⁾
- ε. 1277. l. 9. Στρατόων, ε. Στρατόωντα. ε. ⁶⁾
 τατή, π. Στρατή. π. ⁷⁾
- l. 13. Στρέβλαυ ν. — δι- Σ. ν. — διασφηνούνται γ.
 ασφηνούνται γ.
- ε. 1278. l. 4. Στρατεύεται, τ. Στραγγεύεται. τ. — τρι-
 — τρ.... τριψημε- βεται. τ. ⁸⁾
 ρεῖ.

ε. 1278.

3) In ..κούς priores litteras delevit.

4) Glossa intermedia in editis abest culpa typ.

5) In Στρατί compendium neglectum est; prima scriptura erat Στρατί. Cf. VV. DD.

6) Bene correxit; corruptela ex neglecto compendio oritur.

7) Sic τατή, nec in codice defectus indicium cernitur.

8) Ante Στρατεύεται articuli vocem excidisse suspicor; forte legendum: Στρεύεται. στρατεύεται. τ. In τρ.... plures litterae evanuerunt. Cf. VV. DD. qui haud male Στρατεύεται cum praecedentibus jungendum voluerunt. Cederet forte aliquis, ipsum Στρατεύεται ex Στρεύεται corruptum esse; probabilitas adest, nec habeo quod opponam.

- c. 1278. l. 17. *Στρεψίμαλος*, *Στρεψίμαλλος*. μ. —
 μ. — *στρέψιν μάλα* *στρεψίμαλλα* γ.
 γ.
- l. 23. *Στρηνές*, σ. — *στρι* Σ. σ. — *στρηνόν*.
 νόν.
- c. 1279. l. 3. *Στρηνοιβοᾶν*, τ. *Στρηνές βοᾶν*. τ.
Στρέγλος, τ. — *νυκτο* Σ. τ. — *νυκτικώρακα*.
κόρακα.
- Στριγχός*, *τειχίον*. Σ. τ.
- [*Στρικτόριον*, *στεφανή*
δόματος.]
- Στριφνός*, *σφιγκτός*, Σ. *σφιγγητός*. π. ⁹⁾
 π.
- l. 15. *Στρόβιλος*, σ. — Σ. σ. — *γυναικείων χρυ*
γυναικείας χρύσης. *σίων*. ¹⁰⁾
- c. 1280. l. 9. *Στροβαλοκο* Σ. *οὐ κομᾶς*. ¹¹⁾
μᾶς, *οὐχ ὀμᾶς*.
- Στρόμβος*, *δαινός*, κ. Σ. δ. κ. ¹²⁾

Υ γ 3

c. 1280.

- 9) Pro *στεφανή* correxerat *στεφάνη*. In *σφιγκτός* nexum litterarum γκ (errore in hoc codice admodum facili) pro γη accepit, et alterum γ inferuit, unde Aldina lectio *σφιγγητός*. Alberti tandem primam scripturam restituit, eamque optime in textu posuit. Glossae botanicae et iatricae Mss. ex codice Marino: *Σιτία στριφνά*. *βρώματα σφιγντά*. Cf. VV. DD.
- 10) In *γυναικείας χρύσης* compendium male descriptum est; forte hic ad certum aliquod muliebrum ornamentorum genus respicitur, nec mihi placet If. Vossii emendatio *γυναικείον χρυσίον*.
- 11) Ex ordine scribendum: *Στρομβαλοκομᾶς*. littera μ ante β saepius elabitur. Pessima est Musuri correctio *οὐ κομᾶς*, nam *οὐχ ὀμᾶς* aperte vitiosum est ex *οὐλοκομᾶς*, littera χ cum λ commutata: emendationem ab aliis propositam Alberti in textum adsumsit. Cf. VV. DD.
- 12) In impressis *δίνος* ex correctione, nescio cuius. Totus articulus procul dubio additamentum est ad praecedens

- c. 1280. l. 15. Στρωνν., λα- τρωνύς. λ. ¹³⁾
γώς.
- c. 1281. l. 7. Στροφ. λιγξ, Στροφάλιγξ. σ. ¹⁴⁾
σ.
- l. 15. Στροφίος, ή σ. Στροφίον. ή σ.
- l. 25. Στρέυμοξ, ξ. — ταῖς Σ. ξ. — ταῖς ληνοῖς
ληναῖς π. π. ¹⁵⁾
- l. ult. Στρωματίζεν, τὸ Σ. τὸ ἐπισάττειν ο.
ἐπισάσσειν ο.
- c. 1282. l. 5. Στρώφοντος, ὁ- Στρώφωντος. περιεβλέ-
περ ἐβλέποντο, ε. ποντο. ε.
- l. 7. Στυαγόν, τὸ στύμα, Σ. τὸ στύμμα, π.
π.
- c. 1283. l. 17. Στυφέλεξε δ. Στυφέλιξε δ.
- c. 1284. l. 4. Στυφρόν, σ. βα- Σ. σ. β.
ρύ.
- [.τύχας, τάξας.]
Στυχιούσι, δ. Σ. δ. ¹⁶⁾
- l. 20. Συάδες, α. — ἐ- Σ. α. — ἐσχηματισμέ-
σχηματισμένα. νως.
- c. 1285. l. 10. Συβαρητικοὶ Σ. λ. — Συβαριτικὸν —
λ. — Συβαρητικὸν Συβαριτικοὶ λ.
— Συβαρητικοὶ λ.
- l. 14. Συβαρηται, τ. Συβαριται. τ.

c. 1285.

dens Στροιβός ex margine, hic contra ordinem intru-
fum. Στρόβος, Στροιβός et Στρόμβος unum idemque
vocabulum est, quod sola scriptura et pronunciatione
variat.

13) In Στρωνν., compendium delevit; scriptum videtur:
Στρωννώς. In Ald. Στρωννός a typ.

14) In Στροφ. λιγξ litteram expunxit.

15) Musurus ληνοῖς in ληναῖς bene mutavit, at articulum
neglexit, quod typosetam ad lectionem codicis conser-
vandam induxisse videtur; reponendum: τοῖς ληνοῖς.
corruptela ex compendio nata.

16) In .τύχας sola prima littera deest.

- c. 1285. l. 18. Συμβίνης, κ. Συμβίνη. κ.
 — l. 21. Συβότοιο, σ. Συβόταο. σ.
 c. 1286. l. 22. Συγκατέλησε, Συγκατέληξε. συμπέ-
 συνεπέπαυται. παυται.
 — l. ult. Συγκαυχρήσαι, σ. Σ. σ. — συμφιορύξαι.
 — συφρύξαι.
 c. 1287. l. 1. Συγκείδαι, σ. Σ. σ. — πεποιῆδαι.
 — πεποιείδαι.
 — l. 4. Συγκεκορδυλισμένα, σ. Συγκεκορδυλισμένα. σ.
 — l. 8. Συγκοιμοῦδαι, σ. Συγκοιμάδαι. σ.
 Σύγκλ. δα, σ. Σύγκλυδα. σ.¹⁷⁾
 Συμμιγεῖς, σ. καὶ σύγ- Σ. σ. καὶ σύγκλυδες ο.¹⁸⁾
 κληδες ο.
 Συγκλήδων, σ. Συγκλύδων. σ.
 — l. 14. Συγκοίτιον, ε. συγ- Σ. ε. συγκοιμηθείση μ.¹⁹⁾
 κοιμηθεῖς μίθωμα.
 Συγκομάτιον, σ. Συγκομμάτιον. σ.
 c. 1288. l. 2. Συγκομιστός, Σ. α. παρὰ Διοκλεῖ τῶ
 α. παρὰ διο. τῶ ι. ι.²⁰⁾
 Συγκοπήμενα, μαστι- Σ. μαστιγωθῆναι.
 γωθῆναι, [μεμαστι-
 γωμένα.]
 c. 1289. l. 6. Σύγχει, τάρατ- Σ. τάραττε.)
 τη [καὶ τάρασσα.]

Υ y 4

c. 1289.

17) In Σύγκλ. δα litteram delevit. Omnia (a Σύγκλ. δα usque ad Συγκοιτάλιον) ex margine injecta esse suspicor; perturbatio ordinis et ipsa glossarum confusio opinionī favent,

18) Voces hic transpositas esse Alberti optime animadvertit. Cf. VV. DD.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. μίχθωμα. In συγκοιμηθεῖς compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.

20) In διο. compendium delevit; bene descripsit, nam^{κλ} exaratum videtur: διο τῶ. Cf. VV. DD.

1) Prima scriptura fuit procul dubio: τάραττε καὶ τάρασσε. Nisi forte τάρασσα pro τάρασσε varia lectio sit ex margine.

- c. 1289. l. 10. Συγχίας, τ. Σ. τ. — ο.
— ὀρμιάς.
[Συγχρήσομαι.]
Σύγχυσις, μ. Σ. μ. ²⁾)
- l. 14. Σὺ δὲ σύνθεο, σ. Σ. σ. — σύνθεου δέ. ³⁾)
— σύθεου δέ.
Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλαιο, σ. Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλαιο, σ.
- l. 21. Συζυγία, συναφία. Σ. συνάφεια.
— l. 26. Σύνθεν, ἄρμησεν. Σ. ἄρμησαν.
- c. 1290. l. 14. Συκεατὶς, ὁ Δ. Συκεατῆς. ὁ Δ.
- l. 24. Συκίνη, μ. Συκίνη. μ.
- c. 1291. l. 2. Σῦκον ἐφ' Ε. — Σ. — ὅποτε Φανῆ — ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. ⁴⁾)
— ὅποτε Φανεῖ — ἀνετίθεσαν.
- l. 11. Σύκχοι, ὑποδήματος Φ. Σ. ὑποδήματα Φ.
- l. 20. Συλλαγνεύσας, σ. Συλλαγνεύσας. σ.
- c. 1298. l. 14. Σύμβαθ... , τ. Σύμβαθου. τ. ⁵⁾)
- l. 19. Συμβαλλόμενοι, συνάγονται. Σ. συναγόμενοι.
- l. 21. Συμβάλλα, σ. Σύμβαλλε. σ.
- c. 1293. l. 2. Συμβατήριοι, εἰρηνικοὶ δ. Σ. εἰρηνικαὶ δ.

c. 1293.

2) Vocem Συγχρήσομαι paralipomenis ex margine adnumerō.

3) Pro σύθεου δέ in Ald. σεύθεου δέ culpa typ.

4) Mendosum Φανεῖ ortum videtur ex Φανεί, omissa littera superscripta; scribendum itaque: ὅποτ' ἂν Φανείη. Pessime in Ald. ὀπήτη Φανῆ. Adduntur a Musuro: καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. Cf. VV. DD.

5) in Σύμβαθ... duas postremas litteras deletit; agnosco priorem, quae ε̄ fuit. Hinc multum probabile est, primam scripturam Συμβαθὲν fuisse.

- c. 1293. l. 14. Συμβιβῶσαι, Συμβιβῶ σε. συνάπτω
συνάπτοσαι, διδάσκο- σε. διδάσκω σε. σ.⁶⁾
σαι. σ.
- c. 1295. l. 3. ὕμη, νῆσος. Σύμη. ν. ⁷⁾
Συμβῶμεν, συναφθῶ- Σ. σ.
μεν.
[Σύμμαρ, συλλαβάν.]
Συμμάρφας, σ. Σ. σ. ⁸⁾
- c. 1296. l. 2. Συμπεπερευνημέ- Σ. σ.
νους, [συμπεφιβλο-
μένων,] σ.
- l. 5. Συμπέφιλα, στανό- Συμπεφυλλεστενωμένος.
μος, σ. σ.
- l. 10. Συμπνευσμός, ὁμό- Σ. ὁμόνοια.
νος.
Συμπληγάδες, α. — Σ. α. — πλαγκταί.
πλακταί.
- l. 16. Σύμπορ, ποντόν Σύμπορ ποντόν μ.
μ.
- c. 1298. l. 8. Σύφυτον, σ. Σύμφυτον. σ.
- c. 1299. l. 1. Συναγελάζον- Σ. συνδιαιτῶνται. ισχυνο-
ται, συνδιαιτῶνται. πρεπέϊς. ⁹⁾
[Συναγέσκει,] ισχυνο-
πρεπέϊς.
- l. 7. Συναγρόμενοι, συνα- Σ. σ.
γόμενοι.

Υγ 5

c. 1299.

- 6) Bene correxit; glossa autem infictitia est, et contra ordinem injecta. Steph. et Theod. Lex. Ms. Συμβιβῶ. ἐφιστῶ. νοῆσαι ποιῶ. Praecedit: Συμβιβάσαι. (Leg. Συμβιβάσω) νοῆσαι ποιήσω. Cf. VV. DD.
- 7) Voci primam litteram praeposuit.
- 8) Pro Σύμμαρ correxerat Συμμάρφτων. Mendosi Σύμμαρ sequens Συμμάρφας correctio fuit.
- 9) Vocem ισχυνοπρεπέϊς cum praecedentibus conjunxit, et Συναγέσκει sequentibus inseruit.

c. 1299. l. 7. Συναγώγιον, συμ- πόσιον ἔθου.	Συναγέσκειο. συναγώγιον, σ. ε. ¹⁰⁾)
c. 1301. l. 6. Συναυθλοῦμαι, δ.	Συναυθλοῦμαι. δ.
— l. 9. Συνάχθηται, σ.	Συνάχθεται. σ.
— l. 18. Συνδείηεν ι.	Σὺν δ' ἤειπεν ι.
— l. 25. Συνδιημέρευσαν, τ. — συνδιήγων.	Σ. τ. — συνδιήγον.
— l. 28. Συνδοκτικόν, σ.	Συνδοτικόν. σ. ¹¹⁾)
c. 1302. l. 4. Συνδυάζειν, συμπράττειν, [κυ- βᾶν τὸ ἀληθές, κα- κῶν] συμβουλεύε- σθαι.	Σ. συμπράττειν. συμ- βουλεύεσθαι. ¹²⁾)
— l. 9. Συνεδεῖσθαι, συγκα- θῆται.	Σ. συγκαθίσαι.
Συνέθει, συντρέχει.	Σ. συνέτρεχε.
— l. 21. Συνέθροισε, σ.	Συνέθροισε. σ.
— l. 26. Συνείκη, σ.	Συνήκει. σ.
c. 1303. l. 1. Συνειλοίντες, σ.	Συνειλέοντες. σ.
— l. 10. Συνείροντες, σ. ἔ- ρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ.	Σ. σ. εἶρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ συνάπτειν. ¹³⁾)
Συνείρ.ται, σ.	Συνείρεται. σ. ¹⁴⁾)
Συνεῖσι, συναινέσαι.	Σ. συναινέσασι.
Συνεισέφρησεν, συνεισέ- νεγκεν.	Σ. συνεισήνεγκεν.

c. 1304.

10) Haud improbabile est, verba Συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου a superiori Συναγέσκειο divulsa esse.

11) Compendium male descripsit; hinc Aldinae vitium, quod Alberti correxit. Cf. VV. DD.

12) Mire hic interponuntur κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν. Neo video, quomodo legenda sint, aut quo pertineant; videant sagaciores.

13) Lacunam explevit, adjecto in fine συνάπτειν.

14) Litteram exrupxit; scriptum videtur: Συνείρυσται.

- c. 1304. l. 3. Συνελοέντες, σ. Συνελόντες. σ.
 — l. 11. Συνενηγεμένος, σ. Συνενηνεγεμένος. σ.
 — l. 13. Συνέντας, γ. Συνιέντας. γ.
 — l. 16. Συνεπαρτιμένος, σ. Συνεπαρτυμένος. σ.
 c. 1305. l. 3. Συνερέσειν, σ. Συνερέσσειν. σ.
 Συνερέ. ουσι, σ. Συνερέσσουσι. σ. ¹⁵⁾
 — l. 12. Συνερέθηκται, σ. βέ- Σ. σ. συμβέβληται.
 βληται.
 Συνερέθωγη, σ. Συνερέθώγει. σ.
 — l. 27. Συνε. . οχιτών, ό σ. Συνετός χιτών. ό σ. ¹⁶⁾
 c. 1306. l. 4. Συνετιώσαμ, σο- Συνετιώ σε. σοφιώ σε. ¹⁷⁾
 φίσωσαμ.
 Σύνετος, συνήκειν. Σύνετο. σ.
 — l. 9. Συνέβλητο, συνεβάλλ- Σ. συνεβάλλετο.
 λοντο.
 — l. 26. Συνέψευθαμ, ακόλου- Σ. ακόλουθησαμ, ή α.
 θήσαμ, ή α.
 c. 1307. l. 5. Συνηγήόχει, ε. Συναγήόχει. ε.
 — l. 17. Συνημοσύνη, ανθή- Σ. συνθήκη. ο.
 κη, ο.
 — l. 21. Συνήργεις, συνέκα- Σ. συνέκαμνες.
 μες.

c. 1307.

15) Litteram delevit; scriptum videtur: Συνερέβουσι. quod forte corruptum est ex Συνερεύουσι, et hoc iterum ex Συνερέουσι. Hic et in praeced. glossa genuinam Lexicographi scripturam If. Vossius restituissie videtur. Cf. VV. DD.

16) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Συνεστοχιτών. Vera est If. Vossii conjectura, reponentis: Συνεστώς χιτών. probantibus et ordine et ipsa codicis scriptura.

17) Vitium codicis prima manu correctum est. Cf. VV. DD.

- c. 1311. l. 20. Συνηριθμοῦσαι, Συναριθμεῖσαι. σ.
σ.
— l. ult. Συνσοῦσαι, ε. Συσσοῦσαι. ε.
+
- c. 1312. l. 1. Συνστέητον, σ. Συνστέητον. σ.
Συνστρουλήσαι, συν- Σ. συστρέψαι.
στρέψαι.
Συνστύψαι, σ. Συστύψαι. σ.
Συνσυρίστης, ὁ π. συν- Συσυρίστης. ὁ π. συσσύ-
ούρων. ρων. ¹⁾
Σύνταγμα, σ. — τάγ- Σ. σ. — τάγμα συντα-
μα. κτήριον.
Συντακτῆριος, συντάξει, π. Συντάξει. π. ²⁾
— l. 11. Συντάργανες, σ. Συντ' ἀργανες. σ.
— l. 14. Συντέθεικα, σ. Συντέθεικα. σ.
c. 1313. l. 15. Συντυχίξεν, Σ. συσσωρεύεν.
συνσωρεύειν.
Συνειλάσσεισαι, συνσυρί- Σ. συνουρίσαι. σ.
σαι, σ.
c. 1314. l. 9. Συνωρίδα, ἀρης Σ. ἄρημα δ.
δ.
c. 1315. l. 1. Σὺς, φορβός Συφορβός. σὺς τρέφων.
συστρέφων.
— l. 7. Σύρας, μ. — σοβα- Σ. μ. — συβαρεῖς, καὶ μ.
ρεῖς, καὶ μ.
— l. 13. Συεβηνεύς, Κ. — ἦ Σ. Κ. — ἦ αὐλοθήκη. ἦ
·υλοθήκη, ἦ τ. τ. ³⁾

c. 1315.

- 1) Mendosum *συνούρων* oritur ex *συσύρων*. Mufurus antiquiorem scribendi rationem *Συνο* ad recentiorem *legem* ubique reformavit.
- 2) Ordini male consuluit, nam *Συντακτῆριος* est vox per se sine interpretatione, *συντάξει* ob sequens *Συντάξασθαι* ordini non convenit; hinc locum ita ordinarem: *Σύνταγμα. σ. — τάγμα. Συντακτῆριος. Συντάξασθαι. α. Συντάξει. π.*
- 3) In *·υλοθήκη* primam litteram expunxit; scriptum videtur: *ούλοθήκη*.

- c. 1315. l. 15. Συργάστωρ, Συργάστωρ. σ. 4)
 σ.
 Σύρη, π. σύρματα ναυ- Σ. π. σύρματα ναυμα-
 μαγίας. χίας.
 Συρία, ἡ π. — σησύρ- Σ. ἡ π. — σισύρηνης, ἡ σ.
 νης, ἡ σ.
- c. 1316. l. 2. Συρία, διαὶ τοῦ Σ. διαὶ τὸ σ.
 σ.
 — l. 5. Συρίγγιον, τ. κύνωμα, Σ. τ. κένωμα, δ.
 δ.
 — l. 9. Συρίη, ἐνηγαίη τ. Συρίη ἐνὶ γαίῃ. τ.
 — l. 14. Σύριον, α. τὸ διαὶ Σ. α. τὸ διαὶ Σ. φ. 5)
 συρίας φ.
- c. 1317. l. 2. Σύρκεσι, σ. Αἰω- Σ. σ. Αἰολεῖς.
 λεῖς.
 — l. 14. Σύρτης, χαλινός. Σ. χ.
 [Σύρος, Ἄραψ.]
 Συρτίς, φ. Σύρτις. φ. 6)
 Συράσσει, σ. Συρράσσει. σ.
 Συρρίφη, σὺν σκέπη. Συρρέφη. συσκέπη.
 — l. ult. Συρφετός, σ. — Σ. σ. — συρμός, α.
 συρμός, [ἡ] α.
- c. 1318. l. 2. Σύρφος, θηρι- Σύρφος, ἡ σέρφος. θ —
 διον — ἔμπης. ἔμπης. 7)
 ση
- l. 11. Σύς, σύσημος, [συσ- Σ. σύσημος.
 μός.]
- l. 18. Συστατῶν, σ. συ- Σ. σ. συνιστῶν. κ.
 στῶν, κ.
- c. 1319. l. 1. Σύστηνον, σ. Σύστενον. σ.

c. 1319.

4) Lectio codicis in Albertinam adsumpta est. Cf. VV. DD.

5) In impressis: τὸ περὶ Συρίας φ.

6) Glossa intermedia aliunde huc illata est. Steph. et Theod. Lex. Ms. Οἱ Ἄραβοι. οἱ Σύροι.

7) Interponitur a Musuro: ἡ σέρφος.

- c. 1319. l. 1. Συστομώτερον Σ. σ. — ἐπὶ τ.
σ. — ἀπὸ τ.
- l. 7. Συστρεμμάτων, θ. Συστρεμμάτων. θ.
- l. 10. Σύτοι, ω. Σύτο. ω. ⁸⁾
- l. 14. Σύφαρ, γ. — οἱ δὲ Σ. γ. — οἱ δὲ τὸ τοῦ ο. —
τὸ τοῦ σ. — ἐρυτιδῶ- ἐρύτιδωμένον σ. ⁹⁾
μενον σ.
- l. 18. Συφιοί, σ. Συφιοί. σ.
- c. 1320. l. 3. Σφαγή, ὁ κ. — Σ. ὁ κ. — κατακλεῖδατ.
κατακλι τ.
- l. 16. Σφαδάζει, β. δυ Σ. β. δυθανατοῖ. χ. ¹⁰⁾
θανατ̃, χ.
- l. 13. Σφαδάν, σ. κατα Σφαδανόν. σ. καταπλη-
πληκτικῶς. κτικόν.
- l. 15. Σφαιραγεῦντο, ε. Σφαιραγεῦντο. ε.
Σφαιριδόν, π. Σφαιρηδόν. π.
- c. 1321. l. 13. Σφαλεῖεν, α. Σ. α. ψευθεῖεν.
ψευθεῖην.
- l. 23. Φαλλός, ε. — μο Σφαλλός. ε. — μολύβδι-
λυάδεν, ε. νον, ε. ¹¹⁾
- c. 1322. l. 3. Σφαραγγές, σ. Σφαραγγεῖ. σ.
- l. 15. Σφεδανῶν, φ. — ἐ Σ. φ. — ε. α. ¹²⁾
πεσπευμένων, α.
- l. 20. Σφειλλόν, λ. Σφειλόν. λ.
- c. 1323. l. 2. Σφενδόναιαν, Σφενδόναν. σ.
σ.
- l. 8. Σφετερίζει, ε. — Σφετερίζων. ε. — κεχη-
χηνῶς. νῶς.

c. 1323.

8) Correctionem typhotheta non observavit. Cf. VV. DD.

9) In impressis: οἱ δὲ τοῦ ο. omisso articulo τό.

10) In δυθανατ̃ exitum delevit.

11) In Φαλλός primam litteram praefixit.

12) Perperam in Ald. ἐπεσπευμένον. Cf. VV. DD.

- c. 1323. l. 16. ΣΦήσι, τ. ΣΦῆσι. τ.
Σφήκεια, ἢ Κ. Σφηκεία. ἢ Κ. ¹³⁾
- c. 1324. l. 5. ΣΦηκισμός, ε. Σ. ε. — εἰρημένος — βομ-
— εἰρημένων — βομ. βῶν. ¹⁴⁾
— ὠν.
- l. 13. ΣΦηκός λ. — λόφου Σ. λ. — λόφου οὐράν.
ὄραν.
1 ΣΦῆ, παλεῦσαι, κ. σΦῆ- ΣΦῆλαι. σ. κ. σ. ¹⁵⁾
λαι.
- c. 1325. l. 5. ΣΦήττιοι, δ. Σ. δ. — φ.
— φυλῆς.
[Σφι, ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς.]
Σφίεται, σ. Σ. σ.
- c. 1326 l. 7. Σφραγιδονυχάρ- Σφραγιδονυχαιργοκομή-
γους, κομήτας τ. — τας. τ. — ὄνυχας
ὄνυχας λίθους κ. λευκούς κ. ¹⁶⁾
- l. 16. Σφριγᾶ, π. — πλή- Σ. π. — πλήρης — κ. ¹⁷⁾
ρεις — καπριᾶ.
- l. 19. Σφριγόντα, ἐπαιρο- Σφριγῶντα. ἐπαιρομένοι.
μένα, ι. ι.
- c. 1327. l. 6. ΣΦυρά, τ. — ἦ Σ. τ. — ἦ ἢ παρά τισι λ.
ἢ ὑπὲρ τισι λ.
ΣΦυράδες, τὰ διαχω- Σ. τὰ διαχωρήματα τ.
ρίσματα τ.
Σφυλίλατος, σ. Σφυρήλατος. σ.

c. 1327.

13) Praeferendum est ΣΦήκεια, probantibus VV. DD.

14) In βομ. ὠν litteram erasit.

15) Ultimum σΦῆλαι praecedentis ΣΦῆ correctio fuit. Cf. VV. DD.

16) Vocem ex Aristophane restituit. Cf. VV. DD.

17) Perperam in Ald. ceterisque edd. καπριᾶ.

- c. 1327. l. 6. Σφυρήματα, τ. — ἵπποτροφικά.
Σφυρήματα: τ. — ἵππο-
τροφικά γεγραφό-
σι. ¹⁸⁾
- l. 17. Σφῶ, υ. ἡ ὑμᾶς.
[Σφῶϊ, τῆς ἑαυτῶν.]
Σφῶε, ε. Σ. υ. ἡ υ.
Σ. ε.
- c. 1328. l. 12. Σχανδές, τ. Σχανδές. τ.
— l. 16. Σχαστήρια, ο. — Σ. ο. — καὶ μέρος τι ε.
καὶ ἴμερός τι ε.
- l. 19. Σχεδιά, μ. — οὐ. Σ. μ. — οὕτω π.
τως π.
- c. 1331. l. 8. Σχήσας, ε. Σχήσων. ε.
— l. 15. Σχίζης, σχίζαις, Σ. σχίζαις.
σχίδαζε, τὰ ξύλα.
Σχίδαζε. εἰς τὰ ξ. ¹⁹⁾
- l. 20. Σχίζεσι, σ. Σχίζαισι. σ.
- c. 1332. l. 5. Σχίνον δ. — λευ. Σ. δ. — λευκαίνειν τ.
κέν τ.
- l. 18. Σχοϊάντο, π. ἐπί- Σχοϊάτο. π. ἐπίσχοιεν.
σχοϊαν.
Σχοϊήτε, υ. ὑπολάβοι- Σ. υ. ὑπολάβητε.
τε.
- c. 1333. l. 1. Σχοινίην Φωνήν, Σ. φ. τ. ²⁰⁾
τ.
Σχοίννος, η. ὑδρείας κα- Σ. η. — ὑδρείας καθιᾶσιν.
ταθίασιν.

c. 1333.

18) Adnectitur a Mufuro: γεγραφόσι.

19) Male correxit et separavit, nam σχίδαζε depravatum
est ex correctione: σχίδα. nec a praecedentibus dis-
jungi debet; scribendum igitur: σχίζαι, τὰ ξύλα.20) Perperam in impressis: Σχοινίην. Φωνήν τ. Cf. VV.
DD.

- c. 1338. l. 14. [Ταβέρνων,
πανδοχέων.]
Ταγαῖος, ὁ ε. T. ὁ ε. 3)
- c. 1339. l. 5. Ταγηνία, π. τι- T. π. τηγάνων — στέαρ
γανῶν — στέας — — σησάμη, τ.
σάμη, τ.
- l. 21. Τατθίον, μ. τιτθί- T. μ. τ.
ον.
[Ταῖ δ' εχθόνα, ταῖν
ταῖς.]
Ταῖη, δ. †
Ταῖης. δ.
- c. 1340. l. 6. Τακερόν, τικτόν, T. τηκτόν. σ.
ο.
- l. 10. Τακτονίτου, τ. — T. τ. — τὸ ἐνταῦθα κ.
τὸ ἐνθα κ.
- c. 1341. l. 4. Ταλαντιέον, β. Ταλαντιαῖον. β.
- l. 8. Τάλαντον, σ. — τε- T. σ. — τετρακοσίαν, ἢ
τρακόσια, ἢ χίλια χιλίων ε.
ε.
- l. 19. Τάλαροι, κ. — Φέ- T. κ. — Φέρων μελιηδέα
ρων μελίην δὲ ἀκαρ- καρπόν.
πον.
- c. 1342. l. 1. Ταλασεῖη, ὑ- T. ὑπομείνη.
πομείνει.
- l. 10. Ταλαβρινόν, υ. Ταλαύρινον. υ. 4)
- l. 22. Τάλλις, ἡ μ. Τάλις. ἡ μ.
- c. 1343. l. 1. Ταλύβιος, ι. Ταλθύβιος. ι.
Ταλῶς, ὁ η. Τάλως. ὁ η.
†
- l. 12. Ταμετάζαμ, μ. Ταμετάζαμ. μ.
- l. 17. Ταμείας, φ. Ταμίας. φ.

Z z 2

c. 1344.

3) Ex glossis deletis prior ita scribenda videtur: Ταβέρ-
νια. καπήλια.

4) In Ald. Ταλαύβριον culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 1344. l. 6. Ταμειούχος, Ταμιούχος. ο.
 — l. 12. Τάμνοντες, δ. — T. δ. — περιήλαύνον.
 ^{ο.}
 περιελαύνων.
 Τάμοις, τ. ποιήσεις. T. τ. ποιήσεις.
 — l. 16. Τάμωμεν, ποιήσωμεν. T. π.
 μεν.
 [Τᾶν, σὺ Ἀττικῶς, ἢ
 ταύτην, ἢ τοῦτον.]
 Τανάγρα, α. T. α. ⁵⁾
 c. 1345. l. 2. Ταναγραίων Φ. T. Φ. — παχύτητα, ὅς
 ^{ττ'}
 — παχυ, ὅς ε. ε. ⁶⁾
 — l. 7. Ταναηκέως, μ. Ταναηκέος. μ.
 — l. 9. Ταναηκότες, χαλκῶ τ. Ταναηκέϊ χαλκῶ. τ.
 κῶ τ.
 — l. 14. Τανα., ι. Ταναόν. ι. ⁷⁾
 Τάνας, π. Ταναάς. π.
 — l. 20. Τανέη, α. Ταναῆ. α.
 Τανηκῆ, ε. ἔχοντι τ. Ταναηκῆ. ε. ἔχοντες τ.
 Τανηλέος, π. Τανηλεγέος. π.
 Τανταλύζει, τ. Τανθαλύζει. τ.
 c. 1346. l. 3. Τανόδρυστος, ὁ T. ὁ τ. παρασκευαστικός.
 ^{*}
 τ. πσκευάτιος.
 — l. 6. Τανύγλωσσοι, μ. — T. μ. — ἔχοντες τ. ⁸⁾
 ἔχουσι τ.

c. 1346.

5) Intermedium Τᾶν in Τάν mutaverat.

6) Compendium male intellexit; reponendum: παχύτατον. Cf. VV. DD.

7) In Τανα., exitum delevit.

8) Male correxit, nam ἔχουσι corruptum est ex ἔχουσαι. Cf. VV. DD.

c. 1346. l. 13. Τάνύοντο, ἐξε- T. ε. ε.
τείνοντο, ἔτρεχον.

Τάνυτοδε, μωνύχιπποι
ἐπὶ τῶν οὐρῶν ἐξετεί-
νοντο διὰ τὴν λιπα-
ρίαν οντο διὰ
Φλογὸς ἩΦαίστοιο.

Τανύποδε. μωνύχιπποι.
Τανύοντο ἐπὶ τῶν οὐρῶν.
ἐξετείνοντο διὰ τὴν
λιπαρίαν. Τανύον-
το διὰ Φλογὸς Ἡ-
Φαίστοιο. 9)

Z z 3

c. 1346.

- 9) En locum, in quo criticus ingenium exerceat, nam primum a librario perturbatus est et vitiose descriptus, deinde etiam a Musuro misere dilaniatus, nec tamen horum culpa adeo depravatus, ut omnis sanandi spes amissa sit; tentemus igitur, quid ars efficere valeat. Ad solum codicis textum me converto, nam Musurus hic infra omnem criticam est. Τάνύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον est caput articuli, a quo Τάνυτοδε cum sequentibus male divulsus est. Omnia (a Τάνυτοδε usque ad finem) consistunt ex duobus exemplis ab Homero petitis, quorum prius ad ἔτρεχον pertinet, alterum ad ἐξετείνοντο. Prius ergo sumtum est ex ll. Π. 375. ubi ita legitur: — τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. unde depravatum est Τάνυτοδε, μωνύχιπποι. Posterius ad duo loca referri potest, ad ll. I. 464. et Ψ. 33. utrobique enim de suis agitur, qui per ignem protensi affiantur; textus Homericus hic est: — πολλοὶ δὲ σύες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ, εὐόμενοι τανύοντο διὰ Φλογὸς ἩΦαίστοιο. Facile jam videmus, quod ἐπὶ τῶν οὐρῶν corruptum sit ex ἐπὶ τῶν σίων, nec rarum est ου ex συ in libris scriptis. In οντο scripturam confodit; legebatur: εὐ μεταλλοῖοντο. corruptum ex Homericο εὐόμενοι τανύοντο. Interposita ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν male ex Homeri interprete intrusa sunt, nam locum, quem interpretantur, sequi debent, nec praecedere; ad Homericum θαλέθοντες ἀλοιφῇ spectat διὰ τὴν λιπαρίαν, et ἐξετείνοντο ad τανύοντο. Articulus ergo in integrum restitutus ita exaretur: Τάνύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον. — Τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. ἐπὶ τῶν σίων. Εὐόμενοι τανύοντο διὰ Φλογὸς ἩΦαίστοιο. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν.

- c. 1346. l. 25. Τανυσάμενος, Τανυσσάμενος. ε.
- c. 1347. l. 10. Τάπ.δες, τά- Τάπιδες. τάπητες.
πητες, τὰ ὄπλα τ.
- l. ult. Τάρανδος, ζῶον ἐ- Τὰ ὄπλα τ. ¹⁰⁾
λάφου, ὦ π. Τ. ζῶον ἐλάφω π.
- c. 1348. l. 3. Ταραντῖνα, α. Τ. α. — ἐδάδημοι γ.
— ἐδάδημοι γ.
- l. 9. Ταράξιππος, ο. — Τ. ο. — ὁ Πέλοψ ι.
Πέλοψ ι.
- c. 1357. l. 5. Τεθνία, γ. Τενθεία. γ. ¹¹⁾
— l. 8. Τεθωμένον, ο. Τεθωμένον. ο.
Τεθράνευμα, σ. ἀπὸ Τ. σ. ἀπὸ τοῦ θραύω.
τῶν θραυῶν.
- l. 18. Τεθυλλιαμένον, τ. Τεθυλλιαμμένον. τ.
- c. 1350. l. 1. Τάρβροθος, β. Τ. β. ἀρωγός.
ἀρωγός.
- c. 1351. l. 1. Ταρτησίασι, Ταρτησίασι. γαλαῖς.
γάλασι.
- Ταρτησός, π. — στή- Τ. π. — στήλας.
λας, συνηχῆ — τρα- Ταρφέα. συνηχῆ — τρα-
χέα. χέα.

c. 1351.

10) Bene separavit; τὰ ὄπλα τ. rel. ex margine injecta sunt. Cf. VV. DD. Nec tamen haec cum If. Vossio ejicienda vellem, nihil enim in antiquis scriptis ex bonis criticae regulis tollendum est; quae vero in Hesychio aperte spuria sunt et supposita, aut uncis includenda sunt, aut ad ordinem suis locis reponenda; sic τὰ ὄπλα τ. rel. in margine adscripta erant, ut post Τάξω infererentur, quo et salvo ordine revocari debent.

11) Eadem in codice, quae in Ald. ceterisque editionibus, transpositio; ordinem Alberti restituit. Cf. VV. DD.

- c. 1351. l. i. [Τάρφεας,] τάρ- Ταρφέσι. π. ¹²⁾
 Φέσι, π.
 — 1. 6. Τάρφη, π. — ποδός Τ. π. — σποδός — βλα-
 — βλαστ.. στός. ¹³⁾
 — 1. 19. Ταρχίσαμ, θ. Ταρχήσαμ. θ.
 — 1. ult. Τὰς οὐ τλαγαῖς, τὰς Τὰς οὐ τλατᾶς. τῆς οὐχ
 οὐχ ὑπομονητικᾶς. ὑπομονητῆς. ¹⁴⁾
 c. 1352. l. i. Τὰς οὐ Φερτέ- Τὰς οὐ Φερτᾶς. τῆς οὐ
 ρας, τὰς οὐ Φορη- Φορητῆς.
 τὰς.
 — 1. 3. Τὰ στέγη, τὰς στέ- Τ. τὰς στέγας.
 γας, [τὰς κέλλας.]
 — 1. 6. Τὰ τ' ἔοντα, τανύ- Τ. τὰ νῦν ἔντα.
 οντα.
 — 1. 11. Ταῦγε, ταῖς π. Ταῦγέταις. π.
 — 1. 18. Ταυρίδα, κ. Ταυρέη δᾶ. κ.
 c. 1353. l. i. Ταυροπόλαι, ἡ Ταυροπόλαι. ἡ Α.
 Α.
 Ταῦρος, τ. — παιδα- Τ. τ. — παιδεραστήν. κ.
 ρέστην, κ.
 — 1. 9. Ταύρω, ἡ ε. Ταυρώ. ἡ ε.
 c. 1354. l. 6. Ταφῆς, θεω- Τ. θεωροί. θ.
 ρῆς, θ.
 — 1. 10. Τάφιοι, οἱ, Τηλε- Τ. οἱ Τηλεβόαι λ.
 Βόλαι λ.
 Τάφος, τ. — κατοι- Τ. τ. — κατοικομένων
 χουμένων τ. τ.

Zz 4

c. 1354.

12) Locum bene digessit. In archetypo forte vox articuli ante *συνεχῆ* elapsa erat, quam aliquis in margine adscripsit; scriba deinde vocem in alienum locum intulit et corrupit.

13) In *βλαστ..* exitum delevit.

14) Hic et in sequenti glossa scriptura codicis retinenda est, solo *τλαγαῖς* in *τλατᾶς* mutato; nec de genitivo Dorico cogitandum est.

- c. 1354. l. 17. Ταφρεῦσαι, Τ. διορύξαι.
διορύξαι, τάφρων, Ταφών. ε. θ. ¹⁵⁾
ε. θαμβηθεῖς.
- c. 1355. l. 9. Ταχυπάλων, τ. Τ. τ. ἵππους ἔχόντων. ¹⁶⁾
ἵππους.
- l. 13. Τάως, τ. — ὄρνε- Τ. τ. — ὄρνεον, ταῶς. ¹⁷⁾
ον.
- l. 18. Τέγγεις, πληρεῖς, Τ. πληροῖς. κ.
κ.
- l. 22. Τέγε, κ. Τέγεα. κ.
- c. 1356. l. 8. Τέειν, σ. Τέιν. σ.
- l. 15. Τέθειγεν, η. Τέθειγεν. η.
Τεθελαῶτα, θ. Τεθαλαῶτα. θ.
- l. 17. Τεθειγμένον, η. Τεθειγμένον. η. ¹⁸⁾
- l. 23. Τεθειπός, πεφο- Τ. πεφοβημένον. σεσηγής.
βείηνον, σεπειρός.
- c. 1357. l. 3. Τέθμια, νομι- Τ. νόμιμα.
μα. [ζτ' ὅπιθεν εἰς
τὴν πρώτην κ' στι
τεθμός.]
- Τεθνωμένον, η. Τ. η. ¹⁹⁾
- c. 1358. l. 8. Τείδαι, ε. Τῆδε. ε.
- l. 14. Τείρεο, κ. Τείρετο. κ.
- c. 1359. l. 7. Τερχοφύλαξ, Τ. η. — Μυρρίνη.
η. — Μυρρίνη.

c. 1360.

- 15) Bene correxit et divisit. In Ald. θαμβληθεῖς culpa tyboth.
- 16) Adjungitur a Musuro: ἔχόντων.
- 17) In fine ταῶς a Musuro; perperam in Ald. ταῶς, omīsa adspiratione. Cf. VV. DD.
- 18) Lectio codicis in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.
- 19) Verba: ζητητέον εἰς τὴν πρώτην κατὰ στίχην Τεθμός. in textum ex margine archetypi illata sunt, ubi translationem vocum Τεθμός ad Τεθνωμένον aliquis notaverat.

- ε. 1360. l. i. Τέκτων, π. — Τ. π. — Φαλαγγίου.
 Φαλαγγείου.
 — l. 3. Τέλαθι, υ. Τέτλαθι. υ.
 — l. 12. Τελδαίνεν, κ. ἀ- Τ. κ. ἀξιοῦν.
 ξίου.
 — l. 14. Τελέθειεν, ὑπάρ- Τελέθειεν. ὑπάρχοιεν.
 χεεν, θάλλουεν. θάλλοιεν.
 Τέλεια, κ. — ἡ .ρα. Τ. κ. — ἡ ἱερά. ²⁰⁾
 — l. 22. Τέλειος η. — τελοῦ- Τ. η. — τελειοῦσα τ.
 σα τ.
 — l. 24. Τελειότατον, πε- Τελειότατον πετεηνον.
 τεηνόν, ἐπὶ τελεστί- ἐπιτελεστικώτα-
 κωτάτων. τον. ³⁾
 ε. 1361. l. 7. Τελεσιγέρων, Τ. παιᾶνα τὸν ἐπιτελε-
 παιᾶνα τῶν ἐπιτε- στικόν. τ.
 λεστικῶν τ.
 — l. 13. Τελεθία, θ. — Τ. θ. — Λίνδα.
 Λύνδα.
 ε. 1362. l. ii. Τελμῖν., ὁ ε. Τελμῖς. ὁ ε. ²⁾
 — l. ult. Τέλος, τ. — τοῖς Τ. τ. — τοῖς τελώναϊς.
 ἀλώναϊς.
 ε. 1363. l. 2. Τέλας, σ. — Τ. σ. — πέρατα. ³⁾
 πέρα..
 — l. 6. Τελχιτένοντες, σκλη- Τ. σκληροτραχιλοῦν-
 ροτρ. χηλοῦντες. τες. ⁴⁾
 — l. 15. Τέμενος, π. — ἡ Τ. π. — ἡ ἱερόν κ.
 ἱερός κ.
 Τεμένωρον, τ. Φύλακα, Τ. τ. φ.

Zz 5

ε. 1363.

20) In ἡ .ρα litteram expunxit; legebatur: ἡ Ἡρα.

1) Cf. VV. DD. qui glossam Homericam restituerunt.

2) In Τελμῖν.. exitum delevit.

3) Itidem in πέρα..

4) In σκληροτρ. χηλοῦντες litteram erasit.

c. 1363. l. 15. [Τέμμαι, τέ-
νει.]

Τέμματα, σ.

Τ. σ.

c. 1364. l. 2. Τέμπει, τὰ
σύνδετρα — ὄρων.

Τέμπη. τὰ σύνδετρα —
ο. 5)

[Τέμπλα, τέμπλω ἐπί-
σημα.]

Τεμποῦροι, α.

Τ. α.

— l. 7. Τεναγώδεσι, τόποι,
ε. — ὕδαρ. Τέναγος,
ν.

Τ. τόποις, ε. — ὕδαρ.
Τέναγος. ν. 6)

— l. 14. Τενέδιον β. — Τέ-
νεδος πέλεκυς —
πρᾶγμα τενέδιον π.

Τ. β. — Τενέδιος πέλε-
κυς — πρᾶγμα
Τενεδίω π.

e. 1365. l. 2. Τενθρηδῶν, ζ.
— κεντρωφόρων π.

Τ. ζ. — κεντρωφόρων π.

— l. 9. Τέννος, σ. ἐλαεινός
ε.

Τ. σ. ἐλαίνος, ε. 7)

— l. 13. Τενοτωσεῖς, νοπο-
κοπέεις, α.

Τενοντωσεῖς. νοτοκοπέεις.
α.

— l. 15. Τεόντινος, τέο —
ὄχεύων.

Τέο. τίνος.

Τεοῖο, σοῦ. Τεόν, σ.

Τέο — ὄχεύων. 8)

Τ. σοῦ.

Τεόν. σ. 9)

c. 1366.

5) Scripturam codicis exhibet Cyr. Lex. Ms. Τέμπει. μα-
ταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν
Ὀσσαν στενά· καὶ ὄλου δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενοτά-
ται διεκβολαί. Suspicaretur aliquis primam scripturam
Τέμπεα fuisse.

6) Bene divisit; Τέναγος, ν. ex margine adhaesit. Cf.
VV. DD.

7) Menda codicis nata est ex correctione ἐλαεινός ε.

8) Exemplum ab articulo male separavit. Cf. VV. DD.

9) Perperam divisit; Τεόν et sequens Τεοῖ una serie cum
praecedenti Τεοῖο scribenda sunt, suadente ordine.

- c. 1366. l. 4. Τεράστεια, θ. Τεράστια. θ.
 Τεράστειοι θ. Τεράστιοι θ.
 — l. 15. Τέρ.ν, α. Τέρην. α.¹⁰⁾
 — l. 19. Τερενέη, άπαλά, τ. Τέρενα α. τ.
 c. 1368. l. 3. Τέρνακα, τ. Τ. τ. — καυλόν.
 — καυλός.
 c. 1369. l. 5. Τέρψομαι, τ. Τέρψομαι. τ.
 Τεσσίχου, τ. Τεσσίχον. τ.¹¹⁾
 Τεστήληϊτε, τύμβω σ. Τεστηλήϊτε τύμβω. σ.¹²⁾
 — l. 13. Τετάνυτο, ε. Τετάνυστο. ε.
 c. 1370. l. 6. Τετάρτω, με^{τς} Τ. μέτρω τ.¹³⁾
 τ.
 — l. 9. Τέταχας, ε. — έ- Τ. ε. — έτύπωσας.¹⁴⁾
 τύπασας.
 Τετέων κεφαλήν, τ. Τεην κεφαλήν. τ.
 Τετέλεστα, γ. Τετέλεστα. γ.
 Τερέβινθος, π^ο 'Ιώβ. Τ. π.¹⁵⁾

c. 1371.

- 10) In Τέρ.ν duas litteras delevit; scriptum videtur: Τέρειν.
 11) In Ald. Τεσσίχον a typ. Retinendum est Τεσσίχου, aliunde exscriptum.
 12) Τεστηλήϊτε pueriliter hic injectum est ex II. Π. 457. ubi haec de Sarpedone morituro: "Ευθά έ ταρχύσουσι κυσίγγητοί τε έταμ τε τύμβω τε στήλη τε, τὸ γάρ γέρας έστὶ θανόντων. Sequens τύμβω supplementum est, forte ex margine, aut ab ipso Lexicographo claritatis causa adjectum; scribo igitur: Τε στήλη τε (τύμβω). στήλη έν τῷ τάφῳ. Interpretatio poeticam hendiadyn explicat. Cf. VV. DD. qui de hoc loco fuse differuerunt.
 13) Describi potest: μέτρον τ. Scriptura Τετάρτω ob.ordinem mihi suspecta est.
 14) In Ald. έτύπωσας culpa typ. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, praecedens έτύπωσας mendosi έτύφωσας vel έτύπασας correctionem esse.
 15) Musurus compendiorum explicationem neglexit; a ty. potheta habemus πόλις 'Ιώβ, omisso nominis compendio

- c. 1371. l. 2. Τέτευκται, κ. Τέτευκται. κ.
 — l. 4. Τετευχῆθαι, καθω- Τ. καθωπλίδαι. ¹⁶⁾
 πείθαι.
 Τετηότι, λ. Τετηότι. λ.
 Τέτηφεν, ε. Τετύφωται. ε.
 — l. 8. Τετηκότες, ο. Τετηκότες. ο.
 Τετηότι, λ. Τετηότι λ.
 — l. 15. Γέτμης, εὔρης, κα- Τ. εὔρης, καταλάβης.
 ταλάβης.
 — l. 17. Τετορέη, τρώσει. Τετόρη. τρώση. ¹⁷⁾
 — l. 19. Τετραβαρήων, πλίν- Τ. πλίνθων κ. ¹⁸⁾
 θων κ.
 — l. ult. Τετράγυον, τ. — Τ. τ. — τὸ ὄργυαῖον μ.
 τὸ ὄργυαῖον μ.
 c. 1372. l. 2. Τετράδι μ. — Τ. μ. — γενέθαι Ἡρα-
 γενέθαι κ. κλέα, κ. ¹⁹⁾
 — l. 9. Τετράδυσιν, ἀηδόνας. Τ. ἀηδόνας. ²⁰⁾
 — l. 11. Τετραελίκωπες, τ. Τ. τ. — ἔχουσαι ν.
 — ἔχουσι ν.
 — l. 14. Τετραέτηρον, τ. — Τ. τ. — τετραέννον. ²¹⁾
 τετραέννον.

c. 1372.

dio. Scribendum: πόλις Ἰακῶβ. quomodo vero Τερέ-
 βινθος dici potuerit πόλις Ἰακῶβ, VV. DD. explicant.
 Ordo docet, quod glossa infortitia fit.

16) Perperam in Ald. Τετυχῆθαι. Cf. VV. DD.

17) Bene correxit; menda nata est ex correctione: Τε-
 τ^ητόρει.

18) In Ald. ceterisque edd. Τετραβαρῆ, κ. errore typo-
 thetae, qui compendium litterarum ὠν pro accentu cir-
 cumflexo habuit. Cf. VV. DD.

19) Lacunam optime explevit. Cf. VV. DD.

20) Correxerat: ἀηδόσιν.

21) Bentleyi conjectura ex codice firmatur. Cf. VV. DD.

- c. 1372. l. 14. Τετραθέλυμνον, Τ. τ. — πτυχῶν τ. —
τ. — πτυχῶν [ὅ ἐ- ἔχον — συνεστῶς.²⁾
στι] τ. — ἔχων — συν-
εστῶς.
- l. 21. Τετρακτῆς, Π. Τετρακτός. Π.
- c. 1373. l. 2. Τετρακάωμος, Τ. μ. — τ. κ.³⁾
μ. — τεσσαῖρεν. κ
- c. 1373. l. 3. Τετραμένη, τ. Τετρεμένοι. τ.
Τετραμένα, ἀπεστρα- Τετραμμένα. ἀπε-
μένα, π. στραμμένα, π.
- l. 12. Τετραῤῥαχαι, ο. ἴ. ο.⁴⁾
- c. 1374. l. 2. Τέτρηγεν, ἐτρύ- Τέτρηεν. ἐτρύπησεν.
γησεν.
- Τετρήναι, τρήσαι. Τ. τρήσαι.
- l. 7. Τετρίζει, ε. Τετρίγει. ε.
Τέτριγε, τρίζει, [τέτρι- Τ. τρίζει.
γεν.]
- l. 15. Τέτροφε, π. — ἐ- Τ. π. — μετεώρισται.
μετεώρισται.
- l. 19. Τετρωμένος, τετρυ- Τετρωμένος. τετρυχω-
χομένος, δ. μένος. δ.
- l. 22. ΤετρυΦάλια, π. ΤετρυΦάλεια. π.
Τετρυχομένος, κ. Τετρυχωμένος. κ.
- c. 1375. l. 11. ΤεττιγοΦόρας, ΤεττιγοΦόροι. Ἀττικοί
Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς κε-
κεφαλῆς τριχῶν εἰ- φαλῆς τριχῶν ἡρ-
μένων

2) In ἔχων compendium ^κ ἔ male descriptum fuit; legendum, ut VV. DD. jam viderunt: ἔχον — συνεστῶς sub-intellecto ex Homero τὸ σάνος. Musuri mentem non perspicio; ἔχων in ἔχον mutat, et mox συνεστῶς in συνεστῶς. In Ald. ἔχων — συνεστῶς a typ. Cf. VV. DD.

3) Bene in impressis: τέσσαρες κ.

4) In Ald. Τετράρχαι culpa typ.

ρομένων χρυσοῦς τέ-
τας.

μένων χρυσοῦς τέτ-
τιγας. 5)

c. 1375. l. 22. Τετυρευμένον, σ.
— σάλακτος.

T. σ. — γάλακτος.

Τετύσκειτο, κ.

Τιτύσκειτο. κ.

Τετύσκων, ε.

Τιτύσκων. ε.

c. 1376. l. 2. Τετώμενοι, υ.

Τητώμενοι. υ.

Τευάζοντες, π.

Τευτάζοντες. π.

— l. 8. Τεῦκρον, π.

Τεῦκρον, ἢ τευκτῆρα. π. 6)

— l. 10. Τευκτοῖς, κατασκευ-
καθῆσιν.

T. κατασκευαστοῖς.

— l. 21. Τεῦξομένη, ποιήσα-
σα.

T. ποιήσουσα.

— l. 23. Τευτάζει, σ.

Τευτάζει. σ.

Τευτέζεται, τ.

Τετεύζεται. τ.

— l. ult. Τευτασμός, σ.

Τευτασμόν. σ.

c. 1377. l. 12. Τεῦχος, α.

Τεῦχος. α.

— l. 14. Τεύχοντα, σάτ-
τωντα, ο.

Τεύχοντα. σάττοντα. α.

— l. 16. Τεφρόν, σποδιόν,
φ.

T. σποδόν, φ.

Τεφρα, σ. κονία, τέφρη
κ.

T. σ. κονία.

Τέφρη κ. 7)

c. 1378. l. 4. Τέω, τ. — δυϊ-
κῶς.

T. τ. — δυϊκῶς, τεώ. 8)

c. 1378.

5) Spreta et rejecta Musuri critica scribamus: Τεττιγοφό-
ρας. Ἀττιοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰρομένων
χρυσοῦς τέττιγας. Quid simplicius aut facilius? Τεττι-
γοφόρας aliunde sic descriptum est, et subintelligitur τὰς
τριχὰς. In Ald. ἠρημένων, quod VV. DD. bona fide
conservarunt. Musurus Hefychium ex Suida interpola-
vit. Cf. VV. DD.

6) Additur a Musuro: ἢ τευκτῆρα.

7) Conjuncta divisit. Totus articulus additamentum vi-
detur ad superius Τέφρα.

8) In fine τεώ a Musuro adjungitur; confunduntur, ut fae-
pius, diversi accentus.

- c. 1378. l. ult. Τηγανίτης, Τ. α. — ὀπτόμενος.
α. — ὀπτόμενος.
- c. 1379. l. 2. Τηθαλλαδοῦς, Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμ-
τηθαμωδοῦς, ὁ γ. — ὑπό
— ὑποτιθῆ γ. — τίθη γ. 9)
- l. 6. Τήθεα, τὰ α. Τήθεα διφῶν. τὰ α. 10)
- l. 13. Τῆ ῥινῶ ἴσχετο, ε. Τῆ ῥινῶ ἴσχετο. ε. — βύρ-
— βύρσω ε. — ση ε. 11)
- c. 1380 l. 5. Τηλεδάνοι, ο. — Τ. ο. — τηλέδαπος ὁ.
τηλέδαπος ο.
- l. 8. Τηλεβόαι, οἱ Πά- Τ. οἱ Τάφιοι.
φιοι.
- l. 15. Τηλεμάχω, κ. — Τ. κ. — Τηλέμαχον ἔ-
Τηλεμάχω ἔσται ὁ στα ὁ λ.
λ.
- Τηλέπυλον, μ. — στύ- Τ. μ. — στύλους πυλῶν.
λου πύλας.
- c. 1382. l. 8. Τηνεβλατά, ε. Τήνεβλα. τὰ ε.
Τὴν ἐπιδεξίαν, π. — Τ. π. — ἐπὶ δεξιά τ.
ἐπιδεξιά τ.
- l. 14. Τὴν εὐπερίστατον, Τ. τ.
τὴν εὐκολον.
- [Τηνήδε, ἐποίησε δέ
σοι.]
- Τὴν ἠϊόνα, τ. Τ. τ.

c. 1383.

- q) Scribendum videtur: Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμωδοῦς ὁ γ. In Ald. Τηθαλλαδοῦς culpa typ. Cf. VV. DD.
- 10) Musurus διφῶν ex Poeta adjunxit. Cf. VV. DD.
- 11) Glossa divulsa est ex Il. H. 248. ubi haec de Hectorē, qui Ajacem adoritur:
Ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀπειρήσ
ἐν τῇ δ' ἐβδομῶν ῥινῶ σχέτο. —
- Scribendum itaque, subente ordine: Τῆ ῥινῶ σχέτο. Prima littera in ἴσχετο est jota dativi, quod a praecedenti ρινῶ perperam disjunctum est. Cf. VV. DD.

- c. 1383. l. 2. Τηπτέδεσε χ. Τίπτε δέ σε χ.
 — l. 11. Τῆς δὲ φ. — φύ. Τ. — φ.
 σεως.
 [Τῆς κουστωδίας, τοῦ
 συστήματος.]
 Τῆς ὑπεράσας, τ. Τ. τ.
 — l. 15. Τῆτες, ε. — πυρούς Τ. ε. — πυρούς τοὺς μ.
 καὶ μ.
 — l. 18. Τητωμένη, στερέσ- Τ. στερομένη.
 μένη.
 — l. 21. Τητωμένου, στερέ- Τ. στερομένου.
 ῥομένου.
 c. 1384. l. 3. Τηῦσίν, μ. συ- Τ. μ. σὺ δὲ τηῦσιν —
 δευσίαν — ἀρχίαν, ἀργίαν, α. ¹²⁾
 α.
 — l. 7. Τηάλλακτον, Σέλευ- Τ. Σ. παρὰ Ἐπαινέτω.
 κος παρὰ Ἐπαινέτω ἔμβασμά τι. ¹³⁾
 ἐν Βάμματι.
 — l. 9. Τιάρα, ἡ λ. — ταύ- Τ. ἡ λ. — ταύτη δὲ —
 την δὲ — ὑποκεκλη- ὑποκεκλιμένη. Η
 μένοι Η.
 Τιάρις, λ. — περιθέ- Τ. λ. — περιθέμενος κε-
 μενα κεφαλῆς, κ. φαλῆ, κ.
 c. 1385. l. 3. Τίγγα, Δ. — Τ. Δ. — κιννάβαρι λ.
 κιννάβαριν λ.

c. 1385.

12) Pro σιδευσίαν ex Od. O. 13. reponendum est σὺ δὲ τηῦσίν, ut exemplum cum articulo congruat. In ἀρχίαν prima scriptura fuit ἀρχαίαν, ut apud Homeri interpreter loco citato. Cf. VV. DD.

13) Scribendum suspicor: παρὰ Ἐπαινέτω ἐν Βάμματι. Adjectum ἐν Βάμματι lemma operis est, hucusque, nisi fallor, incognitum; Epaeneti Ὀφαρτυτικόν ex Deipnosophista notum est. Vox ipsa interpretatione caret, nisi forte in Σέλευκος lateat. Cf. VV. DD.

- c. 1385. l. 3. Τηγόνιον, εἶδος τὶ Α. Τηγόνιον, ἢ τεττιγόνιον.
 εἶδος τὶ τεττίγων
 Α. ¹⁴⁾
- l. 6. Τίγρης, π. — Φορα, ^δ Τ. π. — Φ. π. ¹⁵⁾
 π.
- c. 1386. l. 9. Τιθεβάσσειν, β. Τιθαιβώσσειν. β.
 β.
- Τιθεβώσσουσιν, ε. Τιθαιβώσσουσιν. ε.
 Τιθεβώσσουσα, τ. Τιθαιβώσσουσα. τ. ¹⁶⁾
- c. 1387. l. 2. Τιθεῖον, μ. Τιτθίον. μ.
 Τιθεῖδα, π. Τιθηδα. π.
- l. 8. Τιθίνας, τ. τιτ. άς. Τ. τ. τίτθας. ¹⁷⁾
- l. 12. Τιθήνη, τ. Τιθηνός. μ.
- l. 17. Τιθνοκόμον γ. — Τ. γ. — μέλανες καὶ κο-
 μελανίς καὶ κομήτις. μῆται.
- l. 22. Τιθίασται, τ. Τεθιαῶται. τ.
- c. 1388. l. 9. Τίλλει, ἀναπᾶ, μ. Τ. ἀνασπᾶ. μ.
- c. 1389. l. 4. Τιμάναξ, ὁ π. [‡] Τιμάναξ. ὁ π.
- l. 7. Τιμή, δ. — ἀντέκτη- Τ. δ. — ἀντέκτισις ἢ κ.
 σις ἢ κ.
- Τί μέλλει, τί βραδύνει. Τ. τί βραδύνει.
- l. 15. Τιμηρέειν, τιμηροπω- Τ. τιμηροπωλεῖν.
 λῶν.
- c. 1390. l. 10. Τινεῖν, α. Τίγειν. α.

c. 1390.

14) Interferuntur a Musuro: ἢ τεττιγόνιον — τεττίγων, Cf. VV. DD.

15) Sic Φορα in codice, unde typhotheta: Φοράει. Cf. VV. DD.

16) In Ald. Τιθαιβώσσουσι a typ.

17) In τιτ. άς litteram expunxit.

- c. 1390. l. 10. Τινυ βείομαι, τί δὴ μέλω βίου, ὅ ε. Τί νυ βείομαι. τί δὴ μέλω βιούν, ὅ ε. ¹⁸⁾
- l. 19. Τίον, μ. — ἐτίμων. Τ. μ. — ἐτίμων.
[Τίον ἐτέρων, τὰ ἀπρεπῆ.]
- Τί ἰνήσω, τ. Τ. τ.
- l. 23. Τίπτε δέ σε χρεών, τ. Τίπτε δέ σε χρεά. τ. ¹⁹⁾
- c. 1391. l. 5. Τίριος, θέρου, Τ. θέρους. Κρήτες.
Κρήται.
- l. 8. Τιρύνθιον πλίνθεμα, α. Τιρύνθιον πλίνθευμα. α.
- l. 15. Τίς δ' αὖ τοι, τί δέ σοι. Τ. τίς δέ σοι.
Τίσοι, π. Τίσι. π.
- c. 1392. l. 3. Τίς κεν, τίς ἄν. Τ. τ.
[Τίσις, τίποτε.]
- Τίσον, τ. Τ. τ.
- Τίσομαι, τιμαρῆσομαι. Τ. τ.
[Τίς γάρ, τίς δῆ.]
- Τίσουσι, τ. Τ. τ.
- l. 10. Τιταινόμενος, τ. — Τ. τ. — τεινόμενος.
τινόμενος.
- Τίταινον, ε. Τίταινον. ε. ²⁰⁾
- c. 1393. l. 6. Τικανίς, γ. — Τ. γ. — γῆ, ἦ ἦ α.
γῆ, ἦ α.
- c. 1394. l. 1. Τιτένων, τ. Τιταίνων. τ.
λδ'
- l. 3. Τιτῆναί, βασι ἦ ε. Τ. βασιλίδι ἦ Ε.

c. 1394.

18) Perperam in Ald. Τί νυ βείομαι. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

19) Correctionem typosetha neglexit. Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; scriptum videtur: Τίταινον.

- c. 1394. l. 6. Τιτθίον, τιτθῆ, T. τιτθῆ. τ. ¹⁾
 τ.
 — l. 11. Τιτόλμος, ο. Τιτόρμος. ο.
 c. 1395. l. 2. Τιτύρας, ο. — T. ο. — τιτυράδης.
 τ.
 τιτυρο.
 — l. 11. Τίφα, α. — τιφῆ T. α. — τίφειν, ε.
 ε.
 — l. 13. Τίφια, ὄρνεα, τὰ T. ὄρνεα, τὰ ε. ²⁾
 ε.
 — l. 15. Τίφος, ὁ ε. — νέα- T. ὁ ε. — νεᾶλυσ. κ.
 λυς, κ.
 — l. 18. Τιχίζομαι, σκέπο- Tειχίζομαι. σ.
 μαί.
 [Τίω, σοῦ ἢ τιμῶ, ἢ τυ-
 χῶ.]
 Tλαῖθι, υ. Tλαῖθι. υ.
 c. 1396. l. 16. Tμῆγος ἀρό- Tμῆγος ἀρότου: β.
 τῆς. β.
 Tμήθην, τ. — αὐχένες T. τ. — αὐχέν' ε.
 ε.
 — l. 22. Tμηθῆναι, τμῆξαι, Tμηθῆναι. κοπήναι.
 τ.
 Tμῆξαι. τ. ³⁾
 c. 1397. l. 1. Tμήξας, τ. Tμήξαι. τ.
 — l. 4. Tμῶλος, ο. — ποτα- T. ο. — ποταμός.
 μος, τὸ τὸ α. — ἡ Tὸ. τὸ α. — ἡμισυ οἴνο-
 μυσὶ οἴνοπεδίον — πέδοιο — ταῦτο. τὸ
 τοῦτο μὲν οὐποτε μὲν οὐποτε φύλα
 φύλατε καὶ ὄζους φ. καὶ ὄζους φ. ⁴⁾

Aaa 2

c. 1397.

- 1) In editis τιτθῆ ἅ τιτθίον disjungitur; Τιτθίον ex margine intrusum videtur.
- 2) In impressis: ὄρνεα ε. omisso articulo.
- 3) Separavit, et voci Tμηθῆναι interpretationem addidit.
- 4) Bene divisit et emendavit, nisi quod pro φύλατε scribendum esset φύλλα, ut VV. DD. notarunt; in Ald. ὄζος culpa typ.

- c. 1397. l. 19. Τὸ ἥνυστρον, Τ. μ. — μηρευκομένων.
 μ. — μηρευκομένων.
 — l. 21. Τοῖσι, οὔτοι, κ. — Τοί. οὔτοι. κ. — παρα-
 παραπληρωματικές, πληρωματικός.
 [καὶ ἀντὶ τούτοις.]
 Τοῖα, τοιαύτας, τοιάσ- Τ. τοιαῦτα, τοιάδε.
 δε.
 c. 1398. l. 1. Τοῖν, τ. — Κρη- Τ. τ. — Κ.
 τες.
 [Τοῖν, ἐκείνου.]
 Τοῖνον, δ. Τ. δ. 5)
 — l. 4. Τοῦο, τῷτο, ἢ αὐ- Τοῖο. τούτου, ἢ α.
 τῷ.
 [Τοῖοι, τοιοῦτοι, ἀγα-
 θοί.]
 Τοῖον, τ. θαυμασμοῦ. Τ. τ. — θ.
 [Τοῖος, τοιοῦτος.]
 Τοιοῖς δέ, τοιούτοις δέ. Τ. τ.
 [Τοίους, τοιούτους.]
 Τοῖξά, ο. Τ. ο.
 — l. 18. Τόκαμ, δίοκαμ. Τό κεν. δίο κεν.
 — l. 26. Τόλα, τ. Τόκα. τ.
 c. 1399. l. 5. Τοπολυπεύσας, Τολυπεύσας. κ.
 κ.
 — l. 17. Τὸ μελαίνδρουο, τ. Τ. τ. — μέλαν δρουο εἰς
 — μελαίνδρουο εἰς ἢ μέ- δύο μέρη λόγου —
 γ' πτ ἄσηπτον δ.
 ρη λο — ἄσι δ.
 — l. 25. Τομία, τ. — σφά- Τ. τ. — σφάζοντες ο.
 ζοντα ο.
 c. 1400. l. 7. Τὸν ἀφ' ἱεράς, Τ. γραμμῆτις ἐν τῇ παι-
 γραμμῆτις τῇ πι- δία τ.
 δία τ.

c. 1400.

5) Pro Τοῖν correxerat Τοῖο,

- v. 1400. l. 12. Τονθορύζει, T. α. — τονθορίζει. τ. 6)
 α. — τονθρίζει, τ.
 — l. 14. Τόνθων, π. — νο- T. π. — νωτιαίου κ.
 τιβίου κ.
 — l. 22. Τόν σόν, τ. — τερ- T. τ. — τέρμονα, τ.
 τρέμονα, τ.
 — l. ult. Τοξιούβονος, τ. Τοξίου βονός. τ.
 c. 1401. l. 11. Τόξου πήχυ, Τόξου πήχυν. τ.
 τ.
 — l. 15. Τόσσα μέμηλε, τ. Τόσσα μέμηλε. τ.
 Τὸ ὄσον ε. — δύναμιν. T. — δύναμιν τὴν ἐμήν. 7)
 — l. 21. Τὸ πάριθεν, τ. T. τ. — τούτου.
 — τούτου. τὸ παρ- Τὸ παρὲν εὐτίθεσα. π. 8)
 οῦν εὐτίθεσο, π.
 c. 1402. l. ult. Τορνώσας, τ. T. τ. — περιγράψας.
 — περιέγραψεν.
 c. 1403. l. 7. Τορόν τι, ὀ- T. ὀξύ.
 ξεία.
 c. 1404. l. 14. Τοῦθρον, τὸν T. τοῦθρον. τὸ ἄρθρον.
 ἄρθρον.
 c. 1405. l. 4. Τράγαμ., A. Τράγαμ. A. 9)
 — l. 13. Τραγικής, τ. Τραγική. τ.
 c. 1406. l. 6. Τραγωδός, χ. T. χ. κωμωδός.
 κωμωδός.
 [Τρακτεύει,] μηχανά-
 ται.
 [Τακτωρία, μηχανουργία.]

6) Posteriori loco reponendum: τονθρίζει. teste Oppiano. Cf. VV. DD.

7) In fine τὴν ἐμήν adjunxit, praecedente ἐπ' ἐμοί.

8) Bene sejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

9) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: Τράγαμ, A.

- c. 1406. l. 6. Τραλλεῖς, ὁ. Τράλλεις. ο. ¹⁰⁾
 — l. 11. Τράμις, τὸ ῥήμα τ. τὸ ῥήγμα τ.
- c. 1407. l. 6. Τραπεζῆς, ο. Τ. ο. — λῦσις τῆς τ.
 — λῦσις τις τ.
- Τραπεζίας, π τ. — Τ. περὶ τ. — τρεφομέ-
 τρεφομένους. νους. ¹¹⁾
- l. 21. Τραπεζίτην Π. — Τ. Π. — τὴν Μενελάου.
 τὸν Μενέλαον.
- c. 1408. l. 1. Τραπελιζόμενος, Τραπελιζόμενος, ἢ τρο-
 σ. παλιζόμενος. σ. ¹²⁾
- l. 5. Τραπέοντο, ε. παρὰ τ. τ. ε. παρὰ τὸ τ.
- l. 18. Τρατικόν. θ. Τραγικόν. θ.
- l. 21. Τραυλός, ψ. — Τ. ψ. — βεβλαμμένος.
 βεβλαμένος.
- c. 1409. l. 5. Τράφαλλος, Τ. ὁ χ. τραφαλλίδα, καὶ
 ὁ χ. — τραφαλλί- τροφαλλίδα. ¹³⁾
 δα.
- l. 15. Τραφερὰ, ξ. Τραφερά. ξ.
- l. 18. Τραχίης, ἦ ν. Τραχίν. ἦ ν.
- c. 1410. l. 5. Τρεῖς ἕκαστον Τ. — ἕδος γὰρ ἦν τ. —
 α. — ἕδος γὰρ ἦν [ἐν ἀπόπλουν.
 τοῖς]τ. — ἀπόπλουν. Τρεῖς θεοί. π. ¹⁴⁾
 τρεῖς θεοί π.

c. 1411.

10) Musurus μηχανῶται confodere oblitus est, ideoque a tyrotheta cum praeced. articulo junctum fuit. Cf. VV. DD. In sequentibus Τακτωρία vitiose pro Τραντωρία, docente ordine.

11) In impressis παρὰ τ. emendantibus VV. DD.

12) Additur a Musuro: ἢ τροπαλιζόμενος. Cf. VV. DD.

13) Itidem a Musuro: καὶ τροφαλλίδα.

14) Bene divisit; male vero ἐν τοῖς delevit, excidit enim ἐναγίσμασι, aut simile quid; legi etiam potuisset: ἐν τοῖς χροῖς. Cf. VV. DD.

- c. 1411. l. 6. Τρησμοστικτὰς Τ. κ. ἀπό τ.
κ. ἀντί τ.
- l. 13. Τρησῶνα, δ. Τρηῶνα. δ. ¹⁵⁾
Τρητοὶ λ. — ἀλόβατα Τ. λ. — ἀλόβα. τὰ γ.
- l. ult. Τρητόν ε. — τὸ ἄ- Τ. ε. — τὸν ἄγγριον ε. ¹⁶⁾
γγριον ε.
- c. 1412. l. 6. Τρη, κ. Τρία. κ. ¹⁷⁾
Τρία Θ. — Θηραμένου Τ. Θ. — Θηραμένους ε.
ε.
- l. 10. Τριανατῆρες, α. — Τ. α. — ἀροτριούντες.
ἀροτριούντος.
- l. 18. Τριάκοντα, οὕτω ε. Τ. οὕτως ε.
Τριακόντερι, πλοῖα ὑ- Τριακόντεροι. π. ὑπὸ τρι-
ποληκοπελατούμε- ἀκόντα κωπηλα-
να. τούμενα. ¹⁸⁾
- c. 1413. l. 2. Τριάς, τησι- Τριάς Στησιχόρου ε. ¹⁹⁾
χόρου ε.
- l. 5. Τρίβαλλοι, σ. — Τ. σ. — θωπευτικῶς —
θωπευτικούς — τρι- διατρίβοντας, κ.
βοντας, κ.
- c. 1414. l. 9. Τριγλήξεν, κ. Τριγλίξεν. κ.
- l. 11. Τριγκῶσαι, φ. Τριγκῶσαι, ἢ θριγγῶσαι.
φ. ²⁰⁾
- l. 16. Τριγές, τρηγών. Τ. τρηγών.

Aaa 4

c. 1415.

15) In archetypo forte: Τρηῶνα. Exinde: Τρησῶνα.
Scripturam Τρηῶνα ordo exigit.

16) In Albertina: τὸ ἄγγριον ε. emendante If. Vossio.

17) Prima scriptura fuit Τρί.

18) Scriberem: ὑπὸ λή κωπηλατούμενα. duce codice.

19) Voces antea indistinctas librarius male secrevit; repo-
nendum: Τρία Στησιχόρου ε. probantibus VV. DD.

20) Adjungitur a Musuro: ἢ θριγγῶσαι.

- c. 1415. l. 4. Τριήμερος, θ. Τ. θ. — Λακώνων.
— Λάκωνες.
— l. ult. Τρίκκος, ο. — ἀπὸ Τ. ο. — ὑπὸ Ἠλείων.
Ἠλείων.
- c. 1416. l. 4. Τρικόρινθος, α. Τρικίρινθος. α. ¹⁾
— l. 9. Τρικτεῖρα, θ. Τρικτεῖρα, ἢ τριττύα.
θ. ²⁾
— l. 11. Τρίκτυα, τ. Τρικτύα. τ.
Τρικτῆς, μέρ. . Φ. Τριττύς. μέρος Φ. ³⁾
— l. 16. Τρύλλιστος, π. Τρίλλιστος. π.
- c. 1417. l. 3. Τριμηταγωνισ- Τριταγωνιστής. ὁ τ. α. ⁴⁾
στής, ὁ τρίτος α.
— l. 5. Τρίμμε, Φοβεῖται με. Τρεῖ με. Φοβεῖται με.
με.
- l. 13. Τριόπην, τ. Τριώπην. τ.
— l. ult. Τριόροχος, εἶ ι. Τριόροχος. εἶδος ι. ⁵⁾
- c. 1418. l. 5. Τριπλάκα, π. Τρίπλακα. π. — τρι-
— τριπτυχῶν, τ. πτυχον, τ.
— l. 11. Τρίπολι, τ. Τρίπολον. τ.
— l. 16. Τρίπους, λ. — ἐ- Τ. λ. — ἐχρῶντο δὲ αὐ-
χρῶντο δὲ αὐτὸ ε. τῶ ε.
- c. 1419. l. 4. Τρισαλιτήριος, Τρισαλιτήριος. α.
α.
Τρισῆξ, ν. Τρεῖς ἕξ. ν.
— l. 12. Τριστάτα, οἱ περὶ Τ. οἱ περὶ χ. ⁶⁾
χ.

c. 1419.

1) Vesselingii conjecturam (Τρικόρινθος) scriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.

2) Supponitur a Mufuro: ἢ τριττύα.

3) In μέρ. . exitum delevit. Scribendum: Τρικτύς. ex ordine. Cf. VV. DD.

4) Mendosum Τριμηταγωνιστής oritur ex ^{τρι} μεταγωνιστής. Ad ordinem legeretur: Τριμηταγωνιστής.

5) In εἶ compendium neglectum fuit.

6) Cyr. Lex. Ms. Τριστάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασι-
λέως, τοὺς ἔχοντας ἀνὰ λογχὰς ἐς τρεῖς κατὰ χεῖρα.

(For-

1419. l. 12. Τριστιχῆ, ε. Τριστοιχεί. ε. 7)
 Τρίττα, ο. — ἄνομά- Τ. ο. — ω.
 ζετο.
 [Τριταγωνιστής, ὁ τρί-
 τος ἀγωνιζόμενος.]
 Τριτάτη, τ. Τ. τ.
 Τριτάια, π. — κτι- Τ. π. — κρίσιν. τ.
 στήν. τ.
- ε. 1420. l. 8. Τριτημόριον, ε. Τ. ε. — Ἀργείου. 8)
 — ἄρ.
 Τριτογένεια, ἡ τὸ τρεῖν Τ. ἡ τὸ τρεῖν ἐγγενῶσα
 ἐν γεννῶσα τ. τ. 9)
 Τριτογενής, ε. — ἐν γεν- Τ. ε. — ἐγγενῶν — ἡ
 νῶν — ἡ τὸ περὶ τ. τῶ περὶ Τ.
- ε. 1421. l. 4. Τριτοπηλὶς, σ. Τ. σ. — πεπιληῖσαι κ.
 — πεπηδεῖσαι κ.
 Τρίτος, κ. — ἐκέρνον- Τ. κ. — ἐκίρνωντα κ.
 το κ.
- ε. 1422. l. 8. Τριχάν, ἡ τ. Τριχάνη. ἡ τ.
 — l. 13. Τριχην, τ. Τρίχηνον. τ.
- ε. 1423. l. 6. Τριχοκόμος, Τ. τριχῶν ε.
 τρίχας ε.

Aaa 5

c. 1423.

(Forte, ut apud Hesychium: τοὺς ἔχοντας ἀνὰ τρεῖς λογχὰς κατὰ χεῖρα.) Steph. et Theod. Lex. Ms. Τριστάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἀριστέας, τρίτης μοίρας ἄρχοντας. Glossae Mss. τῶν Ὠιδῶν. Τριστάτας. εἰς τὰς τῶν πολέμων χρείας ἄρματα ἐποίουν μεγάλα, ὡς καὶ τρεῖς χωρεῖν, ἵνα ὁ μὲν ἠνιοχῆ, οἱ δὲ πολεμῶσιν. ἡ τρίτης μοίρας ἄρχοντας. Apud Hesychium mendosum

περὶ natum est ex π, pro quo optime in Albertina παρὰ repositum est. Cf. VV. DD.

7) Perperam in Ald. Τριστοιχεί. Cf. VV. DD.

8) Musurus compendium male descripsit; reponendum: ἀργυρίου. Hic articulus praecedentis adpendix est.

9) Cyr. Lex. Ms. Τριτογένεια. Φοβερά. καταπληκτικῆ.

- c. 1423. l. 12. Τριψ. μερεῖν, Τριψημερεῖν. σ. ¹⁰⁾
 σ.
 — l. 19. Τροίζη, π. Τροιζήν. π.
 — l. ult. Τρόνα, α. Τρόνα, ἢ Θρόνα. α. ¹¹⁾
 c. 1424. l. 1. Τρόνοι, σ. — Τ. σ. — ἀρπεδόνη. α.
 ἀρπεδόνη, α.
 — l. 16. Τρόπηκος, μ. — Τ. μ. — τρόπηξ. ο.
 τρώπηξ, ο.
 Τροπικότερον, θ. Τροπικώτερον. θ.
 c. 1425. l. ult. Τροφημ., δ. Τροφίμη. δ. ἢ μήτηρ. ¹²⁾
 ἢ μήτηρ.
 c. 1426. l. 2. Τρόφι, τ. μετὰ Τ. τ. μέγα. πολλόν τε,
 πολλῶν τέτροφι κῦ- τρέφι κῦμα. γέγο-
 μα γέγονε δὲ [ἦ] κα- νε δὲ κατὰ ἀποκο-
 τὰ ἐπικοπήν τ. πὴν τ. ¹³⁾
 — l. 6. Τρόφισμον, ο. — δα- Τ. ο. — δακτύλιον.
 κτυλίω.
 Τροφόντα, ε. Τροφόντα. ε. ¹⁴⁾
 — l. 9. Τροφισύται, παχύ- Τ. π.
 νεται.
 [Τροφόντα, εὐτραφῆ
 καὶ μεγάλα.]
 Τροφοί, α. Τ. α.
 c. 1427. l. 7. Τροχίας, πο- Τ. πορείας α.
 ρίας α.

c. 1427.

10) In Τριψ. μερεῖν litteram delevit.

11) Adjicitur a Musuro: ἢ Θρόνα.

12) In Τροφημ., exitum delevit. Correctionem ἢ μήτηρ typhotheta non animadvertit. Cf. VV. DD.

13) VV. DD. ex II. A. 307. Πολλόν δὲ τρέφι κῦμα scribunt; cum Musuro Πολλόν τε τρέφι κ. praeferrem. Comma post Πολλόν τε errore calami positum videtur, nam major distinctio post μέγα indicat, quod πολλόν τε cum exemplo connectendum voluerit.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Τροφόντα.

c. 1427. l. 13. Τροχ'..σαι, τ.	Τροχόωσαι. τ. ¹⁵⁾
c. 1428. l. 11. Τρυγητός, ὑ- ληστής.	Τ. ὑλιστήρ.
c. 1429. l. 14. Τρυσίππιον, τ. — τρυσίππιον, τ.	Τ. τ. — τρυσίππιον. τ.
c. 1430. l. 1. Τρυφαλίδες, τ.	Τρυφαλίδες, ἢ τροφαλ- λίδες. τ. ¹⁶⁾
— l. 18. Τρῶα, ἀρπεδώνη.	Τρῶα. ἀρπεδώνη.
— l. 20. Τρωγάλιον δ.	Τρωγάλιον δ.
c. 1432. l. 7. Τυκτὴν κακόν, τ.	Τυκτὸν κακόν. τ.
— l. 11. Τύλλα, ε.	Τύλα. αἰ ε.
c. 1433. l. 2. Τυμβωρύχος, λ.	Τυμβωρύχος. λ.
— l. 14. Τύνη, ἐντύπεις, π.	Τ. ἐντυπᾶς, π.
c. 1435. l. 1. Τυπεῖ, π.	Τυποῖ. π.
— l. 10. Τυρβασία, χ. — αἰθυραμβικῶν.	Τ. χ. — ἡ θυραμβι- κῶν. ¹⁷⁾
— l. 13. Τυρβησις, ἡλίβα- τὸν ἀέρα. Τυρεῖν, τ.	Τυρβησιν. Ἡλεῖοι τὸν ἀ- έρα. ¹⁸⁾ Τυρεῖν. τ.
c. 1436. l. 1. Τυροκν.στῆς, σ.	Τυροκνηστis. σ. ¹⁹⁾
— l. 5. Τυρβηνικός, σ. — οὐ...ν κ.	Τυρβηνικά σ. — οὕτως κ. ²⁰⁾

c. 1437.

15) In Τροχ'..σαι duas litteras erasit.

16) Subjungitur a Musuro: ἢ τροφαλλίδες. Cf. VV. DD.

17) Male correxit, nam prima scriptura fuit διθυραμβικῶν, quod et Alberti in textum adsumsit, emendantibus VV. DD. ΔΙΘ in ΑΙΘ transiit.

18) Temere textum codicis corruptit; retinendum: ἡλίβατον ἀέρα. Post Τυρβησις aliquid forte intercidit.

19) In Τυροκν.στῆς litteram confodit. Cf. VV. DD.

20) In οὐ...ν duas litteras deleuit; scriptum videtur: οὕτιν.

- c. 1437. l. 11. Τυφλότερος, Τυφλότερος ἀσπάλα-
σπάλαξ, τ. κοσ. τ.
— l. 19. Τύφω., ἐνὶ τῶν Τυφωῆ. ἐνὶ τῶν γ.
γιγάντων.
[Τύφουμεν, βρέχεν.]
Τυφάευσ, θ. Τυφάευσ. θ. 1)
c. 1438. l. 2. Τύφωνος, πυρ- Τ. πυράδους δ.
ράδους δ.
— l. 15. Τυχόν, ω. — λά- Τ. ω. — λάχοι. ἢ π.
χεσ, ἢ π.
— l. 19. Τύχων πυλῶν, τ. Τύχων πυλῶνα. τ.
c. 1439. l. 8. Τῶ κε, οὕτως Τ. ο.
γ.
Τῶ κε λάχον, οὕτως Τ. οὕτως γὰρ ἀν' ἔλαχον.
γὰρ ἀν' λάχον.
— l. 13. Τῶν μὴ σύγγε μύ- Τῶν μὴ σύ γε μῦθον ε.
θων, ε.
Τῶν δὲ πάροιθεν, π. Τῶν δὲ πάροιθε. τῶν π.
Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρ- Τ. τῶν ἀρχίντων ἐν τῶ
χόντων ἢ τῶν δήμων. δήμῳ.
— l. 20. Γωνολβεύς, τὸ κα- Τῶν ὀλβιον. τὸ κακόδαι-
κοδαίμων. μον. 2)
c. 1440. l. 2. Τῶν πτήλων, Τῶν πτίλων. τ.
τ.
Τῶν τριῶν ἐν, Θ. — Τ. Θ. — δ.
δρώντων.
[Τῶοι, οἵτινες αὐτοί.]
[Τῶ ὄητοι, τῆ ἀληθείᾳ.]

c. 1440.

1) In Τύφω.. exitum delevit; emendaverat: Τυφῶνι. quod a typhotheta posteriori emendationi adjunctum est, unde in Aldina: Τυφωνῆ. Τυφῶνι, ε. operarum errore Τυφωνῆ pro Τυφωῆ posito. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τῶ νόλβιον errore typhothetae, qui spiritum lenem pro circumflexo habuit, vocemque divisit. Cf. VV. DD.

ε. 1440. 1. 2. Τῶπιν, μ. δε- καχοῖνικον.	Τ. μ. δ. 3)
[Τῶ πόδε, τοὺς πόδας, δυϊκῶς.]	
Τῶ ῥα, δ.	Τῶ ῥα. δ.
Τῶς, ο. ὁμοίως.	Τ. ο. ο.
[Τῶ, τὸ ἐντεῦθεν.]	
Τῶ φύσαντι, [ἢ τῶ φύν- τι,] τ.	Τῶ φύσαντι. τ.
Τῶ χορτᾶν, τῶν σίτων ὑποστελλοῦ.	Τῶν χορτῶν. τ. — ὑπο- στέλλου. 4)

Υ

Υ

— 1. 14. Ὑακίζει, οἱ εἰς τ.	† Ὑακίζει. οἱ εἰς τ.
ε. 1441. 1. 3. Ὑαλὲν, λ. ὑαλί- ζων.	Υ. λ. ὑαλίζον.
— 1. 7. Ὑάλικος κώμη Δ.	Ὑάλικος κῶμος. Δ.
— 1. 9. Ὑαλο. ἐν, δ.	Ὑαλόεν. δ. 5)
Ὑαλόν, λ. — ἡλίθιος τίμιος.	Υ. λ. — ἡλίθιον τίμιον.
— 1. 14. Ὑανέοος, ε.	Ὑάνεος. ε.
Ὑανεῶς, τ.	Ὑανέως. τ.
— 1. 17. Ὑαξ, π.	Ὑαξ ἢ οἶαξ. π. 6)
Ὑαργίδες, α. — ἀργιαί.	Υ. α. — Ἀργεῖαι.
Ὑασιν, υ.	Ὑιάσιν. υ.
Ὑββαλεῖ, υ.	Ὑββαίλει. υ.
— 1. ult. Ὑβλήτης, μάντης.	Υ. μάντις.

C. 1442.

3) Pro priori Τῶσι scripserat Τῶ οἱ.

4) Retinendum: Τῶ χορτᾶν. aliunde enotatum. Correctionem ὑποστέλλου typosetha non observavit. Cf. VV. DD.

5) In Ὑαλο. ἐν litteram erasit.

6) Additur a Musuro: ἢ οἶαξ.

- c. 1442. l. 2. Ὑβλιόν, τ. — Υ. τ. — ὕβος, κ.
ἤβος, κ.
— l. 18. Ὑγιούν, τὸ σαρκούν, Υ. τὸ σαρκούν. κ.
κ.
- c. 1443. l. 3. Ὑγρὸν ἔλαιον, Ὑγρὸν ἔλαιον. διὰ τ.
[ὁ καταφερῆς] δια
τ.
- l. 9. Ὑδαίν, α. Ὑδαίν. α.
Ὑδαρι., υ. Ὑδαρια. υ. 7)
- l. 19. Ὑδαῖν, υ. [αἰδαῖν,] Υ. υ. ἀδειν. λ. 8)
ἀδειν, λ.
- l. 24. Ὑδνόφυλλο., ἡ ε. Ὑδνόφυλλον. ἡ ε. 9)
- c. 1444. l. 5. Ὑδράν., εἰς θ. Ὑδράνα. εἰς θ. 10)
- l. 7. Ὑδρανός, ὁ ἀγνω- Υ. ὁ ἀγνιστής τ.
στής τ.
- l. 11. Ὑδρεῦσαν, υ. Ὑδρεύουσαν. υ.
- l. 18. Ὑδρηναμένη, λ. ἢ Υ. λ. ἢ περιεβράμμένη, ἢ
περιραμένη, ἢ υ.
Ὑδρήναδα, λ. περιρα- Υ. λ. περιράναδα. 11)
νάδα.
- c. 1445. l. 3. Ὑδρουσα, .. ἕως Ὑδρουσα. ἡ Κέως οὕτως
οὕτω ε. ε. 12)
- l. 7. Ὑδωρ καὶ γ. — δια- Υ. — διαλυθεῖτε καὶ
λυθεῖτε καὶ ἀπο- ἀποθάνοιτε.
θάνοιθε.
- l. 10. Υει, β. χειμάζει. Υ. β. χ.
[.ει, ῥω.οιω.]

c. 1445.

7) In Ὑδαρι., exitum delevit.

8) Ejectum αἰδαῖν antiqua scriptura est, correctione ἀδειν adposita.

9) In Ὑδνόφυλλο., ultimam litteram expunxit.

10) In Ὑδράν., exitum delevit; correxerat: Ὑδρανός.

11) Perperam in Ald. περιάνασδα.

12) In .. ἕως duas litteras delevit; solam priorem agnosco:
ὁ. ἕως. Cf. VV. DD.

- ε. 1445. l. 10. Ὑελος, ὕαλος. Υ. υ. ¹³⁾
 [Ὑεν, εὕρεν.]
 Ὑες, χ.
 Ὑεσι, σ.
 Ὑελέψης, ὕελο.. Υ. ὕελοτέχνας. ¹⁴⁾
 — l. 16. .ετής, ὀ α. Ὑετής. ὀ α. ¹⁵⁾
 — l. 20. Ὑή, ἡ Σ. ἀπὸ τῆς Υ. ἡ Σ. ἀπὸ τῆς ὕσεως.
 ..σεως, κ. κ. ¹⁶⁾
 — l. 22. Ὑησον, σάλευσον. Υ. σάλευσον.
 .ητα, υ. Ὑητα. υ. ¹⁷⁾
 c. 1446. l. 2. Ὑα, υ. Ὑια. υ.
 Ὑας, τ. Ὑιας. τ.
 — l. 6. Ὑιδῆν, υ. θυγατέ- Υ. υ. θυγατέρας.
 ραν.
 — l. 11. Ὑες Α. Ὑιες Α.
 — l. 14. Ὑιλη, ὀμῆλος. Υ. ὀμιλος.
 — l. 23. Ὑλαγμοί, β. Ὑλαγμός. β. ¹⁸⁾
 c. 1447. l. 1. Ὑλαεῖ, θ. Ὑλάει. θ.
 — l. 6. Ὑλακόμωροι, α. — Υ. α. — μεμορημένοι —
 μεμορημένοι — ἴσον ἴσον τῷ π.
 τὸ π.
 Ὑλακτιθέντων, φλυα- Υ. φλυαρηθέντων.
 ριθέντων.

c. 1447.

- 13) Glossam intermediam delendo Musurus ita commaculavit, ut integra legi nequeat; solae litterae, quas enotavi, clarae sunt.
- 14) In ὕελο.. compendium superscriptum delevit.
- 15) Primam litteram a librario omisiam voci praeposuit.
- 16) In ..σεως duas priores litteras delevit; scriptum videtur: ευσσεως. Accentum non video.
- 17) In .ητα primam litteram praefixit, at signum divisionis omisit, quod causa fuit, cur typhotheta haec cum praecedentibus conjunxerit. Cf. VV. DD.
- 18) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum videtur: Ὑλαγμοί.

- c. 1447. I. 11. Ὑλαον, ὕλα-
κτοῦ. T. ὕλακτου.
- I. 13. Ὑλας, κ. καὶ ἄνοι, κ.
T. κ. καὶ ἀνθρώποι. κ.
- c. 1448. I. 6. Ὑλί.ροι, τ. Ὑληωροί. τ. ¹⁹⁾
Ὑλήτης, ο. Ὑλήτης. ο.
- I. 9. Ὑλλει, τὰ πρὸς κάσ-
σωσι δ. Ὑλία. τὰ πρὸς καττύ-
μασι δ. ²⁰⁾
Ὑλλέες, ο. Ὑλλέες. ο.
- I. 15. Ὑλοισχθύονεντι, ο. Ὑλω ἰχθύονεντι. ο.
Ὑλομανεῖς, ὁ τ. Ὑλομανής. ὁ τ.
- I. 19. Ὑλωρός, υ. Ὑλωρός. υ.
Ὑμα, ὑμέτερα... T. ὑμέτερα. ¹⁾
- c. 1449. I. 5. Ὑμέναιος, ε. — ὕ-
μέναιος [ἀπὸ τοῦ ἡ-
μήσης παιδός, ἢ] ἀπὸ
τ. T. ε. — ὑμέναιος, ἀπὸ τ.
- I. 8. Ὑμήττης, ἐν Ὑμήτ-
τη, ὁ Ἀπόλλων τ. Ὑμήττιος. Ἀπόλλων ὁ ἐν
Ὑμητῶ τ.
- I. 12. Ὑμμῆρος, ὄρος ἀτ-
τικῶ. Ὑμμητός. ὄρος Ἀττι-
κόν. ²⁾
- I. 15. Ὑμνίον, τ. — Διο-
νύσιον. T. τ. — Διόνυσον. ³⁾
- I. 22. Ὑνναρεὺς, Ζεὺς ἐπὶ
τ. T. Ζεὺς ἀπὸ τ.
- I. ult. Ὑννή, α. — ὕννης
ο. T. α. — ὕννης ο.

c. 1450.

19) In Ὑλί.ροι litteram erasit.

20) In Ald. junctim: προσκαττύμασι. errore typ.

1) Post ὑμέτερα vocem deleuit, quae ob lituram dignosci nequit.

2) In ἀττικῶ. exitum deleuit.

3) Citatur Διονύσιος, teste codice; de Dionysio nequam hic fermo. Cf. VV. DD.

- c. 1450. l. 3. Ἐν τετραστάσιαν, κατεαγέν σαλαμήνιος. Ἐν τετραστάσιαν. κατεαγέν Σαλαμίνιος. †
- l. 6. Ἐλλός, τ. Ἐ. τ. 4)
- l. 12. Ἐσκιαμῆς, μῆνι. Ἐ. μῆνι, α.
- l. 21. Ἐπαῖ, π. — ὑπό Ἐ. π. — ὑπαῖ πόδα. π.
- Ἐπαιδαῖδασκεν, υ. Ἐπαῖ δὲ ἰδεσκεν. υ.
- l. 24. Ἐπαιδράσειαν. υ. Ἐ. υ. 5)
- c. 1451. l. 14. Ἐπαντιαίης, υ. — πολεμούσης. Ἐπ' ἀντιαίης. υ. — π. 6)
- l. 20. Ἐπαπειρία, ὑπό Ἐ. ἀμαρ. Ἐπ' ἀπειρία. ὑπό ἀμαρτίας.
- c. 1452. l. 9. Ἐπαθῆσαν, π. Ἐπαρχθῆσαν. π.
- l. 15. Ἐπαστή, υ. Ἐπάτη. υ. 7)
- Ἐπατε κ. βασιβ. Ἐ. κ. βασιλεὺς β. 8)
- l. 19. Ἐπατον μῆστορα, τ. Ἐ. μῆστορα. τ.
- c. 1453. l. 3. Ἐπ' αὐνήν, παρεκατέω Φιλιταίς. Ἐ. παρ' Ἐκαταίω Φιλιταίς.
- Ἐπαφήτορες, υ. Ἐποφήτορες. υ.
- Ἐπαφροῖς, τ. — ὑπαφρον — ὑπαφρον τὸ τὴν υ. Ἐπαφρον. τ. — ὑπαφρον — ὑπαφρον τὴν υ.
- l. 13. Ἐπεδείδεσκεν, υ. Ἐπαιδείδεσκεν. υ.

c. 1453.

4) In Ald. Ἐλλός culpa typ.

5) Perperam in Ald. Ἐπαιδράσειαν. Cf. VV. DD.

6) In Ald. πολεμούσας errore typ.

7) Correctionem typostheta non animadvertit.

8) Describi potest: βασιλεῦ β. Cf. VV. DD.

- c. 1453. l. 16. Ὑπέδοι, [ὕ-
παισέλθοι,] ὕπαισῆλ-
θεν.
— l. 18. Ὑπεζῶσαι, τὸ εἰς
ἀλίδρας ε. Φιλήτας.
c. 1454. l. 2. Ὑπεθολιάσθη.,
ε. ἐκλείσθη. ὕπεθό-
μησεν ο.
Ὑπεθρεῖ, υ.
Ὑπεθρον, υ.
Ὑπειδόμενοι, υ.
— l. 9. Ὑπειλημμένη, ἀντι-
λημμένη.
— l. 14. Ὑπείραλα, ὑπὸ τὴν
ἄλα, ὑπὸ τ.
— l. 17. Ὑπ' ἐκδίσσασαν, π.
c. 1455. l. 1. Ὑπεκινῶντο,
κατενοίγοντο, ἦ ε.
— l. 5. Ὑπέκτρενον, τὸ ε.
— l. 8. Ὑπέλαβεν, ὕπεδέ-
ξατο.
[Ὑπελεῖν, ὕπελεῖν.]
Ὑπέμβρουον, υ.
— l. 18. Ὑπενεσίησι, β.
Ὑπεννηγμένον, υ.
Ὑπέδου. ὕπαισῆλθεν.
‡
Υ. τὸ εἰς ἀλίδρας ε. Φι-
λητᾶς.
Ὑπεθολιάσθη. ε. ἐκλεί-
σθη. ὕπεθόλησεν ο.)
Ὑπεκρεῖ. υ.
Ὑπαιθρον. υ.
Ὑπιδόμενοι. υ.
Υ. ἀντειλημμένη.
Ὑπείρ ἄλα. ὑπὲρ τὴν ἄ-
λα, ὑπὲρ τ. ¹⁰⁾
Ὑπ' ἐκδῖος αῖσαν. π.
Υ. κατηνεύγοντο. ἦ ε. ¹¹⁾
Ὑπέκτρεμον. τὸ ε.
Υ. υ.
Υ. υ.
Ὑπ' ἐννεσίησι. β.
Ὑπεννηγμένον. υ.

c. 1456.

9) In Ὑπεθολιάσθη., ultimam litteram erasit; scriptum suspicor: Ὑπεθολιάσθη. Festinanter et inconsulto correxit, nam ὕ in Ὑπεθολιάσθη ob ὕπεθόμησεν deleuit, ob ἐκλείσθη vero mox illud reposuit; in ἐκλείσθη ὕ sublatum restituere oblitus est. Cf. VV. DD.

10) Mendosum ὑπὸ utroque loco oritur ex similitudine compendiorum, quibus ὑπὸ et ὑπὲρ exarantur.

11) Prima scriptura fuit κατενεύγοντο, suadente codice.

- c. 1456. l. 2. Ὑπεξελέαθαι, Ὑπεξαλέαθαι. υ. ¹²⁾
 ὑπεκκλίνειν.
 — l. 8. Ὑπεπόδησεν, ἀνε- Ὑπεπόδισεν. ἀνεπόδισεν.
 πόδησεν.
 — l. 14. .περάγον, δ. Ὑπεράγον. δ. ¹³⁾
 — l. 16. Ὑπεραγοναστάς, Ὑπεραγονάστας. ε.
 ε.
 — l. 19. Ὑπεράει, υ. Ὑπεραεῖ. υ.
 Ὑπέραε, τ. Ὑπέρα, τ.
 — l. 22. Ὑπεράλα, θ. Ὑπέρ ἀλα. θ.
 Ὑπεράλλα, [πέτηξ] Ὑπέραλα. υ.
 υ.
 c. 1457. l. 1. Ὑπεράλεται, υ. Ὑπεράλλεται. υ.
 — l. 14. Ὑπερβᾶν, υ. Ὑπέρβαν. υ.
 — l. 21. Ὑπερβλύδην, υ. Ὑπερβλήδην. υ.
 c. 1458. l. 1. Ὑπεργμένων, Ὑπεργμένων. δ.
 δ.
 — l. 3. Ὑπερδέα, υ. Ὑπερδεᾶ. υ.
 Ὑπερδέα, δῆμ. ἔχοντα. Ὑπερδεᾶ. δῆμον ε. ¹⁴⁾
 — l. 15. Ὑπερέκτισις, υ. Ὑπερέκτισις. υ.
 — l. 19. Ὑπεέξουσι, μ. Ὑπερέξουσι. μ.
 Ὑπερέπτατο, ὑπερή- Ὑ. ὑπερίπτατο.
 πτατο.

Bbb 2

c. 1458.

12) Perperam in Ald. ὑπεκκλίνειν. Cf. VV. DD.

13) Voci primam litteram praeposuit.

14) In δῆμ. compendium delevit. Est hic articulus omnino diversus a praecedente, quem Musurus bene correxit; hic enim de Ὑπερδέης agitur, ibi de Ὑπερδεής. Excidit caput articuli cum interpretatione, et remansit solum exemplum, quod ex Il. P. 330. ita resingendum est: — ἑπερδέα δῆμον ἔχοντας. subaudito ἀνέρας. Exemplo praeponi potest vox articuli Ὑπερδέα sine interpretatione, ex Homeri interprete et Eustathio facile supplenda. In Albertina exemplum praecedenti articulo pessime subjungitur. Cf. VV. DD.

- c. 1458 l. ult. Ὑπέρεπτε, ἤ-
 Διεν, ὑπενεδίδου, υ.
 Ὑ. ἠδιεν.
- c. 1459. l. 3. Ὑπεριφερές, μ.
 — l. 21. Ὑπερήπης, υ.
 — l. 23. Ὑπερήσει, ὑπερβάλ-
 λει.
 Ὑ. ὑπερβαλεῖ.
- l. 25. Ὑπερήσασι, σ.
 Ὑ. Ὑπερείσασι. σ.
- c. 1460. l. 1. Ὑπέρθεον, π
 τ.
 Ὑ. ὑπέρ τ.
- l. 7. Ὑπερθύριος, ὁ ε.
 Ὑπερία, ἡ τ.
 Ὑπερίοντα, υ.
 Ὑπερίδα, καταφρονεῖ.
 Ὑπικταίνοντο, ε.
 Ὑ. Ὑπερίονα. υ.
- l. 17. Ὑπερίων, τῶν ε. —
 ὑπερήμεν ι.
 Ὑπερκαταβαπτύουσαν,
 α. — ποιουμένους.
 Ὑ. Ὑπερίονα. τὸν ε. — ὑ-
 πέρ ἡμᾶς ι.
- c. 1461. l. 19. Ὑπέρογκον, μ.
 — ὑπέρ μέτρον.
 Ὑπεριζομένου, υ.
 Ὑ. α. — ποιουμένην.
- c. 1462. l. 1. Ὑπεροπεύς, ψ.
 ὑπερόπτης.
 Ὑ. μ. — ὑπέρμετρον.
- l. 3. Ὑπεροπλήσασι, υ. ὑ-
 ποπιδῆσασι.
 Ὑ. ψ. ὑπερόπτης. ἢ δια
 τοῦ ἡ. 17)
- l. 15. Ὑπερόφους, υ.
 Ὑ. υ. ὑπερπηδήσασι.
- Ὑπερορόφους, υ.

c. 1462.

15) Perperam divisit. Cf. VV. DD. qui unionem suadent.

16) Glossa ex Od. Ψ. 3. petita est, et ita scribenda:
 Ὑπερικταίνοντο. Cf. VV. DD. qui veram scripturam in-
 dagarunt. In Ὑπικταίνοντο compendium omisissum est,

nam ὑπερ in libris scriptis ita exaratur: ὕπ.

17) Subjungitur a Musuro: ἢ δια τοῦ ἡ. habita scripturae
 Ὑπεροπεύς ratione.

- c. 1462. l. 19. Ὑπεροψία, Ὑ. υ. — υ. ¹⁸⁾
 υ. — ὑπὲρ αὐτὸν θ.
 — l. ult. Ὑπεράγη, δ. Ὑπερράγη. δ.
 c. 1463. l. 1. Ὑπεραχεῖν, ἀ- Ὑπερέχειν. ἀνατέλλειν.
 νατελεῖν, ὑπερμαχη-
 σαι, β. Ὑπερμαχησαί. β. ¹⁹⁾
 — l. 6. Ὑπέρτατος, μ. — Ὑ. μ. — ὑψηλότετος.
 ὑψηλώτατος, ε. ε.
 — l. 7. Ὑπέρτεγος, ὑπερά- Ὑ. ὑπεράνω τῆς στέγης.
^{ης} ^{ης}
 νω τῶν στέγων.
 — l. 11. Ὑπερτέλλων, ὑ- Ὑ. ὑπερανατέλλων, υ.
 περατέλλων, υ.
 Ὑπερτενῆ, υ. Ὑπερτενῆς. υ.
 — l. 29. Ὑπέρυθρος, π. Ὑπέρυθρος. π.
 c. 1464. l. 1. Ὑπερφερῆς, μ. Ὑ. μ. — φύσιν. ἢ υ.
 — φύσει, ἢ υ.
 Ὑπερφ., υ. Ὑπερφύως. υ. ²⁰⁾
 Ὑπερφιάλος, υ. — πα- Ὑ. υ. — παρὰνομος.
 ράνομος, ὑπερφυῆς, Ὑπερφυῆς. μεγαλοπρε-
 μεγαλοπρεπῆς, ἢ ἕκ- πῆς. ἢ ἕκσπονδος. ²¹⁾
 σπονδος.

Bbb 3

c. 1464.

18) In impressis: ὑπὲρ αὐτῶν θ.

19) Unita disjunctit, et ordinem turbavit; medelam forte tempus adferet.

20) Vocis exitum delevit; legebatur: Ὑπερφεῦ. quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

21) Bene separavit, nam Ὑπερφυῆς. μεγαλοπρεπῆς. est articulus per se, ex margine in alienum locum injectus; huic articulo male subjungitur ἢ ἕκσπονδος, quod praecedentis articuli additamentum est ex margine, unde et in Albertina cum eodem optime conjungitur. Ex ordine Ὑπερφυῆς ante Ὑπερφύς, quo olim pertinebat, collocandum est. Cf. VV. DD.

- c. 1464. l. 9. Ὑπερφυᾶ, ὑ-
πὲρ φύσει μέγα.
— l. 17. Ὑπέρχρεως, ὁ πολ-
λῶν π.
Ὑπερῶ, υ.
Ὑπερῶ, ὑπερῶ σ.
— l. 21. Ὑπερώησαν, ὑπερε-
χώρησαν.
— l. 25. Ὑπεσώκκισεν, ὑπή-
δη — πρόκοπτε.
Ὑπεσενεχίζετο γᾶα, υ.
Ὑπεσις, τ.
e. 1465. l. 2. Ὑπέ. ρεχον, υ.
Ὑπέστανον, υ.
— l. 6. Ὑπέχεσθαι, υ.
— l. 11. Ὑπ' εὐθείας, ἐφ' ι.
— l. 18. Ὑπηδόμενοι, υ.
Ὑπηλάτων, τῶν ὑπὸ
ἐλάττων, ε.
— l. 21. Ὑπηλήφαμεν, ἐνο-
μίσαμεν, ὑπήλλα-
ξεν, υ.
c. 1466. l. 2. Ὑπνήμια, ὠά.
— l. 7. Ὑπνήνημος, σ.
τ.
Ὑπνήνημος, σ.
- γ. ὑπὲρ φύσει μέγα.
γ. ὁ πολλῶ π.
Ὑπερορῶ. υ. 2)
Ὑπερώα. ἢ τοῦ σ.
γ. ὑπανεχώρησαν.
γ. ὑπήδη — πρόκοπτε.
Ὑπεστοναχίζετο γᾶα.
υ.
Ὑπεσις. τ.
Ὑπέροχον. υ. 3)
Ὑπέσταν. υ.
Ὑπερέχεσθαι. υ.
γ. ἐπ' ι.
Ὑπιδόμενοι. υ.
γ. τῶν ὑποελάττων,
Ὑπελήφαμεν. ἐνομίσα-
μεν.
Ὑπήλλαξεν. υ. 4)
γ. τ. 5)
Ὑπνήνημος. σ.

c. 1466.

- 2) Lektionem codicis divinavit Valckenaer. Cf. VV. DD.
3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὑπέτρεχον. Facile cum Ruhnkenio crederem primam scripturam fuisse Ὑπέρεχον, quod contra ordinem ex margine ingestum videtur. Cf. VV. DD.
4) Bene sejunxit; ambae glossae mihi suspectae sunt.
5) Bene in impressis jungitur: Ὑπνήμια ὠά. Cf. VV. DD.

- c. 1466. l. 9. Ὑψησίη, υ.
 — l. 13. Ὑπήω, υ.
 Ὑπήραλα, υ.
 Ὑπήσχεταί, α.
 — l. 23. Ὑπίχνιον, υ.
 Ὑπιωγαί, υ. — σκεπη-
 ναί μ.
- c. 1467. l. 2. Ὑπνώσσει, υ.
 — l. 7. Ὑπνωτικόν, ὁ μαν-
 δραγόρος.
 — l. 16. Ὑποβαταῖν, υ.
 — l. 21. Ὑποβλήδην, ὑπο-
 βάλλον τ.
- c. 1468. l. 2. Ὑπογαίδιον, υ.
 Ὑπογαμφήλαις, υ.
 Ὑπογαμφηλήσιν, ο.
 — l. 9. Ὑπογλωττός, ε.
 — l. 14. Ὑπόγειον, π.
 Ὑπογραμματα, στη-
 μίσματα τ.
 — l. 19. Ὑπογραφίον, τ.
 Ὑπόγειον, π. — πρὸ
 ὀλίγον γ.
 Ὑποδαῖον, υ.
 — l. 25. Ὑποδέεστερος, τα-
 πενώτερος.
- c. 1469. l. 1. Ὑποδέξιν, ὑ-
 ποδοχεῖν, ἡ ἢ χ.
 Ὑποδέρεα, υ.
 Ὑποδέρεον, ὑποδείριον κ.
 — l. 9. Ὑποδέτινε, υ.
 — l. 14. Ὑπόδμος, υ.
- Ὑπ' ἡσίη. υ. 6)
 Ὑπ' ἡῶ. υ.
 Ὑπεῖρ ἄλα. υ.
 Ὑπίσχεταί. α.
 Ὑπ' ἴχνιον. υ.
 Υ. υ. — σ. μ. 7)
- Ὑπνώσσει. υ.
 Υ. ὁ μανδραγόρας.
 Ὑποβατάιν. υ.
 Υ. ὑποβάλλον τ.
 Ὑπογαίδιον, υ.
 Ὑπὸ γαμφηλαῖς. υ.
 Ὑπὸ γαμφηλήσιν. ο.
 Ὑπογλωττίς. ε.
 Ὑπόγειον. π.
 Υ. στιμμίσματα τ.
 Ὑπογραφίων. τ.
 Υ. π. — πρὸ ὀλίγου γ.
 Ὑπὸ δάων. υ.
 Υ. ταπενώτερος.
 Ὑπόδεξιν. ὑποδοχήν. ἡ ἢ
 χ.
 Ὑποδέρεα. υ.
 Ὑποδέρεον. ὑποδείριον κ.
 Ὑποδ' ἔτινε. υ.
 Ὑποδμῶς. υ.

Bbb 4

c. 1469.

6) Conservanda est codicis scriptura ex Od. P. 25. Cf. VV. DD.

7) Perperam in Ald. σπέπηνα. Cf. VV. DD.

- c. 1469. l. 19. Ὑποδραειδῶν, ὁ. Ὑπόδρα ἰδῶν. δ.
 — l. 24. Ὑποδρήσουσιν, υ. Ὑποδρήσουσιν. υ.
 Ὑποδρόμον, ὑποτρο- Ὑπὸ δρόμον. ὑπὸ τρο-
 χασμόν, ὑποκακοή- χασμόν. ὑπὸ κακοή-
 θεαν. θεαν.
 c. 1470. l. 7. Ὑπεξακόροι, ν. Ὑποζάκοροι. ν.
 — l. 9. Ὑποζύγια, κ. — ὑ- Ὑ. κ. — ὑπόζωνα π.
 πόζωμα π.
 — l. 22. Ὑποῖξεδαι, υ. Ὑποῖξεδαι. υ.
 Ὑπηκουρεῖ, α. Ὑποικουρεῖ. α.
 — l. 26. Ὑποιτά, φ. Ὑποιστά. φ.
 c. 1471. l. 2. Ὑποκόρασιν, υ. Ὑπὸ κρασίν. υ.
 — l. 14. Ὑπόκρασιν, υ. Ὑπὸ κρασίν. υ. 8)
 Ὑποκρέκειν, ε. — πο- Ὑ. ε. — πορεία, τις, τ. 9)
 ρείαι τις τ.
 Ὑποκρατέσθων, υ. Ὑπὸ κράτεσθων. υ.
 — l. 20. Ὑποκρίνοιτο, α. — Ὑ. α. — ὑποκριτής, ὁ α.
 ἀποκριτής, ὁ α.
 c. 1472. l. 11. Ὑπολαῖς, ο. Ὑπολαῖς. ο.
 — l. 14. Ὑπολαμπτήρα, ε. Ὑπολαμπτήρα. ε.
 — l. 19. Ὑπολαπάξας, υ. Ὑπολαπάξας. υ.
 — l. 21. Ὑπολιμαῖος, ὁμο- Ὑποβολιμαῖος. οὐχ. ὁ
 γνήσιος. γνήσιος.
 c. 1473. l. 2. Ὑπολύξας, ε. Ὑπαλύξας. ε.
 — l. 8. Ὑπὸ μηνίδμων, υ. Ὑπὸ μηνιδμόν. υ.
 c. 1474. l. 1. Ὑποπερκαίζου- Ὑ. κ. — ὑπομελαίνοντα.
 σι, κ. — ὑπομελαί-
 νεται.
 — l. 4. Ὑποπιάζομεν, τ. — Ὑπωπιάζομεν. τ. — ὑ-
 ὑποπιασμός γ. πωπιασμός γ. 10)

c. 1474.

8) Haec glossa superioris Ὑποκόρασιν emendatio videtur.

9) Correctio a typosetha praetermissa est. Cf. VV. DD.

10) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

- c. 1474. l. 7. Ὑποπλακῶ, υ. Ὑποπλάκω. υ. — Πλά-
— Πλακεῖ ο. κει ο.
- l. 10. Ὑποπραιτίδων, υ. Ὑποπραιπίδων. υ.
Ὑπόπτερος, κ. καὶ ὕ- Ὑ. κ. καὶ ὑπόπτερος, ὅ τ.
ποπτερος, ὅ τ.
[Ὑποπέτρου,] ὑποπτέ- Ὑποπτέρου. τ. ¹¹⁾
ρου τ.
- l. 22. Ὑπὸ ῥοπῆς, υ. Ὑπὸ ῥιπῆς. υ.
- l. 24. Ὑποβράπτεις, λό- Ὑποβράπτεις λόγους.
γους συντιθεῖς. συντίθης.
Ὑποσακίζεν, ὑπηθεῖν Ὑποσακκίζεν. ὑπηθεῖν
τ. τ. ¹²⁾
- c. 1475. l. 2. Ὑποσκελήσει, α. Ὑποσκελίσει. α.
Ὑποσκεπόνχερα, Α. Ὑπόσκοπον χέρα. Α.
- l. ult. Ὑποσταχύοιτο, υ. Ὑ. υ. ἀπὸ τοῦ σ.
ἀπὸ τῆς σ.
- c. 1476. l. 3. Ὑποστέλειδα, Ὑποστείλαδα. α.
α.
- l. 14. Ὑποστρέσαι, α. Ὑποτρέσαι. α.
- l. 17. Ὑπόσχετο, υ. Ὑπόσχεο. υ.
- c. 1477. l. 1. Ὑπόσχομα, ὑ- Ὑπόσχωμα. ὑποβάλω-
ποβάλλομα, ἐπαγ- μα. ἐπαγγέλλω-
γέλλομα. μα.
- l. 2. Ὑποσχῶν, τὰ αὐ- Ὑ. τ.
τά.
[Ὑποτάβλων, ὑπεξου-
σίαν.]
- Ὑποτέτροφεν, υ. Ὑ. υ.
- l. 13. Ὑποτρύζει, ὑπο- Ὑ. ὑποβάλλει.
βάλλει.

Bbb 5

c. 1477.

11) Optima hic est Musuri crisis; mendam ejecit, et emendationem retinuit.

12) Correctio typoshetam fugit. Cf. VV. DD.

- c. 1477. l. 15. Ὑπότροπον, Ὑ. ὑπεστροφότα, ε.
 ὑποστροφότα, ε.
 — l. 18. Ὑπουλοί, υ. — Ὑ. υ. — ὕπουλα δ.
 πύλα δ.
 c. 1478. l. 12. Ὑποφόρος, Ὑ. ὑπὸ τέλος, υ.
 πὸ τέλος, [ὑπὸ κίν-
 σον,] υ.
 — l. 14. Ὑποχαλκίς, ἡ υ. Ὑποχαλκίς. ἡ υ.
 — l. ult. Ὑπώρεια, τ. Ὑπώρεια. τ.
 c. 1479. l. 5. Ὑρωγάλεον, δ. Ὑρωγαλέον. δ.
 — l. 10. Ὑρσίδα, σ. Ὑρσίδα. σ.
 Ὑρσίσος, φ. Ὑρσίσος. φ.
 — l. 19. Ὑρτάνα, ἀπομά- Ὑ. πτόμα χύτρας.
 χυτρας.
 c. 1480. l. 6. Ὑς, ἀλείφα Ὑ. ἀλειφαρ βούς. ο. —
 βούς, ο. — ἀλείμα- ἀλείμματι χρωῶνται
 τι χρωῶνται ὕῃ καὶ ὕῃ καὶ μοσχείῳ σ.
 μοσχίῳ σ.
 — l. 9. Ὑσγινόν, βάμμα τί. Ὑ. βάμμα τί.
 Ὑσδαί, ο. Ὑ. ο. ¹³⁾
 — l. 13. Ὑσειμι, ἐκεῖ βαδί- Ὑ. ἐκεῖ βαδίζω.
 ζῶ. ὕς ἐκόμασα, π. ὕς ἐκόμασε. π. ¹⁴⁾
 — l. 19. Ὑσκυθαί, υ. Ὑσκυθαί. υ.
 1481. l. 2. Ὑσμήνας, μ. Ὑσμήνας. μ.
 Ὑσμήνη, μ. Ὑσμήνη. μ.
 Ὑσόν, τ. — συνανα- Ὑσόν. τ. — σὺν ἀνατρο-
 τροφῇ. φῆ.
 — l. 8. Ὑσπληγα, τ. Ὑσπληγγα. τ.
 Ὑσπληγξ, α. ἀφεστή- Ὑ. α. ἀφετηρία τ.
 ριον τ.
 — l. 18. Ὑσταάδα, ἡ δ. Ὑσταάς. ἡ δ.

c. 1482.

13) Perperam in Ald. Ὑδοί. Cf. VV. DD.

14) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.

- c. 1482. l. 5. Ὑστερόποτμος, ὦ ζῶντι ὁ τάφος ὦ τεθνηκότι γ.
 — l. 15. Ὑς ὑπὸ ρ. — ἐμβαλλόντων.
 — l. 18. Ὑφαιμον, α.
 — l. 20. Ὑφαίαρ, τ.
 — l. 23. Ὑφαγορη, μ.
 Ὑφαῖς, ἦ ω.
 c. 1483. l. 3. Ὑφαλοσφατῖς, ἦ κρύφα.
 — l. 6. Ὑψαύχην, μ.
 — l. 8. Ὑφείεντα, π.
 Ὑφειμένος, ε. — ἐλαττωμένος.
 Ὑφαίνει, ε.
 — l. 17. Ὑφείλατο, ε. ἐκούφισεν.
 Ὑφεξάιρην, υ.
 Ὑφεξαιρομένου, ε.
 — l. 21. Ὑφέξελα, ε.
 — l. 29. Ὑφεστός, ἐνυπόστατος, υ.
 c. 1484. l. 1. Ὑφήμενος, καθήμενος, τ.
 — l. 4. Ὑφιέμενον, ἐνδιδόμενον, τ.
 — l. 8. Ὑφινεῖν, υ. ἐλαττεῖν, μειεῖν.
 — l. 11. Ὑφιμένως, ε.
 — l. 19. Ὑφώσιον, υ.
 Ὑφύδρουν, υ.
 Ὑ. ὦ ζ. — οὐ τεθνηκότι γ. ¹⁵⁾
 Ὑ. — ἐμβαλλόντων.
 Ὑφαιμον. α.
 Ὑφαιαρ. τ.
 Ὑφαγορη. μ.
 Ὑφῆ. ἦ ω.
 Ὑ. ἦ κρυφαία.
 Ὑψαύχην. μ.
 Ὑφίεντα. π.
 Ὑ. ε. — ἠλαττωμένος.
 Ὑφαίνεν. ε.
 Ὑ. ε. ἐκούφισεν.
 Ὑπεξάιρην. υ.
 Ὑπεξαιρομένου. ε.
 Ὑπέξελε. ε.
 Ὑφεστός. ε. υ.
 Ὑφειμένος, καθειμένος. τ.
 Ὑφιεμένον. ἐνδεδομένον, τ.
 Ὑφιέναι. υ. ἐλαττοῦν, μειοῦν.
 Ὑφειμένως. ε.
 Ὑφώσιν. υ.
 Ὑ. υ. ¹⁶⁾

c. 1485.

15) Male correxit, nam ὦ τεθνηκότι est varia lectio praecedentis ὦ ζῶντι ex margine intrusa.

16) In Ald. Ὑφύδρουν a typ.

- c. 1485. l. 1. Ὑψιβρεμέτης, Ὑψιβρεμέτης. ὁ ε.
 ὁ ε.
 — l. 6. Ὑψητ....., υ. Ὑψητῆς. υ. 17)
 — l. 9. Ὑψημετέωρον, α. Ὑψι μετέωρον. α.
 Ὑψηβόμος, ε. Ὑψηβάμονος. ε.
 — l. 12. Ὑψιδεπυνάων ω. — Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ω. —
 ἐπὶ ἀγκυρῶν ἄρμή- ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν
 σαμεν. ἄρμίσσαμεν.
 — l. 15. Ὑψικόλων ὄν, τ. Ὑψικόλωνον. τ.
 — l. 18. Ὑψί, μ. Ὑψι. μ.
 — l. 20. Ὑψιπέτης, ε. — Ὑψιπέτης. ε. — πετό-
 πετόμενος. μένος.
 — l. 23. Ὑψιρεφές, ζτ' ὕψη. Ὑψιρεφές. ὕψηλὴν ὄρο-
 φῆν ἔχον. 18)
 — l. ult. Ὑψιτελέες, ταχι- Ὑψιτελέες τε χιτῶ-
 τῶνες [ζτ.] νες. 19)
 c. 1486. l. 4. Ὑψιχέες, υ. Ὑψαυχέες. υ.
 — l. 13. Ὑαδῶν, Φυρῶν, Υ. Φύρων. β.
 β.

Φ

Φ

- l. 17. Φᾶ, ε. Φάθι. ε.
 Φᾶν, λ. Φάναι. λ.
 c. 1487. l. 2. Φαβρῆς, νησή- Φ. νησιδίων πρὸς τ. 20)
 δίων πρ τ.
 — l. 4. Φάγενα, φ. Φάγαίνα. φ.
 — l. 9. Φάγυλοι, μ. Φάγυλλοι. μ.

c. 1487.

17) In fine vocis plures litteras delevit; legebatur aut:

Ὑψητησινίο. aut: Ὑψητησινίο.

18) Pro insititio ζηητηέον Ὑψη interpretationem substituit.

19) Perperam in Ald. Ὑψιτελέεστε. χιτῶνες. Cf. VV. DD.

20) Rescribendum: πρὸ τ. emendantibus VV. DD. Compendium utrumque significat, et πρὸ et πρὸς.

- ε. 1487. l. 12. Φάεσι, ὀφθαλ- Φάεα. ο.
μοί.
— l. 15. Φάθοντα, τ. Φ. τ.
— l. 19. Φάεν, ἐπέστειλεν. Φάνεν. ε.
[Φλένθεν, ἐφάνησαν.]
Φαενόν, λ. Φ. λ.
ε. 1488. l. 4. Φάηκες, ὀφθαλ- Φ. ο. 1)
μοί.
[Φάηθι. εἶπέ.]
Φᾶῖ, δ. Φ. δ.
Φαίακες, ἔθνος. Φ. ε.
[Φαιάκων, αὐτὰ τὰ
ἔθνη.]
Φαίδει, ο. Φ. ο.
— l. 10. Φαιδρὸς, κ. γεγη- Φ. κ. γεγηθῶς. Φ.
θρὸς, φ.
— l. 13. Φαῖεν ἄν, Φάισιν ἄν, Φ. Φαῖεν ἄν, ε.
εἴποιεν ἄν.
Φαι., εἰ... Φαίη. εἴποι. 2)
Φαι., ε. Φαίν. ε.
— l. ult. Φαιλόνης, εἰλητά- Φ. ἡ λητάριον μεμβραϊ-
ριον, μεμβραϊόν, ἡ
γ. νον. ἡ γ. 3)
ε. 1489. l. 11. Φαίνων, δεκνώ- Φ. δεκνύων, δ.
ων, δ.
ε. 1490. l. 6. Φαλαγγύδων, Φαλαγγηδόν. κ.
κ.
— l. 13. Φαλαγγοστορύναι, Φάλαγγος τορύναι. ο.
ο.

ε. 1491.

1) In Ald. Φάηκες errore typ. Cf. VV. DD.

2) In Φαι., εἰ... exitus delevit. Itidem in seq. voce.

3) Cyr. Lex. Ms. Φαιλόνης. ἡλιτάριον τοῦ νόμου. ἡ τομάριον μεμβραϊκόν. ἡ γλωσσόκομον. Cf. VV. DD.

- c. 1491. l. 4. Φαλεριαῶ, π. Φαληρῖάω. π.
 — l. 8. Φαληρῖόσονται, λ. Φαληρῖόωντα. λ.
 c. 1492. l. 8. Φάλικα, ω. — Φ. ω. — φαλλοῦ α.
 Φαλοῦ α.
 Φαλλίκων, c. — Φαλῶ Φ. ο. — φαλλῶ α.
 α.
 Φαλός, λ. — τὸ Φάλ- Φ. λ. — τὸν Φάλλοντα
 τ ἔμμανῆ^{ον} ἔμμανῆ. 4)
 λον ἔμμανῆ
 [Φαλλοῖ, πέφρικεν.]
 Φαλόν, τ. Φ. τ.
 Φαλός, ὁ λ. — τρι- Φ. ὁ λ. — τριΦάλεια, ἡ
 Φαλία, ἡ τ. τ.
 c. 1493. l. 1. Φαμάζαι, Φά- Φαμάξεις. Φήσεις.
 σεις.
 Φαμένων, τετελευτη- Φθιμένων. τ.
 κότων.
 [Φαμελία, ὁμόδου.]^λ
 Φαμέν, λ. Φ. λ.
 — l. 8. Φᾶν, ὑπέλαβον λ. Φάν. υ.
 — l. 16. Φανόν, τ. — λυχ- Φ. τ. — λυχνοῦχον ε.
 νοῦκον ε.
 Φάντα, λ. Φάνοντα. λ.
 — l. 20. Φαντάζου δομῶ, Φ. Φαντάζου δόμω. Φ. 5)
 — l. 32. Φαραγγαῖον, τ. Φαρατραῖον. τ.
 c. 1494. l. 3. Φάργμα, Φ. Φ. Φ. 6)
 — l. ult. Φαρμάσσοι, Φ. Φαρμάσσει. Φ.

c. 1495.

- 4) In Ald. Φαλλός culpa typoshetae, quem et correctio ἔμμανῆ latuit. Cf. VV. DD.
 5) Prima scriptura fuit: Φαντάζου δόμων. ut apud Euripidem, quem VV. DD. citant. Accentus circumflexus in δομῶ natus est ex compendio litterarum ων.
 6) In impressis: Φάργμα. contra ordinem.

c. 1495. l. 6. Φάρος στελών, τ. — στέλων, ἢ τ.	Φ. τ. — στελών, ἢ τ. 7)
— l. 11. Φαρύγαθρον, ὁ κ. — παρίθμια τ.	Φ. ὁ κ. — παρίθμια τ.
c. 1496. l. 2. Φασιαναί, ο. — ποντισμούς Φ.	Φασιανοί. ο. — Ποντικούς Φ.
— l. 10. Φασκάλιον, βαλλάντιον δ.	Φ. βαλλάντιον δ.
— l. 14. Φασσοφόνοι, τ.	Φασσοφόνω. τ.
c. 1497. l. 7. Φάτριον, τ. ὕπεθρον, ἐρείπιον Φ.	Φ. τ. ὕπαιθρον, ἐρείπιον Φ.
— l. 9. Φαῦδα., γένη Σκυδαί.	Φαῦδαγ. γένη Σκυδῶν. 8)
— l. 20. Φαῦλον, α. — ἀραιόν, [παλληλιτῶν.]	Φ. α. — ἀραιόν.
c. 1498. l. 9. Φαῶν, ε. ἐγένετο ἠρέθην. [Φεάκες, ἔθνος Φεάκων.]	Φαῶν. τῶν ε. ἐγένετο ἠρέθην. †
Φέβεδαγ, Φ.	Φ. Φ. 9)
Φέβομαγ, Φ. Φοβῶμαγ.	Φ. Φ. Φοβούμαγ.
Φεβῶντο, ε.	Φέβοντο. ε.
— l. 14. Φοβψίς, λ.	Φροψίς. λ.
— l. 16. Φέγγος, Φ. — Φέγγος ζ.	Φ. Φ. — Φέγγος σελήνης. 10)
Φεία, π.	Φεαί. π.

c. 1498.

7) Vera glossae scriptura in Albertina reposita est, emendante Abreschio. Cf. VV. DD.

8) In Φαῦδα., litteram expunxit.

9) Corregerat: Φεάακες.

10) Compendium satis obvium est; male scripserat: Φέγγος σέλας. quod mox confodit. Φέγγος σελήνης exemplum articuli est.

- c. 1498. l. 19. Φειδώλιον, δ. Φ. δ. σφέλας. χ.
 Φελᾶς, χ.
 Φειδωλῆς, φ. δαπαίνην Φ. φ. δαπανᾶν σκνιφός.
 σκνίφος.
- c. 1499. l. 2. Φεισών, π. — Φ. π. — Γάγγης.
 Γάγγης.
 — l. 7. Φελλεύς, τὸ δυσελ- Φ. τὸ δυσεργές χ.
 γές χ.
 — l. 15. Φέναξ, χ. ἀπαται- Φ. χ. ἀπατεῶν, ψ.
 ῶν, ψ.
 — l. 22. Φέραι, π. τῆς ἡλεί- Φεραί. π. Θεσσαλίας.
 ας.
- c. 1500. l. 8. Φερέγγυος, α. Φ. α. — Βεβαιωτής. ε.
 — Βεβαιότης, ε.
 — l. 12. Φερεκλέα, τὸν Ἄδω- Φ. τ. |
 νιν.
 [Φερεντάριοι, τάγμα
 στρατιωτικόν.]
 Φερέοικος, ὁ κ. — γάλλ- Φ. ὁ κ. — γαλλῆ ὑπὸ δρυ-
 λη ὑπὸ δυσι καὶ ἐλαί- σι καὶ ἐλαίαις γ.
 ας γ.
- l. 19. Φέρητος, ο. κύριον. Φ. ο. κ.
 [Φέρι, ἄγριε, ἢ ἄργι-
 αμ.]
 Φέριστε, β. — ἀγαθε Φ. β. — ἀγαθέ.
 [καλλίον μείζον.]
 Φ. ρμια, α. Φέρμια. α. ¹¹⁾
- c. 1501. l. 1. Φερνάς, π. — Φ. π. — Φεράς, κ.
 Φεράς, κ.
 — l. 9. Φερσεφόνεα, ἡ τ. — Φ. ἡ τ. — ὄνησιν. ¹²⁾
 ὄ.ησιν.

c. 1501.

11) In Φ. ρμια litteram deletit.

12) Itidem in ὄ.ησιν.

- c. 1501. l. 27. Φεῦ, Φ. ἴσον τῷ ο.
τὸ ο.
- c. 1502. l. 3. Φηλικόθρεπτον, Φ. ὑπὸ ὄλονθον τ.
ὑπὸ ὄλονθον τ.
Φήληξ, ὄλονθος, τὸ μὴ πεπαμένον σ. Φ. ὄλονθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σ.
- l. 14. Φημασι. μεν, β. Φημάσωμεν. β. ¹³⁾
- l. 22. Φήνη, α. εἶδος. Φανόν, λ. Φ. α. εἶδος.
- l. 27. Φηρία, θ. Αἰωλεῖς. Φανόν. λ. ¹⁴⁾
- c. 1503. l. 8. Φθειάδος, θ. Φ. θ. Αἰωλεῖς.
Φθειμένων, α. Φθειάδος. θ.
Φθιμένων. α.
- l. 11. Φθινόπωρον, τ. Φθινόπωρον. τ.
- l. 14. Φθεῖρα, φθειρίασις. Φ. φθειρίασιν.
- l. 22. Φθίσονται, δ. Φθίσονται. δ.
- c. 1504. l. 29. Φθισίμβρωτος, ἀνακτόνος, δ. Φ. ἀνθρωποκτόνος. δ. ¹⁵⁾
- c. 1505. l. 10. Φθονεῖς, ζηλεῖς, β. Φ. ζηλοῖς. β.
- l. 15. Φθίδιον, ο. Φθίδιον. ο. ¹⁶⁾
Φθίρεται, ο. Φθίρεται. ο.
- c. 1506. l. 1. Φισταλία, α. Φ. α. — Λυκίονος π.
— Λυκίονος π.
Φιδάκνη, παιδάριον μ. Φ. πιθάριον μ.

c. 1506.

13) Ididem in Φημασι. μεν.

14) Diversa distinxit. Φανόν, λ. aliunde adhaesit.

15) In archetypo compendiose: ἀνοκτόνος. unde mendosum ἀνακτόνος. Perperam in Ald. Φθισίμβρωτος. Cf. VV. DD. Potuit tamen et ἀνακτόνος ex ἀνδρουκτόνος derivari, sed ad unum redit.

16) Primam litteram restituit, vocemque a praecedentibus sejunxit.

- c. 1506. l. 4. Φιδάτια, συ- Φιδίτια. συσσίτια:
 σίτιον.
 Φιδία, λ. Φειδία, λ.
 Φίδαλος, ε. Φείδωλος. ε.
 — l. 7. Φιδρόν, κ. Φιαρόν. κ.
 — l. 11. Φιλαίμων, Φιλώ- Φ. Φιλῶν τ.
 μων τ.
 — l. ult. Φιλαυρά, τ. Φλαῦρα. τ. ¹⁷⁾
 e. 1507. l. 1. Φιλαυτία, τὰ Φ. τὸ π.
 π.
 — l. 5. Φιλέσπον, ε. Φ. ε. ¹⁸⁾
 — l. 8. Φιλεόντων, Φιλήτω- Φ. Φιλείτῳσαν — ἔστω-
 σαν — ἔστησαν. σαν.
 — l. 12. Φιλέτερος, π. Φιλέταιρος. π.
 — l. 21. Φιλησίαις, κλεψο- Φ. κλεπτοσύναις.
 σύναις.
 c. 1508. l. 4. Φιλίων, α. — Φ. α. — Φίλτερος — ἐ-
 φέλτερος — ἐμῶν ἴ- μὸν ἴκετο δῶμα.
 κετο δῶμα.
 — l. 9. Φιλοδοτεῖν, λ. ἔχον- Φολιδωτῶ, λ. ἔχοντι.
 τι. Φιλόθακος, α. Φιλόθακος. α. ¹⁹⁾
 c. 1509. l. 8. Φιλομηδιάδης, Φ. ο. — Ἡρακλείδαϊς. ²⁰⁾
 δ. — Ἡρακλει.
 — l. 11. Φιλόνομος, μάχη- Φ. μάχιμος. Φ.
 μος, Φ.
 — l. 18. Φιλοπίστη, Φ. Φιλόπυστος. Φ.

c. 1509.

17) In Ald. Φλαῦρα a typ. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Φιλέσπον culpa typ.

19) Conjuncta divisit. Φιλοδοτεῖν ex vitioso codice huc il-
latum est.20) Compendium prave intellexit; scribendum: Ἡρακλεί-
δης. monente Wesselingio apud VV. DD.

- ε. 1509. l. 19. Φιλόσοφος, ὁ πάντων περαθεῖς
— τὲ φασὶ λ. Φ. ὁ πάντων περαθεῖς
— δὲ φ. λ. ¹⁾
- l. 33. Φιλότιμος, ὁ φ. — Φ. ὁ φ. — μεγάλως. ἢ
μεγάλως θέλων, ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεται.
αὐτὸς δοξάζεται. ζεῶται.
- ε. 1510. l. 13. Φιλύδρα, φ. Φιλυδριᾶ. φ.
— l. 16. Φιλωνίδας, υ. — Φ. υ. — τοῦ φ.
τοῦ [Φιλῆν] Φιλωνίδης.
- l. 27. Φίν, α. Φίν. α.
- ε. 1511. l. 20. Φλέγματις, Φ. ἢ φ. ²⁾
ἢ φ.
- ε. 1512. l. 9. Φλέξα, κατα- Φ. κ.
καῦσαι.
[Φλεξεντιῆς, ἰππικὴ
τάξις παρὰ Ῥωμαί-
οις.]
Φλέοντις, φ. Φ. φ.
- l. 21. Φλιάς, τ. — πα- Φλιάς. τ. — παραστά-
ραστάδα. δος.
[Ἀλκίαισμος,] φληδᾶν, Φληδᾶν. σ. ³⁾
σ.
- ε. 1513. l. 2. Φλιή, π. ἢ π Φ. π. ἢ παραστάς τ. ⁴⁾
τάς τ.
- l. 8. λογε, λ. Φλόγεα. λ. ⁵⁾
- l. 13. Φλογίδια, αἱ κεγχρι- Φ. αἱ κεγχριδεις δ.
δαίς δ.

Ccc 2

ε. 1513.

1) Cyr. Lex. Ms. Φιλόσοφος, ὁ πάντων περαθεῖς.

2) Perperam in Ald. Φλέγματι.

3) Pro Ἀλκίαισμος scripserat: Φλκίαισμός.

4) Scribendum: ἢ παραστάς τ. Cf. VV. DD.

5) Primam litteram a librario omissam voci praefixit.

- c. 1513. l. 16. Φλογμός, κ. Φ. κ. — καύσων, φ.
 — καῦσον, φ.
 — l. 23. Φλοιά, τ. Φλοιάν. τ.
 — l. 29. Φλοῖσβος, τ. Φλοῖσβος. τ.
 Φλόμος, π. — ἀντιελ- Φ. π. — ἀντὶ ἔλλυχνίου
 λυχνίω χ. χ.
- c. 1514. l. 19. Φλυσός, στυ- Φ. στοῖβη. ο.
 βή, ο.
- c. 1517. l. 10. Φόβοι, Α. — Φ. Α. — δυσᾶδων. ο.
 δυσόδων, ο.
 — l. 16. Φοινικελίκτην, κ. — Φ. κ. — ἀπατηλὸν καὶ
 ἀπατηλὸ. καὶ κάπ- κάπηλον. 6)
 λο..
 — l. 20. Φοινίκη, γ. — Ἄ- Φοινίκηια γ. — Ἄκταῖω-
 κταῖονος Φασὶν ἀνε- νος Φασὶν ὀνομαθῆ-
 μάθη α. ναί α.
 Φοιν.εντα, λεπιδωτῶν Φοινήεντα. λεπιδωτὸν
 ὁ Α. Α. 7)
 Φοινικάδες, α. — Εὐ- Φ. α. — Εὐβοέων.
 βοιαίων.
 Φοινικία, Α. Φοινίκια. Α. 8)
 Φοινικέγκτον, α. Φοινικέλικτον. α.
- c. 1518. l. 1. Φοινικιστής, π. Φ. π. — βασιλεον.
 — βασιλερον.
 — l. 7. Φοινικῆς, ο. Φοινικῆς. ο.
 — l. 10. Φοινικόλαγον, Ι. Φ. Ι. — λ. π.
 — λάγνη π.
 — l. 28. Φοιταλέως, π. Φοιταλέος. π.
 — l. ult. Φοιτῶντα ἀνδρα μα- Φοιτῶντα ἀνδρα μανιάσι
 νίασι, λ. — Φοιτὸν λύσσασι. λ. — Φοι-
 ε. τον'ε. 9)

c. 1519.

6) In ultimis vocibus litteras expunxit.

7) In Φοιν.εντα litteram erasit.

8) Prima scriptura fuit Φοινίκηια, ut supra.

9) Glossa descripta est ex Soph. Aj. v. 59. ubi μανιάσιν νό-
 σοις. Pro νόσοις Musurus λύσσασι inseruit.

- ε. 1519. 1. 3. ..λέγανδρος, ν. Φλέγανδρος. ν. ¹⁰⁾
 Φολιά, π. — ούτως κ. Φ: π. — ο. κ.
 — 1. 8. Φολκός, σ. — λιπό- Φ. σ. — λιπόδεσμον.
 δερμα.
 — 1. 11. Φολύνει, μ. κα- Φ. μ. καταπίμπλησιν. ¹¹⁾
 ταπ. μπλησιν.
 — 1. 28. Φορβάδην, π. Φε- Φορβάδην. π. Φερόμενον.
 ρόμενον νομάδων, β. Φορβάδων. νομάδων, β. ¹²⁾
 — 1. 31. Φορβάς, Α. Φόρβας. Α.
 — 1. ult. Φορβεία, ναυλητι- Φορβεία. ή αύλητική σ. ¹³⁾
 κή σ.
 ε. 1520. 1. 5. Φόρβον, άπά- Φ. άπάνθρωπον.
 νονα.
 — 1. 9. Φορήσεται, ο. Φορήσεται. ο.
 — 1. 15. Φορήεις, ο. Φορήεις. ο.
 — 1. 18. Φορητούς, ε. βα- Φ. ε. βαστακτούς.
 στάκτως.
 Φορί, τόν υ. Φορητόν. υ.
 — 1. 26. Φόρμικι, τ. Φόρμιγγι. τ.
 — 1. 28. Φόρμιξ, κ. Φόρμιγγι. κ.
 Φόρμικα, μ. Φόρμιγγα. μ.
 Φορμίσ, σφ. ρύς. Φ. σφουρίς. ¹⁴⁾
 Φορμέων, σ. Φορμίων. σ.
 — 1. 33. Φόρμος, α. — ψιά- Φορμός. α. — ψιάθοις ω.
 θους ω.

Ccc 3

ε. 1521.

10) Solam primam litteram praeposuit; defunt Φο, teste Strabone. Cf. VV. DD.

11) In καταπ. μπλησιν litteram confodit.

12) Diversa distribuit; et Φορβάδων posteriori articulo praemisit.

13) Suspicaretur aliquis scriptum fuisse: Φορβείαν. α. vel: Φορβεία. α.

14) In σφ. ρύς litteram expunxit.

- ε. 1521. 1. 5. Φορολόγος, [ἐξά-
κταρς,] ὁ ἀπατῶν τ.
— 1. 8. Φοροτόν, ὀγκόμενον,
β.
Φορτικὰ, τ. — σκάμ-
ματα.
[Φορτικόν, ἴμοιον.]
Φορτίς, φ. Φ. φ.
— 1. 18. Φορυσσέμεναι, μο-
λυν.αι. Φ. μολῦναί. 15)
— 1. 24. Φορυστά, κιδαρι-
στά.
[Φόσσατον, ὄρυγμα.]
Φουαδέϊ, σ. Φ. σ. 17)
‡
Φουαέξιερ, ἡ ε. Φουαέξιερ, ἡ εἰ
1522. 1. 1. Φούϊξ, φύσιγξ. Φ. φ. 18)
— 1. 4. Φουλίδερ, π. — δω-
ριφυλλόμενοι, τ. Δω-
ριεῖς. Φύρκος ο. Φυλλόμενοι. τ. Δωριεῖς.
Φύρκος ο. 19)
Φόως, φ. — σωτηρία. Φ. φ. — σωτηρία.
Φόρος ἐρέουσα, τ. Φόως ἐρέουσα. τ. 20)
— 1. 11. Φραγμός, τριγχός
— νόμος. Φ. τριγχός — ν.

c. 1522.

15) Perperam in Ald. ἐγκόμενον. Cf. VV. DD.

16) In μολυν.αι nexum litterarum ei deleuit.

17) Glossa intermedia male distincta est; scribendum:
Φόσσα. τὸ ὄρυγμα.

18) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

19) Unita divisit. Posterius Δωριεῖς est correctio praece-
dentis δωρι, quod cum Φυλλόμενοι coaluit; potuit etiam
ad Φύρκος pertinere, ab eodemque male divisum esse.20) Bene emendavit, sed perperam exemplum ab articulo
separavit.

- c. 1522. l. 11. [Φραῖ, Φρένας.]
 Φραδεν, ε. Φ. ε.
 — l. 15. Φραδέσι, β. Φραδαῖσι. β.
 — l. 17. Φραγμονες, ε. Φραδμονες. ε.
 c. 1523. l. 2. Φράσαντας, ε. Φ. ε. — λ.
 — λέξαντας.
 [Φράσας ἢ Φράσει, τὰ
 αὐτά.]
 Φραδεν, λ. Φ. λ.
 — l. 15. Φραστύς, σ. — Φρά- Φ. σ. — Φράσις.
 σις. [καὶ Φράτωρ, ἀ-
 δελφός.]
 Φράτωρας, τ. Φ. τ. 1)
 — l. 21. Φρέαρ, ο. σκιοθ.- Φ. ο. σκιοθηρεῖν. ο. 2)
 ρεῖν, ο.
 — l. 26. Φρεατοτύπανα, ο. Φρετοτύπανα. ο. 3)
 — l. 30. Φρένα, ε. Φρένες. ε.
 1524. l. 5. Φρενήρης, ἀ. τί- Φ. ἀρετίφρων. 4)
 φρων.
 — l. 22. Φρετήρ, α. Φρετήρ. α.
 — l. ult. Φριμάσεται, σκισ- Φ. σ. ε. 5)
 τὰ, ε.
 c. 1525. l. 1. Φρυᾶται, βριμ- Φ. βριμμεναῖ.
 μένα.
 — l. 5. Φρίζας, ε. — ἀντί Φ. ε. — ἀντί τοῦ α. 6)
 τοῦ α.
 — l. 14. Φρόκλος, π. Φ. π. 7)

Ccc 4

c. 1526.

1) Pro Φράτωρ scripserat Φρατήρ. Additamentum: καὶ Φράτωρ, α. ad seq. articulum olim pertinebat, huc ex margine retractum.

2) In σκιοθ. ρεῖν litteram deleuit.

3) Scriptura codicis adsumenda est, suadentibus VV. DD.

4) In ἀ. τίφρων litteram erasit.

5) Perperam in Ald. σμιρτᾶ. Cf. VV. DD.

6) In impressis: ἀντί α. omisso τοῦ. Glossam Valckenae- rii restituit. Cf. VV. DD.

7) Corregerat: Φρόκλος. Cf. VV. DD.

- e. 1526. l. 9. Φροῦδον, α. — Φ. α. — κεχωρηκός, ε.
 κεχωρηκός, ἔρημον.
 [Φροῦδον, τὰ αὐτά....]
 Φρουρά, φ. Φ. φ. ⁸⁾
 — l. 24. Φρυγιον, ιστόρησον Φ. ι. πέπαιχεν E.
 πέπεχεν E.
 e. 1527. l. 13. Φρυξ ἢ Φρυ- Φρυξ ἢ Φρύγιος, α. —
 γός α. — ἔθνικός. ἔθνικόν. ⁹⁾
 — l. 15. Φρυγά, φ. Φ. φ. ¹⁰⁾
 Φρῶν ἢ Φρονοερῶν, γ. Φ. ἢ Φρονοερῶν, γ.
 — l. 20. Φυγεῖν, Φεύξεν. Φυγῆν. Φεύξιν.
 Φρυγμόν, κ. Φρυγμόν. κ. ¹¹⁾
 — l. 28. Φυζακινός, δειλός, Φ. δειλός.
 Φυγᾶς, δειλ.. Φυγᾶς. δειλός. ¹²⁾
 e. 1528. l. 2. Φύη, φ. Φ. φ. ¹³⁾
 — l. 6. Φύκει, εἶδος κομμωτι- Φ. εἶδος κομμωτικόν γ. ¹⁴⁾
 κόν γ.
 — l. 22. Φυλακῆ, φ. — Θεσ- Φ. φ. — Θεσσαλίας, πα-
 σαλίας, ο. ροξυτόνως ο. ¹⁵⁾
 e. 1529. l. 7. Φυλατός, ἡ λ. Φυλατός. ἡ λ.
 †

c. 1474.

8) Articuli intermedii vocem ultimam confoderat; scriptum videtur: τὰ αὐτά. πληθυντικῶς. Ratio manifesta est, nam πληθυντικῶς α Φροῦδον dissentit.

9) Deest in Ald. Φρυγός culpa typ. Expleatur igitur ex Musuri correctione lacuna impressorum.

10) In impressis: Φρυγά. ἢ φ.

11) Conjuncta divisit; Φρυγμόν ex margine adjectum est.

12) Male divisit, nam Φυγᾶς interpretatio est. In ultima voce compendium deleuit; scriptum suspicor: δειλιῶν.

13) Perperam in Ald. Φύγη. Cf. VV. DD.

14) Cyr. Lex. Ms. Φύκει. ω τὰς ὕψεις τὰς οἰκίας χρίουσι αἱ γυναῖκες. λέγεται δὲ καὶ τὰ Φύκια, βρύα. Cf. VV. DD.

15) Musurus παροξυτόνως interposuit.

- c. 1529. l. 10. Φυλείδης; Φ. Φυλέως παῖς ὁ Μέ-
 Φυλ... παῖς ὁ μέγας.¹⁵
 Φυλείης, φ. Φυλῆης. φ.
 — l. 19. Φυλλεία, τ. Φύλλεια. τ.
 c. 1530. l. 1. Φυλλοβασιλεῖς, Φυλοβασιλεῖς. ἐκ τῶν
 ἐκ τῶν φύλλων α. Φυλῶν α.
 Φυλλοκρίνειν, τ. Φυλοκρινεῖν. τ.¹⁷⁾
 — l. 10. Φύξαι, φύξιν, φ. Φύξαι. φύξιν φ.¹⁸⁾
 .υξήληνα, φ. Φύξηλιω. φ.¹⁹⁾
 — l. 15. Φυξήμηλα, δ. Φυξίμηλα. δ.
 — l. ult. Φυρμάται, πτάρ- Φ. πτάρηνυται.
 νιται.
 e. 1531. l. 6. Φυρτίζεσθαι. τ. Φ. τ. — συνεστραμμέ-
 — συνεστραμμένοις νοις φ.
 φ.
 e. 1532. l. 3. Φυσίον, τὸ κα- Φ. τὸ κανθῆλιον.
 θῆλιον.
 — l. 7. Φυσήφρονες, πεφυ- Φ. πεφουσημένοι τ.
 σιμένοι τ.
 — l. 10. Φύστη, μάχα α. Φ. μάζα α.
 — l. 15. Φυταλίης, κῆπος Φυταλιῆς. κήπου δ.²⁰⁾
 δ.
 — l. 17. Φυτάλμιος Ζ. — Φ. Ζ. — ζ
 ζωογόνος.

Ccc 5

e. 1532.

16) In Φυλ.. compendium delevit.

17) Cyr. Lex. Ms. Φυλοκρινεῖ. διακρίνει, δοκιμάζει, περι-
 εργος κατεξετάζει. Cyrilli interpretatio potius Φιλοκρι-
 νεῖ quam Φυλοκρινεῖ convenit.18) Male correxit; scribendum cum Salmasio: Φύξαν.
 φύξιν, Φυγήν. suadente codice.19) Abest prima littera culpa librarii. Cyr. Lex. Ms.
 Φύξηλις. δειλός, Φυγοπόλεμος. Praecedit: Φυξήλιδας.
 Φυγάδας, τῇ δειλία χρησαμένους.20) Ex ratione toties in Hesychio adprobata retinendum:
 κῆπος δ. Male in impressis post κήπου interpungitur.

- c. 1532. l. 17. [Φυτάλμιοι, ὁ
πληθυντικῶς.]
Φυτεύει, κ. Φ. κ.
Φυτηκόμος, σύνδεσρος Φ. σύνδεσρος τ. ¹⁾
τ.
- c. 1532. l. ult. Φύχειρι, ἐκ- Φῦ χειρί. ἐμπεφυκότως
πεφυκότως λίξους τ. +
λίξους τ
- c. 1533. l. 10. Φῶκος, κῆπος Φ. κῆτος θαλάσσιον ὅμοιοι-
θαλάσσιος ὅμοιος ον δελφίνι.
δελφίνη.
- l. 18. Φωλητηρίοις, φ. — Φ. φ. — θιάσων κ.
θιασῶν κ.
- l. 31. Φῶρ καὶ Φῶρας, κ. Φ. κ. — κατασκόπους. ²⁾
— κατασκόπους,
[πληθυντικῶς καὶ
ἐνικῶς.]
- c. 1534. l. 4. Φωρᾶν, τ. — Φ. τ. — Φάραν δ.
Φώρην δ.
- l. 9. Φωρίαμος, κιβωτός, Φωριαμός. κιβωτός. καὶ
ωριάμων. Φωριάμων. ³⁾
- l. 12. Φωρυτόν, συρφερ- Φ. σ. ἢ φ. ⁴⁾
τόν, ἢ φ.
- l. 18. Φώσκει, διαφάνει. Φ. διαφάνει.
- l. 20. Φωσφορεία, ε. Φωσφορία. ε.
- l. 27. Φᾶτε, ἄνδρες, δ. Φ. ἄνδρε, δ.

X

1) Cyr. Lex. Ms. Φυτικόμενος. Φυτουργός λέγεται δὲ καὶ σύνδεσρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

2) Cyr. Lex. Ms. Φῶρ. κλέπτῃς. Φῶρες. λησταί, κλέπται.

3) In ωριάμων prima littera vetustate evanuit. Cf. VV. DD. qui glossam ex Homero illustrent.

4) Bene in impressis: συρφετόν. Cyr. Lex. Ms. Φωρυτῶ. βαρβόρω, ἀκαθαρσία, συρφετῶ.

X

X

- c. 1535. l. 12. Χαδε., χ. Χαδέεν. χ. ⁵⁾
 — l. 14. Χάζει, πρ. . δέϊται, Χ. προσδέϊται. χ. ⁶⁾
 χ.
 — l. 16. Χάζεο τηλεόν, α. Χάζεο τῆλε. α.
 c. 1536. l. 1. Χαίρειν θεάσαι, Χαίρειν εἶσαι, κ.
 κ.
 — l. 12. Χαλαάδες, τ. Χολάδες. τ.
 — l. 24. Χαλαστραίων σ. — Χαλαστραίων σ. — νί-
 νήτρον γ. τρον γ.
 — l. 27. Χαλεπά, τὰ καλι, Χαλεπά τὰ καλά. Σόλω-
 Σόλωνα ταῦτα πυ- να Φασί τὰ περὶ
 θόμενον εἰπεῖν. τὸν Περιανδρον πυ-
 θόμενον εἰπεῖν. Χα-
 λεπά τ. ⁷⁾
 Χαλεπά, τ.
 c. 1537. l. 3. Χαλεπήνη, ε. Χ. ε. — ἀγάγη,
 — ἀγάπη.
 — l. 10. Χαλέρυπον, τὸ ῥύ- Χ. τὸ ῥύμμα τ.
 μα τ.
 — l. 14. Χάλικες, ο. Χάληκες. ο. ⁸⁾
 — l. 16. Χάλιμα, φ. Χάλιμος. φ.
 — l. 28. Χάλκεα, τ. — σι- Χ. τ. — σιδήρου.
 δήρου. Χαλκέα, ἐπί- Χάλκε' ἐπίσωτρα. τ. ⁹⁾
 σωτρα τ.

c. 1538.

5) In Χαδε., compendium deleuit.

6) In πρ. . δέϊται duas litteras erasit.

7) Separata conjunxit, et lacunam Paroemiographorum ope explevit; ex codice ταῦτα retinerem, et ita scriberem: πυθόμενον ταῦτα εἰπεῖν X.

8) Scriptura codicis reponenda est, jubente ordine Glos-
 fae Mss. in Iobum ex cod. Marino: Χάλικες. ψηφίδες.
 Cf. VV. DD.

9) Bene disjunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

- c. 1538. I. i. Χαλκεία, ὑπό- X. ὑπομνήματα τ. — ε.
μνημα τ. — εὑρέσε-
ως.
[Χαλκεομίστωρ, ἰσχυ-
ροφόρος.]
Χαλκεοπίσωτρα, ὀμί- Χαλκε' ἐπίσωτρα. ο. ¹⁰⁾
ως.
— I. 11. Χαλκεῶνα, χάλκι- X. χαλκεῖον ε.
ον ε.
— I. 16. Χαλκήρεα, χαλκῶα X. χαλκῶ ἀρηρότα.
ῆτορα.
— I. 25. Χαλκιδίζεν, α. — X. α. — παιδαρεστούν-
παιδαρεστούντων, ε. των, ε. ¹¹⁾
— I. ult. Χαλκιδικός λ. — X. λ. — Κύκλωπος λί-
κυκλωπι..λίμνη.
[Χαλκιδίκων, χάλκισ ὁ
ἰχθύς.]
Χαλκιδικός, ε. Χαλκιδικός. ε. ¹²⁾
c. 1539. I. 11. Χαλκόβατον, X. ἰσχυρῶς β.
ἰσχυρὸν β.
Χαλκογλάχινος, χ. — X. χ. — ἐχούσης.
ἐχούσης. χαλκηδά- Χαλκηδάνη. τ. ¹³⁾
νη, τ.
— I. 22. Χαλκόκροτος, ἡρέα X. ἡ ῥέα δ.
δ.

c. 1539.

10) Pro Χαλκεομίστωρ correxerat: Χαλκεομῆστωρ. Corruptum Χαλκεοπίσωτρα est varia lectio superioris Χαλκεία, ἐπίσωτρα, ex margine huc deducta: simile quid d'Orville in mentem venisse video. Cf. VV. DD.

11) Litteris transpositis bene in Albertina legitur: παιδαρεστούντων. emendantibus VV. DD.

12) Pro χάλκισ scripserat: χαλκίς. In κυκλωπι.. compendium delevit.

13) Unita secrevit. Ordo docet, quod Χαλκηδάνη ex margine investum fit.

c. 1539. l. 22. Χαλκολογῆς, νουμμία σ.	Χαλκολογῆν. νομίσματα σ.
— l. 24. Χαλκόλοφον, ἰππίς. χαίτην, τὸ ὑπανά- στημα τ.	X. ἰππιόχαίτην, τὸ ἐπα- νάστημα τ.
— l. 28. Χαλκοπαρεΐη, χ.	Χαλκοπαρεΐης, χ.
c. 1540. l. 3. Χαλκοῦς, τοῦ ε.	Χαλκοῦς. τοῦτο ε.
— l. 10. Χαλκόνητος, η.	Χαλκόνητος. η.
— l. 17. Χαλυνέοντα λ. Χαλοπὴ κιθάρα, α.	Χελυνέοντα λ. Χελώπη. κιθάρα. α.
— l. 25. Χαμαιευμάδες, ο. — ἢ χαμαικοιτῶνες.	Χαμαιευνάδες. ο. — ἢ οἱ χ.
c. 1541. l. 4. Χαμαιρεπῶς, χ.	Χαμαιρέπῶς. χ.
— l. 10. Χαμαιταιρίς, ἡ π.	Χαμεταιρίς. ἡ π. ¹⁴⁾
— l. 13. Χαμεύνη, σ. — τα- πεινὶς κ.	X. σ. — ταπεινὴ κ. ¹⁵⁾
— l. 17. Χαμηλὸν, χαμαΐζη- λον, χαμώθεν, ε.	X. χαμαΐζηλον. Χαμόθεν. ε. ¹⁶⁾ X. οἱ ε. ¹⁷⁾ †
Χαμώκοιτος, ὁ ε.	
— l. 21. Χαναβίς, α.	Χαναβίς. α.
— l. 29. Χανδὸν, π. — κε- χανέναι π.	X. π. — κεχηνέναι π.
c. 1542. l. 5. Χαΐοιμι, ε. Χάνης, στόμα, [χα- νῶν,] α.	Χάιοιμι. ε. ¹⁸⁾ Χανῶν στόμα. α.

c. 1542.

14) Cyr. Lex. Ms. Χαμαιταιρίς. πόρνη. Musuri correctio-
nem ordo postulat.

15) Cyr. Lex. Ms. Χαμευνά. ἢ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ
ταπεινὸν κλινίδιον, Χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.

16) Bene divisit et emendavit.

17) In impressis: Χαμόκοιτος.

18) In Χαΐοιμι litteram expunxit.

- c. 1542. l. 25. Χαρακτηρίζει, X. σ. — δηλοῦν τ.
— σ. δηλῶν τ.
- l. 32. Χάραξ, φραγμός, Χάραξι. φραγμοῖς. ο.
ο.
- c. 1543. l. 2. Χάραξ τ. — X. τ. — σ. τ. ¹⁹⁾
σωζομένου τ.
- l. 20. Χαρίσιον, ε. — λειμ- X. ε. — λημμάτων. ²⁰⁾
μάτων.
- Χαρίσαδα, π. λέγον- X. π. λέγονται γὰρ αἱ γυ-
ται γὰρ [χώρας] γυ- ναῖκες χαρίζεσθαι,
ναῖκες χαρίζεσθαι, αἱ πρὸς συνουσίαν ἐ-
πρὸς συνουσίαν, αὐτοῖς αὐταῖς ε. ¹⁾
ἐκδιδούσας.
- c. 1544. l. 10. Χαροπὸν, ξ. X. ξ. — περιφερῆ. ²⁾
— περιφερῆν.
- Χαράνιον, θ. — ἐπὶ θά- X. θ. — ἐπὶ θανάτου ε.
νάτω ε.
- l. 27. Χαστήρια, τ. Χαστηρία. τ.
Χατὲ, χ. Χατέων. χ.
- c. 1545. l. 13. Χέδρωψ, πᾶν X. πᾶν ο. σ. ³⁾
ὄσπριον σ.
- Χει, ἐπὶ τ. Χεῖ, ἐπὶ τ.
- l. 17. Χεδροπῶν, ὄσπρε. Χεδροπῶν. ὄσπριον.
Χειλεύει σ. Χιλεύει σ.
- Χειλιάκρω χειλαί, α. Χειλιάκρων. χειλαί α.

c. 1545.

19) Perperam in Ald. γωζομένου. Cf. VV. DD.

20) Scripturam λειμμάτων Heinsius restituit. Cf. VV. DD.

1) Scriptum fuisse suspicor: λέγονται γὰρ χώραν αἱ γυναῖ-
κες χ. Perperam in impressis: ὑπὸ συνουσίαν. Cf.
VV. DD.

2) Cyr. Lex. Ms. Χαροπός. ἐπίχαρις. εὐόφθαλμος.

3) In impressis: πᾶν ὄσπριον σ.

c. 1545. l. 21. Χειλὲς, τ.	Χιλός. τ.
— l. 24. Χειλοῦσθαι, παχύ- νεσθαι, σιτόζεσθαι.	Χ. π. σ. 4)
— l. 30. Χείμαρροι, σ.	Χίμαροι. σ.
c. 1546. l. 6. Χειμεῶ, ἐργῶ. [Χειωσάμενος.]	Χ. ἐργῶ.
— l. 10. Χειμῶντα, ἐργῶν- τα.	Χ. ἐργουῖντα.
— l. 14. Χειράλας, τ.	Χειράδας. τ.
— l. 25. Χειροβοσκῶν, τ.	Χειροβοσκόν. τ.
— l. 31. Χειροῦγραφοι, σ. γραμματίων.	Χ. σ. γραμματεῖον.
c. 1547. l. 11. Χειρονάκτας, χ.	Χειρωνάκτας. χ.
Χειρονόμος, ὀρχιστής.	Χ. ὀρχιστής.
— l. 16. Χειροτερῆ, ε.	Χειροτερής. ε.
— l. 22. Χειρονάκτας, χ. Χειρώναξ λ.	Χειρωνάκτας. χ. Χειρώναξ λ.
— l. 27. Χειτῶν, ε. Χείσεται, χωρήσει.	Χιτῶν. ε. Χ. χωρήσει.
— l. ult. Χελεύ, χ.	Χελεύς. χ.
c. 1548. l. 7. Χελιδονισταί, οἱ τὴν χελιδόνα ἀγεί- ραντες.	Χ. οἱ τῇ χελιδόνι ἀγεί- ραντες.
Χελιδόναν, φ.	Χελιδόνιον, φ.
Χελιδόνων μούσιον, ω. — ποιούντα τ.	Χελιδόνων μουσεῖον. ω. — ποιούντων τ.
— l. 15. Χέλιον, τὸ ἀπεστρακ- ωμένον τ.	Χέλειον, τὸ ἀπεστρακω- μένον τ. 5)
Χέλιος, ν.	Χέλειος. ν.

c. 1548.

4) In Ald. ceterisque edd. σιτόζεσθαι deest incuria typ.

5) Scribendum cum If. Voffio: ἀπωστρακωμένον. probante codice.

- c. 1548. l. 15. Χελούειν, βίσα- X. βήσσειν. κ. 6)
 σεν, κ.
- ε. 1549. l. 1. Χέλυσμα, τ. — X. τ. — τρώπει ξ.
 τρώπη ξ.
- l. 5. Χελώνη, τ. — καὶ X. τ. — καὶ Π. — τρώ-
 Π. — τρώπη τ. πια τ. 7)
- l. 9. Χελωνίδος, ο. — σκη- X. ο. — σκηνής.
 νῆς. χελῶνος τὴν θα- Χελῶνα. τὴν θαλάσσιαν
 λάσσιαν, χ. χ. 8)
- l. 13. Χέννιον, ο. Χέννιον. ο.
- l. 19. Χερδαμός, λ. Χερμαδίων. λ.
 Χερεῖον, χ. ἐλάττονα, Χερεῖα. χ. ἐλάττονα.
 [Χεῖρον.]
- c. 1550. l. 4. Χειρόβιος, χερ- X. χερνήτης — πενία.
 νῆτις — πενία. χερ- Χερνήτις. ἡ α. 9)
 νῆτις, ἡ α.
- l. 16. Χερσεύει, Σοφοκλῆς X. Σοφοκλῆς Ἴωνι. κείμε-
 οἱ εἰ
 Ἴωνι κείμενος μὲν — ἡ vos μὲν — ἡ διὰ χ.
 διὰ χειρῶν ἔχει, ἡ ο. ε. ἡ α. 10)

c. 1550.

6) Antea correxerat: βύσσειν.

7) Omissio νέμισμα, quod omnibus praeter Aldinam editionibus inferitur. Cf. VV. DD.

8) Bene distinxit, sed perperam mutavit; retinendum ob ordinem Χελῶνος in secundo casu. Quomodo postrema: ὡς τὴν α. articulo convenient, non perspicio; videant alii.

9) Musuri crisis prava est parumque acuta; articulum male divisit, qui unus solus est, in quo interpretatio glossae praeposita fuit, itaque ordinandus: Χερνήτις. χειρόβιος χέρνα γὰρ ἡ πενία. Articulo in margine adjunctum erat: χερνήτις. ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. πενιχρὰ χήρα. quod postea a librario textui adnexum est. Cf. VV. DD.

10) Lemmati varia lectio prima manu superscripta est; haeremus igitur inter Ἴωνι et Οὐνεῖ, illud notum est, hoc vero (nisi memoria me fallit) hucusque incognitum esset.

- c. 1550. l. 20. Χερσόνησος, γ. X. γ. — ἐκνεύουσα, ἡ μ. ¹¹⁾
 — ἐκ. νεύουσα, ἡ μ.
 — l. 28. Χευάμεναι, περιβάλλονται. X. περιβαλλόμεναι.
 — l. ult. Χεύμασι, προχόη. X. προχόη. ¹²⁾
 [ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν.]
 c. 1551. l. 9. Χηλεύσεις, π. X. π. — οἶον ἡ πύτια, ο.
 — οἰονίπιτια, ο.
 — l. 18. Χήμη, χάσμη. χηραμβής, λ. X. χάσμη.
 Χην. λόπες, ὄρνια π. Χηραμβής, λ. ¹³⁾
 — l. 21. Χῆνα ο. — τῶν κ. Χηνέλοπες. ὄρνεα π. ¹⁴⁾
 — l. 27. Χηνυστραῖδα, χαμαῖδα. X. χασμαῖδα.

c. 1551.

set. Notandum est, haec tria lemmata Ἴωνι, Ἴουῖ et Οἰνεῖ haud raro a scribis confundi: exempla in Stobaei *Sermonibus* inveniemus. Perperam in Ald. ceterisque edd. ἡ ἀπὸ χειρῶν ε. quod Salmasius correxit. Cf. VV. DD.

- 11) In ἐκ. νεύουσα litteram expunxit; vitiose scriptum suspicor: ἐκνεύουσα. Cyr. Lex. Ms. Χειρονησία γῆ. (Leg. Χερσονησία γῆ) εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, μήτε χέρσος μήτε θάλασσα, ἀλλὰ περιλυζομένη, καὶ μὴ ἀνέχουσα διέξοδον.
- 12) Ejectum: ἡ ἐκ δ. — θάλασσαν. appendix est superioris Χερσόνησος, ex margine huc translata.
- 13) Unita secrevit. Χηραμβής ex margine adhaesit, momente ordine.
- 14) In Χην. λόπες litteram confodit; scriptum videtur: Χηναλόπες. Cf. VV. DD.

- c. 1551. l. 27. Χηνυστᾶς, β. X. β. — στραγγεῦη.
 — στραγγεῦη.
 Χήπτη, ε. Χήπτει. ε.
 c. 1552. l. 9. Χηραμύδες, τ. Χηραμίδες. τ.
 Χήρατο, ἐσχάρη. Χήρατον. ἐσχάρη. ¹⁵⁾
 — l. 14. Χῆρον, τ. — ἔχων X. τ. — ἔχοντα τ.
 τ.
 Χηροπτάζουσα, δ. Χειροπτάζουσα. δ.
 Χηροσταί, ο. Χηρωσταί. ο.
 — l. 20. Χηρώσας, χ. ἰά- X. χ. ἑάσας.
 σας.
 Χήρωσε, ἐξ ἀνδρῶς ε. X. ἕξανδρον ε.
 — l. 23. Χήτει, σ. — σπά- X. σ. — σπάνει.
 νη.
 Χήτει ἐνεναίνων, ε. Χήτει ἐνεύνων. ε. ¹⁶⁾
 c. 1553. l. 11. Χθονίην, νεκρικ- X. νεκρικῆν.
 κεν.
 — l. 18. Χθονίους I. — ἐπί- X. I. — ἐπηλύδας.
 λυδας.
 c. 1554. l. 11. Χιλὸς, ἡ τ. — X. ἡ τ. — βοσκημάτων. ¹⁷⁾
 βοσκημάτων. [καὶ
 τοῦτο ζήτηι εἰς τὸ
 Χιλωθῆναυ χιλίας.]
 — l. 32. Χειμαίρῃαν, αἶγαν Χιμαίρῃαν. αἶγα α.
 α.
 — l. ult. Χίσις τ. — ἦρυκα. X. τ. — κήρυκα.

c. 1555:

15) Reponatur Homericum Χήρατο. ἐσχάρη. flagitantibus VV.DD.

16) Prima scriptura fuit Χήτει ἐνεναίνων, ut apud Hom. Od. II. 35.

17) Merito has quisquillas, quas stupor librarii, intulit, textu eliminavit.

- ε. 1555. l. 1. Χιονέα, λευκα- Χιονέαν. λευκάν ἢ φ.
 νή φ.
 — l. 3. Χίων, ὁ ἐκ Α. Χιον τὸν ἐκ Α.
 — l. 28. Χλεμύρα, χ. Χλεμύραν. χ.
 Χλεαίεται, θ. Χλεαίνεται. θ.
 ε. 1556. l. 10. Χλυδανόν, τ. Χλυδανόν. τ.
 — l. 15. Χλυδωνόσπου, χλί- Χ. χ. π. τ. — ἔχοντα,
 δωνας π τ. — ἔχον- τ. 18)
 τας, τ.
 ε. 1557. l. 3. λοιά, ε. — Χλοιά. ε. — κάλπων. 19)
 κάλπων.
 — l. 17. Χλωρηίς α. Χλωρηίς α.
 ε. 1558. l. 16. Χνόο., ὁ χνουῦ, Χνόος. ὁ χνουῦς τοῦ γενει-
 γενισῶν α. ἄν α. 20)
 — l. 19. Χοχοῦν χόα μέτρον Χοῦν. χόα. μέτρον υ. 1)
 ὑγρῶν.
 Χόαιξ, θ. Χοάξ. θ.
 ε. 1559. l. 4. Χοάσπισ, π. Χοάσπισ. π.
 — l. 13. Χοίνικες, α. — οἱ Χ. α. — αἱ ἀπὸ μ. τ.
 ἀπὸ μέρους τ.
 — l. 21. Χοιροκομῆον, λ. — Χ. λ. — ὀρνιθοτροφεῖον.
 ὀρνιθοτροφεῖον.

Ddd 2

c. 1560.

18) Scribendum cum Meibomio: περιτ. Perperam in editis παρὰ τ.

19) Glossae primam litteram praefixit, eamque a praecedente, cui antea adhaeserat, sejunxit. Cf. VV. DD. apud quos Palmerius vehementer nugatur; artem tacendi, ubi lumine destituimur, tarde addiscimus.

20) In Χνόο., litteram delevit.

1) Crassior est Musuri critica; distinguendum: Χο. χοῦν. χόα. μέτρον υ. Insertum χόα emendatio est praecedentis Χο, forte ex margine. Cf. VV. DD.

c. 1560. l. 9. Χολεσέμεν, ὀργισθήμεθα.	Χολωσέμεν. ὀργισθήμεθα. ²⁾
Χολέρα, σ. — Φ.ετα _ε	Χ. σ. — Φέρεται ε. ³⁾
c. 1561. l. 3. Χονδρίταν, π.	Χονδρίτις. π.
— l. 10. Χοραγίων, δ.	Χοραγείων. δ.
c. 1562. l. 3. Χορίλα ἐκφαντίδες. κ.	Χορίλον Ἐκφάντιδος. κ. ⁴⁾
— l. 15. Χόρτος, ὁ σ. — ὄρον τὸν ἐκγαίων ω.	Χ. ὁ σ — ὄρον τὸν ἐκγαίων ω. ⁵⁾
— l. 23. Χῶς, α. — ἐρίπιον.	Χ. α. — ἐρείπιον.
c. 1563. l. 4. Χραιματίσαι, κ.	Χρεματίσαι. κ.
Χραιματισμός, ἡ τ.	Χρεματισμός. ἡ τ.
— l. 19. Χρανιῶσαι, χρα... ησεσθαι, ε.	Χ. χρανθήσεσθαι. ε. ⁶⁾
— l. 30. Χρεί., τ. — τῶ χρέει.	Χρεῖν τ. — τὸ χρέος. ⁷⁾

c. 1563.

2) Optime ex Poeta correxit. Cf. VV. DD. Glossa procul dubio ex margine inuenta est, suadente ordine; potuit tamen sequens Χολέρα superiori Χολέρα in margine adiectum fuisse, et sic mendosum Χολεσέμεν locum tueretur. In ὀργισθήμεθα compendium male descriptum fuit.

3) In Φ.ετα_ε unam solam litteram expunxit.

4) In Χορίλα alpha natum est ex Λ, et compendium neglectum est, ita ut prima scriptura eadem fuerit ac in fine: Χορίλλον. Sequens ἐκφάντιδες prave descriptum

videtur ex Ἐκφαν^{τδ}. Cf. VV. DD.

5) In editis: ὄρον ε. omisso τόν. Postrema Casaubonus restituit. Cf. VV. DD.

6) In χρα...ησεσθαι duas litteras expunxit.

7) In Χρεί., compendium exitus deleuit.

- c. 1563. l. 33. Χρείως, δέη- Χρεῖος. δ.
 σις.
 — l. 36. Χραιμετίζεις, κ. Χρεμετίζεις. κ.
 Χραιμετίς, ο. Χρεμετίς. ο.
 c. 1564. l. 13. Χρεῶν, α. — Χ. α. — ἀκυροῦται.
 ἀκυρεῖται.
 — l. 29. Χρημπτεῖ, ε. Χρίμπτεῖ. ε.
 Χρημφθῆναι, π. Χρημφθῆναι. π.
 c. 1565. l. 13. Χρίπτεσθαι, ε. Χρίμπτεσθαι. ε. — ἀλεί-
 — ἀλείφειν, π. φειν. π.
 c. 1566. l. 3. Χρέος, χρώς, Χ. χ. καὶ ἀπὸ χροός ἀ-
 καὶ τὸ εἰς ἀπὸ τοῦ πὸ — δ.⁸⁾
 σώματος διήλθεν.
 Χροσάμενος, τ. Χρωσάμενος. τ.
 Χρώσασαι, τ. Χρώς ἀσαι. τ.⁹⁾
 — l. 8. Χρυνάζει, κ. Χρυνάζει. κ.¹⁰⁾

D d d 3

c. 1566.

8) Adspiciamus solum codicis textum, et glossa forte restituetur. Articulus mutilus est, et ex ll. N. 191, ita suppleendus et ordinandus:

Χροός. χρώς, καὶ τό
 Χροός εἶσατο. —
 ἀπὸ τοῦ σώματος διήλθεν.

At ubi εἶσατο? Latet in εἰς, quod ex compendio provenit. Pungit me tamen incommodum illud ἀπὸ τοῦ σώματος δ. Cur non διὰ τοῦ σώματος δ. quod vera loci interpretatio est? Statuamus igitur (et forte acu tetigimus) quod εἰς ἀπὸ unitim ex εἶσατο corruptum fit, elapsa praepositione διὰ. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Χροός ἀσαι culpa typ. Hanc et praecedentem glossam VV. DD. ex Poeta restituerunt; ob ordinem ita transponendae sunt: Χροός ἀσαι. τ. Χροός ἀσάμενος. τ. Menda codicis nata est ex compendio prioris vocis et indistincta archetypi scriptura.

10) Lectionem codicis ordo postulat, quemadmodum in praeced. articulo Χρυὰ pro Χροιά.

- e. 1566. l. 13. Χρυσάμπυκας, χρυσικαλίνους, χρυσομήτρους. X. χρυσοχαλίνους. χρυσομήτρους. ¹¹⁾
- l. 16. Χρυσάμπυκος, χ. — X. χ. — παρὰ τ. α. —
^ε π τὴν ἀμπυκα — ἀληψις.
- l. 20. Χρυσάορος, χρυσάορος — μάχαιρα, σπάθην. X. χρυσὸν ἄορ — μάχαιραν, σπάθην.
- l. 27. Χρυσέντευκτος, ε. χρυσοσκῆπτρον ἔχον, α. X. χρυσότευκτος. ε. χρυσεον σκῆπτρον ἔχων. α.
- l. 30. Χρυσεόπη, ἡ διαχρῆσις. X. ἡ διάχρυσος ε.
 χρυσῶ, τῷ χρόνῳ ἢ λ. X. τῷ χρυσῷ. ἢ λ. ¹²⁾
- l. 35. Χρυσήλατος, χρυσοελεασμένος κ. X. χρυσῷ ἐληλασμένος κ.
- e. 1567. l. 5. Χρυσίδα, τὴν χρυσοφιάλην. X. τὴν χρυσὴν φιάλην.
 χρυσοπίνη, τὴν διὰ χρύονον ε. X. τὴν διὰ χρυσοῦ ε.
- l. 13. Χρυσόκόλλητος, σ. X. χρυσοκόλλητος. σ.
- l. 18. Χρυσοράπις, ὁ Ε. χρυσοραγῆς, χ. X. χρυσόραπις. ὁ Ε. χρυσοράγες. χ.
 χρυσοραγῆς ε. X. χρυσοράγες ε.
- l. 30. Χρῦσω, δ. X. χρυσῶ. δ. ¹³⁾
- e. 1568. l. 2. Χρωματιδαίς — X. — φοάων, α.
 φοάω, α.

c. 1568.

11) Cyr. Lex. Ms. χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

12) Corruptela oritur ex Ж, quod, ut alibi monui, et χρόνος et χρυσός significat: eundem errorem innox infra inveniemus.

13) In impressis χρυσῶν a typ. Cf. VV, DD.

c. 1568. l. 11. Χύσην, κ.	Χύδην. κ.
— l. 22. Χυβράβιοι., δ.	Χυβράβιοι. δ. ¹⁴⁾
— l. 24. Χυβροΐδια, τ. — ^{οι} Χυβροΐδια.	Χ. τ. — Χοιριΐδια. ¹⁵⁾
Χύριον, σ.	Χύρριον. σ.
— l. 28. Χυτή ή ε. — Χωνυμένη γ.	Χ. — Χωννυμένη γ.
Χυτοί, ο. — ^α πφερόμε- νοι.	Χ. ο. — παραφερόμε- νοι. ¹⁶⁾
c. 1569. l. 4. Χύτλα, τ. — μαντειάσωδι ὕδατος καὶ ἐλαίου.	Χ. τ. — μαντείας, ὃ δι' ὑδατος καὶ ἐλαίου γίνεται. ¹⁷⁾
— l. 7. Χύτλασον, ὕγρανον. Χυτλὸς δὲ κρατὸς ὀκο- σεύσιος παρῆν ἐ- σπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένου- σιν.	Χ. υ. Χύτλος δὲ κρατὸς ὀκόσ' εὐσκιος παρῆν ἐ- σπαρμένοις εἰκῆ καὶ — μ. ¹⁸⁾

Dldd 4

c. 1569.

14) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum videtur: Χυβράβιος. Glossam, ut saepius, interpretationi adaptavit; olim forte pro δεσμοὶ σ. legebatur δεσμὸς σ.

15) Ultima vox prima manu correctæ est.

16) In impressis: περιφερόμενοι. Cf. VV. DD.

17) Bene emendavit, adjecto in fine γίνεται.

18) Bene Χυτλὸς a Χύτλασον separatur; nescio quomodo VV. DD. Χυτλὸς cum præced. articulo, a quo toto caelo abhorret, conjungere potuerint. Χύτλασον, υ. est articulus per se. Sequens Χυτλὸς δ. est fragmentum articuli, cujus caput forte Χύτλον aut Χύτλος fuit: in his reliquiis conservatum videtur articuli exemplum, in quo emendando omnes, nisi fontes detegant, frustra desudabunt. Adjuncta: ἐσπαρμένος ε. rel. exemplum interpretari videntur. Cf. VV. DD.

- c. 1569: I. 10. *Χυτλῶσαι, τὸ* X. τὸ ἀλείψαι μ.
ἀλείψαι [τὸ] μ.
- I. 18. *Χυτρίνδα, παιδιᾶς* X. π — κ. ¹⁹⁾
εἶδος τοιαύτης, κ.
- c. 1570. I. 6. *Χωλάβει, θ.* Χωλάβεϊ. θ. ²⁰⁾
- I. 8. *Χωλότοισιν, ο.* Χολωτοῖσιν. ο.
Χωλοθεῖς, ο. Χολωθεῖς. ο.
- I. 11. *Χῶμα, ὕψωμα γῆς,* X. υ. ο. ¹⁾
ὄχθη.
- Χωματεπέκτης, τ.* Χωματεπάκτης. τ.
Χωνευτήριον, χωνίον. X. χωνεῖον.
- I. 15. *Χωνήν, τ. — Ἀντίο-* Χωνήν. τ. — Α. ὁ Ξενο-
χος ὁ Ξενοφᾶ.. ἐν Φάνους ἐν τῷ π. ²⁾
τῷ π.
- I. 23. *Χώρισαν, ἀνεχώρη-* Χώρησαν. ἀνεχώρησαν.
σαν.
- Χωρίσαντα, κ.* Χωρήσαντα. κ.
- I. 26. *Χωρίον, δοχεῖον, κό-* X. δ. κόπρον. κ.
πτρον, κ.
- Χωριαμὸς, κ. — δῆλα* X. κ. — δῆλα ἢ δ.
ἢ διάζοντος.
- Χωρίτης, ἀγρότης, ἀ-* X. ἀγρώτης, ἀγροικος. α.
γροικτος, α.
- c. 1571. I. 3. *Χῶρος, τ. —* X. τ. — ἀνθρωπος. ἢ χ.
ἄνος, ἢ χ.
- Χωσάμενος, χωλοσά-* X. χολωσάμενος.
μενος.

c. 1571.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. τοιαύτας. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Χολαβεῖ culpa typ. Cf. VV. DD.

1) In editis: ὕψωμα γῆς, ἢ ὄχθη.

2) In Ξενοφᾶ.. compendium delevit. Accentus scripturam a Ξενοφάνους diversam arguit; non video tamen, quid aliud scriptum esse potuerit, et Musuri correctione acquiesco.

Ψ

Ψ

- c. 1571. l. 7. Ψαδάς, ψ. Ψαδάς. ψ. 3)
 — l. ult. Ψαινούζεν, δια ῥ. - Ψ. δια ῥιπισμοῦ κατα-
 πισμοῦ καταψύχεν, ψύχεν. γράφεται
 γάρ δὲ καὶ δραπισ- δὲ καὶ δ. 4)
 μου.
- c. 1572. l. 4. Ψανύροιο, δ. Ψανύρατο. δ.
 — l. 8. Ψαινύσσειν, ῥ. πίξεν. Ψ. ῥιπίξεν. 5)
 Ψαίρει, τινάσσει, ῥιπί- Ψαίρειν. τινάσσειν. ῥιπί-
 ξει, α. ξεν. α.
- c. 1573. l. 2. Ψαλακάνθα, Ψ. τ. — εἶναι.
 τ. — εἶναι [ψ] Ψαλακτὸν, οὐκ ἀνεύρη- Ψ. οὐκ ἀνερεύνητον.
 τον.
- l. 8. Ψάλλεν, α. — τί- Ψ. α. — τίλλεν. κ.
 λεν, κ.
- l. 16. Ψαλύγων, ἔνιοι ψα- Ψ. ἔνιοι ψάλυγας — ἄ-
 γὰς — ἄμεινον, καὶ μεινον δὲ, τ.
 τ.
- l. 21. Ψαρμακόσια, γάρ- Ψαρμακοσιογάργαρα. π.
 γαρα, π. — τοῦ ψ. — τῆς ψ. 6)
- l. ult. Ψάρ.ς, ε. Ψάρ.ς. ε. 7)
- c. 1574. l. 18. Ψαυστά, ψαυ- Ψ. ψαιστά. Α.
 στά α.
- l. 27. Ψάφα, λόφοι ψη- Ψ. λόφοι ὑψηλοί.
 λοί.

Ddd 5

c. 1574.

3) Correctionem prima manu superscriptam deleuit; rep-
 onendum: Ψαγδάς. probantibus VV. DD.

4) In ῥ.πισμοῦ litteram expunxit. Luculentum hic habe-
 mus exemplum, quod γρ (γράφεται) librarii inscitia in
 γάρ transierit: plura alibi exempla vidimus.

5) In ῥ.πίξεν litteram erasit.

6) Glossam ex Comico restituit. Cf. VV. DD.

7) In Ψάρ.ς litteram erasit. Cf. VV. DD.

- c. 1574. l. 29. Ψὲ, α. αὐτάς, Ψ. α. αὐτάς, αὐτὸν, α.
αὐτῶν, α.
- c. 1575. l. 3. Ψεδνή, ἡ θ. — Ψ. ἡ θ. — ἐπὶνθη.
ἐπὶνθη.
- l. 5. Ψέδουρα, ψ. Ψέδουρος. ψ.
- l. 8. Ψεαδερωτῶν, ε. Ψεάδερ. τῶν ε.
εἰήματα, π. Ψεἰήματα. π. *)
- l. 18. Ψελιστήν, λιγνον. Ψ. λίχνον.
- l. 23. Ψέλια, δακτύλιοι, Ψέλλια. δακτύλιοι. λυ.
λύγαι.. γαι. *)
- l. ult. Ψευδαμάξυς, ε. Ψευδάμαξυς. ε.
- c. 1576. l. 12. Ψευδόνυμοι ο. Ψευδάνυμοι ο.
- c. 1577. l. 27. Ψῆχοι, πραυ- Ψήχει. πραύνει. κ.
νοί, κ. Ψήχομαι, τὸν δ. Ψ. τὸν δ. 10)
Ψηχράν, τ. Ψυχράν. τ.
- c. 1578. l. 26. Ψιθωμία, Λ. Ψιθωμίαν. Λ.
Ψιλὰς, π. κρᾶσπεδα. Ψ. π. κρᾶσπεδον.
- c. 1579. l. 4. Ψιλᾶς, ο. — Ψ. ο. — χ.
χορευόντες.
[Ψιλῆ, ζητεῖ εἰς τὸ Ψι-
λόν.]
- Ψιλίοις, π. Ψ. π.
- l. 8. Ψιλοδετόρων, β. Ψιλοδετόρων. β.
- l. 16. Ψιλωθρον, σ. Ψιλωθρον. σ.
- l. 33. Ψιφὰ, ἐψητὰ λ. Ψ. ἐψητὰ λ.
- c. 1580. l. 7. Ψόγια, ψ. — Ψόγια. ψ. — ἀκοῆς.
ἀκοῆς.

c. 1580.

8) Omissam a librario litteram praeposuit.

9) In λύγαι.. ultimam litteram deleuit; legebatur: λύγαια.
quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

10) In impressis; Ψήχομαι. δ. omisso articulo.

- c. 1580. l. 14. Ψοθίον, αἶθα- Ψ. αἶθαλαῖδες.
 λῶδες.
 — l. 17. Ψόθωρ, α. Ψόθωρον. α.
 — l. 24. Ψοδία, ψ. Ψοδίαν. ψ.
 — l. 26. Ψοφειδῶς, τ. Ψοφειδῶς. τ.
 c. 1581. l. 4. Ψιδυος, α. Ψύδυος. α.
 Ψιδυστὰς, ψ. Ψυδυστὰς. ψ.
 — l. 11. Ψυκτηρ, ο. — ψυ- Ψ. ο. — ψυγέα, κ.
 γέαν, κ. Ψυκτηρία, ο. — σύν- Ψ. ο. — σύσκιος τ.
 σκιοι τ.
 c. 1582. l. 1. Ψυρή., ν. Ψυρή. ν. ¹¹⁾
 Ψύριος, α. — ψυρ.. Ψ. α. — Ψύρης τῆς ν. ¹²⁾
 τῆς ν.
 — l. 4. Ψύττα, ε. — ἀπο- Ψ. ε. — ἀποδραμεῖν λ. ¹³⁾
 δρ. μεῖν λ. Ψ. σ. ¹⁴⁾
 Ψύτταρον, σ. Ψύττα. π.
 Ψύτταν, π.
 — l. 17. Ψύχεος ι. καταψῦ Ψ. ι. καταψύξεως ε.
 καί ε.
 — l. 20. Ψυχοραγῆι, α. Ψυχορράγῆι. α.
 — l. 24. Ψυχρά, [τήν] ἦν η. Ψυχρά. ἦν η.
 — l. 29. Ψυχρὸν, δελέχαλ- Ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀ-
 κον, ὀδυσιτὸν κ. δοῦσι. τὸν κ.
 c. 1583. l. 6. Ψαίζος, α. — Ψ. α. — ν. δ. — μ. ο. ¹⁵⁾
 νόθος δυσωδία —
 μίνθα, ο.

c. 1583.

11) In Ψυρή., ultimam litteram delevit. Cf. VV. DD.

12) In ψυρ.. exitum confodit.

13) In ἀποδρ. μεῖν litteram expunxit.

14) Perperam in Ald. Ψύτταρον. Lectionem codicis If. Vossius reposuit.

15) In impressis: μίνθαν ο. Glossam Hemsterhusius restituit. Cf. VV. DD.

c. 1583. l. 8. Ψώϊα, σ.

Ψώϊα. σ.

— l. 12. Ψῶλον, τ.

Ψῶλον. τ.

Ψώμηκες, ο. — ἔγκα-
τρος, ὁ σ.Ψ. ο. — ἔγκατρος, ὁ σ.¹⁶⁾

Ω

Ω

c. 1584. l. 11. Ὠάτω, θή-
σω, α.Ὠάσω. θήσω. α.¹⁷⁾

Ὠαχεσχομένη, τ.

Ὠ ἄχεῖ σχομένη. τ.

— l. 21. Ὠβρατο, μαρτο.

Ω. ἔμαρτο.¹⁸⁾

Ὠγανον, κ. ἀμαρτης.

Ω. κ. ἀμάρη.

— l. 25. γῆν, ω.

Ὠγῆν. ω.¹⁹⁾

c. 1585. l. 2. Ὠγύγυια, α.

Ὠγύγυια. α.

Ὠγυγῆ, ο. — καλύ-
ψουσα.

Ω. ο. — Καλυψοῦς.

— l. 10. Ὠδάκταζον, ε.

Ὠδάκταζον. ε.²⁰⁾— l. 15. Ὠδ' ἂν ἔεις, οὔτως
γὰρ ἂν ἔσσι.Ὠδ' ἂν ἔοις. οὔτως γὰρ
ἂν εἴης.

Ὠδ' ἂν, οὔτως γ.

Ὠι δ' ἂν. οὔτως γ.

— l. 20. Ὠδεῖσα, ε.

Ὠιδῆσα. ε.

— l. 27. Ὠδηκῶς, ο. πεφυ-
σημένως.Ω. ο. πεφυσημένος.¹⁾

Ὠδιούν, φ.

Ὠδιόν. φ.

[Ὠδῖς,] ὠδῖνες, τοκε-
τοί.Ὠδῖνες. τ.²⁾

[Ὠδήσας, ἀπέδοντο.]

c. 1585.

16) Latet in ἔγκατρος scriptoris cujusdam nomen, ut ex frequentibus patet.

17) Rescribendum ex codice: Ὠατοθήσω. α. suffragantibus VV. DD.

18) In μαρτο litteram expunxit.

19) Prima vocis littera a librario omiffa erat.

20) In Ald. Ὠδάκτατον operatum errore. Cf. VV. DD.

1) Cyr. Lex. Ms. Ὠδηκῶς, ἀδήσας. Φυτήσας. ἢ Φυσηθείς.

2) Cyr. Lex. Ms. Ὠδῖς, ὠδύνη. ὁ καιρὸς τοῦ τοκετοῦ. Idem

Ὠδῖς mox infra ejicitur.

- ε. 1585. l. 27. Ὠδήσας, περιά- Ὠιδήσας. π. ³⁾
 μενος.
 [Ὠδι, οὔτω πιας] Ὠιδικός. μι.
 Ὠδικός, μι.
 [Ὠδίνει, πάσχει, λυ-
 πείται.]
 Ὠδίνει, π. Ω. π.
 ε. 1586. l. 1. Ὠδίων, κ. τοκε- Ω. κ. τ.
 τῶν.
 [Ὠδός, βροδός.]
 [Ὠδός, ὠδίνες, τοκετοί,
 ἢ τίκτουσα.]
 Ὠδῶν, ο. Ω. ο.
 — 1. 30. Ὠδίας, τὰς μῆμ... Ω. τὰς μι. ⁴⁾
 σικίδας.
 ε. 1587. l. 4. Ὠκοδόμουν, οἰ- Ω. ὠνοχόουν.
 νοχόουν.
 — 1. 15. Ὠκεανίνης, κοῦ.. Ω. κούρης τῆς Στυγός. ⁵⁾
 τῆς τυγός.
 — 1. 18. Ὠκεανός, ἀῆρ, θα- Ω. α. θ. κ. ⁶⁾
 λασσα, κ.
 — 1. 27. Ὠκεόν, σίκου. Ὠκεον. ὠκου.
 — 1. 31. Ὠκισίων, τ. Ὠκισίων. τ.
 Ὠκίεσσα, φ. Ὠκίεσσα. φ.

ε. 1588.

3) In Ald. περιήμενος a typ. Cf. VV. DD.

4) In μῆμ... exitus evanuit; in Ald. μνήμων a typ. Cf. VV. DD.

5) In κοῦ.. litteram cum compendio delevit.

6) Sic ἀῆρ, θαλασσα, omisso θῆρ, quod in editis inferitur. Cyr. Lex. Ms. Ὠκεανός. ὁ τῆς οἰκουμένης ποταμός.

7) Lectio voci ἐπωδοῦν superscripta a Musuro deleta est; correctum videtur: ἐπωδά. quod hic rescribendum est. Scripturam Ὠκωγαῖς ordo respuit; magna est in hac littera vocum perturbatio.

- c. 1588. l. 5. Ὠκυαγεῖς, ἐ- Ὡ. ἐπαδοῦν, ωι 7)
 παδοῦν, ω.
 — l. 16. Ὠκύπτερος, τ. — Ὡ. τ. — ληγούσας πτέ-
 ληγούσας. ρυγας ἔχων.
 [Ὠκύρ.ον, ταχύτη-
 τος.]
 Ὠκυρῶϊ, τ. Ὠκυρῶ. τ. 8)
 — l. 26. Ὠλέναες, ο. Ὠλέναϊ. ο.
 — l. 30. Ὠλενί, κακόν, ἢ Ὠλένιον κακόν, ἢ δεινόν.
 λεινόν.
 Ὠλένια, πόλις Α. Ὠλενος. π. Α.
 c. 1589. l. 16. Ὠλαίτε, ὦ Ὠ λαίστε. ὦ β.
 β.
 Ὠλάναντο, ι. Ὠλάναντα. ι.
 — l. 24. Ὠμβρεῖ, ὦ π. Ὠμβροῖ. ὦ π.
 — l. 25. Ὠ μέλαι, ὦ α. Ὠ μέλοισι. ὦ α.
 Ὠμογέροντα, τ. Ὠμογέροντα. τ. 9)
 — l. 33. Ὠμήρουσε, σ. συνήν- Ὡ. σ. συνήντησεν εἰς τὸ
 τήσεν, εἰς τὸ αὐτὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίους —
 ὦμους — συναρτῶν- σ. 10)
 τας.
 c. 1590. l. 5. Ὠμίλλα, π. — Ὡ. π. — εἶτα ὁ ἐν τῷ
 εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ κύκλῳ μένων λ. 11)
 μ...λ.

c. 1590.

8) Ad λεγούσας optime a Musuro adjicitur: πτέρυγας ἔχων. duce Homeri interprete ad Il. N. 62. In Ὠκυρ.ον lit- tera periit; olim scriptum fuisse Ὠκύροον. ταχύτα- του.

9) Cyr. Lex. Ms. Ὠμογέρων. ὁ παρὰ ἡλικίαν γεγηρακώς διὰ λύπην ἢ συμφορὰν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἢ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

10) Perperam in Ald. συναρτῶτας. Scribendum duce co- dice: συναντῶντας. emendantibus VV. DD.

11) In μ... plures litteras delevit.

ε. 1590. l. 21. .μοι.ν, τῶν ῶμων.	ῶμοιῖν. τ. ¹²⁾
ε. 1591. l. 3. ῶμωγήραι, τ.	ῶμῶ γήραι. τ.
ῶμωρεν, ω.	ῶμορεν. ω.
ῶμωσεν, ο.	ῶμοσεν. ο.
— l. 7. ῶνάξ, ῶ δ.	ῶναξ. ῶ δ.
ῶναξ παίων, ῶ β. —	ῶναξ παίων. ῶ β. —
Ἀπόλλων.	Ἀπολλον.
— l. 11. ῶνάρχος, δῆμψος.	ῶ. δῆμιος.
— l. 14. ῶνήμην, α.	ῶνάμην. α.
— l. ult. ῶνησάμην, ε. ἐξε- φαύλισσα, η.	ῶ. ε. ἐξεφαύλισσα, η.
ε. 1592. l. 1. .νούμενοι, α.	ῶνούμενοι. α. ¹³⁾
— l. 9. ῶπα, ῶψις, πρόσσο- ψις, π.	ῶ. ῶψιν, πρόσσοψιν, π.
— l. 11. ῶπάξεσθαι, ο. σκο- πεῖν.	ῶ. ο. σ.
[ῶπαινες, ῶπαιν.]	
ῶπασεν, ε.	ῶ. ε.
— l. 17. ῶπήσεσθαι, ο.	ῶ. ο. ¹⁴⁾
— l. 21. ῶπιάνασσαι π.	ῶ. π. ¹⁵⁾
	†
— l. 28. ῶπον, ῶ πονηρέ.	ῶπον, ῶ π. ¹⁶⁾
ῶπται, θεάθη.	ῶ. ἐθεάθη.
ε. 1593. l. 1. ῶπός, ὁ θ.	ῶ. ὡς θ.

ε. 1593.

12) In .μοι.ν primam litteram scriba neglexerat, mediam Musurus confodit.

13) Deerat prima littera librarii incuria.

14) In Ald. ῶπήσεσθαι a typ. Cf. VV. DD.

15) In libris excusis: ῶπι ἀνασσα. π. Nescio unde.

16) Nullus dubito, quin ex Aristoph. Vesp. v. 464. Lexicographus excrisperit: ῶ πογοπῶνηρε. adjecta forte interpretatione: ῶ πονηρέ. quam glossa exforbuit. Cf. VV. DD.

- c. 1593. l. i. Ὠπώποι, Φεῦ Ὠ πόποι. Φεῦ Φεῦ, πα-
 Φεῦ, παῖον, παῖ τῶν παῖ τῶν. χ.
 — l. 6. Ὠπύιον, ε. Ὠπυιεν. ε.
 — l. 26. Ὠραισμένη, καλ- Ὠ. κεκαλλωπισμένη.
 λωπισμένη.
 — l. ult. Ὠραίων, τ. — κα- Ὠ. τ. — καρπῶν.
 ρηῶν.
 c. 1594. l. i. Ὠρακία, τὸν Ὠρακιάν. τὸ ε.
 ε.
 Ὠρακιάν, λειποψυχῆν, Ὠ. λ. ε. 17)
 ε.
 — l. 14. Ὠργάσαν, π. Ὠργάσαι. π.
 — l. 16. Ὠργατο, κατηπ- Ὠ. κατήπειγε, κ. 18)
 γη, κ.
 — l. 19. Ὠργιάται, χ. ὄρι- Ὠ. χ. θ.
 ζει.
 [Ὠργῶς, μεμνήσας.]
 Ὠργων, ε. ἐμεμίγησαν. Ὠ. ε. ἐμίγησαν.
 — l. 22. Ὠρέγει, δίδου. Ὠρεγεν ἐδίδου.
 — l. 24. Ὠρεία, φ. Ὠρια. φ.
 c. 1595. l. i. Ὠρης, κ. Ὠρη. κ. 19)
 Ὠρημάτων, φυγασμά- Ὠ. φυλαγμάτων.
 των.
 — l. 4. Ὠρης, α. Ὠρην. α.
 Ὠρήσαντα, φ. Ὠρήσοντα. φ.
 — l. 9. Ὠρθευεν δέμας, ἀνέρ- Ὠ. ἀνέρθου. ἐθεράπευεν.
 θους ἐθεράπευσεν.

c. 1595.

17) Mendose in Ald. λυποψυχῆν. Hic articulus praece-
 dentis emendatio fuit et supplementum.

18) In Ald. Ὠγαρτο, litteris transpositis. In κατηπ. γη
 litteram erasit.

19) Prima scriptura fuit Ὠρη. κ.

- c. 1595. l. 12. Ὠρίατο, π. Ὠρίατον. π. ²⁰⁾
 Ὠριάνεις, ὠραιζεις. Ω. ὠραιζεις.
 Ὠριγνόμενον, ο. Ὠριγνώμενον. ο.
 Ὠριγμαί, ὠ. Ω. ὠρίγγη. ε. ¹⁾
 Ὠρίγγη, ε. †
 — l. 24. Ὠρισμένη, ὑπ' ὠ- Ω. ὑπούρεος, ἡ ο.
 ρεος, ἡ ο.
 — l. 28. Ὠρκύπεται, υ. ἐ- Ω. υ. ἐπαίρόμενα.
 παίρόμενος.
 Ὠρμ... ε. Ὠρμαινευ. ε. ²⁾
 c. 1596. l. 5. Ὠρυτο, α. Ὠρυτο. α.
 — l. 7. Ὠριγράφοι, ιστορι- Ὠρογράφοι. ιστοριογρά-
 γράφοι — ἐμπυτοί. Φοι — ἐνιαυτοί.
 — l. 14. Ὠροι, οἱ ἐνιαυτοί, Ω. οἱ ἐνιαυτοί.
 ὄρες ε.
 — l. 19. Ὠρου, ὠρια, φ. Ὠρος. ε. ³⁾
 — l. 26. Ὠρσεν, π. Ὠρσι. ω. φ.
 Ὠρσε. π.
 c. 1597. l. 4. Ὠρφωσεν, ὠρ- Ω. ὠρφαίνισεν.
 φάνησεν.
 — l. 6. Ὠρωρεν, ἐκεκίνητο. Ὠρωρεν. ε.
 Ὠρωρε. χατο, ὠρμῶν Ὠρωρέχατο. ὠρμῶντες
 ἐπετίθει. ἐπετίθει. ⁴⁾
 Ὠς, θ. — ἢ εἰς [τὸ] Ω. θ. — ἢ εἰς τὰ παρα-
 τὰ παραδείγματα δείγματα ζῆται εἰς
 εἰς τὸ τέλος τ. τὸ τέλος τ. ⁵⁾

c. 1597⁵⁾

20) Distinguendum: Ὠρία. τὸ π.

1) In ὠ versus finitur, sequens in Ὠρίγγη incipit; Musurus diversa conjunxit.

2) Exitum delevit; legebatur: Ὠρμαινευ.

3) Conjuncta divisit; ὄρος ε. ex margine forte adfutum.

4) In Ὠρωρε. χατο litteram expunxit.

5) Pertinet ἢ εἰς ad interpretationem, et locus ita interpungendus est: ἢ εἰς. τὰ παραδείγματα εἰς τ. Musuri ζῆται superfluum est.

- c. 1597. l. 6. ³Ωσαί, δ. — ἀ- Ω. δ. — ἀπορρίψαι.
 πορίψαι.
 — l. 16. ³Ωσαν, ω. — ἀπεώ- Ω. ω. — ἀπεώσαντο.
 σαντο. [ὡς ἂν τις εἴ-
 ποι.]
 Ὡς ἂν ο. — δυνηθῶ. Ω. — δ.
 [Ὡσα τε δεῖ, ὡς ἐκ τού-
 του.]
 [Ὡς αὖ πάλιν, ἐκ δευ-
 τέρου.]
 [Ὡς αὐτόν, πρὸς αὐ-
 τόν.]
 Ὡσαύτως, ο. Ω. ο.
 Ὡς βασιλέα, πρὸς τὸν Ὡς β. — β.
 β.
 [Ὡς δὴ, ὦ δὴ αὐτοῖς, ἢ
 ἐπειδή.]
 Ὡς δὴ σφιν, ω. Ω. ω.
 — l. 23. Ὡς εἶχεν, ο. — ἴ- Ω. ο. — ἴσχυεν. ὡσεὶ τυ-
 σχυεν, ὡσεὶ τυχῶν, χόν. κ. ⁶)
 κ.
 — l. 29. Ὡς ἐκρίθη σοι, ὡς Ω. — σοι.
 ἐφάνη σοι.
 [Ὡς ἐμὲ, πρὸς ἐμὲ, κα-
 θάπερ ἐμὲ, ὡς ἐγώ.]
 Ὡσεν, α. Ω. α.
 — l. 38. ³Ωσέ τοι, ὦθη σοι. Ω. ὦθαι σ.
 Ὡς ἔτυχεν, ὡς φθάσ.. Ω. ὡς ἔφθασε. ⁷)
 — l. ult. Ὡς ἔφηθα, ὡς εἶ- Ω. ω. ⁸)
 पास.

c. 1598.

6) In editis ὡσεὶ τυχῶν a praecedentibus separatur.

7) In φθάσ.. exitum delevit.

8) In impressis: οὕτως εἶπες.

- c. 1598. l. 5. ὠθησεν, ὠθη- Ω. ὠθησεν.
 σεν, [ἔπρασεν.]
- l. 8. ὠσιν, ὑπάρχουσιν, Ω. ὑπάρχουσιν.
 [εἰσίν.]
- l. 27. ὠς σε, διὰ τοῦτον ὠι σε, διὰ τοῦτο. ὠι
 ὡς ἔβαλλον Γ. σ' ἔβαλλον Γ.
- l. 39. ὠσφρήθη, σ. ὠσφρήθη. σ.
- c. 1599. l. 1. ὠσχος, ὁ μ. ὠσχος. ὁ μ.
 ὠσχοί, τ. ὠσχοί. τ.
- l. 4. ὠσχοφορεία, π. — ὠσχοφορεία. π. — ὠ-
 ὠσχος εἰς τὸ τῆς κει- σχας εἰς τὸ τῆς
 ράδος Α. — βότρυ- Σκιράδος Α. — βό-
 σιν. τρυς.
- l. 22. ὠτοκάταξις, τ. Ω. τ. 9)
- l. 24. ὠτοκουστής, ὁ ὑ- ὠτακουστής. ὁ ὑποκρινό-
 ποκρινόμενος ὠτους, μενος.
 ω.
- l. 28. ὠτος καὶ Ε. — ἔ- ὠς τούς, ω. 10)
 φιμεδεῖς.. π. Ω. — Ἰφιμεδείας π. 11)
- l. 34. ὠφειλεν, ω. ὠφελεν. ω.
 ὠφείλουν, ε. ὠφέλουν. ε.
- c. 1600. l. 1. ὠφθαλμιάσας, ὠφθαλμιάσε. τ.
 τ.
- l. 11. ὠφρυόμενος, ε. ὠφρυωμένος. ε.
- l. 33. ὠψαιον, ὠπτεισαν ε. Ω. ὠπτεισαν. ε.
- c. 1601. l. 4. ὠψικότα, β. ὠψηκότα. β.
- l. 8. ὠς, σ. — ἀσύφιλον Ω. σ. — ἀσύφηλον ἐν Α.
 ὄν Α.

9) Perperam in Ald. ὠτακάταξις. Cf. VV. DD.

10) Mutavit et distinxit, contrario ordine.

11) Compendium delevit; legebatur: ἔφιμεδείσης. In corrigendo Apollodorum secutus est. In fine articuli Sophoclis et Menandri fragmenta hodie legi nequeunt ob humiditatem, quae post Aldi tempora ultimas codicis paginas devastavit.

